Copiese la portada

M. S. = 2.º = pergamino con 225 hoj.ˢ f.ˢ bien tratado y completo

R. Avila de Trinidad.

trinit.

Disp.[es] De sacro sancto Trinitatis mist.[erio] ad septendecim q.[uaestiones] D. Th. 1 p.[arte] a q. 27 usq. ad 43am

Autore P. Petro de Auiles Societatis Iesu Cordubensi

Anno 1617

Praelocutio

Aggredimur arcanam theologiam de sancta trinitate mist.o quod reliquis nrae fidei dignitate & difficult.e praecellit, cuius contemplationi debet esse tota humana mens & aius ut illam q̃ ad sanctae trinitatis exemplar conditi sumus ut late probat S. Aug. t. 3 lib. 12 de trinit.e a cap. 6 ad ... praesertim q̃ huius misterij prima lux in ho minis cond.e ac prima genoe affulsit ex quo S. Basil. hom. 10 examer. pro hominum inq. [illegible] theologia [illegible] hom. &c. eandem [illegible] [illegible] plenior circumfulsit [illegible] veste S. Nazian. in 1 orõe de pace huic sacro mist.o [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] fidei cum hereticis ... [illegible]

[illegible] parum certias sit aut orõ [illegible] aut certe brebis [illegible] reliqua pro nro [illegible] diuina aspirante gra [illegible] gent

diligenter expendimus

Quod si infinita luce, quam non nisi vivimus requiramus, & in sui huius misterij investigatione offendamus aut defficiamus ne tristemur, nobis erit solatio S. Basil. orat. contra eos qui nobis imponerent tres deos agnoscimus, si omnia per lineam quam dici potest ut nemens velut oculis totum solem intueri volens perdat etiam id quod habet lumen, in hoc non cognosti si cognoveris, quod non comprehendisti recte in eandem sententiam. S. Hilarius lib. 2 de trinit. post initium ego ingenium nescio non requiro, & consolabor me tamen archangeli nesciunt, angeli non audierunt, secula non tenent &c.

Quod tam inter obscura omnino disputationis lucem praeferet ut recte S. Hilar. 1 de trinit. fine. ideo et idem S. D. exemplo nobis docuit in duodecim lib. suam tractationem de trinit. dividens nos etiam in disputationes totidem dispertiemur in quibus Angelici doctoris ordinem & methodum si non omnino at certe magna ex parte retinebimus in prima de processionibus divinis in eo differem[illegible] in 2 [illegible] processione [illegible] in 3 de essentia et [illegible] divinarum relationum in 4 de [illegible] divinarum relationum in se & ab eterna in 5 de [illegible] divinis per [illegible] tur in 6 de persona patris in 7 de persona verbi in 8 de persona spiritus sancti in 9 de ijs quae conveniunt omnibus personis de [illegible] originis [illegible] in 10 de modo loquendi [illegible] praedicandi [illegible] numerales & alios in divinis in 11 de notioni quod divinis & cognoscibilitate misterij trinitatis in 12 de qualitate [illegible] divinarum personarum. Primus tamen loco proponemus errores circa hoc misterium & veritatem catholicam illis adversam breviter firmiter [illegible]

Disp. unica prohemialis Veritas huius misterij contra adversos

Errores circa [?] personas diuinas [?]

Catholica ueritas huius misterij varijs erroribus oppugnata
fuit ab illius aduersarijs quos late recensent et refutant Gene-
Gregor. lib. 2 de trinit. vel 1 p. d. 2 q. 2 Valen. tom. 1 lib. 1 de Trin.
cap. 1 et seqq. Vasq. 1 p. t. 2 disp. 120 cap. 1 Canarien. Vari-
... et Mol. 1 p. q. 27 a. 1 et Godtius t. 1 Thesauri lib. 1 c. 3
et seqq. Primo ethnici omnes pluralitatem deorum passim venerantes
secundo unicum deum in unica tantum persona Iudaei agnoscebant
Ex hereticis vero in unitate diuinitatis non tres personas distinctas sed uni-
cam tantum haerentem illi tres formas aut tria munera aut tria nomina da-
uerunt dum Montanus Praxeas Noetus et praesertim Sabellius
nostro vero saeculo Seruetus Calbinus Lutherus et quidam alij. [?]
alij et si trinitatem personarum agnoscerent substantiam filij et spiritus sancti
[?] et etiam existimabant esse diuersam a natura patris
immo et illa inferiorem adeoque creatam Ita Arrius Eunom-
ius et Macedonius qui postremus praesertim diuinitatem spiritus sancti impug-
nauit. Nostro tempore Beza et alij [?] anum 500 trinitatem
de quaternitatem esse praedicandam dixit quos errores et alios ab
illis emanantes contra quos disputant doctores supra relati referunt.

Veritas catholica quam in tota hac tractatione explicandam susce-
pimus asserit in deo concedendas esse tres tantum diuinas perso-
nas relatiuas inter se realiter distinctas habentes eandem numero
naturam diuinam hanc esse contra dictis erroribus aduersatur [?] di-
uersos illius aduersarios diuersimode confitenda est. i. ad-
uersus ethnicos contra sacram [?] non admittentes ethnicos aut haeretic.
et ratione naturali ostendenda est quoad attinet ad unitatem nec dicimus [?]
[?] ad multitudinem ea satis demonstrat 1 p. q. 11 ubi

Vid.

Vid. Theol. Italij de cose egregie. S. Nazian. or. 152 de theolog. q. v. pertinet ad multitudinem personarum in indiciis divinis. Libr. cum multitudinem indicaverunt plures philosophi antiqui et si sine multis erroribus ut ex Trismegisto, Platone, Proclo, Plotino, Numenio, Philone, et praesertim ex Sibillis observa-vunt Euseb. 7 de praep. Evang. cap. 9. et lib. 11 cap. 10. S. Cyril. lib. 1 contra Julian. et ex recentioribus Eugubin. 1. de perenni philosophia a cap. 8. et lib. 2 a cap. 3. Maldon. Joan. 1 in [illegible] tiad. t. 1. lib. 4 cap. 3. —

Ratione ni fert hec veritas convinci cum superet omnem naturalis rationis vim. verum cum Deo omnis perfectio soli tribuenda sit et maxime ipsa fecunditas quae communicetur intra se intellectum et voluntatem. Neque enim habet Deus alias facultates nec operis ad intra per quas communicet cum ex ea communicatione ratio resultet multitudo personarum illius. scilicet quae communicat suam naturam et divinae quibus communicat per intellectum et voluntatem. Denique cum hec communicatio et multitudo personarum non repugnet cum unitate divinae neque ut solvitis rationibus adversariorum ratio ostendet ratio seq. Trinitatem non S. explicato in Deo credendam. ad huius rationis confirmationem adducent omnes rationes quae omnia mist. fidei reddunt credibilia —

Similiter adversus Iudaeos qui vetere testamentum admittunt plura testimonia S. S. afferunt et recentioribus ex pendunt, ut illud Genesis 1 n. 26 faciamus hom. &c. et cap. 11 n. 7 venite descendamus &c. et cap. 19 n. 24 Dominus pluit S. Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a Domino de caelo quibus locis universe multitudo personarum denotatur. Ps. 32 n. 6 Verbo Domini caeli firmati sunt et spiritu oris eius &c. Isaie 6 n. 3 clamabant S. S. S. quae testimonia recte urgent ni solum ex [illegible] et ex

Rabinis

Rabinis expositoribus Lira 1.° d. glosa in Deutero. 5 Iudeos.
Galatin. 2 de arcanis acap. 1 Genebrard. 2 de Trinit.e Stobl. 15.
927 a 1 disp. 5. Vasq. disp 100 a cap. 2 & Coctig. t. 1 thes.
lib. 1 a 4 usq. qui ad finem illorum articulorum Galatin. Lira &
Vasq. late eandem veritatem Confirmant authorit.e Rabinorum Vaci
norum qui hoc misterium probant ex expredictis ss locis & ex
alijs vel diversis versionibus & ex multis modis quibus Deus ab
hebreis appelatur —

3.° a huius misterij lux meridiana est nisi in lege gr.ie revelata e
ideo contra hereticos clariora & fortiora pro sancta Trinit.e sumo testim.
ex ss.a locis modo relatis ex quibus generis 1.° & 19 indicari hoc
mistum desinx. in sinodo sirmiensi relata apud Hil.
desinod. Preter ps. 44 n. 8 unxit te deus deus tuus oleo & per
quem multa intelligit Apostolus ad Heb. 1 n. 9 multitudinem divinar.
personar. & eodem modo interpretatur illud ps. 2 n. 7 filius meus e tu
& a. exinit illud ps. 109 n. 1 dixit Dns Dno meo & quo testim.
Iudeos Xpus Dnus convicit Math. 22 n. 44 clariora ad hec sunt
in novo testamento nam persone patris & filij Sps.s indicant.
omnes tres persone ponebat in Math. 3 n. 16 Marc. 1 n. 10
& Luce 3 n. 22 Ubi sanctam Trinitatem baptismo Xpi Dni adesse
manifestum. eandem invocari in nro baptismo Mathi
28 n. 19 indicatur Baptizantes eos in nne patris & Ioan 1. 5
n. 16 Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis a p.e & de
nique 1.a Ioan. 5 n. 5 dr. tres sunt qui testimonium dant in celo
pat. verb. & Sps. S. & hi tres unum sunt — q. testim. & ab aliquibus
antiquis omitti. egregie in alcorio ex Co. patrum sent. defendi.
& in acuthenticis lat. hodie hic — —

Secundo

+ unum.

eandē verit.^{tem} post Petrū & reliqua oīa concil. in sīmbolo fid. exprece tradiderunt & convel. cle. nūc laie referunt eo. & citan aqe eo quis uide presertim testim. PP. Clementis Ignatij Dionisij Gregorij Iustini Irenei Tertul. Cipriani. Valior. qui eq ante concil. Nicen. hanc veritem professi sut ne heretici idcum hoc ēē inventum illius concilij nobis obtrudant ~ ~

Quæ v.° o hoc misterium ab hereticis obijciunt l. ex ss. l. ex concilijs & sanctis patrib. l. ex roē nāli infra & diversis occasionib. facile dissolvent.^{ur} ubi eq prosequemur alia que ad huius misterij lucem & expositionem desiderant.^{ur} interim vide interim Canar. Vasq. Zumel & Mol. cp. q 27 a i. Val. disp 2 q 1 p 1 Vasq. disp 100. & Belar. lib. 1 & 2 de Xpo. post alios antiquiores qui integros de hac re tractatus conscripserunt ~ ~

Q 27 S.T. De processione Diuinar. Personar. in 5. art.^s Diuisa. ~

Pr. S.T. a 1 docet processiom in divinis a 2 docet processiom verbi divini ee genom & a 3 ultra hanc aliam processiom spīg sancti admittit & a 4 adstruit n ēē genom & tandem a 5 docet nullam aliam in divinis processiom dicendam ēē ~ ~

Disp. 1 De processionib. Divinis in coi. ~ ~

Q. 1 an in deo concedenda sit aliqua processio. ~ ~

Processio ut ait S.T. 1 p. q 27 a 1 ad 1 quamvis signare soleat motum localem imp. tn usurpat pro emanatione uia l. act.^e qua una persona ab alia procedit l. procedit. & processiom in concil. Florent.

florent. ss 12 Loan. Theolog. latini quam ab communicatio. Illor
cus v. graecus emanationem appellant. hec processio alia e activa secundum
quam. Patris producentis alia passiva quae proprie dr. processio ... ne
nec expr. ni producti fuerunt q. alij heretici qui concedebant null
lam personam divinam ab alia procedere sed omnes a se ipsis divinitatem
habere ex quo autotheitae appellati sunt

Id certum e secundum fidem in deo dari eiusmodi processionem. pr. 1 ex
ss Loan. 8. n 42 ego n. ex deo processi & veni & cap 15. n 26
spiritum veritatis qui a patre procedit. & cap 16 n 27 & 28 ego ex
deo exivi. exivi a patre & veni in mundum q. de processione verbi
explicat S. Hilar. 6 de trinit. post medium idem ostenditur ex
illis testimonijs quibus generatio verbi comprobatur. disp 2 ... Pr. 2
ex symbolo Niceno & S. Athan. ubi a filio & patre spiritus S. a patre proce
dere decernit. quod et omnes SS. testant.

Pr. 3 ex congrua ratione nam ut recte S. T. p. q. 3 a 4 in quo
... quia debent reduci ad unum et ordinatae sint quae int. divi
nas personas debet esse dari ordo itaque dari una quae sit primum
primum & ni procedens ab alio rursus cum hoc primum sit deus illi
debet competere fecunditas qua suam naturam comunicet ... debet dari processio
media qua natura divina comunicetur. Confir. nam deinde ni daret primum
unde personae divinae multiplicarentur. si nulla esset in illis processio
carerent n. ... relatione quae sola personas divinas distinguit
vide Val. 1 p disp 2 q 1 p 1 & 27 Vanes. Zumel. Molina &
alios 1 p. q 27 a 1 ... 1 o de trinit. cap 4 Vincentium regium 1
concordia cap 1 digress 2 6 1 n 4

Obijcies si una persona divina natura e in producta ita ex eadem
necessitate reliquas debere ee improductas ideo magis decere divin
personam Confir. 1 nam id q. ab alio procedit non diversam naturam a producente
personam Confir. 2 nam ... cente: at omnes personae eandem naturam participant. Confir. 2 nam ...
ret ordo processionis int. divinas personas ... aliquem esse
posterior

et posterior quam est contra fidem Confir. 3o nam processus de notione in personam in deo, cum persona in se producta careat per se persone producte et media illius processus perficiat.

Dubitatur: non fore maioris personis in deo quam omnes persone esset in se producte, id potius destrueret unitatem trinitatis, et pluralitatem personarum, que pertinet ad perfectionem dei. Si manerent adhuc plures persone, non manerent idealiter tales, propterea Sanctus Hilar. 9 de trinit. ad medium excogitans complures persone in se producte plures deos inferni affirmabit.

Ad primam Confir. dicitur, idem producit distinctum ei a quo producit, et ideo persona filii differt a persona patris ex ... et non oportet debere diversa quia illa non producit, sed comm... et in hoc sensu Sanctus Epiphanius heresi 69 filium appellavit αυτοθεον, i. hominem essentiam non productam ...

Ad 2 Confir. ... eundem Sanctus Tho. ... de theolog. et Sanctus Hilar. 4 de trinit. initio ordinem temporis esse in personam filii aut procedentis ... ordinem ... filius producatur a patre ... Greci loquuntur de quo ... dubit. 2.

Ad 3 Confir. ... Sanctus Athan. ... ut pater divinus aut ulterius perfectibilis generare filium neque ab eo perfici, sed quia est summum perfectum et infinite secundum ... alijs suppositis suam naturam.

Quotuplex processio sit in divinis.

§ 1. De numero divinarum processionum.

Dicendum est dari duas processiones in divinis, non plures et realiter distinctas, et neque plures neque pauciores esse ... certa sententia fidem ... C. 15. § 27 a.s. ubi Canariensis Scot. Vanez. et simil.

Dal.

Val. [illegible] d. 291 [illegible] 2 [illegible] de trinit. cap. 9 Decan. q. 1 [illegible] 2

cap. 1 q. 1 [illegible] Vincentius regius 1 [illegible] cap. 1 digressi. 2 [illegible] 2

inferimus quod [illegible] duas distinctas processiones [illegible] nam [illegible]

fidem certum est dari indiuiduas tres personas realiter distinctas

unam improductam quae sit aliarum principium scilicet patrem et alias duas

ab eo procedentes scilicet filium et spiritum sanctum [illegible] duas processiones

indiuiduas [illegible] et realiter [illegible] quod [illegible] processiones

sint ueluti actiones ut improducti et [illegible] duarum diuinarum personarum

[illegible] personae [illegible] duas [illegible] productas realiter et [illegible] distinctas

[illegible] duas processiones quae ad illas [illegible] et ab illis [illegible]

[illegible] spiritum [illegible] quod ut disp. 2 [illegible] ostendet

processio [illegible] ad filium est genit. [illegible] ad spiritum sanctum

[illegible] denique quod processio filii procedit per intellectum [illegible]

[illegible] diuinum spiritus sanctus [illegible] processiones

[illegible] quod [illegible] personae una improducta et duae productae [illegible]

[illegible] inferimus [illegible] filius et spiritus sanctus esse personas diuinas [illegible]

[illegible] realiter et [illegible] distinctas certum est [illegible] ut ex disp. 3

[illegible]

[illegible] esse personam improductam seu ingenitam quam ex

nullo [illegible] in [illegible] ut certum [illegible]

ut recte [illegible] q. de trinit. [illegible] etiam duos in

[illegible] nescire. [illegible] de sinodis [illegible] refert et approbat can.

[illegible] sinodi [illegible] et [illegible]

[illegible] ingenitum [illegible] nec prodere possis nec probare [illegible]

exigit [illegible] ingenitum credat. [illegible]

satis [illegible] processionis [illegible]

fiat mentio [illegible] de illo ut de principio et fonte totius trinitatis sermo

fiat [illegible] in symbolo [illegible] et in concilijs

Toleti [illegible] et [illegible] quae [illegible] uocant in

genitum

ingenitum .i. innascib. de quo dis. 6. referunt m. ff. dion. et Athan. laudati a Marco theolog. greco in florentino de 21. colum. 4 ex quibus ait solus fons divinitatis ac solus ingenitus pr.

Namque divinus non pot procedere ab alio extra trinitatem. tale non principium nullum datur cum omnia extra trinitatem creata sint. Neque ex intra trinitatem: non enim dat peculiaris virtus aut nisi facultas per quam posset pat. procedere praeter intellectum et voluntatem per neutram autem pot procedere neque non. pot procedere a filio praesertim per intellectum esset non filii filius quod est absurdum neque ex per voluntatem aut a filio aut a spu. s. ... ab utroque sunt per intellectum et voluntatem nam intellectus et voluntatis fecunditas exhausta est et adequata per duplicem processionem filii et spus sancti quod non pot pr. per eandem procedere. Confi. nam impossibile est mutua processio et impossibile est increatis mutua effectio in eodem ex efficientis principalis quia cum filius et spus sanctus a Patre procedant ipse pr. non poterit ab illis procedere praeter ea ipsum adequate producent denique paternitas non pot ab eo divina produci quod alias ab ea realiter distingueretur contra fid. debentibus ringui producens et productum ut recte exigit Ioan. Thol. in florent. [illegible] 19 col. 6 pr. divinus est improductus

Et uno ab improducto et innascibili procedunt duae reliquae personae certe sunt sidem ex dictis et dist. 2 comprobatur. ad haec quod non dentur plures processiones ipse pr. i. ex se inqua tres [illegible] personas individuum est. ut dist. probatur. ostendimus et ab omnibus symbolis conciliis et [illegible] haec veritas stabilit.

pr. 2 nam ut recte arguit s. t. q 27 a. 1. cor. in deo solum debent dari processiones quae fiant per actiones immanentes, at ea ostendetur: in deo non dantur nisi tres duae hujusmodi act. quae duae

pro

processiones minor est nam solum dantur in Deo necessaria
prox.a a quibus provenire possint actiones immanentes s. intell.
& voluntatis quod solum duae actiones & processiones altera per in
tellectum & altera per voluntatem

Deniq. quod non dentur plures non processiones quam duae est. nam quaelibet
exillis processionibus ut pote infinita linea exhaurit omnem
virtutem & secundo item diceinam quod posita prima process. per intellec
non est possibilis alia per intellec. possibilis neq. alia per voluntatem cum sit tum
quod superflueret neq. dicendum est diuinas personas ex superfluo resul
tantes l. excoq. & effluxit ut quidam enico sapiente retu
lit & improbauit S. Nazian. orat. 3 de Theolog. initio tamen quod
perfectissimus modus operandi Deo concedendus est perfectissimus autem est
ille qui unico actu exhaurit totam virtutem & potentiam ut est
in Deo qui unico actu universa intellig. unico amat & sic ex. n.
non produxit per unicam actionem propter limitem & finitum non pro
ducti quae limitat. habent [illegible] producto in intellec. & quod Deus debet unica
actione [illegible] linea quae est ad intra producere & unicum tantum

P.o 2. Diff.es & Argument.

vide Albertin. t. 2 coroll. Theolog. 13 q. 13 dub. 1 n. 7

Obiicies 1.o intell. & voluntas diuina non differunt inter se realiter ergo
et unica realis virtus quod processiones ab illis provenientes inter se realiter
non differunt. Confir. 1. nam unica entitas [illegible] exhaurit & adaequat per
unicam processionem infinitam & hoc pertinet ad maiorem perfectionem [illegible]
nam [illegible] indiuideret indeuas processiones quae libet esset imperf. & qui
dem non exhaurit nec adaequat personam [illegible] quod pugnat cum diuina perf.
Confir. 2.o nam indiuisum non dat dist. realem nisi sol. inter ea quae habent
inter se oppositam relationem et illae duae processiones non opponuntur relatiue inter se
neq. realiter distinguuntur. Minor est quod una non procedit ab alia alioquin
quae per eam procederet esset filiatio & similis in natura
ipso Magistro est [illegible] tamen non infinitas neq. personas procedentes esse realiter
distinct

Contra quod est contra fidem quod concesso eorum nec est ira non licet identitas realis fru inferat utramque processionem ab eadem entitate provenire esset enim tale principium continens in se eminentiam duplicis fructus quae virtualiter identificatas duas lineas personis intellectus et voluntatis, pateretur ab eodem processiones fecunditate quarum quaelibet diceretur pro eo quod attribuitur et eadem ab eodem principio radicali sive realiter provenire duplex emanatio corporea et spiritualis facultati b. corpores di- verse persone saltem sine explicitum attribuuntur

Resp. Primo Confirmatio quod unicam processionem adaequare totam vir- tutem et perfectionem intensivam entitatis fructus atque adeo tamen ad perso- nam quae non habet minus perfectionis intensive quam reliquae modo divisibili- ter ut collectibile humanitatis et ex hoc capite, in divinis processionibus nihil dat imperfectum quod divinam personam dedeceat aliunde tamen cum dentur duae lineae sine quae per dati duplex actio immanens ad duas per- sonas tamen debebant dupla processio quod neutra exhaurit totam perfectionem quasi extensivam entitatis fructus productibilis quod non sequitur imperfectionem in deo et potius perfectionem et fecunditatem quae non per per unicam processionem exhauriri quasi perfectionem extensivam: neutra processio est imperfecta: quod illi non deest perfectio. quae attribuitur spiritui quod pertinet ad aliam lineam

Resp. 2.o Confirmatio quod dari inter has processiones ordinem relativum sal- tem secundalem ratione cuius distinguuntur inter se neque ex hoc per processionem spiritus sancti esse genitum per processionem scilicet nativitatem filius quod talis proce- ssio non est actio quae procedat spiritus sanctus, quia procedit filius a quo spiritus sanctus et illius processio emanat et talis filiatio est primaria ratio distin- guendi et istandi processionem spectantem generationis scilicet nativitatis quod sit ea- rum secundo quae doctrina Confirmatur est s. Th. 1. p. q. 10 de potentia ar. 2 in fine corp. et tradit. a Scotum. 6.a cap. 1 q. 2 ar. 3 et a priori est quod illeque tradit a Val. disp. 2 p. 2 ad 4 et de hoc iterum alias d. q.

Obijcies 2.o Nulla est ratio quare non possint in deo concedi plures aliae processiones scilicet quod spiritus scilicet saltem non distinctae quam dant de facto nam in deo

ideo solum est defectio, concedendum est aliis [illegible] nam videant alias pro
cessiones per intellectum et voluntatem, in quibus possent alie dari, me
dijs aliis possibilibus que possent in deo excogitari, ut media boni et media
oppositi et secundo nam si per intellectum dicitur procedere unam per
sonam et alteram per voluntatem, impossent procedere plures tam
per intellectum quam per voluntatem, ut [illegible]. una per scientiam simplicis intelligentie
alia per scientiam uisionis etc. Item una per voluntatem ut irascibilem
alia ut per concupiscibilem una per volitionem necessariam alia per liberam etc.
quarum quelibet esset in sua ratione infinita. quo si [illegible] concedi. generare
per intellectum itaque filio concedendum est cum possit eadem uirtute et
facultate generare [illegible]. aliquin imperfectus esset, ut [illegible] et carens
facultate secunda, quia pater [illegible] est [illegible]. nam personaliter ipse quem
velit procedere velut [illegible] habitum erit quod processio
[illegible]. nam si incarnatis personaliter emanant [illegible] indiuiduo
[illegible] dixit quod natura diuina est dare
et genitrix hipostasion.

Ad arg. negando ante ad 1. prob. Et nullum nisi [illegible] ad con
cedendum in deo alias uirtutes seu facultates nam in ratione intellectualis preter intellectum
et voluntatem nulla alia potest excogitari, adeoque in deo nulla alia processio preter
duas ad quas [illegible] et intellectum et voluntatem non posse per unicam tamen
processionem exhauriri quia pertinent ad diuersas lineas et possunt [illegible]
pote in diuersas actiones, que nullo modo possunt in eandem [illegible]
[illegible] cum uenerit generaliter non uero altera sicut est intra singulas
lineas nam neque intra lineam intellectionis non possunt dari plures pro
cessiones quia quelibet esset imperfecta, ut non adequaret totam capaci
tatem [illegible] intellectiue utramque cum in deo repugnet [illegible] intellecti
[illegible] de voluntate [illegible] operari per unicum actum tamen non con
[illegible] intra eandem lineam [illegible]
hoc sit perfectius [illegible] quam exercet intra eandem lineam [illegible]
1. p. q. 27 a. 5 ad 3 [illegible] per volitionem vero [illegible]

liberam

liberam ut talem nullapers^a. spot ad intra procedere de quo disp.
Scoto et ar 3 sup. 1^a —

Ad 3 probllet St. p. q. 41 a 6 ad 1^m & q. 42 a 6 ad 3
quamuis filius diuinus filius ^tps q. s. acceperit per genom eam
uirtutem generandi quae spetit patri roe intellectionis nihilominus
in filio ri sporeo alterius filij genom sufficere & q. exhausiue tota
quanta per unica filij genom & q. deest relo paternitatis ultra
intellom requisita ad filij genom ita probabilit ad hanc 2^am olim
respondimus suppositis certitud^e fidei quae tres personas duasq
tm processiones in deo concedit q. si reuelatum ri eet nil da-
ret diuinitem ad hoc ut plures processiones in deo ri concederemus
pluresq personas ut post durandum i dist 10 q. 2 obseruauit Vas.
1 p. q. 41 a 6 in coment^o eodem consom & ex Skol. 1 p. q. 27 a 3
disp. 4 & Vernno 6^a c q 7 n. 4. eamdiuinam dici genitri
cem hipostasion q^a rrd m^o intelligendi intelligunr. q modi e
manantes ab eam sed ri parvam processiom altera appellari
posse genitricem hipostasion q. rei procedentium e principium radi
cale erat diuina —

Ar 3 De natura & pario harum proces-
sionum —

D.^o Prima. an sint de q acti & cuiusnam
actionis —

S. Hilar. 4 deTrinit.^e sapient ait neque de rebus diuinis dimutu
lhces verum coi & ny & sermonis est elloquenda ri utriq dignitati
dei congruat sed ingenij mi incerebilitati nascia rebus s. uobis q nrii
neque sentimus & intelligimus loquamur q producendis oiq in hac
nra disputatim pro re presenti uelim obseruarat illi vocem actionis
[illegible]

in diuinis usurpamus cuius cerum religiose sunt tenenda

§3 i definit cap 28 n. 5. —

Si dice processio que dat in deo n e actio ut dicit motum l.

passionem l. dependam l. ditionem modalem pot n appellari actio

quatenus hec dicit pro ductionem emanationem ortum l. originem & q.

prior ps. tradr. a. S.T. 1 p. q 41 a 1 ad 2 & 3. §3. in citato Albert

rino t° 2 contr. 12 theologice q 12 dub 1 neq vero Scotum definit

cap 2 q 1 in deo n. n dat mut° successionis de n e e ad e q sem

per in deo fuit e eternum ut late disputat D Hilar. lib. 12 definit

neq proprie passio neq dat proprie subiectum perfectibile q sit in deo

neq dit° eq modalis q talis origo l processio si actio & idem e cum pro

producente si patri & idem cum suo producto propter infinitatem indi

uiniis simplicitatem. Deniq si terram desendeq illa n proprie

intercedit int extrema neq hent neq distinctas: Q filius & sp̄s

sanctus n producunt ab eo cum re distincta sed ab illo eandem n

accipiunt neq cum illo substantiales q filius & sp̄s s. proprie n depen

dent &c. Cq processio in diuinis n e actio cum illis imperfectio. —

Posterior ps. q processio sit actio in quantum hec dicit actionem tendam

originem seu productionem qua una alij producit patet ex dictis a 1

ubi ostendimus aliquas diuinas personas v° procedere & producere & ex

dicendis dicit 2 ubi ostendemus id attributum de filio & sp̄u s. q sit

medius processionis Neq filius dr actu factus aut creatus &c. sed productus

l genitus neq sp̄s. dr. illius ad spirituum & origo q hi tri ad esse & ipsa

nos denotant nas distinctas q ex patrib latinis D Greg. lib. 7 definit

cap 1 & lib. 28 3. q 15. & greci passim nos ex patri v filij & filio

ex v° sp̄s sancti actibuant q concil. florentin. in literis unionis re

fert & n reprehendit in quo ex concil. ss 1 q Lucan Theolog. latinq

nomen actionis processionis loco passim usurpant: imme & ss 20 tam

ipsa q stareq Theologq grecus pro eodem usurpant hinc ei prace

dere &

procedere & dependere a re, ruunt, S. Basil. [illegible] c. Eunom. Sed
sane talis dependentia solum significat processionem [struck] ab alio
sed non in vocatis actio s. productio quia sit via & medium
inter agens & effectum in esse tamen adequate recipitur ut tradidit S. Ire
ring martir [illegible] Apistula ad gentes quemadmodum inquit doc
trina actio est docentis in discente sic effectio actio est facientis in eo
quod fit de quo disp. 5 Phisicor q. 1 n. 2. Dubitari solet insuper
an processio seu productio qua Filius s. Spiritus Sanctus procedunt
a suo principio sit identificata tamen persona producta s. cum produ
cente doctores in communi affirmant processionem seu productionem
aut originem activam identificari cum principio producente passi
vam vero cum persona producta quos refert Albertin. corol. 12
Theolog. [12 dub.] n. 1 quia ipse ex aliis productionem so
lum statuat in persona producta id vero seriatim explicabitur. Interim
sufficit nunc supponere illam tamen originem quae est in persona pro
ducta mereri nomen processionis —
Hae processiones seu actiones sunt naturales & necessariae & nullo
modo liberae ita S. Hilar. de Synod. ex can. 25 & 26 Sirmiensi
& S. Nazian. orat. 3 de Theolog. & sicut nam si Filius & Spiritus S. libere
procederent contingenter procederent atque adeo non esset contingens
a priori autem id colligitur ex necessitate totius divini esse quod quia sum
ma necessitas in illis processionibus intercedat neutra tamen est violenta et
propterea Spiritus S. processio est voluntaria i. spontanea ut recte
S. Nazianzenus & S. Hilar. ex Synodo citata & ex propria senta
de quo disp. 7 & sequentibus —
Denique hae processiones sunt immanentes & nullo modo transeuntes
sunt de ex [illegible] ex illis locis [illegible] in quibus personae divinae dicuntur inter invi
cem manere Ioan. 14 n. 10 & 11 ego in Patre & Pater in me est & cap. 16 n.
9 2 & cap. 17 n. 21 & [illegible] haec ex S. Ambr. cum [illegible] inter [illegible]
Filius

filius et est in verbo [illegible] Joan. 1 n. 18 unigenitus qui est in sinu Patris dicitur propter immanentiam verbi in ipso generante ut testantur S. Crisost. Cyril. S. Aug. et S. Beda ibi et S. Athan. in expos. fidei vide Maldonat. et Tolet. ibi Garr. 2° 1 lib. 4 cap. 2 et Vincentium regiu lib. 1 cap. 1 digres. 16 addit S. Athan. in confes. fidei [illegible] S. verbum patris semper est in manibus Patris et in manibus Filii [illegible] 1 ad Chorint. 2 n. 11 quis hominum scit [illegible] in ipso est pro quo est excellentem testimonium S. Basilij recitat in Florent. 55 vide Val. disp. 2 p. 3.

Pr. 2ª ex terminis i.e. nam hae processiones sunt per intellectum et voluntatem ut sequenti ostendemus ergo immanentes sunt. 2° nam per illas procedunt personae divinae consubstantiales suo principio ergo manentes in illo. 3ª nam per perfectius modus operandi [illegible] intra quam operandi immanens. Pr. con. nam hic est perfectior modus operandi creaturis perfectissimis substantiis nam rebus inanimatis operatio est transiens ad externam materiam viventibus vero imperfectioribus ut plantis [illegible] vegetatibus aliquomodo manens [illegible] partim [illegible] ad materiam externam alimentum sibi applicant rursus viventia sensitiva [illegible] operentur immanenter dependent tamen ab immutatione sensuum [illegible] ex [illegible] de in [illegible] intellectualia operantur [illegible] immanenter ergo perfectissimum agens intellectuale ut Deus debet operari cum perfectiori immanentia ergo processiones divinae quae fiunt per intellectum et voluntatem debent esse immanentes.

§ 2 Cui nam sit verus est principium harum processionum

Principium cuius [illegible] actionis [illegible] actionis hoc enim quoniam illa [illegible] producens et procedat et principium producens [illegible] procedat de nomine dicemus [illegible] certum est n. has duas processiones [illegible] divinas item personas divinas S. ad filium i.e. verbum [illegible] S. [illegible] 2

180

ideo sol erit imus agendum in generali de p̃rio har processionum maiori illius explicatione reiecta ad dicen̄ q de originibus & attributis

Pro p̃incipium har processionum supponendum est non multiplex p̃rium distinguendum distingui a philis. aliud p̃rium q sunt tanquam suppositum cui attribuit & adscribitur actio s. effectus. in quo sensu circumfer. ex prit actio ee suppositor. in quo ad personas & ad supposita procedere in illis attribuitur q axioma q non hac aliud prit ille non sol. asseruit actiones ee singularium & individuorum apud Theologos non receptum est & acceptatum tanquam axioma a logomo Theologo latino inferente ut ide ex q̃ ubi tanquam valde recepta hac dicta p̃rij q & quo aliud ei prium quo s. tanquam virtus qua influit ad suos effectus ut ignis producente alium ignem p̃rium q est ipse subsistens. p̃rium vero quo est nã s. virtus ignis vincet hic virtus alia ei prox ut ignis calor aut siccitas alia vero est remota & radicalis ut nã substantialis ignis —

Ut notandum est 2º in causis efficientibus creatis quia ex supposito ubi &c.) non influit per se ipsum quia suppositum de noe agere & eo quod ad agendum &c. e o vero virtus agit quia non denoet agere tanquam q neq illi ut tali actio attribuitur sed re vera ab illa emanat effectus & ipsa in illum influit per suppositum ad. subsistere s. dicitur &c.

Supposito dico in p̃rium q divinarum processionum est personarum s. personalis et divinus s. pat generans filii & ut q processionis sp̃us Sancti hoc ee verum certum secundum fidem definitum in conc. firmit de summa trinit & fide catholica ubi nam certum est patrem generare filium &c. non tanquam p̃rium quo cum personam alius non sint ree producenti neq virtus divina q tanquam q. Confir. nam ei p̃rium q alicuius actionis nil aliud est nisi ee suppositum cui actio

attribuat

attribueat ad hoc m° schema sal. simplices indicimusque et ad sic ita
... Theolog. latini graecis consentientibus statuerunt tamquam certum in
florentino ss. ... col. 2
Dico 2° natura et substantia divina est principium quo radicale divi-
narum processionum ita expresserunt doctores theologi tam latini quam
graeci in florentino ss. ... dixi inquit latin. theolog. filium ex patre et
ex patris substantia generari ita tamen ut pater sit generans principium autem quo
ipsa persona generat est idque solum communicabile est propterea refert ... ...
... ss. 21 idem docet (T. 1 p. q. 41 a. 5 et ad omnes pr...
nam illud est principium productivum ut quo quod cum ... agendi in
in ... ad indicimus personis ... praestat natura divina et non perso-
nalitas ... minor pr. nam et personalitas ... ... solam
complementum ... principium quod ... principium quo ... indicimus
... illa est ... producendi ... ... influentia ... ...
assimilat ... nam omne agens intendit assimilare sibi passum ut
ait philosophus ... personae divinae producentes assimilant ... producenti ... in natura
divina ... illa est principium quo divinarum processionum ... ... 1 p. q. 27
a. 5. q. 1 Albertin. ... theolog. q. 11 dub. 2 ... lib. 6 ... ...
cap. 5. et alios ~~...~~
... dub. ... dico 1. ... ... principium quo divinarum
processionum ... relationes patris et filii pertineant ad ... ...
complementum ... ... tamquam principium partiale ex
... ... opinionem aureoli 1 dist. 7
... ... q. ... ... quo
q. 1 a. 2 ... ... qui ... negant dari in deo ... ... quo
et quod ... ... in illo concilio ... ...
tam 2° quia dub. est ... ... an natura divina sit principium prox-
imum processionum ... ... intellectus et voluntas divina ... ...
... dist. 6 q. 2 ... alios ... ... processiones divinas immediate esse
ana ... per intellectum et voluntatem divinam ... ...
adhuc ... processiones divinas ... ... eadem ...
impon.

insponi. Greg. et alij scolastici qui a Vasq. et alij recentiores
ab hoc errore uindicant. sed illum plane ser. Janelig hereticj
quem refert Belar. Val. et Vasq. insequendi —

Dico 3. filium procedere per diuinam processionem non est ira diuina impu-
ria sed in quem est intellectus et uoluntas et asia non intelligi simi-
us procedere per naturam substantiam sed per intellectum et hec est certa in
Theologia itaut sententia Durandi adminus ut temeraria censeat
a Ildefonso Lorca i n 1 et Val. infra periculosa et errori prox.
a fi Valbertino et plane Erronea a Molina 1 p q 27 a. 5 d 2
Cui censure occasionem prebuerunt qui d 27 q 1 n 10 colli-
git ex sententia quam impugnamus Verbum diuinum non esse proprie Verbum
q deflectit ad hereum Magianor. diguar d 2 a 1 —

Pr. 1° ex Sc. Christus 24 n. sic ait ego dicit ut Concil. Hispal. 2.
Deus Pater accommodant ego ex ore altissimi prodiui primogenitus
ubi ratio oris intellectus diuini intelligitur per quem Deus loquitur. nam ut
recte S. Aug. 15 de Trinit. cap 16 intelligo unde exeunt cogitationes
os cordis appellat. probatur ex Matt. 15 n 18. que autem pro-
cedunt de ore de corde exeunt et de corde exeunt cogitationes. colligitur
ex alijs locis ubi 2 persona appellat Verbum sermo sapientia et
spiritus sanctus Amor charitas et ut ex illo 1 Ioan. 4 cap 7
ubi charitas ex deo est quia hic fortasse non sit sermo de spiritu sancto
sed de dono dilectionis uerbi Ioan. obsistat —

Pr. 2° ex Concilijs et SS. PP. a quibus sic affirat filium diuinum
esse uerbum sapientiam sermonem et nomen Patris et spiritum S. Amorem
et dilectionem quam testimonia disp. 2 et 3. sed d 7 et 10 referemus
et exprime dicunt filium procedere per intellectum, ut expressit etc. ex
Patribus ita tertullianus cap 17 maxime. S. Iren. lib 2 cap 41.
S. Athan. orat 2° contra Arian. S. Basil. hom. 16 in cap 1 Ioan. ubi
S. Chrisost. et alij. S. Fulgentius lib. 2 ad Monim. cap 7. S. Cirill. 1 The-
sauri cap. 5 et 7. S. Aug. 7 de Trinit. cap 1 et lib 15 cap 6. 13 et 14

et alibi

alibi saepe. S. Ansel. in Monolo. cap. 45 usque ad quem S. Doc.

asserit spiritum S. per amorem procedere idemque denotant S. Aug. 9 de

Trinit. cap. 12 et lib. 15 cap. 17 et S. Greg. hom. 30 in evang. et Concil.

Florentinum 11 cap. 1 ejusque [illegible] S. Amor seu charitas appellat. Et Dex

communiter doctores scholastici sunt unanimes hanc sententiam seq. S. T. 4 2 q.

cap. 11 et 1 p. q. 27 a. 2. 4 et 5 ubi Caietan. Vazq. et Canariensis Molin.

S. 2. Theol. disp. 121 cap. 2 [illegible] 1 de Trinit. cap. 5. Albertin. corol. 11

Theolog. q. 11 dub. 3 apud quos eiusdem alios doctores et [illegible] et apud

Salm. tom. 1. et Toled. [illegible] et alios recentiores expositores

ad cap. 1 Joan. n. 1

Prob. 2. ex ratione Theolog. nam Filius divinus [illegible] ut

ex [illegible] ostendemus disp. 2 a. 1 [illegible] procedit per intellectum ratione [illegible] non

si [illegible] diceretur procedere per intellectum per quandam accommodationem [illegible]

[illegible] proprie verbum ut Leontius et Magistri haeretici

[illegible] 1 nam [illegible] processio immediate a natura [illegible]

[illegible] quam [illegible] coaeterna [illegible] in natura

[illegible] a tali natura procederent [illegible]

[illegible] nullas [illegible]

intellectualis nisi per intellectum et voluntatem quae sunt max. in natura

quae ex opposita sententia inferunt. Confir. 2 [illegible] natura creata non [illegible]

[illegible] nisi per [illegible] ac illius [illegible]

intellectualis [illegible] per intellectum et voluntatem

[illegible] hanc [illegible] nam [illegible] processiones [illegible] divinae

sunt [illegible] natura divina [illegible] per [illegible] intellectum

aut voluntatem procedere [illegible] Maior patet nam [illegible] in hoc

distinguunt creaturae [illegible] processiones [illegible] et natura creata [illegible]

[illegible] voluntate [illegible] ut docent S. Hilar. lib. 1 de Synod.

ex [illegible] 26 firm. [illegible] 1 Thesauri cap. 3 S. Aug. et alii [illegible]

[illegible] S. Damascen. [illegible] cap. 12 ait [illegible] max. [illegible]

naturam Minor [illegible] 1 nam [illegible] immanentes [illegible]

[illegible]

[illegible] non [illegible] signum

rem aliquam [illegible]

[illegible] cum [illegible]

[illegible]

[illegible] imago [illegible]

[illegible] propriam

& nil producerent ut sic in nra intellectu & amore q. patet prius
q. dicit tx 16 q. n. posset per illas procedere aliqua substantia que e
verbum & sp. sanctus. Secundo nam in nra intellectuali creatura
nec intellectus nec voluntas se habent ut potentia generativa, directe
sed per accidens se habet in ordine ad producendum effectum sicut in
nra nra non aliunde habet fecunditatem qua sic effectum resultat
sq. ex in nra intellectuali dicit. Quam intellectio & volitio est
perfectus vel alicuius personis sq. si per illas produceret personas
ex eius se produceret &c. Nam alit nra dicit fore intellectus
& voluntas eet imperfecta q. quidem n. potest generare. Neque in
mediate influere ad eandem l. potentiam productam et immediate
influxum sufficit creat. recipientes ad actus ultimos
& Nullum qt. credo n. fuisse opinionem docendi personas
tamen sed negant filium personam evadere simili similitudine
in nra & filium nullum n. adoptivum q. ex q. Strain. adeo
Arrianos incidisse reliqua q. sed intendunt processionem divinas
n. ee liberas ut processiones creaturarum. & ideo secundo firmius
negaret processiones divinas ee per voluntatem tanquam creaturas
intendunt q. ee necessarias & nolle qui n. potest abee in deo ut
pater xx Cyrilli & Hilarij de Trin. maior & Minor. Neque
e. ad 1. probationem Minoris q. n. ee adeo similes operationes imma
nentes ut saltem sper sui habitus & forte q. q. alios actus n.
efficiunt. Neque in creatis nil efficiunt substantiale neque indigent illis
nra intellectualis creatura. l. alia ad ea producat q. sed intendit habit
vero in individuis & ad deum n. habet alias operationes perpetuo
ad & propter infinitam perfectionem eius operationis. ut propter eandem in
finitam concedit deus q. eandem n. nam cum q. nulli nisi re
ad concedit. imo neque potest nam substantiam creare siue fore spu
ialis

Ex quo patet ad primam probationem substantiam creatam intellectualem propter
vices

eius in persona. hic sermo gene[ra]tionis ad intellectū

sicut dicum ut immanent ut immanent et ad intra operet

dicia non perfectius coicet

Pro 3 prob. Q ex non divinam ei coemoriq personis s[...] in

tellectio: Unde et reddi decrevit filium n generare ex si hoc

nondivinam patris ita et nos regnu n generare hoc eandem

intellom patris q hoc n hic ei primum opletum genois nisi

illi ad iungat relo paternitatis que abest in filio et spu sancto

Pro 4 Q quia nec diu sit summe perfectio n tn illi vevenit

operari nisi per propriam opem. illa exig noe talis summe per

fois que nullo m deret n n daret nulli opd. ex eo autem q ei

enim nam divinam n ei primum proxim processionu n sed q im

mediate n inflat uspico et hic influit im ad opos utales

n sit primum prox. [...] radicale actio n. atom esia et intelloi identifi

catis prefluit

5. 3 An processiones sint ab intellu et voluntate ut inactu i an [...] intellectio et volitio

Canariensis 1 p q 27 a 1 et 2 d. 1 q 3 observandum ait intellum

et voluntem divinam ei pritum quo processionum intellom v[...] et vo

litionem ei actiones ex n sua s[...] doctum [...] indicare scoto 1 dist. 2

q. 7 et obijcit 9 item a[...] ferrariensis 4 [...] 9 cap 13. Por. autem

et dire intellom et volitionem [...] inactu 2 rm ei priu

quo prox. divi nam processionu n v[...] intellq et voluntas inactu i.

hic sent. cois e [...] dd q tradit S. T. 1 p. q 27 a 2 4 et 5. et 4 c g.

cap 11 et q 9 de pot. a 1. n longe a fine corp. in hoc distinctione

cap 11 et q 9 [...] verbi processionem a divini verbi emanare idem [...] Velarm.

rmi verbi processiom a divini verbi emanare idem recent velarm.

+ 1 lib 2 [...] cap 17 [...] d 112 cap 7 et [...] lib. i [...]

capd

cap 8 et Albertin. corol. 12 theolog. q. 12 · dubio 3 n. 2

Pr. 1° ex SS. PP. et precedenti adversus Durand. relatis quorum ali-
qui expresse dicunt verbum divinum esse sapientiam dei [illegible] genitum
esse ab ipsa eterna sapientia. Tertul. cap. 7 c. Praxeam. conditus
a Deo primum ad cogitatus in nomine Sophie [illegible] de sermone divino
seu verbo. S. Athan. orat. 3 c. Arrianos [illegible] ex sapiente patre
illa oritur haec. S. Ambros. [illegible] intellig. intellig.
[illegible] S. Aug. 6 de Trinit. c. 1 et lib. 7 cap. 2 alios refert
Valent. [illegible] et alios referens d. 2 [illegible] initio

Pr. 2° nam in deo non dantur intellig. et voluntas per modum pot.
sed per modum actus 2i ergo non per intellectum et voluntatem sed per intellectionem
et volitionem dantur divine processiones. ans. tradit. ad quod de scientia et
voluntate dei est expressa sententia Suar. 12 metaph. cap. 9 ubi optime
Fonseca tom. 4 [illegible] 1 [illegible] cap. 45 et lib. 2 cap. 10 et lib. 4 cap.
et 15 [illegible] cit. [illegible] quem sequitur [illegible] 30 metaph. [illegible]
et 16 Vaz. 1 p. q. 1 disp. 12 initio qui alios refert. Pr. nam
res pot. intellectiva ut distincta ab actu 2 importat imperfectionem. indi-
i. perfectibilem et determinabilem per actus ab illa receptos et productos
per actionem distinctam ab emanante sed tamen hoc repugnat in deo reperi-
ri cum neque dari distinctio in deo inter intellectum et intellectionem neque indi-
ad plures actus neque necessitas plurium actuum ergo in ordine ad unicum
actum [illegible] determinabilem non potest esse imperfectio in deo ergo sol. hec intellectum et
volitionem per modum actus 2i

Pr. 3 nam verbum divinum procedit [illegible] ut sapientia illius ex vi sue
processionis vocatur sapientia et intellectus et propterea in [illegible] appe-
latur sermo sapientie patris et ut patet in symbolis primi 2e et [illegible] generalis
synodi et aliarum synodorum quas refert S. Hilar. lib. de synodis.
[illegible] refert Valent. ergo intellectio et sapientia patris [illegible] ipsam quo pro-
[illegible] divini. con. pr. nam in ipso esse univoca [illegible]

Caiet.

2

primi

attribuitur quae conveniant ei sol. convenit filio principium radicale et substantiale illa scilicet p. id est primum principium generandi ut sic intere atis nam per genitum verbum convenit filio principium generativum quo mediante possit producere de quo d 2 a 76 L quae sic convenit filio divino sapientia et intellectio de se ipso habet rationem principii per quod generandi —

Obijcies 1° Scotus 1 sent. dist. cap. 7 et alibi et Anselm. et alios patres qui affirmant filium procedere ex memoria patris et intelligentia .2. ex intellectu p. ubi n. ibi ut et per nos intelligentia idemque memoria dicitur et ut Confir. nam. D. Th. ip. q 27 a. 5. intellectum et volitionem actiones appellat quae non habent actionem quo. R. Scotus et alios per non intelligi memoriam et intelligentiam intellectualem explicare non est in rebus creatis ut ex patet non intendere quod procedat per intelli in actu 1° nam potius in eo cap. et Scotus oppositum indicat affirmans filium esse ex sapientia patris. Ad confirmationem et intellectum et volitionem appellari actus. actus grammaticales tamen ei praedicamentales actus praedicamentales quae n. dicant terminum actionum ideo actus grammaticales id est significationi vocis appellantur ut observat bene 1 de anima d. 3 a 1 b 2 q 2 ut additur actio. dicit intellectum idest cuius ei omnes personas sint producentes sive in intelligentes unde 2 a 1. 88 q explicatur. —

Obijcies 2° in divinis intellectione potius quam actus 2 actus sufficit distinguere filius ei natio procedit per intellectum in actu. L. non per nam eo ipso quod deus intelligat recte affirmamus quod per intelligere sit potentiam ad intelligendum. Confir. nam principium substantiale radicale intellectus ei reperitur in deo, quia excludimus ab eo omnem imperfectionem potentialitatis indicis perfectibilitatis et additionis quod per eam videtur in deo sic per intellectum deus volitum per sive ulla imperfectione —

Respondeo Scotus et nego consequentiam. et ad probationem ex eo quod deus intelligat inferri quod posit intelligere ei per potentiam aut quod per eam . . potentialem per potentiam

tandem

beatur. l. n repugnan in reo generatu ex de nro actu intellig. l. ac
tendidiu infinitu ad necessari et. ex eo representet actu formam
ipsare q posit representare cum in intellig sunt posit propendi ato
l actu ad hoc possibilitati. Ad Confirmationem dr principium radicale nu intellois
n propie esse conceptum. neq ante intellonem de ei principium qsi aliq
ex quo personam conem infr. intello. & reliqua attributa: at
si per intelligeret intellig per modum q sentetur ubi illo ex eliciti
q dicti imperfecti neq n intelligeret utq. alig nui intelloi dr
quo unica e et intellig. neq intelligeret ei per nui in illa appre
henderemq realitem formam aut indiam ad intelligendum q deo
repugnat

Obijcies q si processiones emanarent per intellem & volitionem tamq
per principium proximum ubi eam darent intello & volitio deberet quoq
principium processionum de ijsdem personis dicunt intello & volo ab
quibus processiones emanarent. Confirmatur: nam verbum creatum
non emanat ab intellu imm on posset ab intelloe emanare nam
alias eet nui transiens et n immanens

Ad hoc diq. illud ex urgere n intellig. l. volentis permanere per prin
cipia processionem solumq probat n solum intellem sufficere ad hoc
ut processio emanet nisi cum intelloe l. volite tamen quo relinquendo
patris l. filij &c. Ad Confirmationem dr limitationem nui intelloi ei
eam nepotit verbum ane distinctum producere q si produceret
eet immanens quia ipse reciperet actionem qua produceret
q n tollit per verbum immanam ut pt in ipsa intelloe vialiq
rus creatis immanentibq qui tales sit ly act. in illis subjectum
in deo autem propt persona ut secundum tem sic nu quia potest coicari
nd realit dist a producente Concedo: verbum per intellem producta
q tota per se intellectualitati in actu l. intelli intelloe ... viner

§ 4 Quae aliae sint dicemus pro processionibus cetera

Cognita de existentia nostra harum processionum superest ut ei, illas quidam alias faciles dubitat Greg. Ariminensis. Prior an hae pro cessiones aequivocae sint vel univocae i. a[ctio]ne aequivoco vel univoco nominantes. Et dum e[st] simpl[iciter] dubi[tatur] univocas appellari cum et illas conveniet una & eadem n[atu]ra divina n[on] ... unitas et dicuntur praesertim attendendo adhoc ut causae vel prima aequivoca vel univoca nuncupent. asserit processiones hic [illegible] in ordine ad rebus & personaliter productas. Sane praeciare [illegible] quidam n[on] aequivoce posse appellari cum a ...

[illegible] producentibus qui [illegible] d. 4 q. 1 ad 2 Gab. d. 9 q. 1 & Vasquez 1 p. q. 27 a. 5 ...

Secunda dubitatio si aliqua ex his processionibus sit prior altera. Nam Eunomius teste S. Basil. lib. 1 contra eundem ex ordine divinarum processionum & personarum imperfectionem & inferioritatem procedentium colligebat. Et Arius teste [illegible] de trinit. cap. 2 ... nullam processionem in divi nis ei aut dici alteram posteriorem eo n[atu]ra [illegible] probat nam pater non prior n[atu]ra esse cum hic in omnibus sit eadem essentia: neque ratione relationis cum hic sit sub tempore et origine & n[atu]ra [illegible] correlativo filio ... et S. Athanasius in symbolo absolute affirmat in divinis nil prius aut posterius esse. & S. Aug. 3 contra Maximin. cap. 14 ait ex eo quod una persona procedat ab alia non sequitur alteram priorem sit altero.

Sed in processionem & personam filii ei posteriorem n[atu]ra quam personam patris in quantum ab eo emanat. ita sentit Gabr. Greg. Valen. quos refert Vasquez supra 1 2 lib. 5 metaph. cap. 192 & e doctrina consentit S. T. 1 p. q. 42 a. 3 [illegible] ... quo in sententia in ... negare ordinem in quibus e[st] prius & posterius n[atu]ra posse. & ex ... dixerat autem in his priorem conditionem posteriorem vel id quod ex ... praeter ea S. Hilar. lib. 12 de trinit. pag. penult. ait de filio

cognitum

sequens cum h[oc] sit ic ita constituendus ut verum q[uod] aeternae ori
ginis sue e[st] aeternior aeternum. tam doctrine xu e[st] secundus ace e[st] deum
verum e[st] n[on] separandus ace e[st] [illegible] et quidam synodus contro
chiana in confessione fidei q[uam] refert S[anctus] Hilar. lib. de synodis. sunt sec[undu]m
ordinem (cap. 5.) in divinas personas con[tinua]m quo dixit septimo
continuant ex quo n[on] infer. int[er] personas inaequalitas [illegible] po
ordone ut recte S[anctus] Aug. l. [illegible] hor. patrum doctrinam [illegible]
neminem reprobante [illegible] Theologi. Latini insistunt. [illegible] 20 col.
182.

Pr. r[ati]one nam ordonis prioritas s. & posterioritas [illegible] a quo nil
aliud [illegible] q[uod] [illegible] ab aliquo procedat. & [illegible] [illegible]
de filius divine procedit [illegible] [illegible] [illegible] s. a filio [illegible] [illegible] pos
terior [illegible] [illegible] pater [illegible] [illegible] sanctus. Confir. nam [illegible] intell
[illegible] voluntatis antecedit ex [illegible] processio filii que fit per
intellectum [illegible] antecedit processionem [illegible] sancti que fit per voluntatem
[illegible] & patrem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo [illegible] [illegible]
[illegible] filius ingenium [illegible] illius, quia [illegible] dicit relationem
[illegible] sed [illegible] filiat. intelligat ad [illegible] [illegible]. S. Athan.
& S. Aug. negare prioritatem temporis aut dignitatis aut personis [illegible]
divinas personas n[on] prioritatem [illegible]

Dub. [illegible] differentiam temporis explicari debeant hae proc
cessiones n[on] [illegible] aliqua imperfectione intelligantur qua [illegible] [illegible] exi
stimant n[on] debere usurpari solam differentiam temporis futuri [illegible] dicat pat[er]
gignere filium denotat n[on] [illegible] genuisse q[uod] [illegible] attinet ad alias
[illegible] differentias temporis praeteriti & praesentis quia neutra adequate
nec sufficienter explicet aeternitatem & illimitationem [illegible] processionis
divine nisi addat aliquid adverbium quo explicet ut si dicat semper
genuit l. ab aeterno genuit & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] usurpari quia melius & adequate per omnes [illegible] [illegible]

illius [illegible]

illæ processiones explicent: assideat Pr. genuit Filium gig
nit originaliter Filium, itaut intelligat absque limitatione, l. ante,
l. post —

Quarto an detur & qualis sit ro abstracta ab his processionibus ... explicanda e ... explicatur ro abstracta ab ... per
sonis —

Disp. 2 De duabus processionibus
divinis in particulari —

De verbo quod est terminus 1. processionis div.æ —

Ex duabus processionibus divinis prior na[tur]a l. orig. e[st] processio per intellectum & hæc est primaria, & ... intellectualis & 2.a na[tur]a l. orig.e ... vo
luntatis antecedit ... dictu d. 1 a 4 de hac q. loco dicerendum
... certum e[st] verbi ad tum subsistentem qui deus sit & filius ut infra
... 7 comprobabo —

§ 1 An terminus 1. processionis sit proprie verbum —

... q. 34 disputat a nobis ... imp. q.a lucem præferre huic disp.
observat ... 9 definit. cap 2 n 1 hanc q. duplicem sensum
habere primus an filius sit proprie verbum itaut ro verbi nulli alteri per
sone conveniat de quo ... secundus an sit proprie verbum i. non metapho
rice de quo imp. ... alii heretici negaverunt verbum
in divinis & cor meminerunt ... hæresi ... 51. ... de
... hæresi 30 unde Alogiani i. sine verbo
a S. Epiphanio appellati sunt deinde Origenes ab initio Evangelii Ioan.
docuit filium dei non proprie verbum appellari ut refert ... q. 34 a 1
arg. 1. qui recte ait propterea originem fuisse Arrianæ heresis
nam Arriani postea ut suum errorem defenderent filium non esse verbum
predicabant ut referunt S. Athan. ... Hilar. 6 de trinit.e & ... Cyril
7. thes. cap 3 ... & 1o in Ioan. cap 4 & 7 ... eundem durand 1 d 27
q 3 n 3

n.] vi proprie sed per quandam accommodationem 2ª. per communicationem verbum
applicari cuius erroris vi fuit Theophilactus dicens ad cap. 1 Ioannis. dicit
enim hoc nomen Verbum non proprie dici de deo namque pater ex sol.
ostendit id quod Glorionis cap 1 dicimus nos ergo a nobis qui sol.
cognoscimus per unum corpore. nullo nomine proprie posse deum nun
cupari inquio sensu assistit ibi Verum non proprie dici substantiam
id est substantiam &c.ª

Ante resolutionem praemittendum ex dictis lib. 3 de anima disp. 10 q. 2
a. 1 verbum idem significare in aliis nostris observatis l. 2 + dicuntur
a 1 ad (10) esse proprie impositum fuerit ad significandum voces quibus ex
terius loquimur ut recte S. Aug. 1 p. q 27 a 1 d. 6 et S. Aug. 9 de trinit.
cap 2 n 10 proprie hic signare conceptus mentales quibus interius lo
quimur. imo & magis proprie ut docet S. Aug. 15 de trinit. cap
11 propterea et sit aliqua infra & a 2 referendi vide Toleto
Franciscum Lucam Barradas & Vincentium Regium in practicandos
& Conimb. 3 de anima cap 8. q 3 a 2 ex quibus loco citato observa
ut aliqua requisita dari ad rationem propriam verbi mentalis. 1° ut sit
ex mente S. Aug. 15 de trinit. cap 10 & 11 S. Basil. homil. 16 ad
initium Ioan. & S. Athan. epist. de sent. Dionisij unde cogit.
sententiam inter nos & externos. a re propria verbi excludunt.
Ex hac conditione sequitur verbum debere esse immanens ita S. Basil. l. c.
secundo requiritur ut sit imago repraesentatio & expressio obiecti cognoscit
ita S. Basil. l. c. S. Aug. 15 de trinit. cap 12 & S. Ansel. in Monologio
cap 29 qui propterea dicunt verbum esse expressivum obiecti quod me
dio verbo or. 3° requiritur ut producatur effective sit S. ... Proles
fere l. ... S. Basil. l. c. S. Aug. 9 de trinit. cap 8. S. Athan. epist.
de sent. Dionisij & Damascen. fid. cap 13.
Praesupposito ... intellectum nostrum quod una sumptam pro qualitate actuali
et visionem beatam praecisso quovis alio esse verbum istum non conveniunt

41

Dicere ad rom verbi requisitum infinitum non e aliquid mentale effectibile
ex mente procedens & in eadem manens imago & representatio obiecti
nihilominus intellectio ut intellectio & notitia sive differt genere explicitum
a verbo ut tale e eius in veritatis nam verbum solum explicat in suo
conceptu ee rerum locutionis dictionis ordinationem ad manifestationem
obiecti q nunc expli. per intellectionem ut dicit quam vitalem. l. eius expressionem
ut utrumque ad hoc discrimen expresse assignat S.T. 1 p. q. 27 a 2. item S.T. 1 p. q. 34
a 1 ad 1 & 4 q. q. cap 12 & idem plures de quos referunt Conimb. a 1 ad 3
de aia cap 8 q 4 a 2 Fonsec. 4 metaph. lib. 5 cap 8 q. 1
inter intellectionem & verbum aliquam distinctionem agnoscunt —

Secundo pro resolut. presentis diff. infra. certum ee omni fide q terminus
processionis qui e filius divinus verbum & proprie e verbum contra q non sed
duciando abs erroris l. solum temeritatis notam unde iam s. I ex
ss loan 1 n 1 & 14 & prima loan. 5 n 7. & apoc. 19 n 13 filius
verbi nomen appellat q nunc sensu proprio & reg. int presentandi s.
accipiendum e nec nos Mobere debemus illi heretici ut ait S Isido
rus lib. 8 etimolog. cap 5. illas S.l. ss autenticas ee negent q illis
adversant nam ut autenticas suspiciunt oia fere ssilia ab ecclesia orth.
[illegible]. & noviss. Trid. oecumenicum concil. qui nobis biblia ediderunt
preter q q in vetri testamento nomen verbi filio divino attribuit
ps. 32 n 6 verbo dni celi firmati sunt & q de verbo divino intelligunt
ultra 20 pp. quos referunt & sequuntur Agelius & Lorin. ibi ps. 44
n 1 eructavit cor meum verbum bonum q ss Atran. in de Eustathio
Tertul. Orig. & S Justin. de eodem intelligunt apud Lorin. ibi
ps. 2 authorit. ss. pp. S Basilij S Cirili S Aug. S Crisost. Leoncij
& theophilacti loan 1. S Atran. S Fulgentij & alior quos in recolunt
S.T. 1 p. q 27 a 1 & 2 & q 34 per totam & alior plurium nec no
vunt q sup. Stelado loan 1. Toled. ibi anno. 4 Francis Lucas + 2 Loan 1
Conrad + 1 lib 4 cap 2 Vincentius regiae lib. 1 sect. cap 1 dignit 1

C. 5.

c. 5. & e scolasticis Cantariensis & Mol. cum S. T. deq. d. 141 & S.
q. de trinit. cap. 2 exquisite egregie Ciril. lib. 7 thesauri cap. 1 & ..
cap. 8. verum in q. verbi allegit q. i max. proprium & significationem
divinitatis & processionis proprie 2 persone —

Pr. q. nam in 2 persona conveniunt omnia que ad rationem verbi requiruntur
procedit. n. ex mente patris ut late probavimus d. 1 a. 3 deinde est in
maniere ut ibidem a. 4 ostensum est denique est imago expresse re
praesentans patrem & illius naturam quo iure Ciril. 1° thes. cap. 5
probat illi convenire rationem verbi & S. Nazian. orat. 4 de
theolog. ad fin. ait filium dici verbum propter unionem et manifestationem
& q. est veluti patris definitio idem tenent S. Clemens epist. 1 ad
Iacobum S. Athan. orat. contra gregales Sabelli S. Hilarius 2° de Trinit.
S. Aug. 7 de trinit. cap. 2 & alii de quo a. 5 & 7 a. ult. q. filius
divin. verbum proprie est verbum —

Unde constat nullum aptius exemplum ad divin. verbum declarandum
posse afferri quam exemplum verbi creati ut recte S. Aug. lib. 15 de
Trinit. cap. 10 & 11 Ciril. 1° thes. cap. 7 & dialog. 2 de Trinit.
praesertim S. Thomas & S. Ansel. apud S. T. q. 4 de verit. a. 1 ad 1 qui
praesertim usurpant exemplum verbi creati q. generatur ex alia cog-
nitione cum hoc q. verbo convenit divin. in pluribus 1° in eo q. sit
per intellectum & intellectum 2° q. ex mente producatur & immanent
3° q. refert semper obiectum 4° q. velut exemplar formale dirigat
ad opera facienda 5° q. medio illo fiat locutio 6° q. tandem durat
quamdiu intellectio: vide S. Basil. Ioan. 1 Ciril. Ioan. 1 cap. 4 S. Ful.
1 ad Mon. & S. Aug. citatis & q. ut recte S. Basil. 2° contra Eunom. non est
possibile perfecta & vera divinis adeo aeternis ad unguem accommodare.
ri. neque n. ait S. Athan. orat. 3 contra Arian. tale est comprehendendum dei verbi
generationem q. non talis est deus quales nos sumus ideo observandae sunt
inter utrumque verbum differentiae —

Prima verbum nostrum incipit in tempore & cum prius tempus supponit
intellectum

intellum et facile elabi. diuinum tn̄ e aeternu cōgeitu ac in
rell. diuinq̄ q̄ nr̄a intello accidens e distinct nec ab intelligente
& sterilis nil ultra producens ad ext. at Verbum diuinu deor
substale e omnipotens q̄ licet nrum Verbum appellet metapho
rice filius l. proles cordis aut intelly a S. Aug. 9 de trinit. cap. 6.
S Greg. dialog. 2 de trinit. & S Anselm. cap. 31 monologij. i. eqq
nō filius substancialiter genitq. et verbum diuinu. 4 Verbum nrū
procedit ab intellu e q̄ ipsa intello: at diuinum ab intelle ut
a prio quo procedit. quare cum tot sint diffe int diuinu uerbu
& nrum obseruandum e illud S Basilij homilia 16 ad initiu
Ioan. quam plurime vm ad unigeniti Theologiam ex voce Verbi
accipe q̄ v̄ dimidens & in profundum repe reris hoc restabat —
tandem ee verum hac vocum Verbum, sermo, ratio, cogito; l. cogno
; l. cogno, ad uerte hic nn̄ 2a persone ab aliquibq patribq accommo
dari. Vox sermo a S. Ambros. 4 de fide ad Gratian. cap. 3 S Na
zian. ore de fide Tertul. cap. 5. & 6 S Praxeam S Justino 2° in
decos cap. 9 & 8. S Hilario lib. 2 de trinit. & S Hier. Isaie 11
Et aptius illi applicat nn̄ verbi q̄ sermo denotat expositum
ex pluribq verbis item Tertul. l. S Athan. orē 4 S Arrian Rōn appe
lant et aptius dr. Verbum ut explicet nrs ad dicentem & genito
rem denique aptius etc dr. Verbum q̄ cogito l. cogno. l. ut explicet
rōnem ad dicentem a quo producit l. ut excludat imperf.
discursus q̄ denotat cogit° ut ait S Aug. 15 de trinit. cap. 15 &
16 & S T. q 4 de verit a 1 ad 1 quamlibet ipse S Aug. l. cap. 10
dixerit cogito meū Verbum quare in hereticis Beza Erasmo &
alijs qui Ioan. 10 n̄ Verbum sermonem transferunt n̄ tm
ipsa translatio q̄ nouandi libido & impudentia quasdam ine scriptum
vulgata preferunt reprehendendae e vide Salmer. t 2 tr 7.
Barr. t 1 lib. 4 cap. 2 sup Lucam t 2 Ioan 1 ubi Maldon. & Toled

Verin

& vincentis reg. [illegible]

§ 2 obiect. cuiusdam ubi an verbum se hat ut actum cognitionis

Obijcies verbum idquo loquimur l. interius l. exterius & mentale id quo intelligimus & sumus sapientes si hat divinus n loqr per 2 personam neq intelligit per illam neq e sapiens verbo l. sap genita ut recte S. Aug. 6 de Trinit. cap 1 & 2 & lib. 7 cap 1 & 2 & lib. 15 cap 7 & lib. 1 retractatiom cap 26 ubi retractat id q dixerat lib. 83 quaestionum q 23 .s. patrem e sapientem sap genita nam potius ante illam hat prop. intelligens & sapiens: sq filius divinus proprie n e verbum. Et iam si[illegible] SS. Athan. & Basil. nos amonuisse verbum divinum in plurib ab humano differre dicunt alia in hoc q n e sola intellio id aliq per illam productum adeo adeo n sehet velut fragueq redat patrem sapientem l. intelligentem nam bene ad rem presentem S. Athan. orde [illegible] Gregalis Sabelij ait sap patris e filius n ut in hoe celi per sapiam e sapiens vel ex sapiente sap. illa ortum hat —

R. l. verbum divin. n verd quoloqr dq loqr. hat. quo intelligit & sapit n tn illo tanqr sap e sapiens aut intellio intelligens unde sapient retractavit S. Aug. hanc propom Q. e sapiens sap genita. Nam hic vuls adiectius sapiens (nisi vermis verbum). n ligat illam actiom. aeo originem se solum. id e eq ante genom filij prinellig in d unde flumeq id hat per sapam genitam nec n produxit pat. suum filium tanqn indigens illo ad intelligendum ut rectè S. Aug. 15 de Trinit cap 1 at v alij tn .s. dicere verbum l. vbo sapere l. intelligere verbo l. q pat consint pla aetila connotantia actiom & originem ? no rant quod q verbum iam productri q. cm hat intellom eandem

quq

qui e inst. roe illius f. per denotari dicens i cognoscere verbo
l. verbum supereref & intelligere verbo l. verbum ad dicens ver d. co
& d. io l. 11 —
Dices q. in verbo creato tanqm in imag. & exemplari obiecto
nos etiam intelligimus ni per voluntatem per fram quem nos redat
intelligentes & sapientes cum hec infr. ex doctrina non tradita est
verbum divinum quorum non hoc ut nam id collr. ex Aug. lib.
de mem. ubi ait dum recordamur nos cognoscere obiecta in imagi
nibus l. fantasmatis ad S. T. 4 q. cap. 18 & lib. 1 cap. 5 fin.
ait verbum ei intelligentiam & resp. intellectum qui s. intellr. ut in
illo tanqm in imag. reliqua obiecta cognoscerent. & q. & deuerit
a 1 corp. fine ait verbum ei idq. cognoscer. & idem tenent
Capreol. 1° d 27 q. 2 a 2 ubi Hispalensis ferrara cum S. T. a
Conar. 1 p q 27 a 1 d 3 ad fin d. 5 ubi semel q. 3 Vasq. q. 14
ibi fin. & alij Thomist. —
Pr. 2 nam verbum reqr ad hoc ut obiectum fiat presens intellui
q. ut in verbo velut in imag. cognoscat & propterea creature n
nisi in verbo medio quo fiant presentes intellui divino ideo
cognoscuntur. Pr. 3 nam deum ni produceret verbum si ea sit
intello ni cognosceret obiectum & propter ea media intelloe & scia aliu
ali ni sol. in deo q. pr. si etiam in nobis produceret verbum distinctum
docuit S. Aug. 15 de trinit. cap 13 & 15 & simil. lib. 1 ther. cap 7
sic expresso filium genuit pater et si sapiens ex se. sua qua excogitauerit ad q. repererit velut seu memoriam & q. p. notitiam verbi
ad cognoscenda obiecta tanqm imago obiecta & exemplar. —
R. Nego cum nam sola intelle habr. nos ideo cognoscentes quem
deum ante productum verbum redit cognoscentem ipsum & quem liber
obiecta adq. intersunt de verbo creato & intelloe S. T. 4 q. a. cap 11
Coll. 2 ubi ait verbum non interius ni ei rem intellectam ad in...
rem qua intelligimus Quidem docet q. 9 de poten a 5 ... sent.
Confirmantur

confitendum est quod aliis in locis ST. dixerit ut constat ex Cor-
doniensis in concordia ST. cum intellectus [illegible] non fuit
sol. intendit quod intellectu experito cognoscit [illegible] multa
quatenus per illa cognoscit [illegible] & eadem in intelligendo est
ST. quod si sermo sit de Verbo divino sol. intendit ST. [illegible]
.s. patrem divinum peculiari ratione cognoscere in Verbo tanquam
in imagine omnia obiecta: Ad hoc non obstat quoniam eadem obiecta
in sua essentia ante productum Verbum intellexerit quod expresse
[illegible] S. Aug. 15 de Trinit. cap. 14 ibi novit omnia Deus pater
in se ipso novit in filio sed in se ipso tanquam se ipsum in filio
tanquam Verbum suum quod est de omnibus quae sunt in se ipso eadem omnia
[illegible] Verbum [illegible]. Alex. Albert. [illegible] Durr. [illegible]
Gab. Aurel. quos referunt & [illegible] 1 p q 27 a 1 d 8 mem-
bro 2 [illegible] q 1012 cap 7 & 4 [illegible] 141 cap 4 S. in de
Trinit. cap 6 & 7 [illegible] 9 cap 2 [illegible] 2 q [illegible] Comm.
3 de anima cap [illegible] a 2 & Egid. [illegible] 12 r 1 lib. 5 q 14
a 4 [illegible] —

Pr. 1 nam expresse [illegible] Capreol. fatetur nos obiectum cognoscere
& intelligere [illegible] reflexe & [illegible] cognoscamus ipsum in
Verbum aut alium actum existentem in nostro intellectu quod Verbum
[illegible] ad hoc ut in eo cognoscantur obiecta [illegible] quibus [illegible]
[illegible] obiecta cognoscit quod animadvertit se cognoscere aliquem
suum actum l. cognitionem —

Pr. 2 nam alias nulla in nobis [illegible] in Deo daretur cognitio in-
tuitiva [illegible] [illegible] intuitio Verbi [illegible] hoc est [illegible] & M[illegible]
[illegible] per nam [illegible] in sua imagine l. [illegible] non est intuitiva
quia non est immediate obiecti in se ipso [illegible] obiecti in Verbo [illegible]
[illegible] Verbum tanquam exemplar. [illegible] cognoscamus obiecta
Pr. 3 nam independenter a Verbo divino [illegible] [illegible] &
intellectum et [illegible] independenter a Verbo sufficiens [illegible] [illegible]
[illegible]

detractum ad cognoscend. nisi in opus est ut expectet verbi pro
cessionem ad intelligendum aliquem in filio haberet aliquem rem prop
rie patris & illius esse ut elegerit S. T. 1 dist. 27 q. 2 a. 2
idemque ut absurdum infert Aug. lib. 15 de Trinit. cap. 7
ex quo pat. non sapiens esse a se genito, quod verbum non req. ut imago
obiecta ad cognoscendum obiecti —

Quo ad 1 prob. illius cor. quod patri sit memoriam filii ad S. T. expli
catum fuisse. ad 2 prob. quod sufficiens fieri presens obiectum
intellectu per notitiam i. intellectum expressam ex datione speciei
i. obiecti imo si ad hoc requireret verbum sene non opus est patri verbo
divino ad se intelligendum quod non magis intimum patri quam ipsius
patris substantia ad 3 quod intellectum divinum esse primum quo verbi re
aliter distincti resp. quod illa intellectu in deo se habet ut verbi sit non
intellectus vel intellectionis producta quae ut productiva est pro producto ipso
ut exprimendit & infinita per se intellectionis creatae quae post in
verbum subsistens producere —

In creaturis 2. ord. superfluit ut in intellectum aliud verbum intelle
ctualiter distinctum nam i. intellectio nostra se habet tanquam terminum producti
onis i. terminum representativum obiectum non per unum producti actio
nis id non est 3 patet de anima 7 c. 28. ubi intelligere est ac
tum perfectum non vero imperfectum ut actio ex quo idem docuit S. T. 1 p.
q 18 a 1 corp. & de intellectione in qua consistit nostra beatitudo non potest
dubitari quin sit actus perfectissimus praeterea quod sequeret non dari in
intellectu primum per se reddat vitaliter intelligens & illi representet
obiectum, actiones non nil representant & verbum productum ut per se obiecti
representans in potentia sent. non posset denominare intelligentem ut
representans habens rectionis obiectum denique quod si intellectio est sola actio
ut per intellectum producuntur hi item dicerent intelligi quae abs
indiget verbi quod est 3 adversarios —

Si dices intellectum esse per unum per se exprimentis &
representati

& representantis obiectum, ultra illam, q̄ fluit alia sfra que sit Verbum in intellectu creato, cum neque requirat ut sit adaequata representatio nam supra diximus non dici intelligentiam Verbi neque genitum ut ex S. Aug. diximus & docent T. 1 p. q. 34 a 2 ad 1, ita neque intellectus creatus dicetur illo Verbo intelligens neque cum requiritur ut obiectum sufficit n. in divinis l. humanis ipsum met obiectum praesens. l. species intentionalis illius gerens. tandem ut cognoscatur obiectum sufficit unica intentionalis qualitas que sit illius imago expressa, ergo aliud Verbum q̄ fluit in intellectu creato. Confirmatur nam ultra amorem intrinsecum qui est qualitas non datur alius terminus ulterior in voluntate, ergo neque ultra intellectionem &c. —

Circa S. Aug. & similes patres quod illa probatione relati sol. aguntur de Verbo quod dicunt per disquisitionem & discursum comparari, illud n. dicunt ex scientia l. cognitione antecedenti, quod non affirmant ... nos quoties cognoscimus obiectum ultra intellectionem que est qualitas intentionalis obiectum representans requiri aliam qualitatem l. terminum qui sit Verbum —

§ 3. An & quo modo Verbum importet in suo conceptu intellectionem —

Diximus secundam personam procedentem ut filius proprium nomen Verbi sortitum, unde restat hic modo inquirere Verbum claudere in suo conceptu adaequato representationem & intellectionem eius dicimus & sui genitoris. Probatur 1. ex Scriptura proverbiorum 8 & Eccles. 24 & ad Cor. 1 & alibi saepe ubi 2a persona divina appellatur sapientia eodem modo loquuntur S. Iren. lib. 2 cap. 47 S. Athan. orat. 5 contra Sabel. & saepe alibi S. Ambros. 1 de fide cap. 2 S. Aug. 15 de trinit. a cap. 10 Cyril. 1 Thes. cap. 7 S. Fulg. ... cap. 7. S. Hilar. 2 de trinit. S. Dionis. de nom. Euseb. S. Damascen. & alij apud ... Lau. in ... & longe difficilior Probatur 2. ex ... ab aliquibus Verbum dicitur imago patris, quod non potest illi competere nisi ... intellectionis l. ... quod includit ... Verbum ... ... Probatur 3. ex alijs patribus qui Verbum appellant sermonem, rationem, cognitionem &c.

q. nos

quos retuli & 1 4 ex aliis qui illud appellant *vestram l.*
vicem roe s. intellis queaeritur dub. 3 i int recentiores de
frequentiam agitatum quoperlo Verbum divin. importet intellm
an illa afferat in conceptu. Verbi in recto an in obliquo et generalit.
an tm notionalit. →

Dme intellm importari subit & in recto in conceptu Verbi divi
ni ingratione suae forme processionis. Cuius sentt fro eo dedas e
D. Tho. nam 1p q 34 a 1 ad 3. ait *sunt similitudinem & Verbum in*
portat ad suum principium a quo procedit. importare eius similitudinem adeoque
q exprimit & repraesentat. s. ingratione intelli. idem afferat ad 2 ad 4
4 sent. dist. 4 q. 1 a. 1 cap. 11 & 12 ubi idem docent illius expositores Ferrarien
sis Zumel q 34 a 1 q 1 ce. Vasq. diss. 9 definit cap 3. n 4 qui
prose referunt alios antiquiores ut Alensem Scotum Ricard. Gab.
Capreol. Hispal. alios. idem vir tenetur Fonsen. Med. Barr. Tol.
Luc. Vin. & alii cu illud loco i infra erat & Vbcam. cap 5.
definit q 1 —

Pri. i testimoniis ss & Patrum. qui qm viterlime singula Verbum
simplr. & in recto appellat. *nimp^a sermo vel imago* & q^a verbum denotat
intellm peculiari roe in conceptu Verbi importari speculavit illa testim^a
i Concilij Frideicens. in epist. ad oes christianos. *Verbum vero deum &*
sapientiam tradiunt. S. Dionisi. oe 4 de Theolog. ad fin. ait *Filium dici*
Verbum propt eum enuntiationem &c. q a 4 latius fratres et
simpl vel Aug. lib. de cogn. Verit. cap 14 *nil aliud e Verbum*
dei q cogitatio l. ros. l. sap. eius &c. denique S. Basil. cap 45 Monolog.
Liquet filium ei V verbum .i. beborum intelligentiam sive personam totius
babuit sui sibi cognitam bistorum & sapientiam —

Pr. 2 ex roe nam perfectiori a generato resultat ut n sol coicet genito
similitudo in nia soles quoad fieri potit similitudo in suo genere
recalit ad intelle. l. scap inspe. i ffictum pux generandi i tang quo

iaduo quoq. illa debet fraliter filio convenire q[uod] Verbum fraliter
dicit in suo conceptu sapientiam & intellectum [illegible]. Verbum Verbum
proprie sumptum in quo loquimur. Dicimus [illegible] repre
sentatio & imago expressa obiecti. q[uod] Verbum intellectuale est divinum
in suo conceptu fraliter & in recto importat sapientiam & intellectum
quae est imago & expressio eius obiecti. —
Ab hac ergo non existimo dissidere re ipsa doctos recentiores.
referentes priore S. T. Alexander. Albert. Ricard. Gab. & alios
quos sequuntur. Caiet. 1 p. q. 34 a. 2 Capreol. q. 27 a. 1 d. 2 alii Mol.
[illegible] 7 2 4 g. qui asserunt Verbum mentis fraliter & materialiter
expri in obliquo significare intellectum & divinam naturam [illegible]
vocatio maxima in his tribus fraliter & fraliter si non intendat [illegible]
in sua ratione quidditativa constituit. [illegible] fraliter constituit. semper al.
(per rationem) non includat fraliter. [illegible] actionis expresse non
accipiat Verbum intellectum. Sumentes satis in [illegible] impugnabit
[illegible] si [illegible] intendat [illegible] videre Mol. Torrenus Vasq. & alii)
Nam [illegible] proprium [illegible] distinguit ab aliis personis [illegible]
intellectum [illegible] fraliter [illegible] non [illegible] eadem [illegible]
[illegible] distinguat ab aliis personis [illegible] dicunt [illegible]
in [illegible] nam Verbum [illegible] distinguitur per relationem [illegible] importat ad
patrem dicentem [illegible] —
Obiicies Verbum fraliter constituit per relationem filiationis ut dicit d. 9.
[illegible] intellectum & sapientiam non importat illam fraliter & in recto. [illegible]
[illegible] non possit dari duo constitutiva Verbi [illegible]
unum absolutum & aliud relativum [illegible] nam S. T. 1 p. q. 34 a. 1
[illegible] 3 & a. 3 docet Verbum minus fraliter importare ordinem
ad creaturas [illegible] minus fraliter. [illegible] intellectum [illegible] dicit
ordinem ad creat. [illegible] nam Verbum [illegible] dicit [illegible] produc.
Tum &

productum et prolatum quod repugnat roi intellois. Tertiam re
non distinguo: aeternum personam non importat in recto intellectum
nec etiam ut expresse S. T. q. 34 a. 1 in non persone
includi etiam non oblique. —

Ad distinguendo ante finalise attribuit per relationem, i. relatio ut ultimam
distinctionem sui rationem suam explicitam, concedo. Attribuit per relationem tamen
itaque intellectus non pertinet ex finaliter ad rationem explicitam verbi et in
recto quod nego. Ad 1. probationem Ad non dari nisi unicum attri
butum adaequatum s. intellectum ut tantum tali relationi cui ultima
restitutio ultima et distinctio attribuit quia intellectus secluso relationis communis est omnibus
personis. Ad 2 probationem S. T. solum intendere quod verbum sui
idea est sibi proprium praesertim respiciat patrem producentem quod non ne
gat illud in recto etiam involvere respectum obiectum quod dicitur importare
minus finaliter quia est in aliis personis quae representant obiectum per intellectum
quem includunt —

Ad 3 dico intellectum ut tamen per filiationem non repugnare quod sit aliquid pro
latum et productum quia praedicatum non opus est ut illud aspectus roe intellois
sed solum roe relationis: sic homo dicitur genitus et corruptus, quia producitur solum unio et
sola illa corrumpitur. cum in toto hoc attributi obliquis in recto dicatur gene
rari et corrumpi. Ad 4 dico antiis examine ad dist. 5. reiecto ro
bum propter specialem rationem suae relationis quae postulat emanare actionem per
intellectum petit habere exercitum illius intellectum communicatum sive inceptum verbi
in recto importatum —

Dices quoque pater S. Aug. 7 de trinit. cap. 2 asserere filium non
esse verbum etiam quo sap. denotans sapientiam seu intellectum non pertinere ficaliter
ad conceptum essentialem verbi eum verbi. Ad aliud est sapientiam seu intellectum
sine et hanc recte ait S. Aug. Ad quod est communem tribus personis divi
nis neque propriam solius filii, aliud vero est sapientiam seu intellectum ingeni
tum neque proprium solius filii, aliud vero est sapientiam: et intellectum ingenitum
tamen filiatur. i. ingenium communicatum filio et sic sap. est propria filio
neque aliis personis communis et haec sap. dicitur a S. Aug. sapientia genita ut a S. Aug.

Contra dabalijs et apud Mol. tom. 1 nisi verbum dicit intellectum generan
dum. et verbi Gratia nam licet verbum sit intellectio et sapientia non tamen ea
sapientia est verbum quia non potest affirmari de sapientia quocumque modo sumpta in sensu
formali sit verbum sed solum de sapientia genita i. notionali —

Quaestio 4 an verbum supponat intellectum in
divinis aliquid relatum quam ubi
ansit aliquid notionale —

S. T. 1 q. 27 a 2 [illegible] referunt Cartusian q 2 Capreol.
q 2 a 1 et Ferr. 4 c. q. cap 53 notabili exist[im]at verbum quod sumi
essentialiter pro sola intellectione quod notionaliter pro intellectione ut communicata et
manifestat per relationem filij. Durand. in verbum notionaliter accipi debet solum
pro intellectione rei et in divinis personis tenet ostendit 1 q 27 q 2 etc.
De eo est certum verbum intellectionem verbum in suo conceptu formaliter impor
tare relationem ad patrem proferentem et gignentem adeo quod ad eorum rationem illi
est aliquid notionale ita expresse S. T. q 34 a 1 Eodem verbo q 4 a 2
et idem censet loco cit. Gener. Magis vero usurpatori in sacris et a Patribus
inde alia loca apud Bergom. in concord. verbo Verbum n 54 et 55 i
dem testatur loco cit. Genter. Mag. Bon. Scot. Ricard. Gab.
Capreol. et alij quos referunt et sequuntur. Canariens. Caiet. Mol. Vasq.
Vasq. q 14 1 [illegible] Trinit. cap. 3 Bann. cap. 5 de Trinit. q 1
Val. q 2 q 1 p 1 Iustinian. c 2 ad Heb 1 n 3 ad fin. quo aliqui
affirmant S. T. 1 mutasse sententiam quia in Sent. censuerat verbum
aliquo modo essentialiter accipi esse non adeo est certum ut Mol. 1 q 34 a 1 d
unica censeat periculosum in fide asserere contra dicit. Verbum nul
lo modo esse quod notionale huius censura non sit nimia quia Vasq. et
alij solum reputent nostram probabiliorem —
Probatur 1 ex Scripturis locis relatis 6 1 ubi tamen proprium non solum 2 pro
sorte Verbum usurpat. Probatur 2 ex Concilijs et Patribus. nam in Con
cilio Ephes. in Confess. fid. et alibi ecclesia 2 persona ut ait alijs dis

tin[guit]

distincta non filij et ut indifferent appellat Gratia. Greg. cap. 2 de dedicatione nostri ait sol. Verbum assumpsisse naturam humanam et alij PP. eaque in 2a parte propria Verbo convenire ut Iren. lib. 2 cap. 4 et lib. 4 cap. 17 Clemens Alex. lib. 1 Paedagogi cap. 1 et 7 S. Athan. orat. 2 contra Arrian. S. Hilar. 7 de trinit. S. Ambr. 1 de fide cap. 2 et 5. Praeter alios PP. dum docent quod procedit vel gignitur quod non potest nisi de relativo affirmari ita S. Basil. Hom. 16 ad initium Ioan. ubi S. Chris. hom. 1 et Theoph. S. Epiph. haeresi 62 Nazian. orat. 3 de Theolog. S. Greg. 23 Mor. cap. 15 —

Quod adhuc expressius Verbum tamen esse relativum vel de filio affirmari testantur Ciril. lib. 1 in Ioan. cap. 4 et lib. 3 thes. cap. 1 et lib. 7 cap. 1 S. Amb. 1 de fide ad Grat. initio S. Ansel. cap. 37 Monolog. Ricard. Victor. lib. 6 de trin. cap. 11 et 12 Vasq. apud quos cap. 6 n. 26 ut clarissi[illegible] est. S. Aug. tantum lib. 5 de trinit. cap. 13 relative dicitur filius et relative dicitur Verbum et lib. 6 cap. 2 Verbum solus filius accipitur et infra non simul ambo Verbum sed solus filius et 7 de trinit. cap. 1 sicut filius ad patrem refertur non ad seipsum ita et Verbum et quo quisque Verbum quo filius et non eo Verbum quo sapiens quia Verbum non ad se dicitur sed tantum relative ad eum cuius est Verbum sicut filius ad patrem et c. —

Pr. 3 ex roe [illegible] recte urget Vasq. d. 141 cap. 3 nam Verbum in suo proprio conceptu connotat actionem qua producitur et quia in deo productio et tum processionis vel emanationis realis dicitur notionalis et relativa quod Verbum Minor et con[illegible] Maior pr. ex dictis c. 1 ubi dix[i] immo ad rationem Verbi requiritur ut emanet ex mente proprio relativo ita S. Aug. S. Athan. S. Basil. et Damasc. adde S. Ansel. cap. 31 Monol. Pr. Nam Verbum est terminus dic- tionis et locutionis sed loqui et dicere non potest fieri sine actu quo Verbum pro- ferat quod Verbum connotat actionem qua producitur quod importat in recto aliquid relativum et quod aliquid notionale —

Quaeri.

Obijcies in hoc non Verbi usurpari quod proverbo dicitur ad person

ut in loco 80. n 56 et cap 14 Responsio neg. dicens verbum Verbum pro

sermone etc Vulgata uerit fert 2o. actor. 10 n 36 Verbum misit

deus et annuntias per Iesum Christum: Item ad Heb. in 3 dicens de filio por

tans omnia Verbo virtutis sue quo persuasio ut Basil. lib. de Spiritu Sancto cap.

11 interpretatur. 4 Apoc. 1 n 2 testimonium perhibuit Verbo Dei et testimon.

Iesu Christi et Conf. 1 nam Verbum correspondit dictioni dicere. Id di

cere quod est. summi exalt. Uni relatiue ut ostendens id quod est Verbu

Conf. 2 nam alias Verbum et filius essent sinonima Conf. 3 nam

amor diuinus est essentialiter quod est Verbum diuinum — —

Ad Arg. Et in 1 testim. sermonem dei Verbum accipi pro lege dei pre

cepto diuino ut recte Soliden. ibi ex Theoph. ubi explicat. S.

Ciril. Aug. Bed. et alios qui de ipso filio interpretant. quorum interpret.

est pro ma est sed de ipso filio non Verbi accommodat in 2 testim.

sermo est sol. de Verbo predicationis ita Theoph. Gosa Cortes. et

Caiet. Et late Corin. ibi. quod si de aliqua persona diuina accipiant de

bet intelligi de 2 persona que ibi de ipso illi non Verbi et Iesus Christus

appellat. ut recte Athan. lib. contra Samosaten. in 3 testim. sermo est

non de Verbo diuino sed de imperio quo ad extra operatur. ut explicant

Theod. Chris. Theoph. et Caimen. et S.T. q. 34 ad 5. albino

ut S. Basil. in presenti ad figuratur spiritum Sanctum appellasse Verbum quia fi

lium per dona sua diuina manifestat idemque dicit de Verbo Cande

Oliuera et Iustinian. ibi. et Cornel. n suo 25. in 4 loco sermo est

de Verbo predicationis uide ibi Soliden —

Ad 1 Conf. Et quod dictio quod equaliter accipiat improprie ut no

tauit S.T. 3 p. q. 34 a. 1 ad 3. si n. proprie sumat Correlatio

est Verbi et notionale Ad 2 Et filius et Verbum non est Synonima

nam licet tenuiter dicit. Propterea n. dixit S. Aug. lib. confuse quod Verbum pe

perisse

Et idealiter Clerus aduersus Dariman drum quod Verbum hoc non applicat Spiritui S.

penetrationem explicite [illegible] producit filium & verbum aliqui dictum cognoscunt [illegible] [illegible] eap. 2. [illegible] ore 20. [illegible]. [illegible] sicut [illegible] Magistri ore 4 de theolog. [illegible]. filius enim hic [illegible] una idem est [illegible] tamen quod ex illo est verbum [illegible] quia ita [illegible] ad patrem [illegible] ad intern[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] esse filius explicat [illegible] ad patrem ut [illegible] eundem [illegible] verbum vero [illegible] ad patrem ut loquentem & intellectualiter exprimentem per illud aliquid [illegible] de verit. q. 4 ar. 2 ad 5 ad 3 [illegible]. Ad [illegible] [illegible] esse quod [illegible] [illegible] amorem spirationi qui in hoc convenit cum verbo.

Obijcit 2° [illegible] act. [illegible] non intelle. [illegible] dat verbum [illegible] in [illegible] & [illegible] [illegible] intellectu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est rationalis & propria solius filii. Minor [illegible] Maior pr. 1°. Nam in nobis actus perfecte intelligendi [illegible] quod angelus et verbum adeo ut si in nostro intellectu non influente produceret a solo Deo: talis intellectus a solo Deo producta verbum non diceret. 2 nam per [illegible] [illegible] intellectum perfectum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actus [illegible] [illegible] [illegible] dat verbum [illegible] in Deo unicam [illegible] personam [illegible] [illegible] verbum [illegible] [illegible] [illegible] 4 Nam per [illegible] [illegible] [illegible] pat. [illegible] [illegible] esse non personale [illegible] de filio diceret.

R. [illegible] Maior ad 1 prob. R. increati verbum quidem est [illegible] ad [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intellectuali intellectus & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] q. 2 ar. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] produceret per illam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a Deo actu [illegible] verbum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] verbum ab intellectu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] intellectus divini

Unde

unde mir. n. e. ei ipsum Verbum esse. S. non ponit media in intellectu
perfecta per hanc. Verbum proferre aut concipere. Ex quest. 2. de 3.
inter hypotheses videret inde eo Ecclesiae Verbum quam impositum alio instr. —

A 4. Ut quid precipuus sui m notionalis & relatiui non ponit circa
ad personam a qua procedit & uicium procedens tam illius preci
puum. vero non trare. quare minus precipue sui notionalis per alias
etiam personas imo & creaturas respicere videtur per dictionem pre
cipue respicit Verbum ut unum & minus precipue incidenter respicium
Spiritum S. & creaturas & uicium Verbum ~~precipue~~ precipue resp. ad patrem
scilicet dicentem & producentem uniuntur et precipue ad Spiritum S.
& creaturas ~~ad Spiritum S.~~ eam ut dictum & manifestatum. vid. Sco. in
D. T. 1. p. q. 34. a. 1. ad 3. —

A 2. An Verbum hoc producat per intelli gere patris. S. potius per dicere. ubi de hoc Dist. S. 1. in quo sentiant & dissentiant

C. D. R.

Primo sentiunt cum ad orthodoxi Verbum non produci media pro
latione vocali actuali signo ex. ita D. Ignat. epist. ad Magnesian.
Tertul. cap. 5. Prax. & cap. ad d. Chrisost. hom. 2. in Joan. d. Ar
th. fidei ad Gratian. cap. 3. d. Hilar. 2. de trin. & lib. de synodis
refert ex Sirmiensi conc. anathema in illos qui filium dei
dicunt Verbum emissum & prolatum, quemque explicant d. T. de Hilar.
vocali circa. & per assumerent. Valentinus Verbum fuisse in aeri
prolatum de quo errore d. Iren. lib. 1. c. 2. d. Epiph. heres. 31. Theo
doretus in compendio haereticorum fabular. cap. de Valent. d. Aug.
heres. 11. D. T. 1. p. q. 34. a. 2. ad 2. quia Eboi q. 4. docuerit à ad d.
dicit Verbum divinum assimilari verbo mentali creato ita Ver
bum ut per carnem manifestum assimilari verbo corporali —

D. Iter

Consentiunt omnes verbum divinum productum esse a dicere dictionem productionem. scilicet loquutionem mentalem in Tertul. cap. 5. contra Praxeam. ... hom. 16 de initio Ioan. d. Greg. 2 Moral. cap. 16 ... col. 17 ubi ait ex[...] enunciatio naturalis est d. Aug. ... cap. 1 columna 1. pro eodem reputat in d. generare et dicere verbo genuit dicens est ... lib. 15 cap. 14 pro inde ... dicens sed genuit filium d. Aug. ... cap. 7 ... ... in ... verbum ... mente ... cogitando ... dicere ... cogitare. denique d. Ansel. in Monol. cap. 31 et 4 idem esse summo spiritui dicere et intelligere seu dicere. idem colligit Tol. Ioan. 1 ... 2 ex illo ps. 2 ... dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te ... inquit genuit dicendo ... colligit ... ex d. Cyril. lib. 1 in Ioan. cap. 4 idem tradit ... [...] et alibi et ... omnes ... lib. 1 de trinit. cap. 7 n. 4 ... nam filius divinus ... est verbum ut in precedenti ... debet dici ... ... quem dicit ... nam ... verbum dicat ... verbum divinum unde ... dixit novissime verba amplius ex dicendi ...

... inter ... sit dictio .s. dicere, ... an aliquid notionale diversum ab actu intelligendi ab intellectu .s. intelligere ... refert ... ex Carre. ... lib. 1 ... in deo distingui ... intellectionem ... ... qui ... simplex ... ... ait ... ...

convenit

tunc nro pers° illo pers. pat. ditam concipit & eandem [illegible] ei dictionem vel ab altera illarum & ab altera [illegible] dentem [illegible] notionalem. —

2 sent.ª [illegible] Scoti i d 29 q. [illegible] d 27 q. [illegible] [illegible] 2a. [illegible] ista asserit in divino intellu duos dari actus alterum essentialem com̄em toti trinitati quem appellat intellon. alterum notionalem cum alio nullo m.° comunicatum neque tanquam princium neque tanquam actionem neque tanquam [illegible] quem actum appellat dictionem. in solo [illegible] existentem persona & nullum [illegible] per prim actum [illegible] [illegible] [illegible] refert hanc sententiam [illegible] 1 p q 27 a 1 d 8 [illegible] 2 [illegible] [illegible] ut [illegible] complectitur —

3 sent.ª docet dictionem ab intelle distingui [illegible] [illegible] in re [illegible] sol. ei actum [illegible] [illegible] dictionale cum auctores variant in [illegible] modo

Nil deest

huius actionis, patrum quidam dicunt eam procedere ab intellectu

ut a principio quo sed eam non includere. Ita Val. 1 p. d. 2 q. 1 p. 3 §

his autem. Alij dicunt non procedere ab intellectu sed ab intellectu l. nam

l. relatione ... n. q. media illa producitur ... ad hoc ut in

illo ... intelligat. Ita Alij ... Capreolus 1 d. 27 q. 2

ad ... Ferrara 1 contra gent. cap. 53 ... 4 cap. 85 Canar. q. 27 a. 1 d. 3

propositio ... ubi Zumel ... Clarius Vasquez ... in

fine

4 Sententia ait productionem idem esse ... per intellectum ...

utramque ... expressam l. imaginem ... actionis ...

si dictio. et intellectu notionaliter sumantur debeat ...

... producentis ... 1 de trin. cap. 7 ...

5 Ultima sententia ... dicere ... importare intellectum ...

... productionem ... actionis ... ab in

... inclusiva ... infra ...

... includens ... inclusio ... ut non nulla ... ... aliena

... quin ...

quia si occasio ... deficeret

§ 2 Dictio et dicere includit intellectum

Prima est dictio importat in suo conceptu intellectum seu expressum

ubi ... 1 ... 3 4 a. 1 ad 3 q. 37 a. 2 cap. ... Albert.

1 d. 27 a. 5 ... q. 2 ... Cajet. 1 p. q. 37 a. 2

1 d. 27 a. 5 ... q. 27 a. 1 d. 3 ... Vasq. d. 6.

ad med. Vasq. d. 112 cap. 3 Canar. q. 27 a. 1 d. 3 ... cap. 7 ... Lorin.

... 4 ubi Zumel q. 4 ... 2 ... definit cap. 1 ... n. 5 ...

... 72 n. 6 ... opinio Beccan. ... cap. 1 ... n. 5 ...

... autoritate ... quos ...

... cogitationem intellectum l.

... quatenus dictionem dicunt ... cogitationem intellectum l.

signum expressum ... Fulg. ... Tertul.

et Aug. lib. 15 de trinit. cap. 10 ... dixerunt ... nisi

cogitando et infra ... in lib. ... dixerunt cogitantes ...

cogitaverunt dicentes ...

sic dicere

dicere .i. cogitando dicere dixe. n. intra se dicitum est p cogitatis &c. —

Pr. 2 ex usu huius vocis non apud sacros scriptores apud quos dicere idem censet ac manifestare exprimere declarare l. expressare l. declarare ex si nil aliud addat ut patet ex vulgari lingua latine verbo dico idem n. significat verbi profero l. facio: sed verbo profferre includit exclu. verbum dicere. Confr. nam dicere idem significat quod loqui: sed loqui addit ulterius vocis significationem declarare l. exprimere aliquid ergo dicere importat in suo conceptu intellectum & obiectum declaret l. exprimat. —

Pr. 3 nam dictio est actus intell. : n. imperfectus per modum actionis tm ut dicebat sent.a Neq perfectus per modum actus intellectualis distincti ab intellectione ut Corr. & Scot docuerunt ergo est actus intellectus. Maior patet sed n. denotatur in S. Ecclesiastes 1° n. 16 loquutus sum in corde meo. Ps. 52 n. 1 dixit insipiens in corde suo ubi nomine cordis mens intellectus. Clarius Apostolus 1 ad Cor. 14 n. 15 Orabo spiritu orabo & mente. Confr. 1 ... quos ... revelationes l. ... Confr. 2 Nam angeli mediis actibus intell. loquuntur & nos dicimus ... expressione intell. dictio ergo pertinet ad intellectum —

Minor vero probatur 1 primum quod dictio sit sola actio intell. Pr. 1 quia ... spirit. 3 de anima tx. 28. sentire dicere & intelligere n. est actus imperfecti. sed perfecti. quia n. est sola actio quae solet dici actus imperfecti. seu actus entis in potentia &c. Ita interpretatur hunc tx. S. T. ... cap. 4 n. 21 secundo Nam cum de aliquo affirmatur quod dicit l. dixit n. solum affirmatur quod fecit l. egit sed quod fecit verba quod manifestavit l. expressit aliquid ergo dicere n. solum importat actionem sed intellectum & expressionem —

Nec enim si dictio solam actionem significaret proprie affirmaremus quod diceremus aliquem illam l. expressionem quae est nr. actus specialis quod illam producimus: sed id non proprie affirmamus ergo dictio n. solum actionem sed cognitionem significat —

Quare

et August. 15 de trinit. cap. 15. Quare[?] reprehendit nos dicere verbum mentis habentem? Atque cum loqui deberent de verbo per inquisitionem vel discursum formato de imediata cogni[tione] contra Dr. l. 2 id asserit quia communem modum loquendi quo actum verbi in accusando casu[?] verbo ad iungimus, ut cum dicimus lego lectionem, assuevimus[?] & ita[?] ego dico dictum vel dico verbum quod idem sufficientius per verbo indico exprimitur. & in illius negato addendo [illegible] tur & in hoc sensu dr. [illegible] 2 loquebatur verbum Marci 2° loquebatur eis verbum Joan. 3. n. 20 [illegible] et locutus est &c.

Dr. eadem minor. quoad 2 partem. s. dictionem non importare in sua ratione actum perfectum intellectus dictum ab intellectu vel cognitum ut senserunt [illegible] & [illegible]. Nam vel ille actus qui ponitur dictus ab intellectu est repraesentativus obiecti vel non. si dicas non est repraesentativum contra est. Nam actus intellectus perfectus genericam[?] virtutem [illegible] & repraesentationis obiecti quod non datur actus [illegible] ab intellectu sed cum quo non sit intellectio. contra per nam id quod [illegible] per modum repraesentationis expressae in intellectu est intellectio. [illegible] illa dictio quae [illegible] intellectum conspiciendo omnium repraesentationi non erit actus intellectus. [illegible] Dr. tum exstitit [illegible] [illegible] actus intellectus appellat [illegible] hoc imagines suorum obiectorum repraesentatibus per quas intellectus fit quodammodo omnia: tum quia ex omni sententia [illegible] nam quaecumque sic [illegible] repraesentationis ponitur [illegible] &c. [illegible] nam quilibet actus intellectus vel est apprehensio vel iudicium vel discursus [illegible] actus [illegible] repraesentativus.

Si autem dicas dictionem esse quemdam actum intellectus repraesentativum obiecti ab intellectu dictum quamvis perf[ectum] & effica[cem] & productivum verbi qui non sit intellectio sed enim talis actus esset superfluus & impertinens quod non datur contra Dr. Nam in divino intellectu sed ultra hunc actum agnoscunt [illegible] & [illegible] datur summa & infinita perf[ectio] intra suam lineam non solum intensiva sed etiam extensiva qualis decet intellectum dei qui est ipsius [illegible] comprehensiva. quod non solum extendit ad quodcumque obiectum sed etiam quomodocumque repraesentatur in summa perfectione quod nullum obiectum [illegible] quod per illum actum repraesentet quod nulla [illegible] perfectio in ratione intelligendi ——

glii decet intellectum divini: quod ē ipsius mixtum ꝑfectionem, tamen tantum quod ne sibi extendit.
tendit eam obiectum et quod eam repraesentat consummata ꝑfe[ctione] et nullum
obiectum superi ē quod similiter est actum repraesentet et nullius ē ꝑfectionis in
ipsa intelligendi quod non habet ꝑfectionis ī actum intellectus, et quoniam nullum actum
ad ꝑfluit. Confirmatur: nam illa ī intellectu concrete ꝑadditam formam ra-
tionis sufficit ad producendum verbum, et alium actum intellectus ꝑfluit ad
hoc producendum. ant. ꝑt. nam illa prima causa debet fieri ꝑfectam
sibi solam: neque hic secundaria illam maxime decet. Nec illi ē im-
perfectis et ne ē imperfectis actum intellectus, qui a billis doctoris ꝑfectionis quoque
videat unde actus intellectus ita ab intellectu additur. similiter non inclu-
dat.

Obijcies intellectum ē actus ceteris propriis personis divinis: et dictio l. dicere solu-
veniunt patri, et dictio importat nece[ssario] respectum realem intellectum.
Minor ꝑ. nam soli patri convenit dicere verbum ꝑfectum ex S. Aug. l. 7
de trinit. cap. 3 ait verbum unigenitum tale dici relative ad sol. patrem
et cap. 1 dixerat sol. patrem dicere, quod expressit Ricard. de S. Victor.
de trinit. cap. 12. Confirmatur 1º nam intellectus ē aliquid absolutum ꝑfectio
simpliciter. dictio v. non Magistro 1 d. 4 ē solum verbum et non S. Anselm. in
Monolog. cap. 14 non ē ꝑf. simplr. Confirmatur 2 Nam si dictio importaret
intellectum, verbum ab illa procederet, et non ab intellectu in actu 1º. sed contra
in secunda ꝑ. S. Aug. 15 de trinit. cap. 7. Confirmatur 3 nam intellectus ē actus
essentialis, dictio v. ē actus notionalis, et verbum quod dictio non importat
intellectum. Confirmatur 4 Nam intellectus se tenet ex ꝑte prij quo producitur
filij, imo verbum exꝑ. verbi quod non potest includi in ipso, ad dicit. —

Ad h[oc] dicendum Maiori et Minori Negando conseq[uentiam]. Nam dictio cen-
seatur propria patris, sufficit ut in suo Conceptu importet ultra in-
tellectum originem l. generationem activam, quod ut sit propria patris et re-
lativa ꝑfectio patris ē illi propria. Et etiam divinam in suo conceptu
includat ut d. 4 ostendet. —

Ad 1 Confirmatur. Ex eadem probatur quod dictio addat ultra intellectum aliquid re-
lativum con[...] quo origines consentiunt relatio. ad 2º ꝑmittendo relativam
dictio sit ꝑf. simplr. dicendum ꝑ expendet. ad 2 et [...]
quia

quo pacto filius procedat ex mente patris. per intellectum procedit persona intellectualitatis per modum proprii actus actionis primi —
tho 3. Requirit quod ff. excellens [illegible] fiat mentio de intellectu
essentiali et addit de intellectu notionali s. dicti° ni idem in credendi
et illos censuisse quod tales actus sint ita inter se distincti quod unus non
alter includat, soleamque intendere actionem notionalem importare
aliquid peculiare et proprium alicuius personae proprium aliis personis dignosceret —
Ad 4. Respondetur ex maxima persona divina intellectus. Deo dignissima
quae eadem indivisibiliter [illegible] atque personis divinis quae denotat intelli
gentia et sapientiae quae eadem intellectio ut existit in patre coniuncta cum
paternitate refulgentia filii: et eadem ut coniuncta cum eadem relatione pa
ternitatis signum videbatur in exercitio operandi per originem s.
generationem activam sive dictio: et eadem ut coniuncta cum filiatione sive dictio
et denique ut coniuncta cum filiatione in filio et nati per originem s. nati
vitatem passivam ut dictio s. nativitas —

Dictio ultra intellectionem importat actionem
s. relationem —

Secunda est. dictio ultra rationem intellectionis importat in suo conceptu
actionem quae procedit et producit verbum s. notionem. dicimus hunc
dictionem esse actum intelligendi quo intellectus mediante quo dicens intelligit
addimus in hac est dictionem secundum rationem adaequatam ultra eam
intellectionem includere actionem quae producit verbum. Quod quando affirmamus de
patre aeterno pater dicit perinde est ac si affirmemus. Aug. 15 de
trinit. cap. 14. Proinde —
pater dicit i. intelligendo producit s. producendo intelligit et idem
exprimit Tertull. cap. 5. Praxeam exemplo cogitationis nostrae quod ait intra
nam cogit. perfici et hinc producit verbum missum s. sermonem internum
quasi dictum a cogit. et reddit patrem intus habentem rationem et in ratione ser
monem quem secum ac faceret agitando intra se eandem est expressi-

fl.

S. T. 1a p. q. 34 a. 1 ad 3 ubi ait intellectum solum dicere relationem ad rem intellectam, sed dicere importare specialiter habitudinem ad verbum conceptum s. terminum actionis vel originis relative, sed non verbo importare habitudinem eandem ad rem intellectam quam ubi intelligit intellectum.

Idem docent Caiet. ibi Torr. q. 27 a. 1 d. 6 a. 4 Zumel q. 4 a. 1 Molin. d. 2. Vasq. d. 112 cap. 2 qui in eodem posuit d. 141 cap. 4 a n. 17 Conimb. 3 de anima cap. 8 q. 3 a. 2 § ut autem Decan. cap. 1 de trinit. q. 2 n. 5. Nec obstat ut refert ab aliquibus Scotus nam quia lib. 1 de trinit. n. 5 contendat dicere non esse actum distinctum ab intelligere sed satis explicat sensum negare dictionem inter dictionem et intellectionem in propria ratione actuum intelligendi et n. 3 ergo recte explicat dictionem ab intellectione sed distingui per additionem alicuius relationis relativae quae necessaria sit non quidem per se essentialiter ad intelligendum sed ad producendum et quia cap. 8 n. 5 dicit eam non esse propriam actionem sed non ait esse originem activam intervenientem ex parte personae producentis solus Durandus loco cit. in d. 27 q. 2 et 3. Nobis vero dicitur quare ita asserat dictionem non distingui ab intellectione Nec esse aliquid notionale.

Sed contra est d. 9. nam ut ait S. T. l. 6. c. 11. tunc dicere nihil aliud est quam proferre producere vel facere verbum sed his vocibus proprie significat actio quae in divinis respicit quae producat personam distinctam ergo dicere vel dictio importat eandem actionem adeo ut ad eam relationem ex parte personae producentis quod aliquid notionale et proprium unius personae s. Patris.

Confirmatur. Nam proferre verbum in divinis et dicere verbum soli Patri proprie convenit ut S. Aug. lib. 1 de trinit. cap. saepe reperitur et Richard. Victor. 6 de trinit. cap. 12 ergo dictio ultra intellectionem importat rationem actionis.

Conceptus nam id est convenit soli Patri in divinis per unum actum et eiusdem autem propter activam significat terminum actionis ergo dictio et subinde non ultra intellectionem aut amorem important rationem actionis.

Confirmatur 2. Nam ut aiunt Hieron. 1 in Ioan. cap. 4 et S. Aug. 7 de trinit. cap. 2 verbum non dicitur sed tantum relative ad eum cuius verbum est ad patrem

patrem et cap. [illegible] verbum relative dr. pr filius sed verbo correspondet dictio vel dicere: verbum n. e. id q dr. [illegible] dictio importat actionem relativam qua producitur filius —

Ex hac 2 ce. infr. 1 quia hae voces intellio. not. [illegible] accipiant ab aliquibus doctoribus pro act. [illegible] ut Mol. 1p. q. 27 a. [illegible] membr. Conimb. [illegible] de an. cap. [illegible] q. [illegible] a. 3 [illegible] cum. cap. 5 de Trinit. q. 1. Sec quentius non accipiant pro illa actuali qua intelligimus et cognoscimus [illegible] 1. [illegible] q. 2 a. 2 [illegible] ita censuit S. T. 1p. q. [illegible] 4 a. 1 ad 3 ubi ait intelligere non actionem importare sed solam habitudinem intelligentis ad rem intellectam idem docet cet. [illegible] referunt Mol. & Conimb. et sequitur Vasq. d. 141 cap. 4 an. 17 et Suarez. [illegible] metaph. lib. 1 cap. 3 [illegible] Vndecunque dictionem differre voc. ab intellect. in deo tanquam includens ab incluso q includit intellectionem que cuilibet [illegible] communis est personis et insuper addit rationem originis s. productionis [illegible] pro [illegible] s. producat [illegible] [illegible] q dictio et intellio. non sunt ita formaliter idem ut convertibiliter unum de altero predicetur nam licet recte [illegible] in sensu formalis inclusionis dictio e intell. non tamen e contra intell. e dictio [illegible] non dr. ho quia ho dicatur —

Secundo infr. dictum & verbum dictum illi correlativo notionalia ce indicimus dicere proprium solius patris verbum vero solius filii ita S. T. 1p. cit. & 4 [illegible] cap. 13 ubi Caieran. & Ferrar. Magist. 1 d. 29 Alexander. Scot. Bon. Enric. Ricard. Capreol. Durand. [illegible] et alii quos referunt & sequuntur Cannariens. Mol. Vasq. Zumel. Val. [illegible] Alexan. [illegible] contra Pr. hic [illegible] quae probat 2 ce. [illegible] obiiciunt obiiciebat Caiet. 1 p. q. 27 a. 1 ad 3 [illegible] verbum pro [illegible] usurpari apud S. Thomam [illegible] conceptus, conceptio, imago, expressa similitudo, intellectio, intellectus s. rei intellectae. Vide S. T. 1p. q. 27 a. 1 corp. et q. [illegible] 4 a. 1 corp. et 1 [illegible] cap. 54 et lib. 4 cap. 11 et 12 et alibi. Vnde dicere [illegible] dictio huius verbi significatur

hic tria loqui loquo per omnia principio facio fecisse &c.

Contra hanc conclusionem obijcies 1. probando. Nam et aiunt S. Aug. S. Fulg. S. Ansel. et alij et 1 relati dicere nil aliud est quam intelligere et cogitare: sed intelligere et cogitare sunt aliquid essentiale et absolutum ergo et dicere et nullam involvet actionem. Confirmatur 1. nam ut ait S. Ansel. citato S. T. q. 34 a. 1 in 3 arg. et illud Joan. 1 ergo S. itaque tres sunt personae divinae dicunt et proprie ea generatio intellectu n. 1 attribuit omnibus divinis personis quia dixerunt ... descendamus &c. ergo dicere est aliquid commune omnibus divinis personis. Confirmatur 2 Nam filius et Spiritus Sanctus proprie dicunt patrem et dicunt creaturam quia eas intelligunt Confirmatur 3 Nam et intelligere nequit terminum actionis nominis verum sed pater intelligit ergo et dicere ad 3 arg. et solum probatur quia in dicitur divina includat intellectio quae non est 1 attendimus ad 1. Confirmatur vero S. T. ibidem ad 3 S. Ansel. in proprie usurpasse vocem dicere l. dictio quia intellectio non proprie n. signat et productionem vel creaturam prolationem est Unde et signat productionem rei creatae in quo sensu ait S. Aug. totam trinitatem dicere ad ea quae sunt verba creata et sic intelligendas est loca ... in quibus id denotatur. ad 2 Confirmatio et Negatio proprie asseri de filio quod dicunt patrem ex eo solum quod cognoscat proprie non dicitur. ad 3 Confirmatio et ex S. T. dico intelligere et intellectionem solum afferre in recto ordinem ad rem intellectam dicere vero et ad rem intellectam et potentiam ad verbum —

Obijcies 2 quia dictio includeret actionem quae produceret verbum semper ultra dictionem daret verbum productionem: sed hoc est falsum in creaturis et in Deo Minor probatur nam intellectio ultra intellectionem non dat verbum ulterius quod producat per illam actionem intellectionem Confirmatur Nam actio quae importat productionem deberet aliquid relativum ... ut producens terminum vice sed talis actio relativa

ni est ili

ni e aliqua ex rebus divinis dictio importabit notionem relationem in deo ultra alias quas omnes concedunt.

Sed dices quid importabit huiusmodi vocis dicere dictio facta fuerit ad significandum humanam dictionem que sit producta ab intellectu in illa in ipso intellectu in doctrina includit intellectum terminum actus et actio ab illo procedens presupponit intellectum ut principium et eandem intelligit terminum actionis et eandem vocat terminum productum.

Verbum quod notat dictionem in obliquo terminum et eandem in proportionalibus possemus intelligere dictionem creatam eam presupponit intellectum ut principium quo et in recto importat actionem intellectus per illam productam quantum in intellectu creata intellectus verbum secundum implicitos necessario distinguitur. intellectu enim quod expressum verbum pertinet ad rationem dictionis ... enim solummodo importare non ad actionem quam producit se habet ut materia ... in obliquo et hoc est forte intendimus explicare cum affirmamus dico verbum loquor verbum &c.

An processio verbi divini sit generatio.

S. Theolog. Nazianzen. orat. 3 de theolog. i. de filio interrogantis quomodo dicimus filius genitus sit dei generatio inquit silentij honore decoretur abunde magnum tibi est scire eum genitum esse quo autem modo genitus sit ne ipsi quidem Angeli nedum tibi intelligere noverint propter ea hec generatio indicibilis inscrutabilis inenarrabilis a Patribus dicitur. Et de illa intelligunt illud Isaiae 53 generationem eius quis enarrabit. ita S. Clemens Papa S. Iren. S. Iustin. S. Basil. Leo. Crisost. Cyril. Aug. Hier. Ambr. et alij quos refert et in prolat. ibi Gaspar Sanch. inter quos Ep. epist. 1 ad Lucol. S. Athan. epist. ad Serapion. S. Hilar. 2 de trinit. S. Basil. 3 contra Eunom. Cyril. i. Thesaur. cap. 5 S. Ambr. i. de fide cap. 5 S. Aug. 15 de trinit. cap. 27 Damasc. i. fid. cap. 10 loquuntur generationem verbi incognitam esse tenent generaliter reprehendunt eos qui divino auxilio freti et Spiritus Sancti inexistentiis ... probab. huius generationis ... inveni

gene

inuestigare cum plerimi doct. qui ea in uerbis inuestigarint ne n. possibil. sed euidentem in ratione inueniri posse nec inuestigari de negarunt —

§ 2. Explicatio generis uitalis premittitur.

Quia genus pluribus aliis modis accipiatur ut tradidi 2° de anima q. 9. ar. 2 ut pro accidentibus cuiuslibet productionis presertim pro actu qua producit quaelibet substantialis et in animis dependent a cultu sed in physicis agimus de genere uitali qua filius producit —

Itaque genus uitalis est processio uiuentis a uiuente per principium coniunctum in similitudinem naturae quam definitionem ex Strit. 7 metaph. tx 26 et lib. 4 problemate 14 et lib. 3. at cor. cap. 12 collectam ipsere exprimam ac Damasc. in fid. cap. 8 et traditam a S. T. 1 p. q. 27 a. 2 et lib. 4 contra gen. cap. 11 amplectuntur Caiet. Canariens. Mol. Zumel. et Vasquez in Vas. d. 117 cap. 1 Val. d. 2 q. 1 p. 4 ff. 3 de trinit. cap. 1 Conimb. 1 de gener. cap. 4 q. 10 a. 1 et 2 Albertin. t. 2 cons. 14 Theolog. q. 14 dub. 2 Becan. cap. 1 de trinit. q. 2 n. 6 Hurtado d. 1 de g. § 2 ex quibus ex dictis loco citato constat definitionis declaratio in qua processio ponitur pro genere et actio ut explicatur ois imperf. que unius actionibus est ad hanc religiam loco dicit ad cungere. in quibus dicitur presertim d. declarandus est. Ad uerum generationem requiritur .1. quod debeat esse per principium coniunctum. i. seraliter quod inspirit preexistit eidem mat. filio coniect. ut Strit loco cit. 2° at cor tradit et Iam. explicat ad scrupt. ad medium S. T. 4. 2. q. 24 cap. 47 unde recte obser. bas Durandus 1 d. 4 q. 2 nam non requiri ut tale principium coniunctum pergenerationem produceretur cum idem mat. q. preexistit indi. coniect filio sufficit ea tale principium coniunctum non obstat et ut dicitur sit semen ut patet in diuinis ubi nullum intercedit: forte in genere humanae corporis Christi domini intra uterum Virgineum quia S. Hilar. 10 de trinit. post initium S. Beda et alii putant virgineum semen intercessisse quod principium coniunctum s. aliquod substantiale proli. fitum ex sua natura ordinatum ad animandum ad generationem

genitori agito coient illud prium: quis per accidens incredentis impe
diat aliquo ne assimilet tuam ut pt in monstris in mulis et dege
neris aquilar pulis quor gend. dr. ab Arist. 7 metaph. tx 28 mons
trosa et pter nalis —

Defectu cuius conditionis q. n. intercedit semen aut prium subtiale ordina
tum ad assimilandum in na specie productio Eve ex costa Adami n. fuit
gend. item neq. productio viventium ni dei. item neq. vermium ex
viventibus et exviventibus perfectis ex eor semine pr corrupto item
neq. productio humanitatis Xpi dni absq. s. ut desinit Concil. Tolet
11 in confessione fidei et docent s. Aug. ac cap 38 Enchirid Augustin. lib. 1 de
operib. sex d. cap 16 et S. T. 3 p. q. 32 a 3: cu in productio n. dei geni
tricis fuit gend. ut ex prio diuncto saltem ex purissimo sanguine Beatae vir
ginis ad talem productionem filii in na huma ordinato. Xps tri dnq.
respectu aeterni et virginum hic dr. filius nalis q n extraneus neq.
adoptivus q. illi nulli nalis e filiatio q denoat propt coicom idiomatu
denique productio dentium, capilor, et q n e gend. n. sol. q n e viventis
perfecti et integri sed et q n e ex prio diuncto coicato eadem n. a ca in
effectum ex hoc cap. aliqui excludunt a ro e genois actionem generativam
a Deo etc nalis reproductam sed immerito nam si eadem re produceret
n erit per aliam actionem, id implicat, sed per eandem nec abit eodem
principior agentis i profluxit Adq adeo ex prio diuncto De[illegible]
C nalis currente de quo latte d. 2 meth. vel de reproduct. —

secundo. requ. presertim ad genom ut per illam procedat sile in na
et silitudinem Ricard. victoring 6 definit cap 19 ait indicari
geneis 5. n. 3 ubi dr. de Adam genuit ad imaginem et silitudinem
suam et ex hoc cap. que n. sit viventia completa et integra n. pro
ducent per veram genonem ut capili ungues dentes flores fructus et a
pertinet parti. observandum e: 1o sed perfectam ratam genois n. requiri
ut realiter filius silis in na numerica neq. in oibus proprietatibus geni
toris neq. sufficere silitudinem in na generica. hoc pr pte S. T. 1 p.
q 27 a 2 corp.

q 27 a 2 corp. & pr. q nulli consensum e ut generet ex ratio dicendo si le
tm in na generica q tri decor. alicui aiali ut aequivoce producat
aiantes inferioris speciei ut conceditur. equoq generet mulum & aqui
la q producat pulos degeneres inferioris speciei talis tn producti filij
nuncupant sed actio illa degenerat a roe v genois e q monst
rosa & prt nalis adq ex hoc cap. vermes & lumbrici n sunt filij
qu hois ut ait S. T. q.a & ex eodem patet q pariter Ca. [illegible] ingt
hom. n ei filium esse dicenti. q v n requirat siltudo in na nu
merica pt ingenois creatis. perquas producunt filij cum na numeri
ca dist. & sepe parentibg valde dissimiles ——
Deniq ad rom subitalem genois n req. ut filius procedat cmeis
dem facultatibg & proprietatibg parentis. nam hec defectu hec sequunt
ntm speciam adq ideo ex sequenti ad genoem [illegible] pertinere ad
perfectionem accidalem genois si tn aliqua perfectior l. imperfectior n coicaret
filio sed sola na daret rom perf. substalis genois ita Albertum q.a
n[illegible] erit tn genis perfectius si per illam producat filius silis n sol.
in specie sed et in na numerica & oibg illius facultatibg & proprietatibg.
Observandum e 2o ut aliq vere dicat produci per vera genoem cum
silitud in na opus e ut eam silitudinem accipiat ex roe frali
actionis n v ex roe mali l. reali aut ex dei sed denotat S. T. 1p. q 27
a 4 corp. & ad. 1. & q 35 a 2 corp. ubi ait n attendendum e quid heat
inest producentes sed q heat ex roe actionis. silit 4 [illegible] cap 19 & de pot
q 10 [illegible] ad 11 & 22 quibg locis dum ait filium procedere [illegible] & roe
processionis reduplicat rom fralem speciam actionis debetq attendi
ad hoc ut iudicamq an sit aliqua actio generativa l. assimilativa ex roe
illius specia & frali coicet tn l. in illo producat. n v q identice l. [illegible]
producat aut coicet. & ideo actio qua ultima disp. introducit genera
[illegible] e v ad illam sequatur productio suis & rd entis transcendalis
n coicat ex roe fralis & specifica actionis generativa sed mali &
identice & ex eo q actio realis sit & producere debeat rem realem

obser

observandum est quod in actionibus quae dicitur ab philosophis 5. physic. tex. ex

philos. 5. physic. tex. 7. non specifica vitalis attenditur ex agente & non ex

unitate prox. productiva sed ex ratione formali productiva vel communicata non trium autem

qui per genem debet produci vel comunicari non est ipsa formalis similitudo in

natura haec non similitudo increata est nunquam actualis realiter vel quoad denoem

resultans nunquam ex ratione fundandi ex unitate vel identitate naturae, hanc enim non

presertim intendit genus quae petit pro non successionem ad sic ita censuit

philos. 5. metaph. tex. 5. & 2 physic. tex. 14 ubi ait generatio est viam

ad naturam similiter Averroes Simplicius Temistius Toledo Conimb. &

Alexander ibi idem tradit. D. Th. 7 met. lect. 6. ubi ait propter hanc rationem

generationem ex prius recurrentem appellari nativitatem & latine genituram

id est genem naturae. Hilarius 1 p. q. 33 a. 2 ad 4 ait quod genus accipit speciem a quo

qui est forma generati id est a natura quae non comunicat vel per trium participat. & q. 35.

a. 2 & in sententiis d. 5. q. 33 corp. & d. 13 q. 1 a. 3 ad 3 docet processionem spiritus

sancti non esse genem quia non habet quod comunicet sibi natura. & q. 10 disputa a. 2. ad 22

& 23 vide Albertum: vel non 5. phys. in ratione namque dicitur agens presertim unum

genem intendere assimilare sibi passum id est prestat producto non sibi

quoad naturam vel statum non vero producto ipsam similitudinem Caiet. & Alb.

1 p. q. 27 a. 2 audiendi non sit quatenus aiunt non oportet esse ut per genem

formaliter comunicet unum ad sufficere ut sola similitudo de qua in fra —

4 observandum est naturam ratione cuius intus resultat similitudo non semper

esse productam adequate ut vg. quando homo generat hominem actio generativa

producit sibi non quae producat intus actum realem vel unum quae pre

sertim conferunt similitudo in natura haec non solum comunicant per illam actionem

sed vel quae producit ratione cuius totius vel resultans dicitur producto

cum similitudo in natura unde restat non oportere in divinis ut per genem

producat natura divina sufficit non ut ex vi actionis comunicet & quod ratione re

producat natura divina totum suppositum dicitur sibi generari

vel producere in natura divina totum suppositum dicat sibi generari

itaque non sibi ex vi actionis formalis in tali eventu comunicat natura vel non pro

ducat

modecucat —

- Deniq productio cuiuis plantæ ex semine alterius eiusdem speciei sit participium rationis generationis non tamen quæ sufficiat ad fundandas relationes proprie patris et filii quæ sol. possunt competere aliq. sunt eiusq viuentem cognos[cit] intellectum ut recte Ricard de S. Victore lib. de trin. c. 17 S. T. 1 p. q. 27 a. 2 ad 3 et 4 c. g. cap 11 ideoq genus plantarum non proprie sed distinctis[sim]e continet quia valde deficit a ratione generationis uitalis nam sola alia quæ possunt cognitione uitalis ac de cidens proprium sicuntum sed uitalia cuicunq[ue] et intra se aut intra proprium uitale eiusdem speciei ideoq dis[tin]guuntur quo ad rem de linquent eandem naturam genitoris quæ per se uitalis non reperitur in generatione plantarum —

2° Q. statuit processionem 2ª personæ esse generationem et illi applicant defi[nitionem] —

Posita et explicata definitione generationis uitalis dicendum est primam processionem diuinam naturam ad 2ª personam non ac proprie esse generationem atq adeo dicendum sed 2ª persona procedens non ac proprie est filius et genitus imo ait S. T. 1 p. q. 33 a. 2 ad 4 quod nomen generationis et paternitatis proprius dicitur de deo quam de creaturis quo ad rem significatam et illud 4° c. g. cap 11 unde Apostolus ait ad Eph. 3 patrem domini nostri Iesu Christi ex quo omnis paternitas in cœlo et in terra nominatur probatur quia per processionem diuinam procedit filius similis in natura suo genitori sicut filii creati a suis parentibus (uide alia loca S. T. apud Vigomenem ubi de generatione n. 52 neq obsistunt Dionysius cap. 5 de diuinis nominibus neq Damasc. de spiritu sancto lib. 5 cap. 5 Damasc. cap. 13 dum dicunt non proprie de deo dici generationem cognitionem non degenere quo ad rem significatam sed quo ad modum significandi instar generationis creaturæ in qua seruatur neq Scot. quæ nominata deo tradit Dionysius ut obseruant S. T. 1 p.

1591 a 27

Dr. 1° ee ex ii. 1 ex illis loci inquis hic procem nomin genom 1 vbo generare explic. ps 2 n 7 dnq dixit adme filius meus es tu ego hodie genui te q tertim Aplq ad Heb. 1 n 5 de genore aeterna 2 pess intt frietat & sipra tertul. Hilar. Chrisost August. Theophil. aicos referunt & sequn. agel. Velar. & Loum ad ilecd thal. Cornel. Iustin. & lora ad Heb. ad idem senna & authori tem hic illud ps 109 n 3 ex utero ante luciferi genui te iuxta Athan. ... alij infra referendi ... prover. 8 n 24 & 25 ego iam concepta eram &c. ego parturiebar ... Concil. ... Tertul. Hilar. ... alij intt pretant. denis ... genom eius q enarrauit 2 ... initio ... relatie explicant quis alij ... aeternae hoium qui ... crucifixerunt intelligunt

Secundo ex illis locis inquis ... dr. unigenitus l. 1 genitus Ecclesiastici 24 n 5 primogenita ante oem creaturam Ioan. 1 n 18 unigenitus qui e in sinu patris & cap. 3 n 16 ut filium suum unigenitum daret ... Ioan. 1 n 14 per illum patris ... unigeniti ad. ... unum ... Hebreq nil diminuit ... Confr. ... unigeniti ... unigeniti

Ex illis inquis ... dr filius patris diuini & hic ... pat innumerant tertim. in nobo testamento. Matth. 3 n 17 filius meus dilectus Matth. 16 n 16 tu es xps filius dei viui Marc. 14 n 61 filius dei benedicti Luc. 1 n 32 filius altissimi Ioan. 5 n 18 ... suum dicebat deum & plura alia ... Rom. 8 n 32 qui proprio filio suo n pepercit

Dr. 2 ex symbolo fid absolvij ... receptis ibi geniti ... ex Athan. ibi filius a patre solo n factus nec creatus sed genitus. Dr. 3 ex dium ... accepti. Dr. 4 roe ex ... ratione ... genom ... probabiliter ... quae ... ut sint ... sibi simile generare ... deus deo ... fecunditas ... &

facultas

& facultas ad generandum filium non videtur in deo infinite perfectio perfecte
generandi. hanc rationem sequitur S. Thom. 4 contra gentes cap. 11 med. & videtur
mirari in libro decem potuisse de sua substantia filium generare cui
totum posse debuit. adde haec possunt applicari illud Isaiae 66 v. 9
numquid ego qui alios parere facio ipse non pariam? si ego qui generationem ce-
teris tribuo sterilis ero ait dominus —
Ultimo nam processio filij convenit proprie def.º generationis viventis ab intro
proprie generatio convenit. nam in origine processio ut supra probatum est 2º
viventis a vivente per illum n. 2 persona quae est deus a persona
quae est deus procedit ut 6 & 7 ostendemus ac in rebus divinis
proprie vero unius intellectualis convenit. prima Math. 16 v. 16 tu es filius
dei vivi & Joan. 5 v. 26 sicut pater habet vitam in semetipso: ita dedit
& filio habere vitam in semetipso —
Haec processio est ex principio viventi. quod probatur ex hoc quod
non dicatur ex utero & Joan. 1 v. 18 filius dicatur esse in sinu patris ut
docent S. Thom. lib. 2 de .. trinitatis S. Epiph. in Ancorato. S. Fulg.
ad Petrum 9 Tricasior. S. Aug. ad illum pr. ubi videri per Bellarmin.
& Concil. Tolet. 11 in Confess. fid. de patris utero id est de substantia eius
eundem filium genitum dixit. n. 6 ... non prius dicenti necessarium est 1º
ut ex natura veniat prolificum secundum & ordinatum ad procedentem
assimilandum 2º ut tale principium per se existit ingenitore ut aliquid
illius & idem non conicere genito ut producat et influat ut quo ad
genitum ut genito conveniat & cum illo veniat ut per semine. 3. requiritur
ut vitalis conveniat hoc principium viventium & cum aliqua in natura viventium
aliquem parentem signat —
Proinde sic patet filius divinus procedit ex principio patri vivente. nam pater
divinus dat essentiam & intellectum tanquam principium sibi ... divinum ut sit
vere propria natura a deo secundum & prolificum ut potens sit in genere

persona soli

perfectam similitudinem in natura alicui refferendo nec in aliud est similitudo unde sequitur tali similitudo efficere rursus sese eadem natura & intellectu comunicat filio cui producit & eadem in filio permittit: & denique ad totum ita spectat ut filius manens in ipso patre genitore & procedendo ex utero f. sine illius procedat. nos hoc est quod patrum clamant. Hil. 3 Arrium Cum autem & alios qui non intellige gene quid in medio quo femine l. ret pat ad clem genuisset. Sed alii de spiritu scriptura fuerit decisum st in nali gene venit n. ni ipsum ad to rem sucum substan perf. filio ceteros et hoc unigenitum procedere s. Stan. ind cum filio nec descit nec porticunculam nominis ad perfecta patrem perfectum filium ex seipso i. ex eo quod ipse est impassibilis indivisibilis sine diminut. sine divisi. Sed fil. a patre venit. ultioe, & aliis astro bet ne exdivisis patre ualeat ei filius existimet tanquam dandus ex effecerit filii lib. 2. Hil. 1 Thes. cap. 5 col. ult. / Victor ecclesia. in roe fid. 7 5. Philastrius cap. 19 de Arrian. Concil. Toletan. 11 & alii Patres relati —

Tandem indiget debere filium procedere cum similitudine in natura ex roe scili & species actionis quod huic processio ut persona cum n. ista perfectio intellig. infinitum tali ordinatae ad assimilandum illum in natura ordinando illi non sol. intellectum se ex paritum intellectionem radicale quod assiduit natura divinam & hoc perfecto 2 persona accedit solum intelle. subsistens seu intelligens. Adeo adeo ille in natura & filius ut amplius sit ut explicabo. sol. obser. breviter quod dr. unde roe generis trinam productionem debere procedere cum similitudine in natura cum in deo sol. reperiri ut ex roe finali actionis eadem natura coieret cum ni nec producere nec coieret ipse finalis similitudo natura ex identitate & unitate nec similitudo consurgit ut ille 1. est aliam particulam monuimus quod vero ingenioi Wor. fuit Certim quod vici identitas quam similitudo attendat docens Hil. Danil. 1 o curam. totus fund. ait: sit in rebus corporeis est species identitatum similitudo est in incorporeis est eadem

et imitas

& in hos iacintte silit loqur. Ciril. 1 in Ioan. cap. [illegible] fin. & 1 Thes. cap. 5. fin. & lib. 2 cap. 2 [illegible]. S. Ambr. lib. de incarnationis sacramento cap. 10. S. Victor. uticensis in roe fidei [illegible] 5. Di[illegible] vero [illegible] q. 4 de verit. a. 4 [illegible]. adq hec doctrina confirm. e con cil. Niceno 1. in quo apposita e in symbolo de filium illa particula substantem Grece Homousion .i. eiusdem substantie. imo [illegible] & [illegible] postea (ut [illegible] ex S. Hil. lib. de synod. fine) [illegible] rhemati [illegible] Traian. [illegible] loco omousion in synodo Sirmi nensi [illegible] sirmiensem relatam [illegible] Concilior. sub libertate [illegible] voluerunt introducere homoiusion .i. silem insubstantia [illegible] recte S. Hil. [illegible] quq n exunite [illegible] me [illegible]. denique S. Naz. ore 4 de Theolog. fine ait filius q essa idem e cum p. & ex illo e. et paulo infra huiusmodi nan q simpliciter [illegible] i ut n [illegible] int se siles sint [illegible] [illegible] totes referent [illegible] potius sint [illegible] siles. Eodem in [illegible] Ioan. Theolog. [illegible] 19 florentini (q in gene [illegible] prese[illegible] [illegible] debet attendi identitas in na & roe illius [illegible] —

[illegible] proprie [illegible] procedat similie in natura

Premittendum e 1. id q dictum e a 1 [illegible] .s. verbum in suo [illegible] [illegible] importare intellectum illum q ex roe [illegible] sue processionis ac [illegible] n ita intelligendum e [illegible] q intellectus [illegible] fris velut in alt[illegible] tracto fuerit filio [illegible] si q iam existenti ut recte S. Aug. lib. 1. de trinit. e cap. 12 post medium [illegible] dicit dedit mihi pat in quo vult intelligi q cum genuerit pat n ut [illegible] iam existenti & n [illegible] dederit aliq. [illegible] ipsum dedisse ut [illegible] genuisse e [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] patrem filio intellectum idem e ac [illegible] intelligere .i. intelligentem e e q e eiusdem divinum Collr. ex

Ioan. 5.

§. n. 26 sic habet Pr. vitam in semetipso ita dedit filio vitam habere in semetipso. vitam autem habere est vivere intelligendo & amando [illegible] intelligentem ei substitutum [illegible] hoc est dedit filio vitam habere in semetipso genuit filium incommutab. vitam quo testim. utit [illegible] [illegible] infert non aliud vivere patris aliud vivere filii. [illegible] Hilar. lib. 2. de Trinit. ad fin. Verbum vita est ex deo vivente incipientem [illegible] natus. S. Ambros. 4 de fide ad Gratian. cap. [illegible] verbum dei quod operatur & vivit &c. [illegible] Cyril. 1 Thes. cap 7 col. alt. verbum [illegible] ex vivente [illegible] ex quibus [illegible] non vitam actualem qua filium filio [illegible] ipsum vivere [illegible] ex [illegible] actionis adeo ei intelligentem [illegible] processio viventis a vivente ut inde [illegible] genuit [illegible] —

Possent adduci alia clariora PP. testim. 1 Tertul. [illegible] Prax. cap. 5. ait filium procedere ut verbum & ut cologuutorem [illegible] Hil. 3 de Trinit. ait [illegible] filii [illegible] non infantis sed loquentis & lib. 7 col. ante penultima. deum patrem unigeniti dei sibi [illegible] & lib. 12 ait de genere [illegible] absoluta [illegible] incognita patris & filii nativitas [illegible] nil aliud [illegible] sibi [illegible] auctorem. [illegible] Greg. Nissen. [illegible] [illegible] in panoplia [illegible] pag. 9 ait divini verbum [illegible] vivere [illegible] intelligens 4 Cyril. 2 de Trinit. ait verbi [illegible] esse nativitatem & lib. 1 in Joan. cap [illegible] & 7 Thes. cap. 3 [illegible] filius [illegible] paternae voluntatis cognitum Nec verbum [illegible] Cum ipse sit verbum. 5. [illegible] Ambr. in concil. [illegible] Aquileiense & 1. concil. sub Damasso disputans de filio infert sapiens quod consistit [illegible] 6. [illegible] adversus [illegible] [illegible] filius [illegible] 7 [illegible] de S. Victore 6 de Trin. cap 12 ait verbum [illegible] indicati [illegible] clariss. testim. [illegible] Greg.

Nazian

Nazian orat. 4 de theolog. sub finem ait filium dici Verbum &c. probat eam euentia uocem & alij uertunt quia eum se habeat ac breuis & expeditiosa facilisque patris natura declaratio. & S. Aug. lib. 2 de trinit. cap. 1 exponens illud Ioan. 5. nisi quod uiderit patrem facientem, ita inquit uidet filius patrem, ut quo eum uidet, hoc ipso sit filius. non enim aliud illi est esse de patre, nasci de patre, quam uidere patrem. et cap. 2 dedit filio doctrinam, bene intelligitur genuit filium qui est doctrina et lib. 7 cap. 3 dicit de Verbo diuino illuminando dicit nobis dicendo de patre quod omne hominibus & applicat illud Math. 11 nemo nouit patrem nisi filius &c. & lib. 15 cap. 14 cum multa dixisset de simplicitate addit sicut ergo inuicem pater & filius, sed ille gignendo ille nascendo. & cap. 15 ab illo est de quo loquitur. denique tract. 40 in Ioan. ad medium ad illud Ioan. 8. n. 28. sicut docuit me pater haec loquor. hoc inquit est eum docuisse quod est scientem genuisse et hoc est docuit me pater quod est scientem me genuit pater. & paulo infra quemadmodum illi gignendo dedit ut esset, sic gignendo dedit ut nosset. denique S. Ansel. in monolog. cap. 45. liquet filium esse verbum solum intelligam siue personam totius patris naturae scilicet cognitionem & scientiam & sapientiam id est qua ipsam patris intelligit essentiam & cognoscit & scit & sapit, ideo ex sensu S. Anselmi pater concepit filio ex uirtuali actionis esse intelligentem et cognoscentem & sapientem sapere cognoscere & intelligere —

Consentit Angelicus doct. 1 dist. 27 q. 2 a. 2 ad 1 & q. 4 de uerit. a. 3 corp. & ad 4 & lib. 4 contra gent. cap. 12 ubi ait Verbum importare in suo conceptu quod sit manifestatiuum & declarans, id est manifestatiuum & declarans aliud & 1 p. q. 34 a. 2 ad 4. dum quomodo conuenit filio esse intelligentem quo conuenit ei esse deum &c. unde eiusdem intelligens non est ut producens Verbum sed ut Verbum procedens, et q. 9 de pot. a. 9. ad 6. filius est sapiens ut Verbum conceptum ecce quo pacto Verbo

in ipsum

in quem procedenti & recepto conveniret sapientem & intelligentem sicut S. T. idem docuit sicut 1 p. q. 27 a. 1 ad 2. ad 3 [illegible] istam ubi ait verbum procedere ut declarans et declarativum & manifestativum mentis i. ex hoc supposito quia non intellectu communicat verbo non ut intelligit cum intelligere non sit per illam vivat & vitaliter operetur in ex vi processionis verbum maneat vivens adeo intelligens in ea sola actualis vita ex rone finali illi communicet. Confirmatur nam verbum procedens est aliquid vitale potissimum: non solum vitali terminum per quam aliquid vivat sed terminum vitae actualis subsistentis sed terminum generati viventis & intelligentis —

Secundo confirmatur ad hoc decretum intelligendum constituendo in [illegible] dicta 1o de vid. q. 71 a. 2 & q. 2 non sufficit solum pria intellectiva sed requiritur in recto principium radicale & substantiale intellectivum non intellectivum radicale [illegible] nam quod in efficientis [illegible] influat ideo requiratur ad tale decretum & denominationem intelligentis ostenditur ex Augustino 11 de trinitate cap. 2 & S. T. 1 p. q. 76 ad Corp. sm. q. 77 a. ad 4 & 12 q. 77 a. 1 corp. & q. 17 de verit. ad corp. qui affirmant requiri aiam attentionem seu intentionem ad actus vitales usque ad intelligendum ex qua attent. et innatae: & ut viventis habeat proprium opus activum et non viventia habent: & nunc aia vero se habeat i.e. ut aliquid in actu cum est proprium more passive se habere ut ait Trid. & 6 cap. 4: Videntur quod in eo accept. diligere intelligere &c. censet ei aliquid facere ut colligitur luce 10 n. 25 & aliis locis propter haec & alia verum effective immediatum actu i.e. princ. substantialis radicalis ad intelligendum i.e. operandum vitaliter exigunt quam plures doctores recentiores Suar. t. 1 metaph. d. 18 s. 5 n. 2 Vasq. 12 t. 1 d. 9 cap. 5 a. n. 27 ubi Egid. Lusitan. lib. 4 q. 1 a. 2 s. 5 n. 51 & 52 Conimb. 2 de aia cap. 3 q. 4 a. 5 ad 3 Hurtad. de aia d. 4 s. 2 Rub. Merc. [illegible] quos loco cit. refert —

Dico quod sit de hoc influxu effectivo quod saltem nec immediati verum tum materialis quam effectivi in hoc decreto intelligens i.e. subiectum importetur in recto

substant.

subst^a vitali q[uae] vivit & intellig^t per illam intell^em fr. non per se intelligens nil aliud e q[uam] ei h[abe]ns vitalit^r intell^em ita ut per illam intelligat & vivat ita ut r^d viventis q[uod] importat in recto ut sic soli p[rinci]pio radicali spectet q[uia] illud importat in recto in concreto intelligens. Minor p[ro]b[atu]r. nam vivere actu e movere se mediis operib[us] vitalib[us] ut ex s[an]cto doc[tore] S. T. 1 p. q. 18. a 1 corp. & 1 c. gentes cap. 97 movere autem se mediis operib[us] soli subst^ae que e vita radicalis convenit non v[er]o per acc[iden]s ulli alteri secl[us]o p[rin]c[ipi]o sola subst^a e id quo i[n] p[ri]ncipale intelligimus ut ait S. Th. 2 de an^a. 17 10. Deniq[ue] q[uod] in Angelo, v.g. nil aliud dat q[uo]d p[ri]ncipale denoiet h[abe]ns vitalit^r intell^em seu vivens per illam non subsist^a h[aec] n. seclusa vita substali non se movet neq[ue] vivit per intell^em non intellig[it], h[aec] n. l[ice]t p[ri]ncipium prox^m intell^is non dr. vivere per intell^em q[uia] h[abe]ns vitalit^r intell^em sui vivens per illam & intelligens e sola n[atur]a substali q[uia] illa importat in concreto intelligens —

2^a suppositio est: in deo quia non dat p[ri]ncipium radicale vitale p[rinci]p[ium]. influens l[icet] recipiens intell^em ut omnes fatent^r ideo ro p[ri]ncipii vitalis quoniam vivens distinguatur ab actuali op[er]e vitali semper importat in concreto quid deus intelligens l[icet] intelligere denoiat l[icet] tanq[uam] influens non n[on] recipiendi vitalem op[eratio]em l[icet] tanq[uam] q[uod] denotatum per illam actum vitalem vivens & per illam op[eratio]em q[uod] insinuat a S. T. 1 p. q. 18 a 1 corp. ubi ait: Dei op[er]atio que e op[er]ationis p[ri]ncipium i[n] ipsa divina ubi quoq[ue] dist^o aliqualis denotat^r int[er] essentiam & op[eratio]em & essentia dr. qui p[ri]ncipium op[er]is vitalis. Et ideo q. 4 de verit^e a 2 corp. ait op[eratio]em dei ~~[illegible]~~ vitalem procedentem per rom de essentia importare imo ex hinc ait colli. urgentius ro forsan hac suppo^e q[uod] p[ro]prio vitali radicali creato. Nam divina essentia l[icet] n[atur]a non excludit esse remotum p[ri]ncipium op[er]is vitalis ideo esse prox^m & immediatum et increatum se h[abe]t per p[ri]ncipium vitalis sui actus: ideo in oi sent^a hoc concretum intelligens importat in recto p[ri]ncipium vitale omnis vivens fratri per actum vitalem & ideo

S. Th.

1p. q. 14 a1. in intelligere ait importat in primo quidem intellum nrm. proint intellig. nr. fit in actu per spem rei intellae.
hq intelligere divinu importat essam divinam ut habentem in illam & per illam actu viventem —

Confir. nam hoc concretum intelligens qm. significat deitatem in adiectibe importat unum habens in recto et rectesq. 1p. q. 39 a4 ubi Vasq. d. 155: sed ni e aliud hens divinu talis intellois. nisi essa divi. quez e prium intellectibi immediatum talis intellois quo illa importat per tale concretum in recto. Minor infra latius explr. sed observandum e qd essa divinam hene vita lit intellum considerandum e i in deo alias illa imperf. e infrioi l. peculiaritatis sed ex eo q concolois intellat. ut peculiari rir. o identifi cata l. inclusa in intelloe tanqm rd. edior & prior se hens. ut fundamentum & rd intellois Valior attributor. Valillis denotta

ffis ita diriuitis facile exhibet rdl propt qm pbaem divinu ex roe prali actionis procedat ursile ri sol. incru & na. sd. etq in prioque prox generandi & propriis e dei attri butos. intelloe nam pbaem divinim ex roe prali processionis ri sol. procedit ursaps & intelle sd eq ursapiens & intelligens uitalis ut probatum e in 1o suppo: sed inhoc concreto intelligens l. sapiens actu presentim in deo importat essa divina quez e uita radicalis & hens uitalr. intellom urapam ut probatum e in 2 eos suppo q pbaem procedit ri sol. ut intelld, sd uehens eandem nam divinam & in casi hredi nem q r. hoc hal ex roe prali & perca actionis. pr. nam illa uppore actio intellq ordinal ad producendum pbaem ut tale sd hoc in suo conceptu prali. divrsa intelligens ursuppe 1 probatum e q adio sm rdm speciam tali ad hens uitalis intellom q de essam divin.

Confir. & explr. amplius nam Verbo divino coicat ex roe prali actionis ee intelligens sq ee hens uitalis intellom sq coicat prali essa divina confir hsc pr. nam hens intellem uitali ni in deo

obse

e sola natura divina quia non communicat bene vitali nisi communicat natura divina ad hoc patet. nam in verbo non est aliud bene quo vivat media illa intellectione non potest intelligere quod neque in deo dabitur Neque simpliciter viveret. Non relatio aut personalitas Neutra enim formaliter est aliquid vitale quia formaliter et secundum conceptum explicitum neutra potest vivere aut intelligere quia sola haec est essentia et natura divina quae vivat mediante intellectione quae sola illa est intelligens seu bene vitali nisi intellectione quia si hoc bene seu intelligens communicat verbo per generationem divinam verbo probatum est communicatur. illi est natura divina quae ipsa est eadem secundum naturam patris quia per actionem Manet itaque eundem .... adeo sine genitori quam filium et genitum .... falsa patet. 16 q 27. a 2 corp. ubi ex eo probat processionem verbi esse generationem quia intelligere quod communicat verbo est ens dei et involvit etiam divinam in explicato Neque enim datur processio nostri sufficiens unde colligatur patet. amovere intelligere et esse ad idem esse formaliter

§ 4.

Aliquot argumentorum solutio —

Arguitur 1.º ad veram generationem requiritur ut media actione producatur nihil similis in natura ... per processionem verbi non producitur simile quia non est generatio Minor patet. quoniam solum producit relationem filiationis quae paternitati est dissimilis patri quia similis non producit naturam, ratione cuius resultat similitudo quia et non esset generatio illa actio qua produceretur ab aequo sola aequalitas. i. relatio alterius aequi ita neque productio verbi in ... illam est. producat relationem i. ... Minor nam filiatio non recipit candem formam generationem quae est in genitore quia non est reddita illi similis patet. nam ex vi processionis filii non accepit ... qui ... ut eius esse ... quod non communicat illi similitudo in natura quod illa processio non est vera generatio. —

Respondeo Negando Minorem ad probationem ... quia per hanc actionem solum producatur relatio quae tamen producit in natura divina ... ad illam communicandam.

16 / 11

Et si ipse n producat id sed coicet dr producit tamq q tunc silis
q totum illud resultans roe productionis relat e sic. in na specia
et in genere hois. et si tunc producitur ut ao. S. cenio sola n sit sui
parenti ut pt qa in media tui producit coicat aia & na & re
sultat alt. ho. producitur silis. in na ideo talis dr. & e actio generativa
adq ita statuit d t. p. q 31. ar & i d. 5 q 3 corp. ubi ait trum
generis tamq ee ipsum genitum & huic coicari fralit. fram t. etiam
& 16. q. 36 a 4 ad 2 ait similitudinem t. diuisitud. bendandam ee
sm etiam n vo sm relat increatis autem productio sublimq t. so
i ius relatis n e genus q neutra fit ex tuo diuincto incord ad coicandum
nam speciam. id accidit emanat a na iam producta & red resul
tat posita produci cr. le nec tamq roe fundande —
Ad 2 probb. Minoris . filii diuino coicari id q sed ut prius
acto generation iam radicale pros. q sufficit ad vam filited
t in relae t. substit. Nullade filiatio specia Neq n. opus e
ut oro tamq patrem n filium: q et pt in gene sum ta Xpo dni
qua vo proceuit silis genitrici imaculatq eaq mat nuncupat
t. in accidit n accedit filii filio id sed in na sum . Ad 2.
increatis Numqrequiri ut id specia actionis per rom fralem spe
cam ordinet ad praedicata coita filio coicanda ea n. sol coicant
per rom malem actionis & actri obeunt actioni n q talis e in spe id q
actio realis e silis imp. exceq sit hic pro ceio talis coicat talis na
specia & numerica diu ee vo ast adscribr. processioni quatenus
diuina e qui transcendalit & silit adscribr. processioni psq fundi
q coicet ee diuinu qui transcendale —
Obijcies 2o ut hic procedi eet geno deberet prior illam eadem n diu.
trs fralit coicari: sed n coicat fralit q & Minor pr. manifest.
coicat na diua instum tre coicat ee intelligens eo m quo in hoc
decreto importat sed in hoc decreto intelligens n accedit esia diua
nisi tm malit & valde implicite q n coicat m fralit esse diu.

Ad hoc

Ad hoc arg. [illegible] aequivocam est illico [illegible] formaliter distin

ctam ... maiorem ... formaliter non divina communicari vel deberet communicari ex

[illegible] formali [illegible] actionis vel deberet communicari tamquam aliquid formaliter

& in recto importat in eo quod communicatur [illegible] actionis; non vero [illegible]

quoniam virtualiter aut ut [illegible] non enim debet accipi illa vox formaliter

[illegible] debet communicari formaliter id est tamquam [illegible] & [illegible]

id est distinctum [illegible] qui producitur Nego Maior. Nec enim in

hoc sensu debet accipi vox formaliter [illegible] in processu aut dicimus

esse divina id est natura communicatur formaliter id est ipsamet in recto & immediate communicatur

ex [illegible] formali & [illegible] actionis ut probatum est cum in secreto

illo intelligens non adiective sed substantive [illegible]

[illegible], sive esse, in recto [illegible] Praeterea natura divina potest dici venire formaliter

[illegible] in eo secreto & importari in verbo quatenus est propria illius

esse quia ut importat in recto dicatur Maior [illegible] rei

intellectionis quae est essentia & [illegible] & ut talis [illegible] assimilatur

Obiicies [illegible] ... neque [illegible] et [illegible] generationis quod per illam

unde communicet natura praesertim [illegible] non recte [illegible]

a nobis [illegible] generationis [illegible] id est [illegible] natura divina non generat

[illegible] intellectus tamquam [illegible] dicendo ita non debet communi

cari [illegible] debet communicari divina intellectus. ut hoc

[illegible] perfectiones [illegible]

ita docent Mol. [illegible] q 27 a 2 d 2 Albertin. infra & alii

[illegible] 2 Nam per generationem debet communicari [illegible] in natura non vero iden

titas [illegible] non immediate debet communicari natura [illegible] intellectus quae pro

prie est [illegible] naturaliter divina [illegible] hoc [illegible] ex [illegible]

generationis in qua non dicitur filium producendo [illegible] cum identitate [illegible]

cum [illegible] in natura [illegible] alias filius diceretur non solum pa

tris sed totius trinitatis filius quod quidem habet eandem naturam

quae est in tota trinitate

Ad Nego [illegible] Albertin. + 2 Corol. 14 Theo

logico

Theolog. Dacc 2 dist 2 n 22 intellm quidem proximius coicari vbo & prius sd tanqm uiam & uelati dispem ad nam coicanda huis n. coicd intendr. existimari autē actionis melius n. ll in uicentium gendē n. opus ēē ut prius coicet tanqm disp pruia l. aliqm ut pr ingenoē hois ipsa genatiua posterius na coicat. tanq ss. nam spereum in deo qo exceq exp prij dei & radicale & prox. Sol. infr. q utraq perf. debeat trs coicari n. tm infr. q debeat coicari tali ord. ut prius coicet intelld & na posterius hs n. tm coicat. intellcv. l. sul. l. tan q op. ss. aliquam naturam neq ex m coqiendi. ssm. aliud infr. Nam quis apud ipsos vulgatamet abodicuns fralitse coicari intellm: sd satis l. ostendimq ex m eodem pactum eam intellm n. coicari ut cunq sd in recto ut tam de nam nem nam diuinam adq adeo ut attributum ss l. saltem uelati fram sustantiuē & in recto alatum aqui & sul contenk de quo n. multum curabo suffit n. ad idq intendimq ut ipsa na im & in recto coicet q q sit de intloē —

Sed 2 prob ll intellm coicatam vbo ē frialem silitudinē eius patris (anreal ari tm intoalis a. s. l. 2 declarabq) [illegible] ver ad rom genoit. n. im. opere intendr silitudo intra sd iden ritas l. unitas nq ut s 2 ostendi l. s Basil Nazian Cirill Ambr. Victori Thoma & Theologis florentini expotex genoiq creatis in quibq distingit quasi coicata eadem na postea fralis sili tudo sequeat in deoq idem stingit actio n. genatiua intendit coicare eandem nam quasi exea coicae sequeat q trus produce tus seu Verl silentsuo genitori: ut n. aliq trus, silis deuoet alteri suffit q ht unitem l. identitem nq. sul cm dist. reali neq timendm l. q ex hoc Vbum posit appelari filius tertius tri nitatis nam ad rom filiationis n. sufficit silitud l. identitas natur (alias omnes homines inuicem ent filiij & fra

rentes

parentes idem est filius productus a Deo cuius dr. filius unde
recte S. Mag. dixit 4 de theolog. fine dr. integre filius quia essentia idest
i.e. cum S. dexillo est complementum. Neque a seipso neque ab aliquo procedit
sed a solo Deo unde habetur tamen est filius —

Dices ex eo quod alicui coicet esse album formaliter non coicat subiectum
sed sola albedo ergo ex eo quod alicui personae coicet esse intelligens non
coicat subiectum uitale sed sola intellectio. Confirmatur nam quia ex eo quod
coicet concretum intelligens deberet coicari habens aut hoc habens
non esse natura divina sed solum suppositum: nam in concretis adiectiuis
habens significat in recto suppositum ut ait S. T. 1 p. q. 39 a. 3 cor.
fin. ergo quod coicat intelligens coicat intellectionem subsistens idest suppositum
habens intellectionem non vero uitam radicalem —

Ad Arg. R. negando consequentiam disparitas namque ex duplici capite 1.
namque quod coicat album praesupponit iam subiectum esse solum & induit
albedo & ideo subiectum ipsum non coicat. at quod filio progenitum subiectum
idem coicat esse intelligentem non quia iam existenti coicat
intellectionem ut recte S. Aug. lib. 1. de Trinit. cap 12. sed simul coicat
concretum ~~esse~~ intelligens simul concretum. Secundo eodem modo si non existeret subiectum
sed per aliquam actionem conderet simul cum albedine, sane per illam
actionem produceret album illaque actio non esset tamen albatio seu
dealbatio, sed est actio naturalis ad subsistentiam. 2° quia hoc concretum
album non est uitale at vero hoc concretum intelligens uitale est
includens in recto principium radicale uitale quod per illam formam
uiuat & actu intelligat —

Ad Confirmationem R. quia in illo concreto intelligens suppositum
ingrediatur rationem habentis non tamen solum suppositum sed etiam uita
radicalis non excludit S. T. a concretis uitalibus licet illius non
faciat mentionem quia loquitur de concretis in communi ut accidentalibus &
non uitalibus abstrahentibus sed dictum quod in uitalibus debeat
includi uita radicalis est quia subsistit per intellectionem non intellectum

sed natura

sed non subsistens sicut & intellectus —
obijcies 4. spiritus sanctus ita vocatur amor divinus ut non in abstractione
tantum in concreto illi conveniat esse amantem sed in hoc concreto amans
importat directe habens amorem sufficium radicale amoris
quod est virtus radicalis dei & illius essentia. Cum tamen ex vi actionis
spiritus sanctus non procedat ut similis in natura sicut generetur quo ad
divinum ut procedat ut intelligens non procedet ut similis in natura
Hoc argumentum est omnium difficillimum contra rationem a nobis traditam sed
habet sufficientem solutionem quam late tradidimus a. s. ult. —

De processione spiritus sancti

S. I. Describitur ratio huius processionis —

Non est in deo alia operatio per quam possit emanare 2.a processio nisi
in voluntate unde vel ex conditione huius processionis ... Quod
dicatur amor ostendit 1.o 2.am processionem fieri per voluntatem non in genere
... sed in genere volitio in actu 2.o quod confirmandum est ijsdem fun
damentis authoritatis & rationis quibus ... 1 ad ... ostendimus ...
per intellectum non per intellectum ... procedere —

secundo dicendum est quod sicut posuimus ... intelligendum indicet
in divina voluntate dari duos actus alterum amoris qui sit communis omnibus
personis alterum notionalem quasi amationis quo producatur spiritus sanctus
sicut in intellectu ponit alios duos scilicet intelligere & dicere; per ... 2 diximus
in deo scilicet dari unicum intellectum qui sit communis & essentialis omnibus perso
nis & sufficiens ... generationis processionis ... & eundem ut coniunctum cum
relatione paternitatis ... introducere esse actum notionalem ... dicendi
id est ... dixerit ... quo generat ... & appellatur dictio
ita probatur ijsdem fundamentis authoritatis & rationis sufficiet in deo solum
dari unicum amorem qui consideratus ... communis omnibus personis &
existens in patre & filio est ... quo procedit spiritus sanctus idem vero amor

ut coniunctus

ut viventes in patre & filio cum spirent activi qualiter ostenderat in q.
& introducere tu in e q notionale proprium patris & filij om
fiorz appellari amatio &c. —

Dein e et dicere divinum rat ad ultimum subsistens qui e
deus & 2a persona trinitatis: ut Amor patris & filij ventes conspire
activa hec processio producit personam qui e deus & appellat spus
S. et n. pertinet ad perfectionem infinitam dei q in intellectu hac fecundi
tatem ex qua producat terminus subsistens divinus ita pertinet ad ean
dem perfectionem ut Amor divinus sit fecundus medio quo producat
terminus subsistens divinus .s. spus S. Cuius processio certa e prout
Joan. 15. n. 26 Cum venerit paraclitus, quem ego mittam vobis a patre
spum veritatis qui a patre procedit hunc vero spum S. distinctum ei realiter
a filio patet ex illo Joan. 14 n. 16 ego rogabo patrem et alium
paraclitum dabit vobis de quo latius d. 8. —

Dices 1o increatis voluntas nra sol. producit volitionem l. amo
rem ni vero alium terminum ulteriorem qui volitionem tret sicut indici
nis ultra amorem exalim ois persona com ni dat alius terminus
ulterior per amorem spiratus qui sit spus S. aiunt theol. e dear.
i d 2792 nec negat c. S1. 15. q 77 a1 Capreol. Caiet. Ferrar.
& Canar. quos referunt & sequuntur Sold. 15. q 27 a 5. d 2 & Conimb.
Jdeaia cap 8. q 3 a 3 fin. quatenus asserunt ultra volitionem dari
in nra volunte alium terminum productum proced ant n. inspin q
volitio sit vero actio illius proinde qualitem ut terminum productum ad
signant ver. sinn volitionis l. amoris sol. sicut qualitas qua
impellimur vel afficimur ad obta (ut verior sententia fert) nullus
ultra illam qualitatem alium terminum productum dederit neque in deo
R. Negando Cons. quare et in intellectu creato dedimus actionem
vitalem de predicamento actionis & qualitatem per illam productam
que e respectu obti imen in voluntate creata ultra actionem & amore
per illam productum nullus alius terminus dederimus e ergo et in ea

que producta in intellec precedendo q finalis° rem q. bris acie Vbi
& hoc dicitur relatum trans cendalem ad proferentem ita in amore pro
sumo prosundere duos respectus explicite distinctos unum absoluti
quo recte significatur amoris aliam relatiui transcend.dicit ad spi
rantem s. amantem comimpulsu & conatu actiuo: ex pro hoc resp
tu relatiuo nullum im peculiare dictum ab amore indicatum e
Indeo in se Vbum realiter distinct. a proferente & hic ter ulterior
qui appellatur Vbum producit per intellectum patris: ita per amorem
patris & filij et per unicum finium procedit ter ulterior realit.
distinct a pro spirante s. amante actiue quo ter appellat spus S.
mcare autem in deo hi tri ulteriores redeant. diximus supra pro
uenire ex eo q opoct dei immanentes sit infinite perfecte esse
unde & ex eo intellec & volitio in deo habent personam intelli &
voluntatis q tr intellec & voluntas in nobis prorumpunt in actu
inta in deo intellec & volitio. prodictis in tantos obiect. redicendis
est hanc nam deppies. obserba com § I. p. q. 27 a 1 hanc pro
cessionem nobis magis ignotam q process filij & ideo est illam
dari maiorem nam penuriam quare in eas proportionalit
et in processionem ea locquendo mei —

Dices 2° Nulla creat. conicat suam nam nisi per unicam tm
opom q cum pater suam conicet per intellectum non cadicit eam iterum
per voluntatem. R. 1° eo patrem diuinum n conicare suam ntam
per vam genom nisi tm media unica opor R. 2. Maiorem fecon
fecunditatem diuini esse inta nulla facultas, immanens sit in deo
sera ni posit ad intra operari & suam namlo conicare, ne cedat steriles
cum q in deo ultra intellectum det facultas volitiua media illa
pot suam nam conicare —

§ 2 processionem spus S. non esse genom statuit
& defenditur. —

Vt°

(Ut° dmi processum qua produxit ſpum S. nō ingenitum e ic° contra confirmata definita in symbolo S. Athanasij nō genitus sed procedens et in alijs dictis et omnibus Patribus probatur 1° ex ... in qua filius dicitur ipse dī unigenitus ecclesiastici ... 4 n° 5. Joanis 1. n° 18 et cap 3 n° 16 ubi omnes Patres ... qd si alter genitus eet nō unigenitus diceretur ... quam nusquam spus s.tus in S.a filius aut genitus appellatur ... sane nō taceret si filius eet ... 2° ... in simbolo Apostolorum et Niceno ... dī unigenitus Dei filius et similiter dictis toletano 4° et 11. ... 2° ... voc ... spus s.tus nō procedit ut ... in nura ex voc ... filium neq genitus ... spus s.tus procedit ... amor ... amore nō ... procedit similis in nura ... proprio peculiare nog ... et atq alio cū noe processionis solus ... appellari ~

Dou 1° aliqui dicunt in S.a unigeniti ... genitum nō sint genesis 22 n° 2 tolle filium tuum unigenitum quem diligis Jesaiz qd refertur ad Hebreos 11 n° 17 unigenitum offerebat ... in proverbiis 4 n° 3 ait Salomon: ego tenelus et unigenitus coram matre mea ... tu ~~Jesaia~~ Ismaelz fratre Sabuum et Salomon fratres tam ex parte ... ex eadem matre geni tos ... filius di ... uocem in S.a unigenitus ... Saire fratres spus sanctus qui filius ... patris ~ 2 ... filius di ... appellari in S.a

1. ...

primogenitus ecclesiastici 24 n° 5 . genitam ante omne Creaturam ad Romanos 8 n° 25 ut sit ipse primogenitus in multis fratribus et ad Colossenses 1° n° 16 . primogenitus ex mortuis . ad Hebreos 1 n° 6 . [illegible] genitus quia datur 2° genitus [illegible] ..

[illegible] unigenitus dici Isaac id est unice dilectus ita 70 vertunt dilectus et notant Delrio ibi ex petro Galatino Cornelius ad Hebreos 11 n° 17 Maldonado Marsilie 3 n° [illegible] alij dicunt appellari unigenitus quia fuit unicus filius promissionis. ita Pereira Cornel. et Justinianus ad Hebr. 11 n° 17 cui loco utrumque [illegible] quadrat [illegible] [illegible] [illegible] in quo susceperat repromissiones addit Justinian. unigeniti titulum fuisse ex [illegible] prior. [illegible] [illegible] convenit loco [illegible] [illegible] versiones 70 [illegible] [illegible] vox tenellus que teneritudinem amoris denotat [illegible] [illegible] quadrat locis innumeris [illegible] filius divinus est unigenitus cum non sit [illegible] unice dilectus pro [illegible] . Neque [illegible] intelligi de [illegible] accepti unigeniti nisi [illegible] de [illegible] ..

[illegible] [illegible] [illegible] dici [illegible] genitum [illegible] denotet eius genitum fuisse priorem dignitate et tempore [illegible] [illegible] creaturas. [illegible] filius [illegible] prioritate [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divinis [illegible] [illegible] interna [illegible] ita [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Cap. 1 ad Phil. Ad. Trinit. Origines. 1 Periarchon
Cap. 2 ad Ambr. Chrisost. Theodoret. Tertul. Euseb.
Ad Hebr. Cyrenensi quos sequr. Referunt hec
Vniuersaq. ad Colossenses in [illegible] Tol. et Cornel.
loco cit. ad Rom. Concil. Sardicense in
ep. ad omnes fideles ad Athan. Ab Alexandria
Cap. [illegible] Ciril. ep. ad Ioan. Antiochenum que fuit
7. S. Concil. Ephesin. cap. 9. Ad Hier. loco cit. ad
Colossenses intelligunt loca hec de Christo in quantum
homo qui primogenitus e[st] ~~[illegible]~~ idest ipse
destinatus ut caput esset omnium filior. gratie
i. e. qui resurrexit & ideo hec loca non ad
versantur aliis allatis probat. Vide Tolet.
Ioan. n. 12. & cap. 7 n. 18 Vazquez ad Th.
n. 6 —

Obiicies 2° ad hoc per quod dicitur eadem [illegible]
generatio e[st] quomodo [illegible] dicitur [illegible] finali
i. male ad Spiritu S. [illegible] male dicitur [illegible]
patris. [illegible] procedit [illegible] cogenatio e[st] Respon.
Resp. nam nomine repugnat ut n. sit generatio act.
n. n. tendunt ad finales [illegible] nam solius
intellig. e[st] [illegible] prescindentes [illegible] ad entit.

Malis com. quo est a parte rei. Sed amor aut quod aliud cognitum sit. Sed habet aeterno in illo producat dicens e & nec divina a parte rei quod actus tenditur cognoscendam naturam assimilationem naturalem —

Et ac in rebus creatis actionem generationem habere ex ratione sua specifica & habet ut similitudinem cognoscere immo & eandem in specie producere unde nunquam ex ratione mali tamen cognoscit similitudinem quia ex ratione habet quod negandam est Maior ad minor probat Et illius solutionem ad ordinem ad libertatem amor. Nam in tertia Christus caput fuit & caput damnamque de summa ... fide Catholica ... generationem divinam non generat ... Sed cognoscit cum in particularem actionem producat relatio identificata consentia. Circa Et actionem divinam particularem essentiam naturalem ... ad totam essentiam ... producere quin int

quin int re loon fralem & rnalem

(dcet cella distinctio ante opus intellig

aud in trd aud in act. aut in trio ag

procedit tr ta intellg suffitientis paris re

uelatis ingss inuenit fundam ad faciendas

eas dist. et asserendum formam fieri per intellectum

& n per voluntatem &c. qa relatio filij

quod filij productio sit per peculiarem connexionem & identitatem cum intellectione

& ita & ratione illius procedit 2a pers. ingenium verbum & intelligens: at

spirit. basilica quae constituit personam s. habet peculiarem rationem & connexionem

cum amore propter peculiarem talis relationis quam connexionem non habet cum

intellectione Unde nr intellig ulterius distinguit intra actiones rationem fralem

quae attingit rationem ingenium amorem non autem ingenium intellectum sed solum

sed rationem rnalem processionis filij ex ratione frali attingit verbum ingenium

intelligens et dum exempla inuentus non nulla reperiunt actio

generatio quaelibet non est tralis quod filius sit eius [illegible] non habet ex ratione mali

quod filius sit eiusdem naturae [illegible] verbi generationis ex ratione frali actio

nis [illegible] sol. producuntur quod significant producunt [illegible] primis

[illegible] humanam. [illegible] omni ingenio corpus in non vero ingenium animatum

ex ratione mali producant illud est sm rationem aiae & sm alios gradus

& perfectionis

Dices [illegible]: s. ex ui frali actionis non procederet uniuersaliter. sequeretur

quod procederet ut non similis s. ut dissimilis quod flumen est quod procedit cum

eandem naturam patris & filij [illegible] nec vero [illegible] nego etiam sequi

vel illa coa a negatiua ex praedicato finito ad affirmationem cum infi

nito quod manet non negata in praedicato infinito aliqua particula mo

dificans copulam vere [illegible] hoc [illegible] [illegible] non est albus

Mali

maiesta q̄ auxilit ī n̄ albo. sed q̄ sit dein agoris spus s. aetern[o]
eoq. finaliter accipit ex ui sue processionis n̄ assimilat. finaliter
in n̄ra. sed spetiei ā diuersis. sic patris nam. amor. & n̄ra. fin. explicit
uitam diuina sic predicatam.

Obijcies 3 spus s. procedit ut amor n̄ creat. si ut amor diuinus
& increatus. q̄ ex ui e finali sue processionis procedit ita ut dilii
nunquam procedit ut deus & filius. confir. Nam ideo filium procedit
nisi q̄ procedit ut intellectus increatus diuinus.

Respondeo ad 1. c. x. facit ipse q̄ sic z distinguo n̄ procedit ut amor diuinus
siue illam formi diuinus intellectum idemq. ut ita sit per eum diuinum
Concedo. Nego n. eque uniq. s. ex ui finali sue processionis procedat
ut deus. Et ut non diuinitem procedit ut amor diuinus si per diuinum
& diuinus bonitatem sed diuinitatis. l. entis diuini transcendentalis ut t[ra]n-
scendentalis quaelibet persone diuinae sunt explicita. a sic credo. Nam
in quolibet ente [com]pleto imo & in quouis q̄ ultra rationem [com]plementi
det alia transcendentali operans uniuscuiusque personi complex talis
entis eius est finalis ut in totum eius [com]pletum. ita in deo dat quedam
r[ati]o entis diuini que sit eius diuinitas & ad entis identificata cum n[atur]a
diu. l. illam includens. & cum hac procedit spus s. n̄ em n̄ra diu.
Ad confir. filium n̄ procedit ut sit in n̄ra. q̄ diuin. q̄ l. sed q̄ diui-
num filium subsistens uiuens & intelligens.

Obijcies 4. q̄ certi in generatione perit tran[sit] ad personam in singulari actiel
n. sicut intellectum & suppositum tranit q̄ ad supposita & singularia
q̄ tunc terminus spus s. trat ad personam talem ad & rem ad rem speciem &
individuam talis per[sonae]. & ad proprietatem illius personam cum ut aliquis
immanens in deo n̄ratio influit n̄ra diu. q̄ producit prius et
hunc nam diuinam q̄ ex ibi & concedo. ante distinguo. spus s. trat
ad personam talem sine totam personam q̄ ut inclusit. nego ad personam
talem l. ad amorem subsistentem & singularem. concedo propterea
obseruando me subsistentem ad quatenus spus s. ea uelut modum &
uirum ultum totius subsistentie propium personae illius aequaliter.

Videtur illa subsistit hominis prescindendo per unum modum in
telligendi rei adequatus subsistit in ordine ad diversas personas abso
lutas ut in modo ad actum ad amorem et [illegible] propterea Spiritus Sanctus proce
dat per amorem ex vi sua rationalis actionis communicat illi amor tamen non
oppositum volitivum radicale ut nobis sistens in Deo ad Deo
sed producit vere et subsistit, ut trans amorem ... in hanc
rationem inadequatam unde ex eo quod producat Spiritus Sanctus ex ratione
sua rationalis actionis ut amor subsistens non sequitur quod illi communicet natura divina
ut sed amor et volitivum radicale quod est ex vi dicuntur nam ut
infra ostendetur imo ex ratione peculiari talis relationis Spiritus Sancti
quae habet peculiarem suam connexionem et identitatem cum amore et
non tamen natura divina colligitur nostri intellectus processionem hanc trans ad
amorem et rationalis ad alias personas quas habet divina re
lationes personalitates eas tamen non in Deo peculiariter denotare personam
rationalem respicit —

Dices: Magis transcendit personam divinam, scilicet ut est vitae solius
amoris, esse divinam quam esse transcendit; ergo etiam ex hac transcendentia
producens homo producat ens ex ratione sua rationalis actionis quod producit personam
communicat illi esse et natura divina non sed maxime sed ex sua rationalis quidem
communicat ut pertinens ad unam personam relationis

℟. Personam hominis ex ratione rationali illius actionis non producit ens
neque trans. [illegible] speciei inferioris per se intentum actualis actionis. Neque
transcendentium formaliter in linea substantiali sed identice ut aliqui
intelligunt in homine et ideo negatur minor. Negatur ideo producit
[illegible] producit personalem speciem rationalis actionis et eodem pacto per
processionem Spiritus Sancti non communicat Spiritui Sancto esse divinum neque transcendentia
suum formaliter amoris neque transcendentia alia pertinentia ad divinam ratio
nis —

Probatur quia producens homo producat esse quod non sistit terminum di
rectum ab homine sed etiam ad omnes lineas pertinens et illas
evagans usque adeo pertinentia [illegible] sua non hominis sed ut [illegible]

Divinitas

producibile actu cum divinitati non decet ipso quod producent persone quae est improducibilis. Nec ex coicat qualiter quae constituit lineam ord diversam ab amore et ideo cum ipso quod producatur persona. i. amor sub sistens coicat cum esto coicaret illi ens divinum et coicat potens reale ut dixi in quo 3 & est sile in ente et illius attributis nam lt quod quibus intre claudat in rõe Boni nihilominus pertinent ad diversas lineas quia est sleum intellectus solemni non voluntatis et eo.

Si iies .5. quia sps s. procedat ut amor ad hunc procedit ut silis i. idem non cum filio qui procedit ut filius & genitus ante pr. i. nam amor non dat nisi inter siles pares .n. & siles facile agregant hinc intre dulcem & ... non ... imbares aut dissimiles unde dr. libri 13 n 19 oẽ al. dilligit silem ... amor qualis est sps s. & amor perfectum procedit debet quoque dari silitudo perfectiss adeo ad adeo ... ... nam amor unit & nectit amantes faciens ut amicus sit alter ego ... ... quod amatus sit in amante & quod cum illo ... de ... & lonata i reg. 18 n 1 quod perfectius amor erit uni perfectiss quae per ... identitem realem ... & ...

Ad 1 ... ante ad 1 ... ... p. q 27 a 4 ad 2 quod silitudo ad amorem pertinet non quod ipse amor sit silitudo sed inquantum silitudo est princ amoris. Unde non sec. quod amor sit genitus sed quod genitum sit princ amoris hec Th. Amor qualis non assimilat esto ... ... inem int ... sequunt. Unde ex eo coicet amor non sed quod coicet silitudo in na i. quod ... filio sed i illigentia ... nat silitudo in na ad 2 ... amicitiam ... ... intoralem ex eoque amicum pre sentem ... amoris ... & ... unio autem ... ... in perf. non pertinet ad unionem. i. identitem realem

Iaiici 6. ... ... coicat amor ... sed amor ... &

cu cur

uiuens adhuc adeo illi coeat quod sit amans quod sit hens uirtute
amorem sed talis hens est uirtus radicalis [illegible] dicit quod coeat
spei s. filiatio intr. Fleuit sup. satisfiet ex [illegible] sequitur.

Art. 5. Quid discriminis sit inter processionem [illegible] sit generatio et spiratio. [illegible]

S. 1. Variae sententiae scolasticorum rationes expenduntur.

Videndum est initio [illegible] non audere huius discriminis rationem inuestigare expedit in utraque S. Athan. ep. ad Serapion. ex [illegible] et aliis [illegible] ueram rationem elicere conantur. Repugnare aspirantissimum ad reddendam rationem nostri [illegible] ex 1a [illegible] S. nis. imprimis q. S. Aug. S. de trinit. Cap. 14 ait conuenientiam [illegible] S. non esse genitum et processionem [illegible] quia [illegible] S. procedit ut datus [illegible] non. et 15 de trinit. cap. 26 et 27 quia [illegible] S. procedit a duobus et non ut [illegible] concretive et 9 de trinit. cap. 12 quia non procedit per modum [illegible] [illegible] per inquisitionem quasi [illegible] S. Athan. ep. ad Serapion. [illegible] non habet diuersam naturam a patre [illegible] ex genere [illegible] uidetur indicauis [illegible] [illegible] S. Hilarius 12 de trinitate S. alias inquit sequeretur [illegible] imo [illegible] filios concedendos. tandem S. Bern. ep. 190 ait [illegible] tionem non esse genitum quia non principio genitum [illegible] ex alterius [illegible] producit. haec et [illegible] apud [illegible] quae [illegible] quam aliqua indigeant explicatione quae ex dicendis facile [illegible]. et [illegible] plena discrimen inter utramque processionem non declarant.

Secundo [illegible] Ricard. de S. Victore 6 de trinit. cap. 10 [illegible] [illegible] 4 [illegible] membra [illegible] et alii dicunt [illegible] S. non esse genitum quia non accepit a patre [illegible] suam essentiam [illegible] accepisset et filius accepit ut genitus fuisset [illegible] insufficiens [illegible] quia filius diuinus non accepit [illegible] generationem [illegible]

de est principium quo generandi et ei genitum fuit item neque est leg
pot spirare principium & quia nihil est genitum patris spiritus S. Et non acceperit principium
complexum coicandi suam naturam quia accepit principium quo Quia nam
quod pot generabile debeat coicari filio ad dioe uuit perfectionis ge
no transeundi rom suslinem et quoad personam veluti accidalem
Sr quod non coicaret principium principium generandi dicam non coicaret
ess eadem dare perf. gend quoad rom substinelem est dicitur e
asserit quia si spui S. coicaret na divina ex roe fili sus proce
ssionis est filius & genitus mostrabatur ero initium processionis dicet perfectio
accidalis genois quo

[illegible]

Visto est

deinde a est tract. 8. ibi n concedit ma divina ex rõe fuali actionis —
Albert 1 d 13 ad medium reddit has rões, q processio S. Sci a ptibus
generatibus n processio spg S. itemq illa e per coiom, nec ipse per coiom
zsensus patris & filij. denique q verbum procedit per modum accipientis
naturam n ipsa S. Ver he rões licet verum doctrinam continant, rem n explicant
eodem uitio laborant rões scoti 1 d 13 q unica & ad quaestion. & Egidij
ibi a 2 quos ille uenit has processiones fatetur differre q sicut modi ait
S. T. q 10 de pon a 2 corp. & 1 d 13 q 1 a 2 q differunt in ord. ad res
quae aliquid vel cuius intus se ueniant Cajet. v censet eas differre penes
res productas. S. verbum & amorem, et quibus Cajet. rõm n explicat
Suares dicit. 1 d 4 q 1 n 3. & d 6 q 2 n 16 & 17 (in idem recidit rõ
quam exhibet P. L. in utraq. & Ricard. Victor. 6 de trinit. cap. 20). assignat
spüs S. tamen e vb huius productio permum nec procedere n in genere
q n ab uno & procedit a duobus quos quilibet seorsim aequalem efficientem
sufficientem habet virtutem ad illius productionem, nunq autem distinguit gen.
procedens a duobus sed aequaliter agentibus, nam e. n. processio vel processio
per voluntatem q per naturam et q maneris a duobus mihi. itaque cod. Buon. Ge
nelsardo q. de trinit.
Contra est 1.° Nam processio spg S. sit voluntaria & sponte
nec n in it ratio maneris a duobus, i. sibem ut fatent quos dicit n 16
eodem modo sequet processio filij q. S. utriq. l. neutra e gen. 2.° nam
q processio sit a duobus n impedit rõm genoris si tu est dat filii in na
natura in creatis genus perficit a mente & fem. aequalitas autem acti
virtutis unius personae concurrentis n obstat. dicit q filius impediat
rõm genoris eius indiuisus Nam 3.° supposita morent eandem
naturam humanam. l. aequinam nullius decessitatis quin perinit eius
unicum filium q genere alium in ea n. q concursus decat personas.
n obstat ne comming processio spg S. sit gen. Denique namque duas
personas influeant ad spüs S. per eandem inspiraonem concursum
impedit

ni impedit rōm perse genoīs —

Vtrum spūs s. ideo non procedat ut filius, qui explicationes illius reijciunt —

Vtrum sit differentiae in discriminis rem adhibet s. T. 1. p. q. 27. a. 4 q. 35. a. 2 & 4. q. 3. cont. gent. cap. 11 & cum eo Ferrariensis Caietan. Camar. Mol. Zal. Vasq. Zumel. Becq. & recentiores ferè amplectuntur s. ideo genom esse genom quia illa sola e per intellm. processio que assentior. sm rōm intelligentiae e. sm rōm similitudinis & in sm spiritus habere rōm genoīs item s. T. q. 27. a. 4. corp.

Sed etenim D. T. expositores ingens dissidium circa huius rōis int. pretationem.

Camariens. 1 p. q. 27 a. 2 in 4 p. commentarij & Vasq. ibi d. 113 cap. 7 n. 40. quos sequitur Hurtado d. 1 aegen. s. 2 asserunt ideo 2 personam procedere ut filium & genitum quia procedit ut imago patris. Vocantque procedere ut imaginem quia per genom. fiat, talis sic illi intellō perfecte patris imago intellr. que rō non reperitur in processione spūs s. nam nec ipse ex vi e suae processionis sicut in diuina & similitudo in illa sed hanc similitudo non sufficit ad filiationem diuinam. non datur filia aliis quorum filij.

non est quod filius ingenium intellis hat rōm imaginis sui paterni. Camar. cap. de decreti Vienensis Synodi prope medium s. Damascene orē 4 de Theolog. Ricard. de s. Victore 6 de trinit. cap. 19 & 20. s. Ansel. cap. 37 Monologij s. T. 4 cont. gent. cap. 11 & alij PP. loqui referendi de 7 a ult. rōe. ut pr. nam qui cum filius non ipse patris sui imaginem illeamque in na imitatur & quo magis imitatur cum proprius filij rōm part. respicit —

Sed hanc rōm recte impugnant s. Bon. 1 de trinit. cap. 6 & 7 & Albert. in 1 & 2 corol. 14 Theolog. dub. 2 diff. 2 n. 13 Nam s. c. per rōm imaginis intellr. similitudo in na visium in filius procedit ut imago patris nil idem tamen spūs s. procedit ut imago per intellectum: sed cum patria per deum procedit nam ipsi asserunt ex spūs s. ex vi processionis sicut non diuinam quia spūs s. procedit ut similis in na & in hoc genere

ut

ut imago quo ipsa cadit ut filius con: ssi. fr. nam procedit ut vivens accidente ex ppio ... & similitudinem ... suis ... sine fundo alia fractia aut ... adde ~

Si autem per rom imaginis intellas aliq aliud pret identitem s. similitudinem ~~iam~~ in na rone cuius filius patrem representet et in humanis filius representat patrem in linea natis &c. Contra e. i. nam imit patris in lineamentis s. alios sili ultra nam oio e eq acciale ra imaginis substantialis requisita ad genom quo nil aliud e qm similitudo s. identitas in na ut tenent patres &c. relati ... ultra illos Basil. hom. ... de spu S. S. Hilar. ... de trinit. ad ... ... 9 initio S. Aug. lib. ... 9 74 & S. Amb. lib. de incarnois sacramto cap 10. sequunt. ... S. Mag. &c. imago enim e q e eandem esse & hic ab illo nisi ex altroe ... imo S. Basil. hom. 10 Examer. & ... illum ... ... lib. de opific. mundi ad illa ... genesis i. ad imaginem & similitudinem ... nam similitudo non adeo declarari per rom imaginis ~

Secundo Nam spus S. ... procedit ut nous ... eiusdem ... ut illum representans ... imago ... nam ... idq ... eandem nam ... s. ... ab illo procedit ... dedicere incognomen sue ... q ... spus S. ... representare suum ... si procedat ut ... eandem nam cum illo ... procedet ... ; Nam aequ s. aliud ... dr. filius & genita ra alterius aequi ... illam representat s. ... in na ... filius diuinus ... sit ... ex ... Mag. &c. ... alia ro imaginis ... ~~...~~ imagines ra alios quib similes ... exeq ... procedant ab alio ... s. ... ex ppio ... ~

Secunda ... S. L. & Caietan ... q 27 a 2 q

unica

q. 2. 1.a relig.ne 2 et Alb. i.o 2.o concl. 14 theolog. dub. 2 diff. 2 n. 27 et ab

aliquibus doctis recentioribus qui ideo dicunt verbum generari et

produci ut sic in natura divina quia procedit per modum proprij proximi intellecti

et per modum intelligentis actu ut in concepto intellecti proximi et ut

in concepto intelligentis actu qui claudit intellectum prox. formalit.

includ. spec. fecundans complens et determinans ult. intellectum divin.

sum autem in intelligere divino rationem speciei praestet essentia divina

seq. in filio communicari ut divina ex vi formali processionis quod non reperit in

processione Spiritus Sancti cui tamen communicat prox. volitum et volitio ac

realis .i. amor ad quem nullo modo req. essentia divina sed ad summum

divina bonitas ut obiectum motivum amoris divini —

Sed haec ratio et explicatio displicet nam ex eo quod verbo communicet esse intelli-

gens et intellectum prox. quod in eo includ. non intelligitur communicari formali.

species quia nec essentia divina quae habet rationem speciei quia non sufficienter

explicat ratio quare genitura verbum sit pr. nam quia ad rationem prox.

expliciti intellecti .i. intelligentis requirat species. ea tamen in recto et

formali non importatur in concreto intelligentis nec in intellecto quod

claudit tantum motiva et per suppositum in obliquo quia ex eo quod communicet

esse intelligens non communicat essentia divina per modum speciei. Item hoc patet.

nam in hoc concreto videns deum quod denotat animas et angelos beatos

essentia divina gerit munus speciei cum tamen in recto ea non intelligatur

asseri in tali concreto et importatur ipsum lumen vitale intelli...

et idem dicendum est de his concretis videns colorem audiens sonum in

telligens deum quia ex eo quod communicet verbo esse intelligens formali et in recto

non communicat natura divina in ratione speciei. —

Confirm. 1.o nam in his concretis intelligens videns etc. non importantur

formali. alia propria requisita ad eliciendam intellectionem .i. visionem id

est principium vitale tamquam radicaliter prox. quia nec in his tantum potius

oa pt q ideo dr. imp̄fect̄ sp̄es q e p̄rium op̄lens intelli[illegible] ... nam hui͂q op̄rium actuum vitalium & [illegible] con hōn: p̄missē tracē p̄rium ... intellec̄o: op̄q vitales ad ... producendas ... ad omnes actus vitales ...

at Meliis dixit hec p̄nia imp̄fecti in recto ... intelligeis l. euidens ... sp̄es. Conf. 2 Nam dum aliq̄ ē intelligens suum obiectum ... diuinitq̄ ... actuum intelli[illegible] adhuc ... denotaret intelligens q in hoc concreto n̄ importat ... speciē ... p̄rium ... vitale. Conf. 3 Nam deus ē intelligens suam voluntatem & alia attributa cum suo intellu identificatam ... indiget ... intellec̄e: ... in concreto ... denotat intelligens ... important in recto ... nec sp̄es &. Maior pt q alias. p̄cessio filii ... ad ... & volentem includeret ... ad intellm ... eandem rōe.

Dr. 2 q n̄ minus ... ad volitionem intelli ... ad intellm sp̄es ... in concreto volentis l. volitiui ... n̄ importat in recto intellu q ... sp̄es in recto intelli. l. intellec̄o. Maior pt Nam si sp̄es ... loco obiti ... faciat p̄sens & ... intello ... ad amorem ... obiectum ... p̄sens ... & ... int omnes ... speciei ... deo suppleri ... intellois ... Minor pr. q in concreto volentis l. volitiui ... n̄ importet ... & in recto intellu Nam si importaret afferret quoq̄ essa diuina quae ... intellm constitui ... in sent ... l. saltem afferret essa ... intellio ... requisita ad ... intellm q ... ex ... p̄cessionis ... volitionem & volitiuum ... intellm & eam diuin ... ex his ... Com

Fundam oppositis gentis

§ 2. explicid quaeritur s. t. reijcitur

Colly. 10 existimant s. T. solet intendere q. intello dei immediate et formaliter sit natura diuina. Vnde cum eadem ratio formalis dei intello illi conueniat formaliter natura diuina, non poterit esse pater et filius generatur q. non spirit. spus s. q. procedit ut amor qui formaliter non est natura diuina, ad illam usque ita ten. s. q. desinit lap. 175. & lib. 11 cap. 6 n. 16 & Fuentad. dulignos. & 2. & docti recentiores qui id sufficiens discrimen assignant. non ut immutat. secundo. q. s. intello diuin. sit formaliter illius natura quam ei.

Pr. 1 authorit. Arist. lib. 12 met. cap. 9. ubi ait diuinam intellectionem intellois ut ibi S. T. Lect. 11 & 16. q. 14 a. 5. & q. 27 a. 3 corp. Alberti Alex. Javier. & alij qui tractant. idem docent & plurimi SS. PP. Iacob. dionis. Nisen. Cyril. Aug. damascen. Anselm. Clemens Alex. Maxim. Victorin. & alij qui docent diuinam essentiam esse ipsam mentem cognem l. intellom &c. quos illa referunt & hanc sententiam sequntur s. d. 30 metaph. s. 14 n. 15. & s. 11 n. 14 & 15. & 16. lib. 1 de attributis cap. 3. n. 13. & locis citatis relatis fol. 42. 7o 1. et 2 d. 2 s. 5. q. 2. Fuentada d. 1 de gener. s. 2 & alij docti recentiores qui accurate de hoc scripserunt.

Pr. 2 ex ratione 1. Nam hom. & Angel. sint imagines esse diuinae ex eo q. sint intellctui ut & plures PP. & DD. testantur q. esse diuina constituit per intellectualitatem q. per intellom. secunda q. esse diu. debet constitui ueliti. per differentiam speciem perfectissimum omnium perfectissimum intellectualitas q. per illam constituit nomen intellectualitas. non potest dari in deo primum actus primi. l. radicis q. dat primum actus 2. secundo hoc pr. Nam intellectualitas primum actus

primi

primi l. radicis imbortat ratio rectio individuam & perfectibili
tem deo indignam propter et ab eo excelsiori intellus primeia actual. 1.
q ab ea abr. in deo intellectualiter in actu 2° q sola intello perq deus
constituatur. [illegible] q deus constituit ultimo perfectionem omnium perfectionum.
i perfectionem intellibam actualem quia ex eo q intellectualis sit reliquas
de x eo actualis uitam radicalem superat. Confr. Nam deus e essentr.
summe felix & beatus ut [illegible] & [illegible] fatent. at e beatit
het per intellom actualem id quis dehac difficult. anostr seriodis
serendom sit ee q. em. 3. primo pri T. imo in [illegible] attingenda e
censeo [illegible] flumei. secundum illius roit q s. ultimum constituentibum esse
diuine sit intello actualis nam ante hunc intellom intellr. deus consti
tuetus per intellibum q espricum radicale illius intellois quia se het ut
attributum nu ne diceres [illegible] plures DD. quos longum
eet percensere unius pro oib. sufficit [illegible] 1.p. q. 14 initio ubi scitum
dei ab intelloe distinguit & q. 26 ar. 2 corp. & q. 77 a 1 corp. & [illegible] de pon
a 1 ad 1 & q. 4 de ueritate ar. 2 corp. ubi ait oportet diuinam qlia e intello pres
supponere diuinam eam & 1 o em 27 a 1 ad 5. ait diu spe & deus distin
guit [illegible] idem tenent [illegible] plures qui intellum, scirem, sapam
l. beatitudinem diuinam dicunt ee mera attributa n eius scitum dei
in ee [illegible] dei ee ea ibum l. ex illi eei [illegible]. Amil. [illegible] uenam.
uin ait ridiculum e bre scitum eam dicere. & alia plura in hanc
sententiam [illegible] 1° in [illegible] cap 5. & 1° Thesauri cap 7. [illegible] homil.
de incomprehensib. dei [illegible] ex [illegible] dei sap. [illegible] Damasc. 1 [illegible].
cap 4 siue bonum siue iustum siue sapientem siue [illegible] idem
aliud dicere libeat n dei naturam id quis ne insunt ex ronis [illegible]
[illegible]. ore 4 de theolog. 2a de filio Theophilacty. ad [illegible] 1 ozo
& alij

Nec per. eadem ueritas Nam idem [illegible] ad hoc ut rone dis
tinguam eam l. nam ab intelle: ut intellam a reliquis attri
butis [illegible] intellam ab his distinguimus itaque eam ab intelloe
cum per. nam attributa distinguimus ab intelloe et [illegible]
[illegible]

fent. & fertil. fecunditatem diuinae possis & q[uod] illa increatur in
uenientia dist. apprehensiue per bonam formam attributa resolutur
in quandam rationem priorem quae sufficit ad constituendum deum in
sua essentia s[cilicet] nat[ura] & ra[tione] quidditatiua per omnes attributa recte intellecta seq[uitur]
id in deo dari sufficiens fecunditas ut intellectum ab intellectu reddita
liditing. tam & siquidem increatis dist. resoluunt & tandem
intellectus post resolutionem in aliam priorem rationem diuinam nam recte
res est intellectus habet uitam intellectualem s[cilicet] q[uod] est esse & fecundum
uiuens intellectuale. —

Confir. 1[o] q[uod] in hoc q[uod] est esse censet obtineri saltem implicite ratione
generis radix intellectus. 2[o] quidem ex eo q[uod] dicitur esse neq[ue] per bo-
nam formam q[uod] sit uiuens & intelligens q[uod] illa ratio essendi est radix est in-
telligendi s[cilicet] ratio prior q[uod] deus intelligat q[uod] est intellectum radicale.
Confir. 2 nam aliter non haberet intellectu diuino obiectum adequatum aliquo
modo q[uod] esset ueluti illius motiuum: tum in quaeuis intellectu sibi obiecto
dist. indigeat ut recte S[anctus] Thom. cont. gent. cap. 8. & S. T. 1. q. 27
cap. 26 [...] 2 & 7. q[uod] non s[cilicet] est diu. quae est obiectum diuinae intellectus
in omni sent. debet aliquo modo ratione ab intellectu distingui et esse illa prior
q[uod] se habet ut radix &c. Confir. 3 Nam intellectus non potest esse radix uoli-
tionis & aliorum attributorum q[uod] non est nat. & nec essentia diu. neq[ue] illorum est ra-
dix causa post nam si intellectus esset radix uolitionis intellectus posset denotari
uolens s[cilicet] amans & deus diceret uelle per intellectum q[uod] nimis [...]
quis sufficienter [...] libenter concedat. Confir. 4 Nam ex hac doctrina nulla
seq[uitur] imperfectio in deo ut amplius uidebit ex solutione [...] —

Quod ad 1 & fuit [...] relatos sol. intendere q[uod] diu. intellectio
in diuinis esse identice & realiter non ratione. Nam eodem modo loquitur de
aliis attributis quae in insuposita sent. ratione differunt a na. Vnde
S. Thom. cont. gent. cap. 4. 5. & 7. & lib. 15. cap. 6 fere ait non esse
aliud deo esse fortem & magnum esse &c. Filio S[anctus] Dom. ex con-
sil. remensi ferm. [...] in cantic. post med. Denique S. T. de uolunt.
[...] uel esse deum esse dei [...] q[uod] [...] 789

an corp.

a. 2 corp. 4 2 gr. 17 et de aliis locis relatis in concordantiis eiusdem Deus n° 260. quae urbs frequentius quae nobis obiiciunt ex S. T. nulla melior int[illegible] potest adhiberi quam illa quae tradit ab eodem S. T. p. 926 a. 2 corp. ubi agens de beatitudine dei quam dixe rat esse intellectum in deo inquit non est aliud esse et intelligere secundum rem sed tamen secundum intelligentiae rationem —

Ad 1 primum. secundum rem et hominem et angelum referendum ut illius imagines ratione intellectualitatis et ideo deus per intellectualitatem constituitur unde colligis ex hoc principio quod per intellectum et 2 et perfectionem omnium maxime esse principium radicale intellectus quod nullam dicit imperfectionem ex eo quod radicalitas nullam dicit potentialitatem in eo quod perfecti [illegible] secundum sensum sit in actu perfectivo per operationem seu identificantem. Nego est talis principium ut praecisive per intellectum sicut perfec [illegible] actu possibilem dicit secundum nihil illud erit in eo perfectio quae si [illegible] ipsius intra. in ratione finali nec et sol. dicit perfectionem operationis quae illi ipsius principii [illegible]. Nego non potest intelligi intellectio vitalis de nervis absque intelligente absque radice vitalis operante per modum intellectum esse autem radicem in hoc principio nihil aliud est quam esse rationem [illegible] ex qua personam suam inferat intellectio quod nullam in volit imperfectionem et imperfectionem [illegible]. Nullam involvit in [illegible] radix aliorum attributorum quae illa in suo conceptu explicito [illegible] intellectum. [illegible] dicemus tamen imper fectionem in deo per intellectum quae [illegible] concedi [illegible] creaturae propter illarum limitationem ratione cuius instrumentis indigent ad [illegible] quae limitatione deus caret. Deus bene ipsum intelligit absque mediis per intellectum quae non possunt denegari absque imperfectione [illegible]

Ad 2. vita omnium perfectionum est illa radicalis in deo concedimus [illegible] excedat ratione radicalitatis [illegible] 2 et incrementum. Ad confirmationem [illegible] obiicit S. T. p. 926 a. 2 et idem [illegible] dei est

Bea[illegible]

Deum sensicam etiam (?) naris & n abalio aufert... (?) e Deus)
n actum q Beatitudo ei conveniat sm rom esse id magis sm rom
intellig ecce quo pacto rom esse a roe intellig & beatitudinis distinguit
n sm rem id tm sm intellig rom ut ipsi met (?) doctor. dixmt
in corp articuli —

§ 4 Explicat 4 Videtur (?) intel dd re
ijcit —

Filij dd ... ex f. exhibent rom discriminis ... q ...
generat & n spg s. q inquiunt verbo divino ... ex eis finalitermo
cessionis intello esse divine & patris id divoe intellecti e q sit
similitudo sui obiecti q verbo divino ... similitudo patris n similitudo
intellectualis q nalis. Minor ... r. nam divi. intell. in roe simi
litudinis e summe & infinite perfecta id similitudo intellectualis n e summa
inq similitudinis q dat Maior alia similitudo s. nalis in intelle divi
confir. 1 Nam similitudo ... intellectualis ... includi essentia
nam divinam q e similitudo nalis confir. 2 Nam intello ut
sic abstrahit ab hoc q sit similitudo s. nalis s. intellectualis tm sui
obiecti (Videtur contra ... per divinam creatamentis tm intellectualis
si in per increatum est similitudo eius nalis, q verbum cui ...simi
litudo ... procedet ... in ... filius —

Ad ... n urget ... s. ... sup processionis sol ...
amor & at de roe ... aut particulari amoris n e q similitudo in
na s. similitudo ... & ideo ... verbum divinum generet q procedit ut
sile n in spg s. Elucidit hunc ... explicandi ... 13. q ss.
a2 ferr. 4 ... cap 11 Val. d 2 q1 p1 ... ad 4 ... q21
a4 ad med. ... 2 1 lib. 2 de ... cap 14 ... 11 de trin. cap. 5

(... Vazq. ... cap 1 de trin. q 2 a n10 & in hanc sententiam)

...

Alb. 1 p. q. 27 a. 4 ad 2 medio. Velar. 7 1 lib. 2 d. Xpo cap. 14 ff. lib. 11 de
trinit. cap. 5. et 6. Ocam. cap. 1 de trinit. q. 2 a. 110 & in hanc sententiam in
deo plures recentiores doctores convolare. et ni omnes q doctores in ex
plicab. haec ex hiis endere ord. inveniant —

Ad. 2. 2. auctores. Vasques vero suspicium eius in veritas mihi semper
fuit suspecta et confir. 1. nam quia divinum intellectu sit summe perf.
et infinita et identificata cum na. divina ver. sum rom explam. intellectus
sol. manet in roe similitudinis intoralis q extra diceo explic. coicet intellectu
ni accipiens similitudinem in na. ad sol. intoralem ... Torres
2. q. 27 a. 2 in 4o commentarij Vasq. d. 113. cap. 6 a n. 37. Gilbertin.
7 2 coroll. 14 Theolog. de relat. Deus 2 aff. 2 n 12 & alij docti re
centiores & sic roborat roe tamen aliqua ad similis l. similitudo nalis.
req. ni sol. ut representet id cuius e similitudo l. cui e silis. ad cq q.
etiam realis & nalis in suo conceptu importet: ad intellectu divin. x ta
sententiam oppositam sum conceptum suum explicitum ni dicit nam divin
nam neque illam explicite importat ad sol. imple. & identice q in
rello ni e similitudo nalis eius divinis ad sol. intoralis. Maior pr. 1.
nam tri q sit nales imagines aliorum. in suo conceptu formali aliorum.
non importent ut pt in equo val alterius equi & in hoie val al
terius hois: q v in suo xeptu explo. ni importent ni censent
imagines nales ut pt in imaginibus depictis in sensationibus &
intellectibus creatis qua aliter & indivi intellec. existente in pr. ratio res
divinis & aliter personat quas suum explicitum conceptum
ni dr. imago nalis deitatis Olegfilij neq. fbq S. pr. 2 eadem
Maior Nam id eo dr. nalis hec similitudo q e roe sui sf fraer.
importat nam ut explic. & sum conceptum formalem dr. sile nalis.
itaque sum eundem conceptum debet efferre nam perf. nalis sile de
noce. pr. 3. q. a. sol. in hoc differunt similitudo nalis & intoralis

ut

ut amplius patebit —

Dices 1° non requiri ut in repræsent. explo. importet. Nam videtur id sufficere ut illam imple. et eminent. claudat. Contra hoc pertinet intellectio divina quæ eminent. quin imple. claudit naturam divinam ex co... talis intellectio erit imago natur. naturæ divinæ quam repræsentat.

Id 3° et 1° confirmatur nam ut in diectione intellectio divina procedit implic. et imple. claudit naturam divinam et eam repræsentat et similiter alia attributa immensitatem æternitatem amorem &c. at nullus dixerit intellectum divinam existentem in patre esse naturalem similitudinem aut deitatis aut amoris aut æternitatis &c. Contra est 2 confirmatur nam ens intercatis quælibet ... per de se ipsa est expresse affirmare aliquam ... illa quæ claudit in sua ens ... quod sit ens quod non spiritualis &c. ... nullus dixit cognitionem nostram ... repræsentationem esse imaginem similitudinem naturalem entis aut ... &c. ergo ad similitudinem naturalem non sufficit quod claudat eminent. et eam ... est repræsentatio ergo intellectio divina non erit similitudo realis id est formalis intellectualis essentiæ divinæ —

Dices 2° ut intellectio sit similitudo naturalis videtur non sufficit quod illud includat in sua essentia id est requiritur quod intellectio sit aliquid naturale infinitum et summum perfectum in ratione talis id est 3° et 3° confirmatur nam quod intellectio sit naturalis summe perfecta non extrahit illam a ratione intellectionis et repræsentationis intentionalis ergo &c. ... nam in divina intellectione ... quod sit intellectualis quod sit infinita et summe perfecta in ratione talis ... similitudo naturalis ... ... formalis intellectualis: nam intellectio divina infinite et cum summa perfectione exprimit et repræsentat attributa divina ipsum scilicet et creaturas et non minus perfecte quam naturam divinam ergo ... est intellectualis similitudo illorum ... secundum conceptum explicitum ita naturæ divinæ non —

Contra est 4 confirmatur nam omnis intellectio habet ... majorem ... secundum ... spiritualis et non accidentalis spiritualis et non corporea ... ...

fundo m dr. here rōm silitudinis nalis obti q̄ includit exq̄ sit
nobitalis m rē eiusdem obti id n̄ hat cogn.° accidalis —

Dices 3.° n̄ opus ēe ut intellō quę ē ipa silitudo fralis importet
explicite nam suffit ut in illa fundet. Cum q̄ supponat & imple.
in oblat st silitudo nalis identitatis quę ē in agueo rū alterius
q̄ dicit fralis.° nam eandem rō in ipa fundat. Contra ē 2.ª
impugnō. huius. sentę. nam silitudo quę ē ingerat in intelle. rei seu
obti. n̄ spectat ad mēam silitudinis fralis qui pred icamtalis quę sunt
des inunit. nę ave dit.ª rō ipa met ē fund. m. silitud.ᵉ i. silitudo
fundalis q̄ sisit nalis silitudo debet fralr. & expl. insuo. ꝯceptu
nam afferre & n̄ tm̄ supponere aut includere. Ans. pr. nam
silitudo quę ē in intlle. ē ad mēm silitud. quę ē in imag. nali
rū Cesaris at imago Cesaris n̄ ē silitudo fralis cum cesarre rō sol. fundalis
nam rōe predicator quę hē inse talis imago analoga ꝯuenit cum
Cesare exqua ꝓ rō resultat posita predicamtalis redo silitudinis
q̄ intllo quęq̄ insuo ꝯceptu expl.ꝯ debet importare predicata in
quib.ª ꝯuenit cum eo obto cuius ē silitudo ~~nalis~~ q̄ si nalis sit silitudo
debet nam exple. importare —

3 impugnat. nam certo intllo ēēt silitudo ipa fralis nalis iden
titatis. quę per genatio n̄ intendit ex sua rōe frali talem silitudem
coicare rō sol nam eandem exqua fralis silitudo resultat q̄ per
genom obti n̄ im intllo ut silitudo ē rō eius rā debet coicari
q̄ exeq. sola intllo coicet. n̄ sufficient expl. gend. obti & illius
discrimen assprocest pq. 3. aut. pr. ē authe. Arist. 2.° phis. tx 14.
& eius illius expositorem S. T. 7. met. Lect. 6. & ib. q. 3. ꝯradt.
& q.ᵉ 3. a 2. & 1. d.ᵉ 5. q 3 a. qui asserunt genom prim sumere
expl. tm̄. q̄ma. seu nā eadem coicata q̄ asserit S. T. agenis degen.
diuē. ut a. 3. § 1. & 2. attendi pr. 2.° nam incrcalis silitudo ē ac
cidens resultans post genom fundatum q̄ in unit & rō saltem
speciei nę quę per genom coicata ē q̄ eq indiuiduis. pr. 3. nam

ingend.

ingenoi tres prorius attendo. unitas & identitas nre quam filiatio
inde resultans ut ex SS Basil. Naz. Simil. Hilar. Ambros. Victor.
Ph. & aliis a[illegible] ostendi quod non sufficit ad rationem generationis diuinae
quod conicet filiatio quae e intellectu nisi etiam conicet natura diuina eadem
rationem unicus dea, (et) nitudo inter patrem & filium —
Quarto impugnat Cx Canar. & Vas. nam ex eo intellectus
conicet filio conicat filiatio in natura et ex eo amor conicet spiritui sancto
consubstantialis identitas nre sed iam est satum quod illud ex quo sequitur
Minor. patet quod alias spiritus sanctus esset filius & genitus. Tamen habet ex
vi sua actionis identitatem nre cum patre. Nam amor est
nexus vinculum & unio affectuum duorum. Unde S. Dion. cap. 4.
de diuinis nominibus Amor quilibet est vis unitiva & S. Aug.
8 de Trinit. cap. 10 amor est quaedam uita duo aliqua copulans
vel copulare appetens amantem s. et quod amatur. Sequitur S. Th. 1 p.
q. 20 a. 1 ad 3. et passim alii SS. & Doct. quod quia in creatis hoc amor
sit tamen intentionalis in diuinis realis erit & naturalis. & ea unitatis
nre eo adeo persona procedens ut amor procedet ut unius &
eiusdem nre cum suo patre & ut filius cum patre. Nam ex eodem
fundamento dicunt aduersarii intellectum quae in creatis est similitudo tamen
intentionalis in diuinis esse filiationem naturalem —
Hic uti fit. triplex solet adhiberi ideam tria quibus amor
ordinetur ad identitatem nre conicandam non vero resultare genitam aut
filiationem sed per intellectum quia filius dari nequit sine simil[illegible] vi pa
rentis similitudo autem importat per intellectum & nunquam per amo
rem qui neque similitudo est neque assimilatiuus sed 3o est prima [illegible]
nam ut mox dicebamus ingenitus proprie in diuina non tan[illegible]
filii modo finalis sed etiam (?) fundam unitas & identitas nre ut ex
pluribus patris quod in 3 impugne & a[illegible] 182 ostendi quod si ipsa
identitas conicet ex ratione finali processionis per amorem daretur qui
cum patre. nam in creatis [illegible] actiue ex eo quod conicet eadem in
na

Cum substantialis sit
& includens naturam
diuinam

similitudo filius & ois in via q° etiam in divinis

Similitudo q. acuit intellus e v° et realis adeo adeo roe summi
perfecti pot. pervenire usq. ad similitudinem realem. at v° unio q. in
creaturis amor n. e. sequi id metaphorice adeo nequit pot.
pertingere ad unionem realem & identitatem perfectissimam id 3° e 2°
confirmatur nam sicut habet intellectus creatum in roe similitudinis ita se habet amor
in roe unionis q. sicut intellus e. xeod. divinitatis materiali, & nam
divinam intelligens pertingit ad similitudinem materialem & realem
ita amor ex eod. divina at & nam divinam intelligat pertin
git ad unionem & identitatem materialem. ans. for. nam similitudo quae
aff. per intellum creatum n. e. similitudo formalis id quia cum roe q. roe
sue entitati het cum obto instar illius q. het ad pictum. cum hoc
v° que e analogica sicut homo pictus et hois intellus dr. id
analogice eodemque modo et amor creatus dicitur unio analogice
& modumque intellus hois dr. homo id tn het amor mediata sua
entitate reali et formaliter nam actus voluntatis q. sicut intellus e
similitudo obti e aliq. reale & in deo pertingit ad hoc q. sit similitudo
realis ita amor sive unio affectiva cum obto erit aliq. reale & in
deo pertingeret ad unionem & identitatem realem

Contra e 3 confirmatio nam per hoc q. e aie unionem metaphoricam constat
intelligens q. analogice conveniat amori rō unionis realis cum hoc
nil aliud e q. aie unionem intellectum et rō intellectum cum obto e intentionalis
absolute analogica instar illius q. het ad pictum cum hoc v° q. n. obstat
communicare in deo formaliter ad realem & materialem pervenire si v° intendat
e sit unio formalis & rois hoc falsum e nam x eod. ad diligat realem
intendit in intellu intentionali presentem corpus et aliq. ut ipsum
illum intentionali amplectitur. & in illo unit primo ait q. 1. 3. d. 27
q. a. verum unio quae per amorem e valde perfecta & realis
ad 3. e

Ad 5. e maior simplr. quam sacerit cond. simplr. & 1.2. q. 28. a. 1. ad

ergo D. ait amorem n sol. actu unire amantem cum amato

... ut ait S. Thom. ... appetere identificari realr. cum re amata

q q fieri n posset ita ex philos. 2. ... utriusq. ...

... destruet. ideo ... quaerunt amici uniri realr.

ut s. vel ... ut colloquantur & in aliis huiusmodi ...

... D. ... q. 26. ... art. 4. ... ad hi omnes ...

reales & n ficti ... quod amicus dr. unum cum amico ...

dimidium ... q. cum ... illos affectum amor ... nexus

amantis cum amato realis unio erit ens reale ... in creatis ...

n sit unio realis & natur. n sol. intentionalis in divinis pertinget ad

unionem & identitatem realem —

Solutio. amor divinus praesupponit patrem & filium unitos

inter se realr. media na identificante ... ita n e

nexus realis ... n sol. nexus affectivus. n ... in deo ... praesupponens identitatem realem ... confirmo nam ex intellectu

divi. praesupponentis ... in patre ... divinam

... intentionalis ... naturalis & ... realis

... patri realr. ... in patre & filio reciproce amandi

... praesupponat amor ... unionem & identificationem ...

realr. ... idem amor ... sancto ... identi-

tas & unio natur. & ... similitudo in na. ... in 3.

... essentialr. ... intellectum ... semper ... similitu-

dinem intentionalem & ... amorem ... intentionalem —

S. Ult. De explicatione Sancti T. & ... discriminis tradit. defendit. ab argumentis ... aliorum ... propositionem ... dixit ...

ad 3 (?) tioraliter ideo spus procedit ut filius & filius in natura q illi communicat ex vi ex specie talis actionis non sol. intellectio formam [illegible] abstracto de ejus esse vitam necessario fesse viventi & intelligentis ut in illa [illegible] authorit. [illegible] Conspiratum autem esse intelligens [illegible] & intellectu afferat prium radicale intellectum quod est [illegible] q illud [illegible] vivere & intelligere unde est q ex vi actionis s. ex [illegible] hoc prium radicale q e [illegible] & [illegible] illius [illegible] in [illegible].

At vero spui s. sol communicat amor. [illegible] q sit amans et q [illegible] non req. [illegible] prium radicale intellectum q constituit ipsum [illegible] prium radicale volitivum q sm [illegible] constituit [illegible] divinam [illegible] illam [illegible] & [illegible] constitutam unde ex [illegible] spui s. [illegible] volitio [illegible] volens [illegible] sol communicat [illegible] prium radicale volitivum & non natura divina & ideo genitus non e neque filius.

[illegible] huic discrimini [illegible] [illegible] Albertin. & Hurtado [illegible] [illegible] [illegible] huius [illegible] de processi [illegible] [illegible] ex doctrina [illegible] stabilita e [illegible] [illegible] vero esse processionem [illegible] sancti [illegible] stabiliendam [illegible] [illegible] [illegible] intellectio & [illegible] sol. [illegible] conceptum [illegible] intellectio non vero [illegible] volitio [illegible] volitio [illegible] [illegible] complementum substantiale [illegible] ita [illegible] [illegible] 16 n. 4 & 11 [illegible] 6 n. 17 [illegible] 12 t. 1 [illegible] 2 [illegible] 5 [illegible] 2 [illegible] Albertin [illegible] 2 [illegible] 14 [illegible] 2 [illegible] 2 n. 21 Hurtado [illegible] 20 [illegible] 2 [illegible] 27 [illegible] [illegible] loquitur.

[illegible] 1° ex [illegible] [illegible] 27 ubi docet [illegible] non constituere [illegible] distinctum ab intellectio q sequitur ut concomitans intellectum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] lib. 1° [illegible] cap. 7 ait [illegible] [illegible] in [illegible] ut [illegible] [illegible] & intelligens & in [illegible] [illegible] s. volitivum [illegible] lect. 10 ait [illegible] s. intellectum esse [illegible] & hoc quidem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] idem [illegible]

Spirit

finit intra e 13 definitio eandem diuisionem inveniemus et par
respondentibus agnoscens illa 1 lect. 20 sive duplex est ratio una
quidem formalis univoca rationem habens quae est realis, alia autem
quae est ratio dedicendi in volitionem quod distinguit a reali essentialiter adhuc
eo ex eam constituit eundem modum loquendi attingit 1 p. 17
q. 1 a. 1 ql. 2 cons. et d. 38 q. 2 a. 4 ql. ad 1 et 12 q. 50 a. 6 ad 2 et q.
a 4 ad 2 et q. 61 a. 2 cons. fine et ad 2 et 22 q. 20 a 4 ad 3.

Dr. 2 ex Iustino Martyre qui ad gentiles inquit imagentium rebus
dixit in deo quod est velle et quod vult est nec ulla est distinctio in deo id
fecit S. Iustinus paceat fuit initium suae recognitionis. rationis aut
aliud est velle a quo aliud voluntas addit ratione estimari quod est
idem vult quod aliud formam radicalem formalis non est quod vult
s. volitionem radicalem. Dr. 3 ex 1 qui fuisse loca citare
est volitionem. tres generis intellectum et reale iam constitutum
et ad reale respicit non pertinet ad illum tenem ita 1. 5 q. 19 a. 1
cons. et q. 7 a 3 cons. et lib. 4 quaest. cap. 19 et alibi saepe. Confirmatur
non in divinis. nam in humanis species alias causa intellectualis
definit. nec fit mentio voluntatis neque modo ad illam
definitur. id sol. modo ad intellectum et inde non accipiunt
ea dicit Dr. ab hic 12 metaphysicae quae in mens angeli definitur
per intelligentia. Lucas intellectus et 4. l. ut 5. ut homo definitur quod sit
realis: discursibilis nullus autem definit has substantias in ordine ad vo-
luntatem sed sola radix intellectus constituit eam in esse intellectualis.
Dr. 4 ex ratione quia illa est formalis ratio cuius diversae quae contrahit genus
et determinat ad rationem specificam in ista perfectissima defectu multiplicatis
ad quae sequuntur omnes aliae proprietates pertinent ad rationem specificam in
ingeneratis substantiis intellectualis invenitur sola radix intellectus ergo illa
sola constituit ultimam rationem specificam talis substantiae. Minor Dr. maxime
ex eo quod in substantia intellectualis habet radicem talis intellectus
intellectus limitata intra illud genus et dicit rationem ab aliis

flex ex radice sic attributa. neq. volitibilem & omnes scientibus p[ro]t. neq. volitibilem neq. q[uo]q. aliud ultra intelligibilem attribuit rationem speciam illius relative —

Secunda dicit, sicut relatiu concedendae dicit summa bonitas quae sit ex cogitatione non attribuit. ultimo specifice bonitas ... radix immensitatis vel aeternitatis. hoc n. summa bonitas non e[st] ... ratio ... non im... nomen. Neq. attribuit. per hoc q[uod] sit radix voluntatis intellectus n. id affirmabit q[uod] haec r[ati]o non e[st] summe perfect[a] in r[ati]one formae vitalis ... intell[ectus]. sequitur radicem intellectus, quia perfectior e[st] intellectus & illius actus perfectior ... voluntas & illius actus ut late probat ... 4 ... cap. 10 & 10 ethic. cap. 7 ... & 1 politicor. cap. 2 & 7 ... ex ...

3 ... certum ... diuina & non attribuit per radicem intellectus vel intell[ectu]s non per radicem volitionis ... haec ... nam radix volitionis formaliter imperfectior e[st] q[uam] radix intellig[endi] illamq[ue] praesupponit ... in ... perfectissimam ... perfectissimam ... speciem quae deus ulti[m]o attribuat. & a reliquis ... distinguat. n[on] e[st] volitibilem in deo n[on] e[st] propria ... speciei ... ad illam neq[ue] ... ex ... species ... volens aut formam volitibilem n[on] ... diu[ina] q[uia] neq[ue] ... in ea —

Obiicies i[n] quolibet concreto vitali importante formaliter vitalis formam radicale ... ut a ... ... oportunum e[st] q[uod] ... in hoc concreto volens vel amans ... formam radicale volitionis e[st] vitae radicalis ... q[uod] intelligibilem radicale ... formam vitae quae e[st] radix ... volitionis ... intellectionis e[st] intelligibilem radicale ab illo n. ... sunt omnia dei attributa. & ad illam radicem intell[ectus] ... ex volitibilem radicale ... ... ut vivat deus ... vitalis per volitionem ... radicalis intellectualis ... & influat ad volitionem vitalem .. ... non ... ... ad formam radicale ad processionem spiritus sancti ... dicendo —

R[espondeo] quia formam radicale ex intelligibilem ... ad omnia attributa ... formaliter conceptu in vita radicali ... ... impossibilem radix intellectionis a radice volitionis ... radix volitionis impor

rat in recto volens i. amores caritatis regit vitali huius operationis vitalis media volitione et si in recto non importet formaliter intellectum quia mo ret aberratio ducens & illuminans volitiuum ad hoc acti speret eadem consideratione. Et nam diuinam identice & realiter ad processionem spus s. influere ut principium radicale formaliter non solum principium radicale volitiuum quod non pugnat predictis loco cit. ubi nam diuinam secundum rationem prospecta ut dicta & pro illius complemento diximus eadem processionem influere —

Obijcies 2° in hoc eadem radix intellectus s. aia realiter id est dicta intentionaliter realiter est quarum radix intellectus, vbi, voluntatis, per motricis. & quod sine fundamento distinguntur volitiuum ab intellectiuo cum pr. 1° nam aia spectat ab adequatam collectionem necessarie potentiarum proprie tributum: Vnde e quia aliquas proprietates sint alijs imperfectiores ad quanuis unicam collectionem adequatam imperfectioris consistunt spectare potest unam tantum aiae pr. 2 nam intellectus & quaelibet alia sua non ab aliis personis ad actualiter circumspectat. pr. 3 nam ex doctrina opposita sequeret nullam unitatem, per rationem speciem pluribus unicum actiuum respicere imo nullum ens posse attribui in ordine ad collectionem plurium actionum quod est contra sensum nam eidem subiectis plura actiua solent ad diuersa conferri agentes de re i. in ordine ad sua & de se in ordine ad actiones cum in ordine ad collectionem plurium actionum specificas attribuuntur et sicut intellectum non solum in ordine ad intellectum et in ordine ad voluntatem & alias facultates spus attribuimus quod radix voluntatis & aliarum facultatum erit spectans subiectis intellectualis —

℟ distinguendo cum eadem est radix illorum omnium realiter sine dicto formaliter & sui conceptus explicite nego. Ad 1 prob. & formaliter loquendo voluntas substantia vel actiua minus perfecta non circa prospectas aia & radix hanc tantam i. tantam personam speciem non solum uenerit proprietati magis proprie quae primaria est nam talis subiectis & cum illa ueniret quod vero dicunt sui aiam ab adequata collectione potentiarum spectare cognita de entitate propria & reali aiae. Ad 2 prob. & intellectum

quorum

neces fortasse fiere unum aliquem actum ex quo sm̃ & inord. ad quem perf. specia illius denumat et in singulo actu queat comprehendit & aliis in aia prostata separari ad quem nullum deratum fiere & in ord. ad collectionem oium speccaru id contingeret o uni actu nullo i altero alijs prior inord ad quem pri intellar. intelli stituit ar u: aia pri intellr. ante voluntem stituta inord ad intellem et intellus pri intellr. ante voluntem —

Ad 3 X meam primam inord ad omnes prat. potius inord ad omnes actus prat sustentales inord ad oes proprietates stitui . Vnde formam neun fiere prat. invidereat & hoc in ut plenimum legum phi &

C. 10. Conquidocta stat ut plenum pri · l. alimentia forme et speise. n nisi inord ad unum trum stituant & na alios por. debeat assignari alia radix quae sit ad generica · l. complementum sub trale ons hoc autem attingit intellus quae det unica tm proprietas · l. nul aliq. perfor & prius se habens na alios. q reperit in subtanarijs intellalib inquis intellus i facultas aiam perfectiri. quae prior e volente & alijs actiunti specifius & ideo inord ad intellem talis substa pri intellr. stitutaq fortasse ni reperiet in aia i neq infinit &

C. Dicet ni volititem radicale distingueret ab intellido et radix ater nitatis radix immensitatis & aliorum actiuus. a na diu distinguerent & intellese q vir plum & pralit logo et sm conceptus explicas ter radices correspondens suos attributes: nam subst. diuina ut quam e radix immensitatis differt sm conceptionem explicam ab eadem subst. prout e radix intellus · l. aeternitatis & sic de alijs int hau autem voies explicitas perfectiss. & adq. reliquae conueniant. ut uo specier & enaliis debet assignari mediatione earum stitui per aggregationem illar proba tarum; q ee inconuenien. censent S Bonau. lib. 2 d. humani spirit. lib. 11 thesauri cap. comeo , S. Maxg. apud lectum in [illegible] ria vit. 3 Pag. 76 spiritq. ut S T. 10. unicuiq de nobis essentijs statuunt propt ea. Cum intello sit prior. proprietas S. reliquae inord ad i illam

...ea diu. sit intellectu, voluntate, et reliquis perfectionibus sequantur. [illegible] intellectum [illegible]

... [illegible] radices sequuntur [illegible] debent [illegible] [illegible] divinae [illegible] nam [illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributum [illegible] Martin. [illegible] April. & [illegible] S. Aug. [illegible] de trinit. cap. [illegible] Damascen. [illegible] cap. 4. [illegible] [illegible] radicale [illegible] ab intellectu [illegible] radix immensitatis [illegible] [illegible] attributis [illegible] attributa [illegible] convenit ipsi volitioni [illegible] immensitati divinae [illegible] radix [illegible] attributorum [illegible] [illegible] — —

Et si [illegible] in Deo [illegible] [illegible] [illegible] volitionem radicalem & aliam [illegible] intellectum [illegible] [illegible] Dei [illegible] sensu [illegible] reliquas omnes perfectiones divinas dicunt in ea [illegible] divinae [illegible] [illegible] perfectiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nullo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in divino intellectu & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] attributum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ita in Deo [illegible] intellectum radicalem [illegible] [illegible] volitionem [illegible] radicalem & [illegible] complementum [illegible] divinae volitionis [illegible] & intellectus actualis immensitas [illegible] attributa quae [illegible] pertinent ad complementum [illegible] [illegible] illam [illegible] [illegible] & ex hoc [illegible] attributa [illegible] [illegible] & [illegible] Boetius lib. de trinit. ad [illegible] & S. Aug. [illegible] [illegible] — —

Ex his tandem [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] 3 & 4 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

procedat ut intelligens procedat ut hinc nam divinam [illegible]
sper. S. & procedat ut volens & amans & coniuncim volitii [illegible]
ali n procedat ut hinc etiam divinam ... solum poterat [illegible] hinc
mum explicandi [illegible] ... D. T. 1. q. 27 a. 4. quem
[illegible] proposui: verum D. T. [illegible] istam astruat processionem per intellectum
tm in hoc [illegible] similitudinis q intellus fit in actu similitudo [illegible]
[illegible] ego quo [illegible] libenti [illegible] dum v. hoc [illegible] [illegible] ex parte
procedat tm [illegible] divinam [illegible] procedat n. sol. ut
intellectus [illegible] ut intelligens [illegible] q. 4 ad 4
[illegible] — —

Q. 28 D. T. De relationibus divi-
nis in quatuor articulos divisa —

In art. 1. docet D. T. dari in deo relationes reales realis originis, quas
a 4 art. esse quatuor [illegible] v. ab [illegible] realiter n distingui [illegible]; inde
denique realiter esse distinctas [illegible] determinat —

Disp. [illegible] De ess. divinarum relationum —

Qui [illegible] disputat D. T. de relationibus originis [illegible] &
[illegible] in deo; [illegible] transcend [illegible]
disseremus [illegible] describet [illegible] 6. [illegible]
[illegible] ad creaturas & [illegible] —

[illegible] 1. [illegible] in deo [illegible] relationes transcend [illegible]
ad creaturas — —

S. 1. aliq. certa & [illegible] —

Primo nullus dubitabit quin [illegible] divina [illegible]
[illegible] trans. cendentem alteram ita [illegible] 2 [illegible]
[illegible] theolog. [illegible] n. 17 & [illegible] existimo [illegible]

riet

sentientique simo in hoc … non relo transcendalis e …
opponitur rela ad alia … trium de … essent
cum & … id hujusmodi modi rela referuntur in divinis …
habit in personis … & caret … & Molina … non relo …
ernitatis angelicanorum intellr. terminum pro generatione l. spirabile
l. terminum originis activae nedum tenet respicere filium …
sive trium … productum, ad productionem … intelli
gendi tenet relati relo realem mediantibus paternitati l.
filiationi … dari … transcendalis ad filium …
proportionalis ad posset ostendi in reliquis personis … nam
increatis pro … dicunt non transcendalem ad effici
… in … personas realiter distinctas … relatio pro …
activo … & relo transcendentalis

Secundo in deo Valladol relo transcendalis reali ad …
realiter … distinctum … relo transcendentalis realis persona
litatis ad essentiam … ad personalitatem …
ad essentiam nego … metaph. lib. 5. cap. 15.
q. … disp. 29. … 47 met. … 9 n. … in … cap. 1.
Ceseloe … Lauitan. 12 … lib. 5. q. 5. a. 4 … n. 113. …
berum … Cordl. … de rela. n. 17. … 11. met. … 849.
… sepe repetit … 48. q. 13 a. 7 … q. 20 a. … lib. 2 …
cap. 12 & … ad 5. & eadem … mens …
Briale … ubi … & herrera … indifferent
loquit. tandem … de transcendenti relo reali … hoc
suppositionem … non est … nullum video … disside
re tr. nam quaecumq. relo … ad aliud … relo realis e ad aliud realiter
& ante opus intellig. … non est ante opus intellius … non relo
itaque debebit rela ad aliud ante opus intellius … ante …
recordari unum & aliud … realiter … sua … ad.
etiam … relationem … identitatem … praecindat intellr. …

cum non respectu ad hoc ut cum eis identificetur quia non deciperemus talem scientiam cum ordine ad illud obiectum sibi identificatum quia in nostris intellectibus conceptum huius obiectum id non fit absque re reali quia nos illi rem apprehendamus —

Hoc posito Est gravis difficultas an detur in deo aliqua perfectio v.g. bonitas scientia amor idea &c.a quae respiciat creaturas ordine transcendentali realiter nam de praedicamentali a.2 dicemus. Prima sententia simpliciter concedit in deo hanc rationem transcendentalem ad creaturas. Cajetanus 1.p. q.13 art.7 Zum. Caietanus ... a alibi quem laudat & sequitur Aegidius Lusitanus ibid. lib. 5 q.13 a 5. 5 in 12 et a fortiori hanc sententiam defendent qui deo concedunt relationes etiam praedicamentales ad creaturas. Ita Hurtado d.15 metaph. § 2 n.19 referens Durandum Gabrielem Durandum Gregorium Marsilium & Paludanum —

Secunda sententia est Negat in deo huiusmodi relationes transcendentales ad creaturas & asserit quod est in deo habitudinem absolutam ad creaturas. hanc tenet communis opinio Aegidius Suarez Conimbricenses Vasquez 1.p. d.50 cap.4 & 5. a.n.19 d.60 cap.2 d.104 cap.6 a n.23 d.147 cap.4 & 6 Fasolo 1p. lib.2 de attributis cap.25 a n.22 & n.40 & q de trinit. cap. 3 & 6 Conimbricenses in log. q.2 cap.7 de relatione q.1 a.2 Smiglecius & Mastrius 16. a.1 controversia 12 § 5. Albertinus 2 corol. theolog. de relatione n.2 & coroll. 7 n.2 Daniel Donce in opusculi q.23. scholastica cap. 5. Deinde existimo Vasquez a.1 d.1 cap.9 q.17 n.9 & Nazarius 1p. q.45. a.3 controversia 15 consideravimus & e contra in re ... ostendam ... his 3. q. definit cap.6 aut quia deum non esse realiter ad creaturas. sumi illud non posset. ita Conimbricenses ipsi erit eam habitudinem non esse transcendentalem. neque diceret praedicamentalem sed ... sequentem. hoc dicam infra expendere — —

3. Sententia media censet in deo non dari relationem transcendentalem identicalem ad creaturas ... identicalem. hanc ten. ...

q docuerit a S. D. ubi concedit deo relationes reales similiter et 1 d.
q 2 a 3 et Albona. 1 d. 22 p. 2 a 1 q 2. haec relationes nominales recentiores
qui nam sententiam sequuntur dicunt esse fundamentum relationum rationis id est esse relationes re
ales quia per illas intelligitur deus referri ad creaturas esse in potentialiter
quia per illas referri ad creaturas. Videntur enim [illegible] creaturae non con
stituit potest [illegible] in variatione in deo [illegible] realis [illegible]
[illegible] variatione relationis colligitur ex eo quod creaturae [illegible]
sit nisi 29. tamen non: at [illegible] secundarium variatio non potest inducere variationem
in [illegible] rerum.

§ 2 Non datur in deo respectus trans cendalis actualis ad creaturas.

Prima tertio: in deo non datur relatio transcendentalis actualis ad creaturas ad
creaturas neque potest nec sui neque amoris et in plane scientia
ubique S. T. 1 p. q 13 a 7 ad 1um. q 13 a 7 [illegible] q 28. a 1 ad 9.
q 32 a 2 corp. et q 45 a 3 ad 1 et 3 p. q 16 a 5 corp. et lib. 2 contra gentes capite
13 et 14. et alijs innumeris locis relatis a Ferrigo in [illegible] in contentionem
de relatione n. q 1 et q 7. inquit negat in deo relationem realem ad creaturas
et rationem sui ipsius et [illegible] esse tamen non rationem rationis in eadem sententia conv
eniunt principes scholastici Theologi Alensis 1 p. q 62 membro 1 a
Henricus quodlibet 6 q 1 et 2 Ricardus 1 d 21 a 2 q 3. Scotus 1 d. 30.
Ocham 1 d 27 q 3. Occurrit alicuius argumentum: [illegible] 2 et 3 [illegible]
[illegible] 1 nam ex eo necessitate relationis [illegible] esse [illegible] quod [illegible]
[illegible] et nullatenus [illegible]
[illegible] dicit relationem realem actualem transcendentalem in [illegible]
[illegible] S. T. 2 p. q. [illegible] dicitur [illegible] illius [illegible]
[illegible] dicit relationem transcendentalem ad aliud [illegible] ab illo [illegible]
[illegible] S. T. 2 p. q. cap 12 [illegible] docuerit q 21 a 1 corp. [illegible]

ni a si n q velit eum transcendale semper tendere n omni in ali
quo v q deus hoc nrum vi e ueresde t forma s metaph cap 15
q 1 et 4 et relativum eid decent q d 4 ... q 4 n 9 formalis
et de rel quia et egidius q 1 art ingredit n ... ded spond
tanq abolito i ... q corpus q relative sit ad aliud e
nec suismariis fortu 4 aliud q n deus nullo m dependet in quo
ei creatura q potius nec ad ... ratione transcendentem in ... bix
sive v illius argui q decisitorum independens ab alio ex se ... ex se
sexenit 17 n1 deus ego dicere sufficiens ego dicere ... sufficiens
nullo indigens ... ... c ...
sigus ... obserbat Henriq ... ... 2 determinat cap 16
et lib 7 cap 14 idem nn ... ... n 4 ... ...
eadem n ... demonstrat 16 ... n 7 sicut e ... ...
q demanu ... ... 15 n 2 ... ...
... ...
17 n 25 nec ind ... ...
hoc congerit Lorin eodem ... ...
s Clement ... ... cap 12 Iren 4 ... heres ...
s Hilar ... ...
to ... ... cap 5 ... ...
... ...

Cap 6
... ...
... in quo quacunq creatura ... ...
... ...
... ... creaturis ... ...
q ... ... creat
quis n ... ...
... ... creatura q ab illa nullo m dependet si n dependens ...
sine tali ... ... existere ... ... dicere deum existere

felis e creatura

Confir. 1° nam ex se apparet indignum et indecens q. stride pendere decet a felici simiq. l. mere icent... n. eam fac. et neq. ... deum existeret neq. ... neq. ... haberet ut ... segreret ... ad ... diceret rerum trans cendalem ... ee infelix ... ee infelix ... dei ad ... q. ... ee infelix decet ... ee idem ... valde ... Conf. 2

Confir. 2 nam ... videt magis ... Conf. ... 1. 2 a ... ... vitam vitalium ... l. contring. ... magis ... firmiora ... necessitas in ... necessitas ... dei ... et independens ... ... huius l. illius Creaturae ... divinae ... dependens ... radices ... necessitas ... creaturae ... nam ... magis ... id ... causa ... et ... imitabili et ... decere

Dico ex ... de ... tanq. causa aliquo ... dicere imperfectum ... in malis ... creaturas ... efficienti malis finalis l. ex planti

exemplaris ut si necesse quod causa qui finalis vel idealis nam talis
politica respicere tur secundum actiones non specificant ... [illegible] dicam
per ... respiciat ... hoc deus vero habet natura connexionem
cum finalis creaturis seu cum alio creato non tangens cum aliquo ... [illegible]
est ... tangens cum ... [illegible] ... hoc autem nullam imperfectionem
indicare neque relatione arguit

Ipsa contra est ... consequens nam eius implicant ... deus vero
habet connexionem cum finalis creaturis ... non posset esse ... illa
... illam non implicat ... [illegible] ... generali ...
eaque docet ... deum ... rerum ... connexionem cum
creaturis ... ... habere connexionem cum finalis ... aliquo est
indigere finalis illam quia ... [illegible] ... contra est ... consequens
nam ut ... [illegible] ...
vendis ... [illegible] ... deus ... ut verum respiciat ... [illegible]
... non ... respiciat ... [illegible] ... tertij
generis ... respiciat indiget ... [illegible] ... con-
nexionem non ... [illegible] ... non ...
vel ... creaturis ... ipsum referant ... cum deo ... [illegible] cum
illis connexionem habebit ... nam relatio ... tertij generis
... mensura ... mensurata ... [illegible] ...
... dependent ... mensurabile a mensura
... [illegible]

... consequens nam ... connexio ... deus
cum creatura sufficit ad hoc ... dicere indigere ... [illegible]
indigentia ... non ... per locum intrinsecum inferret ... non est ... et
creatura ... conferret ... divinum est ... daret ... aliquam ...
divinum est ... [illegible] ... ut ... aliquam ... non ...
... sui ... [illegible] ... finalis ... non est ...
... exitum ... [illegible]

effectiuis operationes sine tali ro[n]e non intelligi. q. si deus haec connexionem constitueret, ita ut sine illa non posset existere illa indi gentia realis ab illa dependentia &c. ideo postulat nobilitas & excela diuini esse —

Dixi secundo maius Caietanus recte probari q[uod] non requireret quemlibet Beatum uidere in deo oes creaturas possibiles: Cum n[on] ei deceat q[uod] entre in deo non uidebit tales res transcendales q[ui] intros & exales sunt uidebit eas res cor[...] q[uod] uidebit [...] [...] & tolia atque tam illorum differentiae ex eo deum comprehendit. Verum hoc id n[on] e admodum efficax nam q[uod] aliqui creat[ur]a transcendalis indiuidualis requirit plures res per unicam [po]tentialitatem intram ex q[uo] tali res uideat sm totum non necessario uel inferi uidere clare oes illius res id aliquem reliquit obscure, sed & confusa Cognitio de diuina omnia scia &c. hoc unicam individuum potentialitatem intram oes res possibiles q[uod] potest in [...] be uidere possit [...] quem cognoscant clare oia obm secundo oia [...] q[uod] uidentes deum non cognoscunt in eo oia perfecte quidem ex eo comprehenderent. Maior pr. exemplum potentia obedientialis cuius quidem potentialitem intram est eadem cum natura cuius naturalis est Comprehendat ab Angelo. in [...] tamen materialis illius in qu[a]ntum obedientialis distincte ab Angelo cognoscitur. Item Angelus intuitiue cognoscit meam voluntatem non tamen oes [...] [...] que de aliis. Secundo est q[uod] Cum in ordine ad omnes res idem sit, & per [...] cognito uno res sufficient cognoscentur. & uidebis tamen res quin [...] uita hoc alias res cognoscere —

§ 3. An q[uod] oes res possibiles sunt in deo cum actualem ad creaturas disolui? —

Respondi [...] quicumque absolute asserunt aliquas perfectiones diuinas

here

tuere rem [illegible] ordinem ad creaturas id tamen respicere ordinem
realem saltem transcendentalem. Sic tradit. Cap. S. T. q. 1 de verit. a. 8.
ad 15. & q. 4 a. 5 corp. & ad 4. 6. & 7 & lib. 1 q. 19 a. 2 ad 1 & a. 3 corp.
& ad 6. & 2 [illegible] q. 4 ad 9 & q. 28 a. 1 corp. & q. 29 a. 4 ad 1 & 13 [illegible]
cap. ad [illegible] fine & lib. 4 cap. 13 & 14 ubi expresse ait esse in divinis di-
vina relationem realem [illegible]. Nam [illegible] lib. d. 7. q. 1 [illegible]
a cap. 10 Monologii relationem [illegible] q. 4 [illegible] a. 5. ad 3 [illegible]
verbum dicere rem ad creaturas & sibi [illegible] [illegible] charitate
[illegible] [illegible] hoc omnia testimonia [illegible] creaturam [illegible] ad [illegible]
[illegible] in deo relationem realem transcendentalem ad creaturas sal-
tem habituales [illegible] [illegible] [illegible] relationem actualem —
[illegible] S. T. quilibet concedere rem realem ad creaturas sed solum
[illegible] ita q. 1 de verit. ait de re divino [illegible] inter [illegible] in
intellectu [illegible] q. 4 a. 5 corp. sic ait [illegible] aliquid in deo [illegible] [illegible]
dependeat ab altero [illegible] e converso [illegible] dependet [illegible] realis
in altero [illegible] tantum. Unde concludit [illegible] a deo dependentiam
[illegible] [illegible] e converso in creaturis sit relatio realis sed in deo [illegible]
[illegible] tantum. Unde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in illo articulo
[illegible] [illegible] [illegible] sit [illegible] dependente [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] dependente respectu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] ait [illegible] vo-
litionem & scientiam divinam dicere habitudinem ad [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] idest [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in vo-
litione concedit habitudinem ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conce-
dit [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quem [illegible] [illegible]
esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
explicat [illegible] lib. 4 cap. 13 [illegible] cap. 1 [illegible] de relatione originis
[illegible] sane [illegible] sit [illegible] [illegible] ait [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agit
de divina [illegible] [illegible] [illegible] realis [illegible] a. 1 & q. 9 a. 4 [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] q̄ rapuerit [illegible] patris [illegible] corpi. et [illegible]

[illegible] sanctitatem contra [illegible] eorum [illegible] n̄ respirare cre

aturas et in hoc vento dicere [illegible] ad creaturas n̄ in

[illegible] nam vos [illegible] ut ex [illegible]

[illegible] ——

[illegible] intelligere sciam [illegible] volitionem [illegible]

nam [illegible] in intellectu [illegible] sua [illegible]

[illegible] volitio [illegible] ordinem [illegible] ad creaturas

[illegible] ideo [illegible] intellectu [illegible]

[illegible] nam [illegible]

scire [illegible] cognoscere [illegible] scire [illegible]

[illegible] divina [illegible] ideo [illegible]

[illegible] nam [illegible]

[illegible] divina [illegible]

divina [illegible] diaboli [illegible]

[illegible] nam si [illegible] divina

[illegible]

[illegible] creato [illegible] ordinem [illegible]

[illegible] nam scia dei ab aeterno [illegible]

[illegible] ordinem [illegible] ab aeterno [illegible]

[illegible] scia dei [illegible]

[illegible] ordinem ad [illegible] ——

[illegible] Deus [illegible]

creaturas [illegible] ex [illegible]

[illegible] nam [illegible] creaturas [illegible]

[illegible] deo [illegible]

[illegible] deo [illegible] deo [illegible] ordinem [illegible]

[illegible] dicimus [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] eius [illegible]
[illegible] denotatio est [illegible] [illegible] necessitatis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] necessitate [illegible] [illegible] nam necessit[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] habet [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] necessitate [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] angelus habere necessitatem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] distinguo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] intelligere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] nam [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] intelligere [illegible] angelus [illegible] intelligere
angelum sine [illegible] [illegible] [illegible] angelus [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] intelligi [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actuali [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] libere [illegible] in variata [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicere [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] existentem [illegible] intelligi
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] invariata maneret [illegible]

non esset ad illam tract. eande nec illam [illegible]

[illegible] posset ac pot in intelli sine illis [illegible] et hoc denotant [illegible]

q 27 a 2 ad 28 [illegible] et q [illegible] a 5 ad 9. dum ait per volitionem

scientiam qua Deus [illegible] trah. ad obta creata posse n intelligi hoc

[illegible] [illegible] obti [illegible] sive quid [illegible] volit. creatura n

posit n Deus eam velle et cognoscere

Ad 1. prob. antis R. si ante sumatur ut [illegible] [illegible] esse q n

pot intelligi sine obto si in [illegible] sine illis recte pot intelligi in

Deo [illegible] [illegible] n stabit quominus [illegible] Deo [illegible] obtum si [illegible]

[illegible] sit [illegible] [illegible] existent. quae perf. [illegible] denotem scie [illegible]

saltem [illegible] obti [illegible] [illegible] [illegible] esse diuinis [illegible] cuius [illegible]

nebit [illegible] [illegible] comprehensionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] neq. q [illegible]

dat ad obta creata posse [illegible] per accidens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Deo [illegible] [illegible] q 7 de [illegible] a. 3. [illegible] [illegible]

Ad 2 prob. R. ex [illegible] quodlibet [illegible] q [illegible] cuius sententiam ex

plicat [illegible] recte convenit [illegible] [illegible] [illegible] 104 [illegible]

[illegible] duobus modis posse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] in Deo q explicari pot ea sententia ex [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] n stabit creaturas [illegible] ii [illegible] [illegible] [illegible]

plicent [illegible] conceptu [illegible] absolute e [illegible] [illegible] in

Deo [illegible] creatur. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n [illegible] expli. [illegible]

n [illegible]. 2° posse [illegible] relatione [illegible] [illegible] obti [illegible] [illegible]

[illegible] diuinis perfectio absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible]

alio [illegible] [illegible] rone [illegible] denotat n [illegible] [illegible] ee [illegible]

[illegible] obti duobus quoque modis [illegible]. 1° [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] n implicant

contradictionem [illegible] e aliq absolutum [illegible] [illegible] n [illegible]

[illegible]. 2° pot accipi [illegible] obiectum [illegible] [illegible] [illegible]

Dei [illegible] posse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei

q [illegible] [illegible] quatuor [illegible] [illegible] intelli. [illegible] Dei [illegible]

perfectionem

Personam aliq[illegible] [illegible] [illegible] debitat creari sicut ne
[illegible] [illegible] haec effluxio [illegible] inter [illegible] denotatio extrinseca [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Denique ex eo ipsum [illegible] [illegible] denotat [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] existentia [illegible] [illegible] in deo [illegible]
[illegible] actualem [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] praedicata [illegible] fuerint
ab [illegible] [illegible] distinguuntur [illegible] [illegible] volitiones si
in [illegible] nullam realem [illegible] [illegible] in [illegible] nam [illegible]
& volitio [illegible] [illegible] actu [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] causam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praesertim
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] implicant [illegible] [illegible]
implicarent [illegible] [illegible] ab aeterno fuisse in
deo [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
imo & volitio liberam [illegible] creandi erat ab aeterno [illegible]
[illegible] realis fuit in deo [illegible] talis [illegible] volitionis ad illam [illegible]
[illegible] repraesentatio realis esse dei secum identificata [illegible]
[illegible] [illegible] absolutam [illegible] [illegible] denotatio [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] intelligentiam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Nam [illegible] statim referendis [illegible]
[illegible] inter necessitatem [illegible] & in deo [illegible] [illegible]
[illegible] idem docet [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] repugnantiam [illegible] implicationem non esse
[illegible] adeo ex [illegible] non esse [illegible] necessitatis in deo neque
[illegible] adeo [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Neque denique est [illegible] [illegible] dei [illegible] [illegible] extrinsece de
[illegible] non [illegible] necessitatem [illegible] deo [illegible] [illegible]
si in [illegible] denotatis in [illegible] aeternae esse dei denotatis [illegible]
[illegible] extrinsece denotant [illegible] tali [illegible] non [illegible]
neque [illegible] non [illegible] [illegible] in deo [illegible] & [illegible] intellig.

quatenus

quatenus natio exigit. Ad eorum ... ipsorum non sic causae ...
... Deo creat non respicit ... Deus ... non ... imitabili
... aliquid ... extram ... non dependeant ... sequitur
... generis ... a ... Beatus ... 2 cont. 2 Theolog. ...
... Calitem ex ... laterem ... ex ... Deus ... quae
per creaturas habet ... producere censent Creatura non ... intel
actuale ... est ... Deo dependere quatenus sic ... causa ...
ideo Creat ... possibilis per eam Deus producere —
... 2 prob. omnis ... 2 ... necessitatem ...
... non ... benet ... indicator ... non ...
... aequalis ... ...
... ordo ... ... in ...
... ... necessitatem simplr. ...
... nisi Deus ... excedit ... in ... non ...
... ...
essendi ... creaturis ... non ... Angelicus ... simplr. ...
non est ... libere productus a Deo ... voluntatis ...
... ideo non ... simplr. ... est ...
necessitatem essendi simplr. ... 25 ... necessit ... 2 ait
Cum nulla res creata sit ... in se ...
... per aliud ... idem demonstrat de ...
... 2 ... non ...
... exire ... permanere ... non destrui ...
... alia incorruptibilia ... sciendum
... comparatione primi ... non
necessitatem absolutam ... libere ... contingentes ...
... necessit ... omnes creaturas
sit ... praesertim ... non est ...
... transcendentali ... necessit ...
sint ... in hac necessit ...

superiori q. ens aere [illegible] indefectibile ens et indefectibile [illegible] +

Dices possibilitas creat. nec [illegible] et [illegible] n. ee. [illegible] n. sit [illegible]

a Deo neq. possit n. ee. [illegible] possibilitas n. [illegible] n. e [illegible]

volunt. q. creat. sit [illegible] n. sit possib. nam eo ipso [illegible] existat

creat. n. repugnat [illegible] q. hec specialem necessitatem n. [illegible] Deo [illegible]

q. necessitas desumit. ex de hoc [illegible] ee. aliq. [illegible]

n. ee. : [illegible] possibilitas creat. necessitatem [illegible] n. ee. nec exp [illegible]

seca. [illegible] n. possit n. ee. possit [illegible] n. possit n. a Deo [illegible]

n. [illegible] simplr. [illegible] necessaria [illegible]

quia n. hec [illegible] necessitatem [illegible]

specialis necessitatis e. [illegible] et q. [illegible] Deus

[illegible] possibilitas esse Dei et illius [illegible] eius [illegible]

possibilitas creat. [illegible] n. ee. [illegible] e specialis necessitatis [illegible] Deo

[illegible] nam si [illegible] possibilis creat. [illegible] existit [illegible]

[illegible] aut volitionem [illegible] possit si n. [illegible]

possit [illegible] impossibile [illegible] quia cognosceret

[illegible] possibile et impossibile [illegible] fieri n. possit [illegible] n. maneat [illegible] possibile [illegible]

contra e nam [illegible] variaret [illegible]

sol. variaret [illegible] ex variat. [illegible] nam

[illegible] Deus [illegible] ex sciente n. sciens [illegible] ex variat. [illegible] —

[illegible] concesso [illegible] possibile [illegible]

ut possibilitatem creat. ee. [illegible] simplr. necessarium [illegible] n. [illegible]

ipse Deus [illegible] maior. n. [illegible] minor necessitas [illegible] ex maiori [illegible]

non fuit. [illegible] et [illegible] ens

[illegible] magis necessarium [illegible] existit [illegible]

[illegible] existit [illegible]

existit [illegible] illam [illegible] creat.

[illegible] possibilitatis q. n. possit n. ee.

[illegible] illam [illegible] a Deo [illegible] illud

[illegible] Dei [illegible] minus [illegible] hec. [illegible]

[illegible]

q. negari n. possit [illegible] [illegible] citatum actualem existentiam angeli [illegible] entis incorruptibilis [illegible] necessaria et indefectibilem [illegible] existentia entis corruptibilis [illegible] ideo nulla huius [illegible] existentia incorruptibilis dicit ordinem [illegible] dedimus ab existentia indefectibili et corruptibili +

cresceret ut dr in dictis Sanctis praeminitis Deo. Et cuius potentia
sit minor in sua dignitate et beatitudine ipsius esset divina quae non
habita deperiret ipsam. Unde dicendum est quod hoc tamen ubi potestas est
alterius mario nequeat essentia dei, et ideo in solo debere necessitatem esse
divinae voluntatem secundariam et sequelam. Adeo quod a deo infinitae
divinae aequaliter non debet divinum in aliquo mario pendere —

Et quod ad extra non est possibilis creatura, non inferret hoc tamen invicem
impossibile dei voluntati dependentia illius a creatura: vero hoc tamen
extrinsecum non est. Deus contrarium hoc uno impossibili alia sequi quod
indor. s. decem ratione et ratione de contradictorijs sui circa non
contra quod obiectum non est habile creari, sola dependet. Succederet sua
de impossibili et dependentiam nec adeo adeo nunquam deus suo subsist-
sit actualiter sed aedem in deo variaret sua ex parte creaturae venire ad
negationem eiusdem in esse. Sed ratione ita quod semper sua, et sola quoad
extrinsecum connotatum et idem et de sua actu voluit libera habere
quod variatio et connotata solent inducere diversas et repugnantes
denominationes hoc eandem indivisibilem formam necessitatem relationi solum et in
finitam dixit ad distinctionem de actuali esse dei —

4 De situ dei in deo relationis realis habitualis ad creaturas —

Secundo circa quod relationes habituales reales dat in deo relationem habitualem et per
se. Relatio habitualis dicitur positiuum et profundum, quod dat in deo et extra
denominationem ad aliquid coram adhoc ut in deo fingat relationes omnis et hoc
secundum in aliis absolutum reale et secundum relationes omnis secundarum et
inconsequenti habitualiter. Quod hoc in deo negari non est necesse, sed et praesentis
secundo hoc sumi in v. et reali et actuali relatione, sed differentiam habitualem
primam quod in eicem atque eadem sui habitu creati secundarii et relationis realis
habitualis non in praesentia hoc remanente. Non in intellectu hoc creato adhuc

intellecto

inter: rei realis et rem primarium per respicere secundarium quo
nulli nisi ex ... et cetera Sentio dum hec nam ... alibi ad creaturam
realem et essentialitudinem ut patet in ... et ... detrahi secum
nullis via quidem rei ... ad creaturas et ad ... secundariis ex
tendi illos respicere ... et independenter ... erunt
potes adhuc ... permittere ... modo quod ... in
deo denegamus ... sententia ... et relatio ... ad ... rei
... realem ad ... adeo ...
... ad ...

Sic explicatur ... ex ... non ... in deo ... ad
creaturas erunt ... realis ... in deo ...
... realis ... creaturas esse ... substantiam ...
... et accidens ... nam realis ... ad ...
primarium ... adequatum ... divinus ... aliquem terminum nisi
creatum & extra deum ... respicerent ut primarium ...
erunt ... ad creaturas. ... directe ...
... per ... que possit in deo excogitari ...
respicit nisi ... creatas ... increatum ... divinus ...
nam personae divinae procedentes ... verbum ...
... procedunt quae ... differunt ...
divina ... in ... illis
quae doctrina verior est ... differentias ... velle & volit...
... respicit solum creaturas ... terminum
primarium. secundo ... nil aliud ... velle & vo
litio: hi quoque ... nullum ... respiciunt nisi tamen
creatas ... ... divina ...
... respiciunt ... velle & volit... per ...
... realis ... nisi ... extrema realis ...
...
... ex ... extrema ...

1. 1. q. 5. 2. art. 4. ubi [illegible] in 1. dist. ubi obiiceret [illegible] termin
relatio relat. intellectus ad intellectum & volentis ad volitum. ret. ad 1.
[illegible] in deo e idem ad intelligens & intellectum & eadem voluntas volen
tis ad volitum. Unde in deo huiusmodi relat. non sit realis
quia relatio eiusdem ad idem. Quae tamen eius divini scientiam hominum
scientia divina non suspendit sed veram realem identitatem
identitatem & intellectionem esse in tali scientia, quia si in scientia divina volun
tate divina relatio realis ea tamen esset ex creatione. [illegible] immensitas
aeternitas dei quae si [illegible] alia eius modi [illegible] & [illegible]
per [illegible] transcendentales ad spatium imaginarium [illegible]
et [illegible] nullam in [illegible] dei [illegible]
[illegible] ad spatium & tempus, quae sit aliquid extra deum
quale primario [illegible] quia in deo dat [illegible] realis
dictis [illegible] ad [illegible] extrinsecum [illegible] illos [illegible]
realis & [illegible] dependens →
2.° nam [illegible] relat. illa [illegible] facerent introducere
primarios [illegible] facerent [illegible] realis [illegible] appellat
realis [illegible] creat. sive secundarias [illegible] saltem sine
aliquam [illegible] dependeret [illegible] implicat in deo [illegible] realis [illegible]
tis quia [illegible] involveret eam imperfectionem [illegible] creationis [illegible]
[illegible] 1.° ex [illegible] relatis [illegible] esse ad aliud [illegible]
ad creaturas [illegible] creationis [illegible] realis
relatio. 2.° nam ex [illegible] [illegible] ex [illegible]
assignabilis. [illegible] secundo sine
aliquam [illegible] implicat infringendi → →
Dices relat. praedicamentalis paternitatis [illegible] ad [illegible]
[illegible] in [illegible] casu una paternitas [illegible]
alia [illegible] quia [illegible] e [illegible] secundarium illius [illegible] relat. in
[illegible] nulla [illegible] dependeret a [illegible] secundo [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] nam et [illegible] transcendat [illegible] [illegible] tum [illegible]
ita praedicamentalis [illegible] [illegible] quo tum secundarium est
[illegible] vero praedicamentalis [illegible] [illegible] secunda
[illegible] sit non dependebit vero transcendentalis neque ab illius [illegible] confir.
[illegible] [illegible] [illegible] primaria [illegible] [illegible] [illegible]
dicta secundo figuras [illegible] vel relationem [illegible] in eandem [illegible] et in [illegible]
non [illegible] ad [illegible] modificationem [illegible] [illegible] quod sit [illegible]
illius secundarij quod [illegible] —

Nulla alia exempla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex
[illegible] non [illegible] [illegible] argumentum [illegible] relationem [illegible]
non [illegible] secundo [illegible] aliquam illius [illegible] [illegible] in ex
[illegible] relatis praedicamentalis [illegible] [illegible] [illegible] sententiam quae illam
a secundo distinguit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae
non distinguit in [illegible] quae distinguit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Concedo [illegible] doctoris quod [illegible] [illegible] vero [illegible]
[illegible] distincta quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dependeat in [illegible] vel [illegible] quae relationem a [illegible] non di
stinguit: [illegible] illius doctores [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dictam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pa
ternitatis [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
sui [illegible] [illegible] non [illegible] paternitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] referri realiter ad [illegible] paternitatem neque [illegible] neque [illegible]
[illegible] ad [illegible] neque tamquam ad primarium neque tamquam ad tum
secundarium [illegible] neque [illegible] primarium [illegible] quod in [illegible]
[illegible] Concedo vero realis [illegible] secundo [illegible] [illegible] nisi
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hoc exemplo [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] —

[illegible] exemplum illis Concederemus [illegible] illius [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

transcendentalem minus indifferentem. Secundo quia [illegible] detractam [illegible] si vel praedicamentalis non petit [illegible] secundarij. Vero si vel praedicamentalis saltem indiget [illegible] secundarij, ita transcendentalis indigebit sine [illegible] debitam [illegible] dij saltem indigebit indebitam [illegible] disiunctam [illegible] felicitati vel non [illegible] tatis. [illegible] doctores [illegible] [illegible] intelligi aiunt [illegible] res aliqua debitam sit [illegible] illud disiunctum dicunt [illegible] remo- tum esse [illegible] detractam solutionem. magis mihi arridet [illegible] solutio mean- disiunctam. [illegible] modi neque [illegible] auctores [illegible] —

Venio ad [illegible] et exemplum de [illegible] figurae [illegible] rationalis. [illegible] in eodem subiecto [illegible] receptae. [illegible] actionis [illegible] relationis dicitur hos modos in se receptos figuratae [illegible] hos modos realiter respiciat, at secundo ter [illegible] transcendentalem [illegible] figuratam [illegible] talis [illegible] [illegible] modificari [illegible] necessario [illegible] eosdem modos in ipsa figura receptos [illegible] ingre [illegible] albedinem [illegible] respiciat [illegible] [illegible] subiectum [illegible] accidentales in se receptas [illegible] non [illegible] denotat et [illegible] albedinem et alias [illegible] praedicamentales [illegible] accidens [illegible] peculiari [illegible] illas [illegible] alias. — —

§ 7 Argumenta dissolventur

Obijcitur [illegible] [illegible] [illegible] quae Deo conveniunt relationem [illegible] ad creaturas [illegible] sententia [illegible] 27 q. 2 a. 3. [illegible] filii dicitur [illegible] convenire Deo ab aeterno [illegible] dicat [illegible] ad creaturam. Et ideo [illegible] ab aeterno [illegible] non importare [illegible] ad creaturam, [illegible] sit [illegible] et ideo [illegible] aeterno [illegible] decrevit [illegible] [illegible] dicitur [illegible] ratione [illegible] in illis [illegible] importent [illegible] [illegible] [illegible] autem in illis qui importent [illegible] [illegible]

Ricard. 5. q. 2. sibi [illegible] num. ta [illegible] in [illegible] uterq.
ex abaetern. [illegible] q. fuerit a S. [illegible] [illegible] ad [illegible] q. [illegible]
[illegible] initio [illegible] realem rom cadere [illegible] [illegible] fuitura [illegible] [illegible]
et talis [illegible] seu [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] referri S. T. in [illegible]
[illegible] Sa [illegible] in i. [illegible] realiter afferunt [illegible] Bonaventura
i. 27 d. 2 a. 1 q. 2 ubi [illegible] in [illegible] [illegible] ad creaturam habitua
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ricard. Greg. [illegible] [illegible]
in deo concedunt [illegible] creatas [illegible] dependentia [illegible] [illegible] si [illegible]
dat in deo [illegible] ad creaturas [illegible] ab illis dependere [illegible] S. T. [illegible]
[illegible] concedit [illegible] dependentes [illegible] expresse 4. [illegible] cap. 14 [illegible]
2. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] S. T. [illegible]
[illegible] habitualis [illegible] in locis [illegible] 20. [illegible] [illegible] in deo [illegible] realem
ad creatam [illegible] ad 1. locum [illegible] [illegible] intelligere S. T. [illegible]
realem [illegible] realem ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quas [illegible] in deo ad [illegible]
[illegible] ita explicatur [illegible] 1 p. 2. 1 q. 13 a. 2. [illegible] [illegible] [illegible] intellexit
[illegible] realem [illegible] 1. ex exemplo [illegible] [illegible] [illegible] realem [illegible]
dicit ad eum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habitualem [illegible] S. T. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in deo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad illum [illegible] realis [illegible] [illegible]
[illegible] 1 p. q. 14 a. 7 ad 2 [illegible] S. T. [illegible] diversam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] in actionibus [illegible] [illegible]
[illegible] ab aeterno [illegible] in actionibus [illegible] extra [illegible] [illegible]
[illegible] solutionem illam et doctrinam de [illegible] habituali [illegible] illam [illegible]
[illegible] in summa theo. [illegible] [illegible]

[illegible] 2. [illegible] eodem [illegible] [illegible] eadem [illegible] [illegible] in
illo eodem a. 5. in [illegible] [illegible] S. T. [illegible] expresse in deo
[illegible] [illegible] [illegible] autem [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] doctrinam [illegible] de [illegible] reali habituali eodem modo explicando
[illegible] [illegible] [illegible] 14 [illegible] [illegible] [illegible]
relatio

relatiōi nō imponerent relem in deo formem ad sui simt amorem intel

ligendi reliqui [illegible] reium conueniunt sed nō realem neq realem nō rati

onalem s: fundalem s: fundicii [illegible] q tenet [illegible] nō [illegible]

ne [illegible] nō [illegible] s: silia negata autem nō s [illegible] aliq reale

inde [illegible] rois [illegible] conform [illegible] in utroq loco sermone [illegible] de relōib

diuinis de quib [illegible] loco cit.o dispu. & 4.a diū art 14 ad 9 ait

hæreēs dependens ab alio [illegible] [illegible] et [illegible] relōes [illegible]

nō meminit [illegible] relōis [illegible] (dequa nos a sequi) melius ming

lue relōib ad creaturas.

Obijcies .2. [illegible] facilius intellr. quo pacto eni

diu. possit representare creaturas [illegible] aliq [illegible]

tum inintelligibile eēt quo pacto creaturas representare [illegible]

[illegible] reī [illegible] & reliquæ perfectes absolutæ [illegible]

[illegible] peculiariter [illegible] ad hoc [illegible]

rois ad ~~hoc~~ creaturas [illegible] sufficienti fund.e [illegible]

[illegible] eēt [illegible] eēt [illegible] aptitudo seu [illegible]

ad ens rois [illegible] in illa scia [illegible] reddere admittimq [illegible]

relōm realem ad aliq ex. Deum

R. nō [illegible] difficile intelligi quo pacto scia diuina [illegible]

[illegible] absolutum possit [illegible] posito obto [illegible] representare et

actus liber dei posita [illegible] ad extra debeat ad illam [illegible]

dam [illegible] ad existum [illegible] s: exig. illius s: [illegible]

talis creatr posito [illegible] sic [illegible] eandem in

entit. fundanti nō [illegible] exist. [illegible] autem fundam. ad

fingendam relōm rois [illegible] aptitudinem relatiuam ad ens

rois [illegible] scia comprehensiua [illegible] ex. dui

eminent. continent. [illegible] cognitā [illegible] ad alia obta

representanda & ex hac represent. [illegible] ad fingendam relōm

in ord. ad ea obta. [illegible] creatam sciam

apprehendere prosit illius illimitatam mentem transcendentalem diu
in descendendo absolute non possumus apprehendere divinam perfectionem
& rem ad obiectum esse apprehensibile. corrigenda est vox illimitatis &
infinitis perfectionibus divinis attribuitur. quia ipse deus absque rem reali
obiectum repraesentare vel amare vel concipere propter independentiam absolutis
& nullam indigentiam rerum, ut ait S. Aug. 5. de trinit. cap. 1. ea
que de natura in omni visibili & invisibili summaque aeternitate sufficiente
bonitatis non ex meditatione egenar rer. ei meditanda.

Dices subtimeas. vel dispositio dei, ut censeat eminenter continere creaturas debet illas respicere aliquo ordine reali, quod est contra supra.
nam si illas non respiceret se quatenus est in se absolute se haberet per se
vires tenuem obiectum quia illud est representaret? vel potius sive
diuina inse contineret eminenter hoc obiectum non illud, et esse potius
quam non esse.

Ad eminentiam eam continentiam sufficit non esse in deo formalem ordinem realem ad illas & ideo negandum est consequens [illegible] sed suam divinam propter eius infinitatem ipsam esse perfectionem ut ostendit et habuit
et solite obiecti aut illius [illegible] sufficientem esse elevatam ad cognoscendum in eius vales obiectum & [illegible] tanto illis ... perfectionem continet et
tanto ad exprimendam illud bonum & oppositum ... creata
vel luminis gloriae ... mentis ...
ad representandum tot obiecta & non libere ad illa & non ad alia indeterminate
adque idem Aug. ... e ad aduersarijs insuper sent. manifesta
diuina exse & in actu vel ... repraesentat existentia ...
quam non existentiam esse extrinsecum infinitas illius perfectionis bonitatem ut ostendit
facit et ... tam potius representat obiectum quam non existens.

Et 2. An sint & quid ... praedicamentales.

Quae praedicamentales. ...

Resp.

Relões prædicamentales constitui in loco n̄ ut mes concepcion . . . dittos sed ad omnes accidētes mixta. . . . dittos quas . . .
. . . n̄ a . . . dant denom̄ fund° . . . aequali . . . relões
distinxit . . . triplicem . . . fundandi s. unitatem & numer.
actionem & passion, mensuram & mensurab. in . . . fundant
relões identitatis int̄ . . . similitudinis int̄ . . . & aequalitatis
int̄ . . . & propinquitatis . . . in n̄ relões . . . in-
. . . dissimilitudinis int̄ . . . inaequalis int̄ . . . & int̄ omnes diff.
in act° & passione relões paternitatis & filiationis producentis &
producti. in mensuras. relões . . . sensa & . . . & volitio
. . . actus vitales . . . n̄ respiciunt . . . in hoc . . . n̄ . . . mutua . . .

§ 1. in deo dant. relões reales originis. Qi. prædicamentales.

. . . hanc . . . relões . . . fuisse . . . duos
. . . in . . . recos . . . & . . . in . . . ēē . . .
. . . ēē in . . . Contra realia & increatum in
. . . ad considerant . . .
ad . . . 30 q 4 a 1 . . . ait excogitari posse
. . . negandi in deo omnes relões reales . . . in
. . . ut hanc . . . sententiam . . . meliori . . .
. . . 1 . . . ad 1. & . . .
q 28 a 1 . . . 4 . . . cap 14 . . . dub . . .
. . . q 28 a 1 . . . in relõib ēē . . . n̄ . . .
. . . reale. . . .
. . . doctrinas . . .

Prima ēē in deo dant relões . . . prædicamentales . . .
saltem . . . in . . . 1. p. q 28 a 1 . . .
. . .

sitoait inferri hæresim sabellian. et qd. debeat ad corp. initio
... 19. circam id ee certum sm. fidem docent sanctioresis
... Zumel. Vanes. Caiet. et Nos. Val. disp. 2. q. 2 p. 1. Vasq. d. 114
... 2. et ... s. definit cap. ... Concil. 4 ... n. 2 ... Decan.
cap. 2 affirmit q. 2 ... omes antiquiores Pr. ... ex ss. Concil. et P.P.
... et ante opus intellig. in ... sermonis attribuunt
personis divinis relat. paternitatis filiationis et ... presertim concil.
Tolet. 11 in conf. fid. relatibo rerq. personas ... et ... fiat
esse ad ... ad filium ... filii ... ss. esse ad patrem et filium
relatibo. ... Theologi florentini ss. 18. 19. 20 et 21 agnitiq.
solemne illud Theologor. axioma suscipit: in divinis omnia eiusdem
unum nisi ubi obviat relationis oppo.

P.º ... nam relationes distinguunt personas divinas ut recte ...
concili. florent. ... citato id ... ex. s. Dionisio. Cap. 2.
de divinis nominibus. S. Athanasio. orat. 2. et 4. contra
Arianos. S. Naz. orat. 1. et 4. de theologia. S. Basilio
3. Contra eunomium: S. Hilario. ... de trinitate et
s. Augustino. 5 de trinitate. Cap. 2. et ... ostendemus. prop-
terea q. in cap. firmiter de summa trinitate decernit
trinitatem id est ... 2 propietates personales discretam
g.º relationes ille sunt inde aliqd reale. conse-
quentia p.º nam id qd realiter constituit et distin-
guit aliqua suposita realia et substantialia debet
ee reale et substantiale set divina suposita realia et
substantialia sunt ergo etiam relationes illorum constitu-
tive. Confirmat. nam ut ait. S. Thom. q. 28 ar-
ticulo 1.º Corpore. inter producens et productum eiusde
ordinis relatio realis intercedit. et personæ divine
se habent ut producens et productum. ...

2.ª cc. divine relationes etiam ... ee ad sit aliqd
reale ita preter relatos initio tradunt reliqui doc-
tores et ab aliquibus opbe (ante non iniuria reputat.
erroneum quamvis consultius sit ac ... abstinere)
P.º Extremo dictis. nam relationes divine ut tales sunt.

dicunt aliquid reale in deo ut 2a probatum e
g. etiam 2um ee ad constituuntur et distinguunt
relationes in ee talium. pr. 2. nam concilium
Tolet. 11. expres ait ee patris non ad se set
ad filium ee et similiter alii pp expresse afirmant
personas divinas constitui et distingui per ee ad
aliud g.o tale ee ad aliud constitutivum per
sonarum realium reale est pr. 3o. nam si a di
vinis personis auferatur ee ad non manent con
stitute in ee relativo set aliquod absolutum pr.
4. namquamvis ee ad sicut et ee entis posit
dici de relatione rationis ceterum ee ad pro
prium relationis realis non potest dici de re
latione rationis a qua et a relatione reali non
potest una et eadem ratio abstrahi g.o ee ad qd.
reperitur in relationibus divinis reale e.

obicies. 1o s. Boetium lib. de trinit. ad medium ubi ait
reliqua predicamenta de deo dici substantialiter istam relationem non dici id
deo tamquam substantiam q explicans s. T. 1. p. q. 28. a. 1. ad 1. denotat re
d 20 q. 1 a. 1 [illegible] ait realis ex suo q non ee aliquid simplr. & d. 26. q. 2.
a. 2 ad 3. ait non ee rem & q. 2 de pot. a. 5. non dicere aliquid reale [illegible]
ex s. Aug. 5. de trin. cap. 5. initio ubi ait patrem dici ad filium &
hanc aliasque relationes non dici in deo per substantiam

R. s. Boetium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
realiter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
s. Thomas relationes [illegible] [illegible] existimavit [illegible] [illegible]
cap. [illegible] [illegible] Gilbertum errasse & errorem suum in [illegible]
remensi revocasse [illegible] aid s. T. relationes [illegible] [illegible] non esse
di ad aliud non tam res dicere substantiam [illegible] [illegible] non esse
explicare entitatem aut substantiam [illegible] [illegible] non in deo in hoc
[illegible] entitatem aut substantiam q tm voluit s. Aug. in de [illegible]
[illegible] in reliquis locis s. T. sol. ostendit entitatem relationis creata

diminutionem ei, neque ei rem distinctam realiter a qua dictum sit ad communi-
cationem debilitatis entitatis

Obijcies 2° videntur in deo relationes reales quae sunt transcendentales non secundum pre-
dicamentales quae nunquam [illegible] Respondetur quod transcendentales neque sunt neque dari
relationes simpliciter neque fundantur in divinis quia [illegible] predicamentales in pro-
blemate imperfectionem involvunt, id est imperfectionem in aliquo adeo ei annexa [illegible]
[illegible] dependentiam [illegible] suppositionem dictam realem [illegible]
dicimus autem non suppositionem constituunt et imperfectionem [illegible]
dicit neque explicat ei reale. Ex hac relatione [illegible] explere formam
generationem dicam [illegible] dicere [illegible] relationem transcendentalem
[illegible] dicere non suppositionem originis [illegible] intellectus [illegible]
originarum [illegible] considerant [illegible] transcendentales [illegible]
et intellectus [illegible] origines et referre patrem [illegible]
[illegible] perfectionis [illegible]
[illegible] Suarez lib. [illegible] cap. 6 et 9

Ex hoc vero nulla in deum imperfectio respondetur non 1a [illegible] in relatione creata
est [illegible] non tamen in increata [illegible] q. 1.
4° q. cap. 14 et 9 [illegible] dispositio a [illegible] 10 [illegible] 12 in 26.
[illegible] 4 [illegible] concedere in relatione divina dependentiam
[illegible] dependentiam [illegible] et [illegible]
[illegible] non expresse [illegible]
[illegible] relationem divinam dependentem [illegible]
[illegible] existere [illegible]
[illegible] Hilar. Crisost. Basil. et alij [illegible] arguunt [illegible] Arrianos qui asserebant
patrem divinum ante filium extitisse [illegible]
[illegible] docet [illegible] 2 [illegible] q. cap. 12 [illegible] 17
[illegible] 9 [illegible] 4 21 et 1 [illegible] col. 1 [illegible] 1 [illegible]
[illegible] 2 et 4 [illegible] 12 [illegible] postea
[illegible] divinis relationibus [illegible] sufficientes
[illegible] constituant [illegible] distinguendum [illegible] 4 [illegible]

Con

Quibus constat ex dicendis in reb. [illegible] c. 2 esse [illegible] relationes divinas reales esse —

Quod et relationes hae reales [illegible] praedicamentales quae in deo reperiuntur [illegible] relationes [illegible] [illegible] in [illegible] praedicamenti [illegible] [illegible] [illegible] praedicamenti [illegible] relatio [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] numero [illegible] d. 4 a. 1 [illegible] —

§ 2 An ultra relationes originis dentur in deo aliae praedicamentales ad creaturas —

Sed dubitatur an praeter relationes quae distinguunt personas in deo aliae praedicamentales ad creaturas. [illegible] [illegible] [illegible] deus [illegible] [illegible] de relationibus [illegible] ad creaturas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] d. 30 q. 1 Caietano [illegible] ibi q. 3 Marsil. q. 32 a. 1 Greg. d. 28 q. 3 a. 1 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] variat [illegible] scolastica [illegible] [illegible] praedicamentalem relationem nihil [illegible] esse [illegible] absolutum sed [illegible] [illegible] aliquorum [illegible] [illegible] in deo [illegible] repugnare [illegible] [illegible] d. 11 met. [illegible] [illegible] [illegible] cap. 24 [illegible] —

[illegible] [illegible] [illegible] producere creaturas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nullam relationem realem praedicamentalem [illegible] [illegible] [illegible] illas [illegible] relationes [illegible] 2 [illegible] Scot. d. 4 met. [illegible] 15 n. 17 Fonsec. l. 2 met. [illegible] q. 6 [illegible] [illegible] Ocham. [illegible] q. 19 a. 4 in [illegible] [illegible] 20 114 cap. 7 Albertin. l. 2 [illegible] Theolog. de relatione [illegible] cap. 2 [illegible] q. 2 [illegible] [illegible] loco [illegible] tradita [illegible] [illegible] [illegible] nam [illegible] praedicamentalis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] transcendentalem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] agnoscit [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] Scot. d. 4 met. [illegible] n. 11 [illegible] in deo repugnat relatio transcendentalis [illegible] praedicamentalis [illegible] —

[illegible]

Confir. 1° nam relo necessario indigeret aliquo t(ermi)no et (ver)a sequeretur propositum, q(uod) ex quo

predicali q(uo)d si in deo concederetur, necessario ad sui existentiam creaturis indigeret.

Confir. 2. nam in deo non potest dari relo predicalis tamquam accidens, cum sit purus actus

ut probat(ur); neque est tamquam aliqua substantia quae indigens sit, ergo in deo talis non dari.

Si ubi ceat in deo talis relo, con(cedo) quod non potest excogitari aliqua major veloritas

dicam talis quod non aliquo intellectum dicunt aliquo modo relatio in obliquo

non sufficit ad relem predicalem in loquendi [illegible] aliis declarantiu

[illegible] posse excogitari quae non est relo predicalis, et in ea etiam asserenti

in recto et alia in obliquo quae est [illegible] [illegible] eius alias esse dici

ut amorem creaturae, dico [illegible] non est aliquid absolutum [illegible] predicale

a deo ac habitudinem dici [illegible]. quod est statutum dicenti ceterum [illegible]

rem et relo a [illegible]

Obijicit 1° S. Anselm qui cap. 24 Monol. ait quod deus sit maior omnibus aliis

[illegible] et alter debilis est illi vr. accidere. Nihil tamen [illegible] quod ex eo nulla

[illegible] variabilitas. Idem ait in nostro [illegible] stringere [illegible] omnes [illegible]

[illegible] relo [illegible] sine eius mut(ation)e. Idem vero concedere de dicante

[illegible] relati quod sent(enti)a qui deo concedit relo predicales dum non debet

Ut si deo concedant relo predicales absolute [illegible] aut ex tempore illi extre

ad [illegible] talis sent(enti)a [illegible] ab erroris nostri [illegible] sibi deo tamen re

dat quod relativa denot(at) ex eo aliquid absolutum in eo existens [illegible] cum [illegible]

in obliquo creatureas. tamen hoc [illegible] non debet dici [illegible]

[illegible] dici hoc sent(enti)a in recte [illegible] in momento non fuerit

traddita [illegible] deinde neque absolutis [illegible] relatis confusse non indecentem

eiusmodi relo non est intra [illegible] in deo quae predicent de deo esse aliquius relo

existentis in creatura utroque dato creator esse creationis [illegible] relo in creat(ur)a

existentis

Et [illegible] S. Anselm ille frenetim dicit decem bis [illegible] maioris et

minoris mutari [illegible] non [illegible] fraternalis neque illas exigi. S. Ansel.

[illegible] fundam. tamen quod in deo dat(ur) relo [illegible] non [illegible] hoc non sentit

[illegible] ad institutum S. Ansel. [illegible] noluerit disputare [illegible] et denot

[illegible] accidentia sint [illegible] ex [illegible] et ideo [illegible] capit quaestio

[illegible] [illegible] accidentium illud [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

in immutabili nam nil per dici unde mutabili possit intelligi

Reijcit 2° definitionem diversus et dissimilis creaturae eo quod creatura est deo dissimilis hoc non propriatatem dissile in eadem [illegible] Deo esse creaturam dr. [illegible] creatura est dissimilis deo per ueram relationem realem [illegible] non per fundamentum rationis neque solum per rationem rationis ut docebit quod deus est dicit dissimilis creaturis per relationem [illegible] realem rationem idem [illegible] posset fieri quod dr. dicitur rationis [illegible] [illegible] [illegible] scientia [illegible] [illegible] nam scientia dei [illegible] secundum eminentiam absolutio [illegible] [illegible] [illegible] per aliquid sibi intrinsecum denotat deum scientem [illegible] sicut ex [illegible] [illegible] deus [illegible] secundum perfectionis eminentis per aliquid sibi intrinsecum [illegible] denotari dissimilis creaturae [illegible] quod illa ut sicut ex [illegible] dicitur in deo realis etc.

[illegible] [illegible] rationis [illegible] non absolute quia [illegible] [illegible] relationem rationis [illegible] [illegible] dissimilem [illegible] dicitur [illegible] creatura dr. deo dissimilis [illegible] [illegible] immensitas dei propinquum [illegible] [illegible] denotat non eodem rationis [illegible] creaturae [illegible] [illegible] est [illegible] una dissimilitudo [illegible] propinquitas [illegible] duobus modis [illegible] posse primo [illegible] per realem [illegible] creaturam independentia [illegible] [illegible] non [illegible] deo [illegible] ad creaturam [illegible] de creatura [illegible] dei 2° [illegible] [illegible] relationem propriam [illegible] additam [illegible] creatura [illegible] limitationem [illegible] ut dicunt [illegible] [illegible] realis [illegible] a deo [illegible] creaturis [illegible] [illegible] [illegible] in deo non [illegible] [illegible] est dissimile [illegible] realem nam diversam quae [illegible] [illegible] limitationem [illegible] deum denotare dissimilem [illegible] [illegible] [illegible] est propria [illegible] immensitatem [illegible] creaturis [illegible] deo [illegible] per [illegible] diversas cognoscere [illegible] creaturas absque alio [illegible] ad illas ita eadem [illegible] dissimilem [illegible] [illegible] per [illegible] intrinsecam [illegible] propriam [illegible] propinquum per [illegible] immensitatem absque [illegible] ad creaturas Unde [illegible] creaturas [illegible] dissimiles [illegible] [illegible] intrinsecam nam [illegible] limitatis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non possunt [illegible] [illegible] [illegible] distingui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conformem.

§ 5. neque una persona habet non [illegible]dica
men talem ad alteram

Quinta [illegible] relationes i e 2 non refer. ut simil. l. aequalit. rele.
reali fundatas similitudinis l. identitatis & unitatis l. impersonalitatis in pri
mis non referat ut simil. l. inaequalis in eam per relationem realem tras. e. spere
[illegible] 1 p. q. 2 a. [illegible] q. 42 a. [illegible] 4 [illegible] idem docent [illegible]
expositores [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Vasq. d. 166 [illegible]
4 [illegible] [illegible] 2 [illegible] q. 2 a. 6 [illegible] 4. 2
Corol. 7 theolog. de rele. a. 2 qui referunt [illegible] [illegible] Ricard.
[illegible] Capreol. & alios. 1 d. 31 Contra [illegible] ibi qui censuit dari relationes
esse reales [illegible] [illegible] Caiet. Vasq. [illegible] nam rele. reales similitud.
l. identitatis. [illegible] [illegible] [illegible] extrema [illegible] mediis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] non dat eiusmodi [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] int personas [illegible] sufficiens [illegible] non [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible]
realis [illegible] [illegible] [illegible] nam in relationibus primi [illegible] [illegible] [illegible]
aequalitas identitas [illegible] debet referre primarius ut simil. l. aequali [illegible]
ut [illegible] [illegible] [illegible] esse debebat referri ut simil. aequalis l. eadem
[illegible] de non [illegible] identitatem [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pers.
[illegible] non dant rele. reales [illegible] aequalitatis & identitatis int. pers. [illegible]
Confir. nam alias in deo concederent plures relationes [illegible] [illegible]
[illegible] pers. int se siles l. aequalis [illegible] multitudo [illegible] [illegible]
nam impersonalem involvit [illegible] [illegible] nam individuam denotat esse un
personam & limitatam

[illegible] [illegible] [illegible] intellec. filius esse aequalis [illegible] aequalitas
[illegible] reale in filio non sola relatio filiat. [illegible] rel. realis aequalitatis [illegible]
Confir. nam ut fundet rel. realis in [illegible] [illegible] realis [illegible] fundandi
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] deo dant [illegible] pers. aequales [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] fundandi aequalitatem & [illegible] non [illegible] [illegible] resultabit
rel. aequalitatis realis Maior [illegible] nam [illegible] [illegible] [illegible] eadem
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nam unica [illegible] [illegible] rele. [illegible]

nihil &

nitti applicationis. Et ad 2m. seclusa ope intellectus filius procedere cum eadem natura patris et ex hoc deberet aequalem n aequalitate quippe rela. patris de propria

identitatem, nam vocatur dat. jam. relativum facilis aut dictum intellectus. Sed rel. dixitque dicendo deberet recentem o. sententiam illius dimiem et. Ad Conf. Et

neque mor. in relatis patris, impetum ressentiri e. quos relativum relati quae si stringit in relatis fundatis inest: et incolumis vel plenius habet ab eadem ad loco si relatio intret

specialis similitudo quod nobis n. rest. nisi ut huius unitatem ad adeo nisi retrahat, propria quæ sicut per vestri con si ut dicit incutrod ho. Deinde quod paternitas relatio

n referant adue incessem rel. spalis et similes in quo patet. i. filiatio locant

Deinde in titulis e nonis duos enim ut per paternit con. fontis patrem de

dire via filia, prop est eius patrem tantum et si rela dissimilitudine. dicet in sic ipse n habuisset datafilio neq n. tibus het dissimilitudinem que est in sic.

ortam. i. ex paternitate et in illa se notitiam

Dr. ex fund. tit. nam illa rela dissimilitudinis resultaret ex patern. nit. et quod ex paternit. dicit. et in illa fundata et fundari animo relatio. in alia dixi in ead. de rele. et 7 met. repugnare et in deo. dat. spalis repugnat nam talis rela resultans eet propria i realis fere cuius totum esse foret ad aliud ec foret quaeque accidens metaph. et haberet modum imperfecti quem hent relates creata insistit fundatis.

Si autem dicas paternitatem Cum igitur filium ergo ibi et propria illius in infinitatem et illa nullatenus n sol referre patrem ut talem ad filium ut ad tuum genitum. vero est ut dissilem in rela. et ut ab illo dictum. hic propria icata relati sunt et propriis de divinis relatis predicant. et in re atris dicit dassentis quae propriae relatum recipient. et hoc est mihi n pro bat. Esse valde probabili. Nam 1 e 2 tr. cum quod paternitas seipsa referret ut dissil. itaque paternitas intelligeret ut ratio constituens terminum dissimilitudo n. ut rs. et resultans et nullo modo terminans ad Originem eadem adeo pure ut accidens. Deinde quod filio n conveniret unde aliquid propria est patrem n convenientem inveniret decretum Florentini.

Ad secundam oppositionem propria de divina rele asserim n suit dit ... similis. Aequalis etiam quatenus hic non hisant diversitatem substantialem roe dicit intre l. fund mead relatum roit: hoc autem fuerint relatis. dicimus propria ipsas absque aliqui ex additis et ex ad diu. dicet est dissilem creatoris sicut

1 loc. relatis. Mel q 42 a 1. d 2 ff. n 9 Vasq. rasp. 4 de Can. Albertin. & deinde

relle & additamentum talis personis neque tres et fundam et reles non habeant das actu illa non convenient interentienis quod ad realis rele. nos etiam dicit a rele. quid non tantum de deo dicitur.

Cap. 3. De predicatis transcendentibus quae conveniunt relationibus divinis

Lamb. a 18 dubitamus de predicatis neque magis communiter conveniunt transcendentibus res. ens quod bonum et unum. de his ergo dubitamus an ita conveniant relationibus divinis pro ut ita. ut illa multiplicantis eaque quae predicantur in deo multiplicent. quod autem praemittendum non est duo enim ex praedicatis conveniant relationibus quod est quod includunt statim non relationes est [illegible] et aliquid [illegible]

do et realis entitas. sed modi convenienter cum divinis inhibitum praesuppo nunt bonitatem unitatem &c. et dubitatur hoc dubitari an sint id est ne [illegible] [illegible] secundum entitatem veritatem et aliorum de entitate. neque statim tamen conveniunt realis divinis paternitatis filiationis ultra realitatem neque divinae dicam in suo respectu relationis peculiarem rationem entitatis veri tatis & quae relationibus multiplicentis in deo multiplicet. idemque potest de reliquis [illegible] personis immaturum. quae autem praedicantur convenire [illegible] modi relationibus essentiam quoque praedicantur personalibus quae in deo multiplicant. et in relat. & alius dicet tenuissima dicit non differant.

Primo quod ratio dicam esse aliquid reale ens reale. l. rem, contra hoc praedicant quod [illegible] praedicunt hoc [illegible] de [illegible] d. Ricard. de s. Victore 4 de trinit. c. 15. ubi tres personas vocat tres aliquas. Et illud [illegible] 14 n 16 aliud [illegible] dubitat [illegible] nominales aliud quod sit res expresse tradunt [illegible] [illegible] cap. 7 & 8. [illegible] remanse suo [illegible] 3. [illegible] referunt & sequentes q. 120 cap. 2 & 122 cap. 7. Scotus & [illegible] T. 1 q. 30 a 1 & 3 & 9. 39. a. 3 ad 3 & 1 d 25 a 4 qui praedicant divina personalitas l. relationes esse dici tres res. Denique [illegible] rationem ens reale & quod di uina relationes. docuit dici tria entia realia relativa docent communiter [illegible] Sent.

i sentenc. ait id negat q fuerit enti dici aben. qq. ualeat e. in deo u. in
numat. ens reale ut erat sentir. pro eodem ge. res. quod posset in deo in rerum
realia relatio. sa. ita. dicit. 1 d. 25. q. 2 n. 5. Caiet. 1 p. q. 30 a. 3 in omnibus
b. q. 9 a. 3. in. . aug. ius. Silv. d. 2 Val. d. 2 q. 7. p. 1 fine. [illegible]
de ce. aside et S. Anselm ait nullum xpianum confiteri veri. esse unum
in pluribus Vasq. 1 p. q. 29 a. 3 fine Vasq. d. 122 cap. 7 n. 21 Egid. Luit.
12. 7. 1 lib. 5 q. 4 a. 5. 6 et. 1 p. Trinit. cap. 6 n. 7 dicit. re non est non
ens seu aliq. nil [illegible] e. q. hoc in relig. ad eximendum a. p. [illegible] in deo
[illegible] esse rebus. quas plures sit. hant [illegible] in religioni q. dicit in
deo plures res entita et aliquas reles. confir. nam reles est fin. tota
[illegible] necessarium est [illegible] subsistere q. aliq. ens reale.

Secundo q. attinet ad veritatem transcendentalem certum quoq. est
in reale dari peculiarem veritatem transcendentalem [illegible] adeo in
deo tres esse verit. transcendentales relationes. ita Vasq. d. 122 n. 21
[illegible] Vasq. ad. et Egid. lib. 5 q. 4 a. 5. n. 6. q. Ricard. 1. d. 24.
a. 1 q. 3 ad 1. ubi tam veritatem q. unitatem negavit in deo multi-
plicari [illegible] immerito. nam et in deo dici [illegible] verum deitatem [illegible]
[illegible] patrem verum filium verum patrem et. [illegible]
q. [illegible] nisi cognoscamus [illegible] deum et simul in filio eius
hic est verus deus et. [illegible] non [illegible] in deo [illegible]
in dicenda [illegible] et [illegible] quas esse proprietates [illegible] et unica
[illegible] in deo. [illegible] veritas transcendentalis quas dicit veritas in
essendo multiplex est in deo [illegible] multiplicitatem [illegible]
[illegible] quas in deo reperiunt. nam veritas transcendentalis nil aliud
[illegible] entitas rei ut motiva intellectum [illegible] de illa [illegible]
[illegible] [illegible] ut d. 4 [illegible] [illegible] et de eo [illegible] q. sit
esse dei [illegible] de patre [illegible] q. sit paternitas de filio q. sit filiatio.
[illegible] et esse ut motiva illum [illegible] veram [illegible] et hoc veritatem
[illegible] paternitas filiatio et. [illegible] diversa entitas est [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
verit. transcendentales relationes q. [illegible] dari in deo [illegible]

veritatis ii quia veritas increata tantum est quae in deo unica tantum veritas
reperitur. Et distinguendo: Veritas idem scilicet data in deo ratione essentiae ratione ve
ritatis. Et sic concedo ratione rationum. Et sic nego relationes. Et veritas habet
non tantum ... secundum extremam hoc non claudat cum ista in ... ideo
ideo illae imperfectae non sunt non tantum imperfectas per contentum proprium
explicitum vero.

Idem fortius probatur idem fundamentum conceditur idem Vasquez. Et ..
cap. 7 Aegid. n. 5. de unit. transcendali quaelibet enim res divina, ultra
unitatem essentiae habet propriam unitatem transcendentalem quae finalem ...
numericam ut ... admittit Concil. remense sub Eugen. ut refert
Vasq. ... agens. n. de personis sicut in quibus singularitas. sicut unitas
dicant. dicimus enim. omnes concedant esse unus deus. sed dicunt non est tres
... unitates quibus numerus ternarium ...
... fatet ... Bernard. lib. 5. de consid. ... medium ...
lib. ... cap. 11 et lib. 3. cap. 4. 5. et ... initio ...
lib. de dogmatibus fide. ... Ansel. de incarn. ... Greg. ...
... conf. ... ad ... uno et ricardo ... in corp. ... proposit. ea
Concil. ... in conf. fid. ait de trinit. ... recedit ...
capit ... in rebus ... personis. numerus ... etc.

Probatur: nam illud est unum transcendentale ... est indivisum in se
divisum a quolibet alio ... explicari ...
... indivisum ... habet, implicare ... indivi
sioni in ... patris ... alia ... habet pro
priam ... unitatem ... entitas ... propria
... habet ... singularitatem
et ... ratione ... dicere hanc unitatem
... et ratione ... unitatem singularem et numericam
et idem ... de filio et spiritu ... Athanas. in symbolo
unus pater non tres patres. unus ... etc. Denique sunt tres huius
modi unitates ... ternarius ...

mediu

nalitum s. rationem. neque autem dicitur nisi ex pluribus unitatibus coalescit. Dicimus vero tres personas divinas facere numerum, et ex eo habere tres unitates, tres rationes quae spectant tres singulares seu tres singularitates. Est non in divinis trinitas individua ut ait S. Aug. 7 de Trinit. cap. [illegible] quod individuum dicit naturam et demonstrat dari tres personas sine multiplicatione naturae distinctas.

[D]isp. 4. An relationes habeant peculiares existentias an sint tot quot relationes.

§ 1. Quid sit certum inter doctores et in quo dissentiant

Cum omne ens reale definiat modo ad existentiam ut dixi disp. [illegible] metaph. Dubitatur imprimis, utrum existentiam divinae relationes existunt an per unicam existentiam absolutam naturae divinae an vero per plures relativas. Est autem certum inter omnes doctores esse s. existentiam dei aut personarum divinarum simpliciter et absolute loquendo unicam esse illam, qua natura divina existit. Probatur quia haeretici [illegible] quidam contra de esse seu existentia dei unicam tamen representant, ita quod plures deum existentias [illegible] illud non dicitur quia est quod Moysi indicatum fuit Exodi 3 et n. 14. Qui est, id est, qui ex se et a se et necessario existit, hoc in non confitentur esse aliquid absolutum quae tenent dicunt esse in divinis proprium, ita S. Hilar. 1 de Trinit. et S. Athanas. epist. de Synodo. S. Chrysost. hom. 14 in Ioan. et plures alii. Praeterea S. Hier. epist. 57 ad Damas. negat trinitatem divinam ut et tres hypostases seu substantias [illegible]. S. Aug. 7 de Trinit. cap. 4 fine ait aliud est deo esse aliud patrem esse quod non est, idem dicit de filio autem ad filium ubi patet esse divinitatis esse quod absolutum unicum a deo unicum tenuit S. Anselm. in Monolog. cap. 43. eodem modo loquitur Scotus 1. d. 2 [illegible] q. 1 et ad. [illegible] q. 2 ad [illegible] ad 11 et 29. a. 4 ad. 5. et a. 5. ad 19 et quodlibet 12 art. et clariss. [illegible] q. 17 a. 2 ad 7 in personis divinis non est aliud esse personae [illegible] esse

Nisi deo

& ideo nec semper [illegible] sunt nisi [illegible] idem docet [illegible]
& 4 q 29 a 2 & q 30 a 2

[illegible] 2 exrat: nam in roi accedit ee l exist aliquando [illegible] modus
nec l. cas et [illegible]: id in deo dat[ur] [illegible] non l. [illegible] q unicum ei
talis nec [illegible] e [illegible] [illegible]: [illegible] pr. nam ex [illegible] 2 1 lib. 2 de
moribus Manichaeor. & [illegible] lib. 5. de trinit. cap 2 [illegible] denotat [illegible]
sepe ait ee i existim ee proprium actum [illegible] ita [illegible] q 3 q a 2 ad 3.
lib. 2 [illegible] cap. 5. 3. & 1° [illegible] 2 5. [illegible] & de pot q. 5. a 4 ad 3.

[illegible] infra [illegible]
[illegible] eadem [illegible] exist [illegible]
[illegible] quo homo actu existit & [illegible]
[illegible] aut [illegible]
[illegible]

[illegible] existit [illegible]
[illegible]
[illegible] existit [illegible]
[illegible]
absolutam [illegible] existentiam [illegible] loci [illegible] relatis
[illegible] existentia [illegible] relatis
& ideo [illegible] de spa [illegible]
[illegible] doctis recentioribus [illegible] erroneum & mihi
[illegible] idem [illegible]
[illegible] existit
[illegible]
[illegible]
[illegible] existit [illegible]
[illegible]
[illegible] existit [illegible]
[illegible] ad existendum [illegible]
in [illegible]
[illegible] existit [illegible]

[illegible]

essentia quod natura divina habet propriam existentiam, neque absolute est nisi absoluta ut unica est natura, itaque unica erit subsistentia et absoluta —

Suspicit quod dubitatio an sit propria existentia concedendo sint aliquae plures relationes quibus rationes divinae ut personae actuent.

Prima sententia satis communis et probabilis opinatur relationes divinas actuari per existentiam absolutam dei tantum, et nullam aliam in deo concedendam esse. ita Capreolus in 1 q 1 a 3 ad 2 contra 2am.
Caietanus 1 p q 28 a 2 § commentarii Vasquez d 126 cap. 2.
Vanes 1 p q 40 a 4 dub 2 circa 3. ubi Nazarius q 28 a 2 inexposuit ex. filo
a 2 concl. q de relat. n 3. Becanus cap 7 de trinit. q 8 circa 3. et Cabrera
3 p q 2 a 2 d 3 § 3. et 2 q 17 a 2 d 2 —

Secunda sententia asserit subsistentibus relationibus habere propriam existentiam
et distinctam ab existentia naturae, adeo in deo dari plures existentias relativas
actuantes relationes ita Scotus 1 d 11 q 2 et ad rationes Medina 3 p
q 17 a 2 dub 3. Zumel 1 p q 28 a 2 q 4 circa 2 et 3 p q 2 d 2 circa 2 et lib 3 de trin. cap 5 n 4 qui proxime referunt Alensem et
Ricard. cum eis sequuntur plures docti recentiores —

2. In deo dantur plures existentiae relationum

Sit ergo prima conclusio et relationes divinae habent peculiares existentias relativas
a quibus in sua ratione actuantur. et est quod fuerint relationes divinae. ita d.
2 sent. explic. personalitas relativa patris v.g. est tota ratio distincta
per intellectum opposita ab essentia ita habet existentiam quae in ratione paternitatis
actuet et qua distinguatur ab existentia naturae per intellectum opposita —
Probatur 1o ex auctoritate Ricardi de Sancto Victore lib. 4 de trinit. cap 12 praesertim cap 16 ubi ait existentiam designare quid
habere, et Aug. 5 de trinit. cap 6 et lib. 7 cap 4 S. Anselm. lib. de
process. Sp. S. Mag. 1 d. 28 et Greg. Val. 1 p q 28 a 2 qui

76

quidicunt indicunt aliud esse paternitatem aliud deum esse sed vere sum cap. 2 ... ostendit Riccard. non accipere existentiam pro actualitate de qua disputamus nam in hac acceptione ... q. 3 de trinit. cap. 1 unicam tamen esse in deo con ... esse unicum lib. 4 cap. 19 ubi existentiam distinguit sumitque existentiam pro entitate substantiali ... pro ipsa substantia ut patet ex lib. 4 cap. 28 ... in quo eo sensu usurpat non existit ... Ioan. Theolog. in Florentino ... 19 post medium ... S. T. ... q. 17 ... Alensis ... membro 2 ... ad fine dicunt accipi existentiam a Riccardo pro substantia ... ut ex aliis patet ... Denique ... Ansel. ... dum asserunt aliud esse paternitatem aliud deum esse ... adstruere ... nam ... res divinas ... existentias ... pro opposita ... solidum fundamentum ex auctoritate ... doctor.

... 2 ex nostris ... prima sit nam existentia ... modo non ... quaelibet entitas realis ... actu in rerum natura sed ... divina ... existentia ... divina relatio ... personalitas ... existentiam Minor ... nam tales relationes ... ad actum existendi ... actu producendi & intelligendi ... actionem ... divina ... illius existentia ... ipsis ... actualitatem ... actu producti ... relati ... causas ... eodem ... bem ... beatitudinem existentiam relativam ... actu producens ... in ... producentis ... constituatur ... existentiam absolutam

Confirmatur ... nam ... ad existentias ... ordinant ad constituendas res actu in rerum natura ... q. 45 a. 4 ... actio ... divina producit ... existentiam ... non ad existentiam absolutam ... ad existentias relativas ... Minor ... nam existentia absoluta ... producit ... actionem pro ... Confirmatur 2 nam ideo ... existentia ... existentiam ... creativam & ... illius existentia creat... ... q. 66 a. 1 ... adeo perpetuitatem ... constituit

ostituit existentiam per quam constituit fructu cohaerere quia in rat. actionis habent tam dispositio talis permissio. Sed dicitur personalitates diuina et non natura habet eius existentiam ratione actionum diuinarum quae dicunt secundum relationem existentiam relationem —

Dices sufficient hoste relationes diuinas habere actuam naturam existentiam absolutam ex quo non est proprie relativa tantum ut nam ut tres naturae et naturae absoluta non est ipsa ut ipsa existentia natura actualiter cum ista

deceat se habere ut producat actu quo sit cond. et non nisi per relationem producit. Et natura actualiter actu constituit existens in extrinsecum existentiam tamen tale existentia producatur sic et relationem

Et sic requirit existentiam ad hoc ut producat ut dixi in met. dist. ... et Vasquez sententia ... d. ... q. ... Egid. Quodl. 12 et 1 lib. 1 ... 6 art. 4 dub. ... 19 — —

... comp. nam ... dixi ... existentia ... p. ... requiritur ... ut tres trahi complementum ... rationem ... existentiam producit ... actiones ... carebant existentia ... ad actu existendum actiuitatem ... imperfectionis ... ratione diuina ... productionem et processionem ... perfectionem ... ultra illum ... existentiam absolutam ... rationem ... natura diuina ... nullus dicet productionem ... talem trahi ad ... diuinam et absolute trahi ad existentiam — —

Nec contra hanc doctrinam urget exemplum de existentia causae non quia existentia ... causa non influat ... actio sol. ... ordinem ad ... constituit actionem existentia

ex se est capit ... illius entitati ut actu existentem et ad
hanc existentiam peculiarem ordinat quod aliud eam illam non sustentat
nisi et e sic in subs... valde determinata qua exp... non sustentatur
virtus influens ad actionem ... ad complementum: at vero ex
tri sedes ut trium realis ... idem de existentia peculiari ...
nundme

Secundo ad eundem ... existentiam peculiari ... modus existentiae ...
contineret nil ... realis sit ... complet ... existentiam sibi
propriam ... ad eam desinat ... deus realiter ... non subsistentia
... superior et inferior identificarum debent facere peculiares existentias
realiter distinctas ... nam si ... habet ... essentias ...
integras entis ... itaque habeant ...
... in ratione entis ... contineri ... complement. ...
... modi realiter distincti ... entis ... debent ... habent et
multiplicant realiter multiplicant enti ... realiter et modaliter
ut de ... physic. ... de ... modi ... itaque
modi ... non distincti realiter ... entis realiter ... debent
multiplicanti ... entis realiter ... multiplicabunt.
... ad ... ex fine ... rationem identificatam in
... habere existentiam ... distinctam ab existentia ...
habet existentiam ... distinctam ab existentia ... eadem ...
neque modus peculiaris neque ... diversum ens actuale, quod non ...
... modi ... et actuare personas. Deinde ... personalitates ...
actio et ... modi qui rem existentem modificant ...
modalem et imperfectam existentiam ... ab existentia ... distinctam
... personalitatis ... in sent. ...
existentia ... creatam et ...
... ad ... quod et ...
adeo ... existentiam ... in deo debent concedi — —
Ex quibus ... existentiam ... in deo existit relationes
concedendo ... nil ... probabile

tiam relationem absolutam essentiam et in deo dant tres reales rea
les dicunt ita tres existentias quibus attribuunt distinctas —

§ 3. Solvuntur Argumenta

Obijcies 1º aliud [illegible] inauditum e[st] plures unicam e[ss]e divinam
existentiam [illegible] Caj. [illegible] probationem quod divinis per
sonalitatibus & relationibus non hanc propriam existentiam [illegible] nam si in exis
tentiae concederent absolute concedunt in deo tres res et absque
addito ita absque addito haec esse concedenda forent imo & tres
esse rerum relationum quas per illas existunt [illegible] incau
ditum iure [illegible] concedere tenentur [illegible] non vacat [illegible]
nam si relativas existentias concederent existentia absoluta [illegible]
sed simpliciter [illegible] relationum & unum [illegible]
[illegible] & de antiquos pluralitatis existentiae non me
minisse sed unicae absolutae [illegible] persona divina [illegible]
respexit & dicit personam e[ss]e [illegible] divina ita existentia [illegible]
e illaque attribuit [illegible] divinam & ideo illius [illegible] mentio
reperit [illegible] propterea existentiae relationum non [illegible] existentias
appellant, sed existentiam relationum [illegible] relativas [illegible] existere non sint [illegible]
audientes inducant in errorem & credant in deo [illegible] plures existentias
absolutas & eodem [illegible] debent in deo tres esse concedi [illegible]
cum addito quod hoc non esse [illegible] esse [illegible] illas [illegible]
[illegible] concedi plures quidditates relationum [illegible]
quod unica [illegible] Caiet [illegible]
personam existit [illegible] complexiue [illegible] absolute [illegible]
sit existentia & eodem [illegible] [illegible]
[illegible] complet [illegible] existentia subsistentiae [illegible]
[illegible] collationem [illegible] et [illegible] non conformis [illegible]
[illegible] 2. si in deo darent triplex existentia relativa sequerentur [illegible]
ora absurda [illegible] triplex [illegible] quadruplex [illegible] darent [illegible]
in deo darent quatuor res [illegible] imo [illegible] attributo [illegible]
existentia

existentia conveniret rone durationis ex existentia eius. sim. si dicunt tres existentias ita et tres durationes nam duratio non dicit aliud ab existentia. Ut bene sentit ferrariensis si darent in deo tres durationes darentur tres aeternitates nulla tamen alia duratio deo potest competere praeter aeternitatem ut docuit divus thomas in symbolo non tres aeterni etc. Quarto eodem pacto darentur tres immensitates contra eundem symbolum. nam vocabulis creaturis dicimus vocabulum peculiariter ad eadem ut subsistit. ita vocabulis divinis vocabulum immensa Quinto darentur tres immutabilitates et tres immutabilitates tres incre ales perinde tres aeterni etc. —

Ad illum in inveniens ex hinc sententia infertur ergo non daret quadruplex existentia relativa cum dicat intellectu si non dat quadruplex vero sententia veritatem nimirum dicitur. nec dicat intellectus nam relatio non differt a paternitate et filiatione nisi per rationem intellectus per quam ei relatio existentia distinguatur ab existentia paternitatis et filiationis attributum et ens non dicit duas existentias. sicut neque plures tralit. quae distinctio ad rationem et attributa veniunt absolutam existentiam addicant quia existentia attributa eadem sine absolutam non addicit immensitatem etc. —

Ad 2. nec inveniens quod illi tres existentias inconvenienter dicunt tres durationes quod si roges cuius nam ponunt simpliciter duratio. Ad non est aeternitas absoluta eius divinis competentes cum non immutabilitatem ne gabit divus thomas. Ca. sicut durationes quas ponunt relationum divinarum quae ex principio et fine carent aeternitatis correspondenti relatione. relationum autem aeternitatis absolute in hoc quod aeternitas filiationis et spirationis passive sit producta in nullo aeternitas neque sit invenire ab esse et a nullo alio producta. Summus [illegible] inve niens et exemplum in Angelis dicitur ipse duratio. Etiam duratio v. successive illius et [illegible] nostrum potius differt in duratione angelicis — —

Ad quartum ubi non est immediatum ... diversitatem ... nec ... in trinitate diversitatem ...

Et ideo

et ideo non est ubi deitatis dicitur peculiari ubi immensus, sicut in persona non nomen increatis communis sententia fatet. mihi non habere ubi peculiaria: & in mea sent. et modi reales distincti ubi peculiaria sortiant quia habent peculiarem rationem & propter alia locum aliqua non in illo possint. modi realis identificati immensus realiter distincti si quam non modificent. nam relatio substantia in ubi non indiget ubi alio peculiari & immensitas quia divina in substantialis sit & nullo modo accidentalis, erat per relationes relativas & ideo illas reddit immensas non indiget alia ubi divina.

Ad 3. immutabilitas & independentia ad actum beatificum repugnantia cum illa rationem praesertim in natura quia natura divina est eminenter in se ... perfectiones ... dicitur ... ut est ... ... immutabilis & increatus ... non ideo quia non ... cum dici inceptiones ... & creationis personaliter divinae non solum quia ... sed ... ex peculiari ... talis entis divini repugnat quia ... praesertim ... dicim in deo ... increatu est immutabilis ... cognoscunt ... tribuere ad creationem ... ex natura divina

... existentiam ... ubi eterna, natura divina est summe infinite perfecta sicut in se ... existere quia habent ... in deo est relationes divinas ... esse dei ... infinite sint possit habere ... divinam personam ... quia est existit existentem & actualem. ... 1° nam subsistentia est ... modus existit ... ... subsistit non actualiter ... 1° nam modi existendi non existunt secundo ... ... non sunt peculiares ... modi existit non existunt peculiariter existit modo ... 2 nam personae divinae in se existunt non ... ad aliquid ... ad se ... cum non existunt in alio nec ...

tia

dicunt existentiam praedicant etc. ut D. Thom. 3. p. q. unica a. 1.

Ad secundum si existentia aeternitas et divinas sit simpliciter infinita quam tamen infinitudo est integre absoluta et non pure relativa negavit per illam tantum defectus enim
personalitas ad hoc maiorum est existentia relativa q. 3. ...
inter enim absolutam et infinitam in ... tam ... deus tantum
in esse absoluto quam in relativis ... in absoluto ... l. ... quis
non ... tendat a nobis ... modo ... existentis ... entitatem
perfectam bene subsistentem et carentem imperfectione modorum ... esse pro
prie modi ... quo ... hent peculiarem existentiam et entitatem actua
lem modalem nam actualitas est praedicatum annexum ... entitati
... requirit et ... existit ... ideo in ... actualitas non est absoluta
... entitatis ... perfectionales ... entitates distinctis
decipere ... figuratum ... non ... vides ...
entitatem ... Unde ... ex maximis
... facilius ...
... aut ... personas divinas ... negat ... relationes
esse ... ac relativitatem

... Anima divina nat. personalitatem ...
... ... simpliciter ...
... aliquot certa ...

Non superest aliud praedicatum transcendentale ... aut bonitas
non bonitas moralis quae consistit in rectitudine voluntatis ... ex parte
voluntatis et ... divinis et non pertinet ad relationes ... nullis
... et ... agimus ... transcendentali ...
... diximus frequentius ... perfecti ...
perfectis ... omnes ... divinis ... personis ...
... esse ... perfectiones ... in ... tamen ...

... saltem

... sacerd. identice efficiant ex co realit. sin nā divina identificent. uer in eo reces. refferentur ab ea sin sophistam &c. Illam ac perceptam relationum dubitatione inter theol. an extremitis solia relevis t. ree sui iui dicunt relev. diviniq aliquam personam. an finitam t. infinitam: an personam simblr. simpliciem t. sing. Unde realit. consine in deo plures persone solum relativis —— ——

Prima sent. censet in divinis relationibus non dari peculiarem personam adeo ut tres personas divinas per nam relationis neq. diversas personas neq. imber. Sic Vas. secund. 1 p. 2 to. 94 p. ... & ad Sup. similiter & ingredientibus q. 5. a 1 & 2 quem sequntur Sua ... hennen. & alij ... Eged. infra. Dur. 1 d. 19 q. 2. 94 n 9 & in 3 d 1 q 3. n 12. Caiet. 1 p. q 28 a 2 ad fin. & 3 p. q 3 a 1 ad med. Et hic autor personam illis concedat vocem personalitatis Belarmin. t. 1 lib. 2 de Xpo. cap. 16 fine Vanes 1 p. q 5 a 1 deus unico c. 1 Phil. 1 p. q 28 a 2 ... 42 a 8 lib 2 Scote. t. 1 lib. 4 met. cap 2 q 7 & 7 Becanq. de trinit. cap 2 q 8 n 3. Nazar. 1 p q 28 a 2 controv. 2 c. 4 idem vr. intendere ... qui relationes concedunt personam ... eam solam nā neq illis prouenit ... ita Capreol. 1 d 7 q 1 ad 3 Petroli. Conariensis 1 6. q 28 a 2 d 7 p 2 c. ... Ferrara 2o ... cap 9 ... Gabriel & alij apud citatos —— ——

Secunda sent. videq ... tres divinas relationes ... personam esse ... s. sophistam nam peculiarem personam afferre ita censent Scotus ... Gabriel Greg. ... Maior. Durando Cartes. ... & plures apud eos referunt ... Val. 1 p. d 292 p. 1 ... mihi ... Vas. d 122 cap 2 ... d 10 met ... & lib. de trinit. cap. 9 & 10 & ... p. 1 ... 11 ... ... 2 a 2 ... Flouerin t. 2 corol. 5 ... Caber. 3 p. 1 q 2 a 2 d 4 & an ... Desanimus d 9 ... Egid. Lusitan. t. 2 p. 1 lib. 5 q. 14 a 7 & 3 n 70 ...

[illegible] an ipse perf.to mutabiliter in deest multi pu[illegible] [illegible] negat — 20
Val. q. [illegible] relliqui omnes [illegible] q v. rursum [illegible] an res
relationes sint perf. simplr. [illegible] affirmant Greg. [illegible] Gab.
[illegible] Val. [illegible] & Vaz. [illegible] 10 [illegible] mimo [illegible]
perf. simplr. simpliciter affirment Leonel. [illegible] [illegible] 1 met. circa
[illegible] 28. [illegible] 2 n 10 & 11 [illegible] 30 [illegible] n 9 [illegible] 3 de trinit. cap. 10 Grid. Lusi
tan. [illegible] n 31 [illegible] 13 n 12 [illegible] 3 n 45 [illegible] omnes [illegible] sentit. [illegible] id
affirmabant —

Pro antec. meum in hac re sensum aperiam [illegible] i. q [illegible]
[illegible] perf. [illegible] dupplic [illegible] 5 met. cap. 16 [illegible] 21 [illegible]
[illegible] alias acceptiones perfecti affert & [illegible] [illegible] Pro primo [illegible]
[illegible] accipit perfectum seu completum pro eo cui nil [illegible] deest ex requi
sitis ad suam [illegible] & integritatem hoc autem aliud e perfectum sim
plr. cui nil deest n. sol. [illegible] neq integrale aut proprium neq pre
dicatum [illegible] neq [illegible] debitum [illegible] n. sol.
[illegible] praedicatis [illegible] integralibq imo [illegible]
[illegible] & perfect. [illegible] v. [illegible] perfectum sm q. cui [illegible] integra [illegible]
n [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] & unde [illegible] 3 [illegible] 16. 25.
a 5 [illegible] —

Secundo accipr. perfectum pro eo q e bonum alteri & confert ad alterum
perficiendum [illegible] alterius perf. [illegible] alteri conveniens [illegible]
[illegible] hoc autem perfectum [illegible] alteri conveniens aut
[illegible] [illegible] aliter integrat aut perficit [illegible]
calor [illegible] [illegible] [illegible] integrat [illegible] alteri e
utilis aut [illegible] aut [illegible] [illegible] seu alio m. extrd
[illegible] 1 [illegible] bonum e q [illegible] appetunt res n. est [illegible]
[illegible] 4 met. [illegible] 221 [illegible] perfecta sint ipse integre & [illegible]
amabiles & appetibiles [illegible] [illegible] alteri sint convenientes [illegible]
appetibiles in ordine ad alter. [illegible] convenientes [illegible] bonitas

[illegible]

sicut perf.° sumi solet et sprehat assertibilit.° quę respo oibq tradit 2°

secundo pro mitendum.° primum rom perfecti saltem sotq ē cuenibilem

cum ente reali iterum q unumq perfectum sit ens reale acpt & eo q unumq

ens reale eo ipso q reale sit perfectum sit & integrum saltem sm q: nullu

.n. assignatur. q n̄ hat integritatem saltem inuis predicatis essentialibq sine

quibq n̄ posset existere: Unde solet aqua et metallus auribq & ibq aures &

secundo in 2° et accept.° ē cuenibile comunite q cuis.n. dicit ps. ē cueniens

roni si v° sit totum ē cueniens albeni .l. tamq° ca .l. tong° obuum .l. tamq nous

&c.ª ? dernitq assertibile sm unamq rom perfecti inquocuis ente reale

nn̄ q cuis.n. roē persons q hat ē assertibile dequo late d. citatum metaph.—

2. relbes. ante opus intellec. sunt. perfectum. simplr. in 1° accept.° & unicum. Trinitum —

Prima cc.° n̄ sol. tota trinitas exmilous respositur aut relatibq ratiol sed et quę libet relat divina realit & ante opus intellig ē simplr. per fecta in 1° accept.° & in eadem.° assertibilis nullus doctor. Hanc cc.° negat & pr. nams: germosit detota trinit.° ut et dict.° & tribq relatiuis subsistentijs ratit id manifestum.° illi namq neq perf.° esse neq relatiuum nec 3ª aliud deest ad suam perfectum .l. integri tem .l. cumulum requisitum inquo sensu dixit sl Greg. Nas. oroc indictum euangelij Math. 19 cum cumulasset leg & post medium trinitem Margaritam.° ē tendit siletilem atq aegice fulgentem quę unaq Margarita pr. ultiata & labe facta fuerit tota forme pro extincte fuerit. ineodem sensu sepecanti acclasilium in trinit.° perf.° dogmate &c.ª —

Lo 2° de singulis personis .l. relatibq diuinis eadem perf.° simplr. posit predicari colir. ex ss quoties alicui persq diuinq attribuit aliqua dignitas .l. excella quę presentim soler verbo adsericq ad Heb. 1 dr. imago bonitatis seu personis diuinę — —

Pri.°

Pr. 1° ex Conciliis et PP. aquibus raões l. subinq. diuinas om. perss. simplr. & absolute. ita Concil. Athanasianum pol. 1. in epla ad Concil. Romanū sub Damaso agens de Concil. Niceno credere inq. nos docens ut ad aeternum regnum intrinsecus perfectis subsistentibus sicut tribus perfectis personis credat. simil. Cogn. S. Iustin. Martir. in exp. fid. ad [illegible]. S. Hier. epla 57 ad Damas. S. Hilar. 2 de trinit. col. 4 & sequib. & lib. 3 initio & lib. 8 fine. S. Basil. lib. de spu. S. cap. 8. S. Athan. epla ad Antiochenses fine. Cyril. [illegible] & lib. 1 cap. 3. & 1° in [illegible] fine ex Trismegis. S. Ansel. in monolog. denique Damas. 1 fid. cap. 10 n. ex tribus imperfectis unam esse [illegible] nam personam intelligamus [illegible] intrinsecus perfectis personis unam simplicem substantiam [illegible] personam & ante personam.

2° pr. ex PP. qui iidem tribuunt [illegible] liber personam [illegible] nec ei minus [illegible] quelibet alia aut oes aliis singulis. ita Athanas. ore [illegible] Greg. [illegible] [illegible] [illegible] integritas deitatis ē pat. [illegible] & [illegible] simil. filius & sps. S. item S. Ambr. 4 de fide cap. 4. S. Aug. 1° [illegible] Maximin. cap. 10 & serm. [illegible] & lib. 6 de trinit. cap. 7. & lib. 8 cap. 1. S. Hier. [illegible] S. Ansel. [illegible] & cap. 57. & in monologio cap. 27. S. Bernard. epla 190 ad Innocentium [illegible] divinam estimat magnificentiam [illegible] nil. [illegible] cogitat [illegible] ubi ē totum summum nil. [illegible] ubi totum ē integrum nil. imperfectum [illegible] nec imminutum [illegible] denique Concil. Toler. 11 in cōf. fidei idem [illegible] [illegible] q. 42 art. 2 dum ait eandem [illegible] dignitatem que ē in pa. paternitas ee in filio filiationem &c.

[illegible] eadem veritas ostendr. nam [illegible] in [illegible] [illegible] quae aliquares [illegible] & [illegible] requisita ad [illegible] & [illegible] & nil. [illegible] ad hec pertinens [illegible] [illegible] divina [illegible] personam & integritatem. [illegible] [illegible] simplr. [illegible] minor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] nam divi

nam

... identificatam ... ex ... in ... identificaretur ... et ... filius ... similiter ... predicam ... et ... heticam ...
nos ... intelligentes ... deitatis ... deitates ... simpliciter
... de ... simpliciter ... tamen ... recipi
... idem ... de ... et de spiritu sancto
et ... divinitatis ...

Secunda ... persona simpliciter ... unica tamen in deo infinita et
simpliciter simplex ... infinita et simpliciter simplex ... persona
huiusmodi ... includit ... divinam ... infi
nitam personam simpliciter ... personas simpliciter simpliciter
in ... in personalitate ... melior ... in
persona ... quae ... excogitabilis ... sufficit ...
...

Et huiusmodi persona simpliciter ... unica ... in deo ... divinis ...
... defendere ... de ... etiam ...
... nomine ... divinitatem ... dignitas ...
... nomine ... dignitas ... et ... pertinet ... in
... divinitatis in ... et ... tamen dignitas ...
... in ... et ...
... excellentiam ... filius ... eadem ...
... et ...
... ipse ... persona simpliciter ...
... non ... imo ...
... Athanasius ... unicam ...
... integritas ... et ... Damascenus ... fide
cap. 10 ... quatenus ...
omnes tres personae ... maiorem personam ... unica
... de persona ... simpliciter ... personae ... in
et in re ipsa ... communicant in omnibus ... Maior ... in
singulis

Ad 2um nam bestum i. pers. simpl. sine subst. e illa. in nil deest in
eo linea & relatio [illegible] ut conveniente: [illegible] inberscont [illegible] dat
multiplex huiusmodi pers. [illegible] & eadem [illegible] &c. Minor pro-
nam imp. d[ivi]no pers. pers. simpl. [illegible] & integrat ex relae
pat[er]nitatis relae spirois activ[a]e & [illegible] item ex filiat. ac spiroe pa-
ssiva [illegible] in [illegible] [illegible] ego [illegible] [illegible] est
q. [illegible] roe identitatis [illegible] eadem essa. ex hoc pat. hec inter eum
[illegible] & nil illi deest [illegible] [illegible] divina [illegible] exis-
tem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
& [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] &
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] integr[at] in sua
[illegible] ex eisdem ex [illegible] pat integrat. [illegible] [illegible] pot in
[illegible] indiv[idu]is personis [illegible] eadem pers. & [illegible]
simpl. refert.

[illegible] nam huiusmodi personis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] entis [illegible] [illegible] entis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] integritas [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nam [illegible]
[illegible] [illegible] identitatis [illegible] & [illegible] in deo [illegible] plura
[illegible] [illegible] [illegible] multiplex sit [illegible] [illegible] ex
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 27 [illegible] [illegible]
ut n sint plures [illegible] [illegible] plures [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pers. [illegible] multiplex.
[illegible] [illegible] [illegible] relatas [illegible] personae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfecti [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] perfecti [illegible] [illegible] [illegible]
personae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

+ idem [illegible]
g. Hilar. d. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] De
[illegible] per n[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] ... utrum relatio ... sm ... unam veniat ... relationis divinis ... ad [illegible]

Quo ... paternitas & quaevis alia relatio secundum suam propriam rationem ... eiusdem ... relatio ... importat perfectionem seu integritatem ... in divinis ... acceptionem ... importat ... perfectionem ... conveniens & decens ad personam dei ... ad acceptionem perfecti ... infinita in relationis ... deridentur a ... add. ... qui persistentes in doctrina ... impugnata quod relatio sm ... ad nullam dignitatem ... personam denegant ... aliqui dd. ... personam 2. ... dicunt

Expl. ... assertio ... 4. infinimis relationem divinam secundum ... propriam ... relationis ... esse ... secundum ... integre ... in ... qualitas ... relatio ... constituit ... nihil ... in ratione relationis ... secundum ... importat integritatem ... personae ... rationi ... convenientia ... intellectum ...

2° ass. ... relatio ... personam in 2 ... ac aliqua conveniens ... illam perficiens & ... quamlibet relationem divinam ... esse ... denique ... infinitatem in suo ...

Prima ... illius ... quaelibet ... huius in relationis ... personam dicere ... perfectio ... quod ipse sunt aliqua persona & integritas ... intendit ... quamquam ... personis divinis ... imminutae ... imperfectum ... 1. p. q. 32 a. 3 ad 4 ubi dicit notiones divinas ... non asserunt a relationibus pertinere ... dignitatem ... personam divinam ... idem docet de ... relatio ... 1 p. q. 27 a. 2 ad ... q. 29 ai ... ad 2 ... antiqua de ... personis ... dicentes ... ad dignitatem pertinens ... Colligit ... persona

...

generaliter verbum dicere

Pr. 2 voc. etiam illud dr. verbum sing. in 1 accept. q immanet. ad interre distinct

dicatur inest illi n. dicit. intra i voc. verbum in pr. habet integritatem formam cum ...

... Pater mi. aec. i inrvoc. ... nihil ... de Pate ... praedicata. requisita

ad integrandum talem relationem ... accept. q pat. mitis i pers. ... intelli voc ...

... i nam relat ... ing ... velut q ...

... divinae personae ... constituunt ... divinam ... in 2 a.

... ostendet q sit ipse persona ... aliae personae perficient integrantem complementum

aliq ... similis ... imperfecti ... 2 ... trinitas ... trinitas ...

... in fine ... Trinitatis ... trinitas ... alius ...

... deficiat q ... personam ... Confr. ... namq

entis verbi ... sing. convertunt ... relatio pat. ... cum ... relationem ...

... Master ... non ... entis ... convertunt ... Boetius

de Hebdomad. c 2 ... q 8 ... corp. ...

Et ... citatum ... quos d ... 2 a ... relati ... perfecti ... et Comm. ... idem est ...

... entis ... I ...

... dividunt in 10 gna entium & afferunt illud absolute et a rele

... q si a rele. creat. ... pers. ... a relat.

in creatis ... alius ... deitionis ... ens reale ... & dici

nunc ... relatio divina ... ens adeo diminutum ... relatio creata

... quis ... ens creatum q ... in suo conceptu personam ...

secunda ... q relatio sit perf. in 2 accept. ... conveniens Deo

... perficiunt ... pr. 1 ex ... patres ... relatio divinas

pertinere ad complementum & ... integritatem dei. ita ... Trinit. lib. 6. 14

... ait de spu S. Sanctae Trinitatis complementum ...

... S. Trinitatis ... ait ... divina intellect. sine ...

... intelligi ... S. Hilar. ... 2 de Trinit. ... ait ...

verbum manet ... verbum ... Deum ... S. Hilar. S. Athanas.

... S. Athan. ... deus & in ... imperfectum ...

patrem sine ... irroratam ... fontem sine aqua ...

& ... Gregor. ... plenitudo ... integritas Deitatis ... Pat. ...

denique S. Basil. lib. de spu S. ... florent ...

q relat diuinas sint perf. simpliciter perfectiones decentes et ex alti immensitate diuinam

perfectiones quo immensitatis a paternitas aut amari non planè manerent decere multiplicatas imperfectas et imperfect. quod relat. ut persones dico convenient non formali

relatis perfect. nam relat. diuinae paternitatis non importat relationis non ... concepi ... nam diuinam constituit ...

relationi ... simplex ... ut ... in patre et filio ... deinde ... distinguitur

... creata ... sicut ...

expedita esse ... et imperfecta ... diuina ... relat ...

... conuenientem esse diuinas ... nam id quod ... immediate

diuina perfectio ... relat ... manet imperf. perf. ... quo

... manet ... et quo ... manet ... conveniat ...

... si posita relat. manet ... perfectiones ... imperfect ...

... perf.

... nam commune ... habemus ... nos ... perfectiones ...

... quod relat. est perf. conueniens et ... diuinas ... Ker ...

... antecedenti ... 22 ... 23 ... hoc ... in ...

diuina sit perf. ... in ... realis ... nam ... relat.

non distinguatur realiter ab ... diuinam ... perf. ...

... nam ... relat. ... conueniret ...

... relat. requisitam ad ... subsistentiam ...

... decere ... persone ... quod non ... conueniens sit perf.

... ad ... diuinam ... et ...

positiuum diuinum

Contra est ... nam ... identitas realis ... perf. ...

... intellectus ... relat. distincta perf. et conueniens ...

... conueniens ... sufficit ... distincta ... perf.

... non intelligat ... perf. conueniens ... diuinas ... autem

intellectus ... fingit illam ... relationis ita nec fingit ...

non

rom personis sed et eas distinctionem inter aliam & essentiam quod huic personae dicitur per
rom erit in persona realis & non persona rati[onis] ea persona nam est intellectus solum
rei & alia attributa solum distinguuntur per rom & in non personis personam rationis
a personam realem ita quod licet relatio sola ratione distinguatur adhuc erit nihilominus
ncer. re[latio] realis & eius divinae essentiae & essentiae

[illegible] esse ut relatio in hoc sensu sit impertinentia evidens est nam a [illegible]
[illegible] rom personis & bonitatis si relatio [illegible] nos una perfectio
rem bonum & bonitatem habitusque in eodem sensu [illegible]
[illegible] amari [illegible] & bona esse & eius esse

4 Denique persona quod sic persona est infinita in suo genere nam quis infinitudo per
fois [illegible] entis sic divinae ne [illegible] in hoc sensu
[illegible] lib. 1 de trinitate [illegible] infinitatis [illegible] in deo
n[on] dari tres plenitudines divinitatis quae huiusmodi res perfecti universali
est in deo ut esse 2 dictum est & [illegible] relationis divinas esse infinitas
contra [illegible] d. 22 [illegible] n. 29. docent reliqui DD. pro [illegible] esse relati
[illegible] collr. 1 [illegible] relationes divinae secundum identificationem non solo
[illegible] q. 28 ex [illegible] 76 q. 3 a. ad 2 est infinita & potentia [illegible] infinitas
[illegible] & [illegible] nam infinite perfectam & [illegible] infinitas
[illegible] sic de aliis relationibus per [illegible] solum nec per [illegible]
[illegible] ad infinitas [illegible] personis
[illegible] omnis [illegible] quod includit
infinitudinem [illegible] divinam quae est infinita nam [illegible]
nitatem et [illegible] infinitam

Quarto [illegible] relationes divinae [illegible] aliquo [illegible]
[illegible] limitatam [illegible] neque eam [illegible]

Dicere [illegible] divina [illegible] infinitam [illegible] relationis [illegible]
[illegible] nam relatio [illegible] imperfectione [illegible] adeo
[illegible] personam [illegible] limitationem [illegible]
[illegible] ad [illegible] personae limitem

[illegible] necessario [illegible] ad [illegible] personam & quia persona [illegible] ex

[illegible]

explicant terminatione n dicere terminum prop. … eam esse divina hu… modo n. inesse aedibus intrinsece explicans … dicunt n. … esse exter … sit infinitis personis communis eius … n. sit infinita … intrinsece q int infinita n. … aequalitas vel… autem n. adaequat … personam esse n q limite, … pers. … esse actu… alia … fluere … q l. hit sine limite eam personam … inseco q … infinitum & illam hit esse … in … exi… ventem l. … deductum l. … productam … adaequantem l. qu… … infinitum … & tamen … infinita inseco … q v. … diversa personis ideo n dicit personam … inseco … explicite & … n in eadem perfecta … divina … n … inseco … divinis … ad 2 … personam … persona n producta n … producente … illius … & personam adaequat & … producat … intellectis — —

§ 4 … relativa sm q … divinis convenientes multiplex e in deo — —

4 … sit in deo relationes persone sm q … divinis convenientes, … sit relationes … 2 … qui in deo … relationes … personas ita … 1. 5 … Hier. Athan. Basil. … Damas. Ansel. quorum … possint intelligi de … perfectis … in … persona … hens. … personis … intelligant … personis … relative … Spirit. … Thes. cap. 6 … personam … patris … filius … filius … pater … personis … [illegible]

Damas. l. 3. fid. cap. 5 ante med. ubi inscribi tur tri. hic enim & in personalem personam &c. doiam intelligimus. & S. Ansel. cap. 3. de incar. noie verbi agnoscit indiuiduum plura proprietatibus per plures relationes, quae plures res persones. id n. quod proprie sonat & constituit unam bonam perfectionem, perfectio est. Prob. 2° ex S. T. pro. 3. ec. relato asserente notiones relationes personalitates diuinas pertinere ad dignitatem personarum dei. Prob. 3. ex roe demonstrat ex [illegible] pat. in quantum pat. & filius in quantum filius personam important necessario et prob. tantum est so pat. in quantum pat. differt a filio in quantum filius est quod inquantum differt importat personalitatem pat. & filius persones distinctas.

Confir. 1. nam bonum seu personam saltem tm quae conuenit contineat est esse et adtribui aliquam superius cui cuiuscumque entis particularis et quia relatiua aut videntur similia 1° contra. cap. 6. et S. T. ubi sedet. et quia videntur plura entia relatiua & plures res in deo. quod ait S. Ansel. anullo xpiano negari debent in deo plures bonitates & plures persones. Confir. 2 nam in deo concedere plures res relatiue reales existentes & subsistentes quod plures persones sunt. Confir. 3. nam pat. in quantum pat. oppositus filio est personam relatiuam neces. probatum est & filius &c. so n. est eadem pers. relatiua in p. & filio quod diuersa persona [illegible]. pr. nam ut definit Florentin. in literis unionis pat. dedit filio omnem personam. trine ei patrem quod n. dedit filio suam personam relatiuam saltem ut perillam constitueret in eē patris quod est patrem est pers. dist. ab hoc est ei filium quod quidem dei & n illa diuerta est.

Obijcit est inauditum apud [illegible] quod in deo dent plures persones f. plures persones ambas intro ducunt Confir. nam pers. est idemque integritas dei ex Gen. 5. met. cap. 16 cit. so in deo unica tm dat integritas [illegible] tri pers. ? Plinio pr. quod red. pat. nim. sola & perfecta n. est integritas dei. [illegible] integredeus fi icedit n. dicit personam.

Et n[on] i persone relatiue ibi[?] ... in eo inaudita est apud Scholasticos esse 1.a

Prob[atur] ... q[uod] ... persone dicuntur absolute & simpliciter inaudito est apud Scholasticos & ideo est 2 ... tres personas simpliciter deo ... q[uod] v[er]o plures sunt q[ua]m concedendae sint ... relatiue ... Daniel ... indicarent unde ... temeritatis periculo accedente grauissimorum Theologorum ... plures personas relatiuas & simpliciter ... dictis est 2 ... dari integritatem dei & personam simplicem ... negandae plures relatiuae ... personam relatiuam. plures ... diuersa ... deest alia persona ... relatiua ... filiatio ... persona diuina ... filiatio ... deest patri q[uod] ... diuinis ... inferret patrem esse imperfectum si ... illi deest: Unde illius ... relatiuo esset infinita q[uod] quidem careret aliis personis relatiuis 2 ... solum ... plures personas ... contra doctrinam ... relatiuarum ... 1. sequela ... dant in utraque ... oppositas patris ... filiationis ... nec deest ... Jam nec personae diuinae plures personas ... & ... spiritus sanctus. 1. ... personarum esset ... filiatio ... conceptus imperfectus ... perfectius ... producetur ... inaequales ... numeri ex ... 4. ... 12. ... inaequalis personas ... tandem ... 2 ... dicitur sit: at ... idem est dicere ... inaequale. 4 ... personarum esset ... non enim includit ... personam relatiuam imo ... esset imperfectum ... cui deest perfectio ... 5. si essent plures personae relatiuae essent ... infinite ... essent aequalia l. inaequalia & utrumque esset inconueniens infinitum ...

...

n sit int sese oppositio si autem dicas ea inequalia n est cent personas equa
les ratione oppositionem e impossibile subsistere. si v dicas aequalia et adimittis tres
perss aequales alias aequalis in quomodo posses quoque tres deos aequales introducere
ad nullum ex mea sent. sequi in ducendum ad primam par. n e imperf.
neque illi deest ante quas intellig. ad illa perf. Cum sint etiam diuinam Cum ea
identificatas reliquas perfect. quae vi essentiae habet in deo. Et illam n deuoent
filium neque spum. sed in ratione filiationis & spirationis deus et d 4 a 5. Et ideo
negare e minor. i illius syllogismi q n sermo sit habet formam ciuium nullius. et
n e in conueniens admodum paternitatem a perfectione eius. ita ut nec abalgister
sed relationis: n tn ideo dicet paternitas imperfecta aut finita q vt
paternitatis perfectio illi nil deest neque n cessit ad aliam personam. hanc q
v. in uno et sitisfinite satis probatum e cit 3. in 4.

Ad 2m diximus Cum non immanentiae. et verum insertionis nullam perfectionem
dari diuina persona quae habet n sit in alia. Et ideo pat et filius ut reipsa
n bene ille personis quae q l. neque perfectior n perfect. in utrisque personis q
inuenitur in q inuenia omnes in unitibile in. habet. eiusmodi. de quo
d segni

Ad 3. pat. n e Maior persona q filius q q in paulo ante senserit Cliius Saul.
ut Damas. i de fide cap 11 quem merito reprehenderunt Vaz. C. in 1
& 3. & alii. nam ut D. Graeci n pauci et aliis. Latini dixerint patrem
filio maiorem ex eo non tamen nullus tn ausus e personam dicere neque lo
ssit salubriter illi v patres n dicunt patrem Maiorem dicunt. d aut
ratione ad Maiorem. paternitatis. calitatis. q prioritatem tn & priorem q n ar
guit Maiorem personam et neque inter creaturis in quibus homo aequalis personam
generat hominem nam ignis ignem & indiuiduis v perf. patris o. et at
in filio q filius deest esse essentiam & intellectum quae prerequisit habet rationem pris
in patre et habet quoque paternitatem in Ch explicato Ad 4 personam Et
inuenit creatis spes. sint numeri inaequales et n e ideo exploratum
indiuiduis in 3 ob. illae rationem infinitatem et alia aequalitas credenda e
et credat. Diuinitas quae specifica neque n. idem e diuinitas et inaequalitas
ut n bene inuenit pat. (Vaz).

Ad id dici sermonem de esse & relationibus ut sunt in re in eo nihil minus hec & relationes neque in illis imperfectio. q. hec perfectionem absolutam & insuper relatiuam seu identificatam sed verum sit de perfectione precisis eius & relationum conceptus esse perfectionem q. conceptus ex pluribus relationis q. esse censeo ueluti radix & relationum conceptu importantibus personam diuinam relationes vero sunt ueluti complementum & extrema quod esse bonum per extrahendo sed cum relationes esse precisa minus perfectionis extensiuè habet ut forte in specie trinitatis relationibus quam esse cum relationem. diximus autem seu inconueniente precisis intellig. inconueniens esse in indiuisibili q. uniuersaliter extremum sive explicitum dicitur in equalitate perfectionum alterius ad hoc non bene collectionem perfectionis posset dicere de ipso. tertium quod uerum inter se pugnare.

Ad 5. infinitatem inter se separabilitatem in sensu bene admittitur in tribus hominibus qui ab aeterno successerint inconueniens est secundum corpore a aliquando in illo infinito sicut vero aequaliter imperfectionis inter aequalia & excedentibus distinctus realiter sunt non essent ut ad plures dies excedendas ita neque excedant plures personas aequales q. in nobis est una & eademmet diuina una & eadem perfectio. ut una & eadem integritas realis simpliciter infinita.

§ 5. An hę relationes sint perfectiones simpliciter simplices.

Sermo est de relationibus ut precisis ut dicunt perfectionem & in hoc quod nam relationes diuinę ut dicunt perfectionem simpliciter & intrinsecum ad rei perfectiones simpliciter simplices ut dictionem & 2 non est autem perfectio simpliciter tamen ex ideo q. perfectio simpliciter in accept. & explicatur nam deus cum eius cuiuslibet realiter immutabiliter & definitur perfectio simpliciter non autem simpliciter simplex ut intellig. ut precisis in deo perfectio simpliciter simplex non tamen perfectio simpliciter in accept. & explicata perfectionem simpliciter simplicem & non in hoc nam ut Anselmus cap. 14. Monologii & cap. 5. Prosologii et eam perfectionem quę deo est melior ipsa quam non ipsa & inter personas reales modi numerat

..aset. cum dicimus eē ecientem sapientem potentem et sic de
.... iustitiam beatum aeternum et huius simplr. absolute
melius quam non ipsum ita cap. 14 Monologii fine Unde theologi
... illam usurpant ... perfectionem simplr. simplices de ...
eos non ... quoniam ...

Et certum est melius ... respective ... alicuius
non rei entis creati ... illud ... impertinenti nam
... creata non e simplr. simplex ... non e melius ... in
creata ... e ... creatae ... illius e ... non
ipsa. s. non creata ... eē melius ... entis creati
certe rei illius nil melius possit excogitari ... creata nam
divina non ... enti creato accommodari

Secundo non debet comparari perf. ... non ipsa negative ... cum negatione
illius sic non ... eēt perf. simplr. simplex ... e melior
... sua neg. comparative ... positive ... cum perf. ...
repugnante ... perfectione ... ideo illaque e simplr. simplex perf.
... melior ... secum repugnante ... creatam
... quamvis melius ... comparari ipsum ... non ipsi
rei ... divinae ... rei ... entis abstractis a deo et creaturis ... erit
simplr. simplex perf. ... melior ... abstracti a deo ...
alio ... in illa repugnante ... non ... in ...
... eē viventem ... eē sapiens e perf. simplr. simplex ... rei entis ...
... e perf. melior ... alia quae non possit fieri ...
... haec autem ... dicitis ...
loco citato ... in ipsa positive ...
... omnes ... divinae ... ipsum ...
perfectiones simplr. simplices ... 1. 3.
alias ... relatos ... explicata nam ...
... non ...
... aliquis non ... fieri ...
... a deo ... divino ... perf. simplr. simplex ...
... dic

ex sententia dic. e huius perfectionis absolute. ans. Resp. nam creatio sola e in abstractio.
in ente deo l. patre diuino sub conformit. diuina & sola creata
e n perfectionitas in sensu explicato: paternitas e melior quam
creat. vel dei & q e perf. simplr. simplex —
Maior suadetur discursu Pr. nam creatio diuina sit perfecta e q limitata
infinitam & infinitam eoq adeo adiacens deum paternitas v q infi
nitam insuo q illimitatus n infinitum esse q diuinitas paternitas
vi dei e melior quo creato, maior q sola creat. repugnet
hanc habr. & intre sub conformit. Pr. nam quod aliud increatum e.
n repugnat hanc sub conformit. l. absente l. a deo q e ex ad.
diuino habr. & intre. vel n. l. deus pater paternitem sit hanc om
perfectiones dei absolutas vt essentiam sapientiam voluntatem immensitatem &c.
item omnes relationes filiationem & spirationem passiuam quatenus
immanentes in eo & ab illo habr. sunt. vnde 4 ad. tamen ex
plicabr. q sola creat. e in abstractis perf. conformit. paternitas
nitas diuina e melior quam creat. q e melior quam quiuis res qui
eam n habeat q e melior ipsa quam n ipsa q e perf. simplr. sim
plex —
Vnde potest posse quoq concedi in deo triplicem perfectionem simplr. sim
plicem creat. in deo dante tres rationes & personas diuinas quarum quaeuis
ex illis e melior quam n ipsa q e perf. simplr. simplex q concedunt
tres dicuntur vel tres simplr. simplices q tres dij vel tres diuini
dicuntur —
Obijcies paternitas & filiatio sunt relationes oppositae: alioquin in abstractis:
paternitas n e melior quam filiatio neq e. d. ista ex se sit q neutra e
perf. simplr. simplex. Resp. quidem neutra e melior quam n ipsa sed
repugnante tamen in eodem supposito in ratione perfectionis. maior Pr.
1. nam ex eo in eadem de oppositis correlatiuis sit vtrique opposita
vel ex axiomate theologorum in diuinis omnia sunt vnum vbi n obstat

fit, nam qui utramque relationem capiat ad eum & non diuinam in ipso, ut sit tamen si hoc fieret ... & intra relationem, ad ea denominet filius quam complicat, quod filiatio non patris ... Contra ... nitas non sit ... filiatio ... simpliciter simplex

Quod patrem et filium itaque relatos ... quatenus constituunt suppositiones distincta quas ... inuicem correlatiue et unum ... alterius ... realiter distincta et in hoc sensu ... illius ...

admittenda: Cum quo stat ut in alio sensu non sint ... unum relatiuum non ... filium. et ... in hoc sensu ... Maior quod hae relationes sint in ... rabiles ad ... probat ... relatiuum non ... relatio ... ad 2 ... entis et ... dei ... in re ... simpliciter ... patris qui ... habet ipse filium ... filius ... parem et filium ... illud ... 14 ... in patre ... in me est ... filium ... filius quod illam habet ... ut ... ipse ... 4 ...

D. 4. deinde et distinctione diuinarum relationum inter se et ab essentia.

A. 1. quod sint in deo relationes originis

Generalis aliqui sermo est ... supponimus ex dictis ... alias relationes reales in deo reperiri ... relationes originis ... non ...

S. 1. solue difficultates.

S. 1. ... 28 ... quatuor ... relationes reales originis ... cum ... Caiet. ... Albertin. ... 2 ... 12 ... 1 ... 2 ...

... filiatio ...

1. 63.

q[uaestio] 3 membr[um] 5. q[uaestio]n[i] 1026 q 4 ... 18 q1 ... [illegible] 5 ...
[illegible]

Prior. 65. q[uod] n[on] dent[ur] plures relat[ion]es reales in deo. Pr[obatur]. nam q[ui] n[on] creaturas nullas dent[ur]. nec enim tres divinas ullas alia[s] forte relat[ion]es originis. Probatur
nam e 3. ar. q[uod] 4[o]. nec dent[ur] alie relat[ion]es originis ratione producentis aut
producti ultra illas quattuor censet esse certa [illegible] n. 2. & sane
fere nullus Theologorum ab eo dissentit. Pr[obatur] [illegible] nam relat[ion]es originis aut
hoc conceditur. fundant[ur] in originibus seu processionibus que ad intra sed in
deo sol[um] dant[ur] due processiones reales ut d. 1. a. 2. ut certum fuit p[ro]d.
ergo quattuor sol[um] relat[ion]es originis reales sunt concedendae. Maior pr[obatur] nam
[illegible] processiones ad intra nulla alia fuit [illegible] inter personas
divinas. Consequ[enti]a pr[obatur]. nam quelibet processio sol[um] [illegible] fundare duas relat[ion]es
si principium sit unicum quarum una est in principio altera vero in termino pro
ducto: ut patet ingenerat[ione] ratione cuius datur relatio paternitatis in principio & relatio
filiationis in termino q[uae] in deo ratione generationis dabitur paternitas in principio generante
q[uae] e[st] pater & filiatio in termino qui e[st] filium. verum ratione processionis spiritus s.
in termino qui e[st] sp[iritu]s s. datur relatio processionis [illegible] [illegible] & in p[ri]n.
ac filio qui sunt unicum tamen principium sp[iritu]s s. [illegible] d. [illegible] &
[illegible] Concilij Lugdunensis cap. unico de summa trinit. in 6.
& Concilij Florentini ss ult. in literis unionis datur altera relatio pro
cessionis seu spirationis activae. ergo in divinis dant[ur] quattuor relat[ion]es originis
[illegible] paternitas filiatio spiratio activa & passiva
Dices quod in humanis per unicam [illegible] generationem filius procedat
a suis genitoribus nihilominus generat[ionis] a duobus suppositis s. a p[at]re &
matre & hi referunt[ur] ad filium per duas relat[ion]es distinctas paternitatis s.
& maternitatis & filius refer[tur] ad ipsos per duas alias [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] altera manente ergo & spus s. procedat per uni
cam processionem [illegible] [illegible] [illegible] duo supposita [illegible]
[illegible] relat[ion]es [illegible] ad [illegible] s. [illegible] item ad [illegible] referet
ergo dant[ur] plures [illegible] 4 relat[ion]es in deo. [illegible] nam relatio [illegible]
[illegible] e[st] a rele: filij [illegible] filium & [illegible] relo [illegible]

ceden[da]

Confir. 2ª nam si productio immanens fundat relationem, ita et productio transiens ut patet in rebus creatis sed non in deo dicendum relationes rationis productioni ad extra, dicendum plures rationes quod actioni ad dox & confir. nexus contingendo corum disparitatem. nam in humanis est unica tam actio mediis fundandi & duos terminos quod dicere manente alio & ideo filius indiget unica relatione quibus eadem vero respiciat & ab his respiciatur. duo bus quoque relationibus et ad processionem spiritus sancti quod constituit pater & filius et unicum quod in dicitur filius ideo et prox. quod diuiditur unde in eo est unica relatio dicendum. & unicam tam res actiuas quod ad patrem & filium respicit. ad primam confir. relatio patris et relatio filij non sunt diuisas cum eundem ordinem respiciant s. patrem per intellectum producentem: quia relatio patris denotat explicite in patrio rationem coniunctus per intellectum & relatio filij magis explicat nam eandem per intellectum acceptum dequo

s. gend hois cener ca narios postulat duci fit n sol. remota prox quod diu simodo ad dictum ciant & quoque &c.

Ad 2ᵃᵐ ad 2 confir. dico in actione dei transeunte non fundari relationem realem quod sit in deo nam fundans est diuersi ordinis & independentis & illimitatus non est capax relationis realis ad creaturam quae in his proprie est limitatum. at si sit eiusdem ordinis relatio realis resultat ex actionis transeuntis.

Posterior pars est quod non dent in deo pauciores relationes quam illas 4. nam quod ad eo pertinent paternitatem filiationem & spirationem passiuam concedendo autem in patre & filio relationem realem spirationis actiuae. ita certe existimant. addo ut Cantuariensis & Sibol. dicant oppositum esse errorem in fide id censura est rigida melius Val. vbi supra cap. 4 n. 5 q. simul Cm & alij putant id esse temerarium addo temerarium censendum qui hunc numerum relationum realium deo non recederet quod aduersus sic omnium Theologorum pronuntiationem fieri verum si aliquis non relationem spirationis in patre & filio denegaret id solummodo relationis realis ex eo quod ab illis realiter non distinguatur nulla censura dignus existimaret & id fortasse ostendit Greg. 1º d. 26 q. 1 dum negat in deo quartam relationem realem spirationis actiuae.

Sed in deo concedendo aut & in filio deo sit realis est ex pijs fidei & nalibus. nam ex concil. lugdunensi relato cap. unico de summa trinit. in 6. spiritus sanctus ex patre & filio non tamquam ex duobus principijs sed tamquam ex uno principio non duabus spirationibus sed unica spiratione procedit. vbi ut patet communi hanc

spiram

hanc spirationem realiter dico recedit ut haec doctrina reci[pienda] sit ea in florent. ss. 25.
ubi ex professo fit de ea. Dr. 3o distinguitur paternitas et filiatio a ratione
spiratoris quae in patre et filio debet relatio realis fundari in illa reali spi-
ratione quae sumitur a sua processione originis seu processione activa ipsa sit. 1o nam in hu-
manis realis actio est id fundandi relationem realem. 2o nam generatio
quae actio est fundat relationes paternitatis et filiationis. 3o nam in processione
seu spiratione fundatur relatio spirationis patris et filii relativis ad spiritum s. quae in origine
activa et veniente ex ipsa origine fundabitur ea relatio realis quae appellari potest
spiratio activa sicut a theologis communiter appellatur. —

Confirmatur 1o nam relationes originis divinae est mutuae quae cum detur relatio spirationis pa-
tris in spiritu s. in illius principio debet relatio mutua spirationis activae, quod colligitur 1o ex
Toletano 11. in confessione fidei ubi dicitur. in personis divinis cerni numerum, quatenus
ad invicem referuntur. ubi per illam vocem ad invicem mutua relatio deno-
tatur. Dr. 2o quia non est maior ratio quae existat in ad filium non vero existat patris ad eum
detur relatio realis si extrema sint eiusdem ordinis. Confirmatur 2 nam sicut relati-
cant realiter personam et ditem individuum sicut in patre et filio debet reddi peculia-
ris relatio qua ab spiritu s. realiter distinguantur. et huiusmodi non est filiatio aut
paternitas hae enim non opponuntur realiter relative spiritui s. quae spiratio activa. Confirmatur
3o nam relatio paternitatis non respicit in patre ut illum referat ad spiritum s.
neque in filio filiatio ut valeat propositio relata et reiecta a [illegible]
quae 2a ad 2 cap. nam relatio paternitatis petit pro termino correlativo filium fun-
datur in generatione, sed neque spiritus s. filius est ratione patris neque genitus sed producitur per
aliam processionem quae fundat in patre peculiaris relatio realis in ordine ad
spiritum s. —

§ 2. Relatio realis spirationis activae ab argu-
mentis defenditur. —

Obijcies 1o plures patres et agnoscant relationes mutuas inter patrem et
filium non tamen inter eorumque et spiritum s. respectivas negant. Alcuinus libro
1 de trin. cap. 5. y Chrisan. lib. 3o contra graecos cap. 2 idem indicatur a Con-
cil. Tolet. 11 in confessione fidei et a [illegible] s. de trin. cap. 11 quatenus exprimunt

sucettibus

convenientiam inter patrem et filium: et tamen referunt relationem spirationis passivae, non meminere activae communis, potius S. Aug. cap. 14 agnoscit in patre et filio rationem unicum principii quoad Spiritum S. et non creaturas. quod substantiae relationes peculiari actibus. Confr. ex S. Damasc. ep. 43. quatenus ait filium non habere cum patre aliquam communem notionis, sed non continent quin aliquam habeant relationem spirationis activae.

Ad Aug. vero et S. solum negavit cum illis patribus quod paternitas et filiatio mutuo repugnant spirationi passivae, non vero quod spirationi activae conveniat quod huius non usu ingenium relationis non commodum innotuerit antiquis et ideo illius non meminerunt S. Aug. patri et filio attribuit rationem unicum principii, sed non aliquam relationem quoad Spiritum S. ad Confr. ex S. Damasc. solum intendere quod pater et filius non conveniant in paternitate vel filiatione, sed non negare convenientiam in notione spirationis activae, ex qua Spiritus S. absolute procedat, et procedere sibi tenent. S. Basil. —

Obiicies 2°. si pater et filius habent spirationem activam communem quam non habet Spiritus S. sequeretur patrem esse similiorem filio quam Spiritui S. immo et hoc perfectiorem quod esse non videtur dicendum, sequela probatur, nam magis convenit pater cum filio cum quo communicat non solum in essentia, sed etiam in spiratione activa, quam cum Spiritu S. cum quo communicat solum in essentia, quod similior esse et consequenter pater habet aliquam relationem cum non Spiritui S. unam tantum habet quod perfectior esse patre dici. Respondeo non posse absolute dici patrem similiorem filio quam Spiritui S. quia haec similitudo absolute sumpta attendi, per ea eadem quae unica cum omnibus personis quod si dicatur cum limitatione patrem esse similiorem filio in non habendo hanc spirationem quam Spiritui S. plures recentiores quos refert et non improbat Albertinus n. 15. id posse dici affirmant, non vero esse perfectiorem propter dicta de Trinit. lib. 4 et dicenda infra —

Obiicies 3. non item et filius dicerentur huiusmodi relatione spirationis activae, vel esset unica relatio in utraque persona, vel duplex: neutrum dici potest. primo non esset duplex iam non non quadruplex sed quinquiplex relatio diceretur, scilicet duplex spiratio activa et tres aliae personales, quod est inauditum, nec posset esse unica, tum quia duplex est persona in qua existit, quam duplex ratio namque patris et huius

quam

q̃ una res absoluta possit identificari cum tribus personis & in fide nec ullum
fundam. habet q̃ una res relatiua spiratio actiua identificetur cum dua-
bus personis cum q̃ [illegible] n̄ sit augenda [illegible] huius mysterij
n̄ unicam in p̄re & filio sed duas spirationes actiuas debemus iam illis con-
cedere. Confir. nam paternitas per se ipsam ratione suae infinitatis n̄ pos-
set referre patrem ad filium sed ad productionem sp̄s s. potens erit re-
ferre patrem ad spiritum s. similiter filiatio: sed filiatio & paternitas
int se distinguuntur realiter q̃ ex [illegible] gerunt rationem spirationis actiuae
distinguuntur realiter. Maior p̄r. nam ut productio sp̄s s. reuel-
natur in p̄re spiratio actiua talis spiratio est relatio resultans & veluti acci-
dentalis superaddita alteri relationi & in illa fundata q̃ repugnat
relationibus praesentim diuinis —

Hoc supp. Dicit Torres 1.p.q.36 a.4 [illegible] commentarij iam esse de-
finitum in actis a concil. lugdunensi & florentino q̃ unica tantum sit
spiratio actiua sed recte p. s. de trinit. cap. 6 n. dicit illa concilia per
unicam spirationem n̄ relationem (de qua nos iam agimus) sed originem actiuam
solum n̄ intellexisse illam in q. p̄r & filius spirant spiritum s.
nihilominus relationem quoque spirationis unicam esse simpliciter adeo certum
ut oppositum censuerunt plerique temerarium adeoque ita censent
recentiores com. q̃ sit. hoc omnes theologi ut certum statuunt
unicam tantum esse huiusmodi relationem: q̃ hoc fundam. in patrijs p̄d. & in
patribus nam principium & origo actiua per q̃ procedit sp̄s s. unica
est p. fidem q̃ unica relatio quae inde pendet. potest ea nullum
principium expectari possit ut relatio multiplicari: n̄ ex [illegible] q̃ unicus est s.
sp̄s s. neque ex personis quibus inest [illegible] quia duae sint illam
relationem dat in illis in quibus est unicum principium indiuisibile sp̄s s. denique
indicium n̄ multiplicant res nisi ratione oppositionis relatiuae: at inter illas
duas spirationes nullam [illegible] concederet oppositio q̃ neque dicit q̃ indicat
saltem posse explicari posse has spirationes distingui nam spiratio in

quantum

in quantum refert patrem ex ple. differt essentia in quantum refert filium. Sed hoc non sufficere ad multiplicandas relationes reales in deo, sed requiri. Secundus spirationis semper maneat & idem patrem & idem filium —

Sed contra est paternitatem quia infinitatis inuolui non sufficere ad referendum realiter patrem ad spiritum sanctum. Id ad hoc necessariam esse aliam relationem realem distinctam a paternitate. hanc vero distinctionem relationum colligimus ex modo diuerso & ex diuersitate fundamenti quod est ratio fundandi & ex eo quod haec relatio sit communis patri & filio quod non habet filiatio aut paternitas de quo a 2. & 2 ex hac doctrina dicitur sequitur quod haec relatio spirationis fundetur in alijs quod fieri potest in diuinis relationibus quae subsistentes sunt & non supponunt aliud fundamentum potius ipsae sunt fundamenta & habent rationem principij vel actus. —

Non tamen sequitur quod illa relatio sit per resultantiam actualis et realis est non substantialis complens relationes personales patris & filij ut optime Albertinus cond. 6 ... 104. ac ... n. 7 & docti recentiores & sic. 3. definit casu 6. n. 7 id refutatur probabile. Sed probatur primo ex ipsa positione & indecentia quod dicit resultantia relationis ad positionem ... quam veluti expectat ad hoc ut existat. 2° nam prius intelligitur connexari ... quod procedat spiritus sanctus id in illo priori debet intelligi spiratio actiua quod haec non expectat processionem spiritus sancti post quam conueat resultare minor probatur nam si non daretur spiratio in illo priori neque intelligeretur aliqua resultaret in filio non acceptum a patre per generationem contra idque ipse filius sepe testatur dicens omnia se accepisse a suo patre omnia mea patris esse & sic probatur 3. nam illa spiratio resultans vel est improducta vel producta non producta quia non distinguitur realiter a patre ut art. 2 ostendetur. 4° neque per aliquam productionem quia est improducta quia est in patre & communicatur filio per generationem in illo priori originis ante processionem spiritus sancti. ergo non est resultans post hanc processionem. Probatur 4. nam sequeretur quod pater & filius expectabant aliquid & acciperent a spiritu sancto. —

6. Dices relatio spirationis actiua non pertinet ad constitutionem personae patris aut filij neque requiritur ad rationem eos producendi spiritum sanctum neque tamquam ... neque per modum originis neque denique ad candam distinctionem patris & filij a spiritu sancto

ergo

nam ante illas processionem et absque tali rel. respectiva distinguntur. S.
per suas res personales s. per origines, quae ante quam intelligatur spiratio ut
relatio distinguntur. absolute s. quae relatio spirationis resultat post productionem filii
s. confirmatur 1o nam S. T. 1. p. q. 40 a. 4 ait ante relationem spirationis praeintelligi
absolute processionem filii. s. sed ante processionem intelligitur patris ut filius, quae in
intellectu absque hac ratione. quae censentur resultare post processionem filii. s. con-
firmatur 2o nam si intelligeretur per intelligeres impossibile relatio spirationis activae et pater
prior. et filius oriunt orig. ita prius quam filius producere posset. quia relatio
relatio sola intelligeretur resultare post productionem solam s.
Dico unde q. est pendendo modo spiratio activa pertineat saltem ut addit ad
rationem personae spirationis quae est impossibile. utrumque pertineat non ad constitutionem in
esse personali sed ad complementum in ratione dei perfectissimam rationem patris divinae
tr. absolute s. quia paternitatem divinam non praestat origo perfecte et potest se permanen
te. et ideo necessaria est relatio quae permanentes relationes patrem distinguat
Ad primam confirmationem. Dico S. T. in eo loco eodem modo loqui de relationibus personali-
bus ingenitum relationes. sunt ac de relatione spirationis activae. unde et nullus dixerit
relationes personales esse resultantes ex productione tamen ita id non dicet de spiratione ac-
tiva. ex sententia S. T. qui asserit unde utrique relationem paternitatis quae vel et iudicatur
ut personalitas ingenitum personalitatem praeintelligi ante originem processio-
nes et actiones sanctissime a nobis. eandem tamen modo intelligendi comprehe-
hendi ut relationem productam ex productione filii. quae relatio creatas sole-
mus ita comprehendere non ex actibus resultant eodem pacto loquitur S. T.
de spiratione activa expresse docens non licere inferre quod relationes personales sunt
relationibus sint resultantes quae non pertinent ad constitutionem personarum sicut
nec spiratio activa quae non pertinet ad eam complementum —
Ad 2 confirmationem. Dico. etiam per omnes origines non cedat spiratio activa quod tenendo
filius non omnino filii. s. non procedit independenter a filio. et ideo est per. [illegible]
ex. tamen non nisi sit volitum quam sit cognitum absque adeo non sit processio
per voluntatem independenter sicut processio per intellectum ante proces-
sionem filii. s. per intellectum dicitur. patrem genitum ut requiret prius
Ad
[illegible]

emanet —

Postremo pro dictis et dicendis in hac materia observabis in divinis personis et relationibus quod cum dicimus unam praecedere aliam, vel ei aliam priorem esse, non nos intelligere prioritatem originis, non causae positive, sed in qua asseratur ut ea ratione quod pater divinis quod paternitas est ratio filij, quod pater genuit filium, pater genuit quod est talis persona introducere [illegible] quae prioritates istae [illegible] omnes personae et relationes divinae [illegible] in [illegible] cognitionem ex [illegible] ut [illegible] quod passim observant doctores [illegible] 160 a 7 et d. 167 cap. 2 § 7 [illegible] cap. 7 n. 13 et lib. 9 cap. 4 n. 8 et cap. 5 n. 9 et lib. 12 cap. 2 n. 7 et 8 alia pertinentia ad plenam cognitionem relationis spirationis activae colligentur ex dicendis d. 9 et ex [illegible] —

Art. 2 Comparatio spirationis activae cum paternitate et filiatione quoad distinctionem

§ 1 An realiter distinguatur a paternitate et filiatione

Dur. 1 d. 13 q. 2 ar. 1 [illegible] spirationem activam a paternitate et filiatione realiter distingui ut rem et rem [illegible] magnis [illegible] et n. 30 [illegible] censura [illegible] reprobatur d. tit. 1 [illegible] deinde [illegible] d. [illegible] distinctas [illegible] relationes distingui [illegible] [illegible] ex [illegible] Scot. 1 d. 17 q. 1 et ex Thomistis [illegible] 2 [illegible] cap. 9 [illegible] Capreol. 1 d. 13 q. 1 a. 2 [illegible] [illegible] relationes [illegible] probabile [illegible] 1 p. q. 28 a. 3 [illegible] Deniq. [illegible] Thomistae inquisit. [illegible] Filbert. a Navarra infra dicunt [illegible] relationes [illegible] distingui in [illegible] distingui realiter in [illegible] relationis [illegible] [illegible] censet [illegible] 1 p. q. 32 ar. 3 [illegible] —

Prima [illegible] relationes spirationis activae non distinguitur a paternitate et filiatione [illegible] intelligere distinctionem realem [illegible] ex natura rei [illegible] Dur. et Scotum defendere [illegible] ita censet

censet S. Th. p. d 27 q 1 a 1 ad 3. ait ex attributis et non ex pluribus rebus ita
necesse proprietates unicae personae convenientes sed unica res et ib. q 32 a 2 ad 3.
dom. q. Constabat quod relativa, seu pluralitatem realem in indiviniis plures pro
prietates conclusione. Sed cum non obtineant ad invicem relationem non distinguuntur non
differunt realiter Scot. 40 a 1 ad 1 cum spirat. est idem cum persona patris et
cum personali filii. Consent. p. 1 d 26 q 1 Capr. d 27 q 1 a 1 Argentin. q 1 a 2
Capreol. Scotus Marsil. q 10 a 4 dub. 2 canariensis q 32 a 2 p 2 omnium
ubi Caietan. Iavell. Med. Nazar. alii. Vasq. d 132. cap. 1 Suar. 5. de trinit.
cap. 5 n. 6 Albertin. corol. 6 Theolog. de rel. n. 10 Vincen. cap. 2 de trinit.
q 3 n. 5 et omnes recentiores, quorum plures Durand. damnant errore, vel ad
minus temeritatis, omnibus existimant sententiam periculosam in fide et sup.
pendo statim subijcienda —

Pr. 1 ex Concil. lateran. cap. damnam. de summa trinit. et fide
catholica unde solum trinitas est non quaternitas suo decreto
illud editum ad versus abbatem Ioachimum qui ex non tres
relationes et 4 essentia quaternitatem conflari Petrus Lom-
bardo imposuerat unde Vasq. n. 29 ait damnatam
a Concilio non relationum et personarum quaternitatem
sed cum Concil. ut 4 essentiam an excluderet indiviniis
trinitatem —

indiviniis trinitatem solummodo agnoscunt non personarum sol. hoc non dici usque
git deus sed trinitatem absolute relationum aut rerum aut personarum excludit enim
ne ut quartam semplicem addidam: namsi quatuor relationes realiter distinguerent
non solummodo trinitatem sed quaternitatem admitteret, sed excluderet quinitatem quia
cum essentiam confici ex sua et tribus, atque solummodo in deo concedunt tantum
et trinitas dicit. omnes sed sophistae hoc clamant et generant inter solem. s. dc

Pr. 2 ex ratione Theolog. qui a principiis T. nam indiviniis sola relationum multi-
plicat relationes oppositae, quae sola in deo facit numerum, et multiplicat relationes
non

[left margin:] videtur ea allegan. / post med. ubi ait si / dividerentur omnes / fierent ambientia proprietates / quae nega de tota / ... personis

ecce nega de tota proprietati quia est spiritus datio a personis nescioque omni trinitati spiritus scilicet temen ha... dispat

pat nitas. Et idem de filiõe] nulla rõe oppont. Cum spirã actiua cum neutra sit relõ rñ alterius q neq ab illa realit distinguẽ. Minor pt. nam pat nitas n: refr. ad spirom neq spirõ ad patnitem Cum neutra ab altera pro ducat —

Maior vo ẽ vulgatum axioma int omnes Theologos. Praemisum tam a graecis q̃ a latinis ut tritat doctm. Theolog. in florent ss. 18. ad med. & cstat ex PP. S. Boetio lib. de trinit. Sola relõ indiuinis multi plicat trinitem q frequent. usurpat S. T. 1p. q. 32 a 2 corp. & alibi idem pt ex Tolet. 11 instit. fidei ubi asserit solas relões in deo facere numer. per illasq tm dari indiuinis distom eide. Boionis. cap. 2 de diuinis nõibus S. Athan. orõe 2 & 4 c. Arian. S. Basil. lib. 1 & 2 c. Eunom. S. Nazian. orõe 1 & 4 de theolog. S. Nissen. optime de hoc disserentem. lib. q n sit tres dij. S. Ciril. 7 thesauri cap. 1 S. Aug. 5 de trin. cap. 5 & 8. Damasc. 1 fide cap 11 & S. Ansel. claruit. de spu cap 7 & 4 —

Fundat hoc princm in summa & infinita perfõe dei exacta proueniit ut oes illius perfões summam identitem & simplicitem participent quotiens opp. relatis ad distom. n inducat. Neq. hoc princm sufficient explicat Dur. n 27 ac diuit personali qui illa sola ex igitur opp̃om relatiuam nam sine fundõ opponit cum relatiuo nem Cum dedit. reali absolute tradat a dd. & a PP. indiuet. qui potius distom realem int personas colligunt ex opp. relatiua q ex distom. realem fundamẽ Pr. 2o absolueri ex absurdis quo ex sent. Dur. sequr. nam 1o ex eodem fun distois specialis. rõe cuius ipse distingueit relões possent in deo distingui realit esa a relõibq & in eo plura attributa q est c fidem. 2o si spirõ actiua realit. ap. distingueret. in illo fundaret distom realem nam reo illa deco dimanaret unionem: at hoc opp. ẽ c fidem Cj. illa spirõ actiua l. ẽet im producta ind. l. producta si producta a per tertiam processiom c fidem si improducta q dant in deo duq res improducta cum unica tm agnoscat a PP. agerẽ religiones obseruerint & illa res ẽet personae sitem ut pore incommunicabilis Cumq nam rõ indiuinam incideret accederem perõ ẽet 4a

persona

persona. s. n. est intelligibile dicere hec spirando communicabilis esse nisi patri et filio n. mediata identitate in natura nam eodem modo communicabilis esset cum opposi- s. neque cum mediata communione realiter distincta ab his relationibus. hec n. maius inconveniens haberet quam media identitate complut. et opposit.

Eisdem fere fundamentis probatur quod ad illam partem quae excludimus ab illis relationibus distinctionem medicam scilicet quae ex natura rei ante opus intellectus inter se distinguant hec n. dist. eo ipso quod opponitur intellectui concedatur realis est et infra in deo compositionem deo indignam quod distinctionem late a reali. et 2 rejiciemus suffert tota(?) permittere sententiam scilicet esse has relationes ab aliquibus censeri temerariam et periculosam. confirmatur nam cum natura relationis ... indivisibilis sit unitate ante opus intellectus quod ex natura rei et in re ipsa non datur distinctio inter illas relationes quod aliqui docent inter eas opponentes. an fit nam ... quae dicuntur indivisibilis esse eandem et longius prostare quae datur ante opus intellectus ex natura rei...

Possunt Vasq. (?) et alii eodem iure rejiciendam esse sententiam quae asserit has relationes in esse rei non distingui realiter distingui tamen in esse relationis ... ut recte explicat magister ... hi tamen solum intendunt complementum ... relationum s. tres esse realiter distinctas. et ex eo facere numerum relationum realium ... 2 ad ... explicatur et tradit S. T. ... nam si intenderent in ratione relationis intra rationem in recto dari distinctionem realem eadem censura notandi essent eodem dicendo ...

§. 2. Argumenta pro dicendo dissolvuntur.

Objicies 1. in deo dantur quattuor relationes reales. s. paternitas. filiatio et spiratio communis utriusque spirationis quod quattuor res quod spiratio activa est res distincta ab aliis relationibus. probatur 1. nam hoc spirandi ratum rei est superius ad ... relationum realium quod si datur numerus quattuor relationum datur quattuor res. nam multiplicato inferiori multiplicatur superius in eo ordine. inclusum probatur 2. nam paternitas et filiatio et spiratio ... n. esset due res esset unica tamen ... absoluta quod unica relatio quod unica res. —

Resp.

Ad 2m nego 1am cum significat n. simpliciter fidei ad 1am prob. dr. plus requiri ad hoc ut in deo dicantur quatuor res quam ut dicantur quatuor relationes reales ad illud n. requiritur ut dentur quatuor entites realiter distinctae ut vero dentur quatuor relationes reales sufficit quod dentur saltem quatuor termini realiter distincti licet ipsae relationes inter se realiter non distinguantur dantur autem in deo huiusmodi quatuor termini primus paternitas qui filiationi 2us filiatio qui paternitatis 3us utraque persona quae respicit a spiritu sancto 4us vero qui respicit ab utraque persona per spirationem attribuimus in rebus creatis incarnata probabiliori quod relationes non distinguuntur realiter asserendo in quod v. g. dr. dari multiplex relatio realis ad suum genitorem ad suum filium ad alium hominem similem et ad ecc. quamvis multiplex sit tamen licet relationes ipsae secundum id quod important in recto nec inter se nec a fundamento realiter distinguantur ad illud quod ad dr. de multiplicatione superioris ad multiplicationem inferioris dr. superius multiplicari eo modo quo inferius multiplicatur secundum entitatem quam importat in recto cum ergo non sint dicatur relationes aliquae realiter secundum illud intrinsecum sed solum secundum denominationem aliud neque ergo dabuntur quatuor res id est quatuor realiter distinctas inter se. Ad 3m prob. dr. paternitatem et spirationem esse unicam rem tamen secundum intrinsecum non absolutam sed respectivam modo quod utraque est unica res distincta tamen unica secundum intrinsecum et ante seipsas intelligendo unica ex denominatione tamen nego relationes n. habere aliud ante que numerari solent secundum plures realiter tres.

Sed petitur 2 plura indicia distinctionis realis inter relationes quae dari aliquis inquit dur. primum distinctio specifica orta ex distinctione n. sicut in actu intellectus et actu voluntatis infert distinctionem realem 2um distinctio realis tres ex qua infert distinctio realis relationum. Sed spiratio est relatio productionis in filio et filiatio relatio producenti quae ex hoc sunt in oppositis in eadem realiter. 4 paternitati et spirationi activae sunt inter quae relationes realiter distinctae ut paternitati filiatio et activae spirationi passiva. 5 quia generari et spirari distinguuntur realiter unde dr. debent distingui generare et spirare. 6 spiratio activa est relativum unde non potest identificari cum aliis relationibus hoc n. est proprium absoluti 7. quod dicatur spiratio sine

maria

mesia eet cū paternit. ad generare ut hoc cum illa identificatur ꝯ officium. Ad 3.
q̄ multa p̄dicant realit. de paternit. neq; aptitudo rei n̄ potest p̄dicari de
spiratione actiua. q̄ hec differt realit. a paternit. et filiatione —

Ad Nullum dari indicium sufficiens realis distinctionis. ad 1.m dico distinctionem
n̄ ꝯpleta. n̄ arguit distinctionem realem ut p̄t in p̄dicatis metaphi. eiusdem entis:
at spiro actiua ut hic pertinens ad complementum paternitatis n̄ ten-
set. hec spem ad ꝯpletum diuersam .. Ad 2 m. intellectu uno n̄ tenet
certe dari plures rōs et multas relationes p̄dicamentales q̄ n̄ distinctas realit.
plures actu ꝯtes quod ad alios respicit :: ipsa q̄ s. alias duas personas : n̄ q̄
ꝯplet realit. rōs. distinctio illarum relationum tollit.. Ad 3. Petrus ut genitus
et generans dicit duas relationes p̄dicamentales in eius entit. et inter realit.
identificatas quia illis reant mutuo relatio realit. distincta ex p̄. patris
et filij talis Petri. Vnde idem n̄ repugnabit in filio diuino ex quo est
Ad 4 ad 5. n̄ ꝯ reperit. in tis partibus respectis debet reperiri in actibus
respicientibus neq; ex eo q̄ generari differat realit. ab spirari sequitur q̄ eodem m. de-
beat distinguere generare ab spirare q̄ infinite multae p̄portionum sepe in-
ueniunt. fallacia argumentorum ut p̄t in exemplo allato de relationibus p̄dicamen-
talibus eiusdem subiecti. Ad 6 n̄ sequitur. ideo ea absoluta n̄ indicimus ad eas relationes
relatiue realem identificat cum duabus personis q̄ sine fundamento negat duci. Ad 7
si n̄ eet in p. hec spiratio. neq; eet paternitas cum illa identificata. de hoc
casu ad eet potentia generandi. ad 8. ꝯ aptit. rei dr. de realit. patris
n̄ tōr. negari de realit. spirationis eet in sili agi de distinctione relationum
ab essa diuina dixendum eae ad 6. vbi frig. que possent obi-
jci proscito dissoluent. —

§ 3. An et quo m. roe distinguatur spiratio actiua a paternitate et filiatione —

Secunda eē q̄ inter relationem spirationis actiuam, et inter paternitatem et filiationem. de
distinctionis rationis que ante opus intellectus ibi reperit. ꝯ realit. seu fundamentalis. vel
...

uitrum intercedunt plures quam duae relationes, quarum ut dicunt dari inter haec

relationes distinctionem realem per hanc enim intelligunt fundamentum dat aptitudinem rei

rationem personis diuinarum personarum rationem trium [illegible] limitationem nostri intellectus unde

proueniat ut inter illas dicatur relationes distinctionem constituat quae ex hoc fundamento

dicitur distinctio rationis ratiocinatae et distinguitur a distinctione rationis ratiocinantis —

Sane communiter tradunt duas relationes solo ratione esse de essentia [illegible] relationis ipsa relationis —

nam relationem spirationis actiuae ueluti praedistinguitur a paternitate et filiatione quae ratione

ratiocinata dicitur [illegible] nam habet diuersum modum fundandi et sic [illegible] habent paternitas

et filiatio haec enim ingeneratione illa in processione fundatur. deinde respicit terminum

realiter et ueluti praedistinctum ab his. [illegible] igitur ipsa relatio ecclesiae

non distingueret quam ratione ratiocinata. Confirmatur 1º nam spiratio aliquo modo deberet distin-

gui a paternitate et filiatione in solo modo haec enim distinctio dicit imperfectionem in deo quae spe-

ciem ueluti specie [illegible] in deo dari distinctionem speciei et species complete. Confirmatur 2.

nam nec aliae relationes inter se differunt quam specie ut affirmant [illegible] 27 [illegible] et

alibi quae eorum spiratio actiua aliquis haec solum diuersimode dat inter hanc et reliquas re-

lationes quae alias sunt ueluti species completae spiratio actiua ueluti incompleta quae non ordi-

natur ad complendum constitutionem diuinarum personarum. —

[illegible] spiratio actiua distinguitur a filiatione et paternitate distinctione rationis ut includens non ab

includente nam paternitas et similiter filiatio inter se ratione includunt spirationem ac

terminum et ulterius addunt peculiares modos [illegible] relationem quae est realiter non in

includendo inspiratione ita [illegible] ad 1 [illegible] distinxisset [illegible] dei simpli-

citatem quod illi attribuit esse de cuius esse ut sapientia et uirtus addit sic [illegible]

una spiratio est eadem cum persona patris et cum persona filii non quod sit una persona per

[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] in deo [illegible] [illegible] ita et una proprietas [illegible]

exquo sic instruimus [illegible] spiratio actiua habet utriusque [illegible] et communicabile patri et

filio [illegible] et filius sed aliquid incommunicabile quod spiratio actiua realiter includit in patre et

filio [illegible] [illegible] et [illegible] receptum. Confirmatur nam ex hoc principio colligemus

[illegible] et [illegible] inclusionem [illegible] diuinis neque in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Confirmatur 1 nam alias fieret [illegible] rationis inter paternitatem et spirationem imo [illegible] [illegible]

[illegible] accidentis conuenientis cum [illegible] quae [illegible] media includi [illegible] [illegible]

Confirmatur 2

onsp. 2 nam insparnit vg. debet essentiali. claudi per naturam et ad hoc ut

in rõe talis constitue[ntu]r personaliter aquantis alio distinguerentur quod debet claudi

spiritus activa per si ad essentialem persona personaliter ab aliis distinguatur. Confirmatur.

nam in viuente rationali corpore quod dat potentia ad cognoscendum bonum

desideranti potestas ad illud amor pro sequendum et in illius prosede

bet dari potestas ad excitandum amorem quod in sic divino viuente et

intelligente et in eius verbo debet in ipso claudi potestas ad filium se-

qui est amor spirandum quod et res ad aliam non sola transcendentalis

velut praedicamentalis in deo namque imperfectio esset quod sola daretur res transcendentalis in ipso expectans relationem praedicamentalis quod in filio et filio claudi

essentialis spiritus activa —

Obijcies primo S. T. qui 1 p. q. 32 a. 3 q. 1 a. 3 cap. et ad 4 docet spiritum activam ad venire personis iam constitutis et ratione illarum se habere ut modo

accidens ratione substantiae idemque docet ibi de innascibilitate et 1 p. q. 30 a. 2

ad 1 ait hanc relationem non esse proprietatem patris et q. 40 a. 3 cap. ait remo

to per intellectum ad hoc quod sit ingenitus et spirans remanet substantialis et

persona patris —

Et in 1 sententiarum et in q. 40 loquitur S. T. de spiratione et paternitate secundum rem ex

plicitos verum enim eas ex conceptum alterius et spiritus praesupponit constitutionem

personarum et intellectu illi convenienti sed non ait S. T. proprie esse velut accidens

sed illi assimilari in hoc quod sit ex ratione explicitum personae illi convenientis

neque negat S. T. in conceptu implicito paternitatis claudi spirationem nam idem ait

docere de innascibilitate quae secundum positivitatem quam importat est essentialis paternitati

in 2 ex ex q. 30 sola ostendit spirationem non esse proprietatem singularem illius per

sonae illam distinguentem ab omnibus aliis sed esse communicabilem personis in

vo et quo modo in hoc dicatur. dicendam sit proprietas de quo expedire —

Obijcies 2 si spiritus activa includeretur essentialiter in paternitate sicque sequeretur esset vere

paternitas e spiritus activa sed non est vera secundum S. T. 1 p. q. 32 a. 3 ad 3. ubi cum

concurrens Scotus. Gemmel. Vasq. Nas. Valentia et 3. 5 de trinitate cap. 7 n. 6 Valentia

quod non includitur in paternitate. Maior pr. Nam de recte August. Greg. Bernard.

Valentia

& alij apud ss. roe huius inclusionis ps dicant de se inuicem attributa diuina sapientia e iust. & c.

Ad hoc sequitur diuersimode respondent. quorum solutiones si vacat examinare breui. Et illam q ce stam q illius extremitates coit accipiunt formaliter & vtrinsecus adeo adeo pp accipi in sensu formali identitatis in quo pp. eandem rom sta e ex hic pp humanitas e alitas. q si accipent in sensu formali inclusionis itaut significet vnum in alio includi ect & fit, in quo sensu accipiunt coit. illa pp sap. e iust. est ile: nam si illas extremitates acciperent ex in primo formaliter distinguitur & in sensu formali identitatis. cent pp sit. & ex hoc cap. sta cennet. hic attributum iust e attributum sapie & a inuiet S. T. loco cit. —

Al. § Comparat relationes oppositas int. se quoad distom Vbi an earu disto. pugnet cum lumine nali. § 1 ueritas chatholica statuit. —

Certum e fimpliciter relones quae inter se opponuntur. realiter inter se distingui unde spiratio realiter distinguitur a paternitate cui opponitur. & hae duae relones realiter distinguuntur. ab spiratione passiua seu ab spu S. Per relonem spirois actius f inclindunt ano. Patri & filio brevis relone spirois actiue opetat realis distio. ab spu S. expli catio. d. c. 8. & q.

Hoc dogma fidei constat ex locis sacris Conciliorum & ij pariter d. Bohemiae. misterium trinitatis confitentur & credentes in cordibus tres personas seu relo realiter distinctas. s. patrem. filium & spm. s. quae sunt oppositae inter se ex in explicando mus. Ad id scribentium ostendunt S Boetius lib. de trinit. dicens. S Athanas. S Basil. S Naz. Cyril. S Dis. & plures alij a Cb. inquit ortum habuit illud axioma theologicum. s. indiuinis sunt ce unum nisi ubi obstat relationis opp.

q axioma coi consensu latinor. & graecor. usurpat. in florent. ss. 18. ad medium a toune theologo latino & paxim (a S T. praesertim 16. q 2 ad 2. corp. & q 72 a 2 corp. & alibi —

fundat hic doctrina & illud pium theologicum in nali lumine q dictat

illa

illa que sunt int se correlativa producentis & producti realiter distingui quecumque realiter que ostendeant relati [illegible]. [illegible] presertim [illegible] 1° in locum cassi & Joannes ille Theologus in florentino ex quadoctrina & ratione colligi
hunt distinctionem absolute realem sit ea que intercedit int rem & rem quando
non reperio divina est modus alterius colligitur ex hanc distinctionem intercedere ut initio
dicebamus non solum int paternitatem & filiationem quare una se habet ut producens
& altera ut producti realiter ut alterius : id est int spirationem passivam ex una
parte ut pote productam & int paternitatem & filiationem ut pote simul producens ex alia parte adeo simul distinctum realiter per relationem spirationis
spirationis activae —

Cum hae tres relationes seu personae realiter distinctae habent unicam tm naturam
divinam ut fr. 15 ad q. 11. cumque natura divina omnes identificant realiter
ut ex se late ostendemus : ex quo tres divine personae cum sint realiter distinctae habere unitatem
tatem intrinsecam & trinitatem in unitate. praeterea oritur difficultas ex primis
luminis formalis que l. hoc misterium evertunt & plane evertunt. si hoc
misterium admittat. 1° enim hoc misterium destruit illud principium lumine
secundo enim hoc misterium destruit illud principium luminis naturae quaecumque
sunt eadem uni tertio sunt idem inter se : nam divine personae sunt idem cum
natura divina cum tamen hoc misterium non sint idem inter se. secundo luminis naturae
est notum impossibile esse quod idem sub. sit & non sit quod destruit hoc misterium nam
persona patris vg. est idem cum natura, distinctum a filio & natura que est idem cum filio
est ergo idem cum filio & alia praedicata contradictoria de realitatibus non realiter distinctis
in divinis verificantur —

Quae vero dictum est syllogistica itaque in divinis nil valent sub quacumque figura
formetur. ut in .1. fig. in darij. omnis essentia divina est pater. filius est essentia divina ergo
filius est pater. in 2 fig. in Baroco. omnis essentia divina est pater. filius non est pater.
ergo filius non est essentia divina. similiter in 3. fig. in darapti omnis essentia divina
est pater. omnis essentia divina est filius ergo filius est pater. Neque enim valet ... per
formam syllogismi expositorij in 3. fig. sic. haec essentia est pater. haec essentia est filius
ergo filius est pater. eodem modo fallaces sunt syllogismi in quacumque figura quibus conclud.
praedicatum esse communicari. l. ex. ut in aliis omnis essentia divina est omni casu.

... quia unit & trinit ... diverunt omnia concil. ... Illq. T. ... & Athan. ... & Concilium. i. inde ... relata i. 2 con... anno 576.

Pat. e essa divina, q est communis, item filius disting. realit. a patre.
filius e essa divina, q essa divina disting. realit. a filio de Aligr.

§ 2. Hoc mistum n repugnat cum lumine nali.

Multa congerunt Dd nostri post S. T. pro huius diffj solutione ad 1.
Met. S. T. 1p. q 28 a 3 ad 1 illud princ. tenere in his que sunt idem re et ratione
et nunc ad eadem non autem in his que differunt roe in illis n ait que sunt
eadem uni q sunt idem int se q. v. relationes n sunt idem inter se q ratione
cum essa divina sed sol. realit. ideo n seq eas ee idem int se. Et confir. ex Arist.
3 Phisic. tx 21 in exemplo actij et passionij e sunt idem cum motu n v. int se 2.
S. T. 1 d 27 q 1 a 1 ad 2 quem sequ. Scot 1 d 2 post q. 7 ad 1 Arg. princ.
Paulo ante fin. Durand. Capreol. Javel. Caiet. et alij, ait que sunt eadem uni q.
ee int se idem in carent. quae sit idem cum q. n in alia et sic paternitas e idem cum
filiat. in essa divina. 3 Fforni. 1 d 74 a unico q 1 conf. que sunt eadem
uni q sunt idem int se si absoluta sint n v. si relativa 4. Capreol. 1 d 2 q 3 a 1
Mol. 1p. q 28 a 3 d 2 que sunt idem adequate uni q sunt idem int se. 5 que
sunt idem uni q incoicabili sunt idem int se n secus vid. dur. 1 d 33 q 1 Mol.
Vanez. et Zumel. a 3 citato alias solutiones referunt et refellunt Torres Vasq.
Mol. Zumel. et Vasq. illo a 3. Val. Fg. et Albertin. referendi Dd omnes ad
ista. 5 aliqua reducunt que et maiori explicat. indigerent Dd aliquea exp.
veritati attingunt.

Propterea notandum e illud princ. qd recensitum est desumptum ex Arist. 1 Phisic.
tex 3 et 4 n ee fundam. artis syllogisticae ut observabat Mol. Gr. d 3 Vasq.
d 127 cap 2 Vasq. et alij eos n. hoc fundant praesertim in illis duobus prijs dici de omni
et dici de nullo. de quibus Arist. 1 Prior. cap. 1 quor primum signat quod dicunt
adequate de aliqueo subiecto dici quoq de omnibus contentis sub tali subiecto. uti de omni hoc
dicat q sifal. i. nunat idem est ipso predicato dicenti de omnibus sub tali subiecto idem
praedicatum potenti eo ipso inferri personam fortem in 1 fig. ad quam facile due alia
figs reducunt per conversionem ut aiunt dialectici dici de nullo signat quodque
negant de aliquo subiecto negari quoq de omnibus sub tali subiecto. hoc posito Dd primi.
de illo prio que sunt eadem etc. illud in terminis uq. ee in illis que sunt idem re et roe
uni q nomi taliaunt imposs. e q int se differant re aut roe id n roe cuius

differentiae

differrent ni foret iam idem re & roe in uno 3° ad hoc uer e inhumanitt
diuinis vbq ostendit S. T. & eius expositores ut pt in Mol. 2° illud prium
uerum in rebq creatis utcunq sint extrema idem cm uno 3°. nam eodem
mo erunt idem intse Unde si sol. sint idem realit cm 3° erunt idem re
alit intse si v° sint idem rat. idem quoq roe intse ut pt induct. in oibq
rebq creatis —

In diuinis n. hoc locum in hoc sensu neq n. cosso q aliqua a deo sint
idem realit uni 3° debent ee idem realit intse ut pt in mist. trinitatis q
si fuit in hoc eq sensu illud prium propterq eq diuinis pronuntia
set mir. n eet q in tanto misterio acuritatis scopo obseruaset q. n.
illud prium n hét locum in diuinis in eo sensu intendo ... S. T. gra
citato & ie euidens q destrueret mistm trinitatis sicut miram ex
celentiam in distinguendo dist. relonum conidentit nq ornaindant p diuini
2° de diuinis nobq. pstum ore 3° pregales sabellj pstas ore in sancta
lumina pt sophron. epsla lucubrata ab synodo act. 11. —

Et si roges Unde prouceniat q in deo plura extrema realit dist. po
sint cm uno 3° identificari, n v° in rebq creatis Val. cs. d. 2 q. 2 p. 4 pri.
Vas. S. cap. 2. n. 9. S. lib. 4 de trinit. cap. 7 n. 7. Suar. et alij as
serunt id prouenire ex infinitate & illimite diuini ee q pot pluri
bus coicari per identitem q sane v° e & indicat. a S. T. 1 p. q. 2 q. 1
a. 1 ad 1. neq sufficient. impugnat ab Siluestri. Cordico Theolog. de
relat. n. 3. ubi ait identificom unius simpliciter nq cm pluribq
relatibq. prouenire ex simplicit & perfce. talis nq sprei. q illa ex
trema sint plura & distincta prouenire ex relonum oppoe n v° ex
perfce nq po ato eque dist. intse. prouenit nat. ex oppoe. relonum: q
tm det talis oppo roe producentis & producti prouenit ex perfoe &
eminentia diuina nq quq pluribq suppositis pot & petit per pro
ductiom coicari ob eius summam & qu complementum plura sub
sistas iuxta postulat —

Unde ppter probato xta ueritem intelligendo sint explicationes tradit
pro illustrio prior. S. T. de illis quq sunt idem cm 3° re & roe v° e ...
iuxta illam hoc priuum pot extende eq ... diuina secunda explicato
extra

extrema sint idem inter se in eadem ratione quae in qua eadem uniuntur vero est ceterum frequens divina quae nos apprehendere intelligunt non creatis ex quamvis identitate cum tertio identitas absoluta infertur: si vero hoc principium intelligatur eo pacto quo principia artis syllogisticae dici de omni et illud quod sit medium et dico illa extrema sint extremitates maioris et minoris tunc illud principium faciet hunc sensum quaecumque identificantur alicui tertio de quo dicitur medio illud etiam inter se dicuntur dico de quo medium praedicatur et in hoc sensu est principium omnino infallibile.

Quod tenet ex indiviniis et in eodem certe est idque ait Masarius non tollit extremitates unum inter se nisi in eadem ratione in qua uniuntur cum medio adhoc non dico requirunt conditiones prima ut medium adaequate accipiatur et idem tibi sit communicabile. secunda ut saltem sit omnino incommunicabile et sic vero sit quarta et s. explicatio quae vero adhibetur a philosophantibus est vero de insufficienti defuisset enim ex hoc de rationibus divinitatis non repugnaret identificatio cum uno.

Ex his et mysterium trinitatis nullum principium lumine nec nostrum destruere nec artem syllogisticam evertere sed potius illam perficere. Ipso quod principium quod affertur. scilicet illud sit hoc locum indivinis quod dicitur idem quod illa prima principia dici de omni dici de nullo quibus extrema quae uniuntur cum tertio et ratione cum illo identificentur ut dicebat S. T. in quibus fundantur omnes modi primae figurae et hanc vero figuram omnes observant ut in ea syllogismi firmi et evidentes fundent oportet ut tertium hoc medium quod est subiectum in maiori adaequate distribuatur et ab ea ac cipiatur nam si in adaequate tantum acciperetur non intelligeret praedicatum dici de omni nostro ut postulat illud principium ex quo doctrina omnium fiunt alia regula a dialecticis recepta in quo ex puris particularibus nil sequitur. in 2a quod in ipso Maior debeat esse ut recte concludat omnino. in 3a altera saltem praemissa debetur negativa ut ratione negationis medium in utraque praemissa in praedicatum oportet distribuatur quod si medium sit omnino incommunicabile quibuscumque modis extremitates quae cum illo uniuntur per praedicationem erunt idem inter se modo explicato quia haec est peculiaris

continentia

omni divine nature & divinis personis absolute dicatur ut quis videt predicavit & singularis sit nihilominus respectu com... Diximus personis & ideo habet eam rationem communis et alius ex promedio in syllogismo apponatur debet distributive capi. Cum hanc autem non exerceat natura divina respectu singularium seu rerum differentium individualium quae non communicabiles naturis divinis sit natura habens plurimis hominibus sed solum communis pluribus suppositis scilicet relativis ... quod attributio fieri debet non solum in natura sed in suppositis scilicet personis quae sunt veluti inferiora eius res communis ut videre est s. Daniel epistola ... ad Greg. fratrem. Insuper ex hoc etiam provenit ut non communicabilis perfecte singularitate & incommunicabilis promedio syllogismi expositorii si solum apponatur natura divina ut singularis nisi etiam ponatur ut contracta & determinata ad habentem illam scilicet subiecto situm communis & habet veluti inferiora talis natura —

Circa artem syllogisticam locum habent in divinis si ... dicta quod praedicatum absolutum apponatur in syllogismis scilicet perfecte distribuatur per omnia supposita habentia talem praedicatum absolutum vel in aliquo supposito perfecte incommunicabiliter dicatur. Unde est dicendum in illis syllogismis ... expositorii natura essentia divina non sumitur ... secundum distributionem in suis suppositis & habentibus quae sunt veluti illius inferiora sed solum in se ipsa quod si haec distributio fieret recte concluderent omnes illi syllogismi ut in prima figura non debet dici omnis essentia divina ... haec manet essentia divina in distributione in suis suis inferioribus sed debet dici omne habens essentiam divinam est pater. Filius habet essentiam divinam quod filius est pater. In 2a figura sic dicitur omne habens essentiam divinam est pater filius non est pater quod filius non est habens essentiam divinam. In 3a omne habens essentiam divinam est pater omne habens essentiam divinam est filius quod filius est pater. In his omnibus syllogismis recte concluditur. Respondeo autem secundum quod Aristoteles: si non est ... est quando ... non valet illatio in syllogismo expositorio cum dicitur haec essentia etc. non perfecte singularis ... sic nisi ... non perfecte incommunicabilis nam ipsa essentia ad hoc est communicabilis pluribus suppositis veluti

veluti in inferiori sit quod si ad dei con perfecta dictaret recte est ut lectore
ver. dicat autem sic hoc homo etiam est pater hoc homo est filius ergo filius
est pater. quod si in utraque premissa ante ponetur idem homo. falsum erit ergo
ut. nam si est unum verum quod est ut. quod recte infertur.

Tandem in reliquis syllogismis admittitur alius desiderii. non variat appellatio vel suppositio. quod legere consequenter ideo n. hoc contingit plures in quam
vel sillogismum ostendunt ut patet in hoc omnis essentia divina est communicabilis pater
est essentia divina ergo etc. medium n. in maiori habet suppositionem simplicem ut
habet li homo in hac homo est species signat n. li essentia ipsam essentiam
stricte sumptam secundum se consideratam at in minori habet suppositionem
personalem quia essentia supponit proprie signato et mediato unde diversi
fiunt medium et hoc. quoniam non in aliis syllogismis in quibus est
propriarum personarum absolute etc. ut in hoc omnis pater generat ostendit. etc.
essentia est pater ergo essentia generat ostendit. etc. li pater in maiori sumitur formaliter
non patris. forma illi competit generare ostendit. etc. in minori vero sumitur
formaliter forma illi convenit esse essentiam divinam ex hoc medium
diversificatur. —

Tertium. primum de contradictoriis quae sub verificantur, quae ratione illius possit
ostendit pugnant quia identitatem realem velle vinum divinas formalia
et ideo a. 5 (?). dissolvent. —

A 4 Comparat inter se relationes et proprietates quoad
circum incessionem. ubi una vel ad ipsas in altera —

§ 1 Aliquot certa premittuntur et sunt 3 d. —

Premittendum 1 quod aliquid sit in alio vel continetur in altero ex alio duobus
modis contingere primo eminenter 2° formaliter. illud continet aliud eminenter quod
in alio perfectiones et illius ea unde divina essentia dicitur continere creaturas imo et
aliquo modo relationes proprietates divinas quatenus est in collectione divina
unde oriuntur proprietates si realiter distinguerentur quatenus debent
divinae ratione & illam neque Damasc. etc. n. dixit est lib. de fide orthodoxa ratio

genitrix

genitrix et dona supernaturalia vide cap. quel liber. p. vsa diuinas formalr. i. laudabat essentiae diuinamque relationes omnes et substantias diuinas qui eminenter continet ratione talis esse quel liber persona dicatur alias qui eminenter continere.

secundo illud formalr. continet. i. habet ab alio quod per ipsum et propriam rationem formam in illo est. et velut illud inficit quod continet duobus modis potest contingere. 1° quatenus formalr. est in alio sol. per intimam praesentiam absque ulla unione et sic deus est praesens formalr. vel creati aquae in vase etc.

secundo quatenus formalr. est in alio per veram unionem et qui effectionem vero secundum hoc tribus modis contingit. 1°. quod est in alio tanquam praedicatum essentiale unitum per essentiam et sic ratio est formalr. in homine et in deo vel relatio.

secundo quod est formalr. unitum non tanquam essentia sed tanquam requisitum. i. complementum realr. identificatum et sic existentia est in homine et in deo relatio aut relat. 3°. quod non est identificatum realr. sed unitum per unionem realem et sic calor est in igne forma ignis in materia etc. Denique quae habent formalr. per unionem. i. habent immediate ut forma a materia relatio a materia etc. i. vel mediate ut ubi fit a materia in illis hominis a materia etc. Denique haec omnia quae habent formalr. per unionem i. identitatem tam materialiter quam formaliter. i. pertinent ad personam habentis sunt illi convenientia et propria ut in exemplis omnibus patet relatio i. non pertinent ad personam habentis sed non illius qui per accidens se habent ut relationes ubi et figurae accidentium non tamen calor non sit aquae aquaeque deum corrupti vero genitum haec non habent formalr. et dictis sed ratio non tamen ut personae sunt illis debitae aut convenientes dubitatur quod tamen an relationes proprietates diuinae personalitatem habent formalr. itaut pater nitus habeat ipse formalr. filium filiationem personalitatem etc.

Praemittendum est ad rem nostram relationem filiationis diuinae p. idem proportionalr. de aliis relationibus non posse ita formalr. esse in patre ut illi praestet primariam denominationem filii neque paternitatem in filio itaut illum patrem constituat hoc certum est fide ex qua constat patrem non esse filium neque e contra filium esse patrem. ut constat ex Conciliis Toletanis 1 et 11. ex Lateranensi florentino et aliis in quibus distinctio diuinarum personarum et relationum statuitur quae posita implicat quod pater sit filius etc. quod expresse definiit Eugenius 4 in litteris unionis cum Concilii florent.

florent. ibi om̄ia que Patris sunt ipse habet coingenito suo gignendo dedit, &c. ei patrem & filium in oīb. anathema 1. tomi q. 3. Nestorium & 5. Concilij Ephesini dicit om̄ia patrem dedisse filio preter solam paternitatem, item lib. 3. Thes. cap. 1. S. Aug. ep. 29 in Ioan. & 5. de trinit. cap. 14. S. Basil. epla 47. ad Caesarien. fine. Damascen. l. 1 fid. cap. 9 & 10. D. Th. Ioan. 16 lect. 4. roe 2da. nam si primam secundam unam personaliter alteri tribueret una ipsa alteram substitueret & moveret 3. vero substitit. —

4. certum est omnes divinas personas & relationes esse habitudines inse ipsas invicem per intimam ipsam roe immensitatis ita S. Athan. ore 3. Gregor. Sabell. Calumnia. S. Fulgent. lib. 3 ad Monim. cap. 7. Hil. 1. de trin. & ibi dicit ... lib. 1 ... Clemens apud Eusebium, S. Damasc. 1. fid. cap. 11. S. Basil. epla 43 ad ... ibi in nulla dicit vel patrem & filium vel per vacua eunte &c. Preterea ex roe nam relationes divine identificantur cum una divina quo sunt omnes relationes divine quo etiam invicem praesentes —

Quinto certum est quod liber relationum roe identitatis cum essentia habet cum inqualibet alia relationes & subsistent: cum n. quaelibet relatio habet inse habet: nam divinam cum quo hec ratio habet inse identificantes relationes & subsistentes divinas ut a. S. ostendet: secunda ratio relationum habentem essentiam divinam habet ea habet mediate aeque sit identificata cum essentia, et habet alias relationes identificatas cum essentia cum quo hic id urgeat inqualibet relatione seqr. dari circum incessionem quo cuius una relatio sit in illa & ipse in illa invicem circum insedeat ita dd omnes scolastici cum Magistro l. 1. d. 19 ubi Albert. Bonav. Scot. Durr. Omn. capr. & alij. & S. Th. 1a. q. 42 a. 5. cons. roe de circum insert. cum n. unam essentiam in qua pater est in filio q. pater est in sua est & ita unde seqr. q. cum essentia patris sit in filio q. in filio ut pater idem admittent ibi Caiet. Conr. Molina Zumel Val. Vasq. Ruiz disp. 4 ... cap. 16. & dd omnes veteres & recentiores, quod hunc modum existendi appellant circum incessionem. quod solum in hoc sensit nullus per ... negare. —

Tandem probatur hec sententia testimonijs S. Scripture. Ioan. 14. nõ ego in patre & Pater in me est & cap. 17 n. 21 ut tu pater in me & ego in te quibus locis intelligi ... iuris sunt SS. PP. de immanentia divinar. relatio. inse invicem roe identitatis cum essentia ita S. Aug. S. Cyrill. S. Hilar. Leontius Theodor. Heracleotes &

Theophil.

Theophilactus ad illum locum [illegible] irenceius lib. 5. cap. 7 & 12. Ful-
gentius de fide ad [illegible] cap. 1. Athan. 1 & 2 [illegible] Arian. sesse [illegible] cap. 8. [illegible] Ambr. 5. de fide cap. 5. [illegible] in exp. Simboli [illegible]
[illegible] Hilar. 9 de trinitate [illegible] idatius [illegible] dicimand. [illegible]
[illegible] Leod. & Mald. ibi [illegible] explicat
[illegible] exemplo centri in quo omnes line circuli [illegible]
[illegible] inexp. [illegible] capite 47. ad [illegible] exemb. annulor [illegible] catene
nam qui trahit unum trahit & reliquos [illegible] relati [illegible] di-
[illegible] persone sint inse invicem presertim [illegible] eas here unam & eandem
unitm —

[illegible] ex [illegible] 4 [illegible] cap. 9. nam id in quo [illegible] hec eorum
[illegible] divinam [illegible] omnes relationes [illegible]
inse omnes [illegible] divinam [illegible] omnes relationes. [illegible]
quelibet relo [illegible] talis [illegible] divinam [illegible]
[illegible] divinae [illegible] Maior [illegible]
nam in rebus creatis [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] in increatis [illegible] nam ut [illegible]
[illegible] aliquam [illegible] ut illam [illegible]
ubi presentem & secum unitam mediante aliquo reali nexu [illegible]
[illegible] ubi presentes [illegible] & media [illegible] hec eas ubi [illegible]
unitas [illegible] illas [illegible] —

[illegible] gravis & celebris [illegible] relo sit in tota alia
relo [illegible] & [illegible] accidens [illegible] in aliquam [illegible] ex alio [illegible]
peculiari [illegible] relo in qua [illegible] talis [illegible] alterius [illegible] & illi
debita [illegible] Thomae in summa a. 58 9 [illegible] libro 5. c. 6 [illegible]
[illegible] 19 [illegible] 1. [illegible] dicunt relam [illegible] in alia rela. [illegible] sed in
adequate [illegible] includit relo [illegible] relationibus secundo [illegible]
& [illegible] existimant [illegible] alium [illegible] titulum
[illegible] una relo sit in alia [illegible] presentionis [illegible]
[illegible] titulum manendi inse invicem Neque ex alio cap. [illegible] reliqui
decentem

recentiores scilicet hoc tertionis asserentis credant unam relationem in alia manere aiunt tamen hoc nihil aliud esse quam omnes relationes habere unam et eandem essentiam proprio respectu ... et definit cap. 15 ... identitatem esse nullam aliam rationem dari posse quam una relatio sit in alia ... expressam eorum ... Vasq. ...

2.ª veritas explicatur et confirmatur

Sed dico quod tota relatio divina tam secundum essentiam quam secundum esse relativum est in qualibet alia ... propria illius persona ... inter relationes intercedat ... productio immanens. ... Cum relatio in suo conceptu praeter ... relationem involvat etiam divinam affirmo quod unaquaeque relatio sit in alia non solum ex eo quod in alia sit essentia divina. ... ex eo quod in alia sit relatio ut relatio. Secundo affirmo ... unam relationem in alia ... propria et sibi debita personae ... non solum ... modo ... productionis ... immanentiam ... filio et spiritu sancto ... immanent ... procedunt ... et illius persona ... illius ... immanens

Prima ... relatio non solum ... sed etiam ... secundum ... in alia ... filio ... eandem ... idem ... filio ... Ioan. 16 ... omnia quaecumque habet pater mea sunt et cap. 17 ... mea omnia tua sunt et tua mea sunt ... filio ... Theophilactus ... Athan. ... Epiphan. haeresi 79 ... Didimus ... Cyrillus ... nihil ... omnia bona patris ... patris ... paternitas quae est bonum patris ... in filio ... filii ... patrem ... in illius sinu ... patrem in filio ... sermonis ... in filio ... pater ... ex illo

Ioan. 14 n. 10

14 mo. Ego in p[at]re et q[ue] [...] dicta sunt a S. Philip. [...] interroganti Desi

derio si foret satis factum si n[on] e[ss]et sermo de circum immanatione patris et

filii utriusq[ue] personis distincte. P[ro]b[atu]r 2 ex Concilijs et PP. a quib[us] uidebatur

n[on] sol[um] essentiam filii e[ss]e in p[at]re et essentiam patris in filio sed relationes in se in

uicem disserte aff[irm]at. totum patrem .i. n[on] partem neq[ue] aliquid patris ut

dicebant Conicus et Dur. sed totum q[ui] in p[at]re totum patrem item ut dicit etiam

et ut dicit relationem ita loquitur S. Dionis cap. 2 de diuinis nomi[nibus] diuina c[ae]lestia

lumina tota inuicem S. Athan. in o[m]pendio de spu S. ex illo ioan. 19 S. Basil.

ep[isto]la 43 ad fratrem totus filius in p[at]re manet et totum uicissim in se ipso

patrem h[ab]et et in fine ep[isto]le docet personam subsistentem siue relationem alteram

cognosci q[uod] una e[st] in alia S. Ciren. lib. de dia[logo] esse et hypostasis y lib.

de sp[iritu] s[anct]o et q[uod] x[ris]ti initium S. Hilar. 3 de Trinit[ate] post initium S. Ambros.

in hymno feriae 2a in p[at]re totus filius et q[ui] q[ue] [...] S. Bernar. serm. 71 in cantic.

solum q[uod] refert et laudat S. Fulg. de fid. ad P[etrum] cap. 1 totus pater in filio et sp[irit]u s[ancto]

totus filius et S. Cyril. lib. 3 ad Hermiam. Cyril. 1o in Ioan. cap. 1 et 3

et 5 Thesauri cap. 1. S. Dam. cap. 3. 7 Dionys.

Confi. 1 ex Lateranensi cap. damnamus ubi d[icitu]r patrem n[on] p[o]t[uisse] [...]

totam suam substantiam filio co[mmun]icare: at si paternitas n[on] fuisset co[mmun]icata filio [...]

in illo e[ss]e S. ... n[on] totam substantiam [...] p[at]rem sol[um] co[mmun]icare filio. Florentini

in literis unionis o[mn]ia quae patris sit ait filio co[mmun]icata [...] paternitas [...]

per illam determinatur filio e[ss]e patrem suum. S. Cyril. et alij [...] relati. Confi. 2

ex PP. qui dicunt unam relationem subsistentem e[ss]e in altera subsistente

ut S. Hilar. 7 de Trinit. Prosper. S. Athan. o [...] Gregalei Sabelij et alij.

Confi. 3 ex Scolasticis DD. [...] n[on] expresse tenent omnes [...] relati [...]

Conicus et Dur. quorum sent[entia] tolerabilis n[on] e[st] contra tam expressa PP.

testimonia ——

Confi. 4 ex rat[ione] Theolog[ica]: nam si sola essentia patris filio co[mmun]icaret et p[at]ri

inesset sola essentia filii: tunc ille n[on] diceret patrem e[ss]e in filio. [...]

[...] testim[onia].

Sequela p[ro]b[atu]r: nam ea quae conueniunt sol[um] [...]

n[on] [...] co[mmun]icabilem e[ss]e impro[...] e[ss]e idem cum personis et [...] n[on] [...]

[...] personis diuinis cum sit [...] q[uod] si sola essentia e[ss]et in p[at]re et filio et n[on] filiatio

[...] pat[...]

l. pat. uiteus n. posset ceteri pertri dehis relonibus q. sint inse inuicem. Confir. 1o
tiam relei dicitus seheut perfecione l. tueri intimanens q. sit inse inuicem et
amplius in 36 ei dicendet. Confir. 2. nam aliat n. salbaret q. pat. haret
sanitam perfecionem nimbet filio et tota trinitas si n. inse n. faceret filium
neq. spiritum. s. ibidem qui perfecit siue filii personibus careret pat. neq. posset
intelligi quomodo n. eet imperfectus. illis relonibus carens et imperfecta q. tota
trinitas cum paucioribus personis ostaret neq. obstat q. fs. 3. de trinit.
cap. 10 n. 7 objicit. n. manere personas imperfectas q. singule hent etiam
in qua eminent otinent omnes reles. sic eodem modo nanquit in deo ita
persona ex eo q. careat persone fratri neq. humanes hoc ing. n. obstat nam q. reles
diuinae e. pers. diuina qua nulla persona diuina debet carere n. ita
humanitas tamen q. propter identitatem relonis cimessa consequenter dr. in ea
eminenter otineri et humanitas denique q. humanitas in verbi et imperfectum
limitatus ergo deo repugnat q. illam fratri. hat: atque liberius et persona
simplr. cuius causa diuinam personam deberet. —

Secunda ps. est q. reles reles sint inse inuicem ut propriae persones n. nex
nanq. tueri actiuitr. sehentes qui illius cui insit ad illi relonis et illam
relonem perficientes accessori osplentes suppleri. ab aliis dd. cit. relatis neq.
aduersus sentientem fs. et Vasq. cit. quem fs. d. 10. met. cit. n. 7 dixit unam
relonem diuinam ei bonum alterius et illi seruientem. Cfr. 1o ex ss. locis
scitatis ubi filius dicit oia tua mea sunt et oia mea tua. ipse n. pro aut.
possessiva denotant filium qr. ei personam patris propriam ipsius possessio
nem ospleamentum debitum et ingeco jam ex alio ioannis testimonio ait
ostius est 29 in locum. columnae. i. dixisse Xtum doctrinam suam
n. ei suam ss. patris item ex locis. ss. et concilior. cit. relatis ubi pat. dr.
oia dedisse filio et filium oia a pat. accepisse nam ubi ait cum dedit
et accepisset accipiens possideret propriumque id q. accepit q. idem de
spu. s. intelligendum ait ss. sermones cp. 1a et ad lecapium. —

Cfr. 2 Cyrill. precipuus e. ss. trau. lib. 23 cap. ibidem. pag. d.
ubi filium dicit proprium quiddam ipsius. s. patris idem repetit ad
medicum illius textus et addit si abesset a pat. detrimentum deferret per

fectioni

perfectudini illius seusit Basil. lib. 4 c. 2 & 3 & 4 & alibi sepe. Filii
q Basil. Cir. & lib. de spu. s. cap. 8. qui ait verbum ei plenum pat. nis et
nis s. Hilar. 8 de trinit. col. 7 quo m n nulr. inse haurarum Consi
bat ipse perparem item s. Aug. s ad Maxim. s Aug. serm. 4 de nativi
ait de Deo cum aequalem minitem Consp. possideat tandem Ciril.
in declaroe anathematismi 9 contra Nestor. et s. concil. Ephes. damnat
autem .s. Synod. can. 13 eos qui hos anathematismos impugnant, quem
s. q exisso e ipsis enadr. inest tam proprium peculium possidens x
Thes. cap. 1 & lib. 10 cap. 33. & alibi sepe Consp. 1 ex illis patri q.
praedicent filium ei inesse sit florem & germen. Ita Tertul. c. prax.
initio s. Athan. 2 c. arr. Cyril. 4 & Ciril. 1 Thes. cap. 8. & lib. 9
cap. 1 Consp. 2 ex aliis quidicant patrem sine filio manere spoliatum
sterilem irrealem imperfectum Ita s. Athan. orat. 2 dices e r u & lib.
2 s. Brian. trope med. Naz. in conf. fid. s. Hilar. 2 de trin. col. 10 s. Aug.
11 de civit. cap. 10 & s. damasc. 1 fid. cap. 6. 7 & 9 —
Pr. 2 ex roe nam illa dr. propria perf. ne alicuius suspi neq. peri
net ad illius celsiti complemti. & nunquam solum manesit imperfect.
& in complemtum sed fecit in seipso una reid sit naturae 1 Minor. Pr. nam
quedam reid divini serviunt ut facia quaedam ut in immanenter de quo
1 & 2 de cl: Sed fiunt suo ad immanente fect. & complet
& sine illo fiunt possit condecore & sine omni retuirit infrio si fest in deo
manet fruitum imperfectum qui emortuum suo fructu spoliatum & et
res sine suo uiuificante manet imperf. & qs pertinent ad sui in
uicem perfectam Minor. ibi Pr. nam arbor sine germine germen
sine flore & fructu fons sine aqua sol sine luce Mens sine v bo im
perf. et spoliata & s q ex pat dicimus filio q e illius radius
germen fructus flumus & verbum ut loquitur s. Athan. & Cyril. 1
filr ex. Sufficit sine fonte lux sine sole fructus sine ramo
s. Gem sine tm imperf. ut & in aliis q ex filius divini sine p q
e illius fons sol arbor & mens ut idem Cyril. loquitur. Consp.
nam maxim imperfectum alicuius pat hoc fidr. ime aliq q aut perfectu
.

sequitur rei illius & ei pertineat ad illius personam formandam; sed hoc habet ipse terminus filiorum eorum in productione, quam illam habet cuiusque propriam personam sibi debitam & nihil accidens sequentem rei illius —

Quod denique processiones divinae se invicem habent consubstantiales personas ratione processionis unicae. Probatur. Prima ex Scriptura: nam in locis quae relatae sunt 1 & 2 productionum circum insessionem exhibet. Ex quo processionibus ad extra extat Joannis 17 n. 7 scriptum ad verum ex illis locis ubi unicuique filius est in Patre in sinu Patris Joan. 1 n. 2 & 10 ratione processionis & generationis manens in sinu Patris & velut in utero divini intellectus in quo formatur Verbum absque ullo motu vel indecentia. Eodem modo loquitur de Spiritu Sanctus Athan. in Conf. fid. ad finem ubi Spiritus progreditur a Patre semper est in manibus Patris qui eum emittit & in manibus filii qui eum gestat —

Probatur 2 ex Patribus qui ad probandam circuminsessionem eandem rationem explicant processionis. Primo S. Athan. modo citatus ubi ait sequere filium qui sit fluvium de fonte germen ex radice & radium ex lumine. Vide de decretis Nicaeni. Cum hic uterusque Patris semper est ita aeternaliter apud Patrem subsistat. Ita etiam Concil. Vol. 3. S. Fulg. de ... monim. & resp. ad ferrandum. S. Cyril. lib. 1 Thes. cap. 3 & lib. 3 cap. 1 & Hilar. de Trinitate columna 2 & lib. 7 prope finem ait filium esse in Patre post nativitatem viventis ex vivente via vide ibi columna 3 & columna 7 unius perfectionem cum insequi Patrem permanentem in ... tate ... S. Damascen. 1 fid. cap. 10 & 11 idem ex Patre ... S. T. 1 p. q. 42 a. 5 corp. & 1 d. 19 q. 3 ... ad 2 corp. ubi ... ubi de circum insessione & cum eo omnes dd. ... relati supra dicentes & fere omnes quae ille circum insessione ... ratione processiones divinas ... in ... eadem ... natura —

Probatur 3 ex ratione quia non est probatione quod processiones divinae ... vitales sunt immanentes quod facium manet intra vitali ... dicersim in principio quia velles quae sibi sit unicuo ... processiones ... se invicem ratione communis vel processionis vitalis utraque ... nam intelligi non potest immanentia ... & in vitalis nisi unum producti ab altero habeat ... unum in altero manent ut distinguitur in Verbo mentis creato quod est immanens ... illius persona ... sive exeunt mens sit principium vitale immanens Verbi est in ipso Verbo persona ... sicut Verbi ... unum ... quo exemplo ... rationem ...

... relati° d 2 a 1 q° hab. ni filij & intg. rui pp. S. q. eod. erunt imma nentes quis in relg. Creati immanã exerceat quing. perfecte produ dillom enalim int. pricam & trem ut autem hic nd intellat q. aufrat aqui voed geh decrindum fefellit & fere alis dd. i dubbia intelli q° n hosse fatne ineptiant inexita relom. Nomindam e ex f. filia 1 detinit ad fri. diuinas res cise inuicem inei nullo in alio et corpus incorp. & i. res perinsiti ism capationis sublis nom q° n. ia let unumsit totum & alter ueluti inclusum hoc n. idem f. filia. q detini dixerat n posse xti retinitrum intelligi sicq. intelldm e q° unumsit prest inaltero q° S. unitumsit cum altero media aliqua li uni° roe aucias un sit intra perf. alterius q. n. e alterius perf.° redeor ee inaltero & illud perficiens ~

Inhoc q° sensu cum media identit° esq ueluti uni° babit intra perf. illam gignens & dicens tanq. rosam & eo° filius sit intra perf. patri tanq. germen & fetus illius ideo est dr. inexistere in altero quod hic unum possessionis in illo et unumsit magis cap x . S. forma alterius ueluti fris ut e x stius infral int. diuinas personas & qualitas uriosit & fril. 1° in tam eq f. fine & f. Basilium ore de q. filio & ahi et relig. patres & 1. relati. In hoc eodem sensu f. filiar. 1. detinit fine f. Sthon. 3 greg. sabel. & alibr. fril. & dialogor. Sag. & Damas. 1 fid. cap. 8 asserunt patrem subsistere in filio & filium in p. n q° res unius persolis tom alterius hoc n. implicat ut d. S. Bas. id q unus subsistens e perf.° alterius q e ey subsistens in quo sen illo subsistens e in ma subsistentia & e 2 unit e perf. alterius ~

Dub. Dissolvunt ~ ~

Ulalia roe dr. ee una res in alia nisi q omnes identificant cum una & eademessa ut exprese tenent . faces & 1. in q. est sequ. vers. qua e x eo precisseq omnes diuine res hant eande messem n erg q una res sit inalia bene est forma illius perf.° & T. Minor R. nam ex ea sol. hct q° tit eos ... ad eam una res sit inalia n. v. pene Ulat pro sua perf. : steriq ma hnt calorem & ma sirfus ...

aque ni seq. q. calorit perf. aque decemens

Ad distingo Maiorem in alia rōe connexa ē in alia nisi mediatena ꝯ. n. ded
aliarum mediatam rei alteri conet (ut loq. Scotus cap. 2 de diuinis noi.)
nisi scl. identitas esse & sic ꝯcedo in quo sensu negda ē. Minor nam nin tali
unione et identit. rei una coicat alteri ni sol q. rōe ess pertinet ad alteram
ex qb. id est q. ipsi rei pose ē ꝯtria persona alterius ni alia rōe una res ē in
alia nisi media identit. esse ꝯ. n. abstit. nisi quatenus dividere eam & sic nego
narrat ē in alia rele q. ē ipsius ꝯtria persona arloqm. parim [illegible] Specialim
Diuinas. Aug. Spirit. n. autem repugnat q. eadem fiet unica rei uni ut in alio
ex duplici titulo nam intell. ē in homine & q. ē in illo aia, & q. ipse met intell.
ē inalis perf. hois q. utrumq. prestat communicam unionem

Obijes 2 ex dict. diuina res ēēt in alia .s. ēēt in illa ut perf. inalis & intra s.
sol ut actualis: utrumq. repugnat q. & Minor pb. Neq. n. est perf. actualis
huius modi .n. perfect. deo repugnant & inde inferret q. ꝯtitueret personam
etiam ēēt imperfect altera .s. careret perf. quę alteri ē inalis in decemens
media circum inseris utare ꝯtendimq. Neq. ex est perf. alteri actualis nam &
mq. Logi disphicet q. inalis indicamus sol. ē id ē resolutione Neq. responsio a pari
pot nam una res ꝯponit alteri & abcarnatur distinq. q. ni ponit alteri inalis
nec ꝯtria alterius perf. Logi nam in intelligibilis q. id ē ab altero
alit. distinq. sit altera alterius q. n. inale ē n. distinq. id ē idem imo ē
ꝯpositā ea alterius si autem dicas filium esse distingui realit. a patre ad eq.
adeo n. ēē de illius ea ingenium ē opositum ꝯdict. realit. id ingenium in illa ē
inclusa et aia ē de ea hois n. ingenium distinq. ab hoc realit. id ingenium in
clicor. in homine & illum inalit. ꝯtituit. Contra ē tamen ex hoc inferret
filius personam diuinam ꝯponi ex pluribus rebus inalib. ex pluribus s. relatib.
et coniunctione

Ad unam relam ēē perf. alterius n. actualem ut recte probat Scotus. aut inalem
per modum pertinentis ad eam diuinamq. inalim in hoc sensu .i. quiditatiuam
& intram illi ita quam intelligi perf. & in agra altera res & in hoc sensu Concil.
ulterius dicto anathematismo approbato a .5. Sinodo dixit ibiq. inalr.
inest & ꝯfiliar de Trinit. Columna 1. pat dr. hoc inmalr. filium ad

ad huius impugnationem Et licet concedendum videatur oppositum generaliter dum sint inter invicem non identificent & includant tamen: eandem essentiam & idem nihilominus

... loco Cerisei probatur Et non est intelligibile neque impossibile quod eaque realiter distin

guntur sed. inde sequatur (?) admittere identitatem sibi invicem essentia.. quae concludit

generaliter tamen ... in exemplo oppositi quod ... impugnatio nam secluditur omnis

una res constat ex pluribus vere realiter distinctis et oppositum constat ex pluribus & idem

Ad ... aut° & 2. dixi quamlibet personam importare eandem personam & integritatem

praedicatorum quae importat tota trinitas

Ille ... plures res in qualibet persona non dicitur continere unam rem. 1° quia sunt invi

cem ... ita quod una res esse ex alteram secundo quia unicam

personam unicant. ... res & res ... constituit & in recto reliquae 1° sed in obli

quo ut patrem ... constituit ... filiatio ... ad complementum patris ... in obliquo & sed ... nisi ... postulat ... ut ...

... in plures illas res ... ut omnes in recto constituerent

patrem quod autem ... & in recto ... paternitatem ... non

... filiatio in recto illam constituere praedicata quae ... definitio possent ...

... distinctum ... secunda persona & sed hoc

quod importat ... in recto praedicant praedicata utriusque

Obiicies ... ex hac doctrina sequeretur filium non esse personam patris ... ex quo ...

ita sequela ... 1° nam filiatio non habet ... in illo ex eo ... dici ...

... & aliis secundo quod idem sed ...

... alterius in obliquo non pertinet ad internam personam illius. ita ut

... habet ... nam deus est ... qui in obliquo respicit ... creaturis & ... creati non habent ... & in deum ... personam ... 2. ... alterum ... intra alterius ... unicam

... perficit ... una res divina non habet unionem ...

... huiusmodi ... quod non habet esse personam intra

alterius

Ad ... secundum ad ... pro. ... 1 p. q. 42 a. 5 ad ... & 1 d. 19

... a 2 ... ad ... numerare eos tamen ... quod ... in recto ...

circuminsessio ... divinus ... invenitur ...

... creatis ... ad haec ... illa ... alio

...

aliq. dr. ei respio originante

Ad 2 est precise exceq. aliq sit tius intelligeca. ri sq. q sit perf. illus aquo respicit. ut recte probat argum. cat. v. si tali tius eet. atingit in velorq. deuinis sit quod eminitus eminentius m. cum illo aquo respicit. vel illo hat. imo & cum illo hat eandem unionem recte fieri poterit ut tali tius diceret perf. intrinsecabiter eaue velut ingrum hat. Ad 3 dr. ri diebrium quin requirat aliquationio id. identificatio sine mediata sive im. intra relationes q. ri cunis id identificatio intra cedit ri im. ra nec ri. ena relo. diu im. identificat cum altera pro. tiucdioribq. inducendq. m. identificd. quatenus ena relo. identificet cum ne duarum congregationem identificat & probat racioni identificadn. utriusq. relo. incluna. nra dixit Sgueri. eta de eadq. vs. Visen. pag. relor. et inter se mex a. instar annulos certenes & boum Sal. dicunt unitem unitem bugeo intimos leberes aeribus f. Sulan. & alij.

Diues patrimitas e perf. filij. com quo mens nra e perf. oblicienti cur sacim aliquis dr. icunt perpetuo mens nra e ipsiam vinnemens ru sui obi & cum illo unit illius mediatunioni coteat. id mens & aia nra ri e perf. oblicienti q. nec patrimitas ru filij minor fr. nam si eet perf. oblicienti ri minus perfectionem obiem creatum qr. ipsa mens & aia. nam mens in obo & obiem in m. eiciunt existerent et ex eadem sirandi dicimus ri minus perfectionem filium q. patrem

Ad 1 cedo tam maiorem nec q ri. condom m. quo patrimitas e perf. filij mens nra e perf. sui obi. id longe imperfectiori & inferiori m. q patrem ceteris q. alij. relati d 2 ideo de obo nec ri. debiteri dr. quinq sit intimior perf. nisi illa quae illi unit per identitem q. quae sol. bereuiem vel hinc intimior quae per identitem increata. quae per aliam identitem & adhuc perfectius & eminentius per identitem indiuiduatim (unde ri dri aequaliter perfors mens & obiem creatum inse ri se in uicem hent mediaidentit. cum tamen fereuiem realem se hant) id hent diuersas eiusq. utrasq. unum hat intra se som alterius ri tri continet unum alteri aequale nisi concreti adgregato ex uno hente & altero hito sicu. mens nra etiam obiem erunt aequaliter perfecti. forte ex aggregato cocir ri infleuit mens nec obiem q ri se inuicem hent mediaidentit. eiq videoq. loquimur de perfecte mti l. obi creati sol. id intell. de perfecte identificata

Obicies 4 si identitas increata dicit deseruiret ista patrimitatis ad hoc ut intra hereofilium sequeret perfilium uelut infra patrem & a illa denomi

natis filiu

denotari filium nam tria filiationis non est denotari nisi filium ut albedo non nisi
album sed est forte denotari alium deum sed illum debere denotari ob eius volitionis
cuius forte identificatur in esse nam dicemus quod sicut fieri potest cum
ut sicut in se dicerem sed neque denominat filium neque dicit aliam sub-
stantiam quae fore [illegible] nostram denominationem quod filiatio non est fieri instare.
Et nego sequelam neque non filiatio patrem denotat filium sed denotat producen-
tem filium [illegible] dicentem verbum [illegible] illud intelligentem neque volunt est in relatione
creati quod eadem fieri dicatur diversis denotat diversis sub [illegible] ut omnis
[illegible] in omnes [illegible] et illuminat et illud [illegible] vel actio est
[illegible] mobili [illegible] non denotat agentem neque mobile sed denotat productum
[illegible] et non alio modo mobile vel mutatum et non actum agens denique est in
manens non denotat actum sed agens [illegible] [illegible] omni
eandem non [illegible] formam denotat sed alio modo formatum denique [illegible] patris
[illegible] fieri [illegible] causa sicut modificat [illegible] cum non eum
non denotat generantem sed subsistentem fieri filiatio et secundam
personam divinam denotat filium patrem non [illegible] illius [illegible] ad de-
nominationem filii sed denominat habentem filium [illegible] illam dicentem [illegible]
[illegible] si habent [illegible] denotat nisi non est [illegible] terminum
Neque est [illegible] denotat diversas [illegible] diversa [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible] nam [illegible] exemplis adductis eadem indivisibilis [illegible] diversis
[illegible] capacitati [illegible] diversis [illegible] denotat cum non [illegible] cum aut
modificatione [illegible] et in quo [illegible] [illegible] indivisibilis [illegible]
[illegible] receptionis in quo exemplo et aliis [illegible] [illegible] non fit [illegible]
[illegible] diversa [illegible] denotationem [illegible] ad diversas [illegible]
[illegible] eandem [illegible] [illegible] [illegible] identificatio est
[illegible] cum relatione [illegible] filiationis [illegible] explicari non
non denominandi filium [illegible] filiationis cum [illegible]
[illegible] denotandi filium quae [illegible] [illegible] distinguatur [illegible]
~~[illegible]~~ motivum
Obiicies [illegible] est [illegible] sit in alia modo explicato non [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] dicas est relatio [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] nam [illegible] non est filiatio ~~[illegible]~~ [illegible] illa in [illegible] [illegible]
[illegible] definitione [illegible] Florentino et [illegible] nam [illegible]

constituens patrem i pers.o sed paternitas est constituens patrem n' e in filio sed aliqua pers.o n' e in filio

Respondeo primam dist. ad tertiam. R. neg. consequentiam ad secundam probationem R. distinguo minorem paternitas est constituens patrem n' e in filio constituens illum tam'i pers. contrado. paternitas est constituens patrem n' e in filio nego nam tam illa pers.o paternitatis sub personam quae dicit ipse & in m.o dandi denominationem patris illi personae subdebet e in filio adq n' quae e est complicatem denominationem patris in filio proinde ut exempla n' patura ex adiecina e in filio est communicabilis ex vitali actionis & in spe f. ex est tum medii sum in sub pers.o commun ex vitali id n' est in aequales mensura neq in m.o item sup est e in ipso hec totam nam ex vitali actionis in eccha v.o ex vitali sol hec compus sum in sup communis eiusdem pers. sit sufficit n. eiusdem dicit pers. in utram vero incertos ex tremo respicit. et n' eodem m.o utrumq denominet

Obijcit 6. secunda relatio est vitalis. t est personalium l personalis productioni d utroq. in rebus quas. & M. Minor pr. nam in f. vg. datur filiatio & utraq spiritu personas velit a nomine per accipere vocetur filius n' accipit a suae paternitatem neq spirationem passivam. n' per nitem q pat. sua commun pers.e e patrem tetrius florent. t. l. pers.e paternitatem dicit simil. inexplicat authenticus q o sibi cum. q paternitas n' communi. Neq ex spirationem passivam namq filiatio producitur. ap. n' dicam e sup f. nam probem volentis sup intellig antecedit q filius spirationem passivam n' accipit ap. Denique sup f neq paternitatem neq filium ab alijs dicendis personis accipit neq per contrarium neq per productionem sed sua a sua pers.t illam rel.o m.o dicebamus Conf. nam in dicemus nocem mihi sol reicies id q e absolutum & coe. n' v. te. a sh. vicem & relativum personarum dicit l Haec q. qui autem ap. ed alias paternitas filiatio &c. quis passim a s. s. pertran. Neq. Haec & in florens dur. probet personales distinctione f. personarum ferunt coes & n' p. prius

Resp. Ad patrem eorsp. q producat filium & spiratam passivam haec haec ipse n' communicabis et filio sed asistu productas immanent & in se ipso. deinde filiationem haec ipse paternitatem n' productum n' sed communicatam in eadem n. pat producit immanes filium tribus sed dat sicuti paternitatem suam communicat q uni sicuti verum haec eq ipse spirationem passivam sic spaum f. voluntati verum dat productum. producit aliq voluntati verum sequitur per procedit pat. ab ille procedere

nam.

inam florentin. in literis comi ontis ait hoc ipsum [illegible] S. procedit
a filio [illegible] filius a p[illegible] et malit hoc. filii. [illegible] is de trin. cap. 26
427 [illegible] hec testim[illegible] forte [illegible] c[illegible] a[illegible] alia [illegible] [illegible] neq[illegible] mir[illegible]
[illegible] procedere [illegible] S. [illegible] filio [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible]
[illegible] S. [illegible] a[illegible] [illegible] per illam potuit tali[illegible] [illegible] conceri
[illegible] dent[illegible] hinc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & filiom. [illegible] hanc
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a[illegible]
[illegible] [illegible] patris [illegible] filij [illegible] filij [illegible] [illegible] S. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] ait florentin [illegible] [illegible]
ee [illegible] [illegible] ut ait [illegible] [illegible] e [illegible] ad
[illegible] patris [illegible] [illegible] ut posit [illegible] ad [illegible] ee [illegible]
nitem &c.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in divinis [illegible] [illegible] [illegible]
ee illud [illegible] [illegible] [illegible] & hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] alteri
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ad hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] illam ad alter [illegible] hoc [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & in illa solum [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] posit intelligi [illegible] [illegible] [illegible]
alteri [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] manens in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] hoc [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] S. [illegible] [illegible] [illegible] ad identitem [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] magna [illegible] [illegible] [illegible] sit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ee [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ad illu[illegible] locu[illegible] remitto examen divisionis
inter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] praesertim an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] possit [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

S. Ansel. c. 1. de incarn. refert Clericum quendam Gall. tres personas dicentes non esse unam rem
sed tres res ut tres Angeli alioquin non sol. ut S. Dect. 6. Sthan S. eorum communicent dicum errorem
postea retractauit in quodam concil. remensi sub archiep. Reinaldo. ut ait idem Ansel.
an in hic clericus negans tres diuinas personas esse unam rem negauerit identitem, mediam distinct.
tione S. Ansel. in hoc sensu illum non impugnat sed in eo videtur asserere tres deos (Vas. in
1. p. d. 120 cap. 1 an et sequenti idem identitem rationum Concilia tamen non notant sed ob de hoc
in haeresi tempore Bernardi et Eugenij 3. Gilbertus 6 prior. autor. Pictauiensis episc.
existimauit deum non esse diuinitatem sed deum esse diuinit. alii deum immediat. sed formaliter esse reale
ex qua sib. esse dict. Gilbertus sensisse inter relatas et eam d. diuinam realem max. am
D. 1. q. 2 Vas. cap. 22 cap. Thens. ut f. Bona. inde intelligunt Gilberti asseruisse realem distinct.
esse tam non assistentes neque dicimus. Tu Vas. 3. existimat non maxam sed aliqualem distinctionem ante
opus intellectus intentam: necque ut dicitur S. Bernard. serm. 80 in cantic. hic. in seq. remens.
infra citando eumdem errorem damnatum

Et esse autem certa, pro quo non relativa dicas non esse distinctas realiter ab essentia qui asseverare dicitur esse realis errorem
indicat. ut. ex Remensi ubi Radeuicus legem. f. in eodem ait, Gilberti ... tam de legi q. C. 11
persona una esse illius rubrica. c. 5 iste in libro Gilbert. et de. Pcr. Gilbert. autem hanc Eugenij ... cen
suram esse doctrinam Gilberti et ex. ait q. tota ore ad eosdem damnationem epistola ait decedenti ...
Chronica nobili non dialectici sed haeretici plane doctrina illa Gilbert. a concil. Rhemis damnata est
eandem doctam Remensis testat. Otho Fris. de gestis Federici cap. 56 c. 57 et alibi vide Vas. 3. cap. 2
Item 2 Ex concil. Lateran. cap. damnamus. in decretis ... trinitas non quaternitas, ... qualibet intimum
personarum est illarum res substantia .... disc. ubi plane concil. excludit esse in diuinis etiam ex ...
non esse realis. distinct. adhuc adeo non esse ... numeranda cum personis quod Joachim magistro imposuerat
in eodem sensu loco Bernard. S. deduct. ad med. damnationem Gilbert. eiusde. Cont. ex Ioanne
... Graec. et latino in Florent. ... cui Marcus Ephes. ... infirmauit et Andreas ... Florentie
p. 19 et nunc ... Ioan. p. 24 ... latini ... in ... ... nondum ...
Item ... ex ... ... aliquem relationem non esse aliud ab essentia ... S. Petrus ... Isidor.
1 Etymolog. cap. 1. Aug. 7 de trin. c. 6 Hilar. ... de trin. ... ... Ansel. c. 23 monolog. ... 2 ...
dicentes personas diuinas esse ipsam diuinitatem in abstracto ita Athan. ... Greg. et 4. ... Athan.
... omnia in ... Boetius et ... S. Bernard. serm. 80 in cantic. fin. et alij ...
alij ... in abstracto dicunt ... personis praedicant ... Ioan. 14 ego sum veritas &c.
... contra ... quod ... in sacra ... trinitas. ... Dam. ... fidei
cap. ... intrinsice ... ... vocatur in sancta
... ait ... ... et ... indignentia &c. ... S. Bernard.
&c.

Et ad hoc

Quarto probatur quia sic eam nec (?) 2 & 4 afferent ad probandam dis tinctionem inter relationem & essentiam.

Pro 4 ex doctoribus scolasticis id non sentiunt principes Theologie scolastice ma gister 1 d 8 vigesima 34 Albertus 1 p. q 44 memb 4 Alensis 1 p. q 56 memb 2 S. T. 1 p. q 28 a 2 & alibi ubi Cajetanus. Capreolus. Richard. Varius Durand. & Alex. Rad. d 212 puncto 2 Vasq. d 120 c. 3 et 4 definit. ... 2 Aeg. Bon. 14 art. 11 ... 12 art 2 d 48 ... Alber tin ... in 7 prio q 1 Theolog. ... 1 n 4. & ... Theolog. ... n. 5. Aegid. Lusitan. 12 ... lib. 5 decius q 12 ... 82 Decem ... 2 definit q 4 cui alios antiquiores referunt ... 5. ex ...

Prima ex ... 1 Deo summa debetur simplicitas in illius per ... decendens at maior est si reles. cum essentia identificent. ... realiter distin guuntur Verum illa identitas est ... nulla non ... ablataret ... sentim cum reles creatas admittunt identificatas cum fund.° 2 ... Deo esset ... realiter ex ... & rela. at recte S. Bernard. ... non est ... deus omnino simplex est. ... nam si essentia realiter ... relationes distingue ret nil haberet mirabile misterium trinitatis ... non admirationis habet ... tres res ... uni rei uniantur si tres facultates uniuntur ... at ... hoc misterium admirabile ... exeo ... una ... infinitis perfectionibus ... aliis ... identificet ut recte S. ... relati ... beatum ...

Afficiebat tandem ... S. Bernardi ... Deo in cantica ... medium ubi sic arguit ... Gilbertum si divinitas deus non est ... si ... persona divina ... est ... deus est, aut aliquid quod non est deus aut nil. ... dicemus ... nil ... eminent ... sicut ... non est deus aut minor erit deo aut maior aut par. at quomodo minor ... aut ... maior, ipsa est summum bonum ... deus ... deo ... unum ... utrumque catholicus ... sensus. sic S. Bernardus ... idem ... posse ... relinquis ... testat ...

... ex ... dicendis ... dissolvendum ...

... saltem distinguant ... ante ... intellig essentia & relationes ...

... est ...

Glessus e jont. Scoti in 1 d. 2 q. 5 et sobrie veritas Litani q. 7 de s. 12 lit. m
ubi ait relatio dicimus realiter ab extrinseco fieri & ei similiter eandem
dem realitatem esse distingui tamen dicitur formalis seu ratione habere obiectum secor.
unus ante omnium idem realiter et ubique & ait Scotus sequacibus sine aliis esse
videt se unius mediatoris quarum ex d. 7 met. & 1013 de 4 definit cap 4 n. 2
fol. 12 etc. 2 disp. 4 & 3 n. 4 imo & horrent ad ei inclusa Scoti sententiam Scoti
ante ubi intelligi etiam mentalem dictam redere tamen intra mentem scholis similiter
Theol. Ledesma Bargius Fasseius & Medina ii 4 et 3 intellectualiter dictam
asserto intendi debent & in hac sententia illam seipso & condictam esse
continent ratione seu medium inter realem & rationis idem dicunt nominales. Etiam
& gab. ad eandem dictam Fasseius d. 33 q. 1 a. 1 Gabriel q. 6 a. 4 n. longe ea sit
a Scoto sint dicti 1 d. 33 q. 1 n. 22 & d. 34 q. 2 & alibi quatenus ait esse
distingui a quo intellectu ante operationem intellectus absolute in ullo modo rei
Scoti sententiam barbarismum nexerit Toletus Lessius 1 q. 71 lib. 5 decisi q. 12
et q. 4 cuius etiam is sequatur ⸻

Tertio relatio nec ullo modo neque ulla alia ratione actualiter distinguitur a subiecto ante
opus intellectus ita tenent Suarez & omnes Thomistae relatos tradunt Vasquez ad q. 1
a. 2 d. 2 et 2 cap. Card. 1. ait relationes ei ratione (inessa) Aegid. differre tamen intelligentiam
rom. Tho. & a. 1 ... & ad eandem comprobantur & differt ratione tamen ...
Scot. 1 d. 39 a. 1 & q. 6 Lessius a. 2 & alibi idem tradunt ex tenent et Scoti
Greg. Argentin. Caiet. Theol. Cathol. Sonein. Lessij concurrunt et sequentur
Caiet. 16 q. 27 a. 2 ubi Hervaeus & 7 Durand. dicto 3 Zimmel. a. 2 Philos. d. 5.
Vasq. d. 2 a. 13 & 1 (Vasq.) d. 120 cap. 4 & 4 defin. cap. 4 Ferrar. 1 d. 3.
q. 17 etc. 3 Thom. dicto a. 2 ad 1. Caid. Lusitan. & Albertin 1 dicto 7 q. 1
dicto 1 n. 60 ... 1 lib. 2 etc. 5 cap. 5 n. 5. & Vasq. cap. 2 defin. 1 & 4 n.
exquisite Torres Theol. Val. Vasq. & Zimmel. existimant Scoti sententiam inter
... relationes rei esse periculosam aut fore tectum in fide ... iudei agen
timeam & Valde audacem errorem Gilberti ... relativum Gabriel ...
Bid. hanc sententiam tam ... inter et ... et defendere eam
a calumnia vindicare censor iniuriam agit reprehendere ...
commodo astringunt secor in hac re rectitudinem sequatur ⸻

Fr. inventi

Dri° ic ex concil. relatis ... contra ... a ... absolute

... ante ... intellig ... Lateranense in ...

damnata ... idem ... omnino

... ante ... intellig ... [illegible]

... [illegible] ...

... intellig ... [illegible]

... intellig ... intellig ... [illegible]

... [illegible] ... actionem ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... admitti ...

... [illegible] ... diversa ... in ...

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... dicendum ...

... [illegible] ... ut ... huius ... actionis ...

ipsa ... [illegible] ... agere ...

dam ... [illegible] ... medium ...

contra ... [illegible] ... item ... [illegible] ...

... [illegible] ... doctrina adversarii

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... in actionibus ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... fieri ... actionem ...

ab alio ... [illegible] ... actionem ...

fieri ... formationem ... [illegible] ...

... [illegible] ...

... [illegible] ... intra ... [illegible] ...

... [illegible] ... figuram ... [illegible] ...

... actio ... [illegible] ... simbolica ...

... [illegible] ... doctrina ... [illegible] ...

... [illegible] ...

Deinde

[illegible margin note, struck through: ... in ... habendum ... gratia ...]

per mem[tem] infus. et ~~actionis~~ actio q[uae] in illa sine sit productio veritatis.
dicta e[st] huiusmodi transitio per modum actionis [illegible]. —

~~[illegible]~~

[illegible] sub...

[illegible]

~~ergo~~ ...

aeruginare nobis [illegible] per ... [illegible] ...

~~[illegible] intentionis et [illegible] causam~~

[illegible] ... aut [illegible]

~~[illegible]~~ [qui per illam particulam idem ...] [illegible] intendat omoda unitas
ut in personis probat ea Concil. [illegible] et a S. Bernard. [illegible]
explicantur et Concilium Lateranense [illegible] dedit actuali
[illegible] intellig[entia] ... reijciunt, quia [illegible] actualem [illegible] illa
sit in nullum sit fundam[entum] ad [illegible] distinctionem. quae ...
in ma[teria] doctrinali, praesertim cum error [illegible] damnatus in Concil. [illegible]
[illegible], quem refert [illegible] concederet ... et [illegible]
siderat theologica [illegible] ... distingueret eas inter

aliquo

~~[illegible]~~
[illegible]
...
rideat [illegible]
[illegible]
[illegible] ad hanc ...
[illegible]
nem

aliquorum ad cuiusque verificationem sufficit praecise dist.º ex na. rei

Pr. 2º ex theologis Florentini namque ss. 18 columna 9 docu. theologis consentiente statim Marco theologo graeco et ss. 19 columna 5. Andreas ep.q. colosensis ait ex eorum sent.ª graecor. et latinor. solarioe ac intelligª differe et columna 10 idem refert Marcus et ss. 24 col. 2 ait doctorum nrorum solarioe et tandem ss. 25 col. 9 idem inculcat in ist.º graeci ... exp.e eor. latinor. q. si solarioe distinctas agnoscebant nullo m. accedere distinctionem ex na. rei. Scis hic oia infallibilem authoritatem n. hoiis sed q. inserta habent in eo concilio et eoi. asser. consensu in eo receperunt maxiam nrii ie authoritatem decliant

Pr. 3. ss. Pp. quor. plures referunt Val. Vas. et ss. et eorum potent ... tri omnes quos ... adduximus quatenus absolute negent distinctionem in rationem et n. rem: q. n. de una ac altera dist. intelligendum e. sed de oi. cum obiectum intellig. transit scho. doctrinalis velit intelligenda. Trinitatis namque sentrum confirmant Pr. Damascen. cap. 2 de diuinis nois cum subi. ... identitatem oia superantem appellat q. nulla e. soli Maior identitas ante opus intell. e. q. identitas ex na. rei ... s. Athan. Dialogo 1 de trinit. e. anomeos sic deus hic e. s. per obiectum ... ex diuersis considerationibus sic aplta 4. ad Nisent. Dag.ª 4 q. aliud coe. aliud proprium in trinitate speculatione n. q. ... ex dist.º ex na. rei. S. Damascen. 1 fid. cap. 11 sm. oia idem sit et fit. ingenitum et intellig.ª sola distinguit q. si sola intellig. n. ex na. rei.

Pr. n. possum omittere authoritatem S. Bernard. Cuius authoritas magna e. in hac p.º q. Concil. remensi ut ... doctor interfuit et de hac ma. late disseruit ac proinde eum optime ... summi pontificis assequutus declarauit ille ... lib. 5 ad ... propositionem ... explicata quae de deo dicitur ... ... dicit signat i pro ... n. pro substantiae diuersus c. hic n. ille voces diuersis semper ... ... perceptibilis unus ... et nobis autem n. possumus ... simpliciter ostendere deum ostendimus apprehendere unum ... quadruplicem facit hoc speculum et enigma ... interim uidere dat. Cum autem uidebimus facie ad faciem uidebimus sicuti e. ... ipsum ...

fragilis acies mentis n[ost]rae quantumlibet vehementius intendens disgregationes rei
licet dimidet esse in tantam pluralitatem. hinc S. Bern. quis placuit sic considerare
sicut ut observent ad obiecta seruitque quam repugnent mihi S. Bernardi et ex decretis
concilii remensis quas adeo tenebat hic S. Doc. nam si ex n[atur]a rei dist[inctio] in deo
daret n[on] diceret S. Bernard. eam distinctionem provenire ex n[ost]ro intellectu a excessu per
Enigma. et sub hoc statu neque in alio statu occurreret pluralitatem semper
n. illa pluralitas ex n[atur]a rei occurreret denique n[on] asseveraret id provenire ex
excessu nos n[on] habere simplicitatem et q[uod] cognoscimus ad modum meum q[uod] S. Doc.
certo plane negavit distinctionem ex n[atur]a rei in divinis personis

Dic. 4 ex rationibus prima de sumpta ex S. Bernardo - S. de consider. lib. 5 med.
nam deus debet esse [illegible] et summe simplex sicut summam simplicitatem quam
possit excogitari ideo n. in tract. trin. decima [illegible] dicit simplex [illegible]
[illegible] excogitari [illegible] [illegible]. si non deus simplicior excogitari intelligi. s. relig.
identificata ex n[atur]a rei [illegible] q[uod] hec simplicitas et identitas deo concedenda est
q[uod] [illegible] S. Bernard. confirmatur ibi nisi o[mn]ia unum in deo et cum deo considerare
res habens multiplicem d[istincti]onem [illegible] [illegible] cognitionem melius cuiusmodi deo
nec [illegible] q[uod] [illegible] mera simplicitas. et [illegible] infra habe [illegible] deo
[illegible] pluris e illi nil [illegible] etc. n[on] est [illegible] deus [illegible] simplex est et [illegible]
[illegible] noveris q[uod] simplex dicam idemque unus. est [illegible] [illegible]
nil. [illegible] [illegible]. n[on] est [illegible] neque [illegible] simplex neque [illegible]
[illegible] q[uod] pluris est aut q[uod] melius in [illegible] simplicitatis si ex [illegible]
ante [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] cap. 11 de incarn. [illegible] et Ricard. 2 de trin. cap. 17
cap. 12 et 13 [illegible] cap. 11 de incarn. [illegible] [illegible] ante
[illegible] Scot. [illegible] q. 7. [illegible] [illegible] multiplicitatem [illegible] ante
[illegible] n[on] [illegible] [illegible] dei simplicitatem et q[uod] [illegible] est in deo simpli
[illegible] [illegible] [illegible] illam [illegible] [illegible] n.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

quo declarant imo plures dd existimant ex hoc spem intellig. unam formalitatem illarum in altera includi quae attributis in se et recipere id satis hoc int dd. —

Contra 2. Confirm. nam illud dr. compositum quod constat plurimis formalitatibus diversorum inter se uniti ad unum constituendum et ex hoc cum in rebus creatis detur compositio inter essentiam et relationem et subsistentiam in re d. divina ... plures formalitates ante opus intellig. ... et unitas in identitate reali ... facientes unumque componentes unum

Contra 3. Confirm. nam ideo secundum Thom. compositio in rebus creatis . . . . ex actu et poten. quod aliter non posset fieri unum quod unio plurium est principalis ad formalis unitatis compositi . . . . in formalit. distinctas a libr. simul. —

Contra 4. Confirm. nam deitas formalitas dicitur inter se distincta antequam oper. intellig. ... indifferens ad plures relationes subsistentes ipsa ... relationes ... ad hanc vel illam personam ... antequam intellig. inter unam et relationes dicitur —

Contra 5. Confirm. nam talis non potest excitari ex quo in divina includat . . . . nam si haec inclusio diceretur ante opus intellig. . . . . nam . . . . distinctam . . . unam . . . diceret formalitatem . . . distinctam et . . . facientem compositionem —

Secunda ratio desumitur ex Philosophia ingeniis d. J. q. 1 a. 2 . . . . tenendi quod unaque distinctionem ante opus intellig. . . . distinctionem realem . . . ante opus intellig. . . . distinctionem formalit. . . . . inter eas . . . . distinctionem realis quae est . . . . probatum est . . . . evidens et Minor ab . . . . conceditur. Maior . . . . distinctionem realis non . . . . ratione extremorum . . . . distinguntur . . . . formalis distinctionis . . . . ipsa . . . . . intellig. Vnde . . . . realis . . . .

quia

distinctio attenebit .s. creatum aliamque vere est realis distinctio. ab eodem aeul.
. sed non omnia illa extrema sint res. Sed relationem divinam non esse et non existit ante opus intellectus
condescendi. ab illo sequitur distinctio realis inter relationem et essentiam divinam adeo ut de sola
sententiam scotus in decretale quae alterius in lateranensi damnata —

Ratio quia scoto concedamus distinctionem realem non denotari ex eo quod sit ante opus
intellectus sed ex eo quod inter res inter cedat ad hoc distinctio que ipse ponit inter relationem et essentiam esse
realis sed quod deus non sunt formalitas esse. et relationis distinctio ante opus intellectus esse res
filius. tres relationes divinae sint tres res et tres realitates que in deo darentur ante opus
intellectus creatura res quaternitas quod ecclesia merito damnavit. vere hoc tamen
tres relationes nullus dubitaverit tres res ut plane scilicet Reg. 1 de doctrina christiana
cap.] et s. Concil. remense sub lateranensi] . apud Vasq. 1 p. q. incarn. de in
carne. 26 cap.] ecclesiae. ad anselmo christiano negari Ricardo. 4
de trin. cap. 20. (S. T. 1d 25 a 4. & 1 p. q. 30 a 1 et) et q 39 a 5 ad] imo
et ipse scotus ponens formalitas esse et tres . i. quod appellat in lateran. cap. dam
namus. illa quaelibet trium personarum. est illa res vere et vera dicitur. esse non dicit res
a concil. appellat secundo (iuxta) scoti aeq. dubio mihi: (passim) inculcant in divinis
tres esse unam rem .s. essentiam sed sr. ex defectu rei nam res est id cui in defendi.
a parte intellectus non repugnat existere sed formalis esse non repugnat existere positione
nario existit a parte rei quod est res sed et relationes divinae sint tres res et ab ante neque est res
a tradidit sequitur datur distinctio realis inter essentiam et relationes — — —

Sed Ægid. nesuicopsa impatro ain. huius sententia desinat Deus d. s. an 46 longe dissimilem
dicentem realem ex parte formalis non videntur (summum) identitatem realem per non eandem
rei haberi plures realites quae ex eo quod identificentur realiter neque ut plurimi ter neque realiter distinctae
vicissim relationes esse —

Sed hypostatio ammonit sine hinc idem postulandonem .s. distinctionem formalitatem ante opus
intellectus et identitatem realem rejecit. quia non requirit ad hoc ut illae formalites dicant
dicantur plene habere distinctionem realem . si dicas requiri quod extrema distinctionis sint res etiam
(actu) probatum esse res. plane ipsi concedunt esse distinctae est ut 4 res distinctae ut realiter.
si dicas requiri non sola formalites. Sed entites ante opus intellectus distinctas entitates quae
quaerat existint entites distinctae tamen quod distinguuntur ipse extrema ipsi concedunt
quod vero sint et entites fr. manenti quod ante opus intellectus a relatione distinctio hypostat
dicatur realis adicitur. asp. dicatur relationem in opposita sententia quod habet rationem entitatis

diuersa [illegible] de [illegible] relatione in [illegible] sententia quod [illegible] entis diuersam [illegible] non entis realis diuersam [illegible] res & entitas diuersa a relatione [illegible] realiter a relatione

[illegible] satis [illegible] manet reiecta sententia dicendi [illegible] realem [illegible] inter diuinas relationes [illegible] in [illegible] rem [illegible] relationes diuinas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] inexplicit [illegible] Damascen. [illegible] cap. 11 [illegible] [illegible] nos [illegible] diuinis; [illegible] [illegible] sententiam [illegible] imperfecte [illegible]. [illegible] personas diuinas [illegible] [illegible] relatis [illegible] [illegible] dicendo 1. d. 25 q. 2 n. 5. [illegible] diuina ex Concil. Lateranensi [illegible] [illegible] ante [illegible] intellectus facit [illegible] [illegible] in personis diuinis [illegible] erroneum [illegible] [illegible] nam [illegible] Additam [illegible] [illegible] [illegible] realem [illegible] diuina [illegible] una res [illegible] intellectus [illegible] [illegible] [illegible] relationibus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] pro Gilberto & Scoto dissolvuntur

[illegible] Scotus [illegible] [illegible] Clericus [illegible] Ansel. & Gilbertus [illegible] errore [illegible] in hoc [illegible] satisfiet.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationes & [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] intelligendi [illegible] ante [illegible] intellectus [illegible] S. Thom. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationis [illegible] [illegible] excepto relatiuo: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cap. 2. [illegible] & in cap. [illegible] [illegible] tradit S. Ansel. [illegible] [illegible] 8. cap. 1 & 2. [illegible] S. Thom. [illegible] ante [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1. 18. q. 29 a. 3 [illegible]. [illegible] in [illegible] Florent. [illegible] 18 col. 9. [illegible] [illegible] [illegible] Theolog. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] differentiam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] simpliciter [illegible] [illegible] [illegible] Magni [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in diuinis [illegible] personalitas differentiae diuina

[illegible] S. Thom. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

aliis vo[ca]bulis nempe nomen neque lex indicat eam distinctionem ante opus intellectus
existenti [fu]erit in hoc sensu sese aliter acceperit verbis et nominis idem et eo
dem modo explicandi erunt qui eam qui ac distinctionem inter essentiam
et verbis indicent scilicet ob[iec]tiva praedicatis illis accommodent praesertim scilicet sicut
qui planius explicatum addit quia non idem est homo et quod homo est ... distinctio
aliquibus praedicatis; ... non distinctio ... praedicatis realiter
itaque est a verbis ... forte ... ferrem neque non intelligere proprio
... relatione ... sed ... tamen ... hoc est ... non est idem cum ...
utraque scilicet realiter ... res neque quaeque designet.

Ad confirmationem ... exemplo ... aliquam distinctionem inter
essentiam et verbis probare non eandem distinctionem realem quod ... distinctionem realem in ...
... ante ... cerebro non ex ... sententia ... latinos ... concilii
... non ... quisque ... minime ... differentiam
... sentire ... auctoritas ... probat ...
... asserere a ... cerebro non ... realiter neque ...
... auctoritati ... observet
... columna 2a haereticos dixisse latinos ...
... procedere et ... eadem columna ... graecos
... cum ecclesia catholica unitos excepto ... in eadem permansit
... concilii ...

... 2o realiter et ante omnem intellectus operationem ...
... divina plura praedicata ... quod ambo ... verbis ... non ...
idem ... esse ... ...
... realiter ... ...
... eadem re non est ... et ... ...
idem non possunt ... ...
non ... ... personae ...
... realiter et ... producit ... producit, ... ,
... assumit ... ... non ... nec ... nec ... ad aliud
neque ... neque incarnata quod ... et ... non est idem ... eadem non ...

...

verificari huiusmodi praedicata contradict.

Confir. 2° nam cum spus intellig. habeat realiter procedat per intellectum et non per voluntatem et spus s. procedit per voluntatem et non per intellectum quae sunt attributa vere praedicatis

Confir. nam si rad. et essa idem omnino dicantur et attrib. inter se essent idem quae vere affirmantur de uno possent realiter et entitative affirmari de alio ne sic eadem contradictoria verificarentur quod autem hoc sic sequitur pr. nam de rad. filiationis vere realiter et entitative non potest verificari quod ita a Catholicis quod sit quid communicabile et improductum quod sit constitutiva dei et radix attributorum. quae in praedicata verificantur de essa et e contrario de essa entitative et realiter non potest affirmari quod sit producta quod producat (licet ita damnaretur definit Lateranense) quod sit ad aliud quod sit incarnata quae in praedicata de filiat. possunt affirmari

Ad hoc negando ans. si. n. esset verum et praedicata contradict. verificarent absolute rei absdubio non esset verum idem absolute rei ad prodam entitate et absolute eiusdem dari etiam neque dari relationem velut nostri recentiores sequuntur. sed sol. dari realitatem unicam quae et realiter continet perfect. relationis et perfect. essentiae Unde refugiendum in volebr. in hoc quod dicat rel. reipsa et realiter producere et nam ab hoc rei non inconv. rel. ipsa realitas quae sola est una et rel. de qua realiter omnia illa praedicata affirmativa et realiter dicuntur solum tamen negativa opposita ut statim ostendo. primo producere et produci de illa realiter verificatur absolute rei quod id illi convenit ratione relationis et simul dicere quod non producat quod producat realiter realitas quae neque denotat id nullo modo illi convenire. concilium vero Lateranense haec damnavit et Theologi Florentini sic ita affirmantes etiam non generare neque generari loquuntur de essa ut praecisa 2° esse ad aliud verificatur de illa realitate propter relationem quod involvit non esse ad aliud solum dicitur de eadem quod neque denotat id nullum competere ut esse incommunicabilem eam realitatem si incommunicabilitas sumatur positive eq. verificatur et similiter esse incarnatam eam realitatem utrumque s. ratione relationis item esse absolutam communicabilem est ut ratione s. essentiae: et negativa illorum praedicatorum est ita quod asserit nullum id convenire si praedicata negativa contradictoria dicantur de essa ut praecisa ut etiam non dabitur contradictio quod non verificantur de eodem rel. eq. ratione neque mirum est quod eadem realitas divina propter eius magnam eminentiam

illi mitem (laudat predicatu adeo opposita tamen realiter (ratis quod hic est lau
dum predicata valde diversa secundum diversas rationes formales a nobis conceptas animal
non in eiusdem discursus recte in realiter intellectus practicus dirigitur ad opus non ipse
uoluntatis &c.

Ad 1. confirmationem patrem videlicet realiter generare filium & non spirare spiritum sanctum item verum est haec
a parte rei quod pater realiter generat per realitatem intellectus (non per realitatem ea non non
datur ante operationem intellectus) ad hoc ante operationem intellectus quod non per voluntatem in parte
alitem voluntatis quae eadem est cum realitate intellectus ex parte autem constitutiua filii &
spiritus sancti a parte rei diximus d. 2. q. s. sumi secundum nostrum intellectum ad distinguendum
intellectum divinum a voluntate & in procedendam genera intellectui & in voluntati & est
voluntati spirationem operationes sancti. Ad 2. confirmationem & concedendo sequelam s.
de predicatis affirmativis loquatur quod non predicata esse de reloc & sunt dicata relatiuis
de essentia possit verificari si (ratitatibus sumantur ex natura & secundum realitatem quod habent
a parte rei quae de realitate predicationis possit verificari in quantum est conceptibile (s. secundum aliquid eius)
quod sit improducta constitutibus (s. secundum aliquid) quod sit constitutiua & radix & c. ei absolute
litatem & improductionem negatiue quod predicata significantia negationem non possunt verifi
cari quod rationes negationis quae est significationem nullam ... quod conuenit potest & conuenit. ex parte
dicatam nullo modo conuenire tali realitati filii de esse (ratitatibus secundum realitatem
nempe verificat quod sit aliud quod productum producat &c. s. secundum aliquid eius
Dices entitas & realitas filii est realitas essentiae sed realitas filii non est realitas patris
ergo realitas essentiae non est realitas patris. Item est & realitas essentiae est realitas patris sed realitas
essentiae est realitas filii ergo realitas filii est realitas patris. Respondeo negando consequentiam utriusque
syllogismi quia illegitima quod non servatur identitas medii nam realitas essentiae constituit
singularis est in realiter conceptibilis ratione cuius conceptibilitatis non efficit syllogismum
expositorium qui legitime inferat neque universalem quod non distribuitur realitas
essentiae contra dictum traditum de [illegible] ... si singularis parere realitas
filii est haec realitas essentiae signata realitate filii sed realitas filii non est realitas patris
recte inferret &c. quod haec realitas essentiae signata realitate filii non est realitas patris
sic distribuitur si caderet haec realitas filii est quaecumque realitas essentiae sed realitas filii non est
realitas patris ergo realitas patris non est quaecumque realitas essentiae recte inferret sed
maior est falsa. eodem modo respondendum in 2. syllogismo instabilis dicitur est

predicatu

predicatum negativum quod nihil aliud est unum ab alio distingui quam unum non esse aliud sed nihilominus asseri realiter oportet intelligi de realitate filii quae est eadem cum realitate esse verificatur quod non est realitas patris vel relationis. Et hoc etiam affirmat quod est realitas patris quae eadem est. Alia predicata negativa quod non sit communicabilis et quod possit verificari asserere: sed non verificantur de eadem entitate, cum non possint de eodem verificari contradictoria quae verificantur de diversa realitate quae debet asseri — —

Ad. non esse inconveniens ut asseri dicantur de realitate filii scilicet esse predicata negativa quae non absolute et adequate negant sed solum inadequate. Dico quod quae asseri de realitate filii predicantur est dictum inadequata contradictionis ad mixtam identitatem in adequatam inventam: nam si adequate dictum predicaret de filii realitate interdiceret talem realitatem nullo modo esse realitatem patris sicut diceret quod primum est realitas patris et ex hoc conficitur. Cum dixi mea predicata etiam negativa contra quae affirmant de relatione scilicet esse non est communicabilis et quod non vere predicari de realitate communicari quod denotant talia predicata nullo modo illi convenire quod falsum est quod si predicarentur inadequate cum predicatur dictum scilicet est predicatur quod non est alia, itaque fieret hic sensus communicabilitate non convenire illi realitati vel omnium personarum quae claudit vel erunt illae predicata negativa et uti est illam realitatem filiationis non esse realitatem paternitatis sed non contradicerem propositionibus affirmantibus identitatem communicabilem et quod hae propositiones essent absolute negativae vel negantes solum inadequate casum cum restrictione — —

Urgebis ingeniosi oppositum hominis per rationem quam dat scilicet identitas scilicet dictum inadequate est oppositum inter se realiter distinguntur. itaque neque quae constituit formaliter perditionem non sequitur verum in toto composito neque posset inhereat: negatio non quae oppositionem non est materia scilicet eadem intrinsece non sequitur in toto composito sed quod claudit materiam sed solum in materia scilicet forma et inde totum ut totum concedit dictum ideo quod metaphysice quae ad ostendi, quod ad hoc ut realitas filii vere diversificetur inadequate a paternitate ante opus intellectus negationem paternitatis quam non est pater debet habere in sola relatione et non in tota est ante opus intellectus quae ante opus intellectus dabant dictum relatio et esse predicas negationem illam

qua

quafilius n e pat realit n videtur in declarare sed ex innalit que e ura
et realitas erg hec asseri vera negatio patris s. paternitatis q asserei de
ting ab s. patrit

Exemplum illud creatum n se co ad oia adequari cum nullo mitt neq
hoc ei possit alias hominum n eet singulare per n determinare aliqualr.
n e applicandam inadequatam distinctionem q hic filius dicimus vario ratione
tum cum inadequata identit na patris ad hoc autem ut inadequate dis
tinguat realitas filij ab s. narium n e ut nos probat q disting ab s. n
e idem cum p. p. vero distingueret reipsa alienos sufficit n. ut distinguibilis
sit [illegible] ad illam formalem distingui neq quia n e pat [illegible] et ex eo
quo quadicat filium inadequate n ei patrem n dicet alteri quadicat in
adequate ee idem cum patre vere erg distinguibilis a rele, et ideo de eadem
realit proprietatem infinita ut vg. de realit filiationis potent vel verificari
q sit idem s. n sit idem inadequate cum patre. Postea n repugnat q neq
quafilius n e pat inadequate, sit inherere in tota realit filiationis [illegible]
recte probat Arg. realis neq dat asserei et negat sedere in tota realite
filiationis q [illegible] neq e realis neq [illegible] [illegible] n. neque sunt peculia
ris [illegible] et negat et excludat ibi inadequate et sol. vere fralitatis unice
distinguibilis realitemb a realit filij ideo mei sedeat in tota realit e filia
tionis que e essentia relinqueret in illa identitatem inadequatam cum patr
nit et n lominus eidem confert ipsum formalem distinctionem [illegible]

Rejicies q esse et vero ut ex [illegible] dicens lines [illegible] dicens leui spei
aeq. ut omnes concedent [illegible] accidentem divina intelle q ante hom
intelleq differunt [illegible] nam diversitas eat personem n coincat illis ad
intelle alias sit mere infinitos intelleq [illegible] que [illegible] differunt [illegible]
sit adeunare s. que n differunt distinguere [illegible] et nam intelleq
premisis conect apprehendere [illegible] ut lineas [illegible] n poterit id
[illegible] dicet si [illegible] ei eiusdem lines [illegible] videtur ibi eas cognos
cunt et diverse lines cum n cascognoscat [illegible] inde e [illegible] neq deus
neq nos posumus in intelle duas lineas apprehendere q int illas [illegible]
fore reipsa dat dist o ad independent ab ope intelleq ad hoc [illegible] res

pondi

respondi in contr. distinguo ans si dicereq lineq ante opom intellg nego opom com illam vi alint relet realiter sed com realitas & entitas si diceresq lineq saltem dist per intellum & sic dedo & ideo nego ae con ad eius probom quia in sensu negato i probod antis Et ea oia quae realit identi fiant cognosci a deo inse si re vo se habent inse ut unum q si iam aliq mo distincte q diceret lineas. hec vo agnoscit ut diceres in intellu creato eet distinguente q persoae diuinas in hac vitaparti propt eminentem per fom & fecunditatem quae in deo dat. et diuidit ees in lineas tam ante suam opam nulla diuersitas nullq lineq darent. pro .n. abstr. dari eiusmodi lineas diuersas re actum qe dum cognoscit obia quae deam nouio distinguit in lineas diuidit & alia nequit distinguere procedit ex diuerso fund q dat .l. exp. creaturar. inquiq tales personae diuinae inueniunt. eq ipsius rei quae fecunda e probabilis nequit vo similes personae ut unam apprehendere propt suam imperfectam supposito fund o q inuenit a pte rei & ideo pro mereret si diceret eet proclius ut persona ei pleres diuisa q unica eet realitas. aperet q vo pers. talis e ut nus quam inueniat diuisa nec sit fecunda plures personae obtinens potens e intellg illam ut unicam apprehendere sine fund o distom confinget aut pro illam abstrahit —

§ 4 an & quom se distinguant ees & distincte et reali —

Gedictis ss 2 & 3 nunc reles se distingui ab eis d .n. tenent omnes pp & dd. ostom distom realem & medium relati illi .n. .l. exprese addemus supponunt int illa extrema distom sis intercedere proinde ex ss thaus Basil. Ansel. Bernard. Thoma & Theologi florentini expressa sentin ss .2. allatant & pp. nam intellg nr. sepe apprehendit & cognoscit eam n cognitis relatiq ?eq q eas se distinguit. Nec huic doctna ullo m fauet errori Gilberti damnati ab Eugenio 3 q arceret q int nam & personam n mathematica abstrat sed theologica considerat quoquo m distingueret d .n. ut ex eo resport Otto illi eps. nam

Gilbertus

Gilbertus urbebatur Reg. d 120 ar 1 in 6 per mathematicam astronom. intellebat
dictam rois: extendicitionem factam roe per videron Theologicam intellebat
dictam rationem Theologica inventam ante opus intelli. q ipse illi dis
tam rois aurebat q Pontifex merito condemnavit —
D. Indusflex sidit rois aliq vocant rois realis alia rois ratiti adeo
insuper veloes alium distingui roe realis itidem omnes & velati inolitione
tam dictam vir antiquiores agnoscere superentur. T. 1 o d. 3 q 1 a 1 ad 3
tm dr. q e aliard fraternitati & cur in divinis n necessit. ad fratre in realis
tm cum addit in re ipsa dari fundam. Unde tales roes deo conveniant p.
nam hic dist. o li. hac per nos verbis fit tri con fundo inte i tut in ipsa re
realis & coposita propt magnitudinem iniuitatem rei intelli. diversas roes
formales de qualibet dicuntur imo & opposite praedicata ponitur apari sed hoc in se
hunt in rei intelli. velo Kenadicione q distinguntur roe realis. Minor p.
nam infinitis dat fundam ad talem dictam .s. imperf. o rei intelli. magna
perf. o & fecunditas illius realitatis engendere sufficient eam & velo de ea
& aliquos veloes creatura videant realit. ab ea differre proptera eam & velo. it
deo roes existentes in ipsa realit. quos e omnibus in intell. ut docet S. T. p. a. d. aut
q 3 a 2 ad 6. ide est ex suppositis adeo diversis imo ex oppositis quos
de illis roibus praedicantur. q &c. — —
confir. 1. nam heretici qui negant veloes divinas concedunt & cognoscunt
etiam q distinctam roe realis a veloibus. — confir. 2 nam minus distinguitur
inter attributa ut vivere & esse & in differunt roe realis & n sol. ratione
q &c. Minor pr. nam ex dictis. cap. 2. 5. & 13 de divinis nominibus agnoscit
in ipso deo multiplicitatem propter attributa secundum dicta .s. & ipse Aug. 6 de
trinit. cap. 6 et cap. 4 agit de simplici multiplicitate & multiplici simpli
citate dei & ipse Basil. 1 o 2 Eunom. pag. 7. cum dicendi nn attributa n e
synonima ut simon ponebat; unde debent manifesta inconvenientia dicere
n sufficient negativum universaliter nn absolute idem tradit ipse S. T. 1. 2 d 2
q 1 a 3 l. & quando ad 4. et ad 5. & d 22 q 1 a 3 ad 4 & d 3 q 1 a 1 ad 3 & 4
de decreti q 3 a 2 ad 3 — —
2 velo & eam sol. differant roe realis aliqui adversarij gregorius 1. d 33
q 1 a 2

quare eē ē fine sed n loq. clare & nullici alius tanex[illegible] quod dicitur eternitas e sed frustra sent. obiicies S. Bernard. qui int. predicata divina sol. ut ag. noscere diversitatem nomin. lib. 5 de consideratione sed sim. illa voces diversis, simil. multis, id. unicam pereas signat unicam gerunt. esse propter ea S. T. q. 9 2 ad ar. ideo sine dixit rebus sol. differre ab ea considerata nonnunquam videntur ediuers[illegible] ratione bene non idem diversitatem nomen aliter S. T. indicat — —

At neque S. Bernard. neque S. T. [illegible] volunt solum nomen indiversit nomen de ethn. rebus signatis per nomen quod n. talis rat. perdiversam ut exprimunt ideo excedi nominum & vocum ditiorum significant nomen est diversitatem fatent. Ex [illegible] ideo sunt ex S. Bern. dicebamus — —

Solem posset aliquis dubitare et fundam. huius distinctionis q Tomis q a ad 3 sic q. appellat distinct. a parte rei realem formalem quod Egid. infra appellat formalem Capreolus certam. vel. [illegible] ferme [illegible] loner. [illegible] & f. quos refert & seq. Egid. lectum 1 d. 2 q. 5. lib. 2 dicit in 1 a 12 dist. 2 appellans distinct. virtualem quam [illegible] & rei ipsius per illud intenta. satis [illegible] cum dicunt S. Tho. S. Bernar. & S. T. C. q. ex hoc nec personam divinam simpliciter & multiplicem appellant. Ex quibus & ex aliis antiquioribus collegit Egid. q. n. 5. & q. n. 20. hanc distinct. respicit antecedenter intellectum. esse in deo n. in actualitate sed solum virtualiter. q si ab illo quaereres q in intellectu perfectis et spectaculis rei per distinct. virtualem: solum intelligere [illegible] q deus perspicere hoc ut intelligat quae volunt distinguatur sed est q deus habet necessario eminentem rationem esse totum intellectum. & sine ordine ad intellectum sit aequus predicatorum ad dictorum. nec actu conveniant deo sed [illegible] indicatum fuisse a S. T. & relatis ibi pertinent — —

Per hanc sententiam Egidii d. 3 met. 9 sed 2 a 2 l. 3 satis exponi dicendi quod non est eandem cum sententia Scoti & ideo fortasse adeo Egid. immediate videretur nam [illegible] hic a [illegible] sepe repetit hanc secundam distinct. virtualem n. ee. ineficalem. Et inde ee. aspecto dividere. Se [illegible] mereat denique indiscipliner. [illegible] asserere rei (& virtualiter sunt) quarum con[illegible] actu antequam opus in illud spectat ee. communicabilem & alteri spectet n. ee. communicabilem: velit nolit ab. bet concedere eandem rem actu ee. distinctas ante opus intellectus. namque actu

cent

eam idem tamquam cum actu illa per diata [illegible] distinctio veritaverint de eo quod erat
idem, et si hic auctor dedit actui ex oppositi praedicata conferre diversis
ratione divinis concedere debet cum eo sexto illarum rationum actui esse idem ante
opus intellectus, quam actu esse distinctas neque enim datur medium inter idem et distinctum
neque pro hoc auxilium erit [illegible] adeo relati neque reliquorum de scholasticis qui
secundum simplicitatem et unitatem essentiam divinam explicant satis decoravit, eam non
identitatem actualem inter illas rationes dum non explicant illius eminentem simul
multiplicitatem vel distinctionem solum ratione agnoscunt eandemque formaliter divinitatis ob
infirmitatem nostri intellectus explicare videtur distinguunt ut ait S. Bernardus. Quibus
dedimus ad finem [illegible] [illegible] neque hac identitatem eandem ullo modo realiter
ante opus intellectus fatentur nostri scholastici, scilicet Caietanus, Bannes, Conimbricenses
Gamaches, Zumel, [illegible] Vasquez, [illegible] 1ae p. disp. 120 cap. 4, qui explicat
quomodo distinctio negetur ex parte dei [illegible] quod sit distinctum vel minimo quod
distinctionis ex natura rei ante intellectum et sola comparatione. [illegible] n. 14 dum sententiam
Vasquez quae excedit adeo distinctionem fundamentalem et virtualem censet improbabilem
et nihil temeritatis habere excedit limites. Caeteri contentis non
[illegible] novam hanc viro doctissimo inducendam: debuisset melius illius
mentem assequi —

Dices. Scholastici praedicti dicentes ante opus intellectus esse realiter filiationem
dant identitatem inadaequatam rationum quia distinctionem seu alietatem rationis relationis quod ante opus
intellectus non dant formaliter distinctionem inter eam et [illegible]. Item nec ex filiatione esse
quod ante opus intellectus esse identitatem realiter neque quae habere [illegible] distinctionem et simul
identitatem secundum realitatem [illegible]. [illegible] negationem vel distinctionem rationis relationis nam
identitatem dant distinctionem ante opus intellectus, ideo non [illegible] [illegible] ne
[illegible] in [illegible] realiter filiationis tribuit id est [illegible] peculiari ratione huius negationis
[illegible] tamen nostro alio [illegible] humano intellectu diminuta vel distinguere [illegible] quae
[illegible] discernit hanc negationem absque quod dat in illis quae distinguntur adequate
[illegible] distinctionem solum inadaequatam [illegible] intellectus [illegible] fuit distinctionem rei
inter relationem filiationis [illegible] [illegible] huiusmodi negatione [illegible]
[illegible] [illegible] adeo non intellectus [illegible] consiliat [illegible]
idem comparatione [illegible] relationis [illegible] per intellectum retinet negationem identitatis

[illegible]

sat nihil operam [illegible] diximus imo haec non facile intell. quae habet intell. nos distinguentes aliquas [illegible] nisi fingat in illis [illegible] quod ultimo [illegible] distinctionem illam —

Posset hic dubitari an [illegible] personam eminentem divinam [illegible] [illegible] sit aliud fundamentum ad distinctionem [illegible] inter relationes et essentiam [illegible] irrefutatum [illegible]. [illegible] huiusmodi est huius modi fundamentum [illegible] illas personas reperiri dicimus [illegible] [illegible] [illegible] ci huius modi distinctionem [illegible] et melius [illegible] [illegible] cap. 4 n. 16 [illegible] saltem ad distinctionem relationis ab essentia divina nullum fundamentum [illegible] [illegible] multiplicitas [illegible] rationum non multiplicatam [illegible] satis nos inducit ad distinctionem inter relationes divinas et essentiam [illegible] —

[illegible] Sitne relatio inclusa an inclusa [illegible] [illegible] essentiam divinam —

Diximus relationes absolute distingui [illegible] [illegible] [illegible] huiusmodi distinctionis inter [illegible] [illegible] quae nullo modo [illegible] includunt ut inter [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum: aliquae vero includunt [illegible] quarum una alteram includit ut inter [illegible] et [illegible] inter [illegible] et [illegible] [illegible] an relatio et divina ita inter se distinguantur ut neutra alteram includat, vel vero [illegible] [illegible] altera alteram in se [illegible] an essentia [illegible] in se [illegible] [illegible] [illegible] vero [illegible] [illegible] examinamus an relatio divina [illegible] [illegible] [illegible] quae inter [illegible] antiquos et admodum [illegible] [illegible] [illegible] viri doctissimi. [illegible] [illegible] existimant [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] ab illis [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] et in illo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] q. 120 [illegible] [illegible] [illegible] 4 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 12 4 [illegible] [illegible] [illegible] q. 20 [illegible] [illegible] [illegible] 11 [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] q. 7 n. 3 idem a fortiori [illegible] [illegible] [illegible] et alii [illegible] inter [illegible] [illegible] relationes [illegible] [illegible] intellectum distinctionem [illegible] [illegible] —

[illegible] probabilius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] semper [illegible]

inter

intre essem & nam diccrimen s. ei aut exprimere quei intellisem di-
uinum & relig. predicata omni tenn ba dei et insebit.ª & quouis alio
q. supremo claudi. ad entis dixi quemlibet propria. Itamei sumenti ait e
aptie ro. l. propria integra nullus dubitat in illa claudi. dete-
ur. Phil. & Th. infra obseruabunt. hanc cū nimi exprimere Torrel. p.
q. 79 a 8 d unica pte 2 cū. 1. Jemel. q 28 a 2 q 3 cū 1 Val. lib. 1
de trinit.ª cap. 29 col. 3 Ss. d 26 met q 2 n 9 & 10 & lib. 4 de trinit.
cap. 7 n 1. Albertin. t 1 in 7. phisophico q. 1 theologicū deds. 3 n 2 Indi-
cal. a Labor. p. t 1 q 2 n 1 2 d 3 84 n 40. Limq. sigm. doctores entiones
q. forte respiciunt. Curric. quodlibeto 5 q. 5 S. Bona. t d 23 a unico q. sed
arguenda. Albanil. t 1 q 23 a 3. ad fine dcebiō hic e mens. (S.T. t p. q 39 ac 7.
ad 1. dm. q. coia absolute dicta fin ordinem intell. nri expresiora q. pro-
pria q. includunt in intellu propri. g. d. n. in discurso. e autem alia q. coe
rei relationum. quez sunt proprietates diuinar personar. attribuit S.T.
p. 1 ex 88 eb. apud grecos hc pp. usitatiles usurpant. pat. e diuinitas
relationes diuin. sit ipse deus &c. ita Concil. Lateranense & Remense
& Patr. Boetius Athan. S. Vas. fulgentius Damascen. Bernard. & alij
relati ex Ss. 1 quez pp. et Superiuoribus insentu identico ad explicandam solum
identitatem realem absq. inclusione predicati insubt.ª ad imp. ma. uer-
bum insensu formalis inclusionis ad explicandam inclusionem cum eam pre-
dicati insuo sensu multum perseruerent. 1. q. a sic sumerent illa pp. magis
proprie & xri magis eam acceptionem xri &c. hc n usurpent. al. l.
alitas e realitas. l. de identitas realis q. de formalis inclusio. 2. n nam
necessp. pat. e diuinitas in illo. de patre certe pat. e l. fm. proprietatem per-
sonalem in quo sententiam S. Athan. orē aduersus sergalem Sabelij
uniuersa plenitudo & integritas diuinitas e pat. est pat. &c. 3 omm. con-
cil. remense sepe citatum S. Vas. orē in sancta lum. 3 damascen. 1.
fid. cap. 11 S. Bernard. serm. de incarnati. super d. & lib. 5 de consider. post
med. ipsius expedius & magis proprie explicari q. pat. e diuinitas q. q. sit
deus. &c. diuinitas sit in patre et deficient cum predicatum secum

in sensu

insensuss[imi] spiritualis aut realis inclusionis 4. nam sic cum maiori proprie[tate] Salvator. vid[e] patrem ... venit. s. filium l. filium im potuis sibi verbum nullum rem patris ... exemplum ... filius imitat[ur] &c.

Pr. 2. non si rat[io] n[on] includeret inter entitati divinam et cetera deo res nobiliores seu includentes dari inter illas ... rois: hic debet a deo excludi ut illi concedat[ur] perfectiss[im]a & summa simplicitas ... cum divi[na] realit[ate] includi intellect[us]. Maior & minor ... ex ... dictis ... i. qu[a]e rat[io] pr. nam si concedat[ur] cum divina inclusa in ... ex clud. ... rois hic n[on] resultat ... extremis inter se ... & reale erit ... simplex et ... supreme ... simplices & ... carentes ex ... ratione ... entis realis

Deri[vatur] Vosq. d. 121 ... n. 11 & 12 ... in deo n[on] repugnat multiplicitas d[i]vis[ibilitas] rois ita neq[ue] ... rois: ... Deo ... Cameriensis q. 4 n. 4 ... cap. de Sobr. q. 1 n. 2 ad 2 & Vecon. ... q. 11 n. 7. ... namq[ue] ... perfectissimam simpli citatem Deo ... in deo ... illa ... rois cerentis simplicitatem rois que deo n[on] repugnat ... n[on] repugnat ... supremis ... entis ... in deo imperfectum. Minor q[uia] n[on] repugnat in deo ... simplicitas ... Maior v[er]o pr. nam aliter Deus n[on] erit o[mn]i[n]o simplex ... Lateranense neq[ue] in ... glossarent ... neq[ue] ... simplex ... simplicissimus ... s. Bernard. Lib. 5 de consideratione q[uod] ... simpliciter ... & ... s. Bernard. Mihi v[er]o n[on] decet q[uod] cogitem melius ... Deo ... mera simplicitas.

Dec. 2. ... Lucerni ... q. 17 n. 26 ... n. 52 & 53 ... n[on] ei proprie ... ad hanc n[on] requiruntur plura extrema ... alter ... at ... in deo nequit ... Cum ... imperfectum ... Cum hab[e]at infinitatem & perfectissimam actuali

actualitem id est 2 confirmo nam ut proportionali dixi 8 2 q. 6. 4.
ipsa penitus attendi. pones enim plurimi ex tremor. q. illos nam
initio n. & ipsa idem est: & quis talis ex tremot nec gratia fecit ad hanc
cui ut trabilis enim conveniret consequenter illam actuante & tracte
q. int. eam & relem v. daret vois comp. —

Pr. 3 ca. nam eius relois est Ens reale n. accidens nisi habe na alio
neque alio creatum sed Ens esse & increatum q. deus sed claudit eam
divinam: adde si deus rieet creatura est ut arguit F. Ang. i. determinat.
cap. 6. adde hanc est per affirmari ea. aufert. grea. f. idem. s. desiderare
ad fin. identitem relois concretam probabat. confir. 1. nam dignius sen
nimis dedeo aqq. incorit. eam & eandem rationem includat. Confir. 2.
nam melius intellr. hoc facto rela diuinas ei vnitas pro infinitas. exceq.
eam diuinitatem includant —

F. Ang. contra hanc inclusionem expedient. —

Obijct. 1. S. T. 1. d. 33 q. 1 a. 1 ad Ang. ubi sepe repetit relam habere aliam
rom. & realiter disjem ab eius. paternitate ad. 3. forsitan q. ad dispos. n. 2 ad 6.
ait ri predicari eam de rebus pose. s. inpredicamentum reale ideirco aliq.
realiter identificatum confir. ex F. Ang. s. determin. cap. 3 & sequentibus
S. T. & alii deum dicunt predicamenta. substantiae & relationi in descensi ri
substantia rei aliq. ad. v. infinito realitati bq. q. ut in deo illas duas perfecti
impermixte ut ptre duor predicamentor. —

Rx. S. T. intrinsece potius decernitur hanc predicationem rad est ex diuina
ce proprietam & ut talem respondam ad idq. obijcit ex 1. fontis S. T.
S. T. sol. cognoscere diuersas rces in eius & rele. pones conceptus ex
plicitos: nam hoc: est tm. differt ab ens: q. est diuer. qui forent
diuersor predicamentor enim actio & passio ad diuersa predicamenta per
tinent & tm. n. ri praecedit fallit et ad eorum explicitos neque distinguant.
Vnde probo confirm. 1. 2. loco eadem mod. explicanda erit S. T. nisi asse
vam inumma theologica loco a nobis pro ei relato rem melius exa
minasse & disseruisse —

Obijcies 2

Obijcies 2.º paternitas secundum differt a filiatione, quae utraque non claudit eandem essentiam

alias non realiter essent non differentia conuenirent contra Con. 1. ex Lateranensi

in cap. damnamus. Alex. Theologi florentini ss. 103 relationes proprietates personarum

diuinarum inuariabiles et personae per illas differentes. 2.º Hilarius

ex epistola quadragesimo tertio ad Nicen. laudatae et approbatae in Con-

cil. Ephesino ait fil. nil habet nisi commune inuicem patri. ergo non ratione

non differret pater a filio personarum paternitatem

Respondeo distinguendo antecedens: paternitas se tota differt a filiatione, 2. sed habet unicum

simplicem conceptum qui differt a filiatione. Concedo: quod sol. probabant tres

distinctionem antecedentis. Se tota differt ita ut nil in ea includatur ubi in quo conueniat

cum filiatione. Nego: neque oppositum illa probatur conuincunt id solum

quod paternitas ex parte conceptus simplex secundum differt a filiatione, quin de

in ea diuersa conditione ab ea per quae sol. differat. Et est simile relatiuum et accidentium

non differre secundum se conueniant in ratione entis quae includunt quia sunt entia non

simplicia et non opposita ex quibus in quo sol. conueniant et alia in qua sola

differant

Obijcies 3 cum legitur relatio, v. et rationi distinctae essentiam et uelut fora relatio ad

constituendum personam ut aiunt Tertul. cap. 2 3 pagx. Ricard. uictor. 1.

dictum cap. 103. aut ueluti figura distincta ut ait Sophron. in epistola relata

in 6 Synod. act. 11 aut ueluti character ut ait Damasc. 1. de fid. cap. 9.

uno de quo plurali 9. quae non claudit intra essentiam et naturam diuinam

ea quam naturam indicet sit in omnibus sui distincti constitutio quae eas non

includere non solum quae debeant neque non posset intelligi quo

pacto daret constitutio si eorum non esset sed ab altero distincta

Respondeo in eo sensu absque ulla dictione ante opus intelligi sine eo unum ut uim

intelligi personam realiter constitutam perfecti personae relationem et ad

per totale quod est uera et realiter urbis non tam sequitur ignota non distinctae

rei ad quae non est opus ut possit opponi intelligi. sine formaliter non se includentes

sufficit non ut paternitas sine conceptum ex parte non relati capiat et utraque

essentiam quam implicite includit quae sunt perfectiones ad rei et rationis ei

proprietates personales. Et est simile inuestigata que constituit personam essendi

perse

perse ingeneo claudr. en q limitat & determinat formam perse neq propt
ea hec distinct° e distinctio rnis l. facta q.n. ante opus intellg. dat plur.
realis esplett & distincta & aptitudinis alia distinctio Et id ferq. ide° dist
nuit nisi tante opus intellg distinctum
Obijcies 4 de esse diuina predicat essentialr. q streas trin diuinis perso
nis q idem predicato. de paternit.e in genere includit. esse q e ipsum adde adeo
illud exgenere sed. contr. nam q q essentialr. dr. de superiore l. de predicato
dr. de inferiori de genere essentialr. dr. superius l. predicatum: id de pat
nit.e essentialr. dr. esse diuina q de paternit.e dicet q sit omi tribq diuinis perso
nis q e predicatum essentiale deq diuinis. Confir. nam sicut e Comp. q paternitas
e deitas pat intellit deit. q & paternit.e item sess. e id q pat intellig
paternitas e sess.e q pat intellit paternit.e
R. negando conseq. q id esse probatur & distinguo maiorem dr. essentialr.
de inferiori si retineat eadem ap.pell & supp. medij esse dedo: si variet
nego. nam illud prius e idem consensio entis syllogistice: dici de om
in genere fm reg. C. traditas debet servari omnino identitas medij que
n. seruat variat. supp. l. appellat.e ut patet in hoc syllogismo esse diuina
e communicabilis paternitas e esse diuina q paternitas e communicabilis q in maiori
ieri; essentia diuina supponit. supp. simplici significat n. essentiam diuinam fmista
tum psinsimilitudinis tunc & ut sumptam fmse in Minori u suppon. per
sonalr. pro esse creata & pro significatum paternitatem deitatis & in hac prop.
homo e spes pro suppon. simplr. personalr. u in hac Jo. e al. in idem
reddita alior. solutio que negata conseq. argumenti proba dilling. Maior
sic q q essentialr. dr. de superiori fm se & fm statum superioris dr. de inferiori
nego: q q essentialr. dr. de superiori pro suo statu dr. de inferiori dedo aspr.
sic in na hum. q in abstracta fmse (seq secluso iu rois queo redr. ulr) cuic
n. essentialr. e aptitudo ad essendum in multis q predicatum n. ptinet inferiori s.
petro q illud e abstractum ng hominem sed pro illo statu quo consideratur
fm se scit. cui fm se e q communicabile & q absolutum negatiue & in re
latio predicabilis illud includens neq communicabilis neq absoluta e. ad con
firm. dico euitantq argumentu fallacem nam in medio dat variatio appe
lationis in uirtu n. prop. redupliciat neqs supp. l. deitatis in argumentali

incuitrau°

in alteram non deducitur, sed male tum et impliciter [illegible] dub.

§ 7 An relat. sit de essentia rei divinae et in illa includatur

Non est dubium quin essentia divina a parte rei [illegible] sententiam suam per se formaliter realiter includat omnes divinas relationes. in quo sensu [illegible] Gregor. dixit universam plenitudinem divinitatis esse patrem ut patrem et c. et in [illegible] eandem [illegible] una summa res quae veraciter est pater et filius et spiritus sanctus et in eodem dicit deitas trina et c. quod observavit Aegid. lusitan. 12 et 1 lib. 1. de div. q 17 a 1 et in hanc rem expendit testim. Scholastici cap. 2 dedicavimus nobis. sub. est certum relationes divinas in obliquo pertinere ad essentiam divinitatis quatenus illas [illegible] postulat ut notavit quod ex observavit Albertin. 2 1 in 1. princ. q 1 theolog. dub. 2 n 2 fine. superest dubium an etiam claudat in recto relationes in suo conceptu [illegible] non possit per intellectum praescindi et denudari a relationibus quas [illegible] implicite in sua ratione involvat [illegible] relationes ab [illegible] hoc [illegible] claudi Vasq. 1 p. q 28 a 2 dub. [illegible] ad 6 [illegible] Val. 1 p. d 2 q 4 p. 1 et lib. 1 de trin. cap 29 et Salmer. 1 2 [illegible] 2 [illegible] Caiet. 1 p. q 39 a 1 [illegible] 4 d 4 9 [illegible] a 3 [illegible] siquidem [illegible] et Zumel 1 p. q 28 a 2 q 3 cap. fine.

Dicendum sententia est quae negat relationes divinas esse de conceptu essentiali divinae rei quae etiam res divinae non claudit relationes paternitatis et filiationis et in essentia hominis claudit [illegible] rationale [illegible] dub. 1 p. q 37 a 7 [illegible] ubi asserere ait [illegible] de intellectu relationum [illegible] non est [illegible] 2 [illegible] 5 [illegible] idem tradit 1 d 33 q 1 a 1 [illegible] ubi ait rationem relationis non pertinere ad rationem eius, nec est de intellectu illius et q 8 [illegible] a 2 ad 6 ait hanc [illegible] praedicationem [illegible] est paternitas non est per se primo [illegible] sed est verum per realem identitatem idem tradunt Caiet. 1 p. q 39 a 6 ad 2 Ferrar. 2 [illegible] cap 9 Torres 1 p. q 39 a 6 d unic. est 3 Vulgar. [illegible] lib. 2 [illegible] cap 9 fine Mol. q 28 a 2 d 6 est 3. Vasq. d 121 cap 4 n 14 [illegible] d 50 [illegible] 6 n 9 et lib. 4 de trinit. cap. 1 n 2 Aegid. lusitan 12 et 1

21 lib. 5 decret. q. 17 a. 1 & 2 n. 15 Vasq. cap. 2 de trin. q. 5 n. 2 Albertin. t. 1 in 1 p. q. 1 Theologica dub. 2 n. 2 Mag. 1 p. q. 2 ad. n. 2 contra .1. & docti recentiores qui prose afferunt alios antiquiores etiam Scotu & durandu cum suis sectatoribus & doctores relati & s. pro opposita sententia idem defendunt.

Pr. 1º authoritate SS. PP. & Concil. Frequenter imprimis sic asserunt SS. Doctores definit. & S. Aug. pluribus in locis asserentes relat. non dici de deo substantialiter neque accidentaliter sed relatiue ut recte obseruat Ægid. lusitan. & alii illi SS. non tam intendunt excludere relat. a berum & a rōe personis absolutis & substantiam vel accidens appellant quam testimonio satis sit si cedat dictu saltem secundum expli. citem 2º Vasq. ubi supra SS. referentes alios qui asserunt in deo non esse identitatem atque & ad aliud ita Concil. Tolet. 11 S. Aug. & S. Basil. sepe, & alia testimonia que probant relat. non afferri in conceptu esse aut essam in conceptu relatiuum & illis satis sit si concedat aliqualiter dictu ponens explicant int relationes & essam. 3º hoc melius probat Ægid. non 3º ex S. Aug. 7 de trin. cap. 1 ubi ait si essa ipsa relatiue dr. essa ipsa non erit essentia & cap. 4 substa. idem non erit substantia quia relatiue dicitur erit ad id itaque essentia est alia non relati. Quam quis testimonia quod non sed ee pertinent Pr. 2 rōe Theologica nam opposita sententia euertit fundam. prima fidei. 1. centum ? ex cap. frmiter & cap. damnamus contra libri personam diuinam eē perfecte deum at ex opposito sequeret patrem non eē perfectu deum quia non est filius qui predicatum in recto & essentialiter esse indiuisa non sine opposita sententia. Vnde in Vasoco recte infert non includi indiuiduam esse filium neque est de essentia deitatis idem patris ideo filium non est de essa patris in recto quod ee filium non est de essa deitatis. Secundo centum ? essam diuinam non generare neque generari ita n. definit. in cap. damnamus citato & a Theologis florentini frequenter esse sup[?] atqui essa diuina includeret paternitem & filiom nil idi deest ad rōe tam generaret & generaret. 3. deficit essam diuinam esse sim plicem ex cap. frmiter cit. : atqui includeret essa & in recto omnes relat. diuinas ex illis diceret & esset opposita. 4 ratio diuina est indiuidua unica & indiuisibilis ex cap. frmiter cit. at multiplex esset qui quidem relat. realiter distinct. inter includeret. 5. eni diuina est coi

[c]icabilis trinitatis coicat tribus divinis personis itaque per illam
unam ex eis talis coicois quaelibet persona in recto Deus appellatur.
at si paternitas et filiatio in recto essent de essentia divina utique libet
persona eadem Deus appellat ita a paternit. est pat. a filiatione filius et
sic ex quo homo includat essentialiter al. et rationale quicunque est homo est anal.
et rationale —
Dices secundum hoc ergo nihil inconveniens locum non noto. s. a quo praedicant
essentialiter de aliquo nobis debent praedicari de illo de quo dr. essentialiter tale
nobis unde ex quo una divina includat essentialiter relationes seq. quod includat
dictam incommunicabilitatem et sic ... personis et quaelibet persona
et patrem et filium etc. R. ut praecedenti diximus hoc principium non va
lere in illis praedicatis quae essentialiter conveniunt ratione constitutionem praepositio
nis ita ut rursus possumus dicere praedicata quae conveniunt relationibus simpliciter
et ingenitam praecipuis non competere illis ... ... et non necesse est
ipsi convenire hanc solutionem subindicat Vasquez ... citatus —
Sed haec solutio non habet locum in nostra nam licet essentia includat in recto
secundum nostram sententiam si relationes divinae includerent in essentia sane
...bus et cum unica tantum sit ... intra constitutur et relationes sol. distin
guunt ab ea et invicem ea a relationibus ... explicitum et implicitum et
attribuuntur distinguuntur inter se. quia quicunque praedicata dicuntur essentialiter de uno ex
... de altero ex ... praedicabuntur. quod quidem ... sit
... intra importat ... ex ... ex ... quia non relationibus praedicat quod
realiter differunt quod ... quod ... principium producens altera pro
ducta itaque ... praedicatur ... importat sol. dist. ... explicitum
... relationem ... alterum includente essentialiter ... per relationem
importat Confirmatur nam in nostra sententia licet essentia includat essentialiter in
relationibus non tamen relationes in essentia quia potest ita praescindi essentia ut inter nullam
relationem involvat quia per hoc praedicata quae de illa verificant pro statu
illo in quo remanet praescissa Communis sententia ingrediatur ... in
clusio inter relationes et etiam nec essentia nec ... possunt ita praescindi
ut una alteram essentialiter non includat ... praedicatum ...
... non possunt indifferenter praedicari essentialiter quia nullum ...

q̄ spectat soli rei ibi prostatec p̄ circumonis

Sed̄ 3. Stig. pro incluū essali relonum in essa ubi an. attributa minus differant int̄ se q̄m rel. ab essa

Obijit 1.° ex Ilthan. ore 3.ª gregalus. ubi ait pluralitas diuinitatis ei patemus patrem & eodem mō loqr̄ Lateranense citatum ex Nos. ore in sancta lumina & alij PP. apud Val. b. q̄ absolute de essa predicant relões q̄ predicant in sensu frialis & essalis inclusionis con̄ fir. mane ex testimonijs silibq̄ inquibq̄ enī dr̄. absolute de relōibq̄ concluding ōn. q. essam in relōibq̄ essalr̄. claudi Confir. 1.° ex ST. 1. p. q. 28. a. 2 ad 1. ubi ait diuina essa ꝯprehendit intra oium generum perfom q̄ est relōis. Confir. 2. ex eodem ST. p. q. 39. a. 6 ad 2 ubi ait hanc pp.ᵃ deus ē pat̄ eē fere ut ista pat̄ ē deus q̄ st in spat nit. includ̄. deitas ita in deit. paternitas

R. PP. Stig. illos PPP. sol. ostendere identitem realem dari int̄ essam & relōes n̄ v.° eā inclusionem essalem in na diu.ª q̄ p̄ ex Lateran. q̄ intendit euertere errorem abbatis florentini asserentis essamē 4.ᵗᵃᵐ rem ultra tres relōes neq v.° aliq̄ silē fecimq in ea rō relonum attendimus. n̄. quo pacto P. Patres asserunt S. Nos. & Bernard. exactius & melius predicari q̄ pat̄ sit deitas q̄m q̄ sit deus quas maior exactio predicationis denotat inclusionem essal. in ea predicari pat̄ ē deitas q̄ sol. affirt S. Nos. n̄ v.° ꝯpositum deitas ē paternitas in sensu ades frali & exacto. Addidimq PP. talia fuisse ex PP. qui eñim ut aliq̄ loē relōes v.° ut aliq̄ ꝯpositionē adstruunt Unde. loē in proprio n̄ v.° ꝯpositum in. eoi tenēb. includ̄r.

Ad 1. Confir. ST. sol. ostendit eñim diuinam debere ꝯe rei identifi cationem hēre perfom relatiuam ne illi aliq̄ perfecti deessent q̄ erat intentu illico antic. 3.ª Gilbert. in secundo loco 2.ª Confirm̄ eandem identitem realem intendit. Vidro ait cum dr̄. deus ē diuinus ē pat̄. ē predicatio per identitem q̄ v.° addit et ē perse ista pat̄ ē deitas ita & ista deus ē pat̄. sol. ostendit eē ē perse ut additioq 3.ª predicam per accidens & idee addit & nullo mō per accidens q̄ relō perse pertinet ad ꝯplementum essꝯ n̄ eē predicationem essale ini lla inclusiueam

Sed cet.

id est tres illam opleret in rom subsistentis. Vider N. q. d. dispoa

a tad. b dixit eam pdicam deus e sat n ei pse. i. m s. pdica

numerale &c.

Obijcies 2° ens diuinum infinitum simplr. in omnibus entiq. debet stinere

essabr. oes psoes eq relatiuas Con pr. nam id q e infinitum simplr. in

psoe debet claudere omnes psoes simplr. et dr. alias si aliqua eius in

deest diuina ens intelligeres in suo oie imperfectum Confr. nam ens di

uinum e sat eicialr. so nario & eradr. item n subsistit extra se eo

inde item deus e realit trinus q. claudit realr. reles

Ad obij. & concesso ante nego cosam ad eius probam & id q e simpl.

infinitum simpl. debere omnes psoes sibi poles se n omnes realit in

cludat p saltem identificatas ex quo ulr. n erit imperfectum ℓ limitatum

Con aspert nullas sibi perf. desit est eis ut suscipere deinit reles i illa q

sic ens relatiq. intellat q n deberet illam q. numeri infinitum simpl.

nam simplr. opam & incosicabilitem relationum eas realit n capit

ad Confrcam & deum nario & ab intro subsistere & hinc reles. se n

sibi reales om restrinens qui eq sm conceptum suum intrum al

tima so unicitatem: ut n exilit aspern q tres reles hist suam iden

tificatas perdici realit trinus subsistens & trahes. ut reles n sint tres

Diueras entilia ref se ex illud n & relicti oplem sublistalia.

Obijcies 3 ens diuinum realit claudit in relobiq. q reles eiusdem in

eius eo pr. nam q n e maior ro Con aequalis sit respectua expr

respectiu ad absoluti ac expr absoluti ad relatiui nunc q

attributa diuina ex eo q sint psoea diuinq. claudunt etiam qui

eius claudunt enim q. filii reles Con n minus q attributa iden

tificent Coneste.

& nego coram ad dispositam i

illa q tradit T. 1 p. q. 33 ar. 3 ad 1 q ens e realit cois communicabilis in

relationum reles n sibi sunt ut inferiora q eq tradidit J. Basil. capla 4 ad

Nisen. ex quo illud refert & affirmat in florentin. concilium Theologi

ad 3. stat autem in pdicatur cois in inferioribus n v. inferiora in uni

includi accedit q ad hoc opp relationum q n capit unitates in respu

essali.

Ad id q. de attributis eodr. illesq. ecaubera & intra n realit

nari

narri neq sol. roe roante id roe roali differre q̄ prescindam ē eisdem fere fund.ᵗⁱ quib. idem int. reales & cum tetrā peculiaria vt qui hic desi derent ipsi cē q. ʒ explicabunt. q. vº. sattinet ad thesim institutam obseruandum inter dist. rōis roalis alteri diceamus qm nam eoꝝ extrema distinguit. ac dupliciter seu includentes real. & roale alii dist. ord. ex cludenda ē adeo q. exigit s̄p̄m metaph. cert. scilicet alia distingui a inclusum ab includente & hoc facto erit differentia inferiori q. Vtra diuina ac relatio e personis velit denique distinguit generi magis l. minus explicare non vº. pro re simpliciter. si ē includentes. Usi autem relata inter se & ab essentia distinguntur. & sequitur Minor ē ꝙ alij nam in aliis neutrum expr. unius extremi per prescindi simpliciter qui nullum alterum dicat neque inuoluat ut cum prescindi essa diuina a relationibus aeterni attributa id ē potest fieri q. cum attributum quanqz vis scissum considerentur semper in actualitate in suo super essam, e reliqua salis implicite & essa includit attributa cuius videtur minorem dist.ᵉᵐ inter attributa, inter se cum nisi reperiri quam inter essam & relationes traduntur f. Canaries ipse ē ad ar. 2 Vq. 1 p. disp. 121 cap. 5º Alberti. tº 2º in 1 p. ē 2. theolog.ᵃ vide.

Cᵉ. 29 s. thō de personis diuinis in quatuor articulos diuisa.

In primo s. thō explicat definitionem personæ in cō. in 2º art. dif ferre personam ab essa, id ē ab hyppostasi s. subsistentia in rā roali. in 3º docet nomen personæ propriè reperiri in diuinis. & illi significare relationem traddi in ar. 4ᵒ.

Cᵒ. 30 s. thō in quatuor artōs diuisa de pluralitate personarum in diuinis.

In 1º definit plures personas subsistētes in diuinis reperiri quas ē esse plures quam tres ar. 2 statuit. ar. 3º art. tres nume rales in diuinis personis, ultra eorum realitatem, solum addere negationem diuisionis in ania quaeque. tandem ar. 4 explicat quo

patre in eius persone in divinarum —

Q.° 32 S. Thome in quatuor art. de his que ad unitatem s. pluralitatem pertinent in divinis —

In 1° asserit in deo oudendam esse trinitatem; in 2 filium appellari posse alium a patre; in aliud ubi alia natura dendantia diversitatem persone admittunt, que vero dendant diversitatem eius s. unitatem persone in divinis excludunt. in ar. 3° de vero particulis solum, s. solus, ho essati addita. asserit. vero in ar. 4 de ead addita ho personali —

Disputatio 5.a de numero et essa personalitatum et subsistentiarum in divinis —

Que ad q. 29 et 30 spectant. Sat. circa disp. ... disp. 29 30 [illegible] 31 difficultas ... ad disputationem 10 remittimus ... metaphysicis ... Theologia ... [illegible]

A. 1. Quid significent in divinis hec nomina persona, subsistentia, hypostasis & similia vocabula ad hanc rem pertinentibus —

Hanc materiam videri potest ... cap. d. 125. ... 2 ... Val. 1 ... cap. 2 ... ad ... illa ... subsistentia ... plura autem nomina in hac materia circumferunt ... hipostasis substantia essentia subsistentia persona prosopon & ... hiposta... greca ... idque substantio existit unde deducitur ... ideo ... ita Nicephorus lib. ... cap. 15 & Socrates lib. 3 cap. ... & ... in comentariis ... greci ... latini ... subsistentia ... etimologia & ... dictum e ... ut in cap. de subsistentia ... Aug. 7 de trinit. cap. 5. & victor africanus lib. de ... recipiendo ... ex vulgata interpres hypostasim ... solet reddere latine substantia

ad subst...

ad Heb. 1. et 11 et alibi: hypostasin apud Graecos signat naturam l. essentiam l. substantiam ut observavit Synod. Nicen. Alexandrina Sardicensis et Hieron. Boetius lib. de duabus naturis et Damascen. cap. 1 institutionum hypostasim. Et forma antiquioribus minus notum non usurpat nisi a Hier. in confessione fidei ad Damasum † et postea in usu ecclesiastico et scholasticorum receptum et adhibendum complurimum sub[illegible] in [illegible] [illegible] l. [illegible] rum

Tandem persona Graecis est prosopon et Italis signat larvam l. faciem assumptam et hanc forte spectat Leontius Cyp. in concil. Nicen. 2. relatus in eius actis lib. 2 et illud eiusdem et concil. pagina 589. ibi vero autem facies sive persona vere proprie signatur subiectum completum et subsistentem ut patet Cic. 6 ad Atticum. 1. de finibus 2 de orat. et alibi passim apud Nonium et Thesaurum linguae latinae acommitam ecclesiasticam et vulgati interpretis qui in scriptura usurpavit assumptionem personarum. Celestinus 35 ad Rom. 2 ad Galat. 2 et alibi. Unde Ioannes concinnit impudentia Valla 6 elegan. tiarum cap. 34 et Erasmi pseudocatholici in ea [illegible] hanc et 60 persona quorum ille grammaticae puelicare hic Haereticissimo execrant personam dixere aliquid accidentale tamen significare communem quoque in tragediis et colloquiis. Dicunt personam regis l. imperatoris sustinere quibus certe potius credendum fidelis et linguae latinae principibus et ecclesiasticis patribus quibus fas est discernere praesertim cum ecclesiae liceat nova vocabula immutare et significantius res nostras exprimere

ut ait Hieron. d[illegible] cum Ruffino multo magis nominum communis inventa Christi corporis proprietatem ad mysteria fidei suis fidei accommodare

Cum igitur ab initio Haereticis ad mysterium Trinitatis hypostasim fuerit in usu collibebat aliquid quod esset unicum et aliquam quae faciunt [illegible] et non satis illa recentitas vocabulum foret expirandum neque abrumpere ecclesiastica usu natura: primus ut credo. Osius Cordub. episcopus in concil. Nicen. ut ait Athanas. pontifici pecuniam erat eam dicere nostram naturam placuit ut illud unum divinitatem naturam l. usiam divinam appellaret et illam tamen hypostasim l. personas [illegible] in actis concil. Nicen. lib. 2 ex sancta et magna synodo concil. pag. 717 et postea usurpavit Leontius Cyp. et quidem et audiamus

pag. 720

† et v. 15 Agathone in epistola 1. et 2 relatis in 6 synodo act. 4 et a. S. Martino 1. concilio Lateranensi secul. 4 can. 1. et secul. 5 can. 1

post illud Concil. quia in tota Eccl.a tam graeca quam latina non perso
na vel prosopos multiplicatum in divinis est. fuerit nec plurium ex con
ciliis et [illegible] relatis et infra referendis. Ver. de non graeco prosopo
et de non latino [illegible] aucti in divinis multiplicandum Gra
ecis intentio fuit exorta

Nam illud multiplicandum non esse in divinis consentiunt ex Graecis Pau
linus epsc. Thessalonicensis apud Accacium ep.la ad Cyril. quae est 15
inter Cyril. ep.las. similiter Concil. Sardicense ep.la ad ep.os post medium
quam retulit Theodoretus lib. 2 cap. 8 . . . ex latinis S. Hier. ep.la
57 ad Damasum in qua quod tres hypostases usurpabant [illegible] invictissi
mi tamen ipsi catholici quod tres in deo hypostases [illegible] vero non in
tenderent multiplicare essentiam vel naturam sed sol. personas. S. Athan. hoc
modo litem composuit ut in sensu suo explicato libere possent tres in deo
hypostases dici et latine dum tres personae. ita referunt S. Naz. orat. 21
de laude S. Athan. et Niceph. 10 histor. cap. 15 et 16 quod ut praescriptum
in Concil. Alexandrino cui praefuit ut patet ex ep.la huius Concilii
relata t. 1 concil. pag. 402. idem docuit S. Naz. orat. 32
habita ad ep.os 150 Constantinopoli congregatos in eadem causa dissidentes
et Paulinus ep.s Thessalonic. id tandem in conf. fid. relata
a S. Epiphan. haeres. 77 amplexus est et universa Eccl.a tam Graeca
quam latina approbavit. vide post S. Athan. et S. Naz. S. Basil. ep.la
43 ad fratrem propterea in concil. Chalcedonensi act. 16 magnus hy
postasis appellatus est item S. Athan. lib. de [illegible]
Amast. in explicat. fid. quae habetur t. 5 Bibliothecae S. Damasc. fid.
[illegible] in 2 dicta fid. quae habetur t. 2 concil. [illegible] capud est plura
Concil. generalia Constantinopolitan. 1. ep.la ad Damas. Chalcedon.
act. 5. in 2 confess. fid. ep.li anathematismo 2. et 4 Constantino
politan. 2 [illegible] 5 synod. collat. 8 can. 5. et 6 synod. act. 11 in ep.la
Sophronii patriarchae consentiunt. Patres latini S. Boetius S.
Hilar. S. Aug. et alii statim referendi immo et S. Hier. in expos. fid.
ad Damasum

Verum

Vox sem non grecis hypostasis latine vera substantia conversione inter PP. latinos
et eos grecos an liceret in deo dicere tres substantias sicut dicere tres hypostases res
dici permittunt s. Boetius lib. de duabus naturis s. Hilar. lib. de synod.
ephesinis fid. synodi Antiochenae Cuius interfuit s. Aug. 7 de trin. cap. 9 lib.
5 cap. 8 et 9 lib. 6 cap. 3 et lib. 7 a cap. 4 Item: ipse lib. de duabus
naturis. s. Ansel. cap. 76 monologij & hanc acceptionem observat Item
theolog. in florent. ss. 19 post med. ex grecis vero tandem eandem permittunt
aliqui PP. relati in 7 synodo act. 3 s. Nissen. lib. de diff. usiae et [illegible] & alij
sed substantiam iam apud latinos communi [illegible] docent ex latinis
s. Aug. 5 de trinit. cap. 9 & lib. 6 cap. 4 s. Boetius [illegible] s. Martin. 1. in
concil. lateranensi [illegible] 3 & 4 Concil. Tolet. 6 cap. 1 & Tolet. 11 in
conf. fid. s. Leo 1. in serm. 1 & 2 de pentecoste s. Hier. epla 57 ad damas.
s. Ambros. [illegible] ad Chorint. 7. Ex Grecis vero 6 synod. act. 4 s. Athan. de Con[illegible]
s. Basil. 4 [illegible] Canon. & alij qui propterea asserunt in tres substantias sed unicam [illegible]
[illegible] dicendam; tum [illegible] patribus & [illegible] communium [illegible]
[illegible] substantiae [illegible] hypostasi —— ——

Veniamus iam ad [illegible] substantiae hypostasis & persone [illegible]
tholica receptam [illegible] substantiae [illegible] positionem [illegible]
[illegible] substantialis [illegible] alteri in
[illegible] substantiae hypostasim [illegible]
hec non [illegible] PP. latinis & [illegible]
hypostasis s. persona [illegible] substantiale [illegible]
[illegible] reali seu intellectuali [illegible] s. Aug. orat. 21
de laudibus Athan. [illegible] latini [illegible] &
in hypostasis [illegible] non [illegible] substantiae nomi
[illegible] s. Aug. 5 de trin. cap. 8 [illegible] hypostasis s. persona
de qua [illegible] s. Thom. 1. [illegible] a Boetio lib. de duabus naturis
e realis [illegible] individua substantia & [illegible] a Richard. victor. cap. 23 & 24
e intellectualis [illegible] incomunicabilis existentia [illegible] posteriorem [illegible]
[illegible] 1. d. 27 [illegible] ut videre Item [illegible] in florent.
ss. 19 col. 8. ——

Exquits.

a speciebus hydiso[?] per constare pers. e suppositu incoicabile nec intellectualis primumque obiectum intellectuale. Concludendo personalitas est subsistentia incoicabilis naturae intellectualis. Primo dr. suppositum quod ex parte subiecti communicatur. Per terminus substantiali qua sit in supposito naturae persona Carazubsistens partiali subsistentia quia non est aliq. complementum —

Secundo dr. incoicabile quod indicavit S. Doctor per illam partic. indicans dicat hic incoicabilitas implicite esse in hoc subsistens et suppositu quod hic est ultimum et magis proprie conceditur qua subsistentia in eis nobis nititur utendus d. 6 met. q. 2 a. 1 § 5 et 6 ubi obiicitur i.° hanc divinam ecclesiam positionem in quo fundat neque incoicabilitatis: quod 3.° secundum per indicavit ubi fit dicitur divinum coicabilem qua non assumit naturam humanam ponenda est ad positionem personae incoicabilis quia distinguitur una ratio ab alia et qua naturam creatam potest assumere in persona sola personalitas filii naturam humanam assumit. Secundo ibi omnis incoicabilitatem qua tribuit subsistentia a subsistentiae non est incoicabilitatem nec alteri tamquam partis sui, tamquam inferiori, tamquam subiecti inhaesionis: nam prima hic est ex eo complementum; secunda ex eo quod distinguitur Sicut quod ex eo substantialis videtur quod incoicabilitas quam suppositum alieni in ordine ad hoc inculcabilis naturae et per se sistitur. Nam subsistentia tracta adaequate requirit ab alieno supposito trahi ipsa vero subsistentia saltem secundum naturam intelligendi verum complementi coicatur nec illam naturae: ut sit subsistentia relativa divina secundum incoicabilium coicatur aliis divinis subsistentiis ut explicato d. 4 a. 4 n. ut illas naturae neque incoicabilis naturae —

Tertio dr. independens intellectualis naturae personalitas distinguitur ab aliis subsistentiis inhaeret quod ut trahit et complementum solum naturae intellectualis: et hoc intendit S. Doctor cum dixit rationalis naturae neque ratio naturae humanam dicitur intellexit, ut immerito ibi secundum imponit intellectum quod libere intellectualem: neque iniuste in loco, cum S. Athan. lib. 2 ... cum et omnes in id deus et solum deum rationalem appellat —

Quarto addidi primum secundum obiectum intellectualium natam

nam hic incog. e. opp subsistit ita complere naturam rejicit illa sit Abstrct. l. proprium quo opus et subsistit nullam ad naturam rex seado hibeat neq. ipsum habeat nihilominus actio et op. n. attribuat neq. id suppositio in quo sunt. Loan. Theologi in florentin. sess. lo. col. 2 et 19 usurpat illud axioma vulgatum inter Theologos actiones sunt suppositorum & trans ad suppositum: & propterea Lateranensi sub Innocentio cap. damnamus de summa trin. ait de essentia divina illa res n. e generans neq. genita nec procedens sed e patr. qui generat etc. Unde et s. Hilar. lib. de synodis in ead. natorum ad Synodum Sardicensem aptor. inquiens fidem munit ne generantis et gignentis mediam per illas voces genitis & gignentis sol. intendit de nominare communicationem, addit contra quam neq. per uam generantem ab illa procedentem tamquam a fine quo et ad illam tracta continge ad nunquam de quibus ter. dist. 6.

A. 2. Sint ne personae l. subsistentia referant in divinis & quomodo se habeat ad naturam & relationem divinam

Valentin. sphrene ut refert Velom. lib. 2 de Christo cap. 1 & 2. nonnullis verbum personae de deo dicta blasphemat quia nusquam in sacr. n. reperit nominem personae deo attributum contra sententiam s. Pauli epist. prima ad Thimoteum ut. nimperson. deo attribuendum contra... profhanas vocum novitates evitare debeamus v. S. L. p. 129 ar. 3. corp. et ad 1. respondeat quod in ss. nomen personae deo expresse n. attribuatur verum in re ipsa significationem illius nomini attribuit. S. quod qui est natura intellectuali complete operans et quae neq. opus e ut nomen nostrum sui de deo usurpant tamen in ss. ut et Athan. in de Concilio s. Basil. 23 lemom. & alij PP. defendentes homo usion Concilij Niceni & transsubstantiationem in Eucharist. obter. Gant. ecclesias insup. S. L. nihil licet mist. fidei usurpare de diversorum de fonte illud quo ss. fides tradit ipsius neq. professo... voces aut evitandae illa quibus ea quae de deo inter tradunt ausibi explicar. —

E. v. id personae in deo referat scitus ex dictis a 1 dicendis ar. 3 ex sim. Ado... Athan.

Athan. ex quattuor primis Concil. generalib. ex lateranen. cap. prim. et cap. damnamus et alijs innumeris & Areop. Confr. ex 51 inquo Deo filio s. spus s. spir. unde subsistentia intellectualis ad complem. actionem et operationes patri et filio attribuunt. primum suum in spat. et corpore vero &c. Cum in actiones sint suppositor. secundo nam dicis here debet omnem personam sol. tum in roe subsistentiae: sed ad person. & complementum subsistentiae pertinet subsistit. quae est suppositatis l. personalitas quia non possunt intellectualis quia cum in deo reperiat non intellectualis similis pers. in deo dicitur personalitas pers. talis non tot & complementum iudic. S. T. citatum solo personalitem appellat. eam nec quam in Concil. cum fuerat sepulcr. Abelint saeculo ante med.

Ipsa autem personalitas l. subsistit indiuiduus non scheat ut my imposuit quod actu d 4 a 56 2 neque enim deum realiter aut ex natura distinguit sed sol. roe reale ut includens ab incluso et tres eadem non relat dicimus diximus ibidem afferre. Sed est dubit. an in respectu personae l. personalitatis dicimus afferat in diuino et reali & quomodo an in recto l. sol. in obliquo

Primum est non persona l. personalitas aliquid afferat nam in obliquo aliquid eius in recto primum ps. quia illam se ipse afferat in obliquo intendit a S. T. 1 p. q. 4 a. 3 ad 1. ubi ait in non persona includit eius natura obli. quo nam persona realis nec indiuiduae subsistit ut expresse inducunt. dicunt incor. sed subsistit in uno cum ipsa reali sol. dicitur in recto aliumque quod sine complementum nec substantialis quia ipsa sol. afferat nam in obliquo nunc. ratio quia tral. l. complet quia subsistit personalitas. In quo cum sensu supplementari concretum metaph. ex personalitate & hente designari hoc non persona in uno concreto licet non est ipsa non diuina sic n. impor tout in recto spiritualia personalitas designata per modum hentis & in concreto nam concreto metaph. idem metsignant quod ipsa abstracta puri diuersorum ut in humanitas al. et alitas &c. in concretis n. huiusmodi in

deceite

cedente mi intellg. spe eadem. ste sigant (secundum) accidentes & cui hic .ppositi

doctrinam S. Herbert. S.S. d 6 met. S. 10 initio vers. 15. d. 121 cap. S. 3m. to

Velleb in log. ttt de praedicationibus n 34 ——

Secunda pss. est il. quod personalitas & persona ... sigat in recto nam in

ullicalem & n. sol. unum sive complementum illius colli. ex S. T. 1. 6. q. 29

a 3 corp. ibi persona sigat idq. e. perfectissimum in tota na. S. q. n. sol. sigat

in recto complementum hoc n. si e. perfectissimum si eg nam idem ostendit

a 4 corp. ibi persona sigat &c. in humana na. has carnes & hec

ossa & hanc aiam. & S. q. 2 a 2 corp. ibi suppositum sigat tan- tum

tum. hanc nam. ... & perfectivam sui. idem refert S. lib. 2 a 4

ad 2 & q. 9 de pot. a 4 quem sequntur Capreol. 1o d. 2 q. 1 a. 1 ... :

& a 2 ad arg. ... loco ... S.S. d. 34 met. S. 2 & Molina 1. p. q. 29. a 2

d 6 ubi eq. primam ptem huius ... approbat ——

Pr. 1. nam S. Athan. ore de defin. pag. 3 initio ait nil ... proprietatem

que in humana na. ad eius plenitudinem ... constituendam cernimus subitam

sive personam posse dici: ... & libere Christus ... adsciverit

nm accepit universitas illa integer ... proprietatum humanarum.

Peculiaris vo ... ad unum relata persona dr. idem plane ut totam sententiam

refert Ioan. theolog. latin. in Florentin. s. 19 sol. ... ibi suppositum

... rationali subsit linea speciebus atq. generibus a suo ... proprietatum subst.

ut Socrates atq. Plato quos alio quoq. nm. suppositionis ... existentiae res

... solet appellari ingenere autem humano eadem subst. personam

sigat. ... quidem persona dr. eis na. ... incomunicabilis exist. S. m.

... tradit Ricard. Victorin. cap. 1. relatus. Confir. ex S. Jvir. Alex.

in ... explicat. ... ubi ait suppositum ... Cassius ... cum

proprietatibus ... que ... eiusdem speciei n. differentem i. personam

essalem. Cui concinunt S. Basil. S. Vincen. Nessian. Epiphan. Damasc.

Leontius. Max. ... & Chrisan. ... lati refert ... ad ... i ad

illa ... subst. eius ——

Pr. 2 ex ... prima plura quae coit. praedicant de persona n. poss. verifi-

cari de solo complemento ... nisi eq. veniat in recto ex ... ipsa na.

quod hec

q̃ hec importat in recto non posse cum Dr. nam pers. hoīs dr. vocalis
operans et principans alia cum in complementum hoīs neque incredibile neque operans
et° secunda nam personalitati censeatur sedeat una patris et in diuini
nis verbum importat in recto intellectum et nam diuinam ut dixi 2
probatum. filius pater propterea non dr. deo s. heb. 1 n de verbo cum sit
splendor gloriae et figura substantiae eius i. imago naturalis hypostasis. i. personae
patris ut interpretant fidelissime leo dicit sententiam substantiae et hypostasis theophi
lactus et eumenius et ex recentioribus thena ibi diff. 5. et iustinianus
et alii probat iustinian. nam etiam filii proprie non dr. imago eius patris: sed
potius eadem met q̃ ro imaginis et exemplaris solum in recto itim personal
sed in roe personalitatis solaute complementum non dat ro imaginis aut
filiationis q̃ tam persona patris quam filii afferunt in recto naturam diuinam
conficies in desome personae tradita a Boetio nec assumi in casu obliquo
q̃ et° conficit. 1 nam alias non personae non posset multiplicari in di
uinis cum non sit nisi substantia q̃ non illius multiplicationem deberent mul
tiplicari omnia quae in recto afferunt personae sed etiam non multiplicet neque
assumi in recto— confirmatur 2 nam persona dr. assumpsisse naturam huma
nam et non personam humanam et sic filius i. persona producit
extra finalis actionis cum in neque etiam assumpserit naturam humanam
ut nisi illam assumpserit neque extra finalis actionis ipsa semper conicit
natura diuina —
Ad 2. Dr. non eo cum idem dum quo inuoluit ponit aliquantum
in hoc i. in illo casu nam ipsa ex personalitas ponit in casu obli
quo quo explicat veram hoc persona quae dicit personalem ut homo
dr. continere corpus et aīa cum in. in recto ex illis conatur accedit quae
natura diuina ponit sepe in casu recto ut in alijs definitionibus personae tradita a Ricardo
Victorino et relata in sententijs —
Ad 1. conficit. Dr. cum multiplicet in diuinis non personae quia personam
pro recto ex sola personalitate x na acceptione in prima parte et tradunt
alij ex in accepto etiam importet nam in recto posset multiplicari ast
multiplicat ut. nam ut stolitium alio et tum aut relati

sum

stem multiplicet, necessarium multiplicet illius formam: unde licet dicantur plures homines, plures naturae humanae, et tamen plurium personarum sufficit pluralitas, sic licet eadem natura sibi quae non multiplicetur, nec solum habeat naturalitas, potuerunt dici plures personae divinae, quia personalitas est relativa et formam. Ad omnium constituendi patet ex natura et personalitate. Ad illud quod esset dictum substantialiter quod illi multiplicati debere multiplicari, viventes quod tales non pertinent ad formam aut relationem sed significant per unam subsistentiam, id est, abstrahunt a huiusmodi significandi concretive. Et idem etiam intelligi debet in concretis pure metaphysicis non vero in concretis relativis.

Ad 2 confirmationem, sed sponsum, s. non procedere a persona ad subsistentem in amore, ut de 2 a 4 ostendi, et ideo dicitur non amor, et quasi subsistentia, illicitum in recto non vero dicitur amori personae, neque natura divina assumere, quia ad ... sed considerandum esset ut personalitas creata amuneret, sic non requisita persona amuneret, et non natura, quae unioni personis ...

Secunda est personalitas divina in recto importat relationem et per illam constituit quasi unum personam, non explicat per modum relationis modo ad aliud, id est, per se personas constituat per relationem, adeo quod illam importet in recto hisce dicendum late d. 9, ubi ostendemus personas divinas constitui per relationes sub ratione uidetur. F. L. Ip. 2. 29 a 4 post medium corporis et 9 9. desp. a 4 (An.) d 127 cap. 2 et alii. Si dicit F. L. personae divinae significat relationem ut subsistentem et non in relatione in recto, et in recto significat terminum, sic Boetius et in responsione ad primum ait hanc fuisse mentem sanctorum. 7 de trinit. cap. 6 ubi non placet ut dicamus patrem personam esse filii aut sic filium personam esse patris, et sic personas patris non aliud quam ipse pater et adsequitur deus persona non ad filium ut sponsum, s. ... dicitur deus et magnus, et ubi in persona ... explicandi ... significare absolutum quod non significat expresse relationem et rationem subsistentis

ferre quae stinerent nullo enim dicit relationem itemque in deo relationem ex
plicat & ideo ait S. Thomas q. 40 interpretationem 1. Si pater dicatur filij
& filium patris id personae filij non dicitur persona patris neque est quae inter
personalitatem & relationem eiusmodi distinctio intercedit. Sol. penes ex
plicitum & implicitum Minor ea quae dat inter eam & relationem quia neque
persona non relatio neque relatio non persona se habet ut id cuius ratio formalis particu
laris: aliunde autem tanta identitas concedenda est propter summam
simplicitatem quae in praedicatis diuinis debet reperiri. Et dicta
ad propositum a ult.

Q. 3 An personae in deo respiciant ubi quam subsistentiae relativae quam subsistentia summa — S. 1 veritas statuit.

Certum est fide in deo dari tres personas diuinas realiter distinctas
ita expresse in symbolo Athanasii & inconcusse referendum infra. Ex
eiusdem ratione diximus tres hypostases in deo concedendas
& hanc itemque veritas definita & recepta in ecclesia catholica est
cum nomen personae & hypostasis determinatum sit. Disputationi obnoxium
& nullum definitum an possint in deo concedi in abstracto tres
subsistentiae seu personalitates. an vero solum dicantur tres personae seu hypostases
i. tres subsistentes adiectiue: tres scilicet relationes subsistentes unica
subsistentia.

Durandus 1 d. 1 q. 2 n. 7 putat diuinas personas subsistere per
unam subsistentiam. Et explicant personalitates quae proinde multiplicant
non multiplicata subsistentia. Alij idem docent scilicet ad quem Caietanus
tico & Hispalensis q. 1 Albertus Mag. 1 summa tr. 10 q. 43 membro 2
Capreolus 1 d. 26 q. 1 et 7 Ferrar. 4 contra gentes cap. 26 & ducentes
refert eos Vazquez 2 de Xpo cap. 11 & alijs refert Suarez. Et
deinceps infra probabile putat a Mendoza q. 3 & solatina in
2 de Deo

pt m

sit tamen cum omnibus certu in Theologia in deo concedendas esse tres subsistentias relativas, itaut quaelibet relatio personalis subsistens personificans constituat subsistentiam. ita Henric. quodlib. 5. q. 8. Marsil. 1 q 57 Marsil. 1 q 2 a 3 Caiet. 1 p. q 29 a 4 et q 39 a 4 et 3 p. q 2 a 2 et q. 3 a 2 et 3 Capreolus 1 d 29 a 2 in comment. ubi Molin. d. Vazq. ac 3 Zumel. q 28 a 2 q 4 et Suar. 3 p. q 1 art. 1 lib. 3 de trin. cap. 6 et 1 p. d 2 q 13 puncto 7 Mendoza in verb. d 125 cap. 1. 2 p. d 21 disp. 114 et lib. 3 de trin. cap. 4 Cabr. 3 p. 71 q 2 a 2 d 4 84 Albertin. 12 corol. 11 Theolo. q. 1. Vecan cap. 3 de trin. q 9 Nav. 1 p. q 39 a 4 in 1. p. 2 diam. deu. obli... S. Tho. ostendit Vetam et seque... 1 p. q 29 a 2 dixit idem esse subsistentiam hypostasim et personam et q 30 a 1 addidit dari tres eiusmodi personas. item q 29 a 4 ait relationem in suo conceptu importare subsistentiam et q 40 a 3 ait remotis relationibus non manere suppositum quod relationes secundum rationem scilicet subsistentia est idem esse constat ex doctrina quam tradit 3 p. q 3 a 1 ad 2 et a 2 corp. ubi ait personam assumere non formaliter personalitate sed formam subsistentem. cum in assumptio fiat formaliter praesertim communicans personis realiter distinctam a proprio alterius: quod etiam constabit ex locis referendis a 4 ... Prob. 1. ex conciliis et Patribus latinis aequivalenter expresse triplex subsistentia nominatur ita S. Martin. Pontifex Concil. Lateranensi consult. 4 refert et sic censuit canonem 1. synodi 5. unam deitatem in tribus subsistentiis sive personis adorandam et melius 5. ex propria sunt a Paulo ante fin. can. 1. unum deum in tribus subsistentiis . . . . . . ita et S. Agatho Papa in epistola 1 quae habetur in 6 synodo act. 4 unum deum non trinum nomine subsistentium sed trinum subsistentiam unam substantiam tres subsistentias in epla 2 columna S. trinitatem personarum sive subsistentiarum referunt Concilia Toletana et Wormatiense, a quibus non tres substantias sed tres personas Prob. 2. ex concil. quibus tradantur in deo hypostases definitur ubi constat non hypostasis nomine subsistentiam latine

vertit

Verbi etc Constantinop. 1 epistola ad Damas. & alios incl. col.
conseruum req. in tribus perfectis subsistentiis sicut tribus perfectis personis
Concil. Calcedon. act. 6 col. 13 ait ex S. Niceno concil. trium
subsistentiarum [illegible] intelligere doctrinam filii. in 5. synodo
Collat. 8 can. 1. C.o relato & in 6 synodo locis C.o relatis &
act. 11 in epla. Sophr. Patriarch. Hierosol. col. 4. trinitatem pro
tribus subsistentiis & sancta trinitas numerabilis personalibus
substantiae subsistentiis quas asserunt orthodoxi in eo Concil. act. 13 col. 4
probatum e. & 7. synod. generalis Niceno 2. act. 4 in epla Theodori
Patriarch. Hierosol. ibidem recepta col. 2 trinitatem in tribus subsistentiis
diuisa e. n. numerariis subsistentiis & numerata personalibus
proprietatibus. idem repetit Iustin. imperator in edicto continente rectae
fidei confess. q habet tom 2 concil. & meminit ad Leont.
max. & alios l. approbatum l. magni [illegible] Eodem modo loqui
S. Athan. orat. de deipara pag. 2. S. Nicen. [illegible]
mus Damascen. l. fide cap. 6 & alii
Pro [illegible] sent. adversarii [illegible] graecam hypostasis
[illegible] & latinum subsistentia [illegible]
exprimere hypostasim unde [illegible] ex his testimoniis definitum
[illegible] subsistentia tres personas tres subsistentes [illegible]
pluralitatem [illegible] subsistentia [illegible]
personalibus [illegible] personas [illegible] Concil. [illegible]
[illegible] subsistentia [illegible] divinae [illegible]
bene unica sit
Ad 5 [illegible] Contra [illegible] subsistentiam [illegible]
relatiuam [illegible] subsistent. intelligi id. n. [illegible] Concil.
& [illegible] proprietates debet intelligi
ut subsistens relatiue & claudens peculiarem subsistentiam [illegible]
tres relat. [illegible] tres subsistent. contra e 2. Contra [illegible]
[illegible] subsistentia l. hypostasis [illegible] in illis locis [illegible]
[illegible] namque [illegible] ad [illegible] nullam magis [illegible]
[illegible] excogitari ad [illegible] trium [illegible] subsistentiis [illegible]
[illegible]

Latine illud non usurpatum in testimonijs relatis probari quod vero attinet ad non supposit. observat recte Vasq. d. 125 cap. 4 n. 17 illud censeri a se rerum illius linguae indifferens ad significandum in abstracto vel in concreto quod sine fundamento limitatur ad hoc ut solum esset in concreto —

Contra est 3 Confirmatio. nam quid significent in concreto est etiam in abstracto quod si multi explicantur per tres numerales non solum homines et ea forma relationis multiplicanda est nam tres numerales substantivo speciei ad ut concretis relationis non solum cadunt contra male et ea contra formale immo S. T. 1. p. q. 39 a. 3 conti. ait singularitas vel pluralitas non substantiuum attendi ex forma significata per nomen et ex hoc ait non dici tres dij tres dni et cum dicatur in 6 synodo act. 11 in libris sophronij et in 7 synodo act. 3 in lib. Theodor. quod dant relationes personales numerabiles quod numerat et multiplicat sub habitu concreti s. substantiae anno vero quod illi sint tres substantiui dicuntur. nullus non. relationes et subsistentias tres substantiuas denegabit quapropter in testimonijs contra relatis forma eodem accipitur. supposita vel substantia adsperi immo in 6 et 7. synodorum relatis excepto dicantur subsistentias personales denotant subsistentiam non summi adiectiue quod aliter idem significaretur personale et inepte repeteret perso nale personale praesertim cum adiectiua solent conferri tres substantiuum tibis —

Contra est 4 Confirmatio. nam quid a concil. et patribus relatis acciperent adiectiue tres substantias vel substantias (quod sane est interea 6.) ad hunc tres non haberi quando deberent multiplicari et genere ipsa ingenium homines metaphysicam illius concreti vel adiectiui metaphysice forma nam tales subsistentes multiplicant in diuinis in 6 et 7. synodo denotant personales qui tres ea praedicati quod est contra regulas Coei. praedicationis forma haeresis adiectiui s. personaliter applicatur contra male substantiis. Sicut quando dicitur albium vel magnum vel unicum aedificat contra male sumeretur quod multiplicetur in assumptione tres substantias. Sed non personalitatis sed illas hoc multiplicari in diuinis quod forma personalitatis vel subsistentiae denique nam tres sunt neros ut adiectiue ut refert Vasq. Iustinian. imperator excepto cognoscerem dictorum

int

in[illegible] naturam & subsistentiam, et personam, sive incidat [illegible] in persona subsistit ad unum [illegible] q[uod] in sui vera [illegible] persona [illegible] proprietas [illegible] concedentur [illegible] [illegible] divinae personae [illegible] divinae personae ... in hoc decreto ... loquuntur secundum graecos [illegible] secundum latinos ... in[illegible] ... personis [illegible] praedicatur [illegible] proprietatem [illegible] ... personae

Pr. 2 naturam divinam [illegible] proprietatem ... assumpsit naturam humanam ... dicens incipere in carne ... patrem [illegible] ... per voluntatem [illegible] ... communis praedicatur [illegible] idem tradit in concil. [illegible] 6 & 11. & [illegible] serm. [illegible] & ab aliis ... naturam divinam assumere naturam ... in sua persona [illegible] proprietas [illegible] personae [illegible] subsistentis distinctae. Minor haec tradit in Ephesino can. 1 & 4. & in ... synodo collat. 6 & collat. 8 can. 4. 5. 7 [illegible] in 6 [illegible] act. 4 in [illegible] & act. 10 fine & act. 11 in [illegible] in lateranensi [illegible] Martin [illegible] 4 can. 5. & [illegible] 5. [illegible] ... in [illegible] decreto in [illegible] cap. 13 ... & aliis [illegible] ... naturam [illegible] ... nullus [illegible] qui humanitati [illegible] filii ... assumpsit per [illegible] ... naturae

Pr. 4 Ex [illegible] naturam [illegible] personali filii & [illegible] personae divinae [illegible] proprium & [illegible] subsistentiae [illegible] ... modi proprietates q[uae] [illegible] relatione [illegible] & Minor certa Maior [illegible] naturam [illegible] proprietas [illegible] ... & personam divinam [illegible] & [illegible] ...

uti tenet et distinguit hoc autem propositionem falsam ... 2 ...
...it reddit personam in ... alteri saltem ... evidentiam ...
... ... in deo divinitas ab ... aeter. ... essentia ...
... ... et ... in lateranensi ...
... damnationem de summa trinit. ... reipublicae ...
... ... non ... ...
... ... extremae ... ... Et Thomas ...
... theolog. in ... 128.

[illegible]

Cajetan. 1. ... ... 31 ... ... Valde absurdum
dicere in deo tres ... personas ... nam in deo ... subsistit
... aliunde ... absolutum ... ... et definitio ...
5. ... ... subsistere in deo ... relativum ... ab
solutum ... deo ... ... intelligit
... 5. ... rei ... subsistit ... magis ... et in ... 6 ...
nos ... in deo tres personas ... relatio ... ...
... taceamus interrogati ... tres ... sentire ... 23.
... deo ... ad 9. ... 9 a 8 ad ... et 9 10 a 8 ad 12 et ... 129
a 4 et 9 4 a 2 ad 2 ... ... possemus in deo
concedere tres ... ... negare ... ...
... de pentecoste ... ... initio
... ... 4 ... Ricard. Victor. ...
... ... et alii ... ... in deo ... ...
et in deo concedi tria ...
... ... subsistere ... ... non accipi ... ...
... ... et ... ...
... ad accidentem ... ego ... ...
... ... apud ... et apud latinos
... ...

n ... ...

n dtineret . . . oportum substitutione divinam aliq relatione . . . Centra . . .
n unitas sed plures subsistir . . . forte substantia . . . d. 1.
q. 29 art. 2. Contenditq subsistentiam divinam esse subjectum in
adequatum in quo decenit cum subsistentia creata explicite n' assert
tam relatio. art. 1. S. T. Dum ait relat. divinas esse subsistentia ab
esse . l. ex quo sint esse divina, sed ostendit si attenti loquat n' q. essentiam
formalem subsistendi habent ab essa et q. habent ipse tam subsistent q. divinis
est & q. identificant cum essa substantiali dei & ideo relat. creat. per se n' sub
sistunt
Ad Confirmationem dicitur recte posse affirmari q relat. . l. subsistit naturaliq substantiale aut
substantiale abstrahit a relatibus & absoluto item attenta proprietate non
subsist. possent quoq nec personae divinae dici nec subsistere verterminent
S. Hilar. lib. de synodis S. Ioan. papa S. Boetius Aug. & Ioan. Tol. in
florent. pecos n. 1 rebelling cum in inuctam non subst. causar
pa'rim sit ad signandam nam . l. essentiam ut recte Toletan. 11 in conf.
fidei ideo absolute n' debent in deo ~~relatu~~ absolute dedi q. relat. q.
attinerad non luminis & illud plurali. de personis praedicari a Ioan.
Papa lib. de duabus naturis Boetius cap. 2 de divinis nominibus Cyril.
in thes. cap. 1. Cel. in Epiph. adhuc S. T. quaest. in contra errores graecorum cap.
singularit vero praedicandum de sola nra probant S. Aug. 7 de trin. cap. 24
Raban. sess. 7 ad ea ubi Candor est lucis aeterne qui . . . accipiunt lu
nea proprie secundum divina intellectuali : reliqui vero metaphorice prosup
positis eis lumini illuminatis S. Nag. orat. 45. personas procedentes ap
pellat radios emissos Nissen. de dna . . . hypostalis patrem solem
filium radium spiritum S. splendorem appellat
Objicies 2 q. dat in deo post relat. Coe est & eguale : sed subsistentia subsi
n' est relat. verbi incarnationis q. est aliq eguale
Relatio persona superponit subsistentiam constitutam et praedicantes
q subsist. n' spectat ad constitut. relat. . . .
q subsist. n' est aliq persona personarum. Ostendat
2 nam unica subsist. creata sufficienter . . .

gruam nam, ita ut ptes subsist. nariq non sint
rae anuq neq q multo melius subsist. divina
infinita q ptes in Deo superfluunt. Pbat 3°
nam si darent in Deo ptes subsist. relatibus explq psone
[illegible] D. Aug 7° de trinit. c. 6
et alios theologos q rne individui et sin
gularis et neq Duas denegant ut pt ex D Hi
lario 7° de trinit. post medias D Leone sermone 2°
pente costes D Aug 7° de trinit. c. 4°. Pbat 4°
nam alias daret ro spica l. generica persone
rae cium personarum Divinarum 1° p D Thom q 30
ar 4 et q 42 ar 4 et alibi. addo q si aliqua ro
com foret concedenda, potius esset ess° Diva, qm
ccem et com. icabilem rat Divinarum personarum appellant
D Iustinus in rsn fidei D Atan dialogo 1° de trinit.
D Nissenus lib de diffra usie tt. D Basil ep 43 ad fratrem
D Cyrilus lib 1° de trinit. iustinianus in edicto fidei
t 2 [illegible] D Damascenus lib fidei c 3, 6 et q Ioannus
theologus in florentino

Ad argta Dr relat. Divas sumi posse adequate
[illegible] illos [illegible] adequato l inadequate [illegible]
[illegible] valde
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] dicit

[illegible]

propterea necessariam ut fruiemur productionis vel sicut fecit ad filium [illegible]. Ad 2 respondeo. Nam creatum unica sufficit [illegible] adaequari non naturam increatam & infinitam quae plures exigit [illegible] in suffluere [illegible] exinaniverit & [illegible] processiones inde procesimus con[illegible]. producens ac productum

Ad 3 respondeo & personas et substantias divinas non esse singularia neque mirum individua quae hi indicant pluralitatem Naturarum [illegible] in hoc sensu recte [illegible] quod Theologi graeci non [illegible] Cap. 4 et [illegible] dicentes eas differre ut [illegible] Toletanum ii in [illegible] dicere numerum in rebus divinis reperiri intendunt non dari in rebus divisionem realem adeo neque in re personas aut subsistentiam esse individuas [illegible] [illegible] differre [illegible] attinet ad naturam divinam [illegible] sed intendunt dicere non dari singularitatem divinam [illegible] personarum [illegible] volebat [illegible] [illegible] non singularis [illegible] & individua [illegible] respond. [illegible] in [illegible] sophismi Laterani [illegible] damnavit dicere [illegible] Toletanum in [illegible] de divinis cap. 2 & 13 de divinis nominibus [illegible] [illegible] cap. 4 [illegible] monolog. & alij

Ad 4 [illegible] 15 & 204 sed [illegible] non dari [illegible] generis aut speciei [illegible] divinis personis naturam quia [illegible] divina sit realiter [illegible] quatenus [illegible] personaliter [illegible] sed intendunt [illegible] relatio [illegible] realiter [illegible] personis sit una [illegible] aliud [illegible] diceret una persona [illegible] non personalitati quae est [illegible] realiter [illegible] differentia [illegible] quae [illegible] [illegible] personis [illegible] [illegible] processionis & [illegible] non univoca generica aut speciei [illegible] non [illegible] metaph. [illegible] peculiaris [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] nec [illegible] proprie analoga [illegible] non [illegible] quae habent [illegible] analoga [illegible] est [illegible] personis [illegible] conveniunt & [illegible] [illegible]

cendit, quoi talis transcendens differunt, x[illegible] doctrinam tradi
tam cum analogia: [illegible] inlog. et hoc teneri
S. 1 de trin. [illegible] diversitas [illegible] antiquio
ritus hanc rationem personae esse univocam. Vasq. 1 p. d. 130 [illegible]
docens personam non significare unam rationem communem forte in dicendi
rium Vasq. non rationem communem sit univoca negavit si vero rationem
communem abstraxit eam forte appellavit univocam sed in re spectu
ex momenti non lubet immorari.

Art. 4. Anima subsistentia relationibus sit in deo concedenda subsistentia absoluta.

§ 1. Dd. sententiae et quaedam certa prae mittuntur.

Ex dd. qui [illegible] recedunt in deo [illegible] relationibus alij
ultra illas [illegible] alium absolutam quae natura divina in rationes
[illegible] independent a suppositis ~~[illegible]~~ [illegible] appellatur
et per se subsistat. [illegible] sententiam dd. [illegible] auctoritate
antiquior [illegible] tam in antiquitate non expedit [illegible] 1 p.
q. 39 a. [illegible] ad [illegible] hoc. et [illegible] tradidit
[illegible] sequuntur Miranda Summa Conciliorum in 6 Synodo act. 11
Toled. [illegible] Mol. 1 p. q. 29 a. 2 d. [illegible] Vasq.
[illegible] q. 30 a. 1 q. unic. [illegible] 1 p. 1 d. 11 [illegible] de
trin. cap. 11 [illegible] d. 2 [illegible] Gaid. 241
[illegible] q. 1 a. [illegible] d. [illegible] 2 a. 19
[illegible] hic.

Qui autem sententiam [illegible] antiquiores alij non [illegible]
1 p. q. 1 a. [illegible] referunt [illegible] et [illegible] sectantur

a q. dub. 4 ubi eq referunt Ricard. Occam. et Almain. sol. asserent
posse nam secundam [illegible] animi a nra divina q. [illegible] subst. habet propri
lare m existent. et hoc e quia dubis n subsistentiam se existentiam [illegible]
[illegible] agnoscit [illegible] a q. initio censebant unicam in deo sub
sistentiam absolutam et nullam relativam concedendam fuit auctho
ritatis huic sent. [illegible] si n relatibus admitterent divinam naturam
subsisteri n adherent absolutam q n adeo [illegible] indeo
subsistentijs abhorrebant ut ne mei quidem [illegible] quo facto [illegible]
ram absolutam [illegible] adderent [illegible] divina [illegible] relatibus aliqs
sufficient [illegible] [illegible] subsistentem q autem n [illegible] hac sent.
[illegible] in sol. litt. 2. Aug. c 4 ostendi.

Secunda sent. Magis [illegible] et mihi certa [illegible] res subsistens rela
tibus nullam aliam in deo [illegible] id asserit [illegible] subsistentijs
relatibus [illegible] [illegible] [illegible] substli [illegible] sola
substit. tribuit [illegible] sent. [illegible] dd et recentior [illegible] comprobat
ex antiquis id tenent expresse [illegible] q. [illegible] 5 [illegible] Alens. 1 p. q 57 memb.
[illegible] p. q. 2 memb. [illegible] q 1 memb. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 5 a 1 q 4 Argentin. [illegible] 26 q unic. a 4 [illegible] [illegible]
Ricard. et Almain. Ex recentioribus Mendoz. [illegible] [illegible] subsist.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sol. [illegible] oppositum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Vasq. 1 p. d. 2 q. 1 [illegible] et deinde [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] temerarium videri Vasq. 1 p. 42
d 125 [illegible] et oppositum dicit Mairi [illegible] [illegible] 2 p. 11 d 26 [illegible]
Albertin. [illegible] 2 corol. 11 theolog. [illegible] n. 7. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] plures recentiores doctis q [illegible] in hac [illegible] [illegible]
[illegible] hanc sententiam sequi [illegible] n [illegible] [illegible] quo facto [illegible]
[illegible] hanc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sententiam
[illegible] Concilior [illegible] ac [illegible] auctoritate munitam [illegible] 201
[illegible] sol. observari velim ea que [illegible] relatis [illegible] oppositum
sententiam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sent. [illegible]

propterea natus fuit. Ad argumentum huius 2ae partis veritatem et secundam propo-
sitionem per intendimentum ... tradidi in met. q. 21 a. 5. 6.
ni quem libet modum essendi per se nihil aliud fuisse per subsistentiam contingit
n. pluribus modis aliquid esse per se. Primo per se 2. independens a subiecto
inhaesionis medio connexu effectivo suppleat ... secundarium
subiecti ut ... absolute ... in ...
per se 2 conservari independenter a subiecto. Secundo potius solet dici aliquid
esse per se essentialiter et ab intrinseco quatenus ex ratione sua intra illi repug-
nat inhaerere subiecto: atque esse per se hoc secundo modo convenit omnibus sub-
stantiis tam completis quam incompletis, ex quo substantiae sint. Sed modum sub-
sistentiae non habeant, et in hoc sensu definitur substantia quod sit ens per se. 3. intel-
ligimus illa quae completae est specialiter dicitur esse per se et independens ab
alia complete ad existendum, et haec convenit substantiis ex quo completae
sint non vero omnibus substantiis. 4. quod esse per se nihil aliud est quam subsistentia
est possibilitatem ... substantiam, ut ...
... excludat ... in possibilitatem ... subsistentiae
et ... absolutae substantiae ... explicabo ... q. 2 a. 5.
... non enim ... diversae
subsistentiis ... suppositum ... existentiam
necessitatem atque ... esse per se ... primis modis. Et ... haec
omnem personam ... atque adeo esse per se ... multo perfectius
quam natura creata angelica ... humana ... sine ulla ... conservari
posse ... met. q. 2 a. 1 ... a. 4
a 2 et ... q. 3 ... q. 3 de
subsistentia ... docent ... met. cap. 9
... 14 met. ... n. 27 et Cabrer. ... 1 q. 4 a. 2 d. 6
... natura angelica conservaretur sine ulla subsistentia ... perfecte
intelligeret esse per se ... primis modis et ... esse ab
independenter a subsistentia ... quod actu ...
permissionem in nullo ... ab illa dependet ... nullo modo
influit

influeretur in animi vnicus ex [illegible] mediante [illegible] 3 p. 1 d. 3
q. 1. [illegible] forte [illegible] d. 19 sect. 2 n. 26 [illegible] probant
Alemdiuanum vero humanitatis assumptae nullum influxum
praebere eidemque personae asscribere aliquid, quod generaliter afferant nullum
accidens aut modum influere in ullo genere causae vera subsistentia
inest ut [illegible] fonsec. [illegible] & aliqui [illegible]
est 2 p. [illegible] d. 4 q. 2 ar. 2 & 1 ar. 2
Multo quam perfectior diuinae subsistentia in suo genere, complex actualis &
existens tota est per se rationis suae personae; & existit actualiter, ut illi per
se repugnet alteri inhaerere vel ex parte alicuius compositi; immo
sicut mentis [illegible] intelligendi nullo modo censetur dependens a suppo-
sito, vel subsistentia in ullo genere causae, potius contra natura censetur prima &
radix subsistentiae, ut docet [illegible] subsistentiae docuit generaliter
S. Athan. lib. de [illegible] afferens nam et divinam & genitricem
subsistentiam [illegible] per se stando & independentem [illegible]
a parte [illegible] subsistentia completa diuinae [illegible] quod illa debet conuenire per-
fectius in [illegible] personae [illegible] natura subsistentiali [illegible] per se subsistens
independentem [illegible] & [illegible] a subsistentia in [illegible]
[illegible] diuinae [illegible] [illegible]
Negari tamen non potest [illegible] natura creata & ex diuina [illegible] complent per-
fectionem diuinam [illegible] subsistentiae [illegible] in [illegible]
agentes [illegible] dicunt enim illam [illegible] perfectam & compl-
[illegible] aliquam subsistentiam vel eidem demus aliquam
[illegible] imperfectam ut dixit S. Mag. [illegible] Matth. 19 [illegible]
[illegible] post [illegible] & S. [illegible] lib. de [illegible] summa
generalis [illegible] post Concil. [illegible] Veritas [illegible] trinitas
complet itaque non [illegible] deitatis [illegible] in se subsistentia vel personalitas
Deitatem ad personam vel subsistentiam [illegible] pendere
vel indigere subsistentiis in nulla [illegible] potest dubitari. Item natura
diuina indiget subsistentiis ad fecunditatem [illegible] illius [illegible]
tendam

exercendam itaut si abessent relat. existis na divina imperfecta maneret et infecunda usq. adeo si cent impossibs relat. subsistis ipsa qu[illegible] eet impossibil.

Dices manet an possit illam rom [illegible] fere et [illegible] dependentiam habente na independi relat. subsistentijs relatibus [illegible] pro [illegible] quo na divina [illegible] subsistenti [illegible]

§ 2 [illegible] subsist.a absoluta reijcit.

[illegible] in na divina relatibus et personalibus [illegible] subsist.a [illegible] absoluta qua subsistat et [illegible] secundo [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] si circuins [illegible] omnino personali [illegible] et sic ipsa na neq. erit subsistens [illegible] neq. erit in aliquo subsistente at si subsist.a absoluta [illegible] intelligere na [illegible] subsistens [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] omnium [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divinis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] d. 5. q 2 a 2 at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsist. absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eandem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsist.a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 1. 29. a 2 [illegible] et a 3 [illegible] et [illegible] 2 a 2 [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3 et [illegible] ad 1 et 5 et 9 [illegible] [illegible] [illegible] et ad 1 et ad 5 [illegible] [illegible] subsistentis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsistentis absolutam eet [illegible] [illegible] [illegible] a 5 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] exigit [illegible] [illegible] subsistens in na intellectuali [illegible] [illegible] ait fore personam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsist. [illegible] intellectualis divinis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] divinis subsistentijs [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] negare subsist.a absoluta [illegible] [illegible] numera testimonia [illegible] pro eodem [illegible] subsist.a et personaliter [illegible] et in dico [illegible] decernunt [illegible] subsistis [illegible] persone [illegible] [illegible]

subsist.a

subsistentia absolutam aliam dari subsistentiam quae non sit persona & in deo re

cedendo ab eorum placito tres subsistentias. esse expresse tradit. in concil. 1. Niceno

a Leontio Epo relato lib. 2 actor huius concilij Concil. constantinopoli

tanum primum epistola ad damas Concil. Ephesin. anathematismo

2. & 3 confectis a Cyrill. & s. illius concilij & approbatis in epistola eius

dem relata t. 1 cap. 12 & approbata t. 2 cap. 3 item Concil. calcedo

nense act. 16 constantino politan. 2um Collat. 8 can. 1 siquis non confitetur

patris & filij & spiritus sancti unam naturam siue substantiam unam deitatem in tribus sub

sistentijs siue personis adorandam anathema sit & can. 3. 4. 5. 7 & 8

in concil. constantinopol. 3o -6 generali idem tradit Agato papa in eius

epistola relata act. 4. & Sophronius patriarca epistola relata act. 11 &

approbata in 13. concil. Nic. 2. 7. generale in literis Theodori patriarchae

Hierosol. act. 3 lectis & approbatis Concil. lateranense sub Martin.

1. concil. 4 & 5. denique florentin. in literis unionis. [illegible]

tam alia Concilia provincialia Tolet. 4 cap. 5. Hispal. 2 cap. 13

[illegible] 2 [illegible] [illegible] cap. 1. [illegible]

Eodem modo loquuntur plurimi doctores. S. Iustin. de trin. S. Basil.

epistola 43 ad patrem [illegible] in ma subsistentia ad. Calcedonens. a

t. 16 col. 11. S. Leo epistola 10. apud agat. & S. Greg. Mag. apud

Sabin. Grac. S. Iulij apud Hispal. Athan. dialogo 3 de trinitate &

serm. de desperat. S. Cyril. Alex. & Anast. patriarcha antiochen. in

dialogo de fide. S. Hil. & [illegible] [illegible]. S. Victor. de trinia. hypostasi &

hypostasim. S. Hier. in exp. fid. ad damas. Damasc. r fid. cap. 9

& lib. 3 cap. 5. & 6. S. Ansel. de incarnat. cap. 5. & 7. & Lomb. Tho

Log. in sententias & 12. & 19. Romani eq. regem. Latini & in [illegible]

qui nullo tempore sub substantias incommunicabiles ipsi exprimerent latine per non

subsistentias ignoranter et alia communicabili & alij tamquam Latini qui in alium

terminum absolutum in deo cognoverunt Nisi tamen speciam unam naturam

s. substantiam nullo modo subsistentiam eiusdem Concil. & PP. Graec. relatos &

Concil. Lateranense sub Innoc. 3 cap. firmiter & cap. damnamus de

summa

desumpta est. &c.

Tandem Claudatur hanc fratrum Iustin. imperator in edicto sub principio ad
Ioann. pontif. quem tempore Chalcedonen. decretum statuunt approbatum sit
a pontifice immo ait Vanes. author [illegible] fortis [illegible]
eam epistolam approbatam fuisse a pontif. & propterea magni [illegible] inde
[illegible] Constantinopolitan. [illegible] Concil. [illegible] ait omnes [illegible] [illegible]
[illegible] docent aliud esse naturam sive substantiam & aliud subsistentiam sive persona
naturam & naturam hoc est [illegible] subsistentiam autem sive personam hoc
est speciale ex quo doctrina infra declarat [illegible] absolute [illegible] non adiecta
speciali cuiusdam personae [illegible] & non subsistentiae aliquid [illegible] hic
egregie Iustinian. [illegible] manifeste tradit nam non est aliquid subsistens
nisi adiecta est speciali persona item subsistentiam [illegible] aliquid incorruptibile
[illegible] [illegible] Vulgata est & adversarijs nostris & ideo [illegible]
[illegible] referendis [illegible] [illegible] illis non sufficient [illegible]
[illegible] subsistentiam absolutam [illegible] [illegible] quinque [illegible]
[illegible] praesertim [illegible] [illegible] [illegible] relationes divin.
[illegible] subsistentijs relatiuis [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible] praesertim & absolute non sub
[illegible] applicabant & ideo [illegible] subsistentiam absolute [illegible] de relationibus
solum non est intelligendum [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] ad
dito ad significandum subsistentiam absolutam quamvis [illegible] subsistentiam
[illegible] [illegible] [illegible] quoi authoritatem absolutam
[illegible] ideo concedendum est & [illegible] [illegible] est ad [illegible] in
[illegible] [illegible] [illegible] fideliter [illegible] [illegible] de [illegible]
aliud [illegible] exemplum in hoc non [illegible] [illegible] frequenter usurpat a [illegible]
ad significandum [illegible] [illegible] [illegible] absolute usurpari
ad significandas [illegible] [illegible] cum addito subsistentiae relationis [illegible]
appellari [illegible] [illegible] [illegible] imperatoris &c.
[illegible] ipsi [illegible] authores [illegible] [illegible] [illegible] testimonijs relati
[illegible] [illegible] non subsistentiam [illegible] a [illegible] usurpari ad significandam
personam.

personalem & relativum cum aliunde Concil. & Patres adeo in hac materia dementaverit de Patribus Conc. Calcedon. act. 16 col. 15 iet. propria non usurparent ad significandam deitatem. quia dist. in divinis inter esse & proprium inter absolutum & relativum; iure optimo nemini credere cum semper proprie loquatur & negetur usque ad unum apicem quia patres proprie & sancte in hac materia perdurent ut cum Lateranense sub Martino I. quod est 5 ad finem 17 de Concil. Patrum & non subsistit solum applicant personis & denegant naturae absolutae inquam nullus credit exprimere subsistentiam sub hoc non aut alio equivalenti quia in materia nil deest quod hoc proprie non subsistit. Maior est certa ita evidens. Minor quod non subsistit absolute personalitatis usurpet satis probata est quia nusquam aliud non subsistit usurpet nisi ex solut. primi. illo. nisi in uno aut altero depravato codice non subsistit pro absoluto usurpari & insuper. pro 1. quod in divinis nil personale est absolutum & [illegible] quod ens subsistit est aliquid personale ut inde finite loquentes docuit Patres. quia nulla subsistit est aliquid absolutum in ipso primus est in eis [illegible] & illius Minor sufficient accurate relatio probat.

2° Ut Concil. relata & Patres docuerunt combinatione unitione hypostatice & assumpsit naturam humanam non subsistit, personalitate in divinis & in absoluto & similiter decernunt nullam ... assumi naturam creatam alio absoluto addito personalitatis usurpent ex auctoritate divina Patres. invenimus imperator ... quod illud absolutum non hic subsistentiam sit non habere rationem illius potest naturam creatam assumere ut patet ex Concil. & dignitatem.

Atque 3° habent adversarij exemplum in subst. nam hoc non expressive ... impositum indifferens erat ad significandum quia non est accidens ut proxime latinos omnis qui Maior nisi est quod indifferens usurpatur nunquam in dicta ad significandam non solum natura id est divinae personae. donec Concilia & Patres non subsistit applicaverunt relat. & non personis subsistit

Unde

Unde in deo poneret m° tres subsistentias quibus adderet relationes. Ad mod sophistice. ptea uerum ecclesiasticum loquaret ctro non subsistentia nec hypostasis s. per sona. secessit receptionem in ecclesia Pp. et theologis, deducturamque absolutam subsistentiam ad significandum illud sol. m. quod est redditum cum tam in rebus creatis quam in deo, quod cum concilia et pp. illud non semper applicent relationes subsistentiis et personalibus in deo et illud unicorpent ad significandum sol. id quod redditum in deo ab absoluto, plane euincit significatum illius non subsistit. nullo m° reperiri intra absoluta, quod contra pp. et concil. vocet subsistentia absoluta introduceret.

§ 3 Eadem ex voce Confirmatur

15\. Quia in hac re ss. tot Conciliorum et pp. authoritates sufficeret, nihilominus ex ipsa ratione confirmatur. nam id subsistendi in suo conceptu importat esse ultimum rem neque ipsam ipsa, quam ipsa praesentem subsistentia. Videlicet incommunicabilis et inmutabilis ab alio tamquam a supposito s. persona, habet quod si hic subsistentia tres nam intellectam dr. personalitas id non diuina nullo modo in persona id est communicabilis, tamen dicimus suppositis, quod non habet ullam rationem subsistentiae. Sola est euidens. Minor probatur ad aduersarios quod unam subsistentiam absolutam tantum credunt (ut sumi pro praesenti) communicabilem realiter praecisam identificatam adeoque inclusam intrinsece diuinis personalitatibus, quae identificatio obstat eo nomine illi subsistentiae absolutae. Maior vero pr. ex dictis in metaph. de omni. Neque est aliud est excogitabilis eius subsistentiae non ordinatur ad tribuendam neque actualitatem eam non habet ab exitu nec perfectionem, intra neque eam non habet exeo quod nulla compl. indigeat ad integram nam constituendam. neque incommunicabilitatem, nec subsistendi hanc non est ostendimus habet na diuina ex eo subsistit sit ex eo non habet diuinam positiuam perseuerandi l. independentem a supposito quod sol. tribuit neque est sit incommunicabilis alteri a supposito l. persona trium ipsi praesentem id habet ipsa subsistentia: id per sensus subsistentiis relationibus nadiu Vox absolutae.

leetum. ·

absolutam e inibla tradabile et coicali huius divinis personalitatis
presciniis relationibus Vasquez subsistit absolutam. hac unica restrictione
Vtentur ero Laus nescfiet pro eo si a calumnijs uindicet.—
Primo Caiet. 1 p. q. 2a 2 fine et 4 ad 3 et q. 3 a. 3 fine animad
uertens in nra intellectuali natura subsistentiam a S. T. ex Concil. et SS PP. ag
nosci, quae non constituat personam et suppositum fatetur eam secundum subsi
stentiam absolutam prescinsam ex relationibus constituere personam et suppo
situm non completum sed incompletum et ideo non iudicat inconueniens quod
sit communicabilis Unde Caietano uerum tribuit quod Concesserit in deo ultra
relationes quoddam semi personam l. semi suppositum Caietanus quod
litatem non sibi ait constituere reuerentiam habet umbram et similitudinem
personae Vasq. loco ad 5 Vasq. sed ait esse suppositum incompletum
et concedit calumniose ipso Caietano cedere dicitque quod in deo dederit semi
personam l. semi suppositum. qui u literis nostris tiger adiciendo dicere tu
tius id quod semi perfecta Caietanus nisi personam incompletam intellexerunt
Secundo sic ad ei. nam ut SS PP. presertim apud S. T. nulla natura sub
sistens agnoscit in nra intellectuali quae absolute non sit persona adque adeo
completa ut ex dictis et precedentibus constat uideatur S. T. locis iisdem re
latis presertim 3 p. q. 2 a. 2 corp. et q. 3 a. 3 ad 1. erit inquit aliquid
subsistens et per consequens persona Cum sit in nra intellectuali. et si ex
pendenda est illa particula per consequens existimat non S. T. eo nanum
eam esse subsistens in nra intellectuali quod persona ——
Secundo quod non personae semper inuoluit in suo conceptu et incommuni
cabilitatem sed absolute firmat ut omnes fatentur. quod si subsistit ab
solutae semi personae l. incompleta persona habet ex semi incommunicabili
tatem l. incommunicabilitatem incompletam Consequens fit. nam constitutio personae
in ratione talis consistit indiuisibili sicut numeri quod ubicumque reperiatur forma
lis addat in completa reddit rem incommunicabilem quod similiter incommunicabi
litatis haeret nil ex haeret personae quae in ratione talis per incommunicabilitatem
constituit et ex hoc consequens numerus unarius non dicitur ternarius incompletus
una non dicitur homo incompletus alioquin cogeret haec nam diceret si
incomplet

in xpleta ... nam si illa subs[isten]tia esset pers[on]a in xpleta ordinaret ad alterius person[ae] xpletionem et expectaret xplementum ad altera, sequeretur xplem[entu]m in r[ati]one person[ae] [et] immediatum, [et] par est par nisi persona xpletam [et] in r[ati]one person[ae] r[ati]onem importare, sed obsolutum [et] in r[ati]one person[ae] xpletam subs[isten]tiam absolutam tantum quod in xpletam [et] xpletas illamque i... non e[st] persona in xpletam, prop[ter] hec om[n]ia ab auctoribus subsistentia tertio ... deseruit iam hic m[agist]ri Cardi[nalis] Caietani [et] ipse Caietanus prop[ter] illam gravius ab aliquibus reprehenditur. et iure sane cum in illa subsistentia nil veri person[ae] reperiat. in quo sensu recte Cabrera illam umbram person[ae] nuncupaverit.

Secundo q[uod] alii d[icu]nt cum ratione subsistentiae, licet nunquam subsistentia redderetur incoicabilem, i[d est] redderet eius incoicabilem alteri supposito sol[um] per rationem ...iamen non indigentem r[ati]one alterius suppositi non tamen illi repugnaret q[uod] coicet alteri supposito per identitatem quia illa quodam modo per intellectionem et suppositio alienum ... n[on] subsistentia absolutam identificet cum personis divinis n[on] tamen ab illis fiat neque d[icu]nt talis subsistentiae essent munus tradi ut in ea sabbet r[ati]o intrabilis [et] incoicabilis quae sola e[st] propria subs[isten]tiae. Sed contra e[st] primo q[uod] n[on] sol[um] ipsa subsistentia e[st] intrabilis sed nam etiam reddit intrabilem ab alio supposito in quo sit recepta in alio, q[uod] n[on] sufficit q[uod] subsistentia manet intrabilis sed nam etiam divina maneret deberet intrabilis a divinis personalitatibus cuius p[robatio] nam prop[ter]ea in metaph. ... perpetui nam humanam reddita propria subsistentia n[on] posse assumi a persona divina q[uod] perpetuam subsistentiam reddit eam intrabilis.

Secundo nam ...n repugnaret subsistentiae saltem divine ei incoicabilem per identitatem neque etiam id repugnaret personalitati saltem divinae r[ati]one infinitatis [et] illimitationis ... nam etiam ... r[ati]o incoicabilitatis per ... sed hoc repugnat ... [et] illud ... nam si daretur subsistentia absoluta coicaretur divinis personis ... sed non divina coicat ad tres ... et subsistentia absoluta. Maior p[atet]. tamen n[on] ... alio m[od]o coicat nisi quatenus identificat cum personalitatibus [et]

inea ...

q inetur. incompletis[?] includit. ex eo n. recipit esse formalem a personali

id idem habet subsistit absoluta nam identificat et exalte includit

in recepto personalitatis q et substantia subsistit hic absoluta Concedo

ab illius assertoribus exalt. includit incidit dici: id esse et ratio di

uina tria personalitates. q est id q e de incompletis rone diuina.

4 Nam si per peridentitem posset tribuere aliam essentiam formalem

ultra tria, subsistentias absolutas secundum identificata [illegible] hanc per

sonalitatem l. aliam similem posset assumere per unionem acciden

l. q piam aliud q. n. eet ma subsistentiali: quidem si n. eet capax [illegible]

distincti a roe: id fatent omn Theologi id oio impli licare, q a per

sona increata nullum aliam esse possit tribuere nisi tria et hanc

tribuere subsistentias absolutas

Rsplicarent fore [illegible] subsistit absoluta [illegible] subsistit

n. [illegible] ut tria indiuersos q. s. in rone persone l. in rone

subsistentis relatiue [illegible] inueniens q roe [illegible] per relatam

subsistentiae: q unio substantialis l. actualis personam [illegible] ex lineas [illegible]

[illegible] et q [illegible] uniones alterius generis: unio q [illegible]

includat lineas [illegible] quia [illegible] in alio q uniant q n.

[illegible] q subsistit absoluta alterius subsistit [illegible] tria in aliq.

per subsistentiam relatiuam l. personalitatem

[illegible] e. i. nam q q si de exemplis quos afferunt quoties aliq m

seipso [illegible] ad hoc ut existat in re ma [illegible]

alius eiusdem l. diuersi aliquo modificet. ut actio [illegible]

Angeli [illegible] depont Angeli tam subsisti neq indigeret

ad hoc ut [illegible] m in [illegible] diuersi actio illius [illegible]

[illegible] idem pr [illegible] ubi uni et unio autem [illegible]

sit natis [illegible] per existentiam alias uniones quia illius [illegible]

[illegible] subsistit diuina [illegible] tria et [illegible]

nam diuinam natio censet manere tam et [illegible] requisitis

ad per se existendum independent ab alia rone q implicat [illegible]

secunda ratio quia dicitur esse indiversa[?] naturali procedere negari
absque substantia absolute

Secundo nam si daretur substantia absoluta illa redderet perfectius personalitatem nam ex hoc ipso esset perfectius subsisteret quam subsistentia relativa
non afferunt illi aliquem effectum similem proprium subsistentiae ad quod adeo non tralit
veritas maioris: ante pro nam hac substantia in eum finem concedi videtur
na divina exsecutur pro res ad eius complementum nisi substantia perse stantis &
subsistentis conclusio v. pro. rem implicite utroque complemento in ratione essendi perse
accipiat ulterius modum essendi perse si substantia absoluta indigeat complemento relativum scilicet accipiet ab illis distinctum & incommunicabilitatem. non vero nam
& perseitatem: unde ex quo inde concederet unica substantia cum tribus relativis
ut asserebant dd. a. impugnanti. & authorit. concil. plane expugnati
daretur pro res ad eius complementum. Confirmatur namque dicitis substantiam absolutam
accipere nomen personalem & in ratione personae: infertur inde posse absque ullo in
commodo dedi possit nam & de facto ut. cum perfectionem absolutam ut in
quo absoluta habet omnem complementum per se: & rursus hic persona ulterius tralit indi
uersio per per tres relativas quae censentur impossibile. dd. consequi quod dispensum.
Illam de ratione substantiae quae unam illam esse quod sit uel. tres neque substantialis
implicat ulterius trib. ne indiversa hinc non sequeretur quod esset una absoluta & non esset ante pro. [illegible] inducit nam na substantialis humana non posset
assumi a persona divina nisi careat sua propria substantia. na humana cetas
sumeret absque non habuit propriam personalitatem propter incompletam cum
persona divina pro satis demonstrat concil. francfordien. confla ad episc. galliae
expositio & Innocentius quod in decretali refert & seq. sl. 14
ar quod secunda i absolute unita tres contra pro. namque si semel admittatur
substantia absoluta non sit una tres quae in trib. alium intra genus substantiae
excluderetur liquet substantiam & substantiam & h. cum esset personam posset
assumi ex hypostatice a persona divina nam pro substantia absoluta exigat ab
solutam dicitur absolute doctorum diversa a subsistentiis relativis & propria

a illis

ubilis, nobilis ita posterior iure subsistentia ligni l. personalitas hominis ut porro

creata & absoluta posset trahi aeternaliter divinae relationis, quae ut sunt

valde diversa. Hoc implicat, ergo quaelibet subsistentia est absolute vel

mea & ulterius intrahibilis.

Confirmatur 1. nam saltem persona hominis posset assumi a natura divina & trahi per

illius subsistentiam absolutam, quae est diversa, & non est personalitas. Dico

secundo esse impossibile, quod ulla subsistentia absoluta trahatur per relationes ex nunc

ulterius confirmatur 2. nam contra hunc modum dicendi in subsistentia abso-

luta salvatur perfecte vis personae, nam secundum Boetium persona est natura

individua subsistentia. Quod si sic est subsistentia absoluta, ergo est persona

vel relinquitur dicta, quod sunt contradictoria, desunt adversarii. Minor probatur nam

ut patet est realis nec subsistentia, quae vero sit individua, patet nam est incommunicabilis

intrahibilis incommunicabilis ipsa omnis quae sola incommunicabilitas sufficit ad

rationem subsistentiae & personae. Maior vero incommunicabilitas nullo pacto exigitur

si semel admittatur quod subsistentia est indiversorum trahibilis.

Quarto denique alii volunt subsistentiam absolutam vel infinitis personis posse sub-

dicari l. per identitatem l. per rationem divinis personis quatenus in

ipsis includitur, non tamen exeo quod talis subsistentia hoc relationi indi-

geat. Sed non est, nam omnia quae dicta sunt individua solutionibus praecedentibus

ex natura subsistentiae desumpta possunt contra hanc solutionem urgeri: nam

personalitas patris licet sit infinita non petit in se communicabilitatem quod conti-

nat cum natura personalitatis, tamen etiam subsistentia absoluta licet esset infinita

non posset habere communicabilitatem, si seclusa infinitate non ostenditur id non repu-

gnare cum natura subsistentiae incommunicabilis, quod alioquin petit; quia non ostendit nullius

subsistentiae communicabilis assignatur, nisi illa divina quae hic de communicatione

quae cum non liceat ad libitum omnia rationem invenire: & cum nullum

exemplum creatum inveniatur ~~[illegible]~~ in quo detur subsistentia communicabilis

nescio quo iure inquiramus personam divinam duas subsistentias existere

unam absolutam & alteram personalem, illud enim quod inquirimus

subs-

subsist. realis unica subsistit. hyp.

§ 4 Opin. ex auth. 2 subsistit absoluta dissolvunt.

Primum Opin. probat auctorit. [illegible] 1. S. Liberius papa epistola ad S. Athan. quae habetur inter varias Epistolas Athan. 71 sic ait: et eos interdixi. Trinitas unicam subsistit non dicens. Secundo S. Agatho papa in 2 epist. a recepta in 6 synodo act. 4 ibi trium subsistentiar. unam subsistentiam. 3 S. Hier. epistola 57 ad S. Damas. ubi ostendit hypostasim idem esse ac absolutam in Deo addit quod natura Dei idem subsistit non aliunde est subsistentiam absolutam. 4 S. Aug. tractatu Cap. 4. 5 & 6. late ostendit subsistentiam in Deo non esse relativam & ad aliud sed absolutam. Unde cap. 4 ait omnis res ad seipsam subsistit quo magis Deus. 5 S. Boetius lib. de duabus naturis dicimus ait unam esse essentiam subsistentiam deitatis. ubi ergo subsistentiam ab hypostasi distinguit. 6 in Confessione fidei relata a 4 Bessariones ex S. Cyril. & Anastas. Patriarch. sic explicat essentia divina: essentia est res quae per se est neque altero indiget ad hoc ut ipsa subsistat. Similiter S. Dionis. primo de divinis nominibus S. Hilar. 7. de Trin. & alii 7. Ioan. papa. S. Hilar. & alii quos a 1 retulimus affirmant pro eodem accipi subsistentiam & substantiam in Deo. Concedunt unica subsistentia absoluta, quae & una subsistit.

Ad primum eam epistolam inter alias Liberii inconsulto volumine [illegible] adeo dubiae fidei censendam sed esto sit indubitatae, per subsistentiam neque (quae hic hypostasis) intellexit substantiam: nam ut audivimus ante hanc litem in ecclesia ortam plures sancti patres & Concil. Sardic. existimabant vocem hypostasis naturam Dei significare & eodem modo latine subsistentiam & substantiam. atque adeo unicam non esse sed neque S. Liberius neque alii hypostasim trinitatem nam negabant sic enim non unicam sed tres hypostases dixerunt et consequenter omnes

desserunt

subsistentiam

crediderunt vel perhibentur s. Liberius nam solam non subsistentiam sed substantiam per substantias vocem intenderit docet. nam illi ait quod sicut dixi trinitas in una substantia. ubi per illam particulam ut dixi refertur ad ea quae immediate dixerat s. trinitas sub unitate sub una potest est trina subsistentia proprietas, unde noua editio s. Athanasij expuncta voce subsistentia reposuit substantiam.

Ad 2. in illis verbis s. Antonii loco illius vocis subsistentiam nouiores omnes et correctiores editiones substantiam ediderunt unde librariorum vitio propter vocum similitudinem vox non subsistentia irrepsisse. nam alias incredibile mihi videtur in doctrina fidei pontificem adeo aequivoce loquutum ut dixerit alibi aliud, declaratione vocum substantiam unam, subsistentiam quis non merito dubitaret si tres subsistentias quod vel una sive una quorum vel pontifex crederet. Unde merito plures opposite sententiae de hoc tantum non secuntur.

Ad 3. s. Hier. in ea epistola inuehitur in modum loquendi eorum qui tres hypostases in deo credebant et latine tres substantias reddiderunt substantiam esse non absolutum in deo et consequenter probat quia subsistere est quid absolutum ubi subsistere quid alias indifferens est ad significandum actum subsistendi et accipitur pro actu vel denotatione substantiae et pro actu subsistendi et denotatione conueniente dixit substantiale qua substantia constituitur per se et independenter. neque in talis actus substantialis sed aliud verbum quo explicet nisi verbum subsistere ita vult intelligendum. s. Hier. ex eius discursu primo et secundo etiam. Contra lex non dicitur quod est quod solum significat esse dei quod ut explicant s. Th. et theologi sicut solum significat existentiam et subsistentiam. Quia occasio scribendi fuit s. Hier. ex quo placeret ei non tres hypostases quae substantias credebant ut asserunt s. Hilar. et s. Aug. Credebant enim eos deo adcommodari qui eam unam tantum substantiam et nam admittit et hanc solam subsistentiam habet ante oppositum liceat per non hypostasim significari quasi sanctus Hier. de propria subsistentia ageret unica tantum secundum illius sententiam est credenda et nulla alia neque relatiua neque absoluta quod vero quidem oppositae sententiae credent

credent: et immerito S. Hier. dic. tres hypostases asserentes censeret recte facere adversari

Ad quartum. S. Aug. in cap. 4 & 5. substitere accipit in eodem sensu pro actu s. denominante proveniente ab existentia subsistendi. Unde hoc verbum subsistere ipse resolvit. ibi S. Aug. per subsistentiam non per subsistere; subsistentiam ait dici ab hoc quod subsistere postea in cap. 6 ulterius ostendit quod nomen persone relativum non esse absolutum quia in divinis sol. intendit. rem significatam per nomen persone idem specialiter commensuratum absolutum. Unde ait non aliud est deo esse aliud personaliter esse sed omnino idem. & paulo post addit nomen persone ex se nil relativum significare ut patet in speciebus creatis nil communicat universali in deo ad significandas res. Ut non taceremus interrogati quid tres cum tres esse fateremur. Unde colligit St. [illegible] 29 art. 4 quod nomen persone ex S. Aug. quamquam dicit subsistentiam signate non explicare relativum utcumque explicari. aliquando similia huiusmodi explicatio provenit ab adversariis. sed S. Aug. dicenda esse in deo non sol. subsistentiam absolutam sed et personam absolutam quod est erroneum nam S. Aug. de persona ait significare quid absolutum

Ad 5. S. Athanas. substantiam subsistentiam & subsistere accipiunt pro modo existendi substantialiter. Ad 6. sub. Cyril. Dionis. S. Hilar. Aliorum [illegible] & aliquos plurimos [illegible] nomen dei [illegible] sol. [illegible] existentiam significat [illegible] ut. ad textum Cyril. de quo subsistit loquitur. non negat deum subsistere personaliter sed sol. ait non subsistere ab alio sive dependenter ab alio. in illo quod causas ab se: nam ex alia deducitur quia est ab se: [illegible] modo existendi emanant subsistentie relative persone duas subsistunt. Unde radicaliter tandem subsistit ab se quod non habet angelus aut alia creatura.

Ad 7. [illegible] ad subsistentiam absolutam statuendam ex [illegible] auctoritate quod non subsistit ad significandam subsistentiam ut habent. [illegible] auctoritatem [illegible] hoc nomen [illegible] plenam [illegible] ad testimonium S. Hier. Unde quod de fide receptum est in ecclesia dari in deo unicam subsistentiam non debet nomen subsistentie accipi in patribus pro subsistentia

alias

aliis simpliciter negavit absoluta esse dicendum quod haec in Scriptura, & sacris

testimonijs pro opposita sententia allatis quae nullo modo procedunt, atque ita non

procederent. tot alijs pro nostra relatis quibus subsistit ad dicit, aut alia

diu. ... ei generalis relati ex propria persona.

Secundo ... petit ex authoritatibus ... S. T. ... in numera testim.

... aliquibus Theologis pro opposita sent. ... quibus

utsatis fiat ... in quatuor classes dividi. prima eorum quibus asserit

hanc vocem Deus non significare personam sed ... subsistentem & sic posse intel

ligi quandam prioritate ante personas. ita ... q. 9. a. 4 ad 3 & 1. d. 4 q. 1

a. 2 & d. 4 q. 2 a. 1. iste trinus Deus ... dicitur nam ... deitas ...

quae est ipse in hanc esse subsistens ingenio ait distinguit ... hoc ...

non significat subsistens. ... d. 25 q. 1 a. 2 ... Secunda eorum quibus ait, ...

... personaliter ... intellectum manere ... subsistentem &

ut sic posse naturam creatam assumere. ita ... 2. d. 1. 26 ...

... 3. d. 5. q. 2 a. 3 & in ... a. 3 ... ad 1 & alibi. Tertia

quibus asserit relationem divinam ... subsistendi ... divina ...

... divina. ita ... q. 29 a. 4 & q. 40 a. 2 ad 2 & 4 & de ...

a. 3 ad 9. & q. 9 a. 5 ad 13 ubi ipsa divina ... subsistens & q. 10

a. 5 ad 12 & q. 2 de ueritate a. 3 ad 5 & alibi. 4 eorum quibus ait non ...

... significare subsistentiam ita ... q. 3 a. 3 ad 1 & alijs plurib. apud ...

... 5. ... quod hoc verbum Deus ... personis significat subsistens.

Ad S. T. plane esse pro nostra sententia ... ut patet ex ...

... Concilium ... & fidelium ... non credat

in natura intellectuali dari subsistentiam quae non sit persona & insuper testimo

nijs quae ... solum agit de personali subsistentia & singula ...

plane ... sed subsistit personalis non potest esse absoluta ...

... S. T. in illis testimonijs non agit de absoluta sed de relativa subsistentia

... quantitate ... Minor ... Maior ...

ad singula testimonia ... S. T. solum ... hoc

nomen Deus non significare distincte ... ullam subsistentiam sive personam

... inde ...

id indeterminate & vage signare subsistentem & personam & sic accipitur in hac propositione deus .i. aliqua persona divina venit ad redimendum genus humanum incarnata quia si deus sumitur vage pro hac .i. illa persona & subsistit non vero illa deitate: deus vero homo attributa ante personas determinate accepta quandam prioritatem habet similiter ut habet ille vero particulari additur f. 2. hanc vocem homo quia in eodem sensu potest accipi; communiter non significare quod subsistens quod accipitur communiter pro re communi hominis sed sed significat non communicata ab existit. & sed a subsistit.

Quod est manifestius videre observabit in illis locis praesertim in locis dist. 21. articulo f. 1. recte dici de deo quod sit solus deus quod deus est non intellectus personis id est subsistens non vero dici de homine quod sit solus homo quod homo non est subsistens: nam apte res non per id constitui de homine quod dant solum humanitas neque enim dare rem hominis nam cum talis res caret existit & subsistit. ait f. 1. non per sum additio huius dictionis solus quod privat consortium .n. quia non communi est ut ipsa habet consortium .i. secundum privatio unde etiam in se vero aptitudinem ad suam oppositam communicatis personis quando habeat aptitudinem quod solo inferiori subsistit proprie dicitur habere consortium .i. solitudo neque enim habet privationem consortii quod significat per dictionem solus quod neque diceret de homine quod sit solus dixit natum in re tri deus persona dicat naturam divinam de nullo personis quae est in se est huius et subsistentis &c. & ideo ait posse de illa & de deo praedicari quod sit solus quod deus sit realiter quod de per in illis addit quod sit solus quod ipsa est existens & subsistens se res ipsa est communicabile; id vero quod subsistens est & existens capax est consortii ad quod adeo si illo careat recte dicitur solus .i. consortio privatus si lenda dicitur hic f. 1. 15. & in aliis locis sentiri.

Sed vero hoc subsistens quod ait f. 2. non dicit significari est subsistens personale non deitate sed vage hoc .i. illud: quod autem loquitur f. 1. de personali & non de absoluto accidens erit ratio in illis omnibus locis intuenti nam in 1. d. 4. q. 1. a. 2. corpore fine ait positus persona praeterisset & d. 21. q. 2. a. 1 corpore idem significari et expositus & d. 23 q. 1 a. 2 corpore post medium ait quod hoc nomen

deus

deus negaret ut probant quidam. Denique 1 p. q. 39 a. 4 corp. alii melius dixerunt quod hoc nomen deus habet ut proprie possit supponere pro persona, eo quod non aliud subsistens agnoscit quam personale, quod non ait non intellectis personalitatibus. loquitur non de personalitatibus vage sed determinate sumptis ut sic non. hoc nomen deus non intelligitur. Ergo si Iudeus vel gentilis (quo exemplo passim utitur) apprehendit deum ut subsistentem & personam nullam personam divinam determinate apprehendit sed apprehendit deitatem cum personalitate & hoc pacto deus non intellectis determinate personalitatibus intellectis non vage potest assumere naturam creatam.

Unde probatur 2a clausis testium in quibus deus (praecisis personalitatibus determinate sumptis) dicitur adhuc subsistens & potens assumere naturam creatam: non per subsistentiam absolutam vel dictam a relativis sed per subsistentiam relativam vel personalitatem vage sumptam. ita S. T. in illis locis: 1 d. 26 q. 1 a. 2 corp. fine Deus est & subsistens & persona. 3 d. 5 q. 2 a. 3 corp. fine. Unde adhuc remanebit ibi personalitas &c. S. T. 3 p. q. 3 a. 3 ad 1 erit aliquis subsistens & per consequens persona cum sit in natura intellectuali. ecce praecisis personalitatibus determinate sumptis concedit S. T. manere personam, non quaeram vocabulum hoc non est erroneum: non semipersonam, nam S. T. personam absolute dicit & Caietanus ibi Male audit quod personam vage sumptam non quod ex his testimoniis convincitur subsistit absolute.

Ad 3 clausis testium respondetur ad 3 S. T. & S. T. bonitatem meam. loquendo scilicet intenderet quod ratio est quod personale & subsistens ex eo quod sit identificata cum natura substantiali & non sit accidentalis: Ita 1 p. q. 29 a. 4 est sola ratio individuum non est accidens &c. Unde Caietanus subsistens ibi q. 4 ad 4 ratio praesuppositionis distinctae suppositorum quod est accidens: Nam ratio subsistentiae &c. & q. 9 de pot. a. 5 ad 13 paternitas licet quod sit res subsistens. Personalitas sed non subsistit absolutum ut ibidem exprimit quod quam dicitur deus idem & pluralitas (?) suppositorum cum subsistit absolute licet sit subsistens addit id non habere etiam propter suppositum quod illa paries (?) retinent absoluta consummare &c. q. 10 a. 5 ad 12 individuum ipsa res est divina essentia

& erex hoc het q sit pers. Et infra distinguit suppositum subsistentem
in divinis nã licet quorũ n absolutam sed personalem subsistentiam habet
velò ãnã Denique q̃ō de ueritate a sãd 5. sol. ait verbum valde
explicaturi personas nec rem neque dictam dicere: sed mi n ait q̃ T.
et subsistentiam absolutam et personalitatem & suppositum quas lexe
explicite (et intricatis) relatam n dicit. ut dixerunt in 1 q. iam et sed q̃ supp.
Sed 4° clavis testim. singularitatem rerum sub tueret citra fastidium: sed
unica & facili solut. omnibus satisfiet. q. in ordine creatis id q abaliis
scholasticis appellat. hens dicitur a T. subsistens. & subsistit. q a eidem subsisten
tiat suam immo in 1 p. q. 3. 4. a 3ad 5. hens appellat suppositum sed
eundem i plura non recte fieri posse. in quibus hens n sit subsistit. neque
suppositum ut in creatis quas fieri post demã creata forma & a Deo
subsistit. D. n. talis na subsistentia carens &c. Cum tn in his creatis hens
n sit aliqua subsistens. sed sola subsistit. nisi. sibi. & ingest in creatis quas fiant
de deo. scilicet relativis subsistentiis quas recte vocat a T. in hic creatis
Deus sapiens &c. Coil. hens ei suppositum q n e subsistit absoluta sed subs
sistit relativa in deitate & vagemen pro hoc adhuc hec sufficiant ut videtur a T.
quam Thomistas videntur sectare patronum. Minime alioquin sunt dictare esten
dimus n. in singulis locis quas ad illis referuntur a T. n agere de subsist.
absoluta sed exponere de supposito & persona quas absque iniuria fidei n pot
ceteri quid absolutum & sociabile

5. solbuunt args. ex roe

Primum args. ex roe quas unus subst. omne intellat here religiosae proprietatis &
opor. debet poleri personam subsistam sed ma. dici n vocat subsistentiis in
latiori ante intellant in deo ideo intelle & voluntatis generante intellectum &
voluntatem & oportet deberdari alie subsist. absoluta preter subsist. divina
oppleat con. c evidens & sollicitior p non subsist. relativa patris v.g. ut pote
identificata formali patris prius intell. origines oportet. q n
pater intelligens & media intelle. generat verbum patris et de aliis
Maior. v° pr. in subst. angelica & aliis creatis a quibus permanent subs
sista

subsistit intellig. a alijs proprietatibus et operationibus eo quod immediatius a principijs
emanant. Et subsistentia tam complet in ratione substantiae ut possit modum [illegible] resul
tent aliae proprietates illae et operationes prorumpant. Confirmatur 1. quia alias nullus
daretur principium [illegible] ad intelligendum per intelligentiam et ante relationes personales
[illegible] ante illas per intelligatur actio vel origo et ante actionem debet per
intelligi principium subsistens cuius actio [illegible] nam actiones sunt suppositorum.
Confirmatur 2 namque ante personas constitutas debet per intelligi subsistentia
[illegible] subsistentia absoluta quia actiones sunt suppositorum. ut ex [illegible]
[illegible] [illegible] nam creatio est actio communis toti trinitati quae
procedens ab aliquo principio communi toti trinitati subsistente personaliter [illegible]
[illegible]

Ad argumentum. [illegible] Maiorem [illegible] [illegible] in illis substantijs quae proprietates et
operationes [illegible] realiter distinguntur et per [illegible] emanationem profluunt: non in [illegible]
[illegible] divina [illegible] attributa et operationes ad intra [illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] eius substantia realiter non effluunt: in hac enim substantia [illegible] realis in
[illegible] ad proprietates et operationes nulla [illegible] substantia. [illegible]
[illegible] ad [illegible] [illegible] aliunde attributa et operationes [illegible]
[illegible] substantiae et [illegible] identificatum [illegible] sint per eandem substantiam
[illegible] [illegible] operationes debent per intelligi ante substantiam [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] unde nullus ordo
invenitur si [illegible] et operationes ad intra in deo [illegible] personas divinas
[illegible] et eius operationes et ex hoc [illegible] nulla erit [illegible] subsistentia absoluta

Ad primam confirmationem [illegible] [illegible] [illegible] Calderon [illegible]
[illegible] hinc dicendum est ante omnes personas per intellectum [illegible]
[illegible] absolutum generandum [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] damnant
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non est generans neque genita neque
procedens [illegible] qui generet et qui diceret [illegible] [illegible] generare
[illegible] divinus neque alterius absoluti [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] subsistentiam absolutam [illegible] [illegible] [illegible]
ad creationem [illegible] [illegible]. Confirmatur ex subsistentia et [illegible]: unde [illegible]

[illegible]

modo in intelligendi formaliter intellectu origo quam vero ingenuitatis [illegible]

quatum valeat consensum nam haec talis est vera qui generat est pater et verum

per alium respectum in adaequatum personam subsistere formaliter praedicante

originem nam haec talis est vera pater generat qui talis persona est

Ad 2. consensum est subsistentiam numquam influere ad effectum [illegible]

quia requiratur ad complementum principii operantis et ex hoc [illegible]

dicuntur esse suppositum ut tamquam axioma usurpavit in florenti [illegible] loco.

Theol. Et quod [illegible] numquam inveniat [illegible] cum actiones sint singularium [illegible]

non personas intelligat in deo completum principium quo creationis [illegible]

[illegible] personis indivisae [illegible] omnes constituunt unum principium [illegible]

ut recte [illegible] ad [illegible]

[illegible] ad hanc rem applicant [illegible] Concil. [illegible] nam [illegible] unum tamen

suppositum divinum sufficeret ad creationem ex mea [illegible]

personarum [illegible] nullam [illegible]

in nulla [illegible] ad naturam divinam [illegible] neque mirum est quod [illegible]

spiritum dicatur unum principium non eodem iure pater et filius dicuntur in [illegible]

vero unum principium spirans [illegible] ad unitatem [illegible] substantiam [illegible] sufficit [illegible]

[illegible] quia sit multiplex [illegible] et ideo in hoc secreto [illegible] Et [illegible]

[illegible] persona [illegible] est unica ex [illegible] (Undequaque satis sit

[illegible] quod [illegible] in secreto [illegible] esse

unam [illegible] sufficit n. ad unitatem [illegible] Unitas deitatis

quae est [illegible] deus creat suppositum creans quod est [illegible]

[illegible] vage et indeterminate.

Objicies 2.o ex sui processionis per intellectum sol. [illegible] divino

[illegible] Amor ex sui processionis per voluntatem: ut omnes [illegible] subsistentes

sint relativae [illegible] et [illegible] sancti [illegible] subsistentes [illegible] et [illegible]

quod ut in [illegible] subsistant [illegible] subsist.

absoluta [illegible] divinam et reliqua [illegible] alia [illegible] in

[illegible] substitutione aliqua [illegible] et [illegible] amor relativus [illegible] et

2.a [illegible] non subsistit [illegible] et [illegible] sancti producunt ex sui

divinae.

dicitur processionum quae sol. dicunt immediate subsistentes eas personas quae proce
ui processionum conveniunt. Contra fit. nam talis subsistentia debeatur
illi ut tantum ad causas ut subsistit: ad Exitus processionis nil aliud
dat immediate formali quam tres, nisi ut ipsa subsistentia & amor quae hic attribuuntur im
immediate subsistentiae per subsistentias productas quod debet dari subsistentia ab
solutae quae reliqua subsistant. si dicas produci subsistentias relativas
ui formali processionum quatenus tenent sapientiam & amorem sunt non
subsistentias inadaequatam. Exitus non male produci sunt quod et ui ac relative
attribuitur. Contra est 1. Consequentia nam quia ipsi quae conveniunt quidam ex
ui formali alia exui intelligentia conveniunt non tamen ipsi quae producunt in deo
secunda consequentia: nam in auditione in theologia quod proceditur non tenent ad
verum adaequatam personae producendam ex ui formali actionis quae nam actio
nec sit ad subsistentiam —— ——
Ad 1. dico subsistentiam patris & filii attenta ui formali actionis non sol
trare immediate unum attributum ad eam divinam ut iter dicitur attingit
nam pater est generans ingenium intelligens & filius genitus est ingenium
intelligens. Ostendi autem quod hoc est intelligens. hoc verbum intelligens qui in
recto importare ni sol. sapientiam, sed eam naturam divinam sapientem unde
exui formali actionis producit pater ut persona tantum naturam divinam &
filius procedit ut persona est intelligens naturae. nam divinam unde
hic non indigebit peculiari alia subsistentia eadem subsistentiam
patris. Con quod sit producta non magis nec filius censeri tantum concursus
aliquod attributum ad quod hic solutio non fit extendi: sed etiam sanctum ad
do celt. verte in infra. verum nego formam. Conam nam erit sola subsistentia
& amor. Ex formali eorum dicitur processionum conveniunt. & relinqua Exitus
ab eodem in tota subsistentia tamen nam & reliqua attributa producit
& non tota adaequate ex hoc formali: ad ut tenet rationem ex hoc formali &
ut tamen reliqua ex hoc male quod potius concomitanter est quod debet intentio ad
personas non tamen nam ad conic ... attributi hoc non magis intendi
vim est in theologia nullus non theologus apprehendit personalitatem
divin

nisi inord. ad nam ad impugn. Ad ad 2. nego totum quod assumunt q. inauditum n. e. opposito nario attendam, ne incidam in aliud maius in sentiens q. unum actum hat integram et adequatam personalitatem. Ad Ad act. nari ad suppositu et filii Dei divines id n. semper adequate ad supposita Christi et specifice predicationis. —

Major ad personam divinis rel. pertinet q. hac subsistentia independ. absolutæ sistentiji relativis ne subsistentia a personis emendicet q. subsistit absoluta in divina na. concedendæ consequenter nam p. personis potest excogitari in divina næ illi concedendum. contra pr. 1. nam subsistentia relativis esse divina e. ens simplr. infinitum in quo Entis consistit esse et n. det. unde limitet illud pers. q. debet hec hanc quoque person subsistendi 2. nam sicut per se simplr. simplex deberet de ens Entis simplr. infiniti id subsistere per se simplr. simplex convenit melior ipsa n. ipsi q. deberet de ena na divina. q. nam si n. heret subsistimentum q. imperfectum: id si de dicit mag. nam imperfectum illi q. het in creata subsistit denudatus q. Maior. Dr. nam ideo na divina sine subsistit neq. posset existere neq. operari. 4. nam divina na. careret modo essendi perse q. tribuit a subsistit. q. magnum dicit imperfectum et perfectius q. ceti. haberet illum mod. essendi perse. 5. q. na consistalis absolutum n. satiat nisi absoluta subsistit tamquam heret na creata si secundit careret 6. nam alias in aliquo sensu hic possit cet q. deitas n. e. deus. s. q. n. e. subsistens q. importat in concreto deus contra concil. remense et Bern. serm. 80. in cantica fine —

Intellect. intali subsistit. apparet in primis. n. n. e. superflua. nil dyr—

infinitum n. n. i. c. complexa cum deserviat ad Cra dicta et nec relatioq. n. sup. suq.
deinde n. i. c. ospus ut reddat naturam incomunicabilem namely per formalitatem patris n.
reddit naturam incomunicab. filio denique ipsamet subsistit. habere comunicab. aliis supposi
sitis per identitatem. et n. possit ad illustrari naturam et in eadem entit. possit identifi
cari plures reles. quin una referat formaliam in se in mea filiatio quaeq. n. refer.
per meam filiationem itaque possent identificari duas subsistit. quin una per
alteram ref.

Ad 3um neg. conq. ad primam prob. na diu. c. ens simplr. infinitum unde
here debet de genere persons q. n. involvat contradictionem com. ipso n. involvat
ut q. identice & formalr. omnes subsistentias relaticas & hoc m. fallit. q. n. contineat
neq. personas n. n. eas includit realr. propter dicta c. 4. n. sect. neq. enim includit
subsistentiam absolutam q. id implicat propter dicta neq. denique habet hanc subsi
stentiam n. inclusam sed tm. identificatam q. hoc pacto n. demum et do hoc
ut esset intrinseceret modum essendi personae atque adeo esset complexa

Ad 2. subsistit. c. pers. simplr. simplex & ideo eam habet deus com. per infinito
c. solis relationem inquantum n. absolutam q. hoc c. chimerica atque adeo n. c. pers.
neque est essab. inclusam in sua q. hoc implicat propter dicta d. 4. s. sect. ideo sol.
identificatam realr. cum nam hoc n. m. tm. c. solis at n. c. eius ut cons simplr.
infinitum hat omnes personas simplr. realr. inclusas ideo com. tm. q. n. im
plicet

Ad 3. si na div. videret a parte rei l. in ipsum ins. tuenda suis relativis
subsistentiis, complexa si acceremus proprium a personalitatibus erit complexa
in se n. s. d. n. complexa simplr. in se subsistentiis. unde n. abest complexionem
implicat ut dic. complexio id subsistit relativis et complexionem deitatis
ut ex sanctis Basil. & Naz. damasc. l. 1. & colet. ex patribus quos dat
n. 4. retuli asserentes patrem l. filium fore imperfectos sine suis relativis q. illi
secluis n. intellr. deus complexus in se subsistentiis l. personis q. Credo in oi
sent. damascenario q. accepimus diuinam propriam a personalitatibus n. habet
de genere complexionis n. consequit in illa imperfectam ut n. arguerent. ino possita
sent. q. na in ipso esse intelligeretur sine subsistit. absoluta sufficit n. q. re
ipsa habet complexionem

Ad ids addr. .s. nam diuinam pendere a subsistentiis relatiuis in eis &

st. na creata absq. subsistentia. Et si subiectum creatum non aliorum indiget

sed a subsistent. nisi ad ... ornamentum & complementum & inhaerens scilicet ...

det principium ... habeat nam dicam indigere ad existendum ornamento

& complemento subsistentiae & insuper ad intra ad hoc quod det principium quod quam

et ... sit producere ad extra & de facto exerceat actionem ...

requirit subsistentiae nisi quatenus illi indiget ad existendum quo ...

indiget na creata sed subsistent. Unde si ... verbaret ait ...

... 4 met. ... 7 n 15 ... consentire Vasq. ...

... 12 + 1 lib. 9 ... 4 n 47 si ... subsistent. creata

ullum ... praeceat ... aliq. ...

... a Deo ... credere non possum si ... nam ... subsistent.

... crediderim nam divin. propter ... maximam eminentiam &

... carere hac subsistentia na subsistentia relatibus propter dicta § 1.

sine extra hanc sententiam non adeo dependebit increata na a subsistentia

ac dependet creata

Ad 4 dixi § 1. quem modum essendi ... na divina ... a sub-

sistentiis: aliquem modum essendi ... in subsistentia scilicet ... per subsistentias re-

latibus quas a nobis intelligitur ... emanantes a na ... similia identi-

ficatis ex hoc ... subsistentiam ab extra emendicare ad ... na ...

abstrahit nec petit absolutam neque relativam subsistentiam na creata

petit absolutam unicam propter eius limitationem increata propter illimitationem

... ut intra realiter distinguantur. si autem ... ut illa supposita rela-

... habet subsistentiam absolutam unicam ... non ... divina

Ad 6 ... aliquam distinctionem dari inter hos ... Deus & Deitas & inter illos ...

... illos importans propter quod definit Lateranense ... quod non generat

Deus & Deitas non ... idem in sensu ... hoc non ... Concil. ...

neque ... aequivoce scilicet ... illa ... Deus & Deitas ...

Deus in sensu realis identitatis ... Gilbertum ... relationem & personam ...

... intell. a deit. distinguebat

Ad 7. satis ... ex quo ... repugnet subsistent. absoluta

ver. in

namque suppositis relativis quaeque non possunt non essi ad e~~c~~versarijs concedi non [illegible] eg[illegible]
ad eundem deserviat absoluta relativa tamen nulla [illegible] utrique omnes ad secundi
remdicanis neque salvandam requirunt ut ostendi d 182. repugnat
tertia quod ceteri nam relinquerent [illegible] dicimus suppositi et hoc non [illegible]
contra nam subsistit [illegible] ipsamet subsistentia ut fore illi tres non possunt ulterius
[illegible] neque in eodem neque in diversorum ut satis [illegible] ostenimus ait si daret
subsistentia absoluta ipsamet [illegible] alijs subsistentijs non posset in diversorum
[illegible] in eodem: nam ea subsistentia absoluta a relativis [illegible] [illegible] in [illegible]
subsistit [illegible] non differt nam ratione illa [illegible] relique conveniunt in hoc quod sint
subsistit in natura intellectuali [illegible] dicens sufficienter diversificando in genere
in [illegible] subsistendi [illegible] quam si [illegible] absoluta et reliquae relativae contra est [illegible]
ut ostendi [illegible] 4 ad [illegible] solutionem [illegible] non requirit ad hoc ut una
subsistentia per aliam [illegible] nam personalitas creata absolutae et non neque
ipsa neque natura [illegible] actu ab illa [illegible] posset ulterius [illegible] per subsistendi [illegible]
nam relativam [illegible] de relativis non est ad rem in mea sententia nullum non
fundamentum realitatis ad hoc ut una [illegible] per alteram referat [illegible] ante [illegible]
intelligi [illegible] [illegible] non [illegible] ad concedunt adversarij quod una subs
sistentia [illegible] alteri [illegible].

Quo vero attinet ad incommunicabilitatem [illegible] subsistit[illegible] tribuimus ipsi dixi d 6
[illegible] n 2 [illegible] 5. subsistentiam tribuere ne [illegible] incommunicabilitatem [illegible]
alieni suppositi non vero [illegible] proprij [illegible] simul esse [illegible] unde
natura divina [illegible] tribus suppositis relativis et natura humana personam
absolutam posset [illegible] humanas personaliter [illegible] [illegible]
[illegible] 41 d 148. [illegible] [illegible] [illegible] 2 quod non co
[illegible] unam subsistentiam maneat incommunicabilis alieno supposito
[illegible] loco citato [illegible] ex [illegible] sententia [illegible] et [illegible] relatis [illegible] propter
ea ex concil. [illegible] docent nam humanam retinentem propriam subsi
stentiam non posse a persona divina assumi [illegible] repugnantiam et impossibilitatem
[illegible] concil. francfordiense in epistola ad [illegible] Galliae ex Paschasio et

Vincentio

inocentio 9 indecretali qm refert St. Z. q. 14 a 2 decendi erant in XPo
ni dari personalitem Creatam quae assumpta fuit a deo.

C. 32 St. de diuinar per-
sonar cognitione in 4 artos diuisa

In primo decernit St. impositioni pluritatem diuinarum personarum cognouere personam in 2 statuit in diuinis personis aliq notionalem intercedere in 3 quaeritur eius huiusmodi notiones in 4 docet eum numerum notionum periculosum ni ei alia opinionem nisi talis opinionis in aliquo fidei aduerser quae pertinent ad diuina q̃ commentaria iusti ita Causa ad dist. 11. versus

C. 33 St. de persona patris in
quatuor art. diuisa

In 1. docet patri competere principium filii et spiritus sancti. in 2. nomen patris soli proprie conuenire in 3 nomen patris prius et magis proprie competere patri quam filio et deitati rationem creaturas. in 4 denique eius ingenitum ingrediendo nullo modo ei ab alio proprie soli patri conuenire

S. 6 ~ q. principalis vnicus de ijs quae
pertinent ad primam personam diuinam p...

Prima diuina persona Medico nomine ass... nunc ea pater
appellat. quoniam in SS. praesentim in nouo testamento frequenter replicat
unde pater significat ratione proprium primae personae ni v alia entia creata
esse. ut late probat St. 16. q. 33 a 1 ubi in solutione ad sextum
huiusque indiuiduis ni ipsum generare quod eius origo designat personam ...

ad unam perfectionem sed importat subsistentem vel ut subsistentis illis in
natura ad filij & ideo proinde illius proprium quod dicit est pat.
& paternitatis [illegible] ad 2. illud non
solam relationem significat sed etiam naturam divinam & ideo proprie dicitur quod pater
generat non vero quod paternitas generet propter modum dicendi significandi
in abstracto neque dicitur paternitas generat denotat relationem rem
propter quod pater generat quod non denotat in hac propositione pater generat.

Secundo [illegible] disputat an ei patrem perfecte dicatur deo
vel creaturae. [illegible] de prima persona divina vel filij & vel proprius dici
de prima persona nam quia tota trinitas deus dicitur pater vel creatu
rae. & communiter improprie quo magis creaturae ad dei similitudinem accedunt
[illegible] ad Colossenses 1. dicitur filius divinus primogenitus omnis creaturae [illegible]
creaturae genitus quoque dicuntur ut explicat ibi [illegible] ad 1m ait [illegible] 1. a illo
[illegible] per prius dicitur non de illo in quo salvatur tota ratio non perfecte
quam de illo in quo salvatur [illegible] & infra [illegible] manifestum est autem ex
premissis quod perfecta ratio paternitatis & filiationis invenitur in deo patre & deo
filio quia patris & filij una est natura & gloria sed in creatura & [illegible] cum non sit
una natura creatoris & creaturae [illegible] aliqualem similitudinem propter hanc
autem rationem prioritatis desumptam ex perfectione [illegible] & maiori [illegible]
generis dat [illegible] in divinis generis prioritas [illegible] generis creaturae.
ut notat [illegible] ad 3 [illegible] omnia [illegible] fonte [illegible] dum dixit ad
Ephe. 3 [illegible] ex quo omnis paternitas in caelo & in terra nominatur [illegible]
[illegible] lect. 4. & q 33 a 2 ad 4 non patrem quoad rem significatam ait per
prius [illegible] patri competere [illegible] filij divini [illegible] creatis [illegible]
filios. [illegible] vox sit imposita proprie patri [illegible] pro [illegible]
[illegible] disputant recentiores [illegible] hanc relationem an in suo conceptu connotet
essentiam & [illegible] illam [illegible] emanet ab illa an [illegible] solum [illegible] explicet
[illegible] eius attributum [illegible] intellectum illam solam [illegible] ab ea
sola emanare & non a natura [illegible] q. 1 a 4 [illegible] q. 3 ad 2 [illegible]

Nullam

ricellam subsistentiam et relationem dicunt dari quae sol. tenet intra rationem actionis quae libet n. ex tribus [illegible] totam rationem, vel dicit actu latam et in hoc in dicendo quae libet [illegible] magis explicite importat illud absolutum dicendo quam quod connotat vel illi connotat extrinsecali [illegible] filiatio quae illi ostendi explicat subsistentiam [illegible] naturam intelligentem ut extrinsecali actionis connotatam spiratio passiva volitionem amans ut extrinsecali actionis connotatum filius in patre dat subsistentia personalis et relatio introducta adaequate tantum quae absolutum in deo et ideo dimanans [illegible] attenta peculiari ratione quae specialis paternitas solum natura explicite id quod connotat explicite illud [illegible] constituit in ratione primi generantis s. natura intelligens vel intellectum radicale, non n. est generans ut primum quo radicale intellectio ut primum quo. [illegible] dicatur et non intellectio vel origo quod ostendi d 2 a 2 filius patris in genere spiratus explicite importat sol. volitionem radicalem et volition quae constituit ut primum spirans spiritum s. adde hanc sententiam [illegible] [illegible] 1. 27 a. 1. d. 4. 5. quae est asserens paternitatem explicite dimanare a natura divina se intelligente et illam intrare. Neque reipsa aliter existimo dissidere [illegible] de trin. cap. 1 n. 7. dicens ait paternitatem a sola essentia intelligi dimanare

Neque oppositum sustinent [illegible] ab aliquibus recentioribus in extrinsecis intelligendi sit in [illegible] potius via et origo adde adeo non intellectus intellectum intrare nam oppositum d 2 a 2 ostendi – secundo extrinsecis intelligendi intra tres sol. per [illegible] subsistentiam oppositum n. d. s. a [illegible] extrinsece personalitas patris solum tenet las personas quae manent in [illegible] frater. non connotant nam [illegible] hoc quod [illegible] et oppositum existimo certum. [illegible] eadem quae [illegible] connotant [illegible] explicite [illegible] extrinsecis sic melius intellectus quod [illegible] subsistentia id n. est [illegible] satis bene id est intelligit quia eadem intellectio paternit. subsistent. de n. discrimen inter subsistentiam patris et subsistentiam filii [illegible] pater sit [illegible] subsistens ut producens, filius vero non intelligens subsistens [illegible]

dato

ut producta res cuius productionis parti̇ce sic sol. fortius rom. 10. s. q.
discrimen indicatur S. T. 1p. q. 34 a. 2 ad 4. ubi ē autem filius deus
genitus non autem generans deus: unde ē quidem intelligens non est
producens verbum sicut ... intelligens q. ē ... deus ... pro
cedens

Quarto Graeci hab. fit producens filium in cum intelligens & cum
filio pro ducat Spiritum Sanctum infert S. T. 1p. q. 33 a. 1 verit dei pa
trem principium filij & Sp. Sancti & res huius ita Lo... concilium
... Sanct. Greg. 10 hab. cap. unico de summa Trin. & fid. Catho
lica in 6 & Florentin. in ... in literis unionis & S. Aug. 5. de trin. cap. 13.
id. n. a quo aliud ducit originem sicut sunt s. met. cap. 1 ...
... S. 12 met. S. 1. addit S. Bona. 1 d 29 a 1 q 1 ad 2 in
eodem sensu ... quod patrem initium filij appelari ... S. Hilar.
4 de trin. fol. 2. Concil. Tolet. 11 & Vormatiense in Confes. fidei
Magist. 1. d 29 ... & alij ... non. reij. ... & merito q. proprie
... principium ... quod plane ... sequitur personali
... Graeci ... sit principium divinar. personar. 1. S. Aug. 4 de trin.
cap. 2 ... appellat principium deitatis ... deitas alijs ...
secundo in eodem sensu ... cap. 5 de divinis nominis ... Florent. in
literis unionis ... ore 5 ... S. Naz. ore 29 S. Hil.
... cap. 1 Toletan. & Vormatiense ... dicunt patrem ...
fontem deitatis originem deitatis principium trinitatis ... 1. 5. in ...
ore 9 ait patrem ... radicem Sancti ... 4 S. Aug. 45
... cap. 14. S. Hilar. 4 de trin. initio & alij patrem vocant
authorem filij addit S. Hilar. 2 de trin. filium ... ē authorem Sp. S.
... S. T. 1. d 29 q 1 a ... consent ... authoris proprie ... principium sine
... ...

Deniq. ... Graeci ... S. T. q. 1. 5. ... & ...
... Florentin. ... in literis unionis patrem ... cum
filij & Sp. Sancti ita Basil. lib. 1 ... S. Iren. ... q. non sine

Damascen. cap. 8 & 11 Theophilact. 1 ad Chor. 11 & ex latinis S. Hilar. 9 de trin. quis lib. 4 non causae cum latinis patribus mentio patri dene gaverit ne filij q̃ ait S. T. non causae denotat diversitatem rei inter ipsam essentiam & alias imperfectiones q̃ observavit Vasquez in oe habita si. ult.a Concil. florentin. Cardis pros. laudat latinos patres non causae aliqui quibus annumerat Cyril. alexandr. epistula ad hermiam. nil contra ex latinis patribus S. Hilar. 7. de trin. S. Hieronim. ad Eph. 3. S. Aug. lib. 83. q. 16 indicent patrem appellari posse causam filij nec appellavit Dicendo auctor. 5 de trin cap. 7. & Iaon. Theolog. in florent. ss. 23 & 24 ijsque tamen in concil. ait m. loquendi cor. fere accommodabat

Deinde ex Graecis difficultas v. e. prior an filius possit dici principiatus S. T. q. 33 a. 1 ad 2 ait illum modum loquendi agnoscit usurpari & cap. 1 de illorum erroribus id tradit S. Athan. in Concil. Nicen. id addit apud latinos non usurpari ne filius credat initium habuisse ut de s. Hil. 16 Vasq. d. 119 cap. 5. ss. d. 12 met. & s. n. 32 dubitatur an rei principij sit univoca rei patris ad filium & rei trinitatis ad creaturas. Vasq. in utroque tendit esse analogum quia esse i de roe princ. in actu 2.o nam si attendat actus 1.o causativus quod finalis discrimen plane erit aliquis univocum

Causativo S. T. in a. 4 q. 33 ea ingenitum non dici de patre tantum. illius proprium & notionale itaque Toletum 6 & 11 ad Damascenum in ext. fid. Damas. in Exposit. fid. ad S. Hier. S. Hilar. 4 & 9 de trin S. Aug. 5 de trin. cap. 6 & 7. & lib. 15. cap. 7. & lib. 83 q. 2 S. Fulgen. ad 1 Ebom. Arian. S. Basil. 1 & 2 c. Eunom. Athan. 2 c. Arian. & in epistulis de synod. Cyril. in expos. fid. Naz. orat. 23 & 26. Damasc. 1 fid. cap. 8. Ioan. lib. 5 Ianimandri & alij proprio notat ss. 8 de trin. cap. 2 n. 3 tribus modis accipi ingenitum 1.o pro eo quod creatum non e sic accipitur ab Arian. & solo patri tribuebant ut alias personas creaturas esse probarent ideo catholici voce abstinent S. Basil. 1 c. Eunom. S. Cyril. c. Thes. cap. 1 S. Epiph. heres. 73 & dicunt patri ..... proprium nam filius q. e. o. & 5 69 5. creaturas ni i 2.o acci.....

proco q n i per vam genem producitur & licet ei ingenitum n e solius
patris sed et ipsi sancti S Basil. ori 25 Ubg. s. detini cap 6 & alii ...
accipit. uidit prpprium patris Unotionali proco q neq pergenitum
neq alicunt, hendbalistrium itaq initio Hoc uel numen ve lati ...
S. a illo 4 ad 2 dicitmen q ambiculari ingenitum sed n ... in cristoe et peri.
prima q peri. essic genois e capax, secundm hanc acceptionem rom inge
nit Explicant facultatis frequentius perhanc vocem innatu ... Ex spe
Cat. Hilar. assignat saepe Tertul. v cap 19 Draxeam patrem appellat
innatum eadem S. v. Hil. Bas Tas. 15 I. S. Set.

... debitam clet an in p. hoc nn ingenitum patri sicut alij negatiuum
... positiuum S Diuit. i ... commod assignare aliq negari sum iaq ...
tont Ts cap. 11 Greg. & ... ed n ... potius supponunt hanc
notionem fundari in auctorico patris ... patre ... ei ... habent
uitem neq n opus e in se unum filium proprium illius ...
... tenig de hac i persona diu ... Heretic. ...
... nisi forte illi quos heresi 72 ... Greg. ... deitmei
partitum & diuisam ... personis ... ... ali ... n ...
sirem q ... sit deus ... ex ... Sed ... ...
n. nn des ... intell ... recte S ... ... ad S ... S Athan.
2 ... Greg. ... ... nemo ... +
un ... ... illis ... ... deus ... 42 & 54
& cap 17 ... 8 cap 20. 17 2 ad ... i ... 3 ... ...
Concil. ori ... ... sit persona ... a reliquis ... q.
ostende? ... e ... reali ... reliquas producens q a reliquis ...
reali ... nemo n. ... producere.

Q. 2. De Nono ... pers. Diuina

Videatur hic in 3. art. in 1. docemus verbum indiecinis significare aliq. personale in 2 art. sol. dupliciter effici frustrisq. sit verbum in 3. dubi. dicere verum ad creatur. in de art. et aptum ...

Q. 5. Sit de imag. in duos art. divisa

Inquisit. sit. ubi imaginis ait dici indicernil. personale. & sol. de pers. filii

D. 7. de verbo seu filio 2.a pers.a SS. Trinitatis.

Sit 1. Cuius nominis 2.a persona dici meruat pet [illegible] de nn [illegible]

S. Greg. Naz. ore 1. disp. 3 de theologia paulo ante fin. nos ing. a magnis & excelsis voci [illegible] filii divinitatem percepimus ac predicamus quinq. tandem in his nimis. deus, verbum, q. in principio erat, & cum principio & principium. ut in his locis Ioan. 1. in principio erat verbum & verbum erat apud deum & deus erat verbum & ps. 109. tecum principium & q. vocat lumen agenitis principium. adhuc. filius unigenitus Ioan. 1. Unigenitus filius q. est in sinu patris ipse enarravit via, veritas, vita, lux, Ioan. 14. ego sum via veritas & vita & Ioan. 15. ego sum lux mundi sap.a sap.a primad Chor. 1. dei vis & dei sap.a splendor charact. imago sigillum ad Heb. 1. q. cum sit splendor. gloriae & charact. substantiae ipsius & imago bonitatis & Ioan. 6 hunc enim pater signavit deus. dominus, rex, [illegible], omnipotens. Geneseis 19 pluit dominus ignem a dno & ps. 40. [illegible] directionis virga regni tui. & Apoc. 1. q. erat q. est & q. venturus est omnipotens

ostenderet ille quam perspicue de filio dixerit hucusque s. Athan.

Decimus quod idem s. Theologus ore 4 de theologia 2ª de filio ad finem hec nomina unum et verbum explicat primum inquit filius mihi dici videtur quod eundem esse cum patre numero quod exitio est adque huius nam verbum et causam late ostendi in d. 2. art. ubi de voce consubstantialis quam aperit 2ª per nonnullos diversissimus dr. vero unigenitus ait s. Athan. non quod solus ex solus et solum sed ex quod peculiari quodam modo ac non ut corpora quod est d. 2 art. explicui dum per eum genitum ni ee approbavi

Addit s. Athan. Verbum dr. quod ita sese habet ad patrem ut sermo ad mentem non modo propter generationem passionis omnis expertem sed est propter conjunctionem ipsius cum patre utrumque enuntiativum. fortasse est quod eodem modo se ad patrem habet quo def. cum definito et c. l. est quod nihil est quod in eo vel coagmentatum sit usque verbum. at vero resp. ut rei dicitur usque humaniter sua quae non fieri potest ut editor rei ut editae voces ignoret q. de hoc nam vel et illius voce pluries dixi d 2 a et 2 ubi ostendi esse notionale soli filio convenient et in recto significare et importare non solam relationem ut est intellectum dictionem imo et mentem intelligentem seu principium radicale intelligere actu intellens, quod ee de voce vel tradidi ibi et presertim a. d 2 quod ipse est tractum de nam et voce vel dedit et dicere. nil se e addendum

Pergit s. Athan. esse alia nam uis et propterea ut rei creator servator usque cohe rendi facultatem suppeditant. veritate ut nam unum non multiplex. verum quippe unum est mendacium multiplex ad quod est ... patris imaginem mini meque mendax charact. addit explicans nam imago deus iconibus a ultimo iam vero ait lux dr. ut animis illis qui et ... et ... purgant splendorem afferens et c. vita quod lux ... voce ... non eo mente ac si mihi hoc dico utiliceat essentialio in ipso n. ... et s. tam propter vitam vitalem quam propter ...

Denique s. Athan. profert quatuor alia nam via exprimit ad Chorint. i. iustitia sanctificatio et redemptio et quartum ex Ioan. 11 resurrectio iustitia quia iudex futurus et quia ara nostras passionibus ... moderat eandem

cum voce

Cum roe exponit sancti fratri frater. Ad emptionem nos a peccato de... ventos in libertatem asseruit resurrectio ut nos ad vitam reduceret a peccato extinctos

A. 2 an hec 2a Persona sit deus consubstantialis Patri et Persona ab aliis distincta

Domini divinitatem ... ideo ... Ioan. 1. ... mortem illi intendebant quod patrem suum dicebat et eum aequalem se faciens ... Ebion, Cherinth, Carpocrates et alij quos late ... infra adducendi ... mysterium Trinitatis ... 2am trinitatis personam ... minorem et inferiorem Origenes tribuit ... Epiphan. epistola ad Ioan. Hierosolimitanum ... Hier. Apologia ... Aug. haeresi 43 ... alij ... Origenem ... cap. 2 ... filium aequalem ... patri. Unde ... Val. ... 109 ... & Coellig ... Thesauri lib. 1 ... haereticos scripsisse Origenis ... alios ... Ariane heresis originem appellet fuit Arrius presbiter Alexandrinus ... blasphemia lingua filij divinitatem abnegavit ... Athan. ... Arrian ... Ambr. 1 de fide cap. 9 ... Epiph. haeresi 69 et alij ... Arrium innumeri alij ... illius haeresi alij ... addentes ... diminuentes ... accurate recensent ... Val. ... 2 ... Hilar. lib. 1 de ... Val. ... 109 cap. et plures alij

Veritas catholica in ecclesia ... secundam personam ... trinitatis s. filium ... eum deum adeo ... Patri aequalem illique consubstantialem ... hec veritas ... testamento illis testimonijs quibus ... trinitatem divinarum personarum ... stabiliri ... praesertim filij divinitatem ...

scribatur ps. 44 10ª n 1 diximus deus meus ? Math. 22 n 42 de secunda persona explicant Isaia 7 n 14 filius vocabitur Emanuel ut dr. Math. 1 n 23 q̃ e interpretatum nobiscum deus. item Isai. interpretati nati nũ enumerat cap 9 n 6 hoc nõ deus fideat Isai. 35 n 4 & cap 45 n 14 sed clarissimum testimonium habet Baruch 3 n 36 hic e deus nr. & n estimabitur alius adversus eum &c postea interris ui sus e & cũ hominibus conversatus e.

Dr. 2 ex nobo testamento in quo p̃ Ioan. apostolus & evangeli. presertim filii divinitatem predicavit. Ioan. 1 in principio erat verbum & verbum erat apud deum. & deus erat verbum. omnia per ipsum facta sunt & sine ipso factum est nil q̃ factum: sicq. aliis quamplurimis modis filii divinitatem commendant ut exponunt optime Maldonado Toledo Salmer. Varrad. & alii ibi in principio .i. in pr̃ ut clemens Alex. orig. Cyril. Nisen. Aug. Beda & idatius. in principio i. in aeternitate: ut p̃ Aug. Ambr. Basil. Crisost. & Leontiq. theophilatt & euthim. in principio inexordiores: ut p̃ Hilar. Aug. & Beda & recentiores explanan. erat verbum q̃ erat. Liberius p̃ Ambr. ideo dicit Gratian. cap 1 quod ubi repetit ut Ariana pravitatem profligaret ne Arria dicere auderet fuisse aliquando cũ n esset verbum. additur & erat apud deum. i. distinctus persona in quo n mihi deus clarius deinde deus erat verbum & tandem omnia per ipsum facta sunt &c ut eius divina ostenderent. plura alia testimonia habentur in nobo testam. Ioan. 10 n 30 ego & pater unum sumus & cap 14 credidit in deum & in me credite cap 20 n 28 dñs meus & deus meus. apostolus ad Rom 9 n 5 qui est super omnia deus. Philipp. 2 n 6 non rapinam arbitratus est esse equalem deo.

Dr. 3 ex concil. & p̃p. apicibus. hec veritas mira consensu declarata fuit: n sol. post Nicen. 1 in quo contra Arriũ divinitas filii predicata fuit & illius cultoribus inimicis mortuus aspiciator fidei confessionibus firmata sed et ante concil. Nicen. Antioch. q̃ mallius fuit contra alienam heresim n

dormierit et divinitatem filij praedicavit. Ex graecis Ignatius, Iustin. Athenagoras, Theophilus Antioch., Clemens Alex., Iren., Orig. Taurinat.
Ex latinis S. Clemens papa, Martialis, Hyppol., Tertul., Cyprian., Zeno, Dionys.
Dionys. Papa et alij, quos bellarm. referunt. Et hanc veritatem clericis Constant.
Ex patribus Athan. in Gregalit. et lib. 1. 5. Trian. et alibi saepe. Naz. orat.
de Theolog., Basil. alib. 1. in Eunom., Hilar. alib. 5. de trinit.
August. 1. de trin. cap. 6. Cyril. in lib. thesauri et in Ioan., Chrysost.
Hieron. de trin. et alij innumeri. Ex recentioribus Val. d. 2. q. 1. p. 1. Bel-
larm. 1. de Xpo. Mel. 16. q. 27. a. 2. 28. Vasq. d. 109. Ibi lib. 2 de trin.
cap. 3. Costerus t. 1. Thesauri chatholici lib. 12. 5. et alij.

Ex quo deducitur infer. 1. filium dicendum esse patri consubstantialem, id est eiusdem cum
patre substantiae et naturae, nam cum una sit divinitas dei patris et filij, et sit
deus idem debere esse utriusque personae divinitas. Est autem Graece filius
patri consubstantialis, quod patres Concil. Niceni vox homoousion explica-
verunt, quae vox ut ni fallor fuit in eo concil. inventam, ut affirmat S. Athan.
apud de Synodo Nicena et S. Ambros. lib. de fide cap. 7. fuit in eo appro-
batam et simbolo fidei insertam. Consubstantialem patri Graece ho-
moousion definientes a patribus chatholicis maximi facit fuit
eo praesertim inito quod haereticis erat formidabile et unica voce naturae illa
identitas nec S. Arrium pro anno 2 fabellicum dicit personas. Explicat
Basil. idem S. Hilar. lib. de sinodis adversus S. Victorem africanum lib.
de homoousio recipiendo, S. Isidor. 7. etimolog. cap. 2. S. Epi-
phan., S. Aug., Fulgentium, Basilius apud recentiores. Contra relatos quod
in hanc vocem obijicit S. Sam. iussu et hom. merito irrideat a Patr. sufficit re-
spondisse eam non significationem iussu homini ut recte S. Athan. epla. citata et S. Aug.
ep. 97. in loan. cum significatam hoc non defendens. Ex illo Ioannis ego et pater
unum sumus quod si ab aliquibus synodis ad authoritatis non infallibilis quod
illegitimae vel provincialis vel a confirmatae, vel ab aliquibus patribus vox
illa probatur est causa fuit vel quia synodis illis haeretici vel eorum fautores
interfuissent

interierant - l. ab hereticis decepti. l. q. fortasse studio ne devore eet ostentio &c adeo heretici detestabantur: rem ipsam signatam postea recipi cupiebant -

infra 2 filium ei personam realiter dictam ab Ephes. 1. q. fr. illis orig. locis de Conciliis. Ephesini: jure q pluralitas dicitur personarum & misterium trinitatis inde post hemicali stabilitionem plurima congerit Benedictus primus Pontifex Max. in eius apla relatim 42 Concil. decenit. deitatis & trinit. personarum.

Contra hanc veritatem Catholicam plurima ab hereticis objicient & solvent ab Ephesi: C. relatis. [illegible] congerit Sixtus [illegible] de Theolog. [illegible] Similiter tum hic voces illas ingratitudinis [illegible] cui & pervenit [illegible] enumera has vlt Deus meus, & deus vr, Maior, Creavit, fecit, Sanctificavit, Servum [illegible] & obedientem adiunge [illegible] hec dedit diabolicit [illegible] minq e, illud [illegible] ab ipso [illegible] facere [illegible] aecologici [illegible] judicare aut donare [illegible] hec adde ignorem, [illegible] precem interrogem profectum [illegible] adde [illegible] si ita placet [illegible] his adhec abiectiora [illegible] dormire esurire fatigari lacrymari mortis [illegible] [illegible] affici ac [illegible], [illegible] Crucem [illegible] ipsam & mortem objicies [illegible] sibi dejicit [illegible] q statim [illegible] convenire [illegible] unumquodq. hor singulatim [illegible] Explicare [illegible] difficile e & explicavit [illegible] ut tri rem [illegible] hec [illegible] uendome [illegible] celsiores voces Divinitati & [illegible] humiliores autem [illegible] & [illegible] Cause [illegible] adq. incarnato & si ita dicere [illegible] nato sic [illegible]. [illegible] qui hec viderent [illegible] catholicis [illegible] timel [illegible] [illegible] in [illegible]. [illegible] [illegible] filij diuinitati derogare. Unde soluta manebunt plurima arg. que heretici olim objiciebant & a recentioribus congerere [illegible] [illegible]

Uj. [illegible] Xbus [illegible] - patrem [illegible] absolute [illegible] humanitatis [illegible] pat [illegible] & Creator [illegible] [illegible] Maior me e Ioan 14 in [illegible] patrum [illegible] refert [illegible] intelligit de Xbo:

ingenerabilio. viam ingenitam talis ait Apostolus ad Hebr. 2 eu[m] qui modico quam Angeli minoratus est adducunt S. Athan. 2o 5 contra Arian. S. Hilar. 5. & 11 de trin. & in lib. de synod. S. Epiph. haeres. 69. S. Naz. orat. 4 de theologia Nyssenus dialogo 1. S. Cyril. 2 thesauri cap. 5. Damasc. 4 de fide cap. 19 S. Chrysost. Leontius Theophilact. & Euthim. ibi. cum id possit intelli de Christo. Dom. ingenitum deus nam filius ingenitus ingenitum deus est pater est maior. (Et non filius minor) non quod aliqua inferioritas in persona filij reperiat quia minor sit patre sed quia patris nomen honoris reverentiam refert rat[ione] cuius pater maior dicit[ur] Unde S. Athan. 2o contra Arian. non est dictum a filio patrem suum se meliorem esse ne seipsum externum alienumque ab illius natura existimarent: sed pater eius Maior esse non quidem Magnitudine aut aetate sed quia ex illo ortum habeat. Sed quia recte Maldon. in hac explicat. plus concesserunt adversarijs quam ex verbis illius loci tenebantur. hic modus loquendi quod pater sit maior filio ingenitum hic est deus merito itam a theologis non recta nisi in sensu explicato de quo iter d 12

Alicuid [?] Dom. Creavit quod dat Eusebi. d. xiii 70. Dominus creavit me in initio viarum suarum. quod de verbo intelligendum Ariani [?]

aequa etiam synodo. existimant illud ingenitum verbum imperfecte accipi[?] pro eodem [...] nuit & sic ait definitum fuisse in lib. de synod. S. Hilar. urbs ea melius vulgata intellectus reddidit: dominus possedit me est autem possidere insuper idemque gignere Unde illud Genes. possedi hom. per deum et plerique quis sol. intelligi debeat de Christo. ingenitum factus h. a verbum sanctificavit - servitus v. obedia. precatio subiectio profectus interrogatio ignoratio dormitio fatigatio & similia rationes humanitatis Christo. domino adscribunt: quia ignorat diem iudicij quod Christus dominus se habere fatetur non sit propria ignorantia sed scia sciens simulatio quod non permisit homines loricari: accipere dicere & mihi applicari cum possit filio ingenitum deus est neque non ea verba plurimum processionem [...] denominare cum qua processit[?] filij dignitas & aequalitas dominum quod non possit habere domine. licet dicere velle nisi ex volenti [...]

inde[?]

intelli debent de filio ingenito. q si haec eadem ingenita deus accipi antur sic debent intelli q rõe unicae et eiusdem voluntatis, pater et spiritus nil possit facere aut velle filius pari volente pater.

§. 3. An verbum divinum procedat ex cognitione omnium rerum, et in quo sit medio formali, vel reprehesentativo, et in quo esse dicantur verbo

Cum ut diximus verbum divinum ex se procedere per viam generationis intellectualem, et ex se producat media intellect. et cognit. patris quae rõe et ex se prij proximi et ex se originis actis: cumque sit proprium cuiuslibet cognitioni habere aliquod obiectum quaerunt theologi quod nam obiectum habere debeat illa cognitio, per quam filius procedit a patre. imprimis vero solum agimus de obiecto increato postea de obiecto creato inquiremus.

§. 1. Aliquot certa et secundum praemittuntur

Primo in deo habet reperiuntur hic divina essentia attributa relativa personalitas et actus liberi, sive rerum quae important seclusoque quovis connotato creato; nam si accipiant ut secludunt connotato idem modo de illis ac de creaturis ex is tenti quod dubitamus quod imprimis an per cognitionem horum omnium verbum procedat. Secundo cum in deo sit unica tantum intellectio, et cognitio reperiat infinite perfecta, quae non solum secundum essentiam attributa personalitas et relatio sed et creaturas possibiles imo et existentes tam absolute quam secundum cognitionem nostram dubium non est quin verbum divinum generet mediante cognitione horum omnium representativa sed solum vocatur in quaestionem an cognitio illorum omnium obiectorum ita concurrat et requiratur ad generationem verbi ut si per impossibile singula aliqua illorum obiectorum non cognosceret pater, nec posset verbum divinum generari: illud obiectum, sine cuius cognitione posset ad hoc verbum procedere per accidens solum et concomitanter ad generationem verbi concurret illud vero sine cuius cognitione non procederet per se ut cognitum requiritur ad verbum divini

generationem

Gnem ... int excepe perse hoc non requirunt. S. tertio Causa perse
Cui non accidit talem effectum causare sed perse illum causat q. e. contra
recensiones perse lex illis qui ... numerant alios. tertio ponitur eas.
4 lex q. int Caiet requisita perse plures gradus primus q. non ut
Causa perse requirunt ad effectum suum formaliter et specifice: formaliter q. talis
Causa habet inse formaliter. id q. in effectu causando ... adeo ad illud
formaliter dicitur specifice q. illud formaliter inse habet pertinet ad suam
perfectam speciem et effectum eius eam efficiam et sic est perse causa huius ...
Calorin ... Secundo requirit aliqua causa perse formaliter ad effectum suum non
specifice q. et inse habet aliquod formale q. perse causet l. causat in effectu
tamen illud non pertinet ad rationem speciei neque causae neque effectus nec in
illud formaliter causat in actu ... rationem ut talem ... pertineat ad rationem
speciei ultimam actus ... requisitis aliis requirit ... non
formaliter neque specifice sed sol. substantialiter et realiter et quasi materialiter quia
tamen concurrit ad effectum rationem speciei tamquam complementum substantiale formaliter
dicitur ad complementum substantiale ... rationem malam illius non
ad rationem speciei: ut formaliter practice est tale obiectum male formaliter
practice ut et est tale obiectum male disponit non concurrit formaliter neque
specifice ad rationem specificam sed sol. substantialiter et quasi materialiter similiter
rationem quatenus formaliter ... conclusioni q. practica sit et est ...
... Deo. q. e. ... ha requirit productionem
obiecti cognitio earum quae requirunt formaliter. ideo
Prima sententia ... ad ... solam cognitionem usq. perse ...
est non cognitionem divinam personaliter sed sol. concomitanter et quasi per accidens
... Cognitionem ... perse l. per accidens requirat ...
... in ... 2° d. 1° q. 1 a. 1 ... 1. dico et a. 2 ...
... (ubi ... licetus et alii Scotistae) et q. libro 14 hic in
... quatenus ait ... procedere perse sol. ex cognitione ...
non primarii divini. s. ... non ... ex cognitione creaturarum. l. ...
in a. 2 ... non ex cognitione personalium similiter in primo d. 32

Ad 1um dico praesertim ad ultimum posse realiter [illegible] amoris sicut requisito ut procedat [illegible] S. unde idem ut de [illegible] affirabit

Secunda [illegible] coris concipesse requiri ad [illegible] cognitionum [illegible] in dis S. [illegible] attributorum relationum et personalitatum ita S. 1. 15 q. 34 a. 1 ad 3 et a. [illegible] et q. 4 decreverit a 5 [illegible] et ad argumenta Caietan. 15 q. 34 a. 7 vel [illegible] q. sua 1. [illegible] 3. [illegible] dunica Vas. 15 d. 2 q. [illegible] puncto 2 Vas. d. 142 cap. 2 et [illegible] [illegible] 9 de min. cap. 4 et 9. [illegible] 16 q. 34 a. 3 [illegible] [illegible] et Derantici apud illum Albertin [illegible] 14 Theolog. [illegible] [illegible] cap. 5. de [illegible] q. 3 n. 2 et recentiores [illegible] [illegible] doctoribus [illegible] posse [illegible] [illegible] procedat quia oes [illegible] in hoc q. cognitio [illegible] [illegible] posse [illegible] [illegible] requirat. [illegible] attributa [illegible] et [illegible] explicit [illegible] cognit. [illegible] recentiores in varios mos dicendi diverdunt [illegible] hi sit praecipui

Primus [illegible] attributorum intuitivam cognitionem [illegible] personalitatum et relationum solum [illegible] [illegible] [illegible] sed [illegible] cap. 2 n. [illegible] secundo [illegible] [illegible] [illegible] personalitatum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitionem [illegible] requiri [illegible] ad [illegible] ita Vas. [illegible] cap. 3 et 4 et aliqui recentiores [illegible] patris et filii cognitionem [illegible] [illegible] [illegible] attributorum [illegible] [illegible] [illegible] aliqui recentiores. 4. [illegible] cognitionem [illegible] requiri ad [illegible] [illegible] attributorum [illegible] et personalitatum cognitionem exigi posse [illegible] ad [illegible] specie [illegible] ad complementum [illegible] requirit

S. 2. dico [illegible] [illegible]

[illegible]

Antequam veniam in hac re iudicium inter horum doctorum[?] ...

dant ... illius ... cognitio ... expr. intell. & dictio

patris idem dicendum de spe ... intellectio eiusdem ad ...

ius intellectio ... requirit ad ... divini ... doctrinam ...

... dixit ... importare ... relatum ad patrem

dicentem ... intellectum vel sapientiam ... intelligens vel sapiens ...

... filius vel verbum ... intelligens illius cognitio ...

... expressi dictionis species & ... productio filii ... per

... perfectius ... univoce ... primumque ... [illegible]

... univoce docuit ... 16 a 4 ad ...

... primumque ... praecise ... dimittendo ...

... patri ... ostendi ... primumque ... remotum ...

... debere ... idem ... producto ... illud idem

intelligens ... radicaliter ... eiusdem ... quod ...

... requirit ... primumque imo & ...

origo ... dictio expressi

Hanc aequalitatem & unitatem ... lib. 15

de trin. cap. 14 ... verbum dei patris unigenitus dei filius

per omnia patri similis & aequalis deus de deo lumen de lumine

sapientia de sapientia ... proinde ... se ipsum dicens ...

genuit verbum sibi aequale per omnia ... se ipsum integre perfecte ...

dixisset ... minus ... amplius ... in eius verbo ...

... summe illud ... & ideo verbum hoc ...

... quoniam ... plenitudinem & in ipso ...

... in ipso ... hoc verbum

... immutabiliter ... est &

... in ipso ... in filio ... in ipso ...

ipsum in filio ... verbum suum ... omnia ...

ipso omnia ... novit & filius ... nata ...

...

novit in seipso in patre autem [illegible] ea de re nam [illegible] ipse filius novit in seipso sciunt ergo ambo pater et filius sed ille gignendo ille nascendo hec preclare s. aug. a quo hoc fundum hausi consonat s. atan. et ep[isto]la de decretis sinodi nicene ante medium ubi ex equalitate v. cum patre colligit perfectissimam representationem omnium in v. et s. Anselm. et [illegible] ubi ex eo quod v. sit perfectissimum colligit nil esse in d. mente et sapientia patris quod per illud non exprimat et denique [illegible] ar 3 corp et properatur ad s cui non est aliud minus in v. d. quam in sua d. et q. 4 de veritate ar 4 corpore sed in deo ad hoc quod v. eius perfectum sit oportet quod v. eius exprimat quidquid continetur in eo quo oritur —

2m fundamentum ex [illegible] q. 34. ar 3 corpore et q. 4 de veritate ar 4 et [illegible] v. d. in suo conceptu importare quod sit subsistens genitum intelligens media suprema et infinita intellectione unica et indivisibili qua cognoscat intuitive et comprehensive quidquid in deo et extra deum est intelligibile. idemque dixi est de intellectione patris et de intellectione quam includit dicere divinum in nos (ait [illegible] q. 34 ar 3) in nos sunt diversa verba secundum diversa que intelligimus sed quia deus uno actu se et omnia intelligit unicum v. eius est expressivum non solum patris sed etiam creaturarum quas verbis tradit [illegible] diversitatem inter v. d. et verba creata hec non ut pote limitata per diversitatem obiectorum seu specierum multiplicantur sed v. increatum ut pote infinitum et summe perfectum unica representatione exhaurit et adequat totam cognoscibilitatem possibilem quia datur expressio dei et omnium obiectorum que sunt in deo cognoscibilia ideo quod non solum est comprehensibilem d. ipse et omnium que sunt formaliter in deo sed etiam omnium que sunt scibilia et cognoscibilia in deo que creature sine et pacto summa et eminenti perfectione gerat vicem multorum verborum quibus in creaturis intuentibus multa omnia solent enuntiare et ad hunc modum explicant illa verba [illegible] no 12 semel loquutus est deus s. hila. et s. aug. [illegible] s. bernar. sermone 36 ex parvis rufinus casiodorus et alii idem docent [illegible] quos de 2 ar 1 sue [illegible] diximus afferre d. v. cum sapiam. seu representationem perfectam patris etiam sicut s. anselmus [illegible] et preclare s. atan. ep[isto]la de decretis sinodi nicene ante medium cum non multa verba sunt ne unumquodque eorum insufficiens habeatur sed unum verbum ut illud secundum perfectum est intelligatur —

Quum ad mentem non in verbis creatis non omnia quae mediis illis exprimuntur conferunt ad eorum rationem formalem et specificam sed quaedam ad rationem specificam et formalem ut color res visionis autem d. res autem fidei etiam —

alia concurrunt ad perfectionem materialem saltem quae dicitur materialis quae non est formalis et specifica. Et formale sit formale sit in actu tamen aliquid reale et essentiale illius ut in actu fidei quod sit circa tale obiectum materiale quod sunt affirmationes vel negationes etiam in actu visionis quod sit circa colorem hoc vel illo modo figuratum extensum etiam contra alia obiecta se habent divino partis non. Et aliquo modo dicantur attingi vel cognosci sed tamen varient nihil partiale aut essentiale: actus variavit quod est in actibus cognitivis creatis propter eorum limitationem et requiriatur imbibunt tamen in visione divina ut infra ostendam et aliquod vestigium dat in actu visionis, propterea quod dicimur videre parietem coloratum cum tamen paries sic habeat ut imbibita visio permaneret si stante colore cum eadem extensione loco parietis lignum vel aliud simile supponeret. —

Similiter ergo in visione divina intercato etiam in ingenis dat quod ratio specifica et formalis est desumitur in ordine ad obiectum formale specificativum visionis cognitionem scilicet in ordine ad deum nam et essentia sit ratio specifica verbi vel cognitionis quasi comprehendit angelus est ipsius angeli natura attributa vero proprietates et personalitates sunt in obliquo cum et sub ratione per rationem formalissimam specificam exigunt rursus sicut natura divina in se entis complexus essentialiter per attributa et personalitates ita visio divina etiam perfecte repraesentat illa attributa et personalitates dicitur peculiari perfectum intrinsecum et essentialem intentum quod importat non tamen perfectum principium ad rationem specificam sed tamen ad essentialem consummationem et cumulum complementum talis cognitionis.

Quod visio divina desumatur et illius intellectio desumat perfectum formalem et specificam ab essentia sed non vero ab attributis aut personalitatibus est contra mentem. Scotus in primo distinctione ... quod ipsum ingenii non specificat per id quod in alio ingenit sed per principale intellectum in quo alia ingenuit etiam unde concludit obiectum formale et specificans in deo nihil est aliud quam deitas ipsa sua in qua omnes ipsius rex comprehendunt itaque visionis 2 dicitur 1 quaestione 1 articulo 2 Mairon. Bassolis ... et alii apud Egidium infra quatenus dicitur essentia sub modo obiectum formale et trinum ... item Mol. 1 parte quaestione 12 articulo 4 disputatione ... dicens sanctam essentiam ad visionem sumi et aliorum detrahi per ... Egidius 12 ... libro 1 de visione quaestione 22 articulo ... numero 5 sanctam essentiam obiectum formale dicitur et hoc specificans quod dicitur ... quaestione 2 articulo ... quodam 2 contra Albert ... 2 corol. ... teologico de substantia dubium 2 numero 6 quatenus ait sanctam essentiam rationem videndi etiam denique sub libro 2 de attributis quaestione 22 numero 29 et quaestione 21 numero 2 et libro 9 de ... quaestione 5 numero 6 quatenus ait sanctam sanctam essentiam obiectum formale motibus non vero ... et ... reuniciorum de quo latius in materiis de visione et scientia dei. —

Probatur primo ratione quia non id quod est ratio proprie quam divina cognoscunt omnia circa est obiectum formale specificans cognitionem ut indiviti ostat sed sancta essentia divina ratio

intellectus v. D. i ro ptr qm cognoscunt attributa et personalitates et eis q°
in ordine ad illam tantu cstituitr ro fralis et spuifica D. et intellectus
divini. pt 2 n. cognicio et intellectio quo pfectior eo postulat pfectius
obm et motivu frale q° cognicio D. cu sit summe pfecta postulabit
motivu l. obm frale: et spuificu summe pfectu q° pfectior ro hic in
ordine ad attributa et personalitates n i spuifica et fralis arg et i coa
manifesta ss 2a vo pt n. attributa et personalitates n unsent a deo pfecta
sm rom explicitam ac qa l. na D. in qua beluti radicant et q
cuius identitate hunt qd in illis i pfectis ut loquit D spe q 2 g ar 4
et alibi sepe q° sa qa D. sfiri ad pfectam fralem beluti spuifica
intellectus D. n vo attributa et personalitates q° hec sr sferunt ad pfectam
sualem sfrat n. attributa et personalitates n cstituunt duo inu cntis
fralis et spuifica q° neq inu ingibilis q° ab illis n spuicabitr intellectio
D. e vo pss sa hoc opponi seces disolbent —

Qd autm v. D. cognicio et eo qd representat attributa D. et personalitates
habeat vera pfectionem realem peculiarem qm n haret si per impossibile n darent
personalitates D. tradit ab oib. DD. sa relatis pt scotu et expresse ab
albert to 2 corol 4 teologico de relat dubio 2 n° 16 et pt n. attributa
et personalitates hent equalem necessitatem cu D. qa in essendo et existendo
et ptinent ad sualem illius sumationem q° si n snoscerent neq daret
illa cognicio D. trahat ad qa et personalitates arg pt n. oia illaq
aliqd D. et ase ac necesso existeris qm sitm fuerit in poate dm
D. suspendere illor existam l. limitare in quo adequant necessitatem
pendi D. ne e n het aliam necessitatem nisi qd sit ase indinte a D.
voluntate et cuiuscq agentis coa vo pt n. sicut na D. i nuy ita
postulat attributa et personalitates ad existendu ut si hec n darent neq
ipsa existeret ita prorsus i nuye representates ea cognicio pfectiss
pr hunsiba. talis pss D. e adequat et ex haurit tota cognoscibilitatem
passiba illius ita postulavit representatm intuitiba et spensiba attributor
et personalitatu ut si hec n representarent neq daret representaio pss D. q°
v. D. intellecio i intuitiba attributor et personalitatu unde het pfectm reale
peculiarem ptinenter n ad fralem spuifica sed ad sualem roi talis
intellecionis arg ita unsent DD. oes pr 2 sa relati et ptr illos relati sa
in hoc fundo —

denique V. D. intellectu comprehendit quodque ad quodcumque obiectum creatum tam possibile quam futurum sub conditione vel absolute imo et ad negativa et privativa non ut recte ait S. Th. ea in eminentia D. Verbi ut medio illo non tamen dicat et emanent quaedam in illo sed tamen dicant omnes creaturae sub omni statu et ratione qua possunt dici et cognosci verum quod late probavi in q. 8 art. 1 seu. deus et omnia eius attributa ut sunt nullum dicunt realem respectum ad creaturas eodem pacto tamen probat eadem ratione ingerendum est de divino Verbo quod ex consequenti repraesentet creaturas nullam peculiarem perfectionem habet itaque per possibile vel impossibile creaturis absolute vel conditionate futuris aut tamen possibiles aliter se haberent intellectio quam in suo conceptu Verbum includit eodem modo et cum eadem perfectione intrinseca sine variatione perficitur ut in suo loco latius et tr. sequenti explicabitur

Igitur positis iis fundamentis facile stabilitur quorum obiectorum cognitio per se et necessario requiratur ex parte principii ad generationem Verbi naturali ordine ex perfectione non sumitur argumentum ad investigandum quae perfectio requiratur ex parte principii, inquirimus ergo an ad V. generationem praerequiratur cognitio omnium quae sunt formaliter in Deo et in quo sensu 1° an per se formaliter ad rationem quasi specificam Verbi requiratur 2° an per se non formaliter ad rationem specificam sed tamen ad rationem realem Verbi 3° an requiratur praecedens —

Sectio 1a

— tota difficultas expeditur et explicatur —

Supponitur ab omnibus tamen ratione certum ad generationem Verbi per se formaliter ac specifice requiri ex parte principii cognitionem vel intellectionem essentiae seu naturae divinae probatur ex praeiactis fundamentis nam eadem perfectio est ratione Verbo et eodem modo ex parte principii quo praerequiritur ut in 1° fundamento ostensum est sed Verbum D. formaliter et specifice in ratione intelligentis constituitur per intellectionem essentiae divinae et per relationem ut formalissime transmittitur eam rationem intelligentiae ut in 2° fundamento ostensum est ergo ex parte principii per se requiritur formaliter ac specifice cognitio naturae divinae et similiter ex parte originis vel dictionis activae —

devolvitur ergo difficultas ad cognitionem aliorum an scilicet Verbum D. per se vel formaliter vel specifice procedat ex cognitione attributorum vel relationum vel personalitatum

~~que pat nouit in ipso sapiens autem pater ... eo quod ... nota ...~~
~~que ipse filium nouit in ipso sciunt invicem pat et filius ... ille~~
~~gignendo ille nascendo hec speculare ... a quo hoc ...~~
~~... filium ... dedecere ...~~
~~ante medicam ... in patre ...~~
~~... in verbo ... ubi ...~~
~~... nihil ... in ... ...~~
~~... p° dq ar 3 corpore et ... ad ...~~
~~... in verbo dei ... scia dei ... q 4 de veritate ar 4~~
~~... sed in deo ad hoc ... futuram ... oportet ...~~
~~exprimat ... in eo ex quo erit~~

~~Sm fundamentum ... 1 q° e 34~~

n numero actus liberos divinos sm intrum et frale qd dicunt intra
diuinam illi n nil aliud si em volicio sive voluntas divina
q sub atributis comprehendit.

1ª uº ad rationem significam verbi producendā n requirit p se
frale et specifice principium ut intelligens atributa personalitates s.
relationes divinas explicat uº apero ad rationem significam
verbi divini quae consistit in hoc qd sit persona intelligens
nam divinā n requiri per se frale et specifice ex ye generationis
s. ex ye dicionis cognitionem atributorum relationum s. personalitatum
tamen qd oferens verbo formaliter talem speciem representandi
essam divinā uº sic explicata videtur 5ª suar 1º, de trini
tate c 4 nº 1 nazarium 1 p e 34 ar 3 controversia 1ª § in
duo sint inicio quoad atributa ut potentia essentialiter inclusa
in na d. arbitratur eodem modo loquendum esse ac de essa divina
eodem modo procedit egidius Lusitanus 12 to 1 1º, de visione q 11
ar 1 § 3 4 § 1 nº 10 et q 22 ar unico nº 1 quod putat pro
babile albertinus primo secundo corolario decimo quarto
teologico de relacione dubio dubia 1 numero 12 pugnat contra
vasquez de 142 c 3 paulo ante numerum decimum quartum
quatenus ait atributa et personalitates esse quoque obiectum per se motibum ad
generationem v. et 5ª rationes q cognitionem patris et filii sm essentialiter requirunt

sed uº nostra

in ut tradit ab scoto q 1 11a relato et ab illius expositoribus i q x mente dd.

quos in 3o fundo retulimus asserentes non sufficere ad rationem specificam verum

seu intellectionis divinae quod tamen ad attributa et personalitates divinas non aliunt

a ii et dd. 2 ut q sim extendunt cognitionem attributorum et personalitatum

Posse in substantialiter requiri ad generationem verbi

Dr. Respondeo positive nam ex parte filii illud requiritur posse formaliter et specifice in

roe intelligentis ad generationem verbi divini quod ex parte patris requiritur formaliter et specifice

ad illius rationem sicut dixi de actu l. dixi fert deo perfectionem univoce [illegible]

et totum [illegible] dicta in 1o fundo aliter [illegible] patris [illegible] speciem

haberet non exerceret univoce [illegible] verbi [illegible] intellectus in roe

specificum constituit per hoc quod sit intellectus eam non vero per hoc quod intelligat [illegible]

[illegible] [illegible] in 2 fundo probatione quod [illegible] non procedit

posse formaliter l. specifice [illegible] ut intelligat [illegible] l. [illegible] sol. [illegible] ut

intelligat essentiam Confirmatur 1. nam ut probatum est d 2 a [illegible]

radicale [illegible] ultra intelligibilem radicale et ex [illegible]

in roe formalissima [illegible] et specialiter [illegible] dicta d 4 a [illegible]

[illegible] et [illegible] [illegible] ex eam speciem dei [illegible] intelli

bilis [illegible] ex rationem speciem intelligibilitatis [illegible] dei [illegible] ad rationem

speciem intellectus divini [illegible] non nisi [illegible] speciem formalis [illegible] quod posse

formaliter non requireretur [illegible] ut [illegible] speciem intellectus divini verbo [illegible]

Confirmatur 2 nam [illegible] est summe intelligibile per rationem speciem cog-

nitionis summe perfectam ut posse [illegible] summum [illegible] est eam divina

[illegible] [illegible] a radice reliqua intellectio [illegible] formalis

minoris perfectionis [illegible] intellectus patris [illegible] summe excellens

in roe intellectus ab [illegible] et non ab aliis [illegible] illud [illegible]

a 5 [illegible] quod intelligere divinum non specificat nisi per essentiam divinam de quo

[illegible] [illegible] [illegible] per rationem speciem [illegible] intellectum

divinam sol. postulabit in [illegible] in roe [illegible] formalis et specifici quod in

[illegible] essentiam divinam Confirmatur 3 Nam [illegible] per rationem [illegible] speciem non

postulat

n postulat intellm attributa. l. relonu. ad. sol. dictis, neq. ad bum ingrum et bonus neq. postulat procedere subali. expressit nisi ea lex cognit. etc. Utriq. enim constituex. ex dictis aus sit q. nil speciale dat in patre neq. ullum fundamentale roe cuius postulet speciale cognoscere relis. cum id n. habeant neq. ad bum neq. spq. s. ——

§ Secunda c. ad rom. velutio operandi ubi producendam perse reg. realit. et subitale. q. pat. ultra unum intellect attributa seipsum et perselit. et relis. dicu ad omnes secundo sentq. q. in hoc sensu tm dicunt ubi perse procedere ex cognit. attributor et relonum expressi s. i. q. illum vocem perse usurpaty 4 de verit. a s. cap. sine prothaceq. ei accesxtendr. ad ipsum s. et relis. spirat. i. pat. vas. 1. p. d 142 cap 4 n 24 sine quia tenus ait filium ingnitum spiratorem fore et finalr procedere ex cognit. ipsi s. nam id asseret procedere subitalr. et realr. ingnitum filium ex eadem cogn. Ibi d 143 cap 4 n 17 sive ait attributor cognitum sibilandi erat de persalitib. de ea mariamee ad quaestiones ubi et n. mereneaciarie et tenaurq. q. sit nullam est requisits intdeassitdeas et inse summe perfectus stattibuta. fererat eadere et persalites quq. ad requirunt ad esse mem subitalemdei ——

Pr. roe. ratinst inei rei tentis ad subitale oplentem recommemoratis dictis perse requirunt attribuer et personalites cum n. sint alij sociale deo unerq. inei intelligibilis perdolum et intellum divinum subitalr. oplebr. intelligibilit. attributor et persalitum q. in illo designeatiqq. exactit ratm illum intelli bilitem perfectam oplebr. subitalr. per cognitum persoanalitum et attributorq. hoc oplentem subitalr. et realr. quiteratq. ducentionem ubi cor hec sol. nam oplentum subitale vbi eius causa perserrimunivocq. realr. et subitalr. concurrit ad totam perfectam quq. e inessi neq. actio aut effq. prodedit a finalit. dotem realit. causa sunt esse mixt practicq. debrant et deberrunt realit. ingnitum practicq. ad exclusionem practic

sit

ut in spirationi formaliter concurrant formaliter ut specifice ad rationem spirativam concurrunt realiter & habitualiter ad rationem illam

Confirmatur 1° ex [illegible] qui affirmant verbum genitum fuisse actu quo deus cognoscens se ipsum, sicut ex amore mutuo dicuntur spirare. Ferrarius contra gentiles cap. 14 pater dicendo se filium generat [illegible] cap. 14 de cognitione Dei ait idem, aut quidam alius author: deus verbum suum genuit cum se ipsum cogitando dixit. Capreolus in 1 d. 9 [illegible] n. 14 quod verbum procedit realiter ex cognitione patris. Confirmatur nam cum ipse pater se ipsum intueatur videt filium suum nam correlative ut pater cognoscitur. Ex hunc sensum explicatur id Ioan. 14 Philippe qui videt me videt et patrem meum, ab innumeris [illegible] quos referunt & sequuntur Salazar [illegible] n. 7, Toledo [illegible] q. [illegible] Vazquez [illegible] cap. 5, [illegible] 12 lib. 5 de [illegible] cap. 14 § 4 quia [illegible] ad generationem verbi requiritur ut cognoscat pater [illegible] filium. Confirmatur Item pater & filius includunt spirationem activam cui correlative est spiritus sanctus [illegible] 569 [illegible] ad generationem verbi requiritur ut pater se ipsum & filium comprehendat, quia [illegible] intueatur spirationem in illis inclusam & passivam correlative [illegible]

Illa ergo attributorum relationum & personalium [illegible] ut formaliter requisita adhoc ut filio conveniat eademque [illegible] attributa [illegible] formaliter attribuat [illegible] ut ipse dicit formaliter & per se ad illam requiri. Item [illegible] practici qui [illegible] formaliter & per se attribuit [illegible] practici [illegible] permissarum. Itaque attributorum & personalium ex se [illegible] per se & formaliter concurret ad verbum [illegible] intelligens illa eademque [illegible] ad [illegible] dicunt intelligunt attributa cognitioni eorundem [illegible] hanc doctrinam [illegible] observavi [illegible] 142 cap. 4 n. 24 [illegible] in eodem [illegible] dici ad hoc ut [illegible] precise representet creaturas per se requiri ut eas pater cognoscat [illegible] explicando infra [illegible] ex propriis positis [illegible] efficacissime [illegible]

omnino

univocum etiam probationem quia potentiam absolutam quae dat expressivi
metaphorice et formalis. respectu ad potentiam absolutam quae dat in verbo communicandum. quia imago quaeque rationis quae dant expressivi dicuntur formaliter concurrere ratio imaginis generatae rationis quae dant verbo quia ad cognitionem attributorum quae dat verbo formaliter concurret quod praecedat infra. et sic de reliquis.

Confirmatur 1. enim agens generans expressive formaliter speciem alterius aequi ita per quandam attributionem. in genere viventis vegetabilium dicitur comunicare aequi filio quod sit vegetabile. Ingenium alii quod formalis et ipsa potentia productiva tractatur ad eam formalis ad cognitionem sic: ingenium ad attributa formalis ad cognitionem attributorum abstrahit.

Confirmatur 2 nam sic talis est quod non vitalis influit actus nationalis ... quod agens generans est ad genita ... quod pater cognoscit attributa filius cognoscit et ... postea ... dixit deus ingenium ...

Ioann. 8 v. 28. *Sicut docuit me pater haec loquor* quod explicans ... tr. 40 in Ioann. hoc est inquit *docuit me pater* quod *scientem me genuit pater* ... filio producit sciens attributa ... patrem illa docta filii docuisse mediante cognitione — Nec obstat si dicas eximium aequi quis sit formalis eiusdem ... non ... formalis eximium alterius aequi ... non ... ex ... intellectio quae in divinis est fecunda ad ... adeo expressi ... formalis concurrit ... eiusdem obiecti intellectum filio comunicandam.

Christi ... deo ... inferunt omnia quae sunt formalis in deo dici a deo patre in verbo divino ... nam dici aliquid nil aliud est quam proferri verbo ... refert ... Ex ... formalis ... patrem ... omnia quae sunt formalis in deo ... per verbum dicendum ... patrem cognoscere omnia ... in verbo ... nil aliud est ... in verbo eo omnia cognoscere ... omnia refert ... omnia ... in verbo cognosci ... intelligens verbo ...

i hoc

eiusdem rationis

q hoc in illum retradauit q. s. fec. sit sapiens dicto suo ostendimus.

Dnti 1 d. 2

Ad Argum. Dicendum contra

Magis 1. d. 1. q. sic S. cap. 3. n. 2 et 4. nam in diu. scia n. dant duo actus nec roe distincti concur ad cognoscendum sit prior et specula et alius sit posterior et complementum scibile alterius q. posterior mera ad actiuam et reales sit ... procedit per se et specifice ex cognu actiuitati et ... Nam cognitio diuina ... ex roe ... comprehensibilis ... ex ... ratione ... non sol. necessarie rendens ad essentiam diuinam ... ad actiuam et reales ... cognitio naturae ... ad rationem speciem comprehensionis. Confirmatur 1. nam actiuitas dicit ... diuinae et ideo dr. Deus ... sapiens ... diuina ita actiuitas ... conferent ad rationem speciem intellectus diuini. Confirmatur 2. nam actiuitas et personalitas ... secundarium diuini ... id primarium et ideo ... cognoscunt ... secundum ... creaturae ... actiuitas et reales conferunt ad speciem intellectus diuini ... cognoscunt ... diuin ... procedit

Ad Argum. ... in diuina cognitione n. dent plures actus quorum unus alterum quoad ... non claudat ... in ... intellectus diuina ... sol. ... ad essentiam diuinam ... expressum ... ad actiuam sol. et reales. Sic autem ... ad obiectum motiuum et specificatiuum ... sol. ad ... cognoscit ex ... diuinae ... importauit rationem speciem intellectus diuini ... sol. ... substantialiter ... rationem ... intellectus ... in actu ... fidei ... n. dent

dent efficere fralit. n se includentes altera ad obiectum frale
attracta sub nomine exhibere respicit actus fidei sol.
in ordine ad obiectum frale habito vel specula & fraliter illud, sive in
ordine ad obiectum male ut ph. vel spectare ad malis substitutalis
actus ad fundamentum praecedentem. Et concedendo ante &
negando cum nam quilibet intellectus diuina sit ex fiat spera spectare
tum fidei, quatum ad comprehensionis n postulat ut omnia
quae per illam in quantum comprehensiua nario attin
gunt, spectant ad illius rationem specificam sed ad fals
tamialem. ad materiam. Et n omnia quae attingunt
ab actu specie fidei pertinent ad fralissimas rationem
specificas illius. quod quod sit diuina cognitio comprehensiua
habet fraliter et specifice a sua essentia ut tali modo
cognita et penetrata in ordine ad omnes suas perfectiones
sed praecise cognitio humana diuina quasi in recto sol
pertinet ad substantialem effectus talis intellectus
Ad primam confirmationem dico attributa diuina essentialia
quae in conceptu essentiae claudunt necessario et mera
accidentia illius, nullibi tum consentit ea sine
conceptum explicite afferre gradum specificum
esse dicens. Ad 2am confirmationem ptes DD consentit
contra sibi ipsum pta attributa et personalitates
n secundarium sed primarium obiectum esse cognitionis dicens
quod licet uerum sit de obiecto primario tractatio con-

conferente ad substantialem cognitionem Dei sed non verum de obiectali motivo huius ratione hoc quod divina essentia attributa et relIqua divina non serviunt ratione obiectalis motivi, sed cognoscunt rationem essentiae ut obiectalis, quia potest hoc munus exercere per summas eminentias, qua veluti virtute in se continet perfectionem attributorum et personalitatum.

Obiicias 2° saltem persona patris requiritur ut primum et exemplar, cuius filius est imago quia patris cognitio ut terminata ad patrem ex ratione specialis et terminatio specialiter et per se requiritur ad generationem verbi. quia principium et terminus illius producti specificant ex principio producente, praesertim si se habeat per modum exemplaris. unde consequenter inferretur cognitionem intuitivam terminatam ad relationes per se postulari ad eius generationem quia filius est correlativum patris, et correlativa sunt simul cognitione, unde per se specialiter ut cognoscat patrem, et ut cognoscat filium.

Quod si respondeas hoc argumentum solum probare quod ad generationem et terminum illius requiratur persona patris ex indigentia specifica et speciali ut relationi sed non probare quod cognitio ipsa talis personae per se requiratur ad rationem specificam alterius. quia cognitio et talis persona sequitur contra 3ª 1ª specificatio non origo, quia actio qua pater generat est dictio et intellectio generatur non dicendo et intelligendo ergo si persona patris specificat actionem, generationem intellectioni specificavit.

3a et 2a confirmatio non exemplar et alio modo causat nisi in ordine cognitum
id patet quia exemplaris ratio imago et repraesentatio est V. ut ars ostendit
3o patet in ordine cognitivo est principium V. m. patet ex defin. exemplaris
obiectivi est n. id quod intuetur artifex | ut secundum illud ad opus dirigat — 2a
et 3a confirmatio n. si ipsius mito consensu afirmant patrem media sui cognit.
genuisse V. indicantes eam cognitionem necessariam fuisse ad specificandam rationem
generationis et V. — —

Ad argumentum de quod prima persona per se requirat ad specificandam rationem filii
id non cognitio ipsius personalitatis nisi mitum sualr. Ad 1am impug-
natam de originem s. generationem activam indicari in patre et hoc
posito ab illo specificari talis autem generatio s. dictio in suo conceptu
importat in recto paternitatem et intellectionem ut in producere et in generare
ut ergo cadit paternitas et intellectio sit principium non specificavit primum obi
est eadem intellectio et paternitas id per modum identificationis dictionem +
fralis patris ingenitis et principii cum patre ingenite ut acti generante
unde fralitas intra tm dictionis est intellectionis adeo specificabit
tm ab ipsa per modum obi idem principium s. pater ut ingenitus specificat
V. secundum quatenus confert V. ipsam specificandam est hoc quasi confibi
ut autem patris virtus sit nata ipsa ut ingenitus illi potius tribuit
specificatio V. paternitati vero s. personalitati secundum ut conditioni s. saltem
nullo modo tamen est obo cognito specificanti cognitionem divinam — —

Ad 2 confirmationem de sed 1o, de trinitate c. 3 no. 3 existimare
patrem non posse concurrere ad filium ut exemplar id quod sit.
de hoc de quo ait sequenti de illud quod est principium per modum exemplaris
ut cognitum specificare ipsum s. terminum secundum illam
rationem secundum quam terminus producit similis exemplari et
illud refert ut imago exemplari. Quia artifex videns et perog-
noscens caesarem fingit statuam s. imaginem caesaris quae
specificat ut ab exemplari obiectivo a caesare et a
cognitione caesaris secundum quod repraesentat lineamenta
necessaria ad rationem specificam figurae caesaris non
vero secundum quod repraesentat aliquod accidens quod non pertinet
ad rationem specificam talis figurae item actus logicae diri-
gentis per modum exemplaris ad actum phicae negationem s. actus
fidei.

dirigens ad actum charitatis ut quatuor 2. c.a talis obm materiale quantum est ex indigentia rationis specifice et sre rem specificam n postulat quod repraesentet obm male 3. negatam 2. talem intentionem etc iadc proportione (si parva 2. dispones magnis) pater divinus sumi ut exemplaris imaginem filium genuit media cognitione sui ess ambabus personalitatis imo et aliar personalitatum utrum n tota haec cognitio fralr ad rem specifica v. concurrit sd sre sre quod essa repraesentabat 2. realr. et substantialiter, alior ctm cognitio concurrit quod perfectum patet in cognitione paternitatis et alior e fraliter filio comunicata non sunt nam talis cognitio n assimilavit filium patri tmen exemplari.

Ad 3am confirmatm hinc constat p.o patris et teologos exigisse quod pater seipsum cognoscat ad generatm v. ita tamen ut talis cognitio secundum quod terat ad generationem patris per se concurrat ad rationem specificam v. at secundum quod terminat ad personalitatem patris per se concurrat solum ad rationem substancialem v.

Obiicies 3o contra secundam conclusionem non potest dici quod verbum sit a seipso neque ab spiritu sancto go per se n producitur per cognitionem sui neque spiritus sancti ans patet nam idem a se ipso non potest realr procedere. neque etiam ab eo quod a seipso procedit. consequentia vero probatur nam quod postulat ut principium per se aliquam cognitionem postulat illius obiectum etiam ut principium. R. ex suar Libro 9 de trinitate cap 1 no 1 concesso antecedente negando consequentiam neque enim ex eo quod cognitio Verbi et spiritus sancti requiratur ad generatm Verbi sequitur quod ipsum Verbum et spiritus sanctus sint principium Verbi. Ad probationem

R.

R. quando obm̃ ē principium per se motivum cognitionis exsisteri
etm̃ principium illius cuius cognitio est principium. Sed cum cognitio
intuitiva divina per se non sit a Verbo et Spiritu Sancto
(addit Suarez) neque etm̃ a patre tamen ab obiecto motivo
et formaliter constituente talem cognitionem. neque etm̃ erit principium
verbi in quantum obiectum illius cognitionis ē doctrina
Suarez satis indicat illum n̄ postulare cognitionem personalitatum
aut relationum ex vi formali et specifica — —

dices neque etm̃ potest praerequiri cognitio intuitiva Verbi aut Spiritus
Sancti ex pte principii Verbi nam in illo priori in quo pater
intelligit principium V. nondum existit V. neque Spiritus Sanctus
sed existet aut futurus erit ergo n̄ dum pt cognosci cognitione
intuitiva — R. negando ans. ad illius probationem R. etm̃ in illo priori
existere V. et Spiritum Sanctum saltem ut fundamento quo intelligitur esse
futurum ita Suarez 1m et n. 9 et Vasq. de 147 c. 2 prioritas n. 1m quo intelligit pater

non filij n̄ ē prioritas temporis sed solum rationis intelligendi
pat. intelligat filio et Spiritu S. Anterior ē autem sol prioritas originis
quatenus ē prior aequo. Congrua prioritas recte dicitur solus cognitionis
de existentia. q. omnes personalitates diuinae aequalem necessitatem
intrinsecam habent adeo ut eodem signo sol intelligantur existere unde
pat. in priori originis recte per n̄ sol filium sed et Spiritum Sanctum
intuitive et ut personas existentes intueri —

Obijcies a ex Vasq. d. eandem 2am quatenus ait cognitionem Spiritus S.
per se requiri ad generationem Verbi. si V. enim per se procederet ex cognitione Spiritus S.
duo absurda sequerentur primum V. non esset imago Spiritus S. nam
ideo V. dicitur imago patris q. patrem repraesentat et ab illo ē tamquam ex
exemplari cognito et realiter distincto procedit. Verbum ipsum n̄ ē ima
go sui q. non realiter n̄ distinguitur. Si ergo ē a Spiritu S. tamquam cognito
et illum repraesentat sequitur ē imago Spiritus S. secundum quia Spiritus S. n̄
intelligeret adeoque adeo nec filius intelligeret illius spirationem producere

intelli

intelligeret fil. & verbum fm totam suam speciem non procedens a pr.

est spiratorem ni pertinet ad rom speciem filij q cognd . S. fere fratr. n

res. sed genera. Vila ad. 1.

At nullum sequir inconveniens . verbum ni eet imago . S. nam ut

i s. Stat. ore 4 de Theolog. 2 de filio ad rom imaginis req i q sit eiu

demrois cum exemplari . secundoq exillo sic q n sit exilla tam

exemplar. tpe Recoll. dem in verbo na . S. 1. q . S. c ex

verbo secundoq verbum nullum e a spu. S. ni inee rei requ. nec fine

cognitio nam ut inee cognito eet exillo oporteat ut cognitio ex

q ea hereat proprio motibo spum S. at queque intellodecerna

proprio motibo fil. het eram diuinam & nullam personalitem

ut s dictum e q de Ves. Conf. j n 14 intro & cap. 4 n 24

neget concedr. in acoi sent. ut in 2 fund. diximq

Ad 2 At fil. probareq ad ron speciem filij requirat tm exp. proq

intelligens essentiam q filius fil. utitur pro hoc q sit intelligens

essentiam. ut fraud pro spem filij pertinet q sit intelligens personal.

et spum S. At spirator ita ad rom pro spem proprij requiret q sit in

telligens personas & spiram. ad id ad q addr. S. adhuc infiri per lo

cum intrum petitionem filium spirator ni eet . fin intellig

ret spum S. At per locum intrum inferri filium ni fiat. in ahi

potest nam complemtrum & verum verbi e talis spirdo. actica & q sit in

telligens spum. S. & in ord ad hoc utitur essentiali q si hoc auferat

inferri deberet per locum intrum spirandi verbi ques postulat ut

sui memor lam person. pro spem

Ad 4 fm Verbum diuinum procedat per se ex

Cognitione Creaturarum

S. 1. Status . Vedd. sent.

Dubitemq quin ex cog. sui intello ex qua procedit verbum mnq ex

diuino

tris pico & feris procedit tamquam per dictionem & quod invecto dicit ingredi
actum rei tunc ad creaturas tam possibiles quam futuras : cum n. sit logos omnium
perfectiss. perfecte vehementi sed cuntatis nil evolvit intra & extra deum fiat
illam latere & in hoc sensu S. T. p. 1 q. 34 a 3 ad 3 & as conf. & quod de
venit addoceat solum dicere verum ad creaturas & illas exprimere & re
presentare nullum n. alium verum realem fiat ad creaturam creatum ut
intra eumdem & in eodem sensu [illegible] a sola deceret [illegible]
S. Aug. 15 de Trin. cap. 14 S. Anselm. cap. 36 Monologii & S. T. citato ait
verbo dici in ordine respectus non sol. quaeque intra deum sed quasi ut extra ipsum
possibilia.

Qui dubitatio an fuisse illo in ex illis quos a S. T. 1 explicari possibile
[illegible] cogn. & in cogn. creaturas. itaut sicut cognoscendo non daret neque
daret verbum neque a patre procederet. sunt autem obiecta extra deum
immutabilium omnia & negativa & aliae positiva varias alias pos.
possibilia illa s. quaeque non implicant contradictionem & [illegible] contradictionis
sive quaeque dr. simpliciter intelligentia alia futura tam feres ut obiecta scientiae
mediae. & conditionalis dicendum futuram absolute quaeque a deo videntur
scientia visionis. Denique tertia obiecta ferme habet [illegible] divisionem
sed cum aliquo ordine divino ut in S. T. explicaretur. dubitationem tamen ex
cogn. sive omnium verbum procederet

Prima sent. est [illegible] relatis a S. T. 1 quae mouet omnes [illegible]
Scoti. asserit quod nullas creaturas cognosci posse ad generationem verbi. ita neque po
ssibiles neque existentes ad hunc cognitum sed verum concomitanter & per
accidens itaque sentiunt Vasq. 1 p. d. 145 cap. 3 Albertin. t 2 coroll. 14
theolog. de rele. dub. 1 an 6 docti recentiores

Secunda sent. creaturas cognitas esse requisitas ad generationem verbi ita docent
[illegible] 1 d. 27 q. 1 a 3 [illegible] Caner. 1 p. q. 27 a 1 dubio unica [illegible] Caietan.
1 p. q. 34 a 3 ubi Vanes & Zumel. & Suar. 1 c. 5 . Mol. d unic. Vasq.
[illegible] 1 a 3 [illegible] Val. d 2 q. 6 p. 2 & lib. 9 de trin. cap. 6 n. 5

Vecanes demitt [illegible] nr. et docti recent. q. posse asserunt Fr. Albert. Albertu
Alensem Ricard. Greg. Durand. primo d. 27. et alios antiquiores qua
tenus absolute movent Verbum divin. cu expressivum ni sol. eor quod
sit fals. in deo [illegible] ex creaturar. pro eadem sent. vr. cu Fr. q. 34
n. 1 ad 3 et ad 3 et q. decreverit a. 4 et 5. ubi eodem m. ait Verbum dicere
eum ad creaturas et illas representare ac ad perfectiones divinas
Et si abstis [illegible] ar. ois [illegible] creaturar. perse requirit ad generand
Verbi i. Gab. Caner. Caietan Vasq. Suar. [illegible] et Vecan. solum
possibilium cognem perse requiri existimant q. scientia simplicis in
telligentiae cognum v. alior. obiect. sol. per accidens et concomitanter. Secundo
addit Molin. et negandum est. perse cognem possibilium et perse requiri sive
medietatem seu futuror. sub conditione ni v. alior. Cui favent anti
quiores C. relati et Val. puncto illo secundo ad 4 ait eum requi
ri perse cognem creaturar. existentium s. futuror. absolute quae di
visionis favent antiquiores C. relati et docti recentiores q. asserunt
Verbum procedere ex cogne futuror. absolute ingruentia [illegible] ex suff.
fit [illegible]

Sent. vr. media asserentes ad generandum Verbi n. requiri perse intell.
creaturas debere semper cognoscant requiri in [illegible] inde
terminate et disiunctim aliquo ex his modis s. secundum ei sol. quo
extrinsece denotant ab eminentiali contin. qua in deo continent
ita ut perf. divina in qua continent. asserunt in recto expre. relatio
litis et Tribe secundo debent perse cognosci quatenus cognoscit
a deo necessitas absoluta qua debet alter ex contradictoriis necessario elli
gere ut creare s. n. creare et nominandum seu fines: Ex eo n. q. illam
necessitatem cognoscit attingit obiectum divinum et contradictoria obiecta
creata ee quae necessario alter ex contradictoriis eligit

Denique ait haec sent. deum cognoscere omnes creat. possibiles
et futuras sub disiunctione siue certe ps. sit sic summe utilis sua

cognos

cognoscat alia divin. uti exist. dei .s. hec deus existit. & ex aliis propositionibus disiunctis afferat pro de obiecto creato .s. absolute ut hic mundus est possibilis mundus existit .s. integra disiunctione ut hic mundus est possibilis .s. non est possibilis per cognitionem quam inspiciunt quando deus affirmasset deus existit .s. creatura est possibilis .s. non est possibilis. ... quae cognitio ... et aliunde ex eo quod ... creaturas ... disiunctio ... dei .s. deus existit ... disiunctionibus ... necessitatis cum deo & ... per se procedat ... creaturas ... existit divine ... late explicant & confirmant doctores recentiores

§. 2. De Scientia Visionis & Conditionata

Prima est cognitio creaturarum existentium .s. absolute futurarum quae dicitur scientia visionis ... accidens: idem ... cognitio ... negationem existentium .s. absolute futurarum. in hac est conveniunt cum Scoto & ... omnes Thomistae ... Vasquez ... Caietan. Vasq. ... recentiores ... non ... scientia visionis dei de aliquo obiecto creato ... absolute non est ... illa per se non procedit ... non est ... obiectum creatum ... existens ... creatura absolute ... non existisse. ... scientia visionis ... obiecto ... existente .s. non futuro obiecto ... scientia de illius existentia .s. futuritione

nam quod non est

q̄ n̄ ē n̄ scit q̄ neq̄ sciri pot scia intellis diuina

Triplex ad libet solutio 1a sol. infertur q̄ Vlam potuerit n̄ ēē
pro ut extrahit rem creaturar existentium n̄ tn̄ q̄ absolute po-
tuerit n̄ ēē sed contra e nam hinc tamen intentum q̄ sit n̄
inferme extrahit cum creaturar sed inferme extrahit [illegible] personum
diuinar n̄ procedat per se ex cognit. creaturar existentium nam
ut sic n̄ pot n̄ ēē q̄ n̄ pot n̄ ēē cogn ex qua [illegible] procedit: sed cogn
creaturar existentium pot n̄ ēē q̄ ex illa per se n̄ procedit

Secunda solutio vel. quia [illegible] scia visionis potest n̄ ēē n̄
tn̄ scia visionis secundum intrum & ideo per illam [illegible]
narium pot per se procedere sed hec solutio solum probat q̄ [illegible]
[illegible] per se procedat ex cognit. cor tn̄ que [illegible] in deo quod
unum e scia dei secundum intrum n̄ v q̄ ex cognit. creaturar ex
istentium per se procedat nam [illegible]
pot n̄ ēē cum tn̄ Vlam n̄ potuit n̄ ēē

3a solutio est neq̄ ipsum [illegible] potuisse n̄ ēē nam futura
[illegible] contingentia ex suppo q̄ sint [illegible] & n̄ [illegible] n̄ ēē
sed contra e nam [illegible] ex suppo n̄ possint n̄ ēē adeo
neq̄ [illegible] visionis [illegible] neq̄ [illegible]
[illegible] absolute n̄ ēē q̄ de scia visionis dei [illegible] potuerit
absolute n̄ ēē q̄ [illegible] diuino [illegible] indiffero tali scia visio
nis pot [illegible] q̄ potuit absolute n̄ ēē q̄ e absurd. [illegible]
scia visionis [illegible] ex suppo q̄ sint [illegible]
co infallibilr. [illegible] absolute contingentia nam
in eo instanti in quo futura sunt absolute potuerunt n̄ ēē futura q̄
in eodem scia visionis ē illa potuit absolute n̄ ēē

Dr. 2 eo Nam ex hoc q̄ scientia dei [illegible] ad creaturas existentes
nil intrum nobilem accipit q̄ [illegible] pendent &
ad illa

vas illustrat et creata cognoscere ... aliquo obitum
hanc peculiarem personam realem non ... illius illimi...
...per eam rendem indivisibilem ... detrahit ... diuino
... ad creaturas si ipsae ... sint ...
...

Dr. ... nam indecognosci ... varia ...
...

... dicuntur ... libero ... varium ... 2 ...

... liberae libera decreta ... ad extra
sint indiuise, a tota trinit.^e at ratio ... liberi ... ad extra
...

... coicare

...s ... 15 ... 1465 ... 34 ... 3 ... 94

Decreuit

uerit a 5. 87. Creaturas existentes dici per visionem quatenus ab illo et in illo cognoscuntur et terminum actus seu scientiae practicae efficacis [illegible] per visionem faciunt [illegible] et eodem modo posset dici visionem negotium ut ait S. 1. p. q. 14 a. 5 ad 5. ubi addit neque [illegible] fieri a Deo proprie ubi. nam neque existentes fuerunt pendentes a Deo et a Deo [illegible] Isaiae 4 n. 7. et Deus Creans tenebras [illegible] 12 de [illegible] cap. 17 fin. docet de Deo [illegible] egit [illegible] 1. 10 [illegible] cap. 8 et 1 [illegible] 2 [illegible] Suarez [illegible] 44 n. 2. negandum ergo est [illegible] ad illius probationem et in Deo respicit Creaturas. ita est [illegible] illud [illegible] est visionem non [illegible] facultatem cognoscere [illegible] efficere Creaturas existentes [illegible] in Deo intellectum visionem essentialem et substantialem [illegible], posteriusque intellectum extendi ad talis Creaturas ita ex [illegible] intellectum [illegible] intellens se [illegible] divina et [illegible] cognitione visionem pronuntiat posterius intellectum cognoscens Creaturas [illegible] cognitionem filio Concernens

Unde [illegible] ad Confirmationem visionem accipere [illegible] visionem Creaturas et [illegible] posterius [illegible] intellectus [illegible] essentialem et substantialem [illegible] Unde [illegible] non procedit per se [illegible] Creaturas [illegible] per accidens [illegible] [illegible] alit [illegible] non [illegible] facultatem [illegible] liberos [illegible] eminenter et [illegible] quatenus [illegible] in Deo Unde [illegible] per se ad [illegible] libere decernere

Secundo [illegible] scientiam mediam non procedit per se ex scientia media seu conditionatam [illegible] ad Creaturas futuras Contingentes [illegible] ad [illegible] per accidens ita expresse [illegible] 9 de [illegible] cap. 1 n. 6. Albertin Coroll. 14 Theolog. [illegible] dub. 1. n. 6 et [illegible]

Corol.

coit. o. filia. Dixi 2o. scia eorum que sunt ad futuras contingentias pertinent ad aliam
condit. nam que nunc non sunt futura pertinent ad aliam
etiam de qua idem dixi actus scientiae ... Dr. nam quis
illa scia conditionata ante omne decretum
liberi dei ... cum illa ... potest ... posset n ee
... conditionatum ... ... illam
... ... primum ... etiam
etiam que potest ... ... taly
mistice ... ... foret ... ... libere ... ... non fore scientia
conditio ... ... foret libere posset non fore scientia
dei conditionata ... illud ... confirmat nam ... addere
alicuius ... reali scientia dei ... extendit ad ...
contingentia conditionata ... nil ... reale et intrinsecum habet scientia
contingentia conditionata ... nihil peculi
ad obiecta contingentia conditionata ... nihil peculi
are reale et intrinsecum habet scientia conditionata
in quantum talis unde per se verbum ...

procedat ... ... possent obiici ex dictis et
que ... ...

dissolvi expedient

§. 3. De scientia simplicis intelligentiae ... de obiectis possi...

... pars ... dicitur simplicis intelligentiae
... creata possibilia et nullo modo ... re
quirit per se ad ... verbi ... ex conse
quenti et quasi per accidens ita ... de
veritate ... ars ... specialiter dicitur se

generando verbum suum et ex conse-
quenti dit creaturas ideo principaliter et quasi
per se verbum refert ad patrem sed ex con-
sequenti et quasi per accidens refert ad cre-
aturam accidit n verbo ut per ipsum creatura
dicat. similiter ad 2 et 3 unde d.
1 p q 34 ar 3 ad 2m u et ar 3 cor et ad 3 dicit
per verbum dici omnes creaturas, et patrem
cognoscentem se et omnes creaturas propter verbum
non intendi cognitionem divinam obiective pro se cor-
respondere ad gratiam verbi, sed si cognitionem divinam cor-
respondere hoc tamen ordine quod cognitio essentiae per
se principaliter et specifice cognitio attributorum et personarum
[illegible] substantialiter et realiter cognitio vero creaturarum
solum ex consequenti et quasi per accidens, ut
ait D. T. accidit verbo ut per illud creatura
dicat. et ideo pro ut accidet, quod sit repraesentativa
creaturarum. eandem [illegible] ex his [illegible] [illegible] suis [illegible]
et Albertinus relati [illegible] et Molli recentiores

Negat 3 [illegible] S. Bas. q 29 de verbo ubi ait Ver-
bum divinum non dici creaturas [illegible] [illegible] esse
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intendi quod
verbo in [illegible] et facilius [illegible] divinum [illegible]

si tm. ea quae [illegible] producitur l. producendas
t. nil Vomins initio illius arti dolet recte
[illegible] dici verbo illa quae tm cognoscuntur [illegible]
non producuntur et sic ait dici verbum illud quod
neque est nec fuit nec futurum est idest possibile
Prob. Batur Cum Baro [illegible] S. Anselm.
Cap. 29 et 30 Monologii et sequentibus
ubi concludit verbum divinum non esse verbum
Creaturarum quod sic explicat quia 4 deduxit arti
Scdo 2[illegible] non est verbum Creaturarum idest verbum
a Creaturis (ut [illegible] sedens) de Verbum
Creaturarum idest de Creaturis l. Creaturas
exprimens probat vero S. Anselmus [illegible] alia
[illegible] verbum divinum indigere Creaturis itaut
si non essent possibiles Creaturae neque possibile verbum
unde Cap. 30 concludit sine [illegible] cogitari nulla
alia existere essentia sine aliam existentibus ne
[illegible] est verbum [illegible] illi esse cum illo quasi
diceret quod quod sit de Creaturis verbi divini ge
[illegible] ubi illum loqui de Creaturis
[illegible] possibilibus constat ex cap. 33 et 34
Probatur 2º ex doc. S. Anselmi [illegible]
verbum divinum est equalis necessitatis in existendo
cum Deo quod [illegible] [illegible] S. [illegible]

aliquod existimare Verbum divinum esse inferius

[illegible] necessitatem quam deus nescio quo pacto po-

[illegible] cum fide longiquiore nam verbum est deus

atque adeo eodem modo indigens deus et nanciscitur ac deus

[illegible] creaturae [illegible] possibilis narratio [illegible]

minorem necessitatem quam habet ipse [illegible] ut late

disputat [illegible] art. 2. Obiicimus quod verbum divinum non [illegible]

[illegible] se ex eo quod creaturarum est possibilium [illegible]

[illegible] nam contra Constantem [illegible] si verbum [illegible]

Cederet ex eo quod creaturae si possibiles et impossibiles [illegible] possibiles

forent impossibilis quod deus intrinsecus non esset verbum

+ quod [illegible] se indigebat ad existendum et hoc est mag-

nus inconveniens arguit enim aequalis esse necessitatis

creaturarum cum verbo et verbum inferioris ne-

cessitatis quod non procedit [illegible] se ex eo quod creatu-

rarum possibilium —

[illegible] nam si ex eo quod creaturae [illegible]

Verbum [illegible] se indigere eo quod [illegible]

adeo [illegible] se indigeret creaturis et creaturis non [illegible]

tenti [illegible] existeret Verbum quod [illegible] ordi-

nes transcendentales et actuales et [illegible]

narias connexiones: sed falsum est quod verbum [illegible]

hens [illegible] infinitatem [illegible] et nullius indigens [illegible]

S. Ansel. dicat [illegible] naturalem [illegible] connexionem [illegible]

[illegible] late probavi disp. 3. art. 2. [illegible] absurdum

est quod si creaturae non forent possibiles, neque etiam foret Ver-

bum

bus hoc non magnus eis veniens in tali. S. Ans.
cap. 30 monologii citato: quid, inquit, an con
cludendum est quod si nullo modo esset creatura nequaquam
esset Verbum illud quod est summa et nullius indigens
essentia? quasi dicens idcirco non impossibile quod Verbum
non pendeat esse ex cognitione creaturarum possibilium.

Obijcies 1° S. Augustinus 11. de civ. cap. 24.
S. Ans. et S. Thos. 1a p. docent Verbum dicere rationem
ad creaturas [illegible] ex quo [illegible] pendere ex cognitione
qua cognoscuntur ipsa personae et creaturae, quo sit cognitio
ipsius et personarum secundum S. Thom. per se requirit aliquam cog
nitionem creaturarum saltem possibilium.

Resp. eos [illegible] solum intendere quod Verbum divinum est
repraesentativum creaturarum et sit cognitio quae ipsas pro
cedit; sed non censent eam cognitionem arguere in Verbo [illegible]
in scientia divina peculiarem perfectionem intrinsecam, quae fo
ret sine forent creaturae neque sine illa cognitione ut talis
sed Verbum procedere. deinde S. Thos. non admittit in
Verbo relationem realem ad creaturas, sed solum rationis (ut late
ostendimus disp. 3. art. 1.) ex connotatione addita
rationis divinae, quae ut subest illi connotationi, non influere
per se ad Verbum sed solum concomitanter, ut aliud docet
expressit q. 4. de veri. art. 1. corp. et ad 2. et eadem
est mens S. Anselmi et S. Augustini.

Obijcies 2° Verbum divinum includit directe intellectum
qui est perfectissime comprehensivus divinae essentiae ut est ratio om
nium creaturarum possibilium, imo et futurarum, quae intel
lectio quae per se requiritur [illegible] prius debet [illegible] non solum

eo[illegible]

ctos quae sunt formaliter in deo sed etiam creaturas. hec ultima consequentia patet ex dictis articulo tercio parte 2 in 1 fundamento eadem enim representatio que pertinet ad rationem verbi debet presupponi pro se ut principium ex parte generationis quae currit ut principium univocum. antecedens etiam patet ex dictis ibidem in 2o fundamento quia alias verbum divinum non esset infinitum neque adequatum cognoscibilitati passibus dei 1a vero consequentia quod verbum esse imbolbere cognitionem creaturarum probatur nam cognitio comprehensiva essentiae volitionis et intellectionis maxime postulat cognitionem essentiae et terminorum omnium vel saltem aliquorum ideo enim cognitio comprehensiva divinae essentiae postulat etiam cognitionem attributorum et operationum divinarum quia sunt veluti proprietates et termini ab essentia divina manantes ergo si verbum divinum perfectissime comprehendit divinam essentiam et omnipotentiam debet cognoscere creaturas possibiles illi correlativas si volitionem vel intellectionem illius obiecta sunt imitabilitatem passibus dei debet cognoscere ipsas illam actibus imitantes — —

Ad primum antecedens distinguendo etiam necessarius includit in ratione cognitionem comprehensivam creaturarum tamen aliquid esse pertinens ad rationem comprehensionis essentiae divinae vel omnipotentiae etc. et sic nego alias non si non forent creaturae neque esset verbum quod ut absurdum intulit S. Angel. includit cognitionem creaturarum ex consequenti et quasi passive et sic concedo hoc non modo verbo divino concedendae cognitio omnium scibilium contra dum eodem modo distinguendum est secundum consequens requirit ex parte principii cognitio creaturarum per se nego ex consequenti et quasi passive ut loquitur etc. et sic concedo ad primum sed

secundum

Et co. 2a ad cphensionem causae volicionis ctta requiri esse
et nego cognicionem ejus s. tri ctta quod talis ejus s. tris arguit
in causa s. volicione ctta peculiarem pfectionem saltem extrinsicam
in ordine ad talem trum distinctam et dicente ab illo quod exemplis
etiam creatur reddit manifestum n. angelus cphendit nam hominis pin
cognoscat infinitas operatus quas per eternitatem habiturus est media
libertas et si cognicio cphensiba angeli indiget a cognitione harum
operationum multo magis cphensio qua deus se suam quo cognoscit
independens erit a cognicione universis creaturarum
etiam possibilis s. in communi s. in particulari qua
nullam intrinsecam pfectionem arguit huius modi obiecti
ut pote materiale et secundarium in divina potencia
volicione s. intelectione que quoad intrum immutata persistens
illis obiectis secundariis variatis unde neque tor cognicio
per se requirit ad cphensionem dei neque ad principium verbi esse
solum posset afirmari cognicionem creaturarum esse et fraliter
requiri esse principii adhoc ut v. divino wicet eadem cognicio est communicare
nisi cum in se prius origine pater hoc est v. sit v. ante hanc scientiam creatam et inde est ab ea
intelligi. ... in primi ... intra ... in se
intelliget ... cognitione
creaturar. ... idea ... in oco
intellect. absque rei reali ... creatur. ... a ...
in ... nom ...

... iudicium ... sent. ... cor.
mitionem creaturar ... perse
...

Veniamq ad alteram sententiam recentiorum qui ... sentiunt
necessitas creaturas ... cognitionem ... requiri ...

genom deo in vbo. alijs modis futuras creaturas cognitionem ne
gari

Primus quatinus residentiat inter directe et eminentiali
continentia dei quatinus cognoscit ipsamet eminentialis conti
nentia dei nam per ipsum scit cognoscere eminentem conti
nentiam creaturas in deo existentes nec hic modo fieri
posset quod hoc est perfecte cognoscant creaturas: nam si perfe
cte cognoscat deo hec eminentialis continentia primo ad
intrum non est sufficiens creaturas ullo modo cognoscere: nam
si perfecte vel infinite futuras non esse futuras vel post non forent possibiles
adhuc perfecte cognosceret deus eminentialem continentiam qua
creaturas in se continet primo intrum, adque deo per extra cre
aturas denotat cum sit ordinate fieri possibiles in incerta hypothesi
non possent cognosci creaturae per cognitionem continentiae eminentia
liter vel denotis extrinsecis illam asserentis: in recto non possit
creaturas posse cognosci ad deo genom

Confirmatur namque recte S. Aug. 15. de trinitate cap. 14. Paul.
Et alij creaturae cognoscunt in deo tanquam ipse deus quam creaturae
ut existunt in deo sunt ipse met deus et ideo dicitur melius esse in
deo quam in se ipsis quia cum ipso cognoscat intrum et in deo cog
noscit eminentialis continentia creaturas in deo quin requi
rat posse eorum finalis respectus. Confirmatur 2. nam continentia eminen
tialis creaturarum non est res realis transcendentalis ad creaturas neque
actualis neque habitualis quod potest cognosci sine creaturis perfecte
cognitis

Secundus modus quo asserit ea sententia posse requiri aliqua
tamen cognitionem creaturarum est quatinus debet comprehensionis perfecte
divinitatis vel essentiae. Cuius ratio sequenda est nam creatio a creatura

determinata ad alteram partem contradictionis cum liber esset ad creandum mundum vel non creandum, et quia potuit manere antea per suspensa ad neutram partem se determinans. Deus est perfecte penetrativus voluntatis nam debet eam cognoscere [illegible] ad alterutram partem contradictionis vel ad utramque sub disiunctione. Cum non possit saltem sine aliqua cognoscendi [illegible] neque ex hoc suasum suadet ad comprehensionem dei per se non tamen alicuius creaturae cognitionem. nam quamvis sit de hoc vel illo obiecto ex se determinato ipsorum cognoscant illud per se dictamen divinae voluntatis non causes in illis intelligentia quod maneat suspensa antequam non determinata sufficienter apprehendi. Quia per se non est in radice sed illud praedicamentum obiectum independens ab obiecto creato et nullam habet cum illo connexionem quae posset de se in illo cognosci. Comprehendendi namque est comprehendendum voluntatem divinam non est ipsius cognoscere aliquid creatum determinate neque probationem neque enim [illegible] sub disiunctione [illegible] ostendetur et —

Procedamus ad quaestionem. quo illi recentiores asserunt per se et naturis datam de deo cognitionem quae quatenus attingit creaturas sit aequalis necessitatis cum deo et sufficiens ut ex illa per se ipsum procedat in cognoscendo in deo vel apprehensiva vel iudicativa sub disiunctione quae disiunctiva cognitio debet deo competere nec aliquid est incompatibile cum intellectu divino: [illegible] 1. 2. 9 14 a. 9 et 14. Cuius disiunctiva unam partem exist. divina et alteram aliquid creatum determinate vel sub aliquo disiuncto hoc modo Deus existit vel creatura est possibilis vel aliquid deus existit vel creaturae possibiles vel non possibiles neque hoc est disiunctiva ratione cathegorica et ex alia disiunctiva ex disiuncta scilicet ex primis disiunctis. Inquamvis quod ex illis cognitionibus non est per se cognoscit aliquid creatum et nihil saltem ut obiectum omnino scilicet creaturas possibiles vel illius neque quod vel hac cognitione non est [illegible] ad obiectum extra deum sit per se et naturalis immo et aequalis necessitatis cum deo per quod illa

disiunctiva

disiunctiva est quod in natura divina unica et indivisibili attingens indivisibiliter tam existentiam divinam quam creaturas futuras ita ingerit tale ad divinam existentiam est aequalis necessitatis cum deo quod eius ingerit tale ad creaturas saltem sub illa disiunctione. Maior et minor negari non possunt cum sint manifesta ex regulis dialecticis in ordine ad necessitatem propositionis disiunctivae tam propriae quam impropriae dicunt sufficere necessitatem unicae partis vel extremi et totius disiunctivae necessitatem a necessitate unius partis desumendam esse quod tota illa disiunctiva desumet necessitatem ex illa parte quod deus existit sed cuius necessitas est aequalis cum necessitate divina quod necessitas totius illius disiunctivae aequalis erit cum necessitate divina quod erit sufficiens ut ex illa actus divinus per se procedat.

Sed reiecto ad suas desiderias et voluntati divinae aliquid attigi in tractatione de actu libero dei hanc disiunctionem examine (...) dam quae mox sunt claritati et luci in theologicis difficultatibus quas hoc pacto obscurant nobis quae nimis et nodis implicant (...) expendam an modus cognoscendi volendi et imperandi sub disiunctione deo perfectionem arroget an potius deroget. Quod ex praesenti (...) existimet me disiunctionem odio denegare verbo divino quae (...) ab illo disiunctio et se mihi disiunctio bene procedat. Ex sapientibus illis recentioribus quae in deo talis cognitio disiunctiva refertur sed non dicendum quod ex illa per se verbum procedat in nam (...) relati ubi afferunt verbum divinum ex nullius obiecti creati posse procedere nullius in (...) neque demum neque disiunctive neque alio modo. (...)

Secundo nam illa propositio disiunctiva est tale ad omnia obiecta possibilia non aequalis necessitatis incedendo cum ipso deo quod verbum divinum non procedit per se ex illa sive tale ad omnia obiecta aequalis (...) cum sit evidens ista propria traditur esse creaturas futuras et ad huius necessitatis

abilem dd creaturis dispectiuis ante per manet illa divinitatem ingre
divinitatis et ingrediens tractad oia obiecta quae extra illum cognoscuntur aet
aequalis necessitatis cum deo inexistendo obiecta illius deberent eiusdem nece
ssitate suo modo existere alias si aliquod esset inferioris necessitatis in se ipso
res quae intelligeret non esse intelligeret videre cognosci quod implicat nam
quod nullo modo est non potest a deo sciri neque cognosci id quod est extra deum obijcit
illi per ni divinitatis non est aequalis necessitatis cum deo ergo quae per se
tract ad illud obiectum non est aequalis necessitatis inexistendo cum deo cum est ecci
dens et maior per minor vel de se per nam possibiles creaturae extra adver
sarij admittunt non est aequalis necessitatis cum deo sed per illam scientiam dis
iunctiuam per exitum dei restreat per se possibiles creaturas quod non est
obijcit illi cognitioni divinitatis est aequalis necessitatis inexistendo cum
deo est ipsa cognitio dei quae per se tract ad cum possibilem gradu per
divinitati non erit aequalis necessitatis inexistendo cum deo ingrediens tract
ad creationem extremum

Dicis ad positionem et necessitatem huius per divinitatis deus existit vel
creatura est possibilis per se oritur veritas existentiae et necessitas secundi ex
tremi quia totam necessitatem desumit a primo scilicet ab illo cuius hic ego
nice deus existit unde quamvis sit de 2a per divinitatis ut primo per
tinuit semper necessaria necessitate aequali necessitati divinae nam si per
possibile et impossibile supponas non dari creaturam possibilem deberet supp
onere quod deberet non possibilis quae sit extremum illius divinitatis et ideo
per exquaeris cum per se procedit sic fundamenta erit deus existit vel creatura
est possibilis vel non est possibilis quia 2a per nil magis manicon indivisibilitate cre
atura manet quod liber est vel non est quod finimus excedas in fingendis chimeris
et fantasias suppositionem inquamquam creaturam sit possibilis neque non possibilis
tum cum 1a per deus existit deberet incipi illa divinitatis sic
vel creatura est possibilis vel non est possibilis: vel oppositum quod si hoc est fingas non dari

saltem dabis eius oppositum et hoc non disiunctivae scilicet deus exis
tit vel creatura est possibilis vel non est possibilis. vel oppositum huius disiuncti
vel oppositum huius oppositi et sic in infinitum singulae in infi
nitum non dabis contra veritates creaturae semper non existente veritas diuinae
nibilitatis et necessitas deus semper et ea sequi deum existere ergo ex
veritate cognitionis deum procedet —

Dices 3° non ratio cognitionis disiunctiuae dei ad veritates creaturas
saltem disiunctiuae non est per accidens se habet ad istam cognitionis
diuinae sit non haremus intentum quia per accidens se haberet ad proce
ssum discursus neque talis ratio per se neque ad cognitionem diuinam
neque atque male. tamen eo deficiente deberet aliqua dei in ipso deo
et ceteris cognitio procedo intentum nam deo ad disiunctiuis sit creatura
possibilis non debes fateri ex ratione necessaria quia creatura possibilis exceptis finalis
creaturam vel ex deum in inferiorum necessitati non dei quo hoc possibile de
ficiente per locum intentum nil diuinum intellectus deficere ergo cognitio
diuina disiunctiua non trahit per se ad creaturas possibiles ergo ex prima
disiunctiua scilicet deus existit vel creatura est possibilis per se non
procedit — —

Si concedas hanc non disiunctiuam per se non attingere possibilem de
creaturis neque ex illa bene discursum procedere dicas non procedere ex
alia secunda disiunctiua quae habet pro 2° parte possibilem vel non possibilem
creaturae sic deus existit vel creatura est possibilis vel non est possibilis contra pos
instari eadem propositio nam haec 2ª pars creatura est possibilis vel non est possibilis
est veritas ord creatam exprobari quia sine intellectu deficere est implexum
chimericum et est chimericum creaturam non sit possibilis ut constat
ex adversarijs ut ita quod inferat per locum intentum intellectus
perceptionis ergo intellectus deficere cum sit inferioris necessitatis non di
uini intellectum deficere inferet ergo neque haec 2ª disiunctiua per se trahit

Sed per

premdisiuncti creati q. nec ob lum q. cadit perse ex tali 2.a dis
iunctiua ut nata ad disiunctum creatum si tandem pro pt
hc 2.am disiunctiuam ex qu. cadas a pri obi perse subditum q
aliam disiunctiuam quaesitio q. deus exit. creat.
poss. t. n. e possit. t. dicere opporitere ut instauro sequ. namq. ex
ultra exitum dei creationi et inferioris necessitatis comparatione illi
qui intellat per impossibile n. ee adhuc perseuerabit deus sim. sine cogni.
intra q. ipse perse n. trahat ad illud creatum. q. obiectum perse n. pro
cedit ex illa cogn. ut ad creatum tractum q. de necessitate pres 4. 5. 6.
disiunctiuam et sic in infinitum. eadem sequ. ueniet tota hc
multitudo disiunctor. nam tota collectio infinitarum ueritatum
contingentium q. pos. ad iungi debet. q. deus exitit tota in
et p. creatione ex deum q. inferioris necessitatis n. dei cogni.
intra illa sequ. seu fieri a deus q. procederet palam ad illud cre
atum q. perse n. dicere rad. proueniam ubi ingruat ad illud creati
tract
q. sequ. cum hic inq. di. niteba illam cogn. disiuncti cum dei in
pam in se liberis rationa ad obiectum creata n. ee aequalis necessitatis in
essendo. cum deo. rade adeo ex illa cognitio. ut eq. rat. creationis sub
disiuncto ex cum perse n. procedere. ex eo q. ad creationis illas
extendat n. dat incognit. diuinaq. peculiare intrum sed ad que
necessitati existendi dei ad regulam dialectice quae oppositi non
postulat. et una sol. decerni q. disiuncti q. necessitatem indi
cendo sed in uice ueritatis finalis decerni ex necessit. unicus tri
chathegorice q. n. decerni q. necessitas inesse n. disiuncti q.
decerni ex necessit. unicus tri chathegorice ad eq. adeo tota
illa disiunctiua uice ueritatis finalis indicendo e aequalis
necessitatis cum sicut deus exiit cum hac idem modi cum finale:
Q. n. e

id n. e aequalis necessitatis in essendo nam sit n. intellectus tota disiunctiva ut tota adhuc intellr. chathegorica de ea existit vel substantialiter.

Pro quo secundo necessitatem ipsius indicendo quae ... in hoc n. posset n. esse ... affirmat ipsius ... dicens ... necessitatem in essendo quae ... in hoc q. Entitas ipsius n. posset n. Existere ... independenter ... una necessitas ... alterius ... inferat ... secunda ... dei ... Existentes e ... in ... Summe ... perfecti Entis ... entis ... creatas Existentes n. hat maiorem necessitatem ... creaturae Existentes quae si n. Erat ... in deo ... cognitionem iudicium ... suo homo affirmat ... deum existere ... Entis ... facile ... diversitatis ... necessitatis ... fundamentis valde diversis ... connexionem necessitas n. in ... formali et motibo at necessitas in ... entis ... indefectibilitati causae ... depende —

+ L. immutabilitati

q. in illa ... disiunctiva deus existit ... affirmat a deo necessaria e in dicendo ... ideo necessario id e verum ... e necessario verum ad deus existit ... idem sit ... formali ... ad veritatis necessitatem, ... in essendo magis necessariae in deo cognitio qua ... affirmat se existere ... disiunctiva affirmat se existere ... creatum ... cognitio in ... repraesentat disiunctivae creatas indiget ad sui ... saltem ut ... (alias ... n. diceret ... cognitionem ...) itaque illis n. includis ... talis disiunctiva ad ... n. ut ... illas similis ... talis disiunctivas necessitas in essendo n. ... in ... —

Ar. 5 An esse imaginem et ... sit proprium verbi divini —

1º imago ē silitudo alicuius ex illo expressa ubi duo petunt ad ratiōem imaginis 1m ut repraesentet alterū quērat ad illius silitudinē 2º ut ex illo sit expressa s. ab illo producta ita s. nazian. orat. 4 de teologia 2ª de filio sine imago inquit dr. filius ut eiusdē cū patre subs. et e[illegible] illo ē nō item ex hoc pater hec siqdē iginis nā ē ut exemplar suū imitado referat silr s. aug. c. 4 in deuterū et 1º 83 qū c. 74 ubi ideo ait obm nō ē igine alterius obi omnibus silis e[illegible] unū ab alio nō produc denique st 1 p. q. 35 ar 1 ubi conatierisis [illegible] mol. vazq. uenel valē de 2 c. 9 vaz. de 141 suar 9 de trinitate c. 8 et 9 Albert lo 2 corol. 14 teologico de relate dubio 3 vecā c. 5 de trinitate c. 4.

2º praemittendū ē ex suar c. 8 nº 2 et 9 36 mis posse aliqm iginem produci ab eo cuius ē imago 1º modo a principio efectibo et sic Adam dr genuisse ad imaginē et silitudinē suā. 2º modo ab exemplari obiectibo ad cuius normā imago fieri intendit et sic ijgo picta Caesaris ab ipso Caesare produc 3º modo obm p se concurrens eo mo quo obm concurrit ad cognitionem.

3º praemittendū ē v. d. tm ex vi sue processionis formalit produci ut silis suo principio nō vº spum s. ita dd. quos cū st retulimus de 2ª ar 3 et sequentib ubi diximus v. d. produci ut sile quo produc formalit nō sm ut intelleccio sd ut intelligens in concreto atque adeo ut hns natm divinā.

his positis uº sit v. d. tm ē propria imago solius patris d. p. q. 1 qd sit propria imago patris ē 3ª dura. 1 de 28 c. 3 ubi dixit nm imaginis nō propri de v. pdicari qb illi acomodet in quo erravit durandus s. salim temere 3ª mum loquendi sst. et ss. pp id afravit pr 1º ex 1ª genesis 1º nº 16 faciamus hoim ad iginē et silitudinē ubi nnē iginis filiū ingi docent origines Rupertus et alii apd per 1º 4 in genesim s. atan. 4 3ª Arria. et de decretis niceni, sapi 7 nº 26 sapā d. genita dr imago bonitatis dei ut s. Amb. s de fide c. 4 romanos 8 nº 29 conformes fieri iginis filii sui ut Wildo ibi anotate 32 col. 1 nº 15 3 ē imago dei imbisilis ubi cornelius et iustinianus ad heb. 1 nº 3 figura subs eius ubi egregie ribera iustinus et Tina.

Pbr 2a ex ss. pp. ut s. nazian et s. aug. sa et 10 de trinitate c. 4
et 10 7 c. 2 s. Athan. sa et 10 2 contra Arr. s. hilar 10 2 de trinit.
et 10 de sinodis id refert ex antiochena s. amb. sa et 10 10 in
Lucam s. ciril. alegand. 10 tesa. c. 1 s. dam. 10 fidei c. 9 s. Ansel.
c. 13 monologii et alii —

pbr 3o ex roe qa filius et v. ppric pcedit ursile genitori ergo pprie
e imago genitoris. ptrat n. verba ss. si nil obstet et faveat coy
patru interpretatio pprie accipienda est, sed filius in ss. imago patris
apellatr et ita coitr patris interpretant ergo filius pprie e igo patris —

dubitant dd 1o an sit igo patris in qtum patris reduplicando
relationem an vo reduplicando essam — R. xa. coem sna. lr ad
denominationem silis requirat relatio in v. et in patre n. silitudo
n dat nisi intr realr dista ad qm distm relatis requirunt
sd ro biluti fundandi ptr qm dat ista similitudo i na. d.
ingenis pt n. ideo filius e silis patri qa hit cu illo eandem
essa et nam ingentem ex vi pcessionis ut de 2 et 3 punctu e atq.
hoc exprimunt ex pp. sa citatis s. amb. s. aug. s. ciril. et alii
idemq. denotat dum filius dr figura subs. patris et igo bonitatis
illius vide etm patris quos de 2 ar 5 retulimus asserentes filium
dici ignem ptr identitatem essae et merito sane nam in relate
ipsa pocius dat disilitudo qm silitudo atq. hec e silitudo specie
sibi rois specifice qm in filio in qtu e igo patris et qn
ar 5 agnoscit — —

2o dubitat roe cuius ex sa relatis 3a pcedendi mus verbo
obveniat e iginem patris — R. secus mo racione oium 1o
quatenus filius a patre pcedit quasi actibe et de hoc n e
dubitatio. 2o quatenus pater roe essae d. ut obi fecundantis
p mum specici seurrit ad plaionem sui verbi sicut sps
creata seurrit ad pductum v. creati qo aliqr imptutis huius
exempli debeant excludi. 3o biluti exemplar obiicitibum quod
roe cognitionis sui detrat ad silem iginem pducenda qui modus seurrit
di

Aliquo mo in divina generat relucet et ptea patres appellant patrem divinum exemplar filii ita s. nazianz orat. 4 de teologia fine clemens Alexand. oratione ad hortatoria ad gentes et s. basilius sermone 3a arium et sabelliu pater autem n induit hanc similitudinem liberi neq similitudinem in oib q pater in se cognoscit neq na roi eius dat silitudo cognoscit pduxit id sm resultat filius igo similis ex eo qd ipse sm relationem pducat et nam p comunicationem accipiat — —

2a ps eius qd solus filius sit imago patris tradit a s. clemente epa 1 clemente Alexand. 5a s. basil 2 5a eunomiu s. hilarius lib de trinitate et lo de sinodis s. cirilo c 1 s. nazianz. s. amb. s. atanas. 5a s. augus 6 de trinit c 2 et lo 7 c 2 et alijs colligit ex lo . . . 5a relatis et alijs q egerunt a recentiorib 5a neq multu curandum qd alit patres greci expre st 5a s. s. taumaturg apd s. nicenu in confessione fidei s. atanasius epa ad serapsione s. aug. 5 5a eunom c 12 et s. dama. lo fidei c 12 afferant spum s. u igineum filii sumunt n. late nm igines ut rete st p eo qd ut cumq hit eandem nam et n ex vi fialis pcessionis n. s. atan. alibi pprie soli filio hoc nm asmodat et eodem mo expresse loquunt s. augus s. hilar s. amb s. ciril s. ansel c 37 monologi rupertus 2 de trinitate c 2 ricardus 6 de trinitat c 19 st et dd. oes scolastici pter durandu sm —

Sm dubitari posset an hec ro igines sit in filio aliqd nocionale et a ratione filii ac verbi diversu — Rx ex dictis u qd nocionale et pprium filii qd sit qd nocionale ac patris imago atq hec roi dispte sm tenuissima differt penes suppos inadequatos et explor a ratione filiationis et verbi. n. ro filii smo explicat silitudinem l. identitatem in na ut aliqs ro verbi qd sit tras intus ro igines qd sit silitudo expressa a patre veluti exemplari imitabili imago ab imitatione dictae ut ait st q 35 ar 1 in 3 arguo atq hoc exemplar dici cum solet igo exemplaris ut sit causa dii imaginem hoc appellat s. fulg. de fide ad petru c 1o — —

3a ps qd filius sit imago solius patris manifestat n. et sit u n representatibu spus s. sui et creat n in ppric imago cu nec a spu s to

neq a se nec a creis procedat esto procedat ex cor cognitio modo 5a explicato ita s. augus 7 de trinitate et ultimo suadet ex testimonij sa relatio

Qo 36 II in quatuor ar divissa de 3a persona trinitis

in 1o ait nomen spus s. proprium esse tertiae personae in 2o spum s. procedere a patre et filio et ita nusquam a filio ut si non procederet a filio neque ab eo distingueretur in 3o spum s. procedere a patre per filium in 4o patrem et filium esse unum principium spus s.

Qo 37 II in duos ar divissa de nomine spus sancti quod est amor in quorum 1o ait hoc nomen amor esse principium spus s. si sumatur notionaliter in 2o explicat quo modo pater et filius dicant se diligere spum s.

Qo 38 II in duos ar divissa de nomine spus s. quod est donum in quo explicat quo modo esse donum sit proprium spus s. et nomen notionale

Disp 8

De 3a persona sanctissimae trinitatis s. spu sancto

Ar 1

De 3b nominibus huius personae s. spus s. Amor et donum ubi an pater et filius se diligant spu s.

3a sanctissimae trinitatis persona dr 1o et magis communiter spus sanctus n. quod pater quam filius sint spus et sanctus verum ex impositione christi et usu ecclesiae hoc nomen 3 personae proprie applicatur cum n. procedat per amorem amor pro dicitur impulsus seu motio ais ut ex s. aug. tradit agato papa in epa 1a quae recitatur in 6 sinodo act 4 cum quod spus dicatur subtantia valde tenuis est hinc illius quod facile mobile et impellit seu ipsemet impulsus et motio inde persona d. procedens per amorem spus dr sanctus vo ait II in compendio teologis c 41 1. quae est summa puritas 1. quae summa firmitas extitit in hac 3o augustine hoc nomen spus sanctus personale est proprium 3 personae ut tradit s aug 22 de civitate c 10 II 1a et q 36 ar 1o et alii

2o haec persona appellatur amor dilectio etiam quia procedit per amorem ita s. hiron. salmo 17 initio s. aug. 6 de trinitate c 5 et 1o 15 c 17 s. Bernard sermone 3 penteco et 1o de amore dei c 7 et 2 in cantica Ricardus de sancta trinitate to 6 bibliotecae II q 37 ar 1 et dd. ubique quod sicut sedit

in deo .v. subsistens dictum a patre ut intus d. per infam
faecunditatem habeat tum equalem producendo per quod tandem per imperium
creas ideret ita voluntas ut potest d. etiam et faecunda debuit
habere per non propria amorem subsistentem quo et quem diversas
creationem, e per per spiritum spiritus particulariter etiam attribuit . spiritus
domini ornavit celos spiritu oris eius omnis virtus eorum emitte
spiritum et creabuntur etta deinde sicut .v. procedit per intellectum
et sapientiam patris etiam importat in recto ex se principii et originis
actibus l. generatas sive dictionis et etiam ex pro in et originis
passibus l. nativitatis . et ut importat relationem et inductionem
i quod nocionale dicitur ex sapientia genita ita quando, amor e propriu
primum ad processionem spiritus s. quod procedit per voluntatem ut dicerur
proprium i et idem amor importat etiam in recto in rone processionis
actibus et etiam ex se hic et processionis passibus et quia includit ultra
essentialem amorem et relationem spirationis passibus e quod nocionale
et appellatur amor procedens . denique sicut .v. procedit per se fraliter et
specificie ex cognitione solius dei ex cognitione vero relationum personalium
et attributorum sualiter ex cognitione creaturarum ex consequenti et quasi passivus
ita spiritus s. procedit ex amore dei fraliter et specificie ex amore
non aliorum e si fraliter in deo sualiter procedit et ex amore creaturarum
etiam solum quasi passivus, pro dicta de 7 ar 3 et 4 ——

c. hoc nomen amoris celebris i dispo. an possit dici quod pater
et filius diligant se spiritu s. — id n. videntur docere dd. si relati
et dd. oes cum st. 2 p. q. 37. ar 2 de quo pla. ibi mu 4 2 umet
Vaz. et suz. l. 11 de trinitate c. 3 et pterq. cum pauci alii
reclamat — 2. Im brebiter rem pro etiam loqutione usurpari
ita s. aug. 6 de trinitate c. 5 ubi spiritum s. vocat dilectionem
qua genitus a gignente diligitur et s. pp. et st. s. relati addit
st. ad 3 eodem mo afirmari pa quod pater diligit creas spiritu s.
prius n. sicut ex patre afirmat quod dicit oia verbo suo divina
s. et crea. ita de eodem pt. afirmari quod diligit oia amore suo
procedenti tam divina quam crea. ——

dicq s. aug. l. retractationum c. 25 l. 6 de trinitate c. 1 et 2
l. 7 c. 1 et 3 et l. 15 c. 7 retractavit hanc opinionem ut pote falsam
patris i sapiens sapientia genita ergo hic etiam i falsa amans
amore spirato — confirmatur l. n. spiritus s. n. dicitur diligere se et alios

seipso

sprat 2 n. pater n. dr spirare se aut filium spu s.to gonig. diligere — Ad. cam sa synim. iuri retractata ea dinotat filiu origina distinctae a fratre qua patre sapiens ed falsum ut de 2 ostendi ubi adnotavi sui usurpari alia verba actibus e denotent actionu. l. pater diligit, l. ingit se etta sibi go falsum eris ed pater spu s.to tmem fra amoris reddat diligens ne edem ab spu s.to dicat acipere ac teru alia spo ed diligat spu s.to hec aliu sensu roe .v. actibi diligat s. ed pater et filius pdmant diligendo se spu s.tu fralit. um diligentem — ad 1m 2fratri Adde st. 2 de 31 e.1 ar 2 ad ultimu rapi yu cam synu si aspirat significatibi ed spus e amor quo diligit se et alia sum si importet originu actibu su sum — ad 2m Ad cam synim n su usurpari ea illud verbu spirare denotat pdmem ipsu spus s.ti trari ad filiu —

3o e. e lib. d. psona possit apelari se et alia bona donans creis et pater donans p factiones ab eis alius psonis: item e essa d. psonalitaty et relationis ru diversox drox pollint dona apelari sd proprie soli psoni spus s.ti nm doni aplicat ita s. augus. 4 de trinite c. 20 l.o s ac 11 et l.o 15 c.19 st e 12 ar 1 ubi dd. oes colligit ex ill. actox 2o no 39 acipiens donu spus s.ti et c.8 no 2 donu di etta romanos 9o spum sanctu q datus e nobis pt ea donum pprie e ait st datio irredibilis sm filosofum ed n dat inte reribuens et sic importat gratuita donata ro aut gratuite donanonis e amor etta go ed damus e amor etta unde cu spus s.tus pcedat ut amor pcedit in roe l doni unde dicit aug. 15 de trinitate ed donu ed e spus s.tus multa ppia dona dividunt membris christi —

Ar 2

Ostendi hic d. psona sit deus utriq. alteri subtantialis — s. nazian. orat. l. de teologia de spu s. errores varios ca spum s.tu recenset l saduceox q sicut alios spus ita divinu abnegavant 2 etnicox q emda mente seu aiam mundi agnoscebant spus intus alit totam q infusa p artus mens agitat molem dicebat ale inter nostros ait s. nazian. plus errores versant Arrius n sm filium sd etm spum s.tu creaturas estimavat patea macedonius vero ut tyrans aliet patris l. ficte ut s. damas. filiu patri homousion

pdicabat

sed spum s^tu circam dicebat ideo macedonio precipue huic heresi adscribitur de qua et
Alij s^t hanc d. psonam asuli qu sunt 2 de trinitate c. 1 val. de 110 — — .

veritas catolica spum s^tu ee verum d. patri et filio aequalem ut 1° et 2° regum
23 spus dni locutus e et^a explicans autem qd n. esset hic spus subiunxit
dixit deus israel mihi locutus e fortis israel dominator hom. mathei 28
n° 19 iquam infra baptizmi pater filius et spus s^tus et s^t 1° Ioanis 5 n° 6
34 ii q tetimonium dant et^a pater v. et spus s^tus actor 5 n° 3 et q obicit
s^tus petrus anania qd mentitus sit spui s^to et subiunxit n e mentitus hoib sed deo
1° ad corintios 3 n° 16 et c 6 n° 19 dicunt ipsi templum spus s^t et q ca templum dei
ee q s^to aug. epla 66 cornet iustinianus et alij observant tandem Isaias c 6
n° 1° et 9 vidit dominum q eum ad predicandum misit et paulus actor 28 n° 25
illum fuisse spum s^tu testat. item hieremias 31 n° 33 deus promisit legem suam
in cordib. scripturam qd s. paulus ad hebreos 10 n° 16 spui s^to atribuit. denique
idem apostolus ad hebreos 1 n° 1 ait deum locutum ee p profetas et tm 2° petri
1 n° 21 dicit spu s^to inspirante locuti ss sancti dei hoies qd et in simbolo —
psitemur — —

p^t 2° ex traditione eclesie desoib sciliat et ss pp testimonij declarata 1°
huc veritas asignatas fuit in scilio 1 constanti 1° generali c^a macedum c^a
annum 370 et in reliquis e postea celebrata ss et a patrib. in scilio postre
riorib sed etiam ab eis q hoc scilium anticiperunt ita n. testant ex greciis
s. ignatius s. dionisius s. iustinus s. Ireneus clemens alexam origenes s.
taumatus eusebius cesa s. atana. didimus et alij — ex latinis s. clemens romanus
s. marcialis s. sixtus 1 s. cyprianus s. novecronensis s. hilar s. liverius pa. et
alij quos referunt val. de 110 sun 2 de trinitate c 1 vala ds 2 q 1 et 9 — —

obicies pla dicunt in ss^re e spus s^ti divinitati derogant q° et^a ans p^r 1°
n Ioanis 1° n° 3 oia dicunt facta p filium q° et spus s^tus 2° Ioanis 16 n° 13
dr de spu s^to n loquetur a semet ipso sed q cunq audiet loquetur 3 Ioanis 17 n° 3
dr in hoc vitam eternam ee sitam ut cognoscant te solum deum verum et quem
misisti Iesum christum nulla facta mencione spus s^ti q ad roman 8 n° 26 dr
sed ipse spus postulat pro nobis gemitib inenarrabilib — —

R ad 1m ibi dr oia p filium facta ss et sine ipso factum e nil qd factum e
quasi diceret ex illis q creata et facta ss nil sine verbo factum e ubi tunc n
cphendit pater ita neq spus s^ts. — ad 2m sicut filius dr a patre didicisse
Ioanis 8 ab eo accepisse q ab illo procedit ita spus s^tus dr a patre accipere
et nil loqui nisi tantum q cum ei audivit q s. processione accepit vide mald. et
toled. ibi rad 3 illa particula solum dicimus ut sequi ss et oes expositores
excludit fictos deos n psonas divinas unica deitate aequales — ad 4 ibi sm
stendit quod nos hre ab spu s^to et illius gra tum alia dona q e illi ex

vere p dono

attribuuntur tum etiam donum orandi gemitibus etc. sicut deus dicitur in nobis operari quia dat nobis virtutem operandi et nobiscum operatur ita spiritus sanctus dicitur orare quia inspirat nobis ut oremus et auxiliatur ita toledo et communiter et insinuavit ibi pater qui antea dixerat non enim spiritus adiuvat infirmitatem nostram non quod oremus sicut oportet nescimus sed ipse spiritus postulat etc. — Ar 31

An spiritus sanctus procedat a patre et filio et quo modo per filium —

gravissima dissensio est diutius inter latinam et graecam ecclesiam sub ea quaestione utrum spiritus sanctus tantum a patre an etiam a filio procedat quaeritur an per se possibile ab illis procedere a duabus personis quaeritur an utraque persona habeat rationem unius tantum principii respectu spiritus sancti —

Sectio 1a

Spiritus sanctus a patre filioque procedit et quo modo a patre per filium —

omisso delirio eunomii quem refert s. basilius l. 2 contra eunomium sine spiritum sanctum a solo filio etiam a patre procedere asseruit quod ex infra dicendis refutavit. insolevit iam pridem apud graecos alius perniciosus error quo credebant spiritum sanctum ex patre tantum non ex filio procedere nullus alius autor cuius agnoscitur refert 1o in concilio ephesino to 2 c. 31 in expositione nestorianorum et aperte cum impugnat theodoretus olim nestorianus in impugnatione anathematismi 9 s. cirilli et postea alii graeci secuti sunt praesertim constantinopolitani patriarchae ut nicephorus circa annum 800 photius circa annum 860 theophilactus vulgarius ioannes damascenus tandem circa annum 1054 michael patriarcha constantinopolitanus constantini 9 patrocinio auctus schismate ab ecclesia romana defecit anathematizans romanum pontificem et illius subditos quia symbolo fidei illam particulam filioque addiderunt referunt leo epistola ad constantinum ... 1o de processione spiritus sancti quem errorem postea secuti sunt plures graeci et nostri temporis heretici

Sed certo certius est secundum fidem spiritum sanctum non tantum a patre sed etiam a filio aequaliter procedere atque adeo iure ab ecclesia romana in symbolo illam particulam receptam quod ex patre filioque procedit probatur 1o ex scriptura ubi illis in locis in quibus dicitur spiritus christi et filii ioannis 14 no 17 spiritus veritatis christi sive quod virtus est et sapientia ut s. cirillus in concilio alexandrino epistola ... cirilli ... s. basilius l. 2 contra eunomium s. athanasius epistola ad serapionem et alii explicant similiter ad romanos 8 no 9 spiritum christi unde colligit s. augustinus spiritum sanctum a filio procedere alias non diceretur filii sicut filius non dicitur spiritus sancti praeterea ioannis 14 no 26 paraclitus quem ego mittam et c. 16 no 7 quia s. a filio procedit ab eo mittitur mitteretur est illius a quo est processio ut dicitur de 12 et ideo filius non dicitur missus a spiritu sancto ita s. hilarius l. de trinitate rupertus ibi maldonatus et toletus. deinde quod redarguunt maldonatus aliquis et efficacius illud testimonium ioannis 16 no 14 et 15 ille me clarificavit quia de meo accipiet et annunciavit vobis omnia quaecumque habet pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipiet de meo accipiet i. ex me procedet et ex mea virtute omnia nam est habet pater etiam spirandi virtus mea sunt propterea ex me procedit ita s. augustinus et alii vide toletus tandem ioannis 20 ipse christus dicitur insufflavit et dixit accipite spiritum

processionem

ut processionem exse demonstrat in sing. et doctrin. cap. 20 et praeterea
i. de spu. s. cap. 60
Dr. 2 ex dist. et cetera. i. doctrina Theodoreti contraria huic [illegible] condamnatae
et illi anathematizemi in quib. ex spum. s. a fil. procedere aspro
bati est in Concil. ephes. tom. 1. c. 11. 26, in synod. 5 can. 13 in con
cil. Lateranensi sub Martin. consult. 4 et in 5 can. 16 presertim
in ea epla Concilij Alexandrini quas ibi approbat. et 5 concilij
Ephesini cap. 14 in concil. Calcedonensi act. 1 et 5 in synodo 5 art. ult.
in synod. 6 act. 17 et in synodo 7 act. 7 dr. [illegible] veritatis [illegible]
ut Xpi veritas defendr. ab eo [illegible] et ex deo patre. Let verbis ur fel.
tanq. procedit ab eo et a patre quas deberet extare in concilijs graecis
ex ante cisma excitatum quid [illegible] consent illis mani festas hic apud latinos
id definitum a concilijs [illegible] 4. 6. et 11. Toletanis in [illegible] fidei
et [illegible] Wormatiense post cisma hec veritas definita in Lateranensi
sub Innocent. 3 cap. 1 ubi cap. 4 refer. graecos rediisse. in Lugdunensi sub
greg. 10 cap. fideli de summa trin. in 6. et denique in Florentino a ss 7.
greg. 10 cap. fideli de summa trin. in 6 [illegible] post sequentes ss [illegible] ad 25. ingenti assensu
diligenter hic [illegible] per sequentes ss usque ad 25 [illegible]
tam latinor. q. graecor. ab Eugenio 4 in literis unionis definitum et in Tri
d. 3. et alij innumeris receptum symboli fidei cum illa partic. filioque
a quib. Concil. ex [illegible] [illegible] fratr. ultimo graeci direcserant a patris
innumeri errorem relapsi Dr. ulcitas graecos exegit idem [illegible] 5. Cui errores ille
advocasset. nam postridie pentec. Constes. die 26 mai anno 1452
graecor. imperi constantinopoli capta a turcis immanes hostes devoluerunt
Dr. Tex. [illegible] Ex graecis id diserte testantur. s. Athanasius epla ad Ephe.
Epiphan. in [illegible] ep. [illegible] a filio procedens lib. 4 contra Arianos unicam ex
ambobus dicem. et epla decretis [illegible] Didimus lib. 2 de spu. s. Basil. [illegible]
7 et [illegible] [illegible] florentin. s. Basil. orat. [illegible] s. [illegible] homil. [illegible] et 74
C. [illegible] Epiphan. in anchorato Cirill homil. 1 et 2 in [illegible]
Cirill. Carpatici [illegible] Cirill. Alex. [illegible] presertim ad

loca

Confiteor

Moea loan cita. S. Athan. sinit. Lib. 1 de fidei dogmat. q. &

alij ex latinis vero inumeri ut S. Clemens. Hilarius. Tertul. Hilar.

Ambr. Martin. & plures alij grecor. clariss. patrum. lati consentiunt

quali ver cor. procurrept. notitia egreceris descendunt theolog. florentin.

ass 7. Bessarion Cardinal. in orõe hita in florent. Cap. 7. Ioann.

fris florent. 44 Biblioth. Salmer. t. 9 cat 64 Maldon. Ioan. 16

n. 14 Belarm. lib. 2 de Xpo. cap. 21. Val. d. 2 q. 10 p. 2 Vasq. d. 146

cap. 9 Pamel. ad lib. contra praxeam Tertuliani n. 60 p. 10 de trin. cap. 1

Albertin. Corol. 15 de vol. dub. 1. & Coclius i. Thesauri a. 7. alij

Conc. S. T. 15. q. 36. a. 1. & 2

Pr. 4 Ex voce quis in nuit. Ioan. 16 n. 15. oia quec het pat. mea sut.

Propterea dixi q. de meo accipiet. & vniversal. a florent. in litteris

unionis edit. multi. a s. Ly. Grecis et a Ciril. anathematism. 9 et

Damasc. 1 de fide cap. 9 & 11. S. Hilar. 2 de trin. S. Aug. lib. 15

cap. 27 Valisc. nam pat. dic quec het pat. ei patrem filio suo

per genonem Coniecit. ipsa het inse ei spiratorem, pg. s. q. dedit filio

per genonem sit ei spirator, s. pg. s. q. ei spiratorem, n. a ei patrem

alias voces actingunt S. T. et dd. quec ponentur infra dicendis

§ 2 Aliq. difficultates contra veritatem et c. illam

Obijcis insuper n. het exprimunt pg. s. filio procedat neq. ex infirmis

quattuor concil. generalibus. pertiq. in Ephesino ut alia ora a Theodo

reto contra Ciril. tan a Concil. q. m a Ciril. reiecta fuerint n. in ea exprest.

error qui asseruerat spum s. a filio n. procedere: & in illis quatuor

Concil. editum e symbolum sine illa partic. filioq. & cautum e

neq. audeat symbolo v. unam silabam addere q. contra illor. concilior.

auctoritatem ideo latina simboli quod eam partic. intruserunt

Conf.

conc. namque ipsi ... graeci et latini ... sp. s. ab utro
que proc. ... filio ... et filio ideo synod. 7. in symbolo
expressit spum. s. per fil. a p. procedere ... in loqui. s. grego.
taumat. in expositione fidei, cyrillus l. 2. c. 2. ... athan. ...
ad serapionem s. ... ad ablabium s. cirillus ... ex
... cirillus ... l. 12. c. 16. et alibi
tertullianus l. 4. contra praxeam s. hilarius 12 de trinitate et alii imo
s. nazian. orat. ad ... ait filium omnia accepisse a patre
praeter causalitatem ... s. damasc. l. 1. fidei c. 12. ut faciat spum
s. et spum filii et a patre et filium ait non ... a filio neg.
ex filio ... filii ... et alii graeci posteriores quor.
... spum s. non procedere ... a patre et
a filio —

ad argum. ex theologis florentinis ... in ... spiritu
s. ... ex filio ut ... in ... a caledonensi
... et alii ... relatis ... approbat ... alexandrini
sinodi et doctrina s. cirilli ... in concilio
constantinop. dictum sit de spu. sancto in simbolo quod ex patre
procedit non negat quod procedat ex filio ... nulla heresis
cogerat id clarius explicare postea apud hereticos ... quos
illud ... segregatum fuit ... spum sanctum a solo
filio procedere ... s. basilius l. 2. contra eunomium ... vero
ephesinum et s. cirillus ... errorem dissimularunt quia
... non erat ... errori ... alios nestorianos ... fligare
... ad alios ... errores divertere quod vehementer heretici ostendunt —

quod vero fuit gravis graecor. ... adversus pontificem et ecclesiam
romanam quod simbolo particulam filioque adiecerint iniusta fuit
et nullius momenti. ... in sinodo generali ... addere simbolo
eam particulam quae a patre procedit quia ut ait nazianz. ... heresis
... id explicare ... sed ... aliis conciliis
eodem iure gaudentis praesertim romani pontificis ... nolas
particulas ex causa iusta adiicere id non prohibitum non ... prohiberi
potuit a ... illis conciliis id ... prohibitum ... ne adderet privata
auctoritate simbolo fidei ulla particula praesertim fidei adversa

et sicut

Tarasio patriarchae Constantinopol. a graecis religioni non fuit addere in simbolo in septima generali sinodo quod spiritus sanctus procedat a patre et filio damnare non debent latinos quod particulam filioque addiderint [illegible] factum [illegible] latinorum [illegible].

Ad confirmationem [illegible] ex sancto Thoma 1 parte quaestione trigesima sexta articulo 3 [illegible] idem omnino est procedere a patre et filio et procedere a patre et filio quamvis illo modo loquendi denotetur filium non spirare per virtutem quam habeat a se sed per virtutem ab alio acceptam [illegible] a patre atque ita definitum est ab eugenio [illegible]

[illegible] ab Eugenio 4 [illegible] in literis unionis nam [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] a C. ex [illegible] [illegible] Fulbert. lib. de spu S. Cap. 29. [illegible] omnia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 3 et 8 [illegible] d 146 cap. 6. [illegible] 16 [illegible] imo [illegible] lib. 2 de fide ad [illegible] ait spiritum S. procedere per patrem et filium neque [illegible] Damasc. a doctrina catholica [illegible] ait spiritum S. [illegible] ex filio neque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] S. [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] ab alio [illegible] [illegible] [illegible] filium [illegible] [illegible] solum in [illegible] [illegible] mens [illegible] Dionisij [illegible] patrum deum [illegible] fontem deitatis. De [illegible] Theophilacto Niceta et alijs graecis [illegible] [illegible] scripsere [illegible]

Denique [illegible] addi [illegible] a patre et a filio sp. S. procedat an [illegible] mediate [illegible] alio [illegible] [illegible] dicunt [illegible] 10 [illegible] cap. 4 [illegible] 2 86 [illegible] in [illegible] [illegible] et alij [illegible] [illegible] [illegible] vocant [illegible] 15 [illegible] cap. 17. [illegible] procedere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] procedere

[illegible]

de S. Thom. 3. p. q. 36. a. 3. ad 2. et doctores recentiores explicant S. Augustinus
quod solum intenderit patri tribuere, quod spiret independenter ab alio principio, a quo
id acceperit. quod clare indicavit ita loquens Theologus in florentino sessione 24. ubi
ait quod filius eundem spiritum mittere creditur sicut pater principaliter, quod quidem pa
ter ipse radix et fons divinitatis existit. alias non tam pater quam filius
spirat per eandem virtutem voluntatis et naturae, et eandem producendi rationem
in nulla re alia datur inaequalitas vel elevatio etc. ut satis indicat magis loquens
vis antistes. prop. qui sic ait 2. principio intelligimus quod spiritus sanctus a quo pariter
ex patre filioque procedit. ex eodem fundamento colligit patrem et filium
a quo immediate producere spiritum sanctum per immediationem virtutis, cum eadem
sit virtus in utraque persona: per immediationem personae, cum utrique personae aeque
sua spiratio a SS. patribus attribuatur: et aeque competat eadem virtus, aequaliter
ab utraque persona. quare S. Aug. epist. ad Abl. habitus indicans mediate
patrem concurrere ad spiritum sanctum intelligendo de eo, quod tunc pater princi
pium executivum, quod filio virtutem spirandi communicavit.

Denique Thomas quem et Sca. existimant neque patrem spirare prius origi
ne, quam filius, quod etiam sensit Scotus et Durand. quos refellit Vasquez. 5.
id forte quoad hoc est de modo spirandi, nam neque Vasquez negat, sed expresse tradit
patrem spirare a se, filium vero a patre. quod etiam Eugenius 4. concilio florent.
in litteris unionis tradidit, hoc ait sufficit ad hoc, ut prius origine dica
tur pater spirator, sicut solum quasi instans 2. idem velut instans primo id
enim, a quo est aliud, productum, concausatum prius origine est illo altero,
qui id habet productum, concausatum ab alio: sed sic se habet filius ut spirans
ad patris ut spirantis, quamvis id observant docti recentiores, ut
hic ordo originis intercedat, praeter eiusdem unius et eorum hominum supposi
tionem, inter quae proprie origo exercetur.

Sect. 3.a an spiritus sanctus petat procedere a
patre et filio inquantum sunt dicta supposita.

Scotus in 1. dist. 12. q. 1. existimavit sicut requisitum per se ad processionem...

sancti, quod procedat a duabus personis, id est a patre, licet ab unica tantum procederet, quam sequitur Becanus controversia 16. n. 6. tenet etiam Mol. 1. p. q. 36. a. 4. d. 5a quatenus ait, patrem sufficere ad productionem spiritus sancti. —

Qua praemittenda sit 1us quaestio est, an per se possibiliter ad producendum spiritum sanctum quod utraque persona concurrat. per se eodem modo, quo similes quaestiones agitavimus de cognitione personis requisitis ad productionem verbi —

2do est quaestio: an tertia persona spiritus sancti, quae sola possibilis per se petat a duabus aliis procedere constat. et ad rationem amoris ut sic non requiri duplex principium, id unicum sufficere imo amor divinus in unica tantum persona intelligi potest, ut sufficiens, quantum est ex se ad personam divinam spirandam; eo modo, quo spiratus ab unica tantum persona spiritum sanctum comprehendunt, qui interrogant, an si spiritus sanctus non procederet a filio, ab eo distingueretur; nam licet hoc sit impossibile, disputationis gratia pertam-hendi, ut constet, an alterius personae habenda sit ratio ad productionem per se spiritus sancti. quam doctrinam observant Suarez libro 10 de Trinitate cap. 6 n. 3 cum quo ex illo eam desumpserit Nazarius 1. p. q. 36. a. 4. controversia 3. 4o considerandum est. paulo infra eandem refert ex Suarez, ut solutionibus adhibitam rationem Sancti Thomae, et ut eam nostro stabiliendi pro personis productione prodeset, margine apposuit hanc notam [Calculus Suarezii], quam ego hic praetermittendam duxi, ut constet quanti sit habendus, quam hic Auctor alias doctus, solet in nostris effective. —

Sit 1a conclusio persona 3a spiritus sancti quae sola in divinis possibilis datur, petit se procedere per se a duabus personis distinctis scilicet a patre et filio, itaut si intelligeretur a patre solo, vel a solo filio procedens, non intelligeretur eadem persona, quae modo datur. haec est expressa sententia Sancti Thomae 1o dist. 11. a. 2 corp. et a. 4 ad 2um et 1. p. q. 36. a. 4. ad 1um ubi idem tenent Caietanus, Conimbricensis, Vanes, Zumel, Navarrus Vasquez d. 130 cap. 2. Valentia d. 2. q. 10. puncto 3o Suarez lib. 10 de Trinitate cap. 6. n. 6. Albertus corollario 15o theologico de relat. dub. 1. n. 16. Ricarius cap. 6. de Trinitate q. 2. n. 17 et q. 6. qui per se referunt alios antiquiores. —

hi

pr 1° et pri certis Authorit. sacre script., conciliorum, et sanctorum patrum locis, secund. 1am conclus., in quibus demonstratur, ita spiritum sanctum a patre et filio procedere, ut ab illis mutuo procedat, et sic possit non procedere.

pr 2a ex rationibus, 1a a priori. S. Thom. 1° dist. 10 q. 1 a. 2 et 1 p. q. 37 a. 1 ad 3. nam spiritus sanctus per se postulat amorem mutuum patris et filii, quo vinculum et nexus utriusque. ergo per se postulat procedere a patre et filio, se mutuo diligentibus. cons. pr. ant. pr 1° Authorit. sancti hyeronimi psalmo 17. n. 1. sancti Ambrosii libro de spiritu sancto, sancti Augustini 5. de trinit. cap. 11. et lib. 6. cap. 5° et lib. 7. 3° et lib. 15. capitt. 17, 18, et 19. S. Bernardi sermone 13. pentecostes, sermone 8 in cantica, et lib. de amore dei cap. 7. et 8. innocentius 3us. sermone 1. de aduentu, Halquinus 1° de trinit. cap. 6. Ricardus de sancto Victore lib. 3. de trinit. cap. 3. S. August. S. Laurentius, Iustinianus de perfectionis gradibus cap. 13. S. Thom. 1a et scholastici communiter. pr 2° rat. Ricardi. nam amor perfectissimus, praesertim charitatis et amicitiae, qualis est diuinus hic censetur, non perfectissimus praesertim charitatis et amicitiae, nec afferre suam magnitudinem suas perfectiones summam et consummationem, nec afferre suam magnitudinem condictiones et quietem, nisi sit inter duos, ut de amore charitatis docuit sanctus gregorius homil. 17. in euangelia, Ricardus 1a, S. Thom. 2a 2ae q. 23. a. 1. comp. ex Aris. 8. Ethicorum cap. 2. quod et experientia manifestatur: sed amor diuinus constituens spiritum sanctum debet esse perfectissimus, suauissimus, verque atque perfecte amicitiae et relictum amor ex pr. prin. necessarius, ergo per se requirit duas personas se mutuo amantes; hanc rationem praefert Vasquez 1a.

2a quam praeferunt Suarez. n. 7. Zumel et alii, nam spiritus sanctus 2us relatione spirationis passiuae, per quam constituit in ratione rei producti non respicit unam, sed duas personas tanquam tres, a quibus producitur. ergo illi per se requirunt ad illius productionem. cons. patet, nam relatio per se postulat terminum ad quem in ordine, ad quem constituit. Ans traditur a S. Augustino 5. de trinit. cap. 11. et in concilio tridentino in confessione fidei, et Bor mo. illidem et pri nam de facto ab illis producitur spiritus san

tus in quantum distis, nullum est aliud prius quod detur respectu spus sancti, nisi
illa duo supposita, quia ab illa procedit ultra postulantem duo supposita, quod
ad duo supposita actu refert spus sanctus; quia duo supposita perse
postulat. Affirmativa, nam id quod de facto habet spus sanctus non habet contingen
ter, sed necessario et perse; ita ut implicet contradictionem quod non habeat, quia si de facto
producitur a duobus necessario et perse a duobus producetur. —
Obiicies ex secundo. totum et integrum principium quo spus sanctus reperitur in
altera ex duabus personis, quia aeque bene ab altera potest produci sicut ab
utraque, quia non producit perse a duabus personis. utraque consequentia probatur 2°. non
ex parte principii quo solum requiritur perfectissimus amor divinus simul cum spira
tione activa: sed in solo patre praeter spirationem activam aeque perfec
tus et efficax amor reperitur, ac in patre et filio se mutuo diligentibus
quia etc. probatur 2°. nam creaturae non possunt perse produci a tribus suppo
sitis divinis, ut tradidit S. Thomas 1° dist. 11. quaestione unica art. 4. ad 2um et
dist. 29. a. 4. ad 2um. cui consentiunt Suarez, Vasquez et Navarrete alii,
quia neque spus sanctus a duobus suppositis. consequentia bona est nam S. August. 5° de
trinit. cap. 14. ait, sic se habere patrem et filium respectu spus sancti, sicut
tota trinitas respectu creaturarum. et probatur, tum quia sicut virtus ad creatu
ras eadem est in uno supposito ac in tribus, ita virtus spirativa in uno
atque in duobus. tum etiam nam cum unica persona sufficiat ad generationem ad
intra, potiori iure sufficiet ad creationem ad extra. —
Respondeo negando antecedens; negando utramque consequentiam. ad 1am probationem Respondeo praeter
principium quo, quod idem omnino in utraque persona reperitur, requiritur
ex parte principii quod duplex suppositum, ut complementum principii spirativi spus sancti,
defectu cuius complementi amor patris quantumvis efficax, ut principium quo
non potest producere ad intra personam, quae est perfectissimus et suavissimus amoris
et nexus, nisi adsit ex parte principii complementum duorum suppositorum se
invicem mutuo amore diligentium. sicut intellectio, quae est in filio, defectu
complementi paternitatis non potest esse principium quo alterius generationis. —
Ad 2am probationem Respondeo distinguendo antecedens. creaturae non possunt per
se produci a tribus suppositis attenta indigentia sua perfectio
nis etc. et in hoc sensu loquuntur S. Thomas, et alii doctores, qui quae pro

probare rōes, quae in probōes affirmantur. Repetuntur partes pro diversis tribus personis, idest, si sunt ordines, proprietas, quo divinitatis respiciant ad tres divinas personas, et sic nego. actus ad extra et creaturae ex suis rōibus specifica divinitatis postulant, ut prius qd sit divina suppositio, ita ut conveniet ista actio et creatura, sīn dicet aliqua divina persona; ... quo stat, ut hic ... fiat ex indigentia perfectionis creatae, rōe cuius, ... proprio in creato. Pr qa postulat ut prius quo possit creatiuam ... ut ... mentum substantiale ... suppositum: ... in spū sancto ... ad hoc diversa, ... prius ex peculiari sua perfectione cum sit nexus et suavissimus amor, ... summe perfectus postulat duas personas ... mutuo diligentes.

Sect. 4a. An pater et filius concurrant ut unum divinum prium, an ut plura

Canariensis 1a p. q. 36 ... 2a ... reprehendit Scotus et Durandus, quod ... concurrunt ... loquendi, ... negat recte Bisquez d. 149 cap. ... exigui momenti esse, quo pacto in hac mā loquendum sit, ... uerum indicamus, vel mo loquendi ... ad ... Durandus ... dist. 29 q. 2a et Greg. dist. 12 q. 1 ... loquendi ... timent ... pater et filius ... principium spiritus sancti, sed Durandus ait, melius appellari posse duo principia.

Sit ... pater et filius spirant spiritum sanctum per unicam ... virtutem, spirationem et originem: at quae ad eo dicendi sunt unicum principium ... spiritus sancti. hec ... quod attinet ad rem ipsam de unica virtute spirativa, quam statuit esse certam de fide, ita ut oppositum sit clare erroneum ... diffinitionis ... subiiciendus, quod attinet ad modum loquendi quod pater et filius debeant dici unicum prium ... ita certa, ut aliter loquentes temeritatis nota debeant ... ita Canariensis Mol. Bisquez Zumel, Albert. et alii, licet Valentia liberet a censura, eos qui dixerunt in

indeo duo principia intelligentes idest pluralitatem personarum, sed censura
eorum doctorum est iusta nam temerarium est modum loquendi, qui modo loquen-
di conciliorum et doctorum adversatur; atque ita videtur censuisse concilium Lug-
dunense sub Greg. 10 cap. fideli de summa Trinit. in 6° ubi damnat
eos, qui temerario ausu asserunt esse duo principia [illegible] defendunt Alensis
1a p. q. 70 memb. 3 a. 3. S. Thom. 1a p. q. 36 a. 4 ubi Caiet. et com-
munis Baries. Molina d. 4 Basquez disp. 149 capite 3. [illegible]
[illegible] Vacarius controversia 1a Valentia d. 2 q. 10 puncto 5. Suarez 10
de Trinit. cap. 7. Albert. corollaria 5° Theologico de relatione dub. 1
n° 20. Becanus cap. 6 de Trinit. q. 5 et recentiores omnes.

1a pars, quae est dicere, quod in patre et filio sit unica tantum et eadem vir-
tus spirativa expresse definitur in Lugdunensi citato ibi ex patre
et filio, non tanquam ex duobus principiis, sed tanquam ex uno principio non duabus
inspirationibus, sed unica spiratione procedit. Similiter concilium Florent.
sub Eugenio in litteris unionis cum dixisset Latinos patres affirmasse,
hi se hac mente dicere spiritum sanctum ex filio quoque procedere esse, vi quod
duo ponant esse principia, seu duas spirationes, sed ut unum tantum asserant
esse principium, unicam spirationem spiritus sancti, prout hactenus asseruerunt eo-
dem hanc veritatem definivit ibi eisdem verbis concilii Lugdunensis, eandem
tradiderunt S. Hilarius, S. August. S. Anselmus, et alii infra referen-
di. [illegible] pars nam spiratio activa sumpta pro virtute spirativa pro-
xima, nihil aliud est, quam volitio, seu amor divinus simul cum
relatione spirationis activae, sed in patre et filio unicus et idem est amor, una
et relatio spirationis. ergo unica virtus spirativa. confirmatur 1° ex
confessione fidei Latinorum patrum et Eugenii papae contenta in duo-
bus litteris, quae sunt sess. 25 concilii Florentini col. 8 et 9. nam alias
sequeretur partitio et divisio [illegible] subsistens, quod est erroneum. etiam ulla
personalia divisa divideretur quoque ratio principii et virtutis, quae non per-
tinet ad proprietates personales; confirmatur 2° nam alias pater non communi-
caslet filio, omnia praeter esse patrem, virtutem rationem principii spiritus sancti divini

si cessaret —

2do si circa modum loquendi s. patrem et filium dicimus posse duo principia spiritus sancti, sed unum et idem. probatur 1° ex nobilibus ... relatis, quorum authoritas ... ex eo quod a patre et filio dicatur spiritus sanctus procedere ut tanquam ab uno principio; illi non particulam ut, l. tanquam aut simul ... accipiunt ... ut ... proprie, sed potius ... confirmantes, ... illud Ioannis 1° n. 14 gloriam quasi unigeniti a patre, ad hebreos 3° n. 5 et 6 Moises fidelis erat ... tanquam famulus, christus autem tanquam filius in domo sua, idest ut vere filius ... explicant illi Ribera, ... Iustinus, Cornelius et Curiel lib. 2 ... ... 2a a. 2 n. 16 ... quare ... illas particulas ... parant ad concinnitatem sermonis, non ... adeo ... loquerentur, sic a patre et filio ab uno principio, et ideo addiderunt tanquam ab uno principio, quasi dicerent ... ab uno principio ... proprie florentinum ... quod illo addito ...

probatur 2° ex sanctis patribus s. August. 5° de trinit. cap. 13 et 14 ubi ait, fatendum est patrem et filium non duo, sed unum principium esse spiritus sancti, sicut ... personae sunt unus deus, unus dominus, et unum principium creaturarum. similiter s. Anselmus de process. spiritus sancti cap. 10 ... et alii idem ex eodem principio testatur s. Thom. ... et alii —

probatur 3° ex ... sancti Thomae ... principium ... de omnibus ... tur, ... authori, ... nomen substantivum, quod in patre et filio ... spiritus sancti, non ... duplex ... unum ... idem ... multiplicat ... substantivum non sufficit quod ... duo ... diversas ... duplex ... ut dicatur unicus ... sufficit, ut ... unica sit, licet ... sit multiplex ... principium est unica et eadem voluntas, et unica spiratio activa in duabus personis, quod quamvis ... duplex ... aliter ... unicus ...

idem principium maior pr[obatur] à S. August., S. Anselmo et S. Thoma, nam ideo non potest dici triplex deus, nec tres creatores, neque tres domini etc. quia licet detur triplex hyp[ostasi]s et suppositum, unica tantum forma deitatis, potestatis et dominii datur. Ergo virtus spirativa cum sit unica tantum propriè et in rigore unum tantum dicetur principium. — Confirmatur nam pluralitas non reddit in deo nisi ratione oppositionis relationis at nulla datur inter patrem et filium in hoc quod est principium

sit. 3.a argumentum contra unitatem principii. —

Obijcies 1.o S. Hilarius 2.o de trinit. post initium ait, spiritus sanctus ex patre et filio Authoribus confitendus. Praeterea S. Thomas 1.o dist. 11. a. 4. concedit plures spirationes spiritus sancti, ergo et plura principia. — Resp. ea nomina author et spirator sumi à S. hylario et S. Thoma adiectivè, licet reuera substantiua sint. ita explicat S. hylarius à S. Thoma 1. p. q. 36. a. 4. ad 7.um ubi dictum à se de nomine spirator reuocat: unde de principio ut potè nomine substantiuo idem dicendum, quod si adiectiuum esset ut spirans, principians etc. posset multiplicari, quia ad multiplicandum adiectiuum, sufficit multiplicatio hyp[ostasi]s quod autem à sanctis patribus capi adiectiua pro substantiuis. 1.o sumantur satis probat illud S. Athanasii in symbolo, non tres immensi etc. ubi ea nomina sumit substantiuè cum adiectiua sint. —

Obijcies 2.o saltem posset dici dari in deo duo principia, vel duarum processionum filii et spiritus sancti, cum non forma illius constituti non sit realiter multiplex. ans. pr. nam sicut spiratio activa constituit relationem diuersam à tribus aliis, quia habet terminum diuersum ab aliis, licet ipsa inter se distinguatur realiter à paternitate et filiatione, ita ratio principii respectu filii cum habeat terminum realiter diuersum dicit in patre diuersa simpliciter à ratione principii spiritus sancti

Resp. negando ans., ut negat S. Thoma 1. p. q. 36. a. 4. ad 2. et 3. p. q. 3. a. 2. ad 2.um colligit ex florentino sess. 25. columna 3. ubi patrem unicum ... Eugenio pontifice dicunt, patrem unicum filii sanctique spiritus eum profitemur. Item ex professione S. Anselmus de processione spiritus sancti

cap. 10. nec tn inquit duo ?fitemur princa unum patrem ad filium alterum patrem et filium ad spum sanctum. idem tradit Bezarius orōe habita in tridentino cap. 2° et Suar. 10. de trinit. cap. 7. nº 7. — pr maxime ad multiplicationem notionum substantiuum requirit multiplicationem tamquam quam sig. in spu sancti aut licet multiplex sit habens tn tn multiplex sig. duratio tantum et licet spiratio in re sibi dicat diuersa rōe tn tn in rōe princi ad eius multiplicationem no sufficit multiplicatio terminum, ut sit etiam in rebus creatis, nam sol tn dr multiplex principium sub lunarium, licet ut hec sint plura et multis modis producta. —

Obiicies 3°. spus sanctus tn procedit a patre et filio ut ab unico spirante tanquam qd, ut male Grab. 1° dist. 12. q. 1. a. 2. et 3° et alii, qui putant ex spirōe et uolitione dari quoddam ?stitutum subsistens princ. spus sancti, g° procedit ut a duobus princ. et spirationibus. —

Rx. procedere spum sanctum a patre et filio, ut a duobus personis distinctis ut sect. 3. diximus, nec ex spirōe et uolitione dari aliqd subsistens cum patre et filio, nec id ?tendit Grabiel, sed so ex spirōe et uolitione dari peculiare ?stitutum, qd sit unum in rōe princi quo tn tn qd sit unum subsistens, at qui ita loquunt Torres, Vasq., cum mul. Basquez, quos refert et sequit. Macarius 1ª q° 5° observandum. uerum postremo Vrangis nº 7°. licet aut due persone ut due ?stituant princ. qd spus sancti tn tn faciunt duo princ. l. duos spiratores ppt dicta. —

Obiicies 4°. si due persone sint unicum principium spus sancti ly principium posset supponere pro illis personis, non pro sola persona patris, q alias rō princi tn posset de filio predicari, sicut qd neque sit pater, neque pro sola persona filii ex eadem cā. neque pro utraque ?iuncte aut bagi, nam falsum e dicere qd pater l. filius sit unum princ., sicut dicit qd alterum illius requirit ad uidendum, neque pro patre et filio collectiue, qa ide rō ? spus [illegible]

Thomas, qui 1. p. q. 36. a. 4. ad 4.um et 5.um ait, prium supponere essentialiter indistincte pro utraque persona: pro solutione vide plura in Caietano, Cano, Valentia, Vasquez, Suarez, Albert. et Nazarius &c.

Et breviter hanc vocem prius sumptam pro veritate, quae est prium quod supponere debitate erit tamquam singularis pro singulari spiratione et a more si sumatur pro prio qd cuiusque distinguendus est. Sumit pro prio adaequato spus sancti, et proinde adaequato, ... proinde adaequato, recte docet Suar. 10 de Trinit. cap. 7 debitate supponere ut tamquam conventibus processionis patris et filii. si vero sumat proinde adaequato, quatenus cum quae concurrit ad processionem spus sancti, recte ait S. Thomas et eius expositores, qd se habet ut tamquam cons, et stricte supponens pro hoc ... illo supposito, et ideo in his propositionibus pater est prius, filius est prius, ... illius tri prius debitat adiunctus inferius, aut veluti inferius, atque hoc pacto conciliant omnes doctores plaeito x.o mentes sententiae quas non satis Nazarius aperuit. —

Art. 4.us an si spus sanctus non procederet a filio ab eo distingueretur. —

Sect. 1.a Status controversiae et sententiae doctorum.

Premittendum est 1.o duobus modis poni aliquid sequi ex aliqua hypothesi 1.o per locum intrinsecum ut aiunt. 2.o per locum extrinsecum. cum autem fecit prius, unde ducit argutus ad inferendum ... aliquid reliqui. Locus intrinsecus erit erit prius intra et proxime connexum cum ... vel tamquam ca. 1. tamquam effectus etc.a, ut quo infertur ex eo qd homo sit rationalis, quod sit discursivus: unde ... ex discursivo infertur rationale. similiter ex eo quod homo sit equus sequitur qd sit hinnibilis etc.a. Locus extrinsecus ait, Vazquez 1. p. disp. 147 cap. 1.o est illud prius, qd perimit subiectum, ... hypothesim quam statuimus: ut si supponamus hominem esse equum, per locum intrinsecum sequitur qd sit hinnibilis, id est, ex rei natura: scilicet, qd supponimus, per locum

cum tantum extrius scilicet, ex eo quod sit realiter quod pertinet hypothesim quod sit equus et quod non supponimus, neque de illo curamus in hypothesi si sequitur quod non sit hinnibilis; sed quamvis hic sit locus extrinsecus in ore tantum hic solus; sed quivis quealius, in quo sumus minus valde extrinsecus sibi de quo disputat, et qua supponit, et sic se habent omnia arguta à simili; ut ex impolitate Angeli ad impolitates hominis et dei, quod simul cum dicto Angelus admittit, non pugnare cum prius lumine notis, cur non etiam in aliis.

Et ex omnibus doctoribus, qui presentes quaestio agitant, sustinendi, cum non ... filius ut censuit godfridus quodlibeto ... q. 4. quos omnium hac quaestione graviter reprehendunt, nos aliquando l. adeo non vincendos errores l. ad veritates veritas investigandas valde utile, inquirere quod sequeretur per locum intrinsecum quod sequeretur posita aliqua hypothesi impossibili; propterea quia à sanctis patribus ex impossibili hypothesi plura disputant, ut sanctus August. ... de trinitate cap. 5. si pater filium non genuisset, posset ingenitus appellari, et lib. 15. cap. 7. si pater esset sapientia genita, pater à filio acciperet esse. Sanctus Athanasius, quem refert et sequitur Ioannes Theologus ... florentini, si spiritus à filio non haberet esse, sigillo non coicaret; Ricardus Victorinus 3° de trinitate cap. 16. si una sola persona esset in deo, perisset ... sapientia ... et quod caput est, ne nobis sufficit nostros quaestio in terris versat S. Thomas breviter l. p. q. 36. a. 2. et ex professo quaestio 10 de potentia art. 5. quoniam si spiritus sanctus non procederet à filio, non posset spiritus sanctus, qui nunc est, nec que ullus alius, et cum non esset filius, neque illius pater, neque deus. Ita observant Greg. l° dist. 11. q. unica art. 2° ubi grab. Torres l. p. q. 36. art. 2°. Suar. lib. 10 de trinitate cap. 2 n° 10. Albert corollario 15 theologico, de rel... dub. ... n° 2°, at quaeritur in hac hypothesi adaequata, cum nulla daret persona, neque daret distinctio ex terminorum realiter, sed negationis interesse, sed personae quarum si negationes realiter ... antequam in

intus. id n. signat realiter distictionibus di interse distinguerent, et de hoc sensu in presenti tractagimus hec doctrina nulli potest esse dubia, neque etiam Scoto aut Barrique, unde nescio quid aut quo iure Nazarius 1. p. q. 36. art. 2. controversia 1.a § 1 et 2. impugnat. 15. Suarez hanc doctrinam reprehendat, cum illa sit evidens supposito misterio trinitatis, nam evidens est impossibile esse idem simul esse et non esse, sed in nostro v.g. de facto est aliquid reale intrinsecum esse spiritus sancti, et in hoc esse illius tenus, et hoc reale est idem cum ratione filiationis et spirationis passive. ergo impossibile est, quod hoc reale non sit, et quod sint filius et spiritus sanctus qui sunt idem cum illo reali. quare idem met Nazarius, eum impugnans infra concl. ulta affirmat ex Caiet., si spiritus sanctus a patre non procederet, pateret, quimodo est non fore. —

4. alia hypothesis posset excogitari, quod s. spiritus sanctus non procederet, neque existeret, filius tamen existens ut in hac hypothesi; licet tunc filius et spiritum sanctum non daretur distinctio, quidem nominaret realis ab extremis realibus. (qualem negavit in entibus Sanctus Basilius 4. 5.a Eunomium cap. 2. columna 1.a, cui in eorum, que non sunt, sed eorum que sunt, distinctiones sunt, quia scilicet unum ex terminis ideo, spiritus sanctus non existeret, daretur tamen distinctio realis quia talis dicitur ex eo quod det ante opus intus, nam intelligitur filius non esset ea negatio spiritus sancti: in hac hypothesi non procedit. 5. neque in hypothesi, quod spiritus non procederet a filio simul etiam distinctio — 5. neque in hypothesi, quod spiritus non procederet a filio simul supponeret, quod filius et spiritus sanctus existerent, ut modo existunt. hoc n. licet sit valde impossibile, eo tamen supposito spiritus sanctus a filio distingueretur.

6. denique quod posset reddere hunc sensum, si apprehenderemus a nobis alius spiritus tenus existens et productus per amorem divinum a patre et non a filio, qui tenus est instar spiritus sancti, an talis tenus realiter distingueretur a filio, quod hypothesis non supponit filium et spiritum sanctum esse eiusdem rationis, ac modo existunt. neque esse duas personas ideo quod existat pater, et ab eo filius per intellectum, et spiritus sanctus per amorem, qui non a filio procedat, et in tali

hypothesi quaestionis an spiritus sanctus a filio distingueretur —

1a sententia est Durandi quodlibeto 3o q. 9, Scoti 1o dist. 11 q. 2 Uli
Cartusiani q. 1. et omnes Scotistae discipuli, qui asserunt in ea hypothesi
fore triplicem personam, et spiritum sanctum a filio distinguendum. —

2a sententia valde communis oppositum docuit scilicet in ea hypothesi filium
et spiritum sanctum unicum fore tantum et unicam personam adequatam pro
ducentem per intellectum et voluntatem, sicut ipse intellectus et voluntas de facto
est unicum principium, quo filii et spiritus sancti. ita expresse S. Thomas 1. p. q. 36.
art. 2o corpore, et 4o contra gentes cap. 24 et de potentia q. 10. a. 5. S. Bonaven
tura, Ricardus, Durandus, Marsilius, Egidius, Capreolus, Hispalensis et alii
1o dist. 11. Caiet. Thomas, Mol. Banes, Zumel, Navarrus 1. p. q. 36.
a. 2. Bazas dist. 145 a capite 4o, Valentia dist. 2a q. 10. puncto 3o. Sua-
lib. 10. de trinitate cap. 2. Salmeron cap. 9. Ar. bar. quod autem pro
cedat Belarminus 2o de Xpo cap. 26. Albert. corolario 15. Theologico de
ve loc dub. 2o. n. 1o. Becanus cap. 6. de trinitate q. 3. —

denique Lorca quem refert Banes et sequuntur doctores aliqui, docet
in ea hypothesi utrumque posse, et quod spiritus sanctus distinguatur a filio, et quod
non distinguatur. —

Sent. 2a in ea hypothesi non distingueretur reali
ter a filio spiritus sanctus.

Sit est doctrina in ea hypothesi, qua apprehenderet aliqua persona (filius
non) procedens per amorem divinum a patre, et non a filio, nullo modo a filio realiter
distingueretur, neque id posset inferri, nisi per longum extensum. ita doctores
omnes cum S. Thoma relati pro 2a sententia, a qua non discedit Lorca et doctores
3ae qui solum modo contendunt filium etiam distinguendum esse, si supponatur etiam
filium et spiritus sanctus esse eosdem non, ac de facto existunt, et sunt facti. —

Ante probationem, pro dictis in tota hac materia, et dicendis in hac et sequenti

bus

bus disputationibus praemittendum est ea, quae continentur in literis decreti,
quas sess. 25. concilii florentini patres latini ad graecos transmiserant vide
ri descripta Authoritate romani pontificis in eo concilio praesidis: nam ipse
in illa sess. 25. columna 20. §. cui ponti fecerit, bis ad vos scripsimus; et
paulo infra §. mittimus nostram viam processus subsequentem et §. neque
quas binas litteras scripsimus, quod forsan pro Romanae ecclesiae dignitate
fieri non debebat. et ita pontifex ait, suo et Romanae ecclesiae nomine tales
literas directas: praeterea quae circa processum spiritus sancti ex filio dicta sunt à
Theologis latinis in eo concilio his verbis à summo pontifice sess. 25.
columna 4a. §. quibus quidem, commendatas illas rationes ex litteris sanctis
demonstrationibus acquiescant, ita ut profiteantur unum postea spiritum
ex patre, filioque procedere. quod quamvis luce clarius demonstratio
nibus sit etc. quibus verbis maxima Authoritas conciliaris dicitur Jo
annis Theologi latini, et Bessarionis Cardinalis qui pro latinis orationem ha
buit: quod semel adnotare libuit ut sciret quantum valeant, quae tum
ad hanc quaestionem, tum ad alias pertinentem ad processum spiritus sancti a pa
tribus latinis conscripta in litteris praedictis tradita sunt.

His positis probatur 1o conclusio ex aliquibus Authoritatibus concilii florentini:
ex sess. 18. post medium §. dixi quidem, ubi ait Ioannes Theologus sola re
latio apud omnes graecos et latinos doctores divina processione personas multi
plicat. unde sequitur, quod si abesset processio, abesset multiplicatio perso
narum. et sess. 21 columna ultima refert et approbat ex sancto Athanasio,
quod dixerit, si spiritus a filio non haberet esse, cum ipso communicaret et distinctum.
et sess. 24 idem Ioannes sic arguit. scilicet. spiritus ad patrem filium quidem
ponitur, ne quidem in eodem positio [illegible] indicium personis existit
haec ratio (quae cum aliis demonstrationibus luce clarior ab Eugenio pon
tifice demonstratio appellata est) sic debet intelligi, quod debet esse in
spiritu sancto relatio producti ad patrem et filium, ne personae confundan
tur, idest sine identificatae et non distinctae intelligantur, neque indispo
sitae absque ordine procedentis et producti: ita enim intelligantur

illi

illa contra positio 1. confunderet apud patres, qui dixt. 3. personarum confusionem, ut in s. d. 21. concilii florentini in 2is litteris latinorum, et Eugenii papae, contra tantum, ut patris et filii confundamus personas, et s. Athanasii in symbolo, neque confundentes personas etc.

2° imprimis litteris Eugenii pontificis, et latinorum s. d. 23 columnas. 3° quoniam graeci, et ibidem in 2is literis, ex eo quod spiritus sanctus a filio non procedat, haec duo inconvenientia inferunt. 1m. sic filium posterius dicendum. 2us substantiam ab his postea separant, et partitionem imaginantur divinae substantiae, quibus verbis praesertim intendit, ut vt. 3. spirativam, quae est in patre, futuras quoque in filio, ne in eo desit aliquid substantiae patris, praeter hoc, quod est esse patrem, quod est dividi substantiam; id probabiliter intelligit, quod inferat ut filius eius spiritus sancti identificandus, ut sic filius ut posterius spiritus sanctus habeat subsistentiam, ut repugnet spirare, et quod adeo non cum eo identificetur divisa substantia patris, sicut tenemus diversa de facto ex eo quod spiritus sancto, non sit cum eo causa spirandi.

3a Authoritas desumitur a Besarione Cardinali oratione citata cap. 6. columna 1a ubi ait de sancto Niseno dixisse minime invenit, qui id eum dixisse quod eum qui solus invenire possit. et ibidem et columna 6. ait cum tamen dixerit personas duas distingui: unusquisque ex Authoritate sancti Niseni spiritum sanctum a filio distingui quia ab eo procedit. quod si non procedat, ut graeci existimabant, neque distinguetur, quam rationem loco ille cardinalis prosequitur. quare hoc saltem nomine, quamvis alia deessent, vix si proponenda foret, quod ibi nititur graecis ratio, quae tanti habita fuit in concilio, et manifestat ad errorem graecorum confutandum: nam si spiritus sanctus a filio non procederet, adhuc dicere mus ab eo distingui nullum firmum fundamentum concedimus ad eum errorem infirmandum: ex quibus constat, oppositam sententiam, si ita licet, non plane censendam sit erroneam, et tamen minus consentaneam sanctorum patrum et conciliorum Authoritati.

pr 2b. ad. nam sola relatio producentis et producti distinguit realiter in divinis. quod si non daretur haec relatio inter filium et spiritum sanctum, neque

darum realis distio ... via e euidens, quod traditur a S.to Dyonisio capite 2°
de diuinis nominibus ad finem qui ait, discretiones dari in deo rōe processio
nis. S. Basilius lib. 2 contra Eunomium. S. Athanasius lib. 3 contra Aria
nos post initium. S. Nazianzenus orat. 1 de Theologia columna ... S. Nis
senus lib. quod non sint tres dii ad Ablabium, cuius sententiam eleganter
expendit Bessarion cardinalis ubi supra. S. Boetius cap. 12 ad medium D. August.
5° de trinit. 3° 5° et 11 ex quo illud videtur desumpsisse Concilium Tole
tanum 11m in confessione fidei, dum ait numerum deum indiuisis, ex eo quod
ad inuicem ... S. Damascenus 1° de fide cap. 11 denique S. Ansel
mus cap. 3° et 4° de process. spiritus sancti fere his [illegible] verbis
ut axioma ... per indiuisionis omnia sunt unum, nisi ubi obstat relationis oppo
sitio, velo inquam quae est relatio producentis et producti: et in concilio
florent. sess. 18 columna 9 et 10: Joannes Theologus, et Bessarion oratione
sua capite 6 eadem usurpant, quorum authoritas quo ad hoc quanti
facienda sit in 1a probae expendimus. praeterea ex rōe fundamentali ... Bas
ques, Aluertino, et Suarez. nam infinita dei simplicitas postulat, ut in
deo identificentur omnia in una realitate, quo nisi identificatio rōe repugnantia
proprii non implicat: sed implicat identificari ea, quae opponuntur relatione
producentis et producti, implicat enim quod idem producat se ipsum: non
implicat, quod identificentur, quae aliter opposita non sunt, nam ex hoc capite
[illegible] identificari intellectum et voluntatem diuinam, spirationem actiuam
cum paternitate et in patre prius per intellectum, et prius per volunta
tem: quod non obstaret opp.° relationis producentis et producti, necessarium
est, quod verbum productum per intellectum identificaretur cum producto per vo
luntatem.

Triplex assignatur solutio 1a, hoc axioma solum probare personas diuinas
de facto realiter distingui rōe oppositionis relatiuae producentis et
producti; non tamen probare quod non possit intelligi persona diuina ab alia
distincta, quin eam producat, neque ab ea producatur. sed contra 1a affirmatio
nem [illegible] Suarez 10 de trinit. cap. 2 n° 13, Basquez, albertinus, et

et alii s.[ae] in ea hypothesi, sicut reperitur idem deus, ita deberet intelligi eum eiusdem simplicitate: id simplicitas diuina postulat, ut quae non repugnant identificari, identificentur in ipso deo, quod debent intelligi identificati tum intellectus et voluntatis, si inter eos non interueniret oppositio relatiua producentis et producti, quare quoad hoc idem quod redditur defectu in deo, ueden dumque de spiritu, nam in diuinis idem sit esse ac posse.

dices in hypothesi de qua dis putamus spiritus sanctus licet sit amor diuinus intelligitur procedere ab una tantum persona scilicet a patre, quod licet sint quod diuinum in ea hypothesi filius et spiritus sanctus, distinguerentur realiter licet, tamen opponantur ut producens et productus. contra primo nam sicut pertinet ad perfectionem principii dicati diuini illa magna simplicitas, ita ad perfectionem amoris diuini, quod sit unus ex duplici persona. ergo sicut intelligi potest in ratione diuini; quem postulet duas personas ex principio perfectio ita poterunt illi tamen intelligi in ratione diuinorum ab sequi illa perfectio simplicitatis.

Item in hypothesi aduersariorum a catolicis de ea dis putantibus intelligi spiritum sanctum quem degenerem a summa perfectione, quam petit hic spiritus sanctus, ideo minus mirum est, si intelligatur ab unica tantum persona procedere: at in hypothesi contraria graeci catolice credebant filium cum patri consubstantialem et perfectissime deum, ac quia adeo summae simplicitatis summe perfectum. unde recte nostri theologi contra illos ponentes in sufferre non distinguendum ab spiritu sancto, cum ratione summae simplicitatis postulet identificari cum omnibus, cum quibus nullo modo repugnet, neque opponatur, quod si hic patitur, alia impossibilis supponeretur, quod filius non esset perfecte consubstantialis, neque esset deus dicitur simplicitatis in ratione uenire non esset, sic admittitur absque ratione ab spiritu distinctus.

2.a solutio fiet, quamuis non daretur distinctio inter filium et spiritum sanctum ratione relationum, ut tamen realiter distinguerentur, sufficeret, quod procederent per diuersas processiones filius per intimam mediam generationem

Patre, et Spiritus Sanctus per voluntatem media processione spiratiua, nam sicut
processiones sunt diuersae, ita trahi ad distinctas personas; imo hanc solam
rationem assignant patres; nam Sanctus Augustinus 5° de Trinitate capite 14
ait filium et Spiritum Sanctum distingui, quia unus ut natus, alter procedit
ut datus et Sanctus Anselmus de processione Spiritus Sancti cap. 2 ait filius et
vim aliam causam dicant etc. ideo filius Spiritus Sanctus, neque Spiritus Sanctus
filius, quia filius nascendo est de patre, Spiritus Sanctus non nascendo sed
procedendo: sicut distinctionem desumit a diuersitate processionum. Idem
Sanctus Damascenus l. fidei cap. 11 et alii.

Ad 5am 2a consequentia nam si sermo sit de processione originibus
actiuis certum est has inter se realiter non distingui, si de passiuis hoc in-
bus potest, quod Spiritus Sanctus a filio non procederet, nullo modo inter se realiter
distinguerentur; nam licet differant formaliter et quaelibet qualibet conue-
niunt a diuersa ad minus, quo origines actiuae distinguuntur.
Verum sicut hae realiter non differunt, neque eae passiuae realiter distinguun-
tur, et neque earum neque aduersantur S. August. et S. Ansel-
mus et alii patres, qui solo loquuntur de diuersitate, quae de facto datur, nam
de facto fatentur omnes catholici processiones passiuas realiter inter se distin-
gui, unde inferunt sancti patres has earum realiter differre. atque
ita explicat S. Anselmum S. Thomas 1a parte q. 36. art. 2. ad 7um et
quaestione de potentia art. 5° ad 2um, qui ait; hoc inducitur a Sto Anselmo
magis, ut disputatiue, supposito, quam ut veritatis definitio, et ideo
dixit, ut interim aliam causam dicant, postea enim capitibus sequentibus
propriam distinctionis assignauit relationes.

2a solutio est ad distinctionem in diuinis relationem requiri etiam in hypo-
tesi, quod Spiritus Sanctus a filio non procederet, uterque distinctione per
relationes filiationis et spirationis passiuae, quia sicut Spiritus Sanctus
de facto distinguitur realiter a filio, licet relatio filiationis non sit mu-
tuo correspondens spirationi passiuae: ita quamuis Spiritus Sanctus non pro-

si procederet á filio, ab illo distinguerentur, quia in utroque daretur relatio diversa: accedit quod in rebus creatis relationes disparatae solent inter se realiter distingui, et Verbum creatum differt realiter ab amore, licet ad illum non influat. —

Sed 2a est 3a conclusio patrum sancti patris [illegible] relationes [illegible] Nazianzenus et sanctus August. et sanctus Cyrillus et Concilium Toletanum 11um et patres Concilii Florentini satis clare postulant in deo relationes producentis et producti atque adeo mutuas ad causandam distinctionem, quod denotavit Concilium Toletanum dicens dari numero [illegible] in nis, ex eo quod ad invicem sint, et re ipsa id persuadet nam relationes disparatae nullam inter se habent repugnantiam ad hoc ut identificentur, ut sit inspiratio activa cum paternitate et filiatione, et in relationibus creatis paternitatis et similitudinis, quae dantur in uno homine quae inter se identificantur, ergo ut detur distinctio realis personarum in divinis non sufficit, quod extrema sint utcumque relativa, sed requiritur quod sint relativa mutua et opposita, quorum unum sit producens et alterum productum. —

Nec ullius momenti sunt exempla, quae afferunt, nam spiratio passiva distinguitur á filio ratione spirationis activae, quam [illegible] claudit filiatio, de quo disp. 9. art. 4 sect. 3a aut 4a. Quod vero affertur de relationibus creatis, et de verbo et amoris creati non est ad rem, propter limitationem rerum creatarum, ratione cuius non postulant identificari, quae illo modo [illegible] ponantur. quae identificatio propter infinitatem simplicitatis debet in divinis reddi, ubi umquam non detur relationis mutuae oppositio. —

Sect. 3a argumenta dissolbuntur.

Obiicies 1o sanctus August., S. Anselmus, D. Damascenus et alii relativi na. solutionis Scoti sect. 2a diversitatem processionum putant sufficere ad distinguendas personas divinas, ideoque quamplures patres, quos disp. 9. art. retulimus, existimant personas divinas

per

per origines et processiones distingui: sed si spiritus sanctus a filio non procederet, sed solo a patre, adhuc processio filii esset generatio, et non altera, quo foret diversa processio, quo dicta persona.

Resp. S.tus Augustinus, Sanctus Anselmus, et alios patres inferunt dist.nes reales personarum ex processione reali processionum, quae sit in tali via ad reales producendas: ut aut processiones passivae realiter distinguantur oportere, ut una a solo patre, altera a filio simul et patre emanet, ut sic ratione inchoatae relationis, et productionis realiter distinctae resultet distinctio inter producentes: quod si spiritus sanctus a filio non procederet, non distinguerentur inter se realiter, neque enim conveniunt processiones ad ipsas tractae quasi specie differrent, quia altera ut una fuit per voluntatem, et altera per intellectum, quod item de spectu habere originis activae tractae ad filium et spiritum sanctum.

Obiicies 2.o si spiritus sanctus non procederet a patre, sed tantum a filio, adhuc distingueretur realiter a patre, ergo si non procederet a filio, ab illo quoque distingueretur. ant. admittitur ab adversariis. cons. ... sit nam ideo adhuc a patre distingueretur, quia retineret rationem suae personae, quae modo datur et a patre distinguitur. 2. quia licet actu non produceret, posset tamen producere, sed etiam spiritus sanctus esset tunc eadem persona, quae de facto datur, licet non procederet a filio, et filius haberet potentiam spirativam, ergo in ea hypothesi spiritus sanctus a filio distingueretur.

Resp. concesso anti negando conseq.am, ad cuius probationem Resp. non ideo spiritum distingui quia maneret eadem persona. 2. quia licet actu non produceret, haberet tamen potentiam, utrumque enim est falsum, nam si actu non produceret, neque posset producere, quia in aeternis et necessariis idem est esse et posse, et similiter filius si non produceret, neque posset producere, et consequenter esset uterque dicta persona, ab ea quae de facto datur ac producens et potens producere, de quo sat 7. in 3.a sapp. distinguerentur tunc pater, quia eius producerent filius a quo est spiritus sanctus, et primum realem mediatam vim spiritus sancti, atque ...

adeo ex hoc uere deberet ab eo distingui, sicut debet distingui
a nepote, quem implicat, ut [illegible] duo quod se inuicem habent realiter
et efficienter at [illegible] hoc capite distinctionem [illegible] inter patrem et
spiritum sanctum agnoscamus [illegible] Nixenus [illegible] ad [illegible]
[illegible] 3° processio passiua filii, quae dicitur natiuitas [illegible] aliter dicitur
[illegible] a processione passiua spiritus sancti, quae dicitur spiratio passiua
ut pt: et tamen duae processiones non opponuntur relatiue neque
[illegible] spiratione, per natiuitatem [illegible] genita est et filia [illegible] indiuinis
[illegible] oppositionem relatiuam producentis et producti potest intelligi
distinctionem per personas [illegible]
Ad hoc argumentum respondi disp. 1ª a. 2° ut 3 ad 2um [illegible]
1 argumenti uberiorem quae solutionem ad disputationem 9am remissi [illegible] in hoc lo
co tradendam est. Respondetur 9° ex dictis ad 2um distinguendo mino
rem non opponuntur relatiue immediate, concedo: non opponuntur
quasi mediate seu fundaliter, [illegible] signo [illegible]
[illegible] aut mediata oppositio sufficit ad distinctionem realem in diuinis, nam sicut
pater distingueretur a spiritu sancto, licet hic ab illo mediate
non procederet, ratione processionis mediatae, quae a patre filius, a quo
est spiritus sanctus, ita natiuitas seu oppositio passiua filii est quasi medi
atius prius quam spiratio passiua, atque adeo ab illa debet reali
ter distingui: nam filius per natiuitatem, spiritus sanctus ab illius
processio per filium, et ex filio ergo mediate per natiuitatem, ergo a
natiuitate realiter distinguitur spiritus sanctus, et eius processio [illegible] hoc
seruauit, S. Thomas q. 10 de potentia, art. 2° corp. solus ordo pro
cessionum, qui attenditur secundum originem processionum multiplicat in di
uinis et infra processio, quae est per modum uoluntatis, aliam pro
cessionem praeexigit. similiter [illegible] 3° ad 3um et X [illegible] hanc solutionem [illegible]
[illegible] quae tradit a ferrara 4° [illegible] gentes cap. 24 Valent. disp. 2a
q. 2a puncto 2° ad 4um Vasquez disp. 147 cap. 8 n. 4 Mol. 1 p.
q. 36 a. 2° disp. 3 § altero [illegible] Banes dub. 3°, Nacarius 2° [illegible]
uer

uersia, Baça cap. 2. de trinit. n.º 3.

obiicies 4.º: per id distinguitur aliquarum ab alia, per quod consti
tuitur in suo esse, sed filius constituitur in suo esse per relationem filiatio
nis, et non per relationem spirationis pasiuae, ergo per filiationem distinguitur ab
spiritu sancto, et non per spirationem, quia licet non procederet spiritus sanctus a
filio, atque adeo non intelligeretur spiratio, sed sola filiatio, intelli
geretur id per quod filius posset a spiritu sancto distingui.

confirmatur 1.º nam si intellectus ex eo quod intelligamus paternitatem et filiationem,
absque spiratione, licet non spiratiua intelligitur, tunc dualitas distinctio
a spiritu sancto, qui ab illorum spiritur, et ad quem [illegible] spiritus
a filio non procederet, intelligeretur eadem filiatio in rationem [illegible]
quam intelligeretur realiter distincta.

confirmatur 2.º nam uirtus spiratiua et spiratio nihil afferunt filia
tioni in ratione personalitatis, quia filiatio praecisa spiratione habet perfec
tam rationem personalitatis, ergo et incommunicabilitatis cum spiritu sancto,
quem ille sufficienter praestat.

Ad hoc argumentum et illius confirmationes breuiter dico: id quod constituit ultimo reali
ter personam filii distinguere eandem a persona spiritus sancti, illud
autem non est sola et praecisa filiatio absque spiratione actiua, sed uirtus spira
tiua, haec enim substantialiter complet realitates filiationis, et illa afferunt distinctionem
a spiritu sancto, atque adeo filius distinguitur per filiationem a spiritu sancto,
quatenus implicite importat spirationem, et oppositionem cum illo, quem spirat
formaliter filius a spiritu sancto distinguit, de quo plura disp. 9. a. 4. sect.
3. et 4.

Q. 39 sancti Thomae in octo articulos diuisa
de personis ad essentiam relatis.

In 1.º statuit, essentiam idem esse cum persona, de quo disp. 4. art. ultimo
et disp. 5 art. 1.º in 2.º art.º recte dari tres personas unius essentiae et unam
essentiam trium personarum, in reliquis exponit uariis modis, quibus [illegible]

de personis l. persone de esa poss. predicari, de quibus predicationibus d. 10.

q. 40 sancti Thome in 4or art. de personis in comparatione ad relationes sibi promittitur.

in 1o decernit proprietates relationes bas. [illegible] personis in 2 personas distingui principalius per relationes quam per origines. in 3o art. abstractis relationibus realiter abstractione ipsas mansuras, quod si per intellectum sola relationes et personalitates concurrant, adhuc intelliget in illa hypostasis: secus si concurrant relationes personales; in 4o explicat quomodo actus notionales relationes antecedant l. subsequant.

q. 41 sancti Thome in 6 art. de personis in comparatione ad actus notionales.

in 1o origines cadendas statuit, in 2o easque actus voluntarios s. liberos. in 3o eos non esse ex nihilo, sed ex aliquo l. ex substantia divina. in 4o explicat quenam sit potentia horum actuum. in 5o ait, potentiam significare ipsam in recto, et relationes l. personas in obliquo. in 6o singulos illorum actuum unicum tantum terminum habere decernit.

Disp. 9a de processionibus originibus et constitutivis divinarum personarum.

post quam de divinis personis in particulari egimus de iis, quae communia sunt, superest disputandum et 1o in hac disp. circa quaestiones 40 et 41 agitabimus quibus expeditis leviter aliqua quae de personis facilius percurremus.

art. 1. an sint et quid sint actus notionales et origines in divinis.

de his aliquos suberunt proximi diximus disp. 2 a. 5 appellant

in processu, originis actus, actus notionalis, quibus divinae personae dignoscuntur, suppositam doctrina traditam in eo loco breviter duo. 1.º hae origines seu actus notionales in actu 2.º (solent primi pro actu 1.º proprie, quibus tales divinae) nihil aliud sunt quam quaedam exercitium, quo una divina producitur, ad modum quo media actione res creata producitur. S. Thomas q. 41 a. 1.º ad 2. ubi insolenter argutissime monet nomen actionis, in rebus creatis non esse, quae dicitur imperfectus, mixtus et dependentis de qua obiicit. 2.º quod S. Hilarius ait, lib. de synodis cap. 17. cum dicit orientalis synodi pagina, in non agnoscit nativitatem seu originem filii, non esse fluxionem, tendit, ut ipse exponit, non esse aliquem actum imperfectum, qui successive tendat ad perfectum naturae, sicut in humanis contingit.

2.º in rebus creatis actio adaequate recipitur in termino, ut dixi in physicis et hic disp. 1.ª a. 3.º sect. 2. ex professo latius ostendi. Cum actio constituatur per duplicem respectum, 1.um ad agens, cuius est actio, actusque exercitium; 2.um ad terminum, cuius fieri actualiter passive, sed passio in divinis originibus, quae cum distinguatur realiter, ita ut se teneat ex parte principii actualiter agentis, quod est activum in origine, quod passivum seu terminum, fieri se teneat ex parte termini, quod origo terminus fieri seu produci, quae solet dici passiva, teneat se ex parte termini, nullus dubitat, idque suadet ratio in creatis, quae ergo in termino, licet origo passiva non debet proprie passio appellari, sed extendunt in super Enricus quodlibeto 6. q. 2. et in summa a. 84. q. 10. Scotus dist. 2. q. 7. et quodlibeto 2 q. 3. quos refert et sequitur Albertinus to. 2. corolario 12 theologico de rebus dub. 3.º n.º 6. et alii recentiores, origines tam activam seu ingenitam dicit esse actus seu exercitium principii producentis adaequate identificari cum trinitas sanitas putat Suares cum erroris vel temeritatis periculo contrarium.

Dico, sententia tamen patrum quam scholasticorum origines activas ita

statuit ex p.te prii producentis et cum illo identificatus: ita S. Thom. in 1. p. q. 40. a. 2. corp. et art. 4. corp. et q. 41. art. 1. ad 2.um et art. 5. ad 2.m et de pot. q. 10. art. 3. et plures alii cum magistro 1. dist. 13. art. 2. quos referunt et sequuntur ferrara 4. contra gentes cap. 26. Caiet. q. 41. art. 1. ca... q. a Conarriensis ubi quos citat disp. 163. cap. 3. Alb. q. 40 art. 2. dist. 2. membro 3. Suar. 6. de Trinit. cap. 2. n. 7. Vazquez q. 41. art. 1. 3. trouvin unica, et cotteri recentiores. Pro 1.o ex patribus, qui distinguunt, et distinguent realiter personas per origines, ut patres, quia genuit filium, quia genitus est. q. genuisse (quae origo activa est realiter) differt ab hoc quod genitum est, quia aliquis distinguerent patrem a filio: ut tradi... a S. Athanasio, S. Ambrosio, S. Fulgentio, S. Damasceno, Ricardo, Bonaventura, et aliis, quos art. 4. sect. 3. referemus. Primum ex parte patris generatio activa recedit Mente Cirilli 1. Thesauri cap. 3. col. 6. Pro 2.o ex Conciliis Lugdunensi et Florentino citatis d. art. 3. sect. 4. quatenus ex p.te prii unam spirationem activam ... in actu 1.o quam in actu 2.o. Pro 3.o ex Suarez et similiter realiter spirat amentes ... nam actio creata est medium inter ... principium et terminum ab actione quae salte quam in ... intus distinctum propter utrius quae limitationem et potestatem, si in divinis absque ... indistincta potestate prius realiter improducens, et terminus in produci ab eo quo ullo medio proprie quo hoc, quod est producere cum pro identificatur, et cum termino hoc quod est produci. Minor sumitur in primis quod dici ullum medium inter patrem et filium docuit S. Basilius lib. 2. Eunomium, quod si prius sit realiter improducens, sumptus aliter esset imperfectum ... seu potestate, quae reducatur in

actu

exercitium per aliud a se realiter distinctum, quod est inconueniens; atque

hanc doctrinam nobis indicat, ac S. Cyrill. Thes. assert. cap. 6

vol. 3 fine —

3° hinc fit, quidquid pertinet in recto ad rationem principii, et ad rationem termini

pertinere quoque in recto ad rationem originis, quapropter origo et generatio actiua

verbi diximus, illam importare in recto totam intellectionem, quam paternitas

ut sunt in producere. itaque origo spirationis actiuae importauit in recto

totam volitionem, quam relationem spirationis paternitatis et filiationis. item sicut

disp. 2. dist. 2. a. 1. sect. 3 et 4a verbum diximus importare in recto totam in

tellectionem filiationis et dicti, ita natiuitas quae processio l. origo passiua

verbi utrumque importauit in recto, et spiratio passiua per modum origi

nis importauit volitionem et relationem spirationis passiuae ut in producti,

et propterea fortasse S. Hilarius lib. de synodis ait quod filius natiuitas et

lib. 11. de trinitate filium appellat innascibilis subsistentem unigenitam natiuitatem.

hinc u' infert processionem l. originem si accipere nihil quaternarium diuinarum

relationum, et quia ipsae processiones sunt ad relationes, quam relationes, et ergo in ipsis

non relationem vitiam dicam —

+ sicut disp. 2a q. 2a sect. 2 et 3 agentes de dist. quae

4° sequitur quomodo hae origines a principio et termino distinguantur. nam quamuis

includant in recto totam relationem quam operationem dei ad intra, sed ratio

innata penes conceptus explicitos differunt a principiis l. aliis, sed non maiori

distinctione. ita quoque Suarez, Albert. et alii S.ti, quos perperam carpsit

Nazarius S., nam maior alia distinctio est fictitia et D. Thomas 1. p.

q. 42. a. 2. ad 2um ubi ait, paternitatem ratione differre a generatione penes modum sig

nificandi, et 1° dist. 27. a. 1. ad 1um ibi: unde dicam quod eadem relatio

signatur per haec tria, pater paternitas et generatio: sed pater significat illam

per modum hypostasis l. personae, paternitas per modum proprietatis, generatio

vero per modum generationis, quae hic magis explicat exercitium productionis atque eadem

co

connotat terminum ut dictum productum. unde licet sit dum minima et tenuis sit tantum distinctio rationis ratiocinatae et cum fundamento in re desumpto ex eo quod reperitur in rebus creatis. quod est 3a Mol. 1a p. q. 40. art. 2o disputatione 2a. —

2o quod vero attinet ad distinctiones inter se esse debent in divinis secundo 4or principii origines notionales (sicut sunt quatuor relationes) 1a est ex parte patris ad filium s. generatio quae est activa. 2a ex parte filii ad patrem scilicet nativitas, quae passiva. 3a ex parte patris et filii ad spiritum sanctum spiratio activa, quae unica est et prima. 4a spiratio passiva in spiritu sancto, qua producitur a reliquis personis. addit Albertus to. 2 corolario 12 theologico de relationibus dub. 2 n. 9 et dub. 3 n. 4 ultra has origines 4or alias actus absolutas, quibus nihil producitur sed actione et passione, convenire personis productis praedicata absoluta, sed cum haec communicatio sit media producti et ad illas sequitur absque sufficienti fundamento, nisi quod sit de modo loquendi tales actus superaddunt; nam sicut homo generat hominem, quin ultra actus generativam productivam det alia communicativa, ita actio similiter 2a illae tamen quatuor origines relativae interne distinguuntur velut specifice, sicut relationes, quas claudunt. ita Sanctus Thomas q. 10. de potentia art. 2. ad 12 Scotus 1o dist. 7 q. unica § ad 2um Durandus 1 dist. 4 q. 5a ad 2um et alii apud recentiores; qui dubitant per quid distinguantur quidam n. se ipsis, alii in ordine ad terminos putant distingui, quorum sententia incidunt quae origines n. licet distent se totis, eo modo quo duo suprema genera, et quae s. de se habent ullam rationem univocam inter se cum distinctio sumitur a primis terminis relationis, sicut actiones et passiones a terminis et agentibus specificantur. quae specificatio in originibus (in quo differunt a propria actione et passione) potius est tanquam ab intrinseco constituente, quam veluti a termino extrinseco connotato, nam generatio nihil

ali

nihil aliud est, quam pater intelligens, ut sic producens, nam licitas verbum intelligens, ut sic productum, spiratio activa per modum originis, pater et filius ut spirantes, spiritus sanctus ut spiratus, origo passiva spirationis.

6° dubitat S. Thomas q. 41 art. 2° an actus notionalis sint voluntarii aliqua attigimus disp. 2 art. 3 sect. 2. breviter cum S. Thoma dico hos processus et actus notionales, hic est liberos etiam potuerint dici, neque esse violentos aut coactos, id intendit Sibilius toletanus in confessione fidei ex S. to August. ad Orosium et libro 15. de trinitate cap. 20. Athanasius lib. 4. contra Arrianos S. Cyrillus 1° thesauri cap. [illegible] Ricardus de S. Victore 3° de trinitate cap. 6. quod hi sint liberi evidens est, nam alias potentia esse, et aliquod divinum intrinsecum foret contingens, ideo quae dixit S. Athanasius pater non deliberat de filio, nec de se ipso deliberare videtur, quod vero S. Ambrosius 4° de fide ad gratianum cap. 4 ait, origines et actus liberos sumit liberum ut opponitur coactus, quod est illorum fuisse coactis prout ex patribus modo relatis, qui in hac sensu dicunt filius est genitus fuisse necessario, id est, violentus, neque a patre nolente etc. quod sic violentia est externalis passio, et oritur ab extrinseco, talis autem non sunt isti actus notionales vide Santus Thomas ubi Voluntarium accipit pro solo ac liberum.

Id quod Santus doctor addit operationem voluntatis comitari processum divinam dubitant doctores an voluntatis actus antecedat, an subsequatur processus divinos Scotus 2 dist. 6. q. 2. et Caiet. ad Santum Thomam putant antecedere, sed cum processio spiritus santi sit per voluntatem, in ipsa est a voluntate et ipsamet illius processio absque prioritate sed posterioritate processio verbi potius antecedit voluntatem, quam subsequatur, quia nihil volitus quin precognitus licet simul tempore et ratione volitio sit cum processione verbi et illam comitet, nullo tamen modo, ut quod requisitum ex parte prius verbi. Vide ad quaest. Valent. Cymel Navarrus et S. Thomas, Suarez et Albert[illegible]

ij. Sanctus Thomas q. 41 art. 3 quaerit an hi actus sint ex nihilo, an vero ex aliquo, et resp. non esse ex nihilo, sed de substantia principii productivi. Quod filius divinus non sit ex nihilo deffinitum est in 4or primis conciliis generalibus in symbolo, et in conciliis Toletanis 3o 4o et 11o in professione, ubi dicitur filius esse de substantia patris, id quod traditur a sancto Augustino lib. de Trinitate cap. 19 et lib. 3 contra Maximinum cap. 14, S. Fulgentio de fide ad Petrum cap. 2o, Sancto Thoma supra et aliis, a quibus propterea damnantur Ariani, qui asserebant filium non semper fuisse, et quod adeo ex nihilo editum in locis ubi sacra scriptura, ut dicitur de sapientia divina a b aeterno creata sum etc.; creandi verbum sumendum esse late, et diffinitum est in quadam orientali synodo, ut refert Sanctus Hylarius lib. de synodis. —

Dubium est, quando dicitur quod filius est de substantia patris, et spiritus sanctus de substantia utriusque, quid realiter per particulam **de** denotetur. Nam Durandus in 1 dist. 5a q. 2 denotari principium materiale, et tale esse substantiam, ex qua filius dicitur; et alius Sanctus Thomas q. 41 a. 3 ad 2um ait, denotari principium [illegible], per quod innuitur talis intrinsecus substantialis filius et spiritus sancti doctrina S. Augustini libro de natura boni cap. 26, clarius [illegible] ... debere explicari, per illam scilicet particulam de dici indicari quod filius est a patre et illi est consubstantialis. Quod requiritur, ut cum sit a patre principio, quia pater non est a filio, non dicitur de substantia filii, quod dicitur hoc non suffi ciat, sed requiratur quod sit suo principio consubstantialis principio, quia propterea creaturae non dicuntur esse de substantia dei licet sint a deo; illud autem quod connotat Durandus, scilicet substantiam patris generare materiam ex qua nullo modo filii [illegible] ... Sanctus Augustinus lib. 6 de Trinitate cap. 6. Nam potius substantia divina se habet ut forma constituens patrem et filium, et non se habet per modum principii indifferentis, quod actuetur realiter per formas, quod non concurrit ut principium materiale. Vide ad Sanctum Thomam Caietanum, Camariensem, Alo[...],

cui

Cumel et Nazarius, Bazquez disp. 162 cap. 1 ar 2 Valent disp. 2 q. 1 punto 3 Albert. corolario 2 theologico de relat. dub. 4.

Denique ex distinctione... certum, illas tres ad totam personam... ad tres supposita... relatione... ab aliis dicta. Adsunt S. Thom. 1 dist. 1 q. 3 Scotus q. 2 Cumel q. 41 art. 1 q. 2 Bazquez disp. 162 cap. 3 Suarez 6 de trinit. cap. 6 n. 2 et alii in his auctoribus... absolute... relative, intelligunt... quod quaerit... denique... Thom. 1 p. q. 41 art. 6 quaerit, an quilibet dictis originibus habet unum tantum an plures, et determinatur... plures filios neque plures spiritus sanctos... sint plures neque solus... quilibet ex illis... adaequat infinitatem fecunditatis ad intra divinarum operationum, de quo disp. 2 art. 2.

Art. 2 de pot. divina sit ne hominis actuum notionalium seu... et quaedam alia praemittuntur.

Statuendum... Aureolus 1 dist. 7 q. 1 art. 2 ubi tendit in deo non dari... adintra... ita communis sententia omnium... Magistro 1 dist. 7 et cum Sancto Thom. 1 p. q. 41 art. 4 ubi... Capreolus, Cumel, Molina et Nazarius et Valent. disp. 2 q. 1 puncto 1 Bazquez disp. 162 cap. 2 Suarez 6 de trinit. cap. 5 Albert. to. 2 corolario 11 theologico de relat. dub. 1 ... cap. 7 de trinit. q. 3 ... Augustinus lib. 3 ... Maximinum cap. 12 ubi in deo patrem ... genuit ... filii, et filius Sanctus Cyrillus lib. 2 Thesauri cap. 6 ... 2 ... Sancti Thom. ... primum aliquem actum, ad quem ...

realiter mediante virtute quam in se habet, ut defenditur sanctus Thomas, et si tot sunt in divinis principiis quot in Deo pater et filius, ac in actu vero spiritus sancti dantur vera ratione principii habentis virtutem qua vere producitur aliquid, quod dantur vero principii.

Unde corruit fundamentum Aureoli, qui exaggerabat in Deo potentiam, quia si daretur ipsius potentia tali potentia, filius non esset alio modo Deus potentia, quia patet, quod sicut pater nullam principium sumit, ita potentia filii. Non concurrit alias ratione vere posset ipsius, ut dicitur aeris ipsius ... tamen potentia huius originis ... sanctus Thomas ... sufficit enim ut dicitur tamen productibilis ... actu productus ... talis potentia, ideo aut pater nullam requirit potentiam ... productus est, neque productibilis ... filius quam pater appellari potest ... potentia ... ratione, in quo dicitur potentia ... repugnante ...

2 Promittendum ... sanctus Thomas q. 41 a. 4 ad 3um quam intra ... procul dubio sequuntur Gregorius dist. 7 q. 4 art. 1 ... Conarcensis, Mol., ... Valent., ... Vasquez ... potentiam ... in Deo vere et realiter ... actuum notionalium ... negat ... explicatur ... actus notionales seu origines in activas et passivas ... perfectissima identitate ... originum activarum vere ... datur realiter potentia ... divino, nam ... in Deo imperfectionem dedicat ... actus ... quaelibet divina persona ... sit realiter ... ad actus ... unde ... activarum originum ... sanctus Thomas ... nostrum modum intelligendi ... sicut origines passivae identificantur ... ipsis ... in producto realiter distinguuntur a principio producente quod propterea ... talis originis passivae,

ut

neque hoc negabit S. Thom., aut ullus alius, cum enim negant esse quo

pot. rel. in his naturaliter ex se loquuntur de illo esse, quo ens prius pro

producente identificatur.

his positis, unde ex parte princ. filii, neque ex parte patris reperiatur quod te in

divinis, reliquus perfectionibus absolutis, relatio paternitatis et personali

tas deb. sit, in quantum horum praedicatorum sit ro. huius quod pot. loqui

mur, dico quod non habet quo formalissime, nam prius in quantum quod sit

tur per paternitatem, in quantum personalitas est formalissime, cum loqui

tur de princ. quo, idest, de illa perfectione, quae, et quae in patre influit

ut producat filium, nam realiter et realiter tota entitas patris producit

dicta sententia, putat patrem esse princ. filii rationem proprietatis paternitatis, ita

sanctus Bonaventura in 1 dist. 7 q. 4. Aureo. ibi q. 2. n. 29 quamvis

S. Bonavent. putat esse principium perfectionis in quib., quas tat. 2.

sententia docet solam essentiam et perfectiones absolutas, absque ullo modo relat.

tione rationem pot. divinae ad intra in patre tribuit absolute, Sancto Thom.

q. 41. art. 5. a Magistro 1 dist. 7 ubi ans sequitur Grab. q. 2. 2

quaest. alii. — 3a sententia veras defendit, neque essentia, neque relatione nobis pa

rare ad rationem pot. divin., sed utrumque. ita doctores infra referendi, quod

sola essentia sufficiat ex princ. traditur a Sancto Thom. q. 2. de pot. art. 2 et

multis docuit apposite, quod illi fecit improvit et pro. nam princ. realis non

debet realiter distingui a suo producto, quod essentia non distinguitur realiter

a filio et spiritu sancto, quod illa sola non est princ. realiter producens filium aut

spiritum sanctum. minor et cons. manifesta est. maior pro. nam ex hoc

solo princ. personas divinas realiter distingui, quia relatione opposita, quae est

inter producens et productum, idque in patre magis manifestum est. — quod sola

relatio non sufficiat ad rationem pot. et princ. realiter traditur a Sancto Thom. 1 p.

7 q. 4. art. 2 et 4 p. q. 41 art. 5. ubi id probat, quod illud quod sit

princ. influentis in aliquem effectum, cui effectus assimilatur, idque filius et spiritus sanctus

n. assilant patri q[uo]ad relem, sed 2a eam, ut exa sit, q° si in relao, ad qua
quae quod pertinet ad deos eum et pa productionem dicatur, pertinet ad eum
Sit q° ea sola vi e poa sine relae, neque relao solis ea alicuius
e, fit ex utraque poes admittenda dicatur, pro qua illi trias et eam ita declarat
Ddus docent, quas no referemus. q accedimus, quo exigunt adaequate
poe esse relao in variis factions dividunt, quidam quos tamen non refert
dicendus, p° rii? putant esse relem eum poe, per se ratio ad rationem
poe; sed nec dicamus, relao nec relationes producte, etsi nec esse
cath. 2° alii nullo Christu, eas etiam quas relem in recto postulant,
et utrique attribuunt producti, tanquam priori influenti. ita
Tornacensis quolibeto 3° q. 3. Albertus Magnus 1° dist. 7 art° ...
Ricardus q. 2a et Valent. c. ... disp. 2a q. 4. puncto 2° et alii. 3° esse
alii et relem eque in recto postulant, sed ab ea putant influxus
fiendi nec a relae, licet hanc requirant ut complementum poe ad eli-
ciendas actiones inter prius et trius. ita Capreolus 1° dist. 7. q. 1 art°
1. Caiet. 1. p. q. 41 art. 4° Albertus p. 2. corollario et theologice
de relae dub° 2° n. 7° Macarius q. 41. art° 1° controversia 6.
alii ... et alii ... ponunt ... per modum ... influx-
fluentis, relem vero ut conditionem, in quantum ... dist. ... 1. dist.
7 q. 1. Durand. ... et Molina 1. p. q. 41. art° ... Suarez lib. 6 de
Trinitate cap. 5° Becanus cap. 7° de Trinitate q. 6a n° 7 et alii.
p° denique alii alio modo loquuntur, dicunt enim solas ... requirunt
in recto influentes constitutione in obliquo relem. ita Sanctus Thomas 1. p.
q. 41. art. 5° corp. ubi cum dixisset, potentiam divinam ita includere essentiam
et relem, ut significet essentiam in recto ... addit infra poa generandi
significat in recto naturam divinam, sed in obliquo relem. ita et loquuntur

can.

capreolus Canariensis l. cit. et Bucanus [illegible] Marsilius 1° q. 11 art. 2° et 3°

et 4° Ferrara 4° c. gentes cap. 13 paragrapho considerandum. Vazquez

disp. 164 cap. 3° et docti recentiores.

Sect. 2ª quomodo requiratur essentia ad rationem productionis divinae

[illegible] [illegible] Barnes, quae producit pater et filius est aliquid absolutum

[illegible] scilicet et essentia [illegible] relatio vero non requiritur ex parte principii, ut per

[illegible] neque [illegible] partialis [illegible] 1° Authoritate concilii

[illegible] qui affirmat filium fuisse genitum de substantia patris,

pro quo art. 1° [illegible] citantur [illegible] 3ª 4ª [illegible] et 6ª [illegible]

[illegible] [illegible] et [illegible] cap. 19 et lib. 3° c. Maximinum cap.

14 et Sanctus Fulgentius de fide ad Petrum cap. 2 Sanctus [illegible]

alii praeterea clarius [illegible] ex substantia patris [illegible] ex [illegible]

influente [illegible] aliqui expositores, ex illo psalmo [illegible]

ex utero ante luciferum genui te, id est ex [illegible] mea substantia influen-

te. ita Sanctus Hieronymus et S. August. [illegible] 6° S. Athanasius dialogo 1° de tri-

nitate [illegible] proximius ait, qui gignit ex [illegible] ipsius [illegible]

gignit, et qui gignit ex gignentis [illegible] gignit; et S. Damascenus 1° [illegible]

fide cap. 8° ait generationem [illegible] et [illegible] produci,

[illegible] loquitur de spiritu sancto [illegible] in thesauro cap. 4 de quo [illegible]

[illegible] cap. 12 [illegible] ait, si [illegible] procedit [illegible] pater

et filius, sed ex eo in quo unum sunt, [illegible] ex relationibus [illegible] plures

[illegible] alia [illegible] relatio patris, alia filii [illegible] quae pluralis

[illegible] admittit, emittunt patrem et filium [illegible] bonus, [illegible]

[illegible] cap. 21 et 31 de processione spiritus sancti, et S. Thomas [illegible] 1 [illegible]

1 art. 2° et q. 2 de potentia art. 2° et 1 p. q. 41 art. 5° denique

Joannes Theologus in [illegible] Florentino [illegible] 18 col. 3. [illegible] quibus

pa-

patre reuerendo filius ex patre, atque ex patris substantia genera-
ri, idem significat ita tamen, ut persona sit productum in generatione (si-
tut tamen quod [illegible]) primum in quo ipsa persona generat, id quod
communicabile est, ita [illegible] D. Tho. [illegible] in dicta q. [illegible]
[illegible] Henricus, Ricardus, Albertus et Valentia.

[illegible] nam illud tantum principale [illegible]
quo agens producit et influit ad generationem, in quo filius ean-
dit [illegible] recepit non [illegible] filius [illegible]
[illegible] [illegible] illius quae perfectionibus
absolutis [illegible] producit [illegible]
[illegible] nam si aliquid aliud daret, quod [illegible]
[illegible] sit [illegible] quo [illegible] deberet [illegible]
[illegible] ex suo [illegible] producit [illegible]
[illegible] nec [illegible] dicitur, [illegible] producibus [illegible]
[illegible] ex eo quod [illegible] quod sint [illegible] substantiale et subsistens
[illegible] ex eo quod [illegible] sint aliquid substantiale [illegible] principale
[illegible] producit, [illegible] personalis [illegible]
[illegible] relatio [illegible] influxum [illegible]
[illegible] [illegible] de diuina [illegible] in nomine
[illegible] quod [illegible] relatio [illegible] quod influit [illegible]
luntatis, [illegible] relatis [illegible]

[illegible] 4.° [illegible] q. 41 art. [illegible]
uarum personarum in ordine ad productionem [illegible] cum differentia
[illegible] quatenus, et quia [illegible] substantia [illegible]
[illegible] differentia [illegible] numerica influit [illegible] principium quo ad generationem in-
tre

creaturis, q. eq. proprietas personalis patris, l. relatio paternitatis in
fluit ad productionem filii dicitur minor per na. ex propterea filii pro
ducunt. [illegible] parentibus, non ratione speciefica, sed plerumque [illegible]
proprietatibus individualibus, ut in colore, lineamentis, ingenio et
[illegible] respectu parentibus [illegible] tali filio, neque ab aliis parte
[illegible] non carentis, sequitur per se communicare et dare differentiali [illegible] ge
nitoris. g.o paternitas divina per se influit ad generationem.

Ex dictis 3.o [illegible] dispositio [illegible] 2 mathas et alibi [illegible]
[illegible] individuis differunt [illegible] numericas. [illegible]
[illegible], haec ultro constituit et distinguit individua, illa non constituit ultro
individuum, [illegible] et numericam [illegible], ut in hoc quod sit mas
l. femina, quod sit [illegible] l. ingeniosus etc.a quae [illegible]
[illegible] differentias specificas solent. igitur [illegible] comparat relationes per
sonales cum proprietatibus individualibus quae ultro constituunt et di
stinguunt individua, aliter [illegible] comparatio cum relationes divinae
[illegible] constituant divinas personas, distinguunt numerice, quae ultro constituunt
individua humana, comparari solent hae qualitates, ut quod sit talis
[illegible], talis [illegible], talis [illegible] etc.a nullo pacto influunt ut
principium quo ad generationem (quod differentialis influant et ideo illas [illegible]
[illegible]) et propterea filius numquam [illegible] in hac [illegible]
similitudine relationis paternitatis non erit principium quo pater influit, et ideo
[illegible] sed potius dissimilis a paternitate.

[illegible] 2.o [illegible] patres attribuunt relationibus divinis quod sint principia
[illegible] personarum producentium etc.a [illegible], nam
sanctus Athanasius in dialogo [illegible] ait, deus hypostasi gignit, et [illegible]
[illegible], item [illegible] Ambrosius 4.o de fide ad gratianum cap. 4.o [illegible]

generatio paternae proprietatis est. Sic post. et Sanctus Augustinus l. 1. de Trinit. cap. 5 ait, patris sui pater est Christi filius, idest quod producit, et est illius productibus. denique Sanctus Thomas 1. p. q. 36. art. 4. ad 1um. quando ait virtutem spirativam esse unitam per proprietates patris et filii, est autem proprietas illa quaedam relatio quae spirat tanquam principium quo. Ex horum patrum dictis tenendum quod requiratur relatio seu proprietas ad potentiam generativam seu spirativam, sed non ut virtus influens, quare S. Atanasius so. ait Hys. sit haeresis generare scilicet tanquam quod, de quo sect. 3a Sanctus Ambrosius quoque contendit ad generationem requiri proprietatem paternitatis quae est in solo patre, filius non potest generare. Sanctus Augustinus ait in actu notionali generationis tendari relationem paternitatis, unde explicando art. 4 sect. 6. Sanctus Thomas exigit proprietatem aliquam ad spirativam, sed non ut sit ratio formalis producendi.

obiicies. potentia dicitur est aliquid notionale, et propriumque personae unius, quae non constituitur in sua ratione per aliquid absolutum, sed per relativum. — confirmatur nam principium reale alicuius termini productivum debet a tali termino aliter distingui ex 2a 3ius rationis, quia productivum est, ut sit in creatis, quod ex in deo, sed in patre nihil realiter distinguitur nisi sola relatio, quae illa sola est principium filii seu illa partialiter.

Ex his probari hoc argumento et confirmatur, quod requiratur ad exercitium principii ratio quae potentia reddatur notionalis et propria unius personae et realiter a ratione distinguatur, nam quamvis quaelibet potentia oriatur realiter distinguatur a termino ex ratione virtutis productivae, id non necessario sic, sed per respectum et distinctionem realis dicitur per aliquid quod nullo modo formalissime influat seu producat effectum, et sic se habet relatio dicitur, quae confert distinctionem potentiae absolute non confert formalissime rationem virtutis.

sect.

Sect. 3.ª an et quo modo relationes exigant ad sui termini

2.ª rat. relatio divina includit in ratione proprietatis divinæ, et ad illam consequi [illegible] complementum, afferens tantum distinctionem realem, rationem cuius [illegible] [illegible] realiter [illegible] producere. hæc sine dubio est mens sancti Thomæ [illegible] relatis, eam exprimit Albertinus [illegible] indicant Suarez [illegible] Becanus cap. 1 q. 2.ª n. 6 et Macarius 1. part. nam ex 1.ª dictis non dari aliud munus quod formalissime præstare possit relatio, quam ut sit realis: neque enim affert formalissime rationem virtutis influentis: cum sit neque rationem principii quod inquantum est relatio explicite, quæ ut sic [illegible] plicat rationem [illegible] [illegible] offert rationem distinctionis realis, quæ requirit etiam ex parte principii realis. —

obiicies 1.º relatio requirit ad rationem principii in recto [illegible] in obliquo aut tanquam conditio: nullo modo autem quod non requiratur in recto [illegible] [illegible] est D. Santus [illegible] 1. p. q. 41 art. 3 [illegible] ubi ait [illegible] ita importare relationem præter essentiam, ut significet ex æquo et tamquam et concludit essentiam requiri in recto, et relationem in obliquo. quod autem quæ requiratur in obliquo sit, nam difficile explicabitur quo modo conveniat in obliquo, cum præsertim [illegible] 1.º denominet rationem [illegible] [illegible] quod non [illegible] conditio [illegible], nam conditio [illegible] [illegible], [illegible] hæc relatio requirit ad integritatem et complementum [illegible] [illegible] nit illam integre. ergo [illegible] conditio. —

Ad hanc difficultatem et de modo loquendi, [illegible] 1.º [illegible] relationem non ita requiri in obliquo, ut nullo modo sit prædicatum [illegible] [illegible] tuens, et in recto prædicabile de re, de qua [illegible] prædicatur in recto quod producat, ita ut sit quod sit distinctum realiter a termino [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] utrumque significari [illegible], [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] ad producendum [illegible], illud est [illegible] [illegible] virtutis, a qua producit effectus, et [illegible] [illegible]; id quod dicit [illegible] [illegible].

2° licet sit, quod non ita sit conditio talis relatio, ac distinctio, ut praesupponat
completam potentiam productivam cum sua aptitudine ex parte ad producen-
dum, talis enim relatio et distinctio non praesupponit omnimode eo modo expeditum;
dicitur tamen conditio quatenus praesupponit quod dicit talis requiritur ad
producendum per modum principii [illegible] aliis, licet cum omnibus [illegible] requisitis
et praesertim distinctio realis ad productiones reales. 3° sicut ex una et relatio
personali constituit unum suppositum [illegible] divinum, ita et utraque
constituunt potentiam realis, ita ut neutrum sine alio possit intelligi, ut pater
[illegible] 2° [illegible] relatio complere rationem [illegible] in productione spirantis [illegible]
[illegible] L. complere per relationes paternitatis et filiationis L. per relationes
spiratoris activae; neutrum quod etiam minor sit nam per paternitatem et fi-
liationem, si possit compleri relatio [illegible] complet potentias quatenus afferunt distinctionem
realem, [illegible] relationes [illegible] afferunt [illegible] distinctionem ab spiritu sancto quod etiam
[illegible], quod spiratio activa sola complet potentiam spirativam, consequenter [illegible]
[illegible] si [illegible] relationes paternitatis [illegible] filiationis [illegible] spiritus sancti,
sed hoc est falsum quod illa relatio spiratoris sola [illegible] complet potentiam spirativam.

[illegible] ad quaslibet processiones divinas tria per se requiri L. primum
[illegible] seu virtus producens et influens. 2° distinctio realis a [illegible] 3° [illegible]
[illegible] actiones et suppositorum. igitur in generatione verbi [illegible] intellectio divina
[illegible] dicet ad [illegible] et dictum [illegible], 2a concurrit ut prius [illegible], paterni-
tas vero inquantum est relatio, tribuit distinctionem [illegible] generativam a filio: at vero
inquantum est subsistentia complet et reddit prius quod generans. in processione
[illegible] spiritus sancti prius [illegible] concurrunt quo est volitivum et volitio divina,
spiratio vero activa L. paternitas et filiatio, inquantum illas [illegible]
reddunt potentiam realiter distinctam ab spiritu sancto: tandem quod prius quod spirans
constituitur per duplicem personalitatem patris et filii per se requisitam

ad

adrõem prīs q̄d spūs sancti, n̄ est ad rõẽ prīs quo inquantū talis —

potentiã spiratiuã spirãt et tribui sufficiunt et necessº docet S. Thom.

1. p. q. 36. art. 4. corp. fine et ad 1.um et 2.um ubi proprietas spirãt

exigit ad rõẽ prīs realis spiratiui, idē docent Torres 1. p. q. 40.

art. 4. Vasquez disp. 164. cap. 3. Molina q. 36. art. 4. disp. 2. ultra

carigibi Aluertius corolario 11. theologico de relatiõe dubio 2.º n.º 14. oppo

situm tuentur docere cum eo 1. p. q. 36. art. 4.º q. 2.ª ubi Banyes

Zarias Suarez libro de Trinit. cap. 4. qui dicunt requiri ac suffi

cere ad rõẽ prīs realis spiratiue spūs sancti relaões paternitatis et

filiationis, spiratiõem u. actiuã consequi et quasi resultare post originem

et productionem spūs sancti 1.º q.ª S. Thom. 1. p. q. 40. art. 4. corp. idem

dicunt expresse docere. 2.º nã per istã spirãe actiua intelliguntur pater

et filius cum oībus requisitis ad spirandum, sunt enim subsistentes et n.

aliter dicti ab spū sancto, habentque virtutem spiralẽ influxiuã scilicet uo

litiuam et uolitionem. 3.º nã spiratio actiua ut potẽ relaõ fundata, et per

adeo supponit productionem spūs sancti, neque habet ullam rõẽm 2.um quam pr.

intelligatur ante originem, nam licet paternitas inquantum relaõ relati

predicalis fundetur in gen. generationem inquantum personalis pr. intelligitur

ante generationem, spiraõ tn̄ actiua, cum n̄ habeat rõẽm personalitatis, n̄ potest

ante processionem intelligi. —

At sanctus Thomas alios plures dd.res pro nobis u. ad 1.um impugnans

sanctus Thomas in eo loco de relatiõibus diuinis, eas inquantum personali

bus afferare, qd inquantum relaões relatiui pdicalis fundant, et nro. modo

perfectionis spirandi intelligunt consequi originem et actiones [illegible] qua

personis post fuerit hic calis, uideo 1.ª personã pater, qui genuit filium cui

ipsius tradidit S. Augustinus 5. de Trinit. cap. 5. et in 2.um aliam ostendo quã

ait S. Thom. relaões intelligi ante originem, quatenus personas per illas

in

intelligunt^r^ affirmative in recto, ut petri paternitas filii, unde dixit Scotus ... libro 2° distinctione ... spiratio activa, similiter paternitas ... ideo quia post filium spiralis generat, et paternitas eadem ... ... rationaliter de spiratione activa ... processionis spiritus sancti, ... ut recte observavit Albertinus corollario 11 ... ... propter eas ... et ... spirationis activa ... realiter ... scilicet ... complementum ... spirationis per intelligentiam ... spiritus sancti, licet non afferat ... subsistentiam, ... filii ... originem ipsius ... activam, quatenus intelligitur ut relatio ... dicitur intelligitur post originem ... fundatur ... probatur ad 2^am^ ... pater et filius ... intelligimus ... requisitis ad spirandum spiritum sanctum, ... ab esse ... spiratio activa, et ... ab esse ... realis, quam ... pater et filius ... spiritus sancti, ex ... spirationem activam ... simpliciter ... bant.

Obiicies 3°: inintelligibile quod ... divina ... principium ... influens ... filii et spiritus sancti ... hinc ... primum ... prius quia non distinguitur a filio et spiritu sancto, illud ... quod realiter non distinguitur a ... non ... principium reale illius. 2° quia ... processus ... ad ... concurrere ut prius quo intellectus et volitionem ... natura divina, ... sententiam Durandi ibi improbatam ... 3° ... non assignabitur in quo genere natura divina ad eos processus immediate concurrat.

R. non esse inintelligibile, sed necessario intelligendum, quod natura divina ... in relationibus et cum illis unam realiter componens sit prius reale filii et spiritus sancti. Ad 1^am^ impugnationem ... quod natura non distinguatur realiter a filio et spiritu sancto, ... inferri quod ipsa ... 2um ... non sit ... filii et spiritus sancti reale prius, non tamen inferri quod non sit prius reale, in quantum est idem realiter cum re-

ad los spus. scilicet qui ius ipse intelligit et loquit. s. Thesis eas que modi prout
nec dictum est 2.a q. Resp. in verbo, ple... productiones, ... Dariendum nam
Diuinum ... ad productiones, ... intellectus et
uoluntas ... primo ... in proprietatibus ...
diuinum proximum ac primum quo producit; verbum non intelligi
... ...
...
producere ... influunt ex aliis ... prout
...: dixi ... 1.a et 2.a ... priuz quo ... non
diuinum. et ... proximum intellectus ... ad uero ad processiones
... productiones ... uolitibus ... primum radicale, uolitio
... priuz quo proximum ...

Ad 3.am Resp. nam ... verbi et uolitibus ... spus sancti immediate
per modum prii radicalis quasi influens ... in ... oppositione uel ... pro
... 3.a ... subsistentia
immediate influit et attendit ad operationes ... suis
... q indicat in n.ra ... et ... Suarez 6. de Trinit. cap.
9. n. 18. ... priuz ... processiones
Præterea ... Verbi ... aliud ... [illegible] in mediatum et
... intelligibilis. quod docuit Tumel 1. p. q. 41
art. 1. q. 1. n.o 2; et sequit Aluertinus corolario 34 Theologicorum
... dub.o 2.o difficult. 2.a n. 23. ... dat in uo
litiuo ... Spus Sancti

Rogabis tandem an pota productiua diuinarum personarum distin
guat a pota dei productiua creaturarum. Resp. priuz quo esse idem
2.us rez, sed non prium quod: nam ad processiones ad intra dei in per
sonas, ad extra ... influunt: ... si loquamur de prio quo 2.us ...

di[vi]na productiva creaturarum differat ab intellectu et voluntate divina [...] differentia quoque a productiva ad intra sicut non differat ab intellectu et voluntate, neque differt a principali utriusque [...] unde S. Thomas q. 2. de potentia art. 6. ait potentiam ad intra non differre a potentia productionum ad extra, [...] connotatas —

Art. 9. an divinae personae constituantur per aliquas proprietates et quomodo

Pro positivis quem refert S. Thomas 1. p. q. 32 art. 2 et refert Gregorius 1o. dist. 26 q. 7a. existimavit in deo non dari proprietates personales, quibus veluti formis divinae personae constituantur; sed sicut suprema praedicamentorum divina differunt seipsis [...] quin possit in illis [...] per quam ulterius constituantur, [...] simplicia sunt, multo magis ratione maioris simplicitatis personis divinis constitutio proprietatis repugnaret.

Sit 1o. in divinis personis dari proprietates personales, quibus tanquam formis, ac veluti diis divinae personae ultimo [...] constituantur. haec 1o. est adeo certa ut oppositam sententiam Cantariensis 1. p. q. 40. art. 2. in 4a. parte commentarii hereticam, Molina ibi disp. 1. erroneam vel errori proximam, et quod disp. 15. cap. 2o. et Suarez 7o. de trinitate cap. 3. n.o 2. temerariam censeant. defenditur a Magistro 1o. dist. 33 cap. 1. ubi omnes scholastici, et a S. Thoma 1. p. q. 40. art. 2. ad 2., ubi Caiet. Banez, Zumel et Nazarius, Albertinus corollario 100. theologico de relatione [...] 1. [...] Bezanus cap. 3o. de trinitate q. 11. n.o 5o. et ricardi [...]

Pro 2o. ex conciliis et sanctis patribus, qui [...] distinctionem [...] ita sophronius patriarca in epistola, quae inseritur act. 11.

ita et aprobat act. 13. 6a sino di generalis co l. 7a illi propter al
terificas — horum trium proprietatum, que in confuse unam ~~quo~~
~~proprietates~~ significant (sive constitutionem) personas unamque
que persona proprietates, per quas ipsa persona figuras immutabi
les et immobiles obtinet, que eidem soli est insita, et a ceteris aliis per
sonis eam discernit: preterea leones theologus in concilio florenti
no sessione ix. columna 9. persona ex substantia, proprietatibus que consis
tit. et ss 19. credimus personas ex diuina substantia esse que constare et sit..
Bessarion cardinalis in oratione habita in florentino cap. 6. colum. dur
de sancto Basilio lib. 6. 2o 3a eunomium columna 1a sic ait, de tas enim propri
tas autem paternitas et filiatio. ex complexione uero utriusque communi dico et pro
prii, comprehensio ueritatis nobis innascitur. similiter epistola 43 ad fratrem et
prii, quae hic s. preter uero mas habere subsistentiarum. l. proprietatum quibus
libris ualde commendat in concilio calcedonensi act. 16. col. 1 et colum
ac act. theologica n. 17 col. 7 florentini denique s. Nazianzenus
oratione de statu episcoporum ad medium et s. cirillus 2o thesauri cap. 3
pagina 1a 2as relationes per quas utrique persona in propria
hypostasi constituit. —
Pr. 2o ex conciliis et sanctis patribus, qui dicunt dari in diuinis
personis proprietates l. formas (quas significant per terminos abstractos) per
uis aut formam pert. compositum. l. concretum constituere. 1o canit ita ecclesia
in prefatione sanctissime trinitatis in personis proprietas. 2o ..
tius episcopus lib. 2o concilii Niceni agnos... quasdam uelut formas ac
formas constituentes. 3o concilium constant. 2 ... ad damasum ...
neque uero proprietatibus sublatis. 4o iustinianus imperator in edicto
fidei initio. 5o concilium lateranense sub innocentio 3o cap. firmiter. 2us

alia personalis proprietatis dispositio. S. Leo ipse sanctis patribus ex
... orat. S. Basilius epist.ª 43 ad ... S. Nazianzenus
oratio in ... Lumina ... de cardinalibus ... notabiliter col. 2
S. Leo ... de pentecoste. Anastasius patriarcha lib. de rectis
fidei dogmatibus. S. Nazianzenus cap. 1° fidei —

Pr. 3° ex conciliis et sanctis patribus, qui expresse affirmant divinas per
sonas proprietatibus seu relationibus distingui, consequenter supponunt
eisdem constitui: ita Nicephorus patriarcha epist.ª ad Leonem papam
... 5° concilii Ephesini cap. 22. Lateranense ... S. Nazianzenus
et S. Basilius ... S. paulinus ... epist. 29 ... S. Cirillus
et Anasthasius patriarcha ... professione fidei ... quae ...
art.° 4 referendi, quorum auctoritas constat ... divinis ...
et notiones, de quibus disp. 11 art.° 2°.

Pr. 4° ... supponitur ... mysterium Trinitatis ... dan
tur tres personae inter se realiter distinctae habentes unam deitatem, ... habent
aliquid in quo conveniunt seu deitatem, et aliquid per quod differunt ... constituun
tur ex ... omnibus ... ex personalitatibus velut differentiis ... constituunt;
sed id quod est velut differentia ultima alicuius, recte dicitur illius propria atque
proprietas, ergo personae divinae ... proprietatibus ... distinguuntur —

Quare quamvis aliquando S. Cyrillus ... et explicat S. Thomas
opusculo 1° contra errores graecorum cap. 6. quod ... creaturae ... pa
tris appellaverit, quatenus per id distinguitur ... creaturis ...
magis proprie dicitur proprium et proprietas personae divinae, per quod ...
alias personas ... et in hoc sensu relationes ... et spiratio acti
va dicuntur ... et quae proprietates personarum, et ita loquitur ... S. Thomas ...
q. 32 art.° 2° et q. 40 art.° 3° et 4 ... de quo disp. 11 ... quomodo
theologus ... florentinus ... proprietas ... tres
proprietas, id est in rigore et proprissime ... dicuntur proprietates

tres

[illegible] relativas personales, quibus praedictae personae inter se tanquam constituuntur et distinguuntur, ut sic ita exposuit Ricardus Victori 2° de Trinit. cap. [illegible] hanc a proprietate a personis distingui docuit S. Bernardus lib. 5. de consideratione cap. 8. personarum proprietates non esse aliud quam personae: quam in hoc sensu dicunt theologi ex S. Boetio l. de trinit. et lib. de hebdomadibus S. August. 6. de trinit. cap. 6. et S. Gregorio 5. moralium cap. 2. et lib. 18. cap. 34. in divinis [illegible] quid [illegible] ab eo quod [illegible]

Obiicies pro Gregorio, constituere nihil aliud, quam componere, et constitutio est quaedam compositio realis vel [illegible] prout dicta [illegible] extrema ex quibus aliquid constituitur: sed in nulla persona divina potest dari ulla compositio propter summam illius simplicitatem. ergo neque constitutio ex essentia et proprietate. Confirmatur 1° nam genera suprema praedicamentorum, ut dicit metaphysica, itemque [illegible] nihil habent per quod proprie constituantur, quia sunt [illegible] simplicia, ergo neque divina persona ut [illegible] simplex. Confirmatur 2° nam vel haec constitutio est realis vel rationis: neutrum ergo est. minor probatur nam non est realis, alias daretur distinctio realis inter id quod constituitur, et id quo constituitur contra divinam simplicitatem disp. 4. art. ultimo propugnatam; neque est rationis, alias esset ficta [illegible] talis constitutio, quod absurdum est, in qua constitutione explicanda plurimi ecclesiae patres decertarunt, qui sane [illegible] figmentum operam suam posuerunt.

Resp. ut detur vera et propria constitutio, non esse opus ut detur vera et propria compositio, haec enim licet rationis sit prorsus a divina simplicitate, neque ullus veram compositionem Molina aut Suarez concedunt, quam fratres Thomistae minime carpit Navarrus 1. p. q. 40. art. 4. controversia unica. ergo ad solum ergo requiritur ut detur aliquid [illegible] compositioni, vel aliquid instar compositionis ex essentia et relatione vel proprietate; ad quod sufficit ut inter essentiam et proprietatem [illegible]

[illegible] aliqualis distio: [illegible] autem [illegible] et [illegible] inclu

[illegible] et [illegible], ita [illegible] realiter, [illegible], et [illegible]

[illegible] personis, relao [illegible] personas propria [illegible]

[illegible] et Methaphysicis [illegible] distincti

propria: [illegible] persona patris [illegible] paternitate

[illegible] propria [illegible], ut Tertulianus, Basilius, et alii [illegible]

quae [illegible] Methaphysicae [illegible]

me [illegible]

Ad 1am [illegible] in

[illegible] tenuisse [illegible]

[illegible] unde dicimus [illegible] personas realiter [illegible]

realiter, [illegible] intellectum [illegible]

[illegible]

mari non [illegible], quae licet simplicissima [illegible]

[illegible], et [illegible] multiplex, [illegible] realiter [illegible]

personis, et aliquid proprium [illegible] realiter distinctum, [illegible] identifica

[illegible] nostro intellectui [illegible] fundamentum ad distinguendum [illegible]

proprietatem.

Ad 2am [illegible] Radamus [illegible]

[illegible] apud Vazquez [illegible] personas realiter [illegible] et pro

prietatem, [illegible]

[illegible] 1a p. dist. 26. q. 2 art. [illegible]

Caietanus [illegible] art. 4 [illegible]

Vazquez [illegible] 26 paragraph

ad [illegible] Mol. 1. p. q. 40 art. 2o disp. 1a [illegible]

[illegible] cap. 2 [illegible] de Trinit. [illegible]

A [illegible] corolario 10 theologiae [illegible] Becanus [illegible]

de Trinit. q. 11 n. 6 et 7. [illegible]

quamvis ex hac opinione [illegible] explicat [illegible] per constitutionem [illegible] intelligatur [illegible] [illegible] constitutionis [illegible] disting. [illegible]

[illegible] dicenda est constitutio [illegible] nec [illegible] ante [illegible] et [illegible] [illegible] absolute [illegible] [illegible] et hoc [illegible]

[illegible] [illegible] sed [illegible] et [illegible], [illegible] per constitutionem [illegible] intelligatur, quod a [illegible] dependeat, ut persona divina habeat tale

[illegible] et quia adeo [illegible] entitas [illegible] perfectio [illegible] 2us

[illegible] pro [illegible] fundamentum [illegible], ad hoc ut distinguat [illegible]

[illegible], [illegible] tribuat [illegible] talis [illegible] [illegible]

[illegible] et extrinseca, [illegible] distinguit [illegible]

[illegible] proprietas constitutiva est realis et persona constituta [illegible] realis, et de

[illegible] identificatio [illegible] [illegible] identificatio [illegible]

[illegible] constitutiva [illegible] [illegible] doctrina [illegible] est [illegible]

[illegible] constitutionibus, [illegible] ex praedicatis [illegible] [illegible]

Art. 4. [illegible] constitutionibus [illegible] personae divinae [illegible] constituuntur.

Sect. 2. Punctum difficultatis et Authorum sententiae

In qualibet persona divina plura praedicata [illegible] reperiuntur, ut in patre [illegible] divina, attributa, subsistentia relativa, relatio paternitatis, relatio spirationis activae, [illegible] generativa, [illegible] spirativa, origo activa [illegible] generatio, et origo activa spirativa. [illegible] in filio [illegible] absoluta, subsistentia relatio filiationis, relatio spirationis activae, [illegible] spirativa, origo passiva seu nativitas, origo [illegible] activa spirativa. denique in spiritu sancto [illegible] subsistentia relativa, relatio spirationis passivae [illegible] [illegible] —

[illegible] loquamur [illegible] de patre [illegible] exempli [illegible] illis omnibus praedicatis constituatur [illegible] [illegible] ista [illegible] ad illius [illegible]

... ut ... dicit S. Athanasius ... de trinitate ... S. Cyrillus ...
... fidei ... theologi ... florentini
de quarta ... a[rticul]o ... de predicatis, qui affirmat ...
... personam ... qua ... ex illis ...
... persone, itaut per illud tamquam per ... distinctum
... talis persona —

2a [sententia] intendit personas divinas constitui per aliquid absolutum, non per aliquid
relativum. ... differt ex quodam ... ut quem ... de-
fendit Scotus 1o dist. 26 q. unica ...
... q. 2 ... art. 2 ... lincolniensis et ... 3a sen-
tentia docet per origines activas et passivas personas divinas constitui et dis-
tingui. Ita S. Bonaventura 1 dist. 26 art. unico q. 3. 3a sententia
... personas divinas constitui ... personalia ...
... magister 1 dist. 26 cap. 2 ... S. Thomas ...
durandus ... 1 dist. ... q. 4 ... art.
3 ... S. Thomas ... q. 40 art. 2 ...
Navarrus ... Valentia ... q. 2 ... 14 ... 2 ...
cap. 5 ... 1o de trinitate cap. 6 ... corolario 10 theologicis ...
... 2 ... cap. 3 de trinitate q. ...
quo autem ... inter se ... sunt ... explicabit —

Sect. 2a Persone divine formaliter per relationes constituuntur

... 1a ... persone divine per relationes personales formaliter constituuntur ultima, pa-
ter per paternitatem, filius per filiationem, et spiritus sanctus per ... passi-
vam: ... ex ... in qua ... nominant divinas personas per
nomina relativa appellantur pater, filius et spiritus sanctus: ...
... negativum ... robur maximum ...
... que ... aliunde ... scripture ... can

[illegible] maxime [illegible] prius [illegible] Basilius [illegible]

[illegible] nominum [illegible] litteris [illegible]

absolutas [illegible] illo [illegible] 3° [illegible]

[illegible] rebus [illegible] ualide [illegible]

data, et illorum ultimum [illegible] titulis [illegible] ex [illegible]

[illegible] Sanctus [illegible] in [illegible]

[illegible] nomina personis [illegible] Trinitatis [illegible]

[illegible] captui, sed personarum [illegible] proprietatibus [illegible]

proprietati fuerunt accommodata. quare id quod obijcit, sumptum ex prouerb. 30.

[illegible] 4: quod nomen eius et nomen filii eius, si nosti: de filio 2.a personae

intelligendum est, Lessius probat et Basquez disp. 158. cap. 6. et

[illegible] inde non colligit nomen filii proprium [illegible] Sed [illegible] S. [illegible]

[illegible] quare nequit exprimi [illegible] sicut [illegible] diuinae perso

nae, [illegible] nomini [illegible] repugnat.

[illegible] ex [illegible] Lateranensi capite [illegible] unumquodque trium quae [illegible]

nas s. patris et filii et Spiritus Sancti agnouisset, subiunxit eas secundum [illegible] trini

tatem, eas [illegible] proprietates personales discretas, illas s. relatiua nomi

na explicata; praeterea in Florentino Ioannes Theologus [illegible]

na [illegible] sola relatio, quae originales habitudines (Spiritus [illegible]

[illegible] originis [illegible] nominauimus apud [illegible] graecos, quas latini

[illegible] personas multiplicat. [illegible] sola illa [illegible], id [illegible]

distinguit et constituit, ut ostendit sect. 4. et [illegible] in nullo alio distin

[illegible] pater et filius et filius [illegible] idem tradidit [illegible] Bessarion

cardinalis [illegible] cap. 6. [illegible] ostendit [illegible] Eugenius [illegible]

in litteris [illegible] in Florentino [illegible] patris [illegible] filio

at [illegible] adeo. illud [illegible] patris et [illegible] denique [illegible]

relationum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] sacris [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sit S. [illegible]

43. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] art.

10. et in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] persona [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] intelligentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ab aliis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] cap. 2. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

eos in ipsius verbis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ord. a de theologia col. [illegible] [illegible] patriarca to. 2. [illegible]

2. de fidei dogmatibus col. 11 ait [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

tas sed habitudines. S. Epiphanius to. 3. [illegible] 73. ait personas [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Atha

nasius lib. 4 [illegible] Arrianos [illegible] [illegible] lib. 2. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] S. August. [illegible] [illegible] [illegible] lib. 2. [illegible] [illegible]

ex [illegible] [illegible], et [illegible] lib. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] cap. 8 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

et [illegible] [illegible] cap. 4. S. [illegible] [illegible] lib. 3 [illegible] [illegible]

[illegible] S. Anselm. de process. spiritus sancti cap. 2. S. Dionysius [illegible]

et alii relati d. 7. art. 4 sub. 2 et [illegible] 3 [illegible]

[illegible] 4. ex dd. scholasticis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 2. [illegible] art.

2 in medio corporis ipsa distinguuntur [illegible] [illegible], [illegible]

relat. [illegible] [illegible] distinguuntur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible],

Vazquez, Scot. [illegible], [illegible] [illegible] relati, [illegible] [illegible] [illegible]

in dd. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

tertio probatur [illegible] ex [illegible] contra [illegible]

[illegible] improbabilis [illegible] 3 [illegible]

varias et errori proximas. [illegible] quae [illegible]

[illegible] 1. [illegible] cap. 3 [illegible] personae [illegible]

[illegible] patris [illegible] per [illegible]

[illegible] distinguantur [illegible]

[illegible] probabilius [illegible] per [illegible]

[illegible] relationes personales, paternitas, filiatio [illegible]

[illegible] pluribus [illegible] in [illegible]

[illegible] relationes [illegible] personarum [illegible] per illas [illegible]

[illegible]

[illegible] 3a. Personae divinae per relationes [vel] per origines constituuntur.

[illegible] personae [illegible] aliquo [illegible] explicat: diximus [illegible] origines nihil aliud esse, quam [illegible]

personas divinas ut [illegible] producentes et [illegible] producti [illegible] personae [illegible]

[illegible] per hoc quod sit pater, [illegible] quod

generat: filius [illegible] filiationes, [illegible] quod sit [illegible]

[illegible] per hoc quod [illegible] sit [illegible]

[illegible] Bonaventura. [illegible]

[illegible] ex sanctis patribus, Sancto Nazianzeno oratione 1a de Theologia

[illegible] Sancto Basilio 2o contra Eunomium, Sancto Nysseno ad Ablabium

[illegible] Sancto Athanasio dialogo [illegible] Sancto Paulino epist.

23 [illegible] Sancto Ambrosio 1o de fide ad Gratianum cap. 2 Sancto Augustino

[illegible] 3o lib. 5o de Trinit. cap. 5. 6. et 7. [illegible] Fulgentio de fide ad Petrum

[illegible] Sancto Damasceno de fide [illegible] lib. 1 cap. [illegible]

[illegible] Anselmo de [illegible] cap. 2 [illegible]

cap. 15: quatenus divine persone distingui [quia] pater generat, et filius generatur, etc. quod esse ex originis constituant expresse docent S. Thom. 1. p. q. 40. art. 2. concl. et q. de pot. art. 3. et Besarion Cardinalis in orat. cuius verba infra expendimus.

Hic 2° excipit nam illud aliquo modo constituit, quod intrinsecum est et substantiale et maxime quod prius rem constituit, sed talis modo se habent origines. Sic minor prob. nam quod pater generet actus, non est quid additum aliquid accidentale rursus quod sit persona generans et producens quod altri est esse spiratoris, propterea quod filius sit genitus et spiratus ab alio in quod intrinsecum illi et primum, et spiritus sanctus quod sit spiratus, quae persone divine aliquo modo originibus constituuntur.

3° dic. origines sunt priores et ratione priores constituunt divinas personas. Est c. S. Bonavent. et aliorum DD. qui indistincte videntur loqui Mol. et Val. quibus tamen aliquo pacto exclusis relationibus, non tamen expresse tenet S. Thom. 1. p. q. 40. art. 2. corpore ubi licet distinguat utroque modo, per relationes et origines, non tamen prius et praeterea per relationes 2um modum intelligendi, quem sequuntur reliqui DD. relati supra fortius recentiores. neque aliud est contra mentem Mol. et Valentiae sancti et praeterea et tendunt origines aliquo modo discernere et constituere personas.

ita expresse tradidit Besarion Cardinalis, cuius doctrina tanti habita fuit in concilio Florentino sess. 25 in qua orat. habuit, circa 6 col. 9. sic ait: relinquitur ut aut origo aut relatio aut utrumque divinas personas distinguat. Tum vero relatio et origo, et si 2um modum intelligendi differunt (siquidem origo significat per modum actus, ut generatio, relatio vero per modum habitus, ut paternitas) re tamen non differunt, ideo utroque quidem modo distinguunt divinas personas, prius tamen et praeterea 2um modum intelligendi per relationes per quas etiam constituuntur divine persone, constat uti per discursum

pro

primum personam nisi intra ... originem in originante et genitum in originis constituit formaliter personam; sed paternitatem et filiationem, id est patrem et filium, et quod videlicet relatio est relatio et origo, idest in relatione consequitur originem, ideo utraque quidem ... distinguunt divinas personas, sed prius relatio, ... ita cardinalis

... illius et S. Thom. ... origo ... intelligendi ... personae ... presupponit ... ad ... productum, ut explicant ... theologi et Florentinus ... Bessarion ... S. Thom. et alii ... constituit personam ... intelligendi ... presupponit personam ... ad producendum ... generantem ... constituit sed presupponit personam constitutam ... intelligendi ... intelligatur ad proc... ... paternitas inquantum relatio ... personas, quam origo ipsa ... ad hoc ... denique ... origo ... personae productae ... constituta ... distinguat ... producunt ... ad ... personam producentis ... producentis constituere formaliter et primario ... affirmat ... origo ... spirativa ... presupponit personam spirantem ... constitutam.

Sectio 4a. Solvitur ... argumentum difficile, ... in divinis ideo constitutionibus et distinctionibus.

Ad hanc vero doctrinam obiicitur 1o. illud quod est constitutivum alicuius personae formalissime ... et 2us ... idem ... dis...

stinctibus esse aliq; sed paternitatem et filiationem abstractas, quae non dis-
tinctionibus patris et filii ab spiritu sancto; quare neque constitutionibus illa-
rum personarum.

Pro resolutione est 1a nostra dicendi Durandi 1o dist. 26 q. 2 ad 2um
Caietani 1a p. q. 36 art. 2 ubi Conradinus, Vazquez et Alarcon, nec
displicet Molinae disp. 3 ad 2um. Idemque docent Ferrara 4o c. gentes cap.
24 et 26: asserunt quod in relationibus proprietates divinae sunt ideo constitu-
tibus et distinctibus, sed patris et filii, v.g. constitui paternitate
et filiatione et distingui etiam inter se, sed non distingui per illas a
Spiritu Sancto, sed eum spiratione activa ab illis identificatur: idem
sentit Zumel 1 p. disp. 24 cap. 7 a n. 24 et cap. 8 quem
nos Alarcon docet, quod inquit illud prius non est intelligendum de prio-
constitutivo per modum formae qualis est paternitas et filiatio, sed realiter
constitutiva.

Sed 2a nostra dicendi est, quae realiter purissimum est illud prius
quod per id constituunt res, per quod distinguunt. et in 1o. Auctoritas San-
ctorum Patrum, quos refert 2a retulimus, qui proprietatibus accipi-
unt constitutivas proprietates et distinctivas alicuius personae, et pro-
prietates dicunt constituere et distinguere realiter personas. unde Concilium
Lateranense sub proprietates personales discernit. idemque expresse tra-
didit S. Thomas 1 p. q. 40 art. 2 in medio corporis: ipsa distinguen-
tia constituunt res distinctas. Scotus 1o dist. 26 q. 2. Henricus quodli-
beto 5 q. 9. Suarez de Trinit. cap. 4o Albertinus corolario 1o
theologico de relat. dub. 2o n. 13. Becanus cap. 6. de Trinit. q. 3 n.
9. Mol. a qua haec atque oppositum defendit. et 2o ratio: id per quod
aliqua res ultimo constituitur a tali rei maxime proprium, sed id quod
alicui rei maxime proprium (nec sit absolutum nec relativum) illud
ipse

specifice ab altero, quod per illud distinguitur ab eo atque ab alio ... [illegible]
per nam. sicut ... [illegible] ... cum alio, quod per illud
ulto constitueret, ho. non constituit ulto per anim., nec Angelus per subst.,
ex eo qd. dictum est.

2us modus dicendi realiter de constitutivis inter ddi modo relatos, et rationem,
quia filiationem quidem constituere filium, eam tamen distinguere
filium ab spiritu sancto formaliter et explicite, sed solum fundamentaliter, virtualiter
et implicite, quatenus est radix includens spirationem activam,
quae sola formaliter et explicite distinguit filium ab spiritu sancto. Sed
hic modus dicendi placet quatenus ait, filium per spirationem activam formaliter
differre ab spiritu sancto, et quia est forma per se distinguens ab spiritu
sancto, et illi formaliter opposita, et quia illa est forma propter quam filiatio
illam ... includens ... ab spiritu sancto differat; et hoc pacto
[illegible] sicut spiratio activa in hoc modo, nam sicut homo formaliter
distinguitur a caelo et ab homine incorruptibili ... per hoc, quod
sit realis, sed etiam per hoc quod sit corruptibilis, licet per hoc non constituatur
ultimo, ita filius non solum per filiationem, sed etiam per spirationem activam
ab spiritu sancto distinguitur.

Sed sicut modus intendat filiationem, quae de facto constituit filium, ipsam
formaliter differre realiter ab spiritu sancto, ita ut in illa formaliter non exerceatur
distinctio realis, neque dicitur ratio illius immediate falsum asserit,
nam revera filiatio ut talis est extremum huius negationis spiritus sancti,
huius formaliter distinctionem ab spiritu sancto. 2o nam filiatio ut talis
[illegible] ultimo constituit filium velut forma realis, ergo formaliter distinguit
ab spiritu sancto: consequentia patet, nam per id quod formaliter distinguitur, per quod formaliter
constituitur, ita talis forma, quae distinguit, eadem constituit, cum et in
[illegible] relationibus personalibus loquuntur patres ... discernunt ... per

personas, per proprietates personales, sicut loquitur D. Thomas [illegible] eiusque [illegible] filius non constituitur, et maxime si privative solum filiatio formaliter distinguit filium ab Spiritu Sancto.

~~[illegible] negando minorem per paternitatem~~ et filiationem distinguuntur pater et filius ab Spiritu Sancto in recto, neque per illas constituuntur; filiatio enim sicut est quae constituit ultimate et formaliter personam filii, [illegible] filiationem quatenus, veluti contrahit et dividit spirationem activam illam ipsa, literim concludimus: et hoc videtur; neque debet illa realitas propria filii [illegible] intelligentiae personalis simplex filiatio ut cum pater [illegible] indistinctus est [illegible] distinctivus. Quare spiratio activa non filiationis intellecta [illegible] tertio prior in se, subsistentia non filiationis aut paternitatis, [illegible] difficultas [illegible] hunc [illegible] spirationis ad tales formalitates filii quod intendit S. Thomas [illegible] q. 40 art. 2 ad 2 [illegible] dicat, spirationem esse quod [illegible] relationes paternitatis, quae si relativi [illegible] alterius. Atque [illegible] habent doctrinam intelligendi [illegible] esse relationes, quae ad simplicem spirationem in filiatione [illegible] inveniant distinctionem illas ab Spiritu Sancto.

[illegible] dices, 1º quamvis aliter [illegible] relationes dicunt realitatem filii constitui formaliter filiatione ut praecisa ab spiratione, ergo per eandem formaliter distinguitur etiam [illegible] per spirationem: minor probatur, dicunt enim distinctionem et constitutiones [illegible] in divinis per proprietates personales: sed filiatio ut praecisa ab spiratione [illegible] proprietas personalis, cum in ratione personalis nihil accipiat ab spiratione, [illegible] realitas filii constituitur personaliter per filiationem ut praecisam ab spiratione: sed formalitati filiationis opponitur formalitas Spiritus Sancti, ergo filius constituitur et distinguitur ab Spiritu Sancto per relationem illi oppositam.

[illegible] distinguendo [illegible], dicunt constitui filiationem ut praecisa ab spiratione [illegible] 2us [illegible] explicitam, implicite tamen claudentem spirationem, [illegible] concedo: filiatio ut praecisa, si non intelligat praecisam, per inde ac si Spiritus Sanctus a filio procederet, [illegible] sic nego: [illegible] constituitur formalitas et

et si realitas huius filii sinquit distinguuntur realiter, ideo ponit specifi
tiuus ab spiritu sancto, si non realiter et hoc fuit unum probationis [illegible] [illegible]
dux ait constitutivum per quod dicitur distributivum realiter et filiationem fili
ationis omnino spiritu ab spiratione perinde ac [illegible] [illegible]
esse constituit quandam formalitatem filii non distinctam a proprietate filii et [illegible]
diversam ab spiritu sancto [illegible] realitatis filii, et quae adeo distinguit
illam realiter ab spiritu sancto, ad hoc non requiritur spiratio activa, ut ipse
explicat n. 47 et 3o. ideo tradit Mazarius t. 1 q. 31 art. 2
[illegible] n. 3e q. 4a dux ait spiritualem spiritum [illegible] filius ab spiritu
sancto formaliter et non realiter distinguitur, ad probationem autem [illegible] distinguitur
do maiorem, divina constituta distinguuntur per proprietates personales, ut
omnino excludentes spirationem activam perinde ac si spiritus non procede
ret et sic nego, ut claudentes omnia et spirationem et [illegible]. q.
Quaeres licet filiatio non opponatur realiter spiritui sancto 2us [illegible]
[illegible] filiationis, quidam et licet a filio spiritus sanctus non procederet,
ut sic non recte alicui [illegible] [illegible], et ab [illegible] debet [illegible] filiat
non opponi spiritui sancto [illegible] [illegible] filiationis implicitum et reale
quod importat, recte non realiter distinguitur ab spiritu sancto per oppositionem formalem
quia claudit spirationem activam, et [illegible] 2us propositum [illegible] [illegible]
filiationis [illegible] [illegible] spirationem contrahentis et determinans, nec id dissimili
hominis reale [illegible] ex [illegible] contrahunt rationem substantiae [illegible] participat
participare aliquam rationem formaliter saltem [illegible] [illegible] viventis et [illegible]
multo magis filiatio in hac persona filii [illegible] [illegible] [illegible] spirationem
activam contrahens, et illam formaliter et realiter includens participare [illegible] illa
[illegible] rationem formalem, et ab ipsa dicer realiter [illegible], et ab spiratione activa par
ticipat distinctionem formalem ab spiritu sancto, quae distinctio potest [illegible] formaliter
[illegible] per spirationem, sed [illegible] per hanc filiationem. [illegible] hac spiratione realiter [illegible]

includit. 2° et si ipsum quod [illegible] dicta contrahens ex eadem [illegible] spiratoque ad

[illegible] et ideo distinctio quia sit per spiratam a fortiori offert per spiratam

differt [illegible] quod proprie differat. [illegible] per [illegible] differt

a fortiori per propriam per [illegible] et [illegible] iure perfectivus [illegible]

[illegible] dicta sicut differt nascentia [illegible] quod apparet [illegible]

[illegible] frigiditatis, quod qualitas quam [illegible] spiravit [illegible] ita

filiatio [illegible] spirationem spiritus sancti, quod [illegible] habet per [illegible] in

[illegible] spirationis [illegible] oppositas.

Dices 2°. 2am conceptus explicitus filiationis constituit filium [illegible] per

[illegible], sed 2us conceptus explicitus [illegible] spiritus sancti, neque ab

illo [illegible] distinguit, quod constituit et distinguit per eandem [illegible].

[illegible] sit [illegible] [illegible] intelligi [illegible] personam [illegible]

[illegible] et distinguit in ordine ad patrem, in ordine [illegible] nullam

[illegible] spiratio activa.

[illegible] distinguendo maiorem constituit [illegible] personam [illegible], ut [illegible] a nobis

[illegible], licet [illegible] si procedunt, et sic [illegible] constituit [illegible]

[illegible] personam [illegible] spirationem et spirationem et sic nego, [illegible]

[illegible] spirationem, et [illegible], unde hic aliquid peculiare

quod [illegible] spiraret [illegible] ad [illegible] in ordine

ad patrem intelligi filium sufficienter constituitur realiter [illegible]

illa [illegible] explicitus, [illegible] pater [illegible] spirationem [illegible]

[illegible] filium [illegible] perfecte [illegible] constitutus in ordine filii [illegible]

[illegible], nisi [illegible] constitutiva diceret aliquid peculiare, [illegible]

[illegible] spirationem activam [illegible] perfectionem [illegible].

Dices 3°. spiratio activa personalis [illegible] 1° [illegible] deberet [illegible]

personalem. [illegible] distinguendo distinctione personalem, [illegible]

[illegible] spirationem, talis autem filiatio personalis [illegible] spiratio [illegible]

personalitas, atque adeo nihil personalitatis affert, post tria constituens ad realiter et distinctus personalitatis ex eo quod a personalitate abstrahere sicut [illegible] modo sufficit ad constituendum dominium [illegible] ad constituendum [illegible] [illegible] [illegible] 1. p. q. 36. art. 2o ubi [illegible]

Dico 4o filiatio praecisa a spiratione activa retinet rationem personalitatis, cum in hoc quod nihil accipiat a spiratione, ut recte S. Thom. 1. p. q. 40. art. 3o. [illegible] 4o. [illegible] rationem incommunicabilitatis et distinctionis a quavis alia persona etiam a spiritu sancto.

Ex filiatio ut [illegible] spiratione perinde ac si spiritus sanctus [illegible] procederet intelligi a nobis ut personalitas propter rationem quam [illegible], spiratio activa personalitas [illegible], alias [illegible] quod persona saltem [illegible] dicta, quae doctrina est S. Thom. 1. p. q. 40. art. 3 [illegible] [illegible] remotis proprietatibus personalibus remanent [illegible] hypostases et personae, sicut remoto [illegible] a patre, [illegible] spiratione remanet hypostasis seu persona patris, sed [illegible] constitutio [illegible] filii et [illegible] personae [illegible] distinguit illam formaliter a quavis persona alia, sed non realiter: nam si daretur [illegible] filiationis exercita in persona, quae non spiraret spiritum sanctum, [illegible] forent una persona simul genita et spirata, sicut unus pater unus est generans et spirans. ad illud quod dicit de talis [illegible] persona, quod constituat incommunicabiliter distinctam. [illegible] constituit incommunicabiliter [illegible] realiter distinctam, sed [illegible] sua identificati, [illegible] in quantum generans intelligitur ut persona, atque adeo incommunicabilis, [illegible] persona spirans, quae a [illegible] spirante non distinguit [illegible] sed [illegible] geniti [illegible] persona [illegible] realiter distinctam.

Dico 5o spiratio activa [illegible] producit [illegible], sicut haec productio praesupponit filiationem plene et perfecte constitutam, atque adeo distinctam, ita etiam spiratio. Ex ex dictis art. 2o sect. 3a et [illegible] art. 2, [illegible] spiritus [illegible] voluntate. et quamvis [illegible]

[illegible] intellig[illegible] [illegible] requi
[illegible] spirandi [illegible]
[illegible] fundandi, [illegible] eadem [illegible]
[illegible] perfectionem [illegible] intelligi [illegible]
diuersis [illegible] sicut [illegible] filiatio, [illegible]
talis spiratio illi [illegible]

Dices [illegible] doctrina [illegible] Spiritus
sanctus formaliter [illegible] spiratione [illegible] 4 art. 2°
et disp. 7 art. 4 et alibi. [illegible] posse hinc [illegible]
illatam. Primo quod spiratio sit [illegible] quarum propter illam [illegible]
[illegible] ipsa [illegible] distinguitur a [illegible] sancto, et sic [illegible]
[illegible] spiratio [illegible] filiatio [illegible] distinguitur [illegible] Spiritu sancto
2° sensus, quod sola spiratio formaliter distinguat, itaut filiatio spiratione
[illegible] et includentem ipsa formaliter distinguat, et hic numquam
[illegible] intendi, [illegible] ut [illegible] solutionibus ostendi.
Dicendum hinc inferri, quod spiratio non requiratur ad complementum
[illegible] spirativae [illegible], ut art. 2° sect. 5a ostendi: solum non requiritur ad
[illegible] sed [illegible] sufficienter [illegible]
[illegible] defectu [illegible] spiratio [illegible] spiratio [illegible]
[illegible] spirativae [illegible] spiratio requiritur ad complementum
[illegible] spirativam, quatenus requirit filiationem [illegible] spiratio [illegible]
[illegible] dari [illegible] filiatio [illegible] Spiritu sancto
[illegible] requisitum ad [illegible] spiratio requiritur [illegible]
ut [illegible] supponitur [illegible]

Sect. 5a an [illegible] aliud difficile ex eo quod aliter [illegible]
[illegible] intelligatur in persona aliquod aliud velut absolutum.

ing. a [illegible] in intelligatur pater producens actu et paternitas

[illegible] relatio absoluta et

[illegible] constituit [illegible] quod [illegible] paternitas [illegible]

[illegible] personas [illegible] sed [illegible] constitutas

[illegible] nostra assi-

ba s. Thom. 1. p. q. 40 art. 4 [illegible] personalis patris

posset considerari dupliciter [illegible] et sic 2us intellectus

[illegible] fundat [illegible] alio

alio modo [illegible] quae constitutiva personae et sic oportet, quod intelligatur

relatio actu notionali, sicut persona [illegible] intelligit [illegible]

[illegible] D. Thomas in quibus plane distinguit in relatione duas rationes, unam 2us [illegible]

constituit personam, et alteram [illegible] relatio, [illegible]

variant [illegible].

Albertus Magnus 1. p. [illegible] 9. q. 39. [illegible] 2º distinguit

in relatione rationem proprietatis et rationem relationis. 2º herbeus apud Aureolum [illegible] dist.

[illegible] ait relationem [illegible] constitutivam [illegible] rationem quae abstrahit a relativo et

absoluto [illegible] Cameracensis [illegible] q. 40. art. 4. et dist. 3. [illegible]

[illegible] dist. 26. q. 4. Silvester et [illegible] apud [illegible] dicunt relationem

constituere [illegible] suppositum, in quantum [illegible] quantum relationem

4º [illegible] q. 40. art. 4. ait relationem ut [illegible] personam et [illegible]

[illegible] exercitatum [illegible] constituere [illegible] distinguere [illegible]

[illegible] cap. 26. [illegible] puncto illo 2º [illegible] dicunt [illegible] art. 5º

[illegible] absolutum. 6º [illegible] q. 40.

[illegible] 4º [illegible] constituere [illegible] 7º Vasquez disputatio

[illegible] personas patris [illegible] constitutas [illegible]

[illegible] et [illegible] relatio [illegible] q. [illegible]

[illegible] 7. [illegible] art. 7. et [illegible] constituunt [illegible]

[illegible] constitutibus personae illud est relativum. [illegible] apprehendi [illegible]

absolutum [illegible] 9º Albert. 1. p. ait [illegible] personas constituti

[illegible]

constitutivas personales, ut ... productivum ... relativum [illegible]
... [illegible] ... Molina ... 4° art. 4 d. 2 art. [illegible]
... [illegible] ... apud Vasquez ...
[illegible] divinas personas ... intelligi constitutas per relationes ut ... dicit
existens, sicut dicit ... 12 ... 4° art. 4 ...
[illegible] titulo explicat ... sustinet ... credidit ... [illegible]
desiderat attingere ... quas ipse statuerit titulo distinguere
... duo ... 2us explicitus, ... unius constitutivum al
terius relativum.

[illegible] ... solut. dico ... potest dubitari quin possit cum fundamen
[illegible]
... intelligi in constitutivo patris dici aliquando explicite ...
... explicite perfecta ratio relationis in hoc ...
... [illegible] ... in persona patris ... quatenus ... cum fun
damento posse intelligi hoc praedicatum ... [illegible]
... [illegible] ... et ex hoc ... [illegible]
... praedicatis explicite ... [illegible] relationis ... dicatur pater
... [illegible] ... posse vere intelligi in constitutivo patris aliquando expli
cite ... perfecta ... [illegible] ... vere
... pater generat ... talis persona, et tale ... [illegible]
... intelligit pater ut persona producens, ... relata ...
... dicatur.

Dicitur ... in filio et spiritu sancto ... [illegible]
... filius et spiritus sanctus ... persona ... S. Thomas ... 40
art. 4 ... originis ... simpliciter ... [illegible]
... personarum ... simul intelligentur ... relationes
et personalitates ... quamvis ... explicite ...
... illorum ... ceterum in ... [illegible]
illas

illas relationes fabricando, nam si illis tamquam prius [illegible] imprimarentur hypo-
stases dicunt conceptus explicitus, quem hypostatica [illegible] in quantum [illegible]

Dico 2° illas esse relativum inadequate sicut non significant ut talis
hanc 2am partem intendunt fere omnes [illegible] qui relationes [illegible]
[illegible] dicunt [illegible] significare [illegible] in [illegible] abstrahentes a relativa
et absoluta: nam ut recte D. Thom. 1 p. q. 29 art. 4 ad 1um ex D. August.
7 de trinit. cap. 6. hoc nomen persona dicitur ad se, non ad alterum, quia significat
relationem non per modum relationis, sed per modum subsistentis, quae est hypostasis. unde prob.
est 1a pars. quia nihil absolute constituit personas divinas ut authoritate
et ratione probatum est. quamvis [illegible] paternitas per modum [illegible]
[illegible] relationis saltem inadequate constituat personam et relationem
patris est conceptus simplicissimus ex personali et relatione [illegible] 2a pars
[illegible] inadequata utraque [illegible] relationem [illegible]
persona explicite [illegible] ordinem ad aliud, quod est [illegible] relationis alterius [illegible]
explicat.

Dico 3° utraque ratio tam hypostasis, quam explicite ordinem ad aliud aequaliter
pertinent ad constituendas personas divinas, ita ut utraque alteram indigeat [illegible]
[illegible] inadequate [illegible] constituendas personas [illegible] Mol. [illegible] et
Nazarius [illegible] qui dicunt [illegible]
esse personalitatem [illegible] per hypostasim et minus [illegible]
explicitam rationem relationis sicut per originem [illegible]
[illegible] illum conceptum explicare [illegible] perfectiorem
conceptus ordinis [illegible]
[illegible] hypostasis [illegible] constituere patrem ad [illegible] relationem [illegible]
[illegible] sicut alii diximus [illegible]
[illegible] absolute [illegible]
[illegible] personas relationibus constitui et distinguere, patrem paternitate, filium

filius et verbum quia relationes significantur velut in adiacenti sumptae ... ut ex s. tho. 1. p. q. 28 art. 4 et aliis in hoc differt divina a creata persona, quod illa est relativa quae indiget subsistere respectu alterius ad suam constitutionem ... relationibus persona ... ligantur origines aequalitatis persona constituunt ... personalitas personae constituentes ... personam sibi propriam ... explicatur ... adiacenti ... Ad quintum ...

Sect. 6. utrum qua argutae dicat ...

Obiicies 3. ... actio et passio ... supponit prius constituentur ... constituit ... explicandus est quomodo prioritas ... inter originem relatis et alia praedicata divina intercedat, de quo aliqui aliter ... 2. art. sect. 4 ... cata divina intercedat, de quo aliqui aliter d. 2. art. sect. 4 ... art. 2. sect. 2. dub. 2. ... nulla prioritas ... posse intercedere, ... sicut eandem ... aeternis partibus ... ratione librorum reperit prioritas ... 2. in praedicatis divinis ... praedicatis ... in quo ... ex dictis disp. 7. art. ult. ... in praedicatis ... ratione ... dicat prioritas ... alia praedicata divina ... dat prioritas originis ... ratione ... et sic filius posterior est patre origine, et ... adat vera et realis origo et sic filius posterior est patre origine, et ... actiones ... posteriores ... correlativo ... ex eo quod pater ... indigeat filio ... correlativo ... posterius ... intelligi ... prioritas ... originis ...

de

... deinque aliquid intermedium non sunt, nec ... realiter distinctae, itaque nec ... realis origo intercedens, nihilominus datur modus intelligendi diversas prioritas et posterioritas originis, quia unus intelligitur ut ... prius ... personis fundamentis ... quatenus ... alij ... praesumimus ... prius ... alterius ... attributis et relationibus ... ideas ... intelligens ... relativis ... originis activis et relationes ... intelligunt ... ad posterius ... productivo, nec ideo ... personis ... spirat, ... talis ... et prius ... originis ... prioritatibus, nec ideo prima persona ... generat ... spiritus ... prius ... implicite ... priores relationibus productis ... S. Thomae infra, nec ideo ... originis ... ideo ... originis intelligitur posterioritas originis ... nec ideo subsistentias ... personarum subsistentiae ... prioritatibus bene stat simultas durationis et intellectionis ... S. Thom. 1. p. q. 40 art. 4. ubi ... Caiet. ... Molina et Val. ... loco citato. —

Obijcies 4.° relatio ut sic repugnat constituere personas; ergo divinas personas per aliquid aliud constituunt ... ex pluribus, quae ... attribuunt. ... postulat fundamentum ... at quia adeo constituta ... et ... unde S. Aug. ... cap. 2. ait, nihil esse, quod referatur ... aliquid ad se ipsum ... intercedit inter extrema ... realiter ... per ... da. 3.° ... ad aliquod absolutum, ... ad aliud per ... nec ... perfectiones ... intellectui ... est ita ... prius ... ut non posset in eo dari ... [illegible]

pluralis conuenit cum filio in praedicato quod nec ipse nec alius

...ipsi distinguendo ab ipsis creaturis ...nt generant ...multi, relinquit cum

velarent ... ad 1.us prolog. ... fundamentum

possibilium ... idque ... Augustinus quia ... personas

veteribus ... agnouit, ... in patribus ... uniuersaliter pluribus

hypostasis, quae sonat ... latinis ... ad 2.um et 3.um, ...

veteris creaturis ... cum ... ...

... subsistentis.

Ad confirmationem spirationis actiuae ... proprietas ... in patre et filio ... aliquando

relationes proprie ... personas quae constituunt. ... ad 2.um constitutiue

relatas proprie ... ut nulli alteri conueniat, patet in

rei simplicis, licet ... ut nulli alteri conueniat, patet in

aliquibus ... ...

...que ... ...

conueniunt. ... ...

disp. 10. de modo loquendi et praedicandi de trinitate

numeralibus et aliis ... ...

breui compendio ... disputationes ... quas ... tradidit

... 31 et 39 ... ... disp. 11 et 12 ut

illa ... posse ... difficultates

ob temporis angustias ... ...

... redigeremus.

Art. 9 ... de usu ... ...

... explicatur.

dicit ... ... 31 ... ...

... ... Arrianos ... ...

par

personarum 3ª [illegible] et Sabellium [illegible]. unde [illegible] ad [illegible] per

[illegible] significandas hypostases [illegible] [illegible] ut [illegible]

[illegible] dixit trinitas, [illegible] Toletanum 11um in confessione fidei, ubi

[illegible] hanc [illegible] in uno deo trinitas, forte ut excludunt dicti

[illegible] huius a personarum [illegible] haeresi [illegible]

debet in aliis [illegible], neque [illegible] divinitas e trinitas si

cut [illegible] intelligatur, quam [illegible] tribus personis [illegible]

condemnavit concilium Bracarense 1. canone 2o [illegible]

[illegible] et [illegible] sabant, [illegible] sancta trinitas [illegible]

[illegible] personarum [illegible], addit [illegible] deus [illegible] triplex [illegible]

triplicem, denominat [illegible] multiplicitas [illegible] [illegible] multi

plex [illegible] triplex persona. denique trinitas neque triplex [illegible]

[illegible], [illegible] denominat deus [illegible] trinitatis. quare Toletanum 11um in

confessione deus ait, trinitas non triplex, sed trina, loquitur [illegible]

[illegible] et identico [illegible] [illegible] illa lectio [illegible] conciliorum [illegible]

[illegible] edito a Parisiis [illegible] legitur non triplex, sed trinitas.

3o. inter hos denominationes [illegible] ut alius, alter, diversus,

differens, distinctus, disparatus, alienus, separatus. [illegible] [illegible]

[illegible] reliqua [illegible] [illegible] [illegible] addant personis [illegible]

[illegible] a [illegible], ut [illegible], alia persona, [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible] diversus et differens, [illegible] diversus [illegible]

absolute expediat [illegible] sine addito. [illegible] alius et alter [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] et filius [illegible] alius [illegible] alter a patre. [illegible]

[illegible] [illegible] aliud a patre, [illegible] diversitas

[illegible], sed potius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

n[umer]o 3o ... tres ... [illegible] ... una est ... [illegible] et

eadem. S. Hylarius 7o de Trinit. ... ut ... [illegible] ... non sin

gularis, quia ... personis, ... [illegible] ... una persona patris

... [illegible] ... singularis ... [illegible] ... uni

... [illegible] ... potest ... intelligi ... [illegible]

identitas ... sed ... S. Bernardus ... ad ... [illegible]

... tres ... [illegible] ...

... [illegible] ... solus ... solus ait S. Thom. ... 3 ... 3 ...

... [illegible] ... sine ... [illegible]

... [illegible] ... solus, ut ... Deus solus, ... [illegible]

... [illegible] ... solitarius

... [illegible] ... solitarius ... [illegible]

... [illegible] ... personali, ... [illegible]

... [illegible] ... pater solus ... [illegible]

... [illegible] ... potest ... [illegible]

sine ... [illegible] ... solus ... [illegible]

... [illegible] ... *alius* ... [illegible] ... patris ... [illegible]

... [illegible] ... S. Thom. ... 3 ... [illegible]

disp. 31 Mol., ... [illegible] ... de Trinit. cap. 13 —

Art. 2us. an, ... [illegible] ... et quibus ... numeralibus appli centur.

... [illegible] ... tres ... [illegible] ...

... [illegible] ... ex ... [illegible]

2o inter ... numerales quiddam ... primitivus ... ut duo, tres, ... [illegible]

... ab ... derivati, ut binus, ... [illegible] ... 3 ex S. Thom. —

3 ex S. Thom. ... 3 ... art. ... [illegible]

... [illegible]

sunt pluralitatis ... in deo tres ... nec ... personas ...
quae per ... substantiam absolutam, ut eam ... requirebat ... deus
... generare ... procedentes ... quae ... de trinitate uno ut
eum ... generat ... deus ut deus ... spirat ... tribus
eum ... solidum ... generat ... diversitas ...
... praedicato quod limitat ... limitat ... subjectum ut obser-
vat S. Thomas ad 3um eam quaestionem, ut aliquid ... significandi
... subsistens, licet vere non subsistat, ut in eu-
charistia ... album etc. pergit S. Thomas ibi ad explicandum
aliquas propositiones ut deus genuit se deum, quam ait esse falsam,
... reciproci se quod denotat seipsum genuisse ... quando ...
usurpat ... Augustinus genuit alterum ... epist. ...
maxime ... deus pater genuit alterum se, id est filium
... emphatice dictum ... S. Thomas addit quod haec ...
... genuit alium deum, quod denotat aliter ... nisi ... deus
... (quod ... inusitatum) genuit alium qui est deus ...
... haec deus genuit eundem deum, denotat ... relati-
... eundem filium ... eum patrem ... seipsum genuisse ...
diversam ... horum terminorum deus ... plurimi ...
Thomas ... art. ultimo ... genuit ...
... positis sit 2a ... tres ... adiectiva quibus ... possunt
jungi ... numeralis, quibus multiplicantur, et ideo ... in deo ...
... tres intelligentes, tres amantes, tres aeterni, tres immensi
adiective, ita S. Thomas q. 39 art. 3 et Mol. Bannes Valentia et
... pro nam ... adiectivis ... importat ... in ... id ...
in deo ... suppositum ... multiplex ... illius multiplicitas ... explica-
... numeralibus ... nam in capite ... dicitur ...
... symbolo ... Athanasii ... tres personae ... aeternae ...

... nisi 3 ... humanitas ... in multis, ut tres aeterni, et multi tres substantiae, ut alii tres increati ... observat. neque obstat, quod ... in recto adiectivo ... pro multis alteri adiacentibus ... multiplicandis, ... praedicatur et sub. ... illa eadem

... trinitas substantiva et ... multiplicare in deo ... tres numeratas ... ut indiciis duos spiratores, tres increatos, tres deos etc. ... S. Thom. q. 39 art. ... et ad 7us et q. 39 art. 3o ... substantivis ... in recto ... significat: sed in ista ... substantivis deus, spirator, creator etc. ... multiplicari ... posse ex qua ratione ... Vasquez ...

ex qua ratione concludit Vasquez disp. 135 cap. 4 et ... plures ... in eodem homine, ut plures humanitates in verbo ... plures ... S. Thom. ... multiplicandis ... substantivis ... S. Thom. ... Mol. Zumel, Valent., Navarr. et alii, nam ... S. Thom. ... in his substantivis, sed ... utrumque ... S. Thom. ... in recto significat: sed ... meminit ... importat in recto, nam in hoc differt substantivum a ... adiectivo. unde S. Thom. 3. p. q. 3. art. 7o ad 2um in ea ... in quo una persona divina sustentaret tres humanitates, concedit unum ... tres homines ... ad negandum plures ... malum sit ... sufficit, ut ... ex parte hominis ... ex parte ... multiplicitas, de quo disp. 6. de incarnatione, et aliquid attigi disp. ...

Dixi 2o ... nominibus ... absolutis ... relativas ... abstrahunt a relativis, et absolutis, in deo multiplicanda, ut tres personae, tres ... addit d. Thom. ad 2um ... Genesis 1o ubi dicit in principio creavit deus ... Elohim ... in plurali; id est, dii ... iudices ... substantiva ... in ...

tenens concretionem, quae absit hinc a relatiuis et absolutis posse multi-
plicari, ut tres res, tres personae, pater, et cetera de quibus dixi 2ae q. dix. 2o. Tres
qualibus substantiuis appositum posse tres numerales, primitus ut quia di-
uersa quae demonstrari possunt, ut pari ut deus trinus, trinus [illegible] coniunct...
3o dicitur abstracta essentialia multiplicari non posse in deo, et [illegible]
patet ex 2a ratione abstracta, non illa significant formas essentiales dei, sed essentia diuina
in deo est indiuisibile unicum et non multiplicatur in personis, quare et cetera personalia
tamen personalia, ut personalitas, subsistentia, relatio, quae abstrahunt, ut
entitas, res et cetera multiplicari possunt, ut iam diximus, dicto libro 1. et [illegible]
3o ad 4um an et quomodo nomen personae possit multiplicari in
deo, an in recto vel importet, dixi disputatione 1. art. 2o.

Art.o 3us an et quomodo personalia et essentialia, et essentialia de personis praedicentur, et illis proprie

Sic breuiter perstringendo quae S. Thomas 1. p. q. 39. art. 3o,
6. 7o et 8o tradidit. 1o in art. 5o docet personalia et notionalia non
posse praedicari de terminis abstractis essentialibus, ut essentia, diuina, generat, spirat,
potest generare et cetera, unde concilium Lateranense cap. damnamus de summa
Trinitate definit contra Abbatem Ioachimum quod essentia diuina non generat et
similiter concilium Toletanum 4um et Ioannes theologus in florentino [illegible]
[illegible], quia notionalia ut [illegible] et alias non conueniunt essentialibus. addit sanctus
doctor ad 4um et 5um recte usurpari locutiones, quibus affirmetur persona
relatiuae notionalia eidem cum essentialibus, ut essentia diuina est pater, et paternitas
est res generans et cetera.

2o sanctus Thomas in art. 3o ex sancto Fulgentio de fide ad Petrum cap. 1o [illegible]
et hoc in Lateranensi cap. damnamus de summa Trinitate, et tradditur
a sancto Bernardo serm. in Cantica et 5o de consideratione ex Remigio [illegible]
monet recte praedicari in sensu identico de relatiuis essentialia, ut essentia homo,
essentia est pater, est filius, spiritus sanctus est trinus, trinitas pater [illegible] et cetera.

3o in art. 7o ostendit sanctus Thomas quo pacto aliqua nomina essentialia et com-
[illegible]

[illegible] fii in tabi, et consequentia, amor, patet etiam propriorum singularum per
sonas. Dicuntur spiritualis [illegible] processionis [illegible] filio [illegible] priori sapien
tia, et spiritui sancto bonitas, velut denotet [illegible] aliquam
personam [illegible] exemplar [illegible] addit [illegible]
nomina qualia est sim se omnibus personis, sola ac priora in substitutione [illegible]
quas personas, tota ac appropriatur. 4° denique

4ª denique inter° d. explicat diversa nomina qualia que a sanctis patribus
divinis personis appropriantur. 1° S. Hilarius 2° de Trinit. paulo post
initium, seu principium aeternitatis appropriat patri, qui est sine principio. Speciem
pulcritudinem filio, qui est imago pulcherrima perfecte referens geni
toris. denique usum spiritui sancto, qui est donum, quo personae divinae se fruuntur
et quo creaturae perfruuntur. 2° S. August. 1° de doctrina christiana
cap. 5. ait in patre est unitas, in filio aequalitas, in spiritu sancto utriusque
concordia. appropriat patri unitatem, quia sicut hic principium numeri, et sine pro
ita pater principium Trinitatis ac sine principio. in filio [illegible] aequalitas, quia
perfecta similitudo ex omni [illegible] concreta. denique in spiritu sancto
dat concordiam utriusque. 1. propter amorem [illegible] paterni que est principium
neque filius aequalis nisi spiritus sancti ab utroque procedit. 3° S. August.
apud S. Thom., patri potentia, filio sapientia, spiritui sancto bonitas appropriat,
quia potentia tenet ex parte principii, quod est pater, [illegible]
viribus [illegible] dextrae propter generandi sicut [illegible], sapientiam filio, quia est
verbum, et [illegible] sicut [illegible] creati filii. bonitas spiritui sancto qui
est amor, cuius obiectum est bonitas, quae [illegible] ab amore divino. 4° S. August.
6. de trini. [illegible] ex apostolo ait, ex ipso per ipsum, et in ipso; ex ipso
[illegible] patri, qui est principium, per ipsum filio, quia [illegible] velut
medium, quo pater operatur, [illegible] verbum [illegible]
patris, in ipso spiritui sancto, quatenus in illo velut in [illegible]
deus, et trinitas. — 5° alia nomina filioque appropriata S. Thom. [illegible]

1us verit. quid intellectionis per sapientiæ ex qua procedit. 2us 3. lib. [illegible] in quantum est sapientia patris. 3us quia [illegible] hoc maniis [illegible] per figuratum [illegible] qui apparuit [illegible] populus [illegible], et nomine quia [illegible] de quibus [illegible] expositionis [illegible]

Dispo 11. de notionibus divinis et cognoscibilitate mysterii sanctissimæ trinitatis pro commentario quæstionis 32æ sancti Thomæ

Artus 1us an et quomodo misterium trinitatis sit cognoscibile et evidenter et probabiliter

fateor gravem et difficultatis dignam, quæ serio examinaretur, [illegible] post prodigium [illegible], cum anni exitus immineat, [illegible] existimavimus a nobis prætermittere et ad alium locum remittere, quam fides, sicut [illegible], hoc [illegible] in sequentis anni prælectionibus de [illegible] [illegible]

Artus 2us quid sit, quid, et quot notiones divinarum personarum

[illegible] notionis nomen apud latinos et apud [illegible] 3o [illegible] cognitionis [illegible] qua aliquis cognoscimus, sed etiam notas [illegible], seu [illegible] quibus unum ab alio dignoscimus: in hoc sensu usurpatur a [illegible] [illegible] sanctus Thomas et doctores 1. p. q. 32. art. 3o et 4o pro [illegible] notas, quibus una persona divina ab aliis discernitur [illegible] [illegible] nomen notionis usurpat. [illegible] Augustinus [illegible] [illegible] cap. [illegible] et [illegible] [illegible] adversus [illegible] qui [illegible] [illegible] quod per notiones [illegible] prædictas exprimuntur apud [illegible] epistola 43. ad fratres parte 3a et l. 6. 2o [illegible] [illegible] [illegible] col. 3a [illegible] [illegible]

[illegible] initio, ingenitum et genitum posuit notiones. S. Crisost. homilia [illegible] in [illegible] unde constat has notiones tradidisse personis ad [illegible] quod ma[illegible] negant [illegible] ex graecis quos [illegible] art. 3. [illegible] nam sicut proprietates constituentes personas diuinas negari non possunt absque periculo [illegible] ita neque notiones, cum ex maiori parte proprietates sint, quibus personae sicut distinguuntur ita cognoscuntur.

2° Dicitur: Notiones quae sunt diuinae notiones [illegible] dicitur stricte et rigorose notio est propria ratio cognoscendi diuinas personas per aliquid ad illarum dignitatem pertinens. colligitur ex S. Tho. 1. dist. 26. q. 2. a. 3. et 1. p. q. 32. art. 3. ad 2um. Dicitur propria ratio, nam communibus personis [illegible] conueniunt non eas dignoscendas. Additur ad dignitatem pertinens, nam sicut eas titulos, [illegible] [illegible] usurpare ad personas creatas, inquantum tales dignoscendas, quae earum dignitatem exprimunt, ita similiter in diuinis; nec enim reges dignoscimus a ciuibus ex eo quod comedant et [illegible] nobilibus [illegible] ex eo quod rex sit [illegible] [illegible] praecipue [illegible] —

3° Quinque sunt notiones neque plures neque pauciores. innascibilitas, paternitas, filiatio, spiratio actiua, spiratio passiua, et [illegible] [illegible]. ita docent cum [illegible] S. Tho. 1. q. art. 3. Caiet. Canariensis, Zumel, Mol. Vazquez, Valent., Vasquez, Maiorus, Marsil. 1. de Trinit. cap. 10. Bec[anus] cap. 7. q. 2. et alii quorum Canariensis, Vazquez, Diaz, Zumel, et [illegible] oppositum censent temerarium. Mol. [illegible] et alii, quibus fauet S. Thomas art. 4. aiunt, dummodo reipsa nullum proprium praedicatum deo adimeret et adderet absque periculo fidei opinari (quamuis falso) quinque notionum numerum [illegible] et augeret. Primo nam tres relationes personales, scilicet paternitas, filiatio, et spiratio passiua, absque controuersia [illegible] illis [illegible] praesertim constituant, dignitatem [illegible] et dignoscuntur diuinae personae. Rursus spiratio actiua, sicut 4a

rel

relatio, ita est 4a notio, licet enim in se stat filiatio personam, [illegible] et in patre et filio manifestat dignitatem spirationis, quae dignos eum [illegible] quae per filiationem et paternitatem non explicatur. denique cum sit magna dig[nitas] in patre, quod sit principium sine principio et processionis improductus, et [illegible] non sufficient innotescat per paternitatem, meritorum enumerat [illegible] notio in patre s. innascibilitas, quam S. Basilius, S. Cyrillus, S. August. et alii [illegible] dant. —

4o an haec innascibilitas sit aliquid positivum [illegible] negativum. S. Basilius [illegible] 5. lib. n.us cap. 2. S. Cyrillus [illegible] cap. 4. [illegible] damas[cenus] [illegible] fide [illegible] dum dicant, [illegible], quod deus pater [illegible] judicant [illegible] positivum. ita [illegible] quaest. dist. [illegible] cap. 5. [illegible] S. Thom. [illegible] dist. 28. q. 1. art. 2. ad 1um [illegible] q. 33. [illegible] ultra [illegible] Mag[ist]ri [illegible] alii. Suarez 3. de trinit. cap. 10 [illegible] quod negativum, quibus favet S. August. 5. de trinit. cap. 7. Cyrillus [illegible] cap. [illegible] et alii, [illegible] nihil [illegible] [illegible] dat, quod [illegible] innascibilitatis. [illegible] sed dico 1. [illegible] prope finem [illegible] innascibilitatem [illegible] explicat negationem, hac tamen negatione [illegible] perfectionem patris [illegible] quia illi repugnat ab alio produci, ut [illegible] S. Thom. [illegible] sed hoc positivum non est nova relatio, aut perfectio distincta a paternitate, [illegible] est ipsa paternitas ut explicite [illegible] talis negatio, in quo differt [illegible] a paternitate, ut est explicite relatio. —

[illegible] Scotus dist. 28. q. 1. ad 3um putavit [illegible] adversari, qui [illegible] al[ter]a quinque notiones [illegible] alias, quae dicuntur inspirabilitas, [illegible] quae insp[ira]bilitas [illegible] licet spiratio activa agnita non fuerit ab antiquis patribus, et S. Ambrosius [illegible] habuerit innascibilitatem [illegible] [illegible], et S. damascenus [illegible] dixerit ad dignitatem patris [illegible]; [illegible] cursu temporis utraque notio admissa fuit. 3o licet inspirabilitas [illegible] [illegible] fuerit, potest [illegible] 2o [illegible] quod sit ingenerabilitas [illegible]

[illegible] et filio a patre, ut S. Nazianzenus vide in laudes hyeronymi adverti — 4° in spiritu sancto dat quod nullam personam producat — sicut in patre et filio, quod sint personae productivae. 6° originis, seu [illegible] productio nalis augent numerum notionum — in filio quod sit verbum, et imago et in spiritu sancto quod sit amor seu donum, quia in quantum personalibus, et ex pluribus [illegible] seu illa [illegible] seu attributa etc.

R. ex Vasquez et ex aliis, spirationem activam non negari, sed satis a patribus indicari. innascibilitas, quantum dicit independentiam a quo, negat esse propriam patris notionem, ut dicitur improductus ut sicut notio — omnia non quae obiiciunt non augent numerum notionum quae pertinent ad dignitatem personae, seu quia nihil novum manifestant, quod per alias quinque notiones non satis testetur. Ad 2um 3um spiratus in filio non dicit dignitatem personae, nec aliquid nobis quod indicat per filiationem et procedentem se pervenitur. idem dum est disputanti in ingenerabilitate, et de producibilitate illius et filii. 4um nihil dignitatis arguit in spiritu sancto — 5um quod pater et filius sint personae productivae sufficienter innotescit per hoc quod sint pater et spirator. 6° originis fraterne se dicunt dignitatem ad ut alie insufficiunt [illegible], et mediis illis est excellentia — 7° rationibus personalis et imaginis nihil nobis afferunt dignitatis praeter notiones filiationis et similiter in spiritu sancto, quod sit donum seu amor et in aliis personis aliis rebus explicatur. unde pater ad reliqua. —

Q.o 42. S. Thomae de aequalitate et similitudine divinarum personarum in sex art.os —

in 1° de qualitate [sic] ait in divinis cadendam inter personas procedentes aeternas et supremo. in 2° dari inter divinas personas ordinem seu originis. in 4° filium esse patri aequalem in magnitudine.

in

[illegible] quoniam missiones divinarum personarum [illegible]

aequales patri [illegible]

Q. 43 sancti Thomae et ultima de Trinitate

de missione divinarum personarum in qua 8 art. divisa

quorum commentariis sequenti disp. ex [illegible]

Disp. 12 de aequalitate, similitudine et missione divinarum personarum

Art. 1. de aequalitate et similitudine

Certum est 2 us. fides divas personas esse inter se similes in [illegible] similitudine fundata in identitate et substantiali natura divina; de qua d. 2 art. 3. disp. 7. art. 2 et disp. 8. art. 1 [illegible] aliam similitudinem diversitatem pugnat cum divinitate personarum, et inventa a hereticis sectatoribus Eusebii episcopi Arriani, ut ho[illegible] [illegible] nisi [illegible]; ut ex S. hylario [illegible] personae potius [illegible], ut tradidit [illegible] S. Anasthasio [illegible] quod intendit S. August. 1 de Trinitate cap. 7 dum ait [illegible] relationis.

Aeternus [illegible] personas aequales perfectione divina, sapientia, magnitudine, potentia [illegible] definitum in symbolo sancti Athanasii coaeternae sibi sunt et coaequales, et tradit a S. Marcellino in epist. [illegible] sancti hylarii [illegible] S. Irenaeus, S. August. 1 de Trinitate cap. 7 et lib. 7 cap. 10 sancti hylario de synodis et lib. 11 et 12 de Trinitate [illegible] disp. 4 art. 4 [illegible] id defendi [illegible] fundatur [illegible] in substantiali [illegible] natura divina [illegible] predicatis absolutis [illegible] aequales [illegible] intellectivis, [illegible] rebus divinis [illegible] distinguuntur, [illegible] aequalitatem, et quae perfectio [illegible]

et accommodationes, de quibus disp. 4.a ex q.a utraque. S. Hylarius lib. de sy[illegible] pag. mihi [illegible] Bibliotheca patrum [illegible] qualis ille prof[illegible] ... nis, magis et idem art. 12 de trinit. pag. mihi 243 [illegible] in infinitum, infinitatem et maiestate.

Hic peroratur magna difficultas num hypostasis [illegible] distinctio, à qualitas. L. dis[illegible] divinarum personarum dat correlativas proprie quasi predicatas, quamvis [illegible] originis inter divinas personas intercedit respon di negatis disp. 3 art. 12.

Art. 2.us an sit et quid sit missio divinarum personarum, quarum, à quibus, quo et quotuplex.

[illegible] facile negotio expediendum ... propositionem sequitur missio divinis, nec enim dubitari potest absque praeiudicio fidei, quod duas divinas personas [illegible] mitti Joannis 3.o n. 17: non enim misit deus filium suum. cap. 6: sicut misit me vivens pater. cap. 14 n. 26: paraclitus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo. et cap. 15 n. 26: quem ego mittam vobis a patre. ad galatas 4 n. 4: misit deus filium suum factum ex muliere. sensit [illegible] Magister lib. dist. 13: missiones hinc re tantum operationes personae divinae ad extra in creaturis [illegible] ultra hanc tamen requiri [illegible] ut persona missa a mittente procedat docent S. Thomas 1 dist. 15 q. 3 art. 2 et 1 p. q. 43 art. 1. 2 et 3.

Scotus 1 dist. 24 q. 2. Gabr. q. 2. Marsilius q. 17 ab art. [illegible] Ferrara 4.o [illegible] gentes capite 23 et [illegible] S. Thomas q. 43. Caiet. Cananus, Mol. Vasquez, Zumel, Navarro, Val. disp. 2.a q. ultima puncto 1.o Vazquez disp. 170 cap. 2. Suarez lib. 12 de trinit. cap. 1.o Becanus cap. 9 q. 2 et communiter recentiores.

Dico 1.o ad proprias et rigurosas rationes missionis duo requiruntur: processio personae missae a mittente, et eiusdem manifestatio ad extra in [illegible]

aliquo effectu producto minus tamen proprie manifestatio ex terna per-
sone divine post illius missio appellari. 2a pars traditur a DD. Scholasticis
preter magistrum a quo non negatur et videtur exprimi a S. Athana-
sio serm. de deipara col. 8. probatur 1o nam quod processio requiratur
ideo pater non dicitur mitti ab alia ulla persona quia a nullo pro-
cedit. 2o nam Ioannes Theologus in florentino sess. 21 col. 5. neque
dubitare possumus spiritum sanctum ex filio etiam ab aeterno procedere, cum
quod ab eodem temporaliter procedere credit. itaque S. Thomas q. 43
art. 8. unde S. August. 4 de trinit. cap. 20. pater a nullo mittitur
quia a nullo est. videantur illustrissimi S. Greg. homil. 26 in evangelia. S.
hylarius 8. et 9. de trinit. S. Cirillus 4o in Ioannem cap. 43 et lib.
12 Thesauri cap. 3. S. Beda lib. 2. homil. 2. quod vero ultra processio
ad intra requiratur manifestatio ad extra docet S. Athanas. [illegible] de trini-
tate ad finem et S. August. 4o de trinit. cap. 20. ubi non ipsa quod
de patre natus est mittitur filius sed vel eo quod apparuit huic mun-
do verbum caro factum est vel ex eo quod ex tempore mente cuiusque per-
cipitur; constat nam ideo personas divinas dicunt mitti in tempore ex ti[illegible]
mus sanctis patribus ex sacra scriptura —

Pro 2o expedi nam missio metaphysice dicitur ex propria missione locali
qua quis ab alio mittitur ad aliquem vim potestatis alicuius vel imperii vel consilii
vel impetus eius impressi. [illegible] missione duo inveniuntur [illegible]
art. 1o [illegible] egressus illius qui mittitur ab eo a quo mittitur, in quo mittens
exercet aliquam potestatem in eum qui mittitur: sed in divinis personis missis
non potest egredi localiter a mittente, nec ab alia disponi per potestatem do-
minativam aut directivam cum neque potestate neque sapientia sit
illa inferior. qui egreditur per processionem exercitam media persona [illegible]
niente in quo sensu Ioannis 16. ait Christus de [illegible] a patre et [illegible] veni
[illegible] 2o missio [illegible] huic ad quem [illegible] quis mittitur [illegible]

S. Atanasius in ad Apzianos sine · de sed in divinis ibi tres hi positi sunt ubi, nulla in persona possit mattare locum, nec a ipsa persona missa, nulla in dicitur ad ipsam mitti quae effectus creatus vel cuius persona missa aliquam manifestat quod cinquit S. Atanasius · Et incarne praesentes iste bar, ideo sancti viri vocabulo missionis uti cavuerunt.

2a pars quod missio minus propria accipiatur pro sola productione effectus creati, qua divina persona manifestatur, probatur primo Esaiae 48 n. 16 Christus dicit, dicens: Dominus Deus misit me et spiritus eius · Ubi, in spiritus sanctus ut interpretantur S. Amb. 2o de fide ad Gratianum cap. 4o et Hieronymus alibi. Chrysost. homilia de Sancto spiritu S. August. 2o de Trinitate cap. 5 et 15. Luc. 6 n. 1 · spiritus domini super me etc. ad anunciandum mansuetis misit me quod Luc. 4 n. 18 Christus dicit, dicens interpretatur cum trinitatis spiritus S. non procedat in quantum deus sed in abeo et in hac trinitate vel carnis, qua manifestatus est, nam Luc. 1o n. 35 · dixit Angelus spiritus superveniet etc. et Matt. 1o n. 20 quod in ea natum est de spiritu sancto est in eodem sensu filius divinus dicitur seipsum mittere. ita S. Hyginus papa epist. 1a decretali S. August. 2o de Trinitate cap. 5 et quilibet tole tus 3 11. [illegible] vide sua 12 de Trinitate cap. 2 et 3 · quaeritur an

Et ergo · Secunda, quod una persona mittat seipsam id usurpantibus propter duo [illegible] quasi incarnatus est, vel quatenus mittens et missus demo minatur, quod nunquam quas de alia persona dicitur licet S. August. 15 de Trinitate cap. 19 dixerit spiritus sanctus donare seipsum, quod de ipsa [illegible] propria affirmari debuit Suarez cap. 2 n. 2. —

Ex dictis infertur quo pacto doctrina S. Thomae in memoria [illegible] intelligenda sit 1o in 2o art. docet aliquam personam dici mitti quatenus ab alio procedens et vel temporaliter manifestatur. in 3o art. docet missionem et dationem in divinis dici temporaliter tantum cum ab

verno mitti: in hac priam rationem missionis ab, qui manifestet tempor ali.

sig. in 4° art° dicenmus mitti a conveniri patri, sed ratio filius et spus Sancti,

quod pater a nullo alio procedit, ut ex S. August. l. 4° ostendit, neq qui a° di

trinit. cap. 5° relinquens idiquis pater ita dedit ad eius 3 cedit patrem

seipsum dare per gratiam et alia dona creaturis convenire in tribus, quod ab

alio mittatur, quod hic locutio supponit in alio potest. Sed ipsum 4 mat.

7. dicemus mitti proprie et in rigore competere soli personae pro

cedenti ab ea a qua procedit et minus proprie ratione effectus creati in quo

manifestatur, dicatur missio personae a qua procedit, ubi obser

vat S. doctor ad finem corporis latius caritatem gratiam per sacramen

ta tradit qui mittat spiritum sanctum per illas manifestatum quod gratia

ait sacit injustus denique ratione effectus dicta producti quae dans missio

in visibilis alia invisibilis hic nullo, illa quae signo sensibili

manifestatur.

art. 3us de effectibus per missionem invisibilem ad extra causatis.

de hac re late Caret. Torres, Zumel, Mol. Vasquez, Verg., Alarcon art. 3 ad 7um Valent. d. 7. q. ultima, Suar. 12 de Trinit. a cap. 4. Becanus cap. 9. a q. 4.

dico 1° de facto mediante missione personae divinae aliquid reale causari in creatura reali ad quam mittitur. ita S. Thom. q. 43. art. 3 et 7 de visibili missione nullus dubitat ut missione verbi incarnati missi spiritus sancti sub specie columbae et linguarum etc. de missione invisibili sic 1° nam in sacra scriptura referuntur plura dona quae tunc missis causantur. 2° nam in nihil physicum producatur nulla ratio specia lis datur ob quam hic et nunc potius dicatur mitti divina persona. Addit greg. l. dict. 14. q. 2. a. 3. sive mitteretur peccatoribus, respectu ab

[illegible] aliqua dehis [illegible] physice producto, tunc posset dici quod mitteretur spiritus sanctus. — sed oppositum docent [illegible] et [illegible] q. 3 sua cap. 1. n. 3. et merito, nam licet possit Deus mittere peccatum aliquod physice producto in tali [illegible] alium aliquod physicum [illegible] producat, ut tradidi disp. 4. dispositio id tamen sufficiens [illegible] ad [illegible] et in tali homine —

dico 2°. per inhabitationem [illegible] nunc conferunt gratiam sanctificantem si illa careat, si tamen habeat confert donum speciale fidei [illegible] ita S. Thomas q. 43. art. 3. ubi [illegible] disp. 19. [illegible] Caietanus quod s. donum fidei [illegible] sufficientia [illegible] peccator [illegible] exilium verbis [illegible] quod [illegible] gratia [illegible] illuminans [illegible] nam spiritus sanctus mittitur et datur ad ut maneat in illa [illegible] 4. n. 16. et n. 23. [illegible] apud eum [illegible] et illam inhabitet [illegible] templum 1. ad Corinth. 3. n. 16. et 17. et cap. 6. n. 19. [illegible] divina sapientia [illegible] habitat in corpore subdito peccatis sapientia 1. n. 4. et 5. quod [illegible] per gratiam sanctificantem, aut illam invenit [illegible] supponit [illegible] ut possimus perfrui divina persona ad venire —

dices [illegible] dari spiritum sanctum [illegible] venire ad [illegible] dat gratiam sanctificantem. 1°. prophetae accipiebant spiritum sanctum ad [illegible] dicitur ut ait S. Cyrillus in appendice [illegible] 4. [illegible] prophetae [illegible] sancti [illegible] gratiam accipiebant, ut patet Balaab. 2°. in ordinatione dicitur accipite spiritum sanctum, [illegible] peccatum ordinatis [illegible] confert caracterem et non gratiam [illegible] illa verba quod accipit spiritum sanctum absque gratia. — [illegible] que venire spiritum sanctum [illegible] perfecto modo [illegible] ad inhabitandum sed solum conferri [illegible] potestatem [illegible] caracterem [illegible] potestatem remi-

tten[illegible]

tendi per eam, quod dicitur eius per gratiam, ut creaturæ ut ipsi sunt, non beandi per se ad divinis personis sicut,

quamvis in eius illis ipsius sancti efficit ad inhabitandum sicut

verificant hic verba absolute et eorum hoc modo posita. —

2° pt quod ad hanc inhabitationem spiritus sancti in illa dona ratione alicuius

donationis per additi expresse tradit d. 1. 2.ae q. [illegible] art. 3. art.

et 2. 2. q. 43. art. 6. ubi late Vasquez et Navarrus et Suarez

1° dicto colligit quod ex diversis dictis 2.a quare 2.° quod gratia augeatur

significans de nobis missione invisibiliter spiritus sancti ita D. Thomas ad

2.am et D. August. lib. 2.° ad perfectionem valeret et augmenti missus in spiritu

quia invisibiliter quod illis dabat gratia et illis augmentum et hanc

omnis ipsi per gratiam ad credulitatem D. Leo serm. 2° pentecostes et August.

4° de Trinitate cap. 20. S. Thomas art. 6. ad 1.um unde illud Iacobi ait

3.° nondum erat spiritus datus intelligendum est de dationem visibili

et 3.° ad Christum de missione invisibiliter spiritus sancti initio sui conceptio

nis nunquam postea ita S. Thomas ad 3.um quia postea nullum augmen

tum non bonis sapientiæ aut gratiæ accepit. 4.° ad beatos ait S. Thomas

ad 3.um fieri missionem et in instanti beatitudinis divinæ acceperunt

missionem beatos et in peculiares revelationes quæ ad dei cognitionem

accipiunt. —

Dico 3.° quod fit missio invisibiliter non solum dona creata, sed ipsi

personæ divinæ donantur et speciali modo in personaliter insunt. hoc

est certum et de fide ita ut oppositum sit error, ut censet S. Thomas art. 3.° in

corpore Cornelius, Mol. Navarrus ibi Suar. cap. 8. — probatur ex

eius scriptura in qua diversæ apparent personæ divinæ venire et inhabita

re ut cum videte loca relata et 2.a quibus addite ad Rom. 5. n. 5. per

spiritum sanctum qui datus est nobis. 1.a Ioannis 4 n. 17 qui manet in charitate

in deo manet, et deus in eo. — pro ex testimoniis SS. PP. ut S. Ambros.

q. deus sit sancto cap. 4 art. 4. S. August. l. de trinit. cap. 26 et [illegible] art.
32 7 4 et 3 6. S. Isidorus. S. Chrisost. [illegible] homil. [illegible] ad Rom. S. Greg.
homil. 30 in euangelia et aliis ex patribus passim relatis. —

Dico 3° nos praeter dona [illegible] quibus deus [illegible] [illegible] pro[illegible] sentiis localis, per praesentiam rei [illegible] per [illegible] rei [illegible] qua [illegible] [illegible] continet in hoc ingeniose [illegible] habitus [illegible] per gratiam [illegible] quatenus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et media [illegible] in patria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] proprius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] providentiae, qua iustis ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], unde Mathaei ultimo [illegible] nobiscum sum usque ad [illegible] saeculi, quod de hac [illegible] speciali [illegible] S. Chrisost. [illegible] [illegible] Rabanus et alii apud S. Thom. [illegible] inter quos [illegible] 3 art. Suar. libr. de Trinit. cap. 5 [illegible] deus adest per se [illegible] iustis ex vi amoris quo illos diligit. [illegible] [illegible] deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quasi [illegible] ex vi amoris quo iustos diligit, cum enim amans amore amicitiae gaudeat amici praesentia locali et illam desideret, ut ex S. Dionysio 4° de divinis nominibus docet S. Thom. 1. 2ae q. 28 art. 1° et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] deus diligat iustos perfecto amore amicitiae et [illegible] [illegible] [illegible] praesentiam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] huius amoris deum iustis [illegible] [illegible] [illegible] —

Dico 4° hac [illegible] [illegible] [illegible] una persona [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] donari et habitare in iustis [illegible]. [illegible] S. Thom. 1. p. q. 43. art. 1° et [illegible] [illegible] [illegible] S. Bonavent. Suar. cap. 5° [illegible] alii. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bona pertinentia

ad

inuoluendo quae peculiariter spiritui sancto adscribuntur et simul id

ad intus, quae filio et patri dici possunt adscribuntur, quia ipsa

inquantum sunt dona gratiae nobis reddant accepta nostri animae per amo-

rem [illegible] donum [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] dicuntur

[illegible] dicantur donari, uenire, habitare etc. quae ex illo Ioannis

c. 14 n. 23 *ad eum ueniemus etc.* quia magis ille aduenit quam media gra-

tia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] a tota trinitate [illegible] [illegible], habitat etc. —

Dico [illegible] mismo [illegible] [illegible] [illegible] proprie [illegible] [illegible] [illegible]

realis, [illegible] [illegible] mediis donis [illegible] nobis, [illegible] [illegible] [illegible] una

tum realis, indefit [illegible] ad hanc totam trinitatem. —

Art. 4 de missione uisibili —

Haec multipliciter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] simul uisibilis inuisibilis. —

Dicimus [illegible] datur missio uisibilis alicuius personae diuinae datur quoque

inuisibilis per productionem gratiae aut alterius doni quod illas supponat iuxta

D. Thomam q. 43 art. 7 ubi Conar. [illegible] [illegible] Valentia disp. 2 q. [illegible]

[illegible] puncto 4 licet Suarez cap. 4 n. 6 repugnet sed quia nam [illegible]

[illegible] [illegible] uisibiliter [illegible] ut inhabitet et repleat [illegible] [illegible]

quare in missione uisibili filii humanitati praeter gratiam unionis et sancti-

ficantem alia dona collata sunt in missione spiritus sancti linguis uisibilibus

apostoli plura charismata acceperunt. —

Dices [illegible] spiritus sanctus sub columba specie ad Christum dominum missus

est in [illegible] [illegible] [illegible] inuisibilis, ergo [illegible] fuerit in eo

[illegible] baptizante [illegible] ex sancto Thoma ad 6 apparitiones columbae

[illegible] [illegible] quatenus missione spiritus sancti [illegible] ordinatam

manifestandam gratiam et dona collata humanitati Christi domini [illegible]

i[n] s[ub]stantia m[en]tis n[ost]ris, q[uae] missio ad q[ua]m et sumpta ut patet missio
nem invisibilem includit —

Tandem u[ero] signa huius missionis invisibilis, quae quot et qualia
fuerint et quorum operæ edita, plura dissputant d[omi]n[i] scholastici
p[rima] q[uaestio] 39. art[iculo] 6. 7[o] et 8. ubi suavi et expositivi sacri ad ea loca
sacræ scripturæ, in quibus missiones visibiles efferuntur nobis enim
in re aliena a n[ost]ro instituto et nullius momenti h[aec] uult immorari
vi, sed huic tanti tractationi de sanctissimæ trinitatis misterio ul
timam manum imponere cum santo hilario lib. 6. de synodis
pagina mihi 311. post quam ipse sanctissimæ trinitatis confessio
nem absoluit. Exposui (inquit ille, in quam ego) exposui cha
rissimi quantum humanis sermonis consuetudo patiebatur et
dominus mihi semper, ut ipse scit a me oratum indulsit, con[fessionis] fidei
viam. et si quid minus, imo quia minus u[e]l prope nihil dixi, ingenue me
mento te h[oc] ipsum mihi, sed uerba defecit. arguant forte ineruditionem
meam, non t[ame]n arguant uoluntatem et ignoscant, si loqui de deo
q[uo]d uult non potest, cui sufficiat ad salutem credidisse quod dei
dei sit. — h[a]ec ille eadem ego ad laudem et gloriam san
ctorum apostolorum petri et pauli, in quo
rum peruigilio ultimam
manum imposuimus.

Finis

Index quaestionum et disputationum, articulorum atque sectionum contentorum in hac materia de sancto trinitatis mysterio etc. 223.

— Finis —

[illegible] indice antes de [illegible] disp. [illegible] se abia de poner [illegible] 361 [illegible] —